

ספר

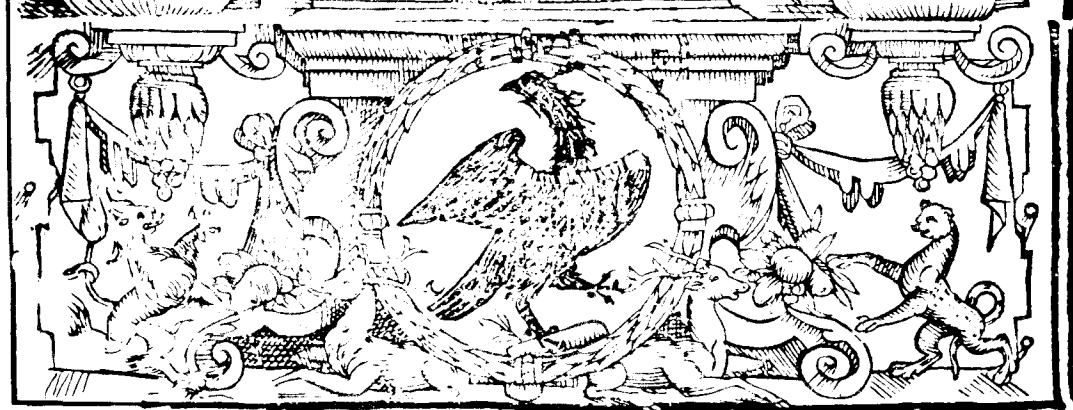
גנת אגוז

המשוכה ומעולה כפז ופנינים לא יסולה
 חברו הנאמן הרב המופלא **יצחק זקף ׳ן**
ניקטל כל צדק וקדושה עד הנסתר
 והנבחר בו ישירו שרם ואנשי מעלה וכל
 המחה לים בהסתת הקבלה כיהוא ספר יקר
 הערך ומאד נעלה בן קנו הכמרה ובזו
 אוצרות סגולה אשרו האיש הענו אוצרו
 למעלה כי בויכח אל ההעלחה האמיתית
 אל המנוחה והנחלה :

הזכה לרוח הקדוש ונמנה מלחכתו מלחכת
 הקדוש ברוח עליו הכותלים כשתיקפו המחולר כסר
 אליהו כד חיים שלטח מחוקק ייביתו הנעלה כסר
 אליהו ככהרד ופליקין ינו קולט מחוקק :

קדמם סה קק האגונוה כרמיו
 הפרדה ירה :

Cum licentia superiorum.

✧ הסכמת גאון עולם ✧

ואחרון חביב יצא הגאון המרום נ"ר רמ"ו ור"ג
כמהרר יעקב יצו אבד בקק ורידבורג להמליץ
בכשרון המעשה בהדפסת הספר היקר הזה :

ולמען תהיה תורת יי' בפיד ועדות שבח הספר נאמן
מאד צאנה וראנה כמה אשלי רבובי נפקו לאסחיד
עליו : וזה יצא ראשונה כבוד מעלת הגאון נ"ר רמ"ו ור"ג
החסיד כמהרר ישעיה יצו סגל אבד דקק ורנקפורט
אשר חלק מכבודו להדפסת הספר הנכבד הזה :

ראיתי אחרי רואי דברי ספר גנת אגוז שכלו
מחמדים שלדעתי אין בו משום איסור
גילוי ומשום הידיר מצודה יש בהדפתו כמעלין
בקודש יותר עליו : לנד ישר כחם של המדפיסים
וכל העוסקים במלאכת שמים וכדי לחזק זרועתם
חתמתי שמי נ"ר . בהט . לחמם עפר יעקב כמוחרר
אשר אהרן זלה"ה . בפרשת זה הדבר
אשר צוה יי' . שעד לפק :

יש כי ראה ראיתי תהלה לאל מלאה הארץ
דעה מספרי הקודש וכל הספרים
קודש וספרי המקובלים קודש קדשים והן המה
נתפרסמו בדורינו אשר על כן נקוה ואנו מצפים
ביתר שאת לתשועת יי' כמהרר בימינו בזכות החכמה
הזו : וכהא שכתב בתיקונים על חבור הזוהר וזל
וכמה בני נשא לחתא יתפרנסון מהאי חבורא כד
אתגליא לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא ובגיניה
וקראתם דרוו בארץ וגו' עכל . ואחרי רואי כל
הנל והקרה יי' לפני ספר ספיר גזרתו מספר
כבוד האל ורוממותו : הוא ספר גנת אגוז אחד
קדוש מדבר איש האלקים הרב רבי יוסף גיקטליא
זל אשר הורה לפנינו בישראל גדול שמו בתורה
ובחסידות ובקדושה יתירה : הוא הרב אשר חיבר
ספר שערי אורה : אל גנת אגוז ירדתי . וברוך
שחלק מחכמתו ליראיו ברכתי . ועל פעולת הזכאי
המגלגל זכות לרבי להביאו לדפוס שמחתי ושמחתי
וכדי לזרוז שמי חתמתי : נאום ישעיה בן לאמ
מהרר אברהם סגל זלה"ה הורוויץ : החונה על צבא
דקק ורנקפורט חותם יוס' ו פרשת הנה אנכי שולח
מלאך לפניך להביאך אל המקום אשר
הכינותי : השער לפק :

ואלה דברי האלוף והגאון כמהרר משה
מענדליש יץ מקק ורנקפורט :

על ידי רבוי הפצרה ומעלת הספר . ולמען זכות
הרבים שמי חתמתי . אף על פי שחתמתי יצונו
מעלה או מוריד נאום הקטן משה בלא"ה הר"ר
מנחם זצל בכרך :

הקדמה

אמר

זסף הקטן צר' אברהם זלל גיקטילא.
 הדך בקנה קשת'לה - כמדינת סאלה.
 אשך בקנה הנבול - בנה בתי בית' זבול.
 כראותי המון העם בכל אלו הדרכים אשר הלך השמים ואין כונה
 לו ראותי הארץ והנה תהוה - כחשבוני ויאמרו לא הוא - וענאתי
 גזרים על השפלים במאמרם - כי כורם מכרם ויי' הסגירם - ביד
 הגבלים ושאר בנאות שמי ערץ - ורבה העזובה בקרב הארץ.
 ומכוער על מאמר ארסטו ושעשהו - כי אמר מקרה הוא - ומאלו
 הדלים יעלימו עיני - היש'ה בקרבו ה' אם אין - וגם ראיתי גזרים
 כי אין העולם מחודש - ואין כל חדש - ואושרים כי כל הטבעיות
 מאלהיהן הסאחות - ולא ה' פעל כל זאת - כי הוא יתברך לא נמצא
 מאז ומקדם - גדול מכל בני קדם - ואין מדיל בין מים למים.
 ואושרים כי אין תורה טן השמים - ובראותי אילו הרעות - וקוצר
 הדעות - בהיות הכפירה לקחות נוטה - כי כגע אל השמים
 משפטה - לבצתי בגדי חרדות - וממתי ביסוד כל היסודות -
 ואזי כבן עשרי וששה שני סמתי על עשרים וששה - ובהיו' סגותי
 כתר תורה - עשיתי סיני לתורה - שלא תהיה משכלה ושקרה -
 שכלה ולמלדה כאחת משאר דתי הלשונות - בהרת בהרות כהות
 לבנות - שאין בהם נסתר ונבלה - ואין בהם גלוי ומופלא - ואינן
 לכונה אחת ממסודות - ומאילן כלות וחסרות - כי תקראנה
 אותן כרות - כי סופן לקדשותן תחורנה - רק ביאור תשארכנה -
 ברגלים תרמסנה - ואזיהן תחרשנה - אמנם תורתנו הנעימה -
 תורת ה' תשימה - יפה כלבנה ברה כחמה - כל דרכי דרכים
 מסודרות - אמרות ה' אמרות טהורות - אבנים גדולות אבני יקרות -
 והיא סקור לכל השקורות - וכל הימים וכל כהות - ומבועי נהלים
 איננה סוכת - הס מגישים אליה והיא מונקת - וידענו כי הוא ית'
 העריבה - אליהם הבין דרכה - ואם לא כבין כל לחתיים - למה
 ישנו בין המשפטים - אמור אמורות - כי ממנו כוכל להבין סדרי
 העולם וכבשונו - וסוד המציאות וקדמונו - ושם על בני - כי אם לא
 כבין סוד עושה כימה וכמיל' למה זה שחיר ביד כמיל - בהיות
 החכמה אמון אכלו - והוא לא ידע בין שנין לשמאלו - ואמנם ראיתי
 בני העולם - כמו עורים כולם - וראיתי אנשים בקראים חכמים
 ולהשיג ויכרם מיכרם חרדים - את יי' היו יראים ואת אליהם היו
 עובדים - ואמתת היחוד כעלמה מהם - אבדה האמונה וכברתה
 מפיהם - ודבר חד אחד יי' אלינו - אחד - ולא ידעו להבדיל בין אלו
 ובין מיגור ובין האח' בא לגור - וחכמי הזמן לא יערו משנת - וישנו
 תחתם בשחנה עד כלותם - וחכם כסכל ידום כאבן - ואריה כבקר
 יאכל תבן - כי שמעתי אומרי - נלמות ולא סדרים - טוב לנו עבוד -
 דרך כניעות ודרך כבוד - מנלתי שנלע יחיד אשר נעבדהו -
 מי הוא והוא יזיה הוא - ואם הוא שני קדם בראבו - יש יי' אתנו
 ואם אין לאמונה יסודותיה - ותפול החומה תחתיה - כי אין לבניין
 תקומה - בלתי יסוד ותשתיה - ואם אין ליסוד לתורתנו יסוד
 ומחסה - ואכחו לא כדע מה נעשה - ואם לא כדע סוד היחוד בהיותו
 נבדל מאז ביחודו - וכגבנה לבדו - ואם כל ההיות מכח אמתתו
 כמנאו כחדושם - ויעבור שלכם לפניו ויי' בראשם - ורבים
 באלה חקיות הסופר - אשר הם כתובים על ספר - והביטול באלו
 החקירות לא יתכן - ויגו' ויחפלו בני ישראל דברים לא כן - כי
 בלתי הדעות החיות סוד ייחודו - לא טוב היות אדם לבדו -
 כי הוא יתעלה החיילנות ורותו - לשען דעת אותו - והרחוקים
 מחקירתו בכל מאוזה - קרובים אידם - אשר בעפר זמדם -
 ודבר אין להם עם אדם - ועל כיוצא באלו אמר בתורת שמשעים -
 רחוק ה' משעים - הכל מהה מעשה תעתועים על העשעשים
 אשר הם פוסעים - סכוחלים וניעים - והייחוד היזמיתי כעלם
 מהם - ואת דבר המלכות לא הגיד להם - רעה תבא עליהם -
 כי סוד האלהות לא ידעו - ומשם כמען - ואזכים להם ולא ישמעו -
 ביי' לא יבנה בית - עלה שמי ושית - וכל ההיות ואלת קדמותו
 תכליכה - ההרים יושמו והגבעות תמוטנה - וכל כמנאזולותו לא
 יערכנו - והוא באחד מישיבנו - ובאמת ידענו כי הוא חותם לכל
 הסותמות - ומקור לכל המקומות - ושחן עליון ושכל וגלגל ופלך -

ככתב וכחתם בטבעת הסלך - ובחסיר הסלך את טבעתו - צל
 מקומות ממשלתו - ההיות וכל תכונתו - תשובה לקדמותו
 וכפסד כל הנבראים לא יעדרוהו - וכגבנה לבדו כיום ההוא -
 ולא המביא לכרכו העליונים - ולא באו לעזרתו התחתונים - ולא את
 הכוונה היה המענה - אמרתי עולם חסד יבנה - שאם לכרכו מאז
 המציאו אין בלשון חסד בריך לקראו ובעשו המלאכה למלאו בספק
 פו' שלים חוקו - אמנם ידענו כי כל הנקרא בשמו לכבודו בראו - איש
 איש על עבודתו ועל משאו :

והנה זאת חקירנוה - ומדרך האמת ידענוה - כי הוא ית' פעל
 הכל ידו בכל - ויד כל ברו' ונשאו הכל - וממנו נבדל - כי על
 כל יתגדל - ובראותי אלו העיקרים - פחדתי חרדים - כבזים
 במסגרות - מוזיא אסירים בכושרות - ועל היות אמתת יחוד
 כעלם סקדושי - במפתרים תבנה נפשי - ולפי התעוררתי - והספר
 חזרתי - ואולי כי מתוכופת אים להכירוי אינו - ורבים שישני
 עפר יקבו - והקדישו את קדוש יעקב ואל אלהי ישראל יעריבו -
 כי שמעתי אומרים - אנשים מדוייכים סוחרים - בדרך החקירה לא
 תוסיפון - אל תשיפו ויטפון - ואין להרהר במדבר קדמות - ולא
 ישיפו לאלה לא ושג כליות - ובאמת כי לכיוצא כאלו קפאו
 תהומות - ועל אלו כאמ' בכנואה טהורה - נור תעודה חתום תורה -
 ועל אלו מכרו בכל המקומות - רמות לאויל חכמות - זיקר כל
 ילין כמל כבהמות - כי אם לא כדע למה באה הכבוד - איננו לא
 כדע מה כעבוד - ומה תועלת במאיונו - מה אנו מה חיינו - לשמח
 בשמחת גוינו - להתהלל עם כחלתינו - בלתי עם גוייטנו - והנה
 כתבטליסוד התעודה - וככל הגויים בית יהודה - ושאר
 הלאונות עם קהל היהודים - שפה אחד ודברים אחדים - וחרב
 על הנדים :

ואמנם בהיות הניסים והנפלאות - לאות ועד יי' בבאות -
 בהיות ית' עושה גדולות - וכל העם רואים את הקולות -
 ושלים לכל עם כאזו שפת - ובא האות והמופת - אין החקירה
 גדולה מן המדרגה - ואין העדות כריכה למו שאזו רואה - כי די
 מן המופת ויתר מן המסמך - ומה שבעה יתר מן המאמר - אמנם
 בגלות עם אל בני ריהמוני - ואבדה דבמת חמיו - ואומלל משכילי
 ועמדו כפרץ - וישמח כל עם הארץ - וישכון לעפר כל הכבוד - ואדם
 אין לעבוד - והנה הדור דור עקש - אין דורש ואין מבקש - ובראותי
 התורה מעדה נגד - ותלך ותשכלה מנגד - ותאמר טוב מתי -
 מן ארצה כרעתי - וכעטע נשתכחו נפלאות ונסים - והמה בסיס
 כקדוח אש המסים - ותלכנה החכמו' קדונית - ופניהם אחרוני -
 ביד עריני גויים ככתבו - הלא ככריות נחשבו - ונעתקו סקודש לחל
 דברי תורה - ויצא מן צת בנין כל הדעה - ומורי התורה וגמלי
 רשפיה - כר ואור חשך בערפיה - והיו שריה באילי' לא מנאו מרעה -
 וכבאן אשר אין להם רועה - עד אשר כשאר כל הלאונות החזקו
 ומלשונות התורה כליהם הריקו - ובידלי ככרים שפיקו - ומשם
 התושה עלומה ונסתרת - וזתי האמת נעדרת - ושפי' שרי ארעה
 עת לשחוק - ופערה פיה לבלי חוק - ותקח לה החותמת והפתילים -
 ושכל המשפלים - וכל יופי ישראל עטוב שכלו - החזקה בו ובשקה לו -
 כי החכמות השכליות הנמצאות לימשעאל - הן הנה היו לבני
 ישראל - ובאשר נעתקו לאומה ככרי - כהכבו כקשת רשיה - ויהפכו
 דברי אלהים חיים - ופגשו כיים את אים - ויצאו החכמות מבית
 כחות - חן פתאום היו מכותם - וכהרסו יסודות התושה והשתות -
 והאמונים עלי תולע חקאן אשפתו - וכלו ונחו כולם כחליה חכמות
 ועם ככרי לחקו כל דברי האמונה - והבינום הפך הכוונה - וישמו
 פתח תקוה - ענה ענה ענה - והנה הכרך כהפך אל הרודף - והאשה
 מזה והאמה מזה בעודף - וכשארנו הנבים הפקר ביד איובים -
 בגלותם מעל שולחן אביהם - ויעטבו כבון ביד גלות ישמעאל - כל
 עדת בני ישראל - ונעתקו בלשון ערב הנבים - ובני יהודה ובני
 ירושלים כמכרו לבני היוונים - למען הסיר דעתם מעל גואלים -
 ולשען הרחיקם מעל גבולם - ובראות היוונים לשראל באישון -
 הרחיבו פה האריבו לשון - ויאמרו מי יקום יעקב כיקטן הוא' לשים
 עזבו רשע ותפשהו - ויכנו פמרים עד אין חקר - וידרכו את לשונם
 קשתם

קצתם שקר • ונשאו ישראל בלב כשנר • נכוכים הם בארץ
 ענר עליהם המדבר • ואמנם כי יש דעות נטויות • אל ראש
 המטות • הן הם לכייהם הכפירה • ויביאתם מדרכי התורה •
 ושכל אלו הסבות • יש לנו לעורר הלכות • על אותם העוברים
 בעמק הבכא • לשלחם מתוך ההפיכה • כי השעה כריכה • כי
 חזן לנו להשגיח על משצת הקבה • אשר לכבו פונה • ולא על
 אותם האומרי • את סוד האלה • לא ידעתי • את יי האמיתי • והיאך
 כאמר בלתי דעה • ולא מי נעבוד בלתי ידיעה • ואל מי יורה
 דעה • ואל מי יבין שמועה • ואמנם כי הידיעה הנכונה ומסורת
 הזכרת וגדר האמונה • להיות אמונתו • פניות עלי סוד תורתו •
 ולדעת ממנה בדרבי החקירה • כיצד ההשגחה תדיר • ולדעת
 כי הוא יתעלה קדמון • בטורם עשות בנין ואמון • ותהו יליל שימון •
 ולדעת כי מאתו שופע שפע על השכלים • חיות הקדש והחשמלים •
 ומשה נמשכת אל הנגלים • ומעב אל השפלים • ולדעת כי מאתו
 נמכה התנועה תלה • ונחבה ונסבה למעלה למעלה • ומכחו
 חזורים חלילה • עולם ההתחלה • ואופן העגלה • והנבונה והשפלה •
 וכן סוד היסוד והבנין והתנועה • ואחד עשר ועשרה ותשעה •
 ביסוד היתד התקועה • וכן בהיות הכחות העליונים • מושכים
 כח מן העיניים • ומשפיעים כח אל החתונות • וכן בהיות שם
 הסויה • יסוד כל נהיה • ובהיות שאר כל השמות כיונים • וכולן
 דברי אלקים חיים • כל אלו החקירות • ובהנה רבות אחרות •
 בולט כשיגים מסד התורה • וכולם יאמו מאפילה לאורה • כי
 כולם בארי יתשארו • ובדתי כלאים החבא • והדרש בהן ינין
 יפדים • ועשה כדרכו והגלה • יריע אפי בריח • עהות התורה
 עומדת על משמרתה • ועקדש מפצתה • ובהיות היסודות אלו
 מחוברים • פקודי יי ישרים • ובהיות כל אלה העיקרים • על
 יסוד התורה פסוד רים • אזי החכמה תסיה את בעליה • וככלה
 תעדה כליה • והסירה את שמת שביה מעליה • ולפיכך טוב לנו
 להשתוטט בדרבי התורה • ולמות בדרבי החקירה • במטה
 ובתבעה • מחתינו במדבר התעיה • ארץ מאפילה • וטוב לנו
 להשקף באש הלהב • אשר שם הזהב • מאשר כהיה כבהמות יער •
 יחד וכסיל ובער • והלא טוב לנו מיתה כנשיקה • והיה מעשה
 הדקדק • ואם נוכה למעלה הערכה • נחיה ונירש טובה וזכרה •
 ואמנם כי אלו ההיבטים אשר אני מורה • לשרידים אשר אני קורא
 ואין בכמם בכללם כפיני • הלבזים מלבז ככרי • ראוי
 להבגם בדרך המחקרי • וגתי כאזה ובדבק • כי אין לבוא אל
 שער המלך בלבזם שק • כי אילו הדברים בתעלמותיהם • לחכמי
 היסוד כתיחדו בטתריהם • וזר לא יקרב אליהם • ולא יבאו לראות
 כבלע • פן חכתת תבלע • לפני התגלע • כי לחכם לב תתאמת •
 והזר הקרב ימת • ולפיכך אפיל אני תחבתי לפני כל מעיין •
 לכלי יהי עיני • בספר שחונר להסיר המכשולים • ולהדליק נרות
 במרוצת האפלים • להסיר מדרבי תורתנו פחים וננים • ופרוכים
 וסלוקים בלשון ישמעאל ולשון יונים • גם את האובות ואת
 הילדוכים • ולשכר מתלעות כפירים • שני אפיקורוסים • ומה אלקים
 אחרים • אשר אגורים להעלות אותם בלכות • ולהעיר בהן את
 המחשבות • גם יהיו הידיעות קרובות • ותחלת שאילתי • וראשית
 בקשתי • לדון אותי לנפוכות • על ספר טגלת סוד המלכות • כי
 בונתה לזועיל את העולם • סוד נסתר ונעלם • ואם המעיין
 בספרי המחבר • ימצא בו ערות דבר • יתקן מעותי • ויחיל תקותי •
 ואם יתקן כפתי • יקון רעיוני • הנה שכרו אתו ופעולתו לפני •
 כהיות כל חכם לבי יתקן כרע • והסגיר הכתן את הנגע • יהיה
 כאלו חונר הפצר כשימו • והיה " עמו • ולאשר ירשע בויד
 לשלוח • לא יאכה " פלוח • ואם כשמוי הדפנו • כי יי עפנו •
 ואם השליך עליו בגדיה • נפשו לא חיה • ואני אבטח בשם •
 בהיותו מאיר את עיני • בספר מעיד " חודו • ואין עוד מלבדו •
 לו כונתי • והוא יאעדני • בוטחוני • והוא יעודדני • נגדו
 לתקן והוא יפדני • ויורני דרכו הישרים • וסודיו היקרים •
 ולפועלי אתן דבק • וזו אשף דעי • ורני בני אפכה אחילה לאלקי

ישעי • השתי להמלך בכבוד ולא מרדתי • לעד לנגדו כי מאד
 חרדתי • בהכנסי לברדס כפלאות סודיו ששתי • ואל גנת
 אגרוז ירדתי • אל גנת אגרוז ירדתי לראות • המלך " נבאות •
 ועוררתי המחשבה הטוהרה • כסוד שלשה דרכי התורה •
 גמטריא נוסד יקון חמודה • אלה הן יושנין בחצר גנת
 ביתן • והוא כחקן • וסוד אמתו יתבדק כגלה מן יורא כבוד •
 אלהים • כי הוא לב השמים ואור הנוגהים • הערפל אשר שם אלקי •
 ועל הרי בשמים מדלג ומקבץ • ובהם הוא חקן • וסודותיהם
 כסתרים בתוך גלגלים • ועני " עליהם • ונבנה להם ויראה להם •
 כי הוא מכון שבתו • כאשר היה באמונה אתו • והיא היתה תחלת
 הנבואות • בגדולות ובנפלאות • וכאשר חקרת דרכיה הנכוחים •
 ראיתי אלקים פנים אל פנים • בהשיגו סוד יהודו הנעלם • הוא
 אלקים חיים ומלך עולם • והבינתי כסתר מתוך נגלה • כועל
 אלקים ומעשהו • חברתי כפר במאד יערב • לחכמים מהב ומפו
 רב • ונתן אגון מאו קראתיו • כי כשמוכן הוא • בהיות גנת
 אבן הראשה • ולו שם כשלש • ושלשת אותיות סימן ידוע וכניין
 קבוע • האות הראשון גמטריא • כוטרקון השנייה • תמורה
 שלישיה • ועוד בה עשיריה • בהיות אגון שם הגנה • ובכך היתה
 הכוונה • ובאגון תמצא כסתר ונגלה • חינוך לשמירה כנימי
 מופלא • כי דרכי התורה גלויות וכסתרות • פשטים לרמו
 וסודות נשמרות • אמרות " אמרות טהורות • ובכל מקום אשר
 המד על המערכה • שם נה " את הברכה • ויעש לו " כוכה •
 וכן תמצא בכל התורה מכסה בכיפה • ותמצא הסוד כסתר
 פקליכה • כי על כבוד חופה • גנתה לאגון תמצא פתרים • ועל
 ראש דמות פוכה וגיפה • והם פתרי תעודה • אך כראשם
 טמוכות כנין כיפה • כלמין האגון פרו כנימי • ועל פרו תמונת
 הקליפה • ובמכה זו קראתי שם הכבוד והעו :

ספר גנת אגון

על היות גנת ראש הפסגה • ואגון פתר המדרגה • בהיות
 הנסתרות ליי אלקינו • והנגלות לנו ולבנינו • ובהיות הסוד
 מוכן כתכונתו • והוא כחקן יוצא מחפתו • ואז המשגי ישג בלי
 טורח • וישג כגבור לרן אורח • ולא יהיה כקרח • ובאמת כי
 הסוד והגלה באחד יתחבנו • איש באיחו ידובק • ובהם יתבונן
 תכונת כל ענין • ויבדל כל בנין • כי השכל והסוד • לנגלה הסוד •
 ושניהם מאז המניחים • זכר ונקיבה בראש • שכל ותורה הם שני
 חושקים בעין נפש וזרה • מבלי בית חבר • שכלי כבוד הכל
 אשר ישכון בלב יורה • והוא אגלו אחות קבר • בשכון יסוד שכל
 בחיק תורה הלל או הכנייה היא תמונת גנר • ואמנם כי אלו
 הדברים אשר אנו בהם מעוררים כולם נכוחים להבין ישרים •
 התרי תורה מאו קראו • ובלב השכל דבקים כמאד • ולא נתנו
 להדרש בהשון • בארץ מדבר ובתוהו יליל שימון • בהדברים דברי
 ששועים • דברי חכמים כדרבנות וכמסמות בטושים • ולא
 יבינו כל רשעים • " מסך בקרבם רוח עושים • ומשרנו הפריכים
 בסתרו • ובניאור לשון לא נאסרו • פן יחריבו עולם כשעה ותמוש
 היתד התקוע • אמנם כעלי אזנים יאזינו • והמשכלים יבינו וחכמי
 לבי שילמו חוקם • והם יקחו חלקם • וכל פתאים יראו וילבחו • ובכן
 דיקים יראו וישמחו • והחכמים לזה הספר יתיחבו • והנשאים
 הרה במו • והבני ככנס בניאור חלקי הספר ושעדכו • כי בתר מלכות
 במהלכו • וכדין " בכל דרכיו :

רעה זה ספר כבאר דת קרושה : אשר על לבתכמים היא הרושה :
 ובשורה רניכה הישמשושה : כסוד גנר ולו שם בשלשה :

דע לך כי הספר הזה נחלק לשלשה חלקים :
 החלק הראשון חלק השמות והוא מכאן סוד שמונת ית'
 כל שם ושם כפי שהוא :
 החלק השני כב אותיות היסודות על היות ממות סוד
 תכונת עולם כסוד הפעולה והתנועה :
 חלק 1 1 חלק

החלק השלישי

הקדמה

הבינו להיות כינוי סודו אלקים לא פחות ולא יותר. וכלו אמרתי שער האלקים שהוא שער הכינוי. וזוהו השער כללית בו שלשה שמות המורים סוד הכינוי שהם אלקים אלה אל כי אלקים הוא תחילת כל הכינוי כמו שבארנו בעה בשער שלו וקראתי שם שער זה שער הכינוי על היות כינוי סודו אלקים והוא תחלת כל שאר הכינוי. ומכתי איתו אבל שער ההויה כי שער ההויה שם וזה כינוי והוא בסוף לו. והנה כללתי בשער זה שלשה שמות הנכללים בכינוי וזה היא כוננת זה השער:

השער השלישי הוא נקרא שער ההיכל. תמצא בו סוד היכל הוא סוד אדני ולפיכך קראתי שם השער שפרשתי בו אדני שער ההיכל על היותו סוד היכל בעצמו. וכלו באמר שער אלכי שהוא הוא בעצמו וזוהו השער פירשתי סוד שם אלכי על היותו היכל לקיפת השם המיוחד באמרו היכל יהוה על היות מבאר בו סוד אלכי שהוא הוא בעצמו וזה היא כוננת זה השער: השער הרביעי הוא נקרא שער השם הוא השער שספרש בו אמת שם והוא סוד שדי יודו מהו ומה הכוונה בהיות השם נקרא שם והוא סוד שדי יודו שסודו שם ולפי קראתי שם שער זה שער השם על היותו מפרש בו סוד שדי יודו שהוא אמת השם ולפיכך נקרא שער השם והוא הנכלל בו. וזה היא כוננת שער זה: השער החמישי שהוא שער הנבואות מבאר בו סוד השם הנקרא יהוד צבאות ואין בשער זה כוונה אחרת כי אם כוננת נבואות על היות כל נבואות העולם תלוין בשם ההויה ולפיכך נקרא יי נבואות הויה. ומשך ליה יודו צבאות שאין לנבואות קיום בלתי הויה וזה היתה כוננת שער זה. וזוהו השער נכלל החלק הראשון משלשה חלקי הספר:

חפר כאן חלק השני ולא תמצא בו שם טופס:

החלק השלישי כללית בוד שעריו וכל שער ושער לענין ידוע ומכוון:
השער הראשון שער היסוד על היות נקודותיו יסודות ופרטיות. כמו שהאחד לעולם יסוד:
השער השני שער הכינוי על היות נקודותיו בכין כי שנים ומשם והלאה לעולם בכין:
השער השלישי שער התנועה על היות נקודותיו מורות תנועה כי הכין כדרך לתנועה.
השער הרביעי שער היסוד האמיתי שאין אחריו ייחוד כי כן המעלות הולכות עד כאן. וזוהו השער שהוא חותם כל התנועה ישלם הספר הזה. והכני ככנס בניאור הספר:

החלק הראשון מזה הספר

והוא חלק שמותיו תעלה:

שער חמשה שער ההויה שער הכינוי שער ההיכל שער השם שער הצבאות:

שער ההויה

דע יאחי לעת חכמה לאוהב בסוד יהוד וסוד יהיה והיה. ודע כי שם המיוחד הוא יסוד כל והוא יסוד שער הר רה:

ברוך הבא בשם יהוד

ברכנוכם מבית יי

זה השער ליהוה צדיקים יבואו בו:

דע לך יאחי ישמך האל:

כי כל שמותיו שהוא יתעלה נקרא בהם אין ככולם שם שמעיד תכלית העדות הנבונה בסוד ייחודו ומכילותו. כי אם השם המעיד

הוא החלק הנקוד על היותו מורה סוד היסוד והכינוי והתנועה ועל היות הנקודות מכוונת על סדר הכוונה ומכיעות האותיות. ולאילו שלשה דרכים הספר נחלק. והכני ככנס בניאורו. בעזרת שדי פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומר אמונים:

החלק הראשון

שעריו חמשה. השער הראשון

שער ההויה והוא שער שם המיוחד. השער השני הוא שער הכינוי והוא סוד שם אלהים. ושאר שמות הנמשכים אחריו:

השער השלישי שער ההיכל והוא סוד שם אלכי על היותו היכל לקיפת השם המיוחד:

השער הרביעי שער השם והוא סוד שדי יודו ביוז העדות על השם המיוחד:

והשער החמישי שער הנבואות והוא סוד שם יודו נבואות על היות כל נבואות העולם תלוין בו. וזוהו ישלם חלק הראשון מהספר בסוד בניאור השמות שהוא יתעלה נקרא בהם:

החלק השני

שעריו רבים על היותו שער כל חתימות. ורבו המאמרים בו כפי ההמשכה אבל העניינים הנתלים בהם שהם סתרי תורה. וכל אחד ואחד נחמד לו שער בפני עצמו כדי שיהיו כל כלליו פרטיות וכל עניינם מוכנים לאותם הנכבדים בחקירתם. ובהיות כל עניין מיוחד בשער שלו. אין ידור לשערים עם יי ויבין כל שער ושער כפי שיטתו הראוי לו. ואותה הכוונה מושלמת ויהיו העניינים מכוונים לעת מכוון לכל המעניינים בהם. וזוהו תישלם תכונת החלק שני:

החלק השלישי

שעריו ארבעה מפני שהן עניינים המורים על עצמו שהם מיוחדים זה מזה:

השער הראשון שער היסוד והוא סוד שלש נקודות היסודיות: שן סוד חלם שרף חרף סוד לכד:

והשער השני שער הכינוי והוא סוד שלש מיני הניקוד המורים הכינוי והם צרף סגול שבא:

השער השלישי שער התנועה והן סוד שתי תנועות שהן פתח קמץ סמולס על פתיחה ונעימה:

והשער הרביעי סוד הייסוד האמיתי והייסוד שאין אחריו יסוד. והוא תכונת היסודות האמיתיות. וזוהו החלק הספר כשלו. ובו נכללות במה סודות אשר בהם די לכל משכילים ובעלי קבלה:

והכני ככנס בניאור אילו השלשה חלקים כל חלק וחלק לפי שעריו הנכללים בו בעזרת שדי ישלם לעורך על סדר כוננת השמות. שהשמות נקראים בהם:

החלק הראשון אשר שעריו חמשה הן על סדר הכוונה:

השער הראשון אשר הוא שער ההויה תמצא בו שם המיוחד שהוא יהוד והוא סוד ההויה משם ולפיכך נקרא שער ההויה כאילו אמר שער השם שהוא יהוד: וזוהו השער שהוא שער ההויה כללית שלשה שמות המורות סוד ההויה ואמתתה בין היות הקדמות בין היות החלום כמו שבאר בשער שלו. והשמות הנכללים בשער זה הן יהוד אהוד יה שן סוד יהוד יהו יה שן סוד שמו השם המיוחד ולא עוד ששמו האמיתי על דרך הסדר הוא סוד יהוד יהויה. והוא סוד יהוד אהויה יה לא פחות ולא יותר. ואילו שלשה שמות כללית אותם בשער ההויה וזו היא כוננת השער.

השער השני הוא נקרא שער הכינוי תמצא בו סוד הכינוי שהוא נקרא אלקים ולפיכך קראתי שער

המעיד על ההויה שממנו נגזרים שני שמות אחרים: המורים על הו' כל ההויות שבגולם נמכאו מכח הויות יתברך כמו שבנראה שני שמות ההויה נגזרים מהשם המיוחד והוא תחלת ההויות כולם. ואסבס כי השלשה שמות המורים שם ההויה הם המעידים על מוד המביאות בהויות ית' ראשון נמו שההויה ראשונה לכל הנמצאים. שאם אין ההויה אין האופשרות מגעת לנמצאים. ולפי התייחד לו ית' שם ההויה על היות כל הנמצאים כולם וזלתי נתהו מיאמת הויות וזה השם הוא המעיד עליו בסוד ייחודו המסוון על האמת שאין אחריו אמת. ואמנם כי זה השם המעיד על ההויה הוא בלבד הנקרא על שם המפורש שם המיוחד כי הוא זה השם שפתייחד להויות על אמתו והוא מעיד על היותו יתבר' כבדל מן הכל והוא סובל את הכל והוא הכל וחונה לכל. וכמו כן שם המעיד שהוא סובל כבדל ואין לו מסובב וזלתי והוא העד הפאמן ית' פועל וכורה ות כלית ושאר כל שמותיו אין בהם שם שורה על אמיתו ומביאותו כמות שהוא. כי הם אינם יכולים להעיד על קדמותו מאחר שהן מחודשים. ואמנם כי כל שמותיו כולם בלתי שם המיוחד כדגוש העולם המחודשים והויה קודמת לכולם והיא הגורמת על היות הנמצאים נמצאים בהויה. וכך שם המיוחד שהוא שם ילוד קודם לכל שאר שמותיו והוא הגורם על היות כל השמות נמצאים מכח ייחודו ולפיכך זה השם מיוחד לו ית' להעיד על אמתת שביאותו ושאר כל השמות בלבד בלתי שם המיוחד כולם מורים על פעולתו ית'. וכל שם זה שם לפי הפעולה הוא נגור. ואמנם כי שם ההויה בחלק לשלשה שמות שהם שם ילוד אלהי והכולם הם שמות שם המיוחד ואין בהם שם שניע לתכלית עליון. וכדעתי להתעורר כוכרון על אחד ואחד בעצת שדי:

מעידים סוד ייחודו. ואמרו כריך להמליכו ב' ד' חרות העולם כדי שיתכוננו בסוד ייחודו האמת יודענו כי השם המיוחד לו ית' הוא השם המורה ומעיד על אמתתו והוא שם אחד לבד. והוא המעיד כי הויותיו אחדות היא ואין בה תעצובת אחר. ולפיכך הדע לך כי שם זה הוא המעיד עליו ית' קודם שבנראה העולם על היותו יחיד במביאותו ואין שם דבר קדמון. ומה שנידך שדלעוהו ושתעורר פי שם זה ית' נקרא בו אין בכל הלשונות שבגולם לשון יותר כבדל מהרגש ותשמיש משט' ה' יהי כי הוא אין שיתמש לשון כי חס בה. ית' לבד לא נופל על תשמיש וכל אותם הלשונות שתיבא בתורה כפי נהיה היותו הויה הו' כולם כמו כן לשון ה' יהי. ולא עוד כלומר על היות הנרות או הטובות הויות כפי המעשה אינם הויה הן. ולא עוד וכך ית' הויה וכן כל שאר הלשונות והויה הויה כולם בהויה הם משתמשים ומכח הויות נמכאו העניינים ההם בעולם. והתכונן כי הוד מועיל הוא עד מאד. בהיות שם המיוחד כבדל משתמשי ההרגש ומשתמשי קדושה היא. והוא המעיד כי מיאמתת מביאותו כמראו כל הנמצאים כולם והוא אינו מורה כי אס ההויה לבד. ואחר שכן הרי לך עדות נכורה כי בהיותו יחיד כבדל במביאותו והוא נמצא בתכלית אופשרות הייחוד. ולא היה נמצא וזלתי ית' נקרא בזה השם. ואל תתפוש עלי באומר נקרא בזה השם כי בדרך הלשון איני משתמש. ואם תרבה אמור הויה היה יהי: או אמור והויה כל' היא הוא בלבד. ומאחר שאין לו וזלתי לא היה לו שם אחר כי אס שם ההויה זהו תכלית עדות בהיותו ית' כבדל מכל נד הרגש וחומר וזרה. שתצטרך שתעורר עליו באומרו ו' הוא היה בשמו בלבד. אינעל בדעתך הויה נכורה האותיות לא אותיות דווקא אלא אמתת מהות הויה. שהוא ית' אינו משתמש בכורת הרגש להיות שם ההויה בכורת האותיות. כי לא ינטרכו לכורה כי אמיתת כמה שהיא הויה. ואכחנו בהיותנו מורגשים לא נשיג כי אס כלי. ואין כלי מחוץ אותיות שהוא אינו אורו מקום ומתוך הכנת נורת הכלי נשיג אמתת ההויה. כמו שלא נוכל להיכנס בחקירות המשפלות בלתי אמצעות המורגשות. שהמורגשות כלי הן למשפלות. ואע"פ שאין המשפלות אוחזים מקום. ובהיותו קדמון לא היה לו שם אחר כי אס אמיתת שם ההויה כמה שהוא ית' הוה באמתת הויה. ולפיכך זה השם אין כבדל מאמתת הויות ית' כי הוא עצם אמיתתו כמה שהוא ית' יסוד כל הויה. ואמנם כשלא היה לשם וזלתי. בזה השם בלבד היה די לו בהיותו מורה ומעיד על ההויה ומאחר שאין שם וזלתי לא היה לשם שם אחר כי אס וזלתי זה. והוה ראו להיות שהוא סוד ההויה ובלתי הויה אין שם הוה. והרי לך כי מה שאמר ו' לא היה הוא בשמו כן הוא שלא תוכל להעיד עליו ית' שהוא היה מבלי שם ההויה. כי ההויה היא מאמתת מביאות הנמצא בהיותו נמכ'. שאילו תאמר שהוא ית' היה וי' שם הוה. והוה מופת מוחלט אין כריך עליו טופת אחר. ולפיכך היות השם ההויה סוד אמתת כל נמצאו והוא האמתת על היות הנמכ' כמ' והוא ראשית כל בשם יסוד כל התחל' והבת כל מביאות. הונדך ית' להיותו נקרא בשם הויה על היותו ית' סבת כל המביאות. הרי לך מאמתת הויות ית' נמכאו כל הנמצאים. שאם אין להם יסוד הויה שהוא הוה ית' אין להם אופשרות להמכא. הרי לך העדות כי מאמתת מביאות שאר כל הנמצאות כולם. נוכל להעיד על אמתת מביאותו ית' שאם יעלה על הדעת שהא נמצא הרגש כל הנמצאים הוים ונמצאים מאמתת הויות ומביאותו ית'. ואם יעלה על הדעת שהוא אינו נמצא אין לכל הנמצאים בלתי יתברך אפשרות מביאותו והויה: כי מאחר שהוא אמתת כל ההויה כל הנמצא תלויים בו וכל הנמצאים יתבטלו לנצלו מפני שהוא יסוד אמתת כל הויה ומביאותה. אמנם הוא לא יבטל לנצלו הנמצא' כולם וזלתי כי הוא אמתת ההויה והמביאות נתלה בדבר אחד.

סוד השם המיוחד יהוה ראש לכל ראש
ירם על כל

דע לך אחי שמך האל. שהשם המיוחד שהוא שם בן חבבע אותיות ואותיותיו יוד ה' ו' ה' ה' הוא השם המיוחד לו להוראה גדולה על שם סוד הויותו ונבשיות מביאותו ית' והוא השם שלא תתחל לו כדגוש העולם. וכמו שהוא ית' אינו מחודש כן שמו יתברך אינו מחודש מפני כי זה השם המעיד על קדמותו יתברך ונבשיותו הוא. ובביאור אלה קודם שבנראה העולם היה הוא ושמו בלבד. ובאמת כי כן הוא. ומה נעים הענין למשכיל באומרו היה הוא ושמו ולא אמר הוא ושמותיו. וכן באומרו לשון הויה. הוא ה' ה' ה' והה' יהי. ובאמת כי הוא יתברך אין לו שם מיוחד על מביאותו וקדמותו. כי אס אחד לבד וכמו שהוא אחד כך שמו האמיתי בו אלא אחד. וזה העדות בהיותו כבדליו מעידים יהוה אל יקונו יהוה אהד' כלומר אנו מעידים בכל יום פעמים כי בכל מקום שאנו מזכירים שם ית' בעולם אחד הוא. כלומר שם זה יחיד הוא. וקדמון בקדמותו יתברך. ולפיכך אצד נבאשן שמע ישראל גדוד ארדהנו. ואחר כך פירש כי בכל מקום יהוה הכוונה בו יד דר אהד'. והוא מעשה מרכבה שמעיד עליו ית' סודו כעש' מרכבה כוון. וסוד כוון הוא יד דר אהד' הרי לך העדות נכונה כי בכל מקום שאנו מזכירים יד דר הכוונה בו יד דר אהד' כמו שפרשנו בסוד כוון שהוא באחד משלשה דרכי אור שהוא דרך התמורה. ואמכ' כי סוד כוון שהוא יד דר אהד' תמכאנו נרמנו בפסוק כוון ילוד אחד ידוד ו' הטאנו לו רל ה' ה' אהד' הטאנו לו והוה סוד התמורה. והוה סוד הנקרא טעשה מרכבה ועניינים לועזית ית' אלו לבארם כביאור נחמד בחלק כ' אותיות. וכחור למה שאנו בו וכאמר דע כי לך כנעניו פטייה במבנה הגדולה הזאת וההויה רבות ית' ו' להתכוון בפסוק ראשון של ק' ש כמו שהאריכו ל' במסכת ברכות. וכל זה לכוון בפסוק זה העדות הכוללת כל הזכרות השם שאנו מזכירים תמיד הוד בכל מקום שזכריהו סוד יהוה אחד. וכמו שאף הפסוק פירש הוא לראש. וטובו מוכיח על תחילתו כמי שמעיד ואמר דע לך ישראל כי מה שאנו מזכירים יהוה פירו' של יהוה אחד הוא בסוד כוון. והרי לך רמז הכוונה בהיותו

חלק הראשון

שער ההויה

ואלו יעלה על הדעת שהוא אינו נבדל הרי לך כל ההויות בטלים כי הוא הגורם לאמתת כל ההויות כולם ואילו יתבטלו כולם הוא אינו מתבטל שאין שם ההויה וולתו שמה גורמת להויותו ומה שיש לך להתעורר בו ולדעת כי ראשית כל הנמצאים מבח שם ההויה כמבוא באומרו בדיבור ראשון ויאמר אלהי יי אור שזהו תחילת החדוש והוא שאמר ראשון מובין וזהו אמתת בראשית ולא תחוש למי שאמר וולת זה כי זו היא הכוונה האמתית ומכל אן הדברים אשר ביארנו יש לך לדעת כי שם המיוחד גורם לכל הנמצא כולם להויות שמו נקרא אחד וולתו אין להם מציאות והרי לך מבואר שם אחד שם ז' ל' היה הוא שמו בלבד והכל תלוי בהויה שהוא אמתת הנמצא ולפי תמכא שזהו סודו של השם המיוחד לקריאתו תמיד ואין לו שם אחר שיקרא בו על כד אמתתו כי אסוה וכל זה להעיד כי הוא אמתת מציאות כל הנמצא בהיותו ית' נקרא הויה אין לשום נמצא מציאות כי ההויה היא אמתת מציאות הנמצא ואכי בופל ושונה מיראתי שלא יטעו המעיינים כי העיניים דקין הן עד מאד וכחורר לכונתו ונאמר כי לך נקרא בשם זה לעולם בקריאה מיוחדת לאמתתו על כד היותו מורה הויה אמנם כל שאר השמות כולם לא תמנא שהויה ית' נקרא בהם בא על כד סוף פעולה או ענין שאותו השם ראוי על אותה הפעולה או על אותה המשעה ולפי השעה וכל זה בהיות שאר כל שמותיו וולת זה השם המיוחד מחודש' ובהיות העולם ואחר שהן מחודש' לענין מכוון מחודש' ובהיותו מתעסק בספור ענין שחדש או פעל או נקרא באותו שנה בשם המורה על אותה הפעולה ואחר שכן הרי לך כי כל שמותיו ית' בלתי שם המיוחד מחודש' הם ומאמתת מציאות השם המיוחד נתחדשו כי בלתי הויה אין לשאר כל השמו' לכל המציאות והלשונות וז' כד הרי העדות ברורה כי לא נמצא קדמון וולתו יהוה ית' המיוחד מחודש' סבת ההויה והוה סבת אמתת כל הנמצא ואין דבר קודם לזהו' בראשיתו ואחר שכן הוא הרי שמו המיוחד הגבבד והנורא עורה ומעיד שם אמתתו ית' על היותו נקרא יהוה שהוא שם היותו אמתת הויה שאין אחריה הויה ואחר שכן הוא בלבד קדמון מאחר שהוא בלבד שם אמתת הויה ואין דבר אחר כי הוא עמו אמ' כל הנמצא כולם וולתו מאמתת הויתו כחדשו שהיא הגורם להיות נמצאים ואחר ההויה נעשכים כל שאר הנמצאים כי ההויה מושכת אותם ומאמתת מציאותם וולת ההויה אין להם מציאות הרי שמו הגדול עד כאן על קדשותו ויחודו ושאין קדמון וולתו וכן הוא העל על היות כל הנמצאים מתהוו מאמתת מציאותו והויותו והכל בעדות השם המיוחד ובאמת כי השם המיוחד שורה שם אמתת מציאותו באומרו ית' על ידי כתיבו איני הוא שמי והתבונן התבנין המופלג הזה ושם תראה כי מה שאמר איני איני הנמכת בסוד שם יהוה כי שמי הוא שם אמתתו והוא שורה שם בלבד ובאלו אמר איני הוא ההויה האמתית אשר מאמתתו נמצא כל הנמצא ושמתי ואמתתי אחד הוא כי שמי שם הויה והויתו הוא שם אמתתו והרי שמו ואמתת מציאותו דבר אחד כי אלו נאמר שזה השם מחודש הוא לא כולל אמתת על קדמותו ואפי' נרבה לאומרו לא כולל כי הוא מורה על אמתת מציאותו וקדמותו וחדוש העול כי שמו הוא הכולל את הכל והויותו היא הגורמת היות כל הנמצאים שהוא שם החדוש וההויה היא אמתת כל נמצא כמה שהוא נמצא הרי לך שם יהוה מעיד עליו על היותו נמצא קדמון לא דבר אחר עמו כי אין שם ההויה מורה בי אס מציאות לבד לא דבר אחר ולפי היות זה השם המיוחד כמשך לו ית' ואלו תשוקתו הוא מורה ומעיד על אמתתו לא נובל לקראו בשם ההויה ואינו נהנה כפי אותיותיו לדעת שאין הויותו הויה בורה ולא אוחות מקום כי אס מאמתת שם ההויה מה שמורה שם הויה שזהו שם קדמותו בלתי בורה אחרת ולא דבר אחר נמצא עמו ולא נאמר כי גס השם דבר שני הוא כי הוא ית' אמתת השם שהוא ההויה באומרו איני הוא שמי בלתי אין שמי חונה לי בי איני אמתת הויתו הוא שמי כמו שכתבו

ומה שברך לשמו תמיד על היות שם השם אחד ואין דומה לו וכמו שהוא הוא ית' אמתת שמו הרי שמו אחד מאחר שהוא הוא ית' אלו נאמר שמו על כל פני' הוא שם היותו ואמתתו וסוד מציאותו והרי הוא האחד ולא נאמר עליו ית' (בס' אינו) הרי הוא גס הוא שם שמו שהוא שם הויה והוא אחד הוא הרי לך מכל אלו הפנים בכל מקו' שמכיר שמו הוא הוא אחד הוא ובכל מקו' שמתכוון אליו ית' אפי' שלא נשמו בכל פני' אחד הוא והעדות עליו שהוא אחד הוא העדות ששמו אחד הרי לך סוד גדול מפורש על היות שמו נקרא אחד כמו שהוא ית' נקרא אחד שאין הפרש בין זה לזה וכשהוא נקרא אחד שמו מכל פנים אח' וכשהוא נקרא אחד הוא מכל פני' אחד וע' הסוד נאמר ביום ההוא יהיה ית' אחד ושמו אחד כלו בהיות העדות עליו שהוא אחד הרי גס העדות על שמו כי הוא הוא ית' בדרך על שמו מעיד אמתתו ולפיכך תמכא שם יהוה שהוא פעיל יהוה אחד כמו שפירשנו בסוד כו' כי הוא הוא העדות כצדמו ושמו זה הכלל גדול תמיד היות שמו נקרא אחד כמו שהוא ית' נקרא אחד כי הכל אחד ואחר שביארנו זה הענין בסוד הייחוד כחורר לבאר שאר ענייניו ונאמר דע כי בהיות זה השם הנבבד והנורא נעלס מן הקריאה כפי האותיות מפני שאין ההשגחה מגעת עד תכלית שמו להשיג אמתת מה שמורה בסוד ההויה מפני שאין תופש מקו' ואין הכוונה בהרגש כי אס באמתת ההויה כמה שהוא הויה ואמנם כי שם הוא שם הנמצא שאין לו כד חדוש ומאחר שאינו מחודש היאך יכולהו בלי מחודש חלילה וחס' ולפי היותו מיוחד לאמתת ההויה ואינו נגזר לפי הפעולות נתייחד לקריאתו ית' אמת לא כפי אותיותיו ומה שאמרנו שאי' נקרא בכתבו אס' היכל' יש לקריאתו בזה שבו נקשר ונעלם באמרו ויהוה היכל' קדשו שיש לך להתבונן שוד שתי לשונות מעידים זה על זה שאלמרו בפסוק אחד ויהוה היכל' קדשו ה' מפניו כל הארץ כי שם הוא שם היכל' כי מה שאמר בהיכל' הכ' שבו שמו הוא נאמר היכל' כי שם היכל' הכוונה שסודו ה' ופירושו שם הויה שהוא יהוה נקרא בשם היכל' שהוא יהוה והוא נקשר בתוך היכל' אמנם השמוש שלו אלפי שבו יקראו אותו כל העולם בסוד ה' והוא שם אמרו ה' מכליו כל הארץ בסוד ה' ובמקום אחר מציאתי לטן ה' שמי' הולך אל כל הכוונה ואינו שמוך לשם אמ' אינו מא' ש' אר הכביא' ענין שבו בענין ואמר ה' ואס כן יש לך להסתכל במאמר תורתו כולה כשתמכא המלה באמתתו מפי ית' בדרך או מפי כתיבו או מאמר אומרים כי אין כל המאמתת שמו ואין כהן מאמר כתיבו מפי ית' והוא ענין נבבד ונפלא מכאן זה הכיור הנעלה הוא אומרו ואחר ה' כי לא להוכיר בשם יהוה כלומר הנכונה כסתרת ואמר ה' כאלמר אל' כי שלא להוכיר בשם יהוה שהוא שם המיוחד ואמ' כי היכל' זה מורה אדנותו והסתרותו הכל ועניניו אלו לפנים נבאר אותם בע' ומה שיש לך להתבונן כי על היות זה השם עומד מבלתי שנוי וכמו שהוא אינו משתנה כך שמו המיוחד אינו משתנה ושמו יתברך מעיד עליו שם מציאותו ואמתת הויותו קודם שנברא העולם ובמציאות העולם ואחר מציאות העולם באומרו ית' מלך ית' מלך ית' מלך הרי לך מלך הויה ית' מלך הויה ית' ומה שאמר ששם פעמים כזה הפסוק מלך יהוה יהוה ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' מלך כנגד מלך ית' הרי לך כי שמו הוא המעיד עליו קודם ומן ובמין ואחר מן שהוא אינו משתנה מהויותו יתברך הרי לך מכל אלו פני' אשר הקדמנו ביאורם כי שמו המיוחד לו ית' דבק הוא בהיותו ואיך יכול להעיד עליו שהוא ית' היה מבלתי שתכלל שמו ותעיד עליו ויש להתעורר על ענין המופלג הזה שאין לו שם שהיה מיוחד לו וולת זה ובאמת כך הוא בהיותו ית' יחיד במציאותו והיה הוא בלבד לא היה בורך לו שם אחר מפני שאין לשם דבר אחר במה שיקרא לו שם וכוח בלבד דילו שהוא המעיד על הויותו ועל נכחותו ולא היה לו בורך להקרא בשם אחר כי עדין אין לשם פעולה ואין שם ענין אחר

ואמנם מאחר שהתאיל לחדש העולם נתחדש לו שאלו השמות כלם
וכל שם בעין הפעולה הוא נגזר כמו שכתבנו בע"ה אמנם כולן
במשכין מבחם השמות : ואחר שעורכתך על זה יש לנו לעוררך
על היות כל השמות שהיו ית' נקרא בהם במשכין מהמשכות כח
השם המיוחד שהיו שם בן ארבע אותיות בדרך זה שאנו נכנסים
בחקירה כפי ההוראה האמיתית : והנה הביאור :

תחלת

מה שיש לך לדעת ולהתעורר בו להיותך שומר
לעולם בדרך הקבלה הסימן הכולל כל תיבה
ותיבה לכל מקום שתצטרך ודע לי הסימן שהיה לעולם כן
והסימן שלו שתי האותיות בשמותי כ"ף ו"ו עולה ק"ב ומורו
י"קב ונסי"קב חבבנו או אסור ויעבור את מעבר י"קב וכמו
כן אילו שתי האותיות במשכר עש"ס וש"ה שאלו עולה בחודת
חלילה (א"ה הגלגל) ר"ל ב"א אסור תת'לא ומורו כ"ת תורה
או אסור עשרת הדברים . ואחר שרמזנו לך אילו העניינים
הנכללים על היות השם המיוחד עולה במשפחו הפשוט כ"ף וכן
במשכר שמות כ"ף ו"קב וכן בתשבון המשפחה שהיא עש"ס וש"ה
כ"ת תורה או עשרת הדברים שמורם כ"ת תורה במשכר מבחם
עש"ס וש"ה שהיא מור המיוחד ואחר שעורכתך על הסימן
העולה מכלל שם השמות יש לנו לחזור ולעוררך כיצד כל שאר
שמותיו ית' במשכין האמת שם המיוחד ואילו תשקת יהיה
ביתנו כ"ו סימנו ק"ב סימנו תת'ל"ו ואחר שהולענוך מור אלו
המשיכים בפרטים נכנס בסדר המשכת שאר השמות מהן כיצד
בעש"ל שם שם המיוחד ואילו הן כפי בורתם . ית'א

שרי יהוה דע לך כי אילו השני שמות שניהם מע"דיש
זה על זה אמנם שרי' הוא עד כאמ' על יהוה
שהוא כלבד שם וכי בו יש לויות שאין לו נורך בשאר כל השמות
וכבר ידעת כי יהוה הוא כלבד הנקרא שם כי השאר כינויין הן
אמנם בדרך אלה לדעת מדוע נקרא שם בהיות שרי' מעיד עליו
שבו כלבד ד"ל' ובהיות השעיד ככלל פכ המועד . כלומר בהיות
שרי' שהוא העד כי ביהוה (בס"א א"ו) לנד ככלל עס יהוה יבא
הכלל שם בדרך שרי' יהוה שם . ואזיה שם המיוחד מבו'א
על היותו נקרא שם בהיות שם בהויה ד"ל' ו"ו ו"ו ו"ו נורך
בשאר כל השמות ואזיה שם מעיד עליו בעכמו מדוע יקרא שם
בהיות יהוה שרי' שם מיוחד להורות על אמתתו . ואמנם כי
ענין זה לפני יתבאר בעשר השם שבו יתבאר מור שרי' ודי במה
שביארנו בו עכשיו וכמוהו לשאר :

יהוה צבאות

דע לך כי זה השם מיוחד הוא לכל משכ'ל
בהיותו נקרא יהוה נבאות כלו בהיות
כל נבאות העולם מתהוים מלח שם בהויה ובו הנמשכ' כי נבאו'
סמוכין הנ'להויה ושהמשכת שם יהוה מתקיימן הנבאות . ולפי'
אני אומ' כי שם זה אינו נריך ביאור גדול כי מבו'ר הוא לכל משכ'ל
ומבו'ר הוא עס מה שהקדמנו ביאורו על היות כל נבאות עולם
נמלאים שאמתת היותו ולפי' תמנא כשם זה יהוה צבאות להיות
נבאות סמוך ליהוה שבו הוא מתקיים . שאם אין שם הויה אין שם
צבאות כי הויה גורמת לצבאות להיות כמבוא' ומאמתת
הויה הן נמשכים ודי בה לכל משכ'ל כי עדיין יתבאר זה בעשר
הנבאות בענין שבו יהיה די בע"ה לכל משכ'ל

יהוה אלוה אל

כבר הולענוך על היות כל השמות
כולם מחודשי' ומבוא' מבח אמתת
שם הויה והוא המשטיך בוחותיו בכל השמות בולס . ולפי' יש לי
לעוררך קודם התחילי בביאור שם אלוה ומור המשכתו מהן המור
שורה אל' כמור ההמשכה דע כי בעלי הקבלה גמרו המאמר כי
אל' שגורי הקבלה הוא להיות עולם במשכר חשבון אותיות ומלות
ומימנם חשבון אותיות ומלות . ולפי' זה הדדך יש לנו לעוררך בהיות
שם אל' כמשכ' מבח שם יהוה במנין כ"ו ואותיותיו ארבע ומלה
אחת כולל אל' הרי לך מור השם המיוחד במשכין אותיות ומלות
עולה אל' בהשבונו שהיא כ"ו ובאותיותיו שהן ד' ובשלתו שהיא א'
כלל הכל אל' הרי לך מבו'ר מורו בכל מקום שתמנאו' ואמנם כי
עדיין נבאר בו בעשר הכיבוי' ואחר שהתעוררנו עליו נחזור למה
סבוכתינו לבאור' דע מי ששמות הכיבוי הן שלשה אל'
אלה'ים אלוה' : אל' הוא מור הבנין שמו שנבאר בכם המקבל
מהשם המיוחד כמור משכין ומלות . אמנם אל'ים אלוה' תמנא
אלוה' השמים מור השם המיוחד . נמלק חביו הראשון בשם יה' בשם
אלה'ים . וחביו שהוא זה בשם אלוה' הרי לך כי אלו השלשה שמות
כוחתם וכוחתם נמשכות מבח שם המיוחד בהיות אל' שהוא בנין
שלשתן מור השם המיוחד בדרך חשבון אותיות ומלות . וכן כסיות
שם המיוחד באמתתו בתן כח בשם אלה' ובשם אלוה' בהיותו
נמלק בשם יהוה באלוה' וזה באלה' לפעולה ולתנוע' ואחר
שביארנו זה הרי לך העדות ברורה בהיות כל השמות שהיו ית'
נקרא בהם מקבלים כח והמשכה מהשם המיוחד וולתו אין להם
קיום כי מאמתת שביאותו והיותו הנמשכ' וכדרך זה שביארנו
לך להתעורר על היות שם הויה כותן כח בכל הנמשכים
ושאמתת עביותו במה שהנמשכ' : וכמדומה לי כי די בשם
שהתעוררנו בה עכשיו וכמו' למה שביארנו מוקדם לכן אסור הוא
כוחתם כמור : דע כי השם המיוחד הוא המבוא' את הכל והוא
כלבד קדמון שאין קדמון אחר לפניו . והרי לך העדות ברורה על
היות זה השם מעיד עליות' קודם שנבאר בעולם שהו' יחיד
בשביאות ואין לשום דבר שיתבוא' עמו ומבוא' חביו והו' יחיד
האמיתי שאינו יכול להעיד יסודו בכל יום על היותו יחיד קודם
שנבאר העולם . ואחר שביארנו שם זה יהיה תכלית העדות על
היותו יחיד . ואל' יקשה שום אדם על היות השמות כולן תלויין
בשם

יהוה אלהים יה יהוד שרי יהוה צבאות
אל' יהוה אלוה אל הויה ששמות שהו' יתבאר נקרא בהן
ואחר שעורכתך עליהם יש לנו לעוררך על היותם נמשכים מבח
השם המיוחד והכני נכנס בביאור כל אמת ואמת מהן הראשונים
יב' אלה' אל' דע לך כי אלו הם שמות שהשם המיוחד
מתחלק . ואלו הם אלהים התנוק נחמי כל אדם ואחד
על שנתן ומתבא' מעידין על שם כו שהו' יב' והתנוק במכין
האחרות ומתבא' דכך בשתי אותיות כו במור כ"ף וחביו הראשון
בשתי אותיות ראשונות שמורו כו וחביו האחרון בשתי אותיות
האחרונות שמורו כו ובמשכר כח כו בגלגל ובנפתל . הרי אלו
השלשה שמות תלים הן בשם המיוחד במור משכר ובמור
אותיות משכר . והכני הנה לבאר בו עוד יותר כדי שיהיה
מבו'ר לכל משכ'ל מבחתי שבוים וביע'ל משכ'ה יהוה אלה' אד'
מורו כו ואילו הן שלשה החביון הראשונים . וזה יה' ג' מור
כ"ו ואילו הן שלשה האחרונים . ועתה יש לנו לעוררך על היות
החביון הראשון שמורו כו סובלין את האחרונים שמורו כו בדרך
זה כ"ף והתנוקות מבו'ר כו סובל כו כמו שתראה החביון
ראשונים סובלין את האחרונים וכולן הם נמשכ' בכם שם המיוחד
שהוא ראשון במור כו והוא אחרון במור כו בהיותו כ"ף ו' בשלש
לי כי ענין זה מבו'ר הוא לך בהיות יהוד אלה' אד' כללין
בשם המיוחד בענייני' מבו'רים שבהן די לכל משכ'ל שיש לו
ענינים לראות ואזים לשמוע הרי אלו נמשכ' מהשם המיוחד .
ונתחיל לשאר יהוד אלהים דע לך כי אילו שני שמות
תשוקתם אל' הראשון הוא שם המיוחד ואין זה נריך ביאור גדול
כי מבו'ר הוא לכל משכ'ל דע כי יש יהוה מורו כו בפרוש כף
ו' שמורו יהוה אלה' שמורו י"קב הרי לך כו סובל את כו בענין
שאמרנו למעלה ומה שיש לך להתבונן ולדעת כי שאלה' הוא מור
אלה' אד' וכל מה שפרשנו למעלה בהיות כו נושא לו כן הוא
הדין בעכמו בה שם אלה'ים שהוא נמשך מכה שם יהוה כו
שפרשנו . ואחר שביארנו זה יש לנו לחזור ולהתעורר על השאר
בענין שבו יהיה די יהוה דע כי שם זה שהוא יהוה אין אנו
נריכין לבאר בו ביאור גדול שהוא מבו'ר משמו כי יה' שם נגזר
הוא שם יהוה והוא חכי השם . ובע"ה במערכת ית' סבאר כיצד
הוא נגזר . אמנם לענין הסעכת השמות ששם הויה שאנו
סבאורם די כיה שפרשנו בענייניו בהיותו נגזר מהשם המיוחד .
וכמוהו לבאר שאר השמות :

חלק הראשון

שער החויה

הדרך הראשון

בשם המיוחד ויאמר שאחר שכל אילו השמות ככללי בו הרי גם הם בטכאים בהשגא שם המיוחד אלו יעלה על הדעת דבר זה כי כבר אמרנו שקודם שנברא העולם אין לו שם וולתו ית' ושמו מעיד על ההויה ולא שם שהיה דבר חוזה לו דוקא כי אם שמעיד אמתת מה שהוא לו שם' ולא בורת האותו' ההויה דוקא כי אם אמתת ההויה אמנם בהתחדש העולם וכתחדשה בורת האותיות הרי ההויה חלה על בורת האותיות שאם אין שם שויה אין שם בורת האותיות ובהתחדש האותיות כתחדשו כל שאר השמות כי מתוך בורת האותיות ההויה נכנס לחקירת שאר השמות על היות' בטכאי' אחר ההויה לא שתוך ההויה שאינה שורה על דבר וולתו אמתת מה שהיא לו ההויה כמותו ית' - ולפי' בהתחדש בור' האותיו' וכתחדש העולם כתחדשו לויתברך שאר כל השמות הנטעמים אחר ההויה - כמו שביארנו - וכן תמצא שאר השמות בתוך בורת האותיות תלויין כמו שפירשנו בהיות יהוה אלהים אמר' כי ככלל בסוד כף וו שהנבדקת שתי אותיות שלשם וכן השאר' וכבר אמרנו כי קודם שנברא העולם אין היות השם היות בורת האותיות' כי אמתת ה'ויה' ולא בורת הויה' ולפי' אין להקשות מה שיש לך להתעורר כי בהיותו ית' משתמש בכל ששה בראשית בשם הכינוי ולא הזכיר בו שם המיוחד' דע כי זה הויה היוצר ותכלית האמונה בהיות השם המיוחד קדמון ושאר כל השמו' שמודשי' הלא תראה בחדוש העולם שאמ' בראשית ברא אלהים ולא כשתמש בשם המיוחד כדי להפריש בשם המעיד על היותו ובין שאר כל שמותו הנגזרי' לפי הפעולה שכתחדשו לו בחדוש העולם ואמנם כשהתחיל לחדש העולם לתכנה'ו כינוי על אותה הפעולה והוא שם אלהי' ולפי' הונדך להקרא בשם המורה על הפעולה ואמר בראשית ברא אלהים ולא אמר בראשית ברא יהוה' כי להודיע כי שם יהוה לא נתחדש לו בחידוש בראשית כי זה השם מיוחד הוא לו קוד' לכן והוא שפורש מכל להעיד על היותו וקדמותו ולא נטפל לשו' עפילה בלתו ית' כי הוא ית' אמתת שמו ושמו מעיד על אמתתו' ואמנם בחדוש העולם אמר בראשית ברא אלהים להודיע כי שם אלהים שרשו כתחדש לו בחדוש העולם והוא כמשך אחר שמות ההויה שסוד' יהוה ה'ויה ואלהי' מקבל כח השם יהוה' ושם יהוה' בסוד אלהים זה כי בשם אלהים תמצא המשכה משם אלהי' ומשם זה ועניינים אילו יתבאר לנבי' צפה' - ומה שיש לך להתעורר בו ולדעת כי ראשי' המשכת שם אלהים מכח שם הויה זה שם לפי הפעולה הוא כגור כמו שפירש בשם אלהים' כי הוא המורה על שלכת הטבע תמצאהו משתמש בשם אלהים' ואמנם בהיותו כינוי בפעולת הטבע שפעל ועל זה נקרא אלהים להיותו שם מור' על אות' הפעולה' כמו שנבאר לפני' בעה' - וזה כינוי כתחדש בחדוש הכסא הרי לך שם אלהי' שהוא מחודש לו בחדוש העולם כי חדוש העולם מלאכת השבוע שהוא מור' אלהים' כי הטבע הוא מור' הכסא כמותו השמים כסאו והאחר הדום רגלי' והשמים מחודשים הם' והרי לך שם אלהי' כתחדש בחדוש הטבע אמנם שם יהוה' לא נתחדש לו בחדוש העולם שהוא מיוחד הוא' ומה שהוא מורה שם מור' הויה והויה תלויה בו ית' להיותו קיום כל ההויות כולם' ואפנס כי בלתו הויה אין שם טבע ולא דבר אחר הרי לך הכל תלוי בשמו הגדול ית' וכמו שהוא ית' אינו מחודש כך שמו הגדול אינו מחודש' ונאמת כי באמתת שם המיוחד נמצא כל הנמצא' כולם' ונמצא שם אלהי' שהפעולות נכרות בו' ואמנ' יהוה הוא הפועל את הכל והעיקר הגדול שיש לך להתעורר בו בכל מקום איתה שוכא יהוה אלהים לדעת כי אלהים נמשך מכח שם יהוה' ומה שהוא אומר יהוה ה'ויה אלהים כאילו אמר יהוה הוא הפועל כי שם אלהים הוא המורה על הפעולה' ולפי' זה העיקר הנכבד יש לי לעוררך על עניין מופלא וכבד בך בפסוק אחד והוא אמרו לשון כפול יהוה הוא האלהים יהוה הוא האלהים ויש לי לעוררך על הויה זה השם כפול פעמים דע לך כי השם המיוחד הגדול והנורא יש לו שני דרכים שמתוכם יתבונן מור' האלהות על כי שצרכת הישרה בדרך זה שאני מתעורר עלי' :

בשם אלותיותו שהן יהוה סימנו המוכרח לו' והדרך השני מור' שמות האותיות שהשם המיוחד נקרא בהם בדרך זה שאני מעורר בו כפי הכוונה דד הא וואו הא' - שמיטת המוכרח מה הרי לך מור' בשם המיוחד ששם לו שני סימני' בדרך זה שאני מתעורר אילו' הסימן האחד לו' והסימן השני מה' - ואחרי שהודענוך אילו' הסימני' יש לנו לעוררך על היות שניהם שורים שם אלהים' - דע לך כי הסימן הראשון שהוא לו' מורה יהוה אל הים בדרך כף וו' הרי לך בזה הסימן בו שהוא סובל לו' וכמו כן עוד הסימן השני שהו' מה שודו הוא אלהים שמש בדרך זה ב'ם הא' שפירש אלהים' הרי לך שם אלהים יוצא מהמשכת שם המיוחד בשני דרכים' והוא מור' אמרו יהוה הוא האלהים' - יהוה הוא האלהים בשני דרכים - כי בשני דרכים יהוה כולל שם אלהים בסוד לו' ובסוד מה בדרך כף וו' ב'ם הא' וכאילו אמרו הפסוק בניאור מבואר יהוה הוא אלהי' בדרך כף וו' ימס' הא' וכאילו אמרו הפסוק בניאור מבואר יהוה הוא האלהים בדרך כף וו' - וכאילו אמר יהוה הוא האלהים בסוד ב'ם הא' הרי לך עניין גדול וכבד מור' מסודות העורה מבואר לך עניין שבו תוכל להכנס לכמה חדרים כגורו עליהם השערים בהיותך יודע מור' השם המיוחד בהיותו משמך כמותו בכל' - ואמנם בכל אילו העניינים נדך אני לעוררך עוד כדי שתכנס לחקירה המושכלת בדרך זה' יהוה הוא לו' שהו' כף וו' הוא האלהים יהוה שהוא יד הא' הוא האלהים שהוא שם הא' - הרי לך שני דרכי' בפסוק מבואר בניאור כבד לכל משכיל' : ואחר שהתעוררנו על זה יש לנו לבאר המור' הנכבד העולה משני אילו' סימנים שהן כן מה' :

דע לך כי אילו ב' הסימני' שהראשון לו' והשני מה' שניהם מכוונים בפסוק הראשון שנכרכת כהגים והוא מור' :
יברכך יהוה וישמרך ויש לך להתעורר כינד הם מכוונים בותדע לך כי הסימן שהו' לו' מכוון בשלש אותי' שנראש שלש תיבו' שנפסוק זה' י' ברכך י' הוה י' ו' ישמרך התבונן ומתבא' לו' מכוון בראשי' התיבות מלג על ההרים' : ואחר שעוררנוך על זה דע כי הסימן השני שהוא מה' תמצאהו מכוון בתכלית אילו' השלש תיבות בדרך זה **יברכך יהוה וישמרך** הפתוחות ומתמא' בסופי התיבות מה הרי לך מור' אילו' שני הסימנים שפירש לו' מה מכוונים בפסוק הראשון שנכרכת כהגים לו' בראשי' תיבותיו' : מה בארית תיבותיו' הרי לך עניין גדול וכבד מבואר בתכלית הביאור בהיותו אילו' שני הסימנים שפירש לו' מה' ושניהם מור' אלהים מכוונים כאחד זה כנגד זה בפסוק שורה על הכוונה' ומכל אילו' העניינים אשר בהם התעוררנו יש לך להתבונן' מור' יהוה הוא הא' להיב' - יהוה הוא האלהים בהיות הלשון כפול ב' פעמים כי בשתי גווי' השם המיוחד מורה אלהים בסוד לו' ובסוד מה' והחותם הכולל את שניהם' **יברכך יהוה וישמרך** לו' בראש העלות' : מה ביאחד מה' הרי לך זה עניין מבואר בניאור גדול בעניין שבו יהוה לכל משכיל' הוא ראוי לכנס בחקירת אילו' העניינים' : ואחר שהתעוררנו על זה יש לנו לחזור לבוונתו וכאמר דע כי שם המיוחד הוא' בורת כל ההויות ומצית מביאיתם וחלתו אין להם קיום והלא תראם זה השם שהוא אלהים שבו נברא העולם ובו נעשה כל מעשה הטבע כמו שהמשכתו משם ההויה הוא ולא תמצא בכל טענה בראשית שהוא משתמש כי אם בשם אלהים והרי איתה רואה שם אלהים שאין לו קיום בלתי שם המיוחד הרי לך ששם ההויה גורם לכל הנברא' להיותם נמצאים באשית המציאות שהוא מציאות הויה' ולפי' התחילתי' בראשית ברא אלהים כומר בראשי' הטבע נברא הכפא' בשם אלהים שנתחדש בחדושי' ואמר ברא אלהים ולא אמר יהוה' הרי לך כי שם ההויה נמתד בבריאה והשם שהוא כינוי לחדוש שהוא שם אלהי' נטפל לטבע כי בו הטבע כל הטבעים בטענה בראשית כמו שנבאר בעה' דשערי שכנוי' - אל תקשה עלי' ותאמר מור' העדות להיות שם יהוה הקד' :

חלק הראשון

שער ההויה

לשם אלהים מאחר שהתורה התחילה בשם אלהי ייכול אני לומר כי
 גם אלהים מחודש הוא בחודש הטבע וכמו כן שם ידוד
 מחודש הוא בחודש ההיות. תשובתך על זה נכונה
 ודבר ברור כבר הודעת כי שם יהוה אינו שם שנטפל לפעולות
 ומתקדם בחודש. אמנם הוא שם מיוחד לו ית' להורות על אמתת
 היותו ובחיותו: כי זה השם אינו מורה וולת הויה וזילי' תרבה לומר
 שהטבע קוד' לו זהו אי אפשר שאין טבע בלתי קדמו' הויה שגורמת
 למציאת הטבע: הרי לך כי שם המיוחד אינו מורה לעולם כי אם
 אמתת מציאתו והיות הנמצאות בהיות מציאתו אמיתית וזילי'
 התחילה התורה בספור מהותו ית' קודם שנברא העולם: ובספור
 מציאתו ואמתתו הרי היה להתחיל כפון כל לשם המיוחד המורה
 על אמתתו שהויה זהו כי הוא המורה כול הקדמות שאין אחריו
 קדמות כי אין דבר קוד' ליהוה: וכשהתחיל התורה בספור אמתתו
 היה לו להתחיל בשם המורה על זה. אמנם מאחר שמתם מציאותו
 ית' קודם שנברא העולם והתחיל לפרש בחודש העולם שמתם כמו
 כן וכרזן שמו הכמשך להיותו ית' והוכיח ששם הכמשך מן החודש הרי
 לך מכל אלו הפני' שם ההויה קדמון בקדמותו ית' ושם אלהים
 מחודש בחודש העולם ואחריו במשכי' שאר כל שמות הנגזרים לפי
 הפעולו'. והעיקר הגדול שיש לך להתעורר עליו ולומר הוא בהיות
 שם אלהים מורה כליו ולא שם הרי לך אלהים כי כן הוא להיותו ית'
 פועל כל מעשה הטבע וזהו השם הראשון לחודש כינוי הויה: נקרא
 בשם שאר כל השמות הנמשכים אחריו הנגזרים לפי הפעולות: הרי
 לך שם אלהים ראש לכל הכינוי' ואחריו כמשכין שאר כל הכינויין
 והרי לך כי שם זהו קרא שם ההויה כי אין כינוי בלתי שם כמו
 שאין איפסרו' לבינוי אלהי' בלתי שם ההויה כן אין איפסרה' לבינוי
 שהוא אלהים בלתי שם זהו יהוה הרי לך שם המיוחד שהוא שם
 ההויה קודם השמות כי אין לשם איפסרות מציאו בלתי שם ההויה:
 כי השם לעולם קודם לבינוי כמו שההויה קודם לטבע: הרי לך שם
 המיוחד קדמון לשם כינוי שהוא שם אלהי' והעד השעיד על כל זה
 אשר בפסוק הראשון הסמוך לחתימות שמשם בראשית ביום עשות
 יהוה אלהים ארץ ושמים ופי' שם כך אל תטעה בדעתך לומר כינוי
 ההתורה התחילה בשם אלהים שהוא ראשון לו ית' חלילה וחס כי זה
 השם בבואו ראשון הוא לחודש ומחודש הוא לפי הפעולה ומחדש
 יש לו: אמנם אינו ראשון ליהוה כי ההויה חדשת לחודש ולפי זה
 העיקר הוכיח: כל תבונה ופירוש ונחם לאלהים יחר' בלתי ליהוה
 לבדו ופי' שם הוא כך אל יטעה ונקרא לשם כי שמי הוא אלהי': כי שם
 משותף הוא לו ולשאר הנשפלים וקרא לפי הפעולה כי זה השם
 אינו טורה אמתתו כמות שהוא שם היה: מורה אמתתו
 הרי גם אני נכנס בגדר החודש שהחודש גורם להיות לי שם
 מורה על אמתתו ושם אמתת החודש במשכ' אמתתו: זה אינו כן
 כי שם אלהים כינוי הוא לו ולא שם והכינוי דבר שני הוא לו לשם
 והרי אין אמתתו תלוייה בחודש כי קודם שכתחשך שם אלהים שהוא
 מורה על החודש היה לו שם השעיד על אמתתו וכו' די לי והוא שם
 ההויה: ולפי' הורך לומר ונחם לאלהי' יחרס' כלו' כל העובד לפני
 מצד היותו מתכוין: שתכלית אמתתו האלהות: הוא יחרס' כלו' אין
 עבודתו ראויה שהרי תולה אמתתו אחר החודש מאחר כי לבד שם
 אלהי' עובד אויב והרי גם שאר הנמצאים נקראי' אלהי' ולפיכך אין
 זכייתו ראויה: אמנם העבודה הנכונה והאמתית היא בהיותה
 מצד היות' עובדי' שאני קדמון בשם הויה והויתו גורמת לאמתת
 שאר כל הנמצאים וזו היא עבודה שלימה: שהיא מצד היות קדמון
 ויחיד ובכדל' שן הכל וזהו מוד אמרו בלתי ליהוה לבדו כלו' שתה'
 כל העבודה מצד אמונת שם ההויה שבו תשלם מציאתו וזו היא
 העבודה הנכונה: אמנם לא מצד היותו פועל בלתי קדמותו כי זה
 אין טעם לאמתת אמונתו ולפי' אחר שלא תהיה העבודה פשוטה
 לשם אלהים שהרי אלהי' רבו' ככללי' נה אמנם תהיה פשוטה לשם
 יהוה ולא תהיה העבודה שייחודת לו מצד היותו ית' יחיד ולפי' אשר
 בלתי ליהוה לבדו ודקוק בלשון לבדו כי לשון לבדו מורה בהויה
 שם ההויה שייחוד לאמתתו ולפיכך אחר שהעבודה תהיה מצד
 היות' שאיני כן ית' שהוא קדמון ויחיד והיותו גורמת למציאות

שאר הנמצאים שהוא בלתי ליהוה לבדו: אמנם לא מצד מציאתו
 שהוא פועל שהוא שם אלהי' שהרי כפי מצי' פועלים יש בשאר
 הנמצאים מחודש' ולפיכך אמר שהעבודה תהיה מצד היותם
 מאיני כן ית' שהוא קדמון ויחיד והויתו גורמת למציאת שאר
 הנמצאים שהוא בלתי ליהוה לבדו: ולפי' אמרים שאין העבודה
 מצד היותו אלהי' כי שם מצד היותו יהוה שו' היא עבודה
 ליחיד שאינו דומה לו: מה שאין כן בשם אלהי': והרי לא תמצ' היותו
 מורה בתורה היות' מקריבו קרבן ולא נחם לשם אלהים כי אם לשם
 יהוה אלהים כי יקריב מכס קרבן ליהוה: אשה ריח ניחוח ליהוה
 ועבדתם אתי יהוה: ואל תטעה כמה שתמצאו בזה אלהי' רוח
 בשכרה: כי אין בכאן עבדות בידים ולא נביחה ולא ברכון כי אם
 להלך בדרכיו ולהתנהג בדרכיו וזו היא עבודתו וכל מה
 נוח בשכרה הרי לך כי אין נחם שהוא שפשה בידים בכאן ובכל מה
 שתמצאו דומה לו: וכן אין עובד אלהי' לשאר לא עבדו כי אין בכאן
 עבודה בידים כי אם להלך בדרכיו: וכן הוא אומר בראש הפסוק
 ושבת' וראיתם בין בדיק לרשע ולא כן הוא אומר בין עובד אלהים
 לשאר לא עבדו: והרי ראשית הפסוק מוכיח כי עובד אלהים
 הוא הנדיק האלך בדרכיו ומתנהג בדרכי התורה: ושאר לא
 עבדו הוא הרשע שאינו הלך בדרכיו הישרי': וראשית הפסוק
 מוכיח על תכליתו: וכן שאר המקראות הדומי' לזה: הרי לך שאין
 העבודה פשוטה לאלהי': ובהפך הכוונה נאמר וסרתם ועבדתם
 אלהי' אחרי' כשהעבודה היא מצד הכפירה היא פשוטה לשם
 אלהי' אחרי' וכן ועבדתם שם אלהים אחרי' מעשה ידי אדם
 כשהעבודה שפשה ידי אדם: וכן ועבדתם שם אלהי' אחרי' שם
 עין ואזן: וכן שאר כל הדומיין לזה: אמנם העבודה הראויה
 ועבדתם את יהוה אלהיכם ונרך את לחמך ואת מימך וכן שאר:
 הרי לך כי תכלית הכוונה בשם המיוחד שהוא שם ההויה ולא עוד:
 אמנם אלהים כינוי ולא שם: ומה שתצטרך לדעת כי זה השם כינוי
 הוא לו ית' אמנם הוא מורה תכלית שאר כל הנמצאים וזילי' ולפי'
 תמצאו בתבונה ושם אלהים אחרי' לא תזכירו: וכן ואשר ידבר
 בשם אלהים אחרי': כלומר להיות שם אלהים מורה תכלית אמתת
 שאר כל מה שזולתו: ואל תרחיק שכנגד היותך מכוין בהיות הכוון'
 בקראו' אלהי' וכמו ששם המיוחד שפעי' אמתתו ית' כך כונו של
 שהוא אלהים מורה תכלית אמתת שאר כל הנמצאים וזילי' ונרך
 ולפי' בקראו' אלהי' ית' שם אלהים כינוי על היותו זהו אינו מורה
 תכלית אמתתו ונקראו' אלהי' מה שזולתו שם: על היותו מורה תכלית
 אמתתם מאחר שאמתת מציאות' היא בשם אלהים ולפי' נקראו' אלהי'
 ית' כינוי ואכל שאר הנמצאים שם כי זהו אמתת מציאות': וכן תמצ'
 כל מעשה בראשית שהוא חודש כל הנמצאים וזילי' שהוא משתמש
 בשם אלהים: ואחר שכן הרי כינוי אלהים שליית' שם כלל הנמצאי'
 והרי שם ההויה מיוח' לו ית' מפני היות אמתת ההויה לו ית' גורמת
 למציאת כל הנמצאות כמו שפירשנו: ולפי' זה הדך הורך ית' לומר
 בתורה ושם אלהים אחרי' לא תזכירו ופסק להיות שם אלהים שם
 לשאר כל הכחות: ואל תטעה לומר דאיכא אלהים אחרי' מצד
 האלהות חלילה וחס כי אין אלהי' נאמר מה שזולתו כי אם מצד כמו
 לא מצד אלהות: וכאילו אמר ושם אלהים כל שם הכחות העליונים
 שנקראי' אלהים לא תזכירו ועלפי' שתרצו אותם ששליש בעולם לא
 תזכירו: אחרים הן כלומר אחר אחרים הן נמשכין ולא עבד עבדן הן
 עושין כי מושל עליהם משי' אית' כרכונו ובשארם הם עושין
 מה שהן עושין ועל כל פנים הם כחות נמשכין זה אחר זה עד הסבה
 הראשונה שהיא אמתת ההויה: ודי בזה לכל משכיל: ונחזור לשם
 שהיינו בביאורו ונאמר: דע כי לך נאסרה העבודה לשם אלהים
 מפני שאין אלהים טורה תכלית אמתתו ית' ועבודה מוכיח היא
 לאמתת התכלית הישרה ולפי' נביחה כשהיה פשוטה לשם ההויה
 שהוא העדות הברורה ואמתת היותו ית' יחיד קדמון ושבת שאר כל
 הנמצאים: ואל תטעה כפינוש שפי' שום מפר' ואין לפרש כפינוש
 אינן קולם שתרנגו ונחם לאלהים יחרס' דדכח לטענות יעממי' כן זה
 נמשך אחר מה שזכרת לדעת ההסוק ולא יוכלו להכין הפנין כראוי
 והורכו לתרג' מה שימשך אחר הסברה ההסוקית ולא מפני הו'

חלק ראשון

שער ההויה

התכלית הכוונה האמיתית. אמנם פתח פתח העבודה של הויה ממוכה לשם אלהים מפני שזה משותף גם לשאר הכחות וכתהיה פשוטה לאלהי אולי יסודות כבוד היחיד בשאר הכחות. אמנם אשר שתהיה פשוטה להם לשם הויה כי זהו השם המורה עוד יסודות ואין שם פשוט דעת וסברא ואין להקשות ממה שתסבא כתוב בו כשמשך אלהים כן התלמדך עד קצו ארץ. כי שם שאמר זה הכה אצל ההויה הוא חוד ופירושו כך: כשמשך שהוא שם ההויה אתה שהוא אלהים כן התהילה נאורה כך: ובאילו אמר כשמשך המלך שהו כך כן התהילה נערכ' אצל כבוד הייחוד ואין שםך חודר לאלהי. וכן בכל מקום שתמצא שם מסוך לאלהים יש לך להתעורר אצל הכוונה. וכן יש להתעורר כמה שכל באבות ויקרא שם אברהם בשם יהוה. וכן ביחוד ויקר בשם יהוה וכן תמצא ארון כל הסביא' משה רבינו ע"ה מעיד כי שם יהוה אקרא כל' השם שהוא ית' נקרא בו יהוה הוא. אמנם הבוגד לאלהינו שהוא סוד הכינוי הראשון שנתחדש לו בחדוש העולם ולפיכך תמצא שאמר אחריו הבור תמים פעל' כי כל דרכיו משפטו והוא סוד הפעולה וכלל חדוש העולם. וכן תמצא אומר אל אמונה ואין עול. וסוד א' לכך ידעת כי הוא תולדת החדוש ועדין נבאר בו כמה שבארכו בע"ה. ומכל אלו הדברים שכבר עוררנוך עליהם יש לך להתבונן כי הוא ית' נקרא אלהים מחד היותו פועל והוא הכינוי שנתחדש לו בחדוש העולם המורה על פעולת העולם כמו שתראה בכל מעשי בראש שהיה ששתמש בכינוי שהוא שם אלהים כי זהו סוד חדוש העולם. אמנם בשאר כל מה שזולתו ית' תמצא זה הכינוי שהוא שם לפי הכח שבכל אחד ואחד מהנבא'ים. וכל אלו הדברים אשר הנחבנו הציטור עליהם. הן שאין להקשות ממה שנמצא בתורה ראשית קריאתו בשם אלהים כאמרו בראשית ברא אלהים כי כבר אמרנו שאין זה שם מיוחד לו. אמנם כינוי הוא לו ועל כל פנים שם ההויה קודם לו כמו שהוא ית' קודם לו ושאר כל הנמצאים. והעד מה שאמר סמוך לחתימת בראשית אלה תולדות השמים והארץ בהברא' ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמ'. יהוה הוא וסוף כל אלהים באומרו ביום עשות יהוה אלהי' ארץ ושמ'. כך אל תטעה ענין לומר כי שם אלהים קודם לשם הויה כי אלהי' כינוי שנתחדש בחדוש העולם והויה הוא שם בלבד ואע"פ שתמצא מיעוט בראשית כולו ששתמש בשם אלהים יהוה. קודם הוא לאלהי'. כי בלתי ההויה אין לשום כינוי אפשרות להמצא. והעד ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמ'. ופיון שפירש אחר החתימה סוד התכונה שהוה הרי לך שם ההויה הוא מעיד על אמתותו ית'. וסוד קדמון מציאותו וכוונתו שהוא ראשון וקדמון כך שמו מורה קדמון וראשון בהיות שם ההויה המורה תכלי אמתת המציאות וזולת הויה אין לכל הנמצאים מציאות. ואע"פ ששם אלהי' וכנס אהבא רב' כי כבוד בע'ה כי כבוד שמו מיוחד ובדל מן הכל. וכי כבוד כל ההויה במשכות שאמתת שם ההויה והוא כאשר (ב'ב'חדש') ואף על פי שתראה אלהים שהוא ראשון במעשה הטבע שהוא חדוש העולם שם יהוה ראשון הוא להיותו שהוא הפשט מציאות כל הטבעי' בלתי הויה אין לשום טבע מציאות. שזהו הפשטות הוא בהיות טבע בלתי הויה. ששם אין הויה במה יתהוה הטבע ואם אין שם יהוה זהו במה יתהוה אלהים. הרי לך כל הנמצאים בול' אלו אלא מחד הויה כי ההויה היא הגורם מציאות ואם אין שם הויה אין שם מציאות. ואחר שכן הרי לך שם יהוה הנכבד והנורא בולל כל העולם כולו וראשית מה שכולל הוא העדות על כחות ית' אמתת היותו אשר שאמתותו יתהוה כל שאר הנמצאים וכולל על היותו קדמון וייחוד מואחר שהוא הויה ואין בהויה דבר שני. אמ' הויה לבד גורם לפימציאות הכל. וזהו העדות על הויה העול' מחודש. ואמ' כי עדין נרשיב המאמר בניאורה בשם אלהי' וכנס יהוה. ובהיות כל ההטבות נמשכות ממש שם ההויה הרי לך עדות ברורה בהיות שם ההויה מיוחד לו יתכרך קודם שנכבד העולם וכשנכבד העולם נתחדש לו ית' כינוי על החדוש באומרו ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמ'. ואע"פ שנאמר שם אלהי' בבנייה וחדוש שם יהוה באמר בהויה וקדמות ואמנם מאחר שאין כוונת להגיע לראשית הויה ית' או לתכלית שאמר ש' כוונתו רשית ותכלית פתח לך

הכתוב מכל וכל כמו שנסתר בסוד היותו ית' קוד' שנכבד העולם וסתם סוד מציאותו וסוד השם המורה על מציאו' שהוא יהוה כדי לשתום החקירה בו. ותתחיל לפרש ענין חדוש העולם ושם המורם על החדוש שהוא אלהים מאחר שאין כח בשום נפלא להשיג יחודו וקדמותו ואמתת מציאותו כמות שהוא קודם שנכבד העולם. פתח הענין ואמר בראשית ברא אלהים. ולא פירש כלל מהו ית' קודם הבנייה מפני שאין כח במתאשר' להכיל' מהו שאמר ית' בעתה שאל נא ל'מי הראשון' אשר היו לכבד' למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקנה השמים ועד קנה השמי'. וזאת אמרו ברא אלהי' ולא אמר ברא יהוה כי הבנייה בשם אלהי' הויה מל' אמנם שם הויה נסתר ונעלם ומכונ' מה ששמונו לה הענין. מקנה השמי' ועד קנה השמים אתה דורש ואף אתה דורש מה למעלה מה למטה. מה לפני' מה לאחור. וזה מואר ונלג למשכיל'. ובניאור אמרו ז' כל המפתח כל ב'רבע דברים ראוי לו שלא בא לעולם כו'. ולפי' זה הפנין פתח לך הכתוב בראשית ברא אלהים שהוא דבר המיתן לדרוש מפני שהוא מחודש לחדוש העולם והמחודש איפשר הוא להפיל את המס'. אמ' לא פירש סוד היותו ית' וסוד השם המורה עליו ממנו מאמר שהוא ית' אינו מחודש. ואחר שאינו מחודש כמפ' הוא להיותו מושג כפי אמתתו לשי שהוא מחודש. ואף על פי שאין תכלית אמתתו מושגת באמת הששכתינו ופעולתיו הן המורים מקבת'. ובאמת כי הענין שחננו בפירושו הוא באמת כי קוד' שנכבד העולם היה הוא וסמו בלבד ולא שם דווקא כי אם אמתתו המורה שם ההויה והוא סוד מציאותו וקדמותו הויה. אמ' שאר כל שמותיו שאלו מורי' וזולתי' על פעולותיו כשתחלו לו בחדוש העול' ומה שנאמר בראשית ברא אלהי' בשנתחדש העול' נתחדש לו שם אלהי' כי שם ההויה מקודם לכן בשבא'. אמ' הרחבנו המאמר והביאור למעלה על תולדות אלהים שבארא' כינוי נגדו ית'. אמ' שאר כל הנמצאים שם. ואל תטעה בעה שמפ' בתורה שם המלך לאלהי' כמו שבארכו למעלה כי שם ההויה הוא חודר ולא לפד אלהי'. וכן שם שנתבא' ולא תחלל את שם אלהי' אפי' זה. ואולי תעלה על הדע' כי שם זה סוף לאלהי' אינו כן. אמ' כוונת שם זה להויה הוא חודר. ופירושו כך הוא ל' תחלל את השם אשר אלהיך נקרא בו שהוא יהוה. ואל תטעה בזולת זה. וכן אומר וחללת את שם אלהיך אינו יהוה על כל פנים תשכח בכדו והוא סוד אמרו אינו יהוה כי אלהי' שם שפתש הוא כלו כינוי וכן תמצא אלהי' אלהי' אלהי' ולשון מלכות הוא ואינו שם קבוצ כי השם הקבוצ לעולם שם יהוה הוא. ואל תטעה כשפ' בכמה מקראות שתיפין ממשטן פי שם זה סוף לאלהי'. כי אינו כך. והלא תראה במעשה בראשית שהוא סוד חדוש העולם לא נשתמש בשם המעיד סוד היותו מפני שאינו שם מחודש. אמ' נשתמש בכינוי שנתחד' לו בחדוש הפעולה כדי להפריש בין השם המיוחד בחדוש ית' להודות סוד אמתתו. ובין שאר כל הכינוין שנתחדש לו בחדוש העולם. ולא תמצא בכל מעשה הטבע שהוכיז שם המיוחד בפירושו אמנם הוכיז סוד הששכתינו כמו שנבאר. ובתכלית כל החתימת אמרו וכל אלהי' ב'ו' השמיני מלאכתו אשר עשה וכו'. ומאחר שסת' בורת מעשה הטבע התחיל לומר אלה תולדות השמי והארץ בהברא' ביום עשות יהוה וכו'. ומה יש לך להתבונן במה שאמר שהוא השם שהיה קוד' שנכבד העולם וכשנכבד העולם נקרא אלהי'. בכל מעשה הטבע והחדוש' ואילו לא היה שם המיוחד קודם שנכבד העול' היה לו לומר ביום עשות אלהי' הוא ארץ ושמ' מאחר כי שם אלהים ראשון שנבא במעשה בראשית כחדוש העול' וכו' הוא משתמש בכל מלאכת הטבע היה לו לומר ביום עשות אלהי' ומיין ליה יהוה. אמ' מאחר שאמר ביום עשות יהוה אלהי' והקדי' הויה קוד' לכינוי לבאר כי שם הויה קוד' שנכבד העולם נמצא מאחר שהוא קודם לאלהי'. שהוא ראשית כל הכינוין והוא ראשית חדוש העול'. והרי עדות ברורה על היות שם ההויה קדמון בקדמותו ית' הרי לך יסוד גדול מיוחד שהוא יסוד כל היסודות ועמוד החכמות וזאת פנת תורתנו בהיותנו יודעי' שתוך דרכי סוד אמתת קדמותו ית' וסוד יסודו וסוד חדוש

העול' כיהו ראשית החפץ ואחר זה נמשכת כל התורה כולה .
 ובהיותיכו יודעי' ומאמיני' שוד קדמותי' וייחודי' אוי כובל
 להמליכו בראת ובלב של' ואו כולל לקבל תורתו על כד האמת ודרך
 הנכון מאחר שדע משי אבו מקבלי' ולפני מי אבו עובדי' ומי הוא
 הגוף לשלם לו שכר הפעולה וכשנדע זה כשם הכוונה ותהיה
 האמונה שליטה וואו נדע דרכי התורה כי כולם דברי אלהים חיים .
 ובדרך זה לרבי אנו להשתטט בדרכי התורה ולדעת הכוונה
 בזה שנקטו וכו' ואנו צוד מנד האהבה ומודרך החשק : ונחזור
 למה שהיינו בו ונאמר מכל אילו הדברים אשר הקדמנו באורם יש
 לך להבין שוד הייחוד החמיני' וכל שכן עמה שגבאר עדיין
 בעה' ומה שיש לך להתבונן בו כי כל מעשה בראשית לא
 תמבא שם השייחוד כביחור מבור' אמנם כחתי' והשפכותיו
 נגלים בו כסוד ההויה באומרו ואמר אלהים יהי אור ויהי אור
 וכן ויהי ערב ויהי בקר וכן תמבא חתימת כל עניני' ויהי בן
 וכן ויהי ערב ויהי בקר שזוהו שוד הפשכות הויה כולן מאמתת שם
 המיוחד ובעה' כסוד יה' נבאר מה היא הכוונה באמרו יהי
 ובאמרו ויהי . וכן באמרו ויהי בן וכל אחד ואחד מאלו יתבאר
 ביאור כבדל וכל על כד האמת בלתי פקפוק ושגשג מחשבה כי
 האמת יורה דרכו' ולפי' תמבא כל פעמה בראשית כמסך
 מהפשכות שם ההויה . אמנם לא תיבד' בו ששם בפירוש אכל
 תמבא כל ההשפכות נמשכות שחתו וכל הכחות ממנו הן באצלות
 וממנו באבל הכח לשם נבאחדש בחדוש העולם שהוא כימי הקרא
 אלהים . אמנם בהיות שם ההויה שם השייחוד לו יתברך תמיד בן
 קוא כי זהו השם שנו יתברך בקרא בו תמיד ואינו בקרא בשאר
 הכינוין כולן וולתי' כפי גורך הפעולות ולפי' שעה כימי אלהים
 שנקרא כמעשה בראשית כולו על היותו פועל מלאכת' העובע וכן
 בקרא אלהים לנד הדין והמשפט כי המשפט לאלהים הוא . וכן
 אדני' על היותו יתברך אדון על כל מה שפעל ונקרא לפי' שעה
 ולגורך האדונות כמו שגבאר בעה' . יכן אלה' וכן יהי אף על פי
 שהנמשכ' משם ההויה לפי' הנורך ולפי' השעה הן נקראים : וכן
 שד' או אל' הכל לפי' הנורך ולפי' השעה כמו שגבאר בעה' כי
 עד משה רבינו עה' תמבא שמה שלי' בב' והכל לענין מוכרח . וכן
 יהוה רבבות בהיותו עה' שמה נקרא בשם זה והכל לפי' הנורך
 בהיות כל נבאות העולם תלויין בו ונמשכים בו מכה ההויה
 באמיתיותו : אל וכן אלוה הכל לפי' הנורך ולפי' השעה ולפי'
 הפעולה . אמנם השם הקיים שאינו משתנה לעולם יהוה שמו
 והוא השם המיוחד לקרא' אשיתו יתברך . וכשם שהוא יתברך
 אינו משתנה כך שמו אינו משתנה . באמרו אנו יהוה לא שכיני'
 והעד על היותו בלתי משתנה שם ההויה . והוא שוד גדול ופינה
 חוקה שכל תורתיו תלויה עליו בהיותו יתברך עומד באחד ואין
 לו שינוי והוה העדות שאינו נריך לולתו ולא כרא דבר לנורכו כי כל
 משתנה לנורך הוא משתנה ואי' איפשר וולת זה' והרי לך עדות
 ברורה כסוד שם ההויה בהיותו מעיד אמתתו ית' . ולפי' ראוי
 הוא להיותו שם קבוע לקראיתו לעולם יותר משאר כל הכינוין שכל
 כימי וכימי לפי' הפעולה הוא נגור . וכל אותה הפעולה בלבד
 הוא מורה ולפי' כן בהיותו עשה באותה הפעולה נקרא באותה
 הכינוי מה שאין כן בשם ההויה שהוא אינו כשכל לדבר חונה לו
 יתברך . אמנם כל המביאות נמשך מאמתתו : ואחר שהתעוררו
 על כל אילו העניינים הנכבדים יש לנו לחזור ולהתעורר על ענין
 כבד עד מאד והוא בהיות שודות שם השייחוד מבוארים כסוד
 שלשה דרכי הקבלה והוא ימטר' א' כוטר' קון תמורה ולפי' זה הדרך
 יש לנו להתעורר כסוד ג' נמשך ר' הוא שוד החשבון :
 דע' כי השם יהוה נמשך ג' שודו ל' ואמנם נדין אתה
 להתעורר הדרכים אשר שוד לו מבואר מתוכם או מהו
 פורה . תדע לך כי שם השייחוד יש לו ארבע מיני שיטות'
 ונשלטה אנו משתמשים בתורתיו . אמנם הרביעי אין אנו
 ששתמש' בו בהיותו שוד לנד שאין אנו משיגי' שוד כי אס בניין .
 ואמנם הנורך לנו להתעורר כסוד שמוש השם השייחוד וממנו
 יתבאר שוד השבון כו פהו מונה : דע לך כי השם השייחוד ששודו

כו הוא סימן ידוע נקבע לעיני' האויו זשן שוד שמוש
 יד' ד' יהו' יה' : והוא שוד שמוש השם המיוחד על שוד המוכרח
 ונשלטה הדרכים הראשונים אנו משתמשים
 בכל תורתיו השמוש הראשון מבואר הוא בהיותו יהוה' והשמוש
 השני שהוא יהו' שודו אלה' והוה כמו כן השמוש השורה על ההויה .
 והשמוש השלישי' שהוא יהו' הוא כשון מורה על ההויה והשמוש
 הרביעי שהוא י' אין אנו משתמשים בו על היותו אות אחד .
 וחור האחרון שהוא י' להיותו ראשון לאותיות השם שהוא י' ואמר
 תמבא אלו השמות ההויה ממדורים' השם הראשון יל' ד' הוא שוד
 אמתת ההויה שאין וולתו קיים לשום נבאח : השם השני יהו' והוא
 אלה' והוא שוד חדוש העולם . כסוד חותם יהו' כמו שגבאר והוה
 השם הנמשך אחר ההויה . אמנם לא המבאחו שלם כשם ההויה
 כי זהו יל' ד' והויה יהו' . יהו' שודך על יד' ומכח שם יל' ד' נמשך
 יהו' כמו שתראה מאמתת היותו יתברך נמשכו כל ההויות כולן
 ותמבא יהו' שהוא חסר אות אחרונה מאותיות יל' ד' . אמנם שמוך
 הוא לו השם השלישי' שהוא שוד יהו' הויה' הנמול בעולם כפי
 המעשה וכן הוא אומר אס עובות תשמו י' יהו' ד' מי' עמוד'
 ותמבא י' האיני שלם לא בשם יל' ד' שהוא ראשית ההויה ולא בשם
 יהו' שהוה שוד הויה החדוש' אמנם תמבא הויה' על הסדר כפי
 המעלות הוא חסר אות אחת משם יהו' ושתי' בשם יל' ד' כפי ערך
 הסדר והמעלות : וכן הרביעי אות כפי עכמו' : חורת ליסוד
 הראשון שהוא יל' ד' . הרי לך יל' ד' שהוא שוד כל הויות העולם
 וקאמס ותכלית' כפי השמוש שמורה השם הנכבד . ולפי' כן יש לך
 להתעורר כי יהו' מיוחד הוא להיותו ידוע . יהו' מיוחד הוא להיות
 ידוע : יה' מיוחד הוא להיות ידוע : חוזר ליסוד כל ההויות והוה
 היירש שמורה שוד השם הנכבד כפי שינוי ההויות : יד' ד'
 הוא שוד הויה קדמונית אשר מאמתתה נבאחו כל הנבאחים וכל
 ההויות שבעולם ואילו יעלה על הדעת שאוהויה זו מנבאת אין
 לשאר כל ההויות מביאות והוא שוד היותו יתברך השייחודת משאר
 כל ההויות חוהו שוד שמורה יל' ד' : יהו' הוא שוד אלה' והוא שוד
 הויות חדוש שאר כל הנבאחים בסוד א' ב' ג' ד' ה' ו' ששודו
 יהו' והוה שוד כל ההויות הנמשכות מכה הויה ראשונה שהיא שוד
 הויותו יתברך' אמנם אין הויה זו שליטה בהויה הראשונה כמו
 שתראה שם יהו' אינו שלם כשם יל' ד' הרי לך שוד הויות העולם
 וחדושו הלא תראה ראשית הויה תורתיו שהוא א' ב' ג'
 ד' ה' ו' שודו יהו' הרי לך אמתת הויה יהו' שהוא
 שוד חדוש העולם נמשכת מאמתת הויה יל' ד' שהוא שוד
 קדמותו יתברך והרי לך הויה החדוש ככללת כסוד יהו' : יהו' הוא
 הסוד השלישי' והוא השם שמורה על הויה הנמול והעונש בהויה לפי'
 המעשה כמו שביארו בהויה שם א' מורה הדין והויה הנמול
 והעונש על קן המיטור' ואחר שכן הרי לך שם יהו' שורה על הויה כל
 המאורעות שהן נמשכות מאמתת שמו יתברך באמרו אס עובות
 תשמו י' יהו' ד' שיעמוד : וכן השאר . והרי לך שמוש השם המיוחד
 מורה על הויה כל ההויות כולן נבאחות כולן מאמתת עביאותו
 ואחר שכן הרי לך שלשה השמות שורים שלשת מיני הויות יל' ד'
 הויה קדמונית' יהו' הויה שמוד שה' יהוה היושית' . ואין הויה
 זו דומה להויה א' אמנם אמתת כל הויה העולם מכה שם יל' ד' שוד
 הם נמשכות כמו שביארו . ואחר שכן הרי לך שם יל' ד' שוד
 לעולם לאמתתו יתברך' . ושם יהו' מורה בהמבאחו כל הנבאחים
 מאמתת הויותו יתברך' . ושם יהו' מורה בהמבאחו כל הנבאחים
 הדרכים יש לך להתעורר כסוד שמוש השם המיוחד בהיותו על
 סדר ככונן ענין מוכרח לו וולת זה' והרי לך יל' ד' יהו' יהו' סדר
 נכון והכל חוזר להיותו ראשונה' ואחר שביארו זה יש לך להתעורר
 על שוד השבון יל' ד' שעולה כו כי לכך היתה הכוונה .
 דע לך כי סימן כו הוא שמוש השם השייחוד כמו שביארו בהויה
 שמוש כוטר' קון לאותיות בדרך זה : יד' ד' יהו' יהו'
 יוד' ד' וואו ד' יוד' ד' וואו י' יוד' ד' וואו י' יוד'
 התכוון בעניין המופלג הזה כי שוד שם יל' ד' ששודו כו הוא סימן
 קבוע לאותיות המפרשים כפי שמוש השם השייחוד ותשכח אותיות
 השמוש

חלק הראשון

שער ההויה

בו יתברך תמיד פירושו י'הו' אה' כמו שפירשנו בסוד כוונתו
 וכשתכלול בסוד י'הו' אה' סוד אמתת מניאיתו והיות יחודו
 קודם שברא העולם וסוד חדוש העולם וסוד קיום כל הדברים בו
 יתברך כמו שפירשנו ש'ין לכל המכאס קיום בלתי הויה' אז תבצע
 לפי א'תה מ'חד' ואז תשכיל בסוד י'הו' כי כמו שהוא אחד כך
 אין לו שם אלא אחד והוא ש'יל'וד המורה סוד הויה לבד כי ש'אר
 ש'יותו כולם כיוון לו הן לפי הפעולה ומחודשים הן בחדוש
 העולם : והרי לך מבואר סוד פסוק ראשון של ק"ש בקצת מה
 שמורה : וכמדומה לי שבו יהיה די למשטילים להכנס בפתח
 תקוה' והכן תמיד אמרו בכל מקום י'הו' אלהים' בכל מקום
 שתמצאו כאלו הוא אומר שמו וכיוצא בו י'הו' הוא סוד קדמותו
 לבד כמו שפירשנו והוא סוד אלקים הוא סוד חדוש כל המכאס
 פולס והוא פ' כו'לו יתברך כמו שרמזנו בענין אמרו ביום עשות
 י'הו' אלקים ועל כל פנים נמשך הוא מכח שם ההויה כי אין לשם
 אלקים מניאית בלתי שם הויה כי מסוד הויה שם י'הו' נמשכו כל
 הפעול' וההויות לשם אלקים' וענין זה עמוק וכבוד במאד מאד -
 והכן אמרם ז"ל התאמל לברוא שלמנו במדת הדין ראש ש'יתו
 מתקיים סתף עמו מדת הרחמים הויה דל'אר ביום עשות י'הו'
 אלקים ארץ ושמים' והסוד הלו' בסוד י'הו' אלקים כי אלקים
 שהויה מדת הדין אינו מתקיים בלתי הויה שהוא סוד מדת הרחמים
 והנהגה על מאל ענין זה כי כד העריכו כל העניינים בסוד נכבד
 וענין מופלא' ואמנם כי בשם אלקים הזכיר בריאה באמרו
 בראשית ברא אלקים ולשון בריאה אינו תשלום המעשה' והתבונן
 אמרו יוכל אור וכו' חושך בחשך בריאה זהו הויה האור נעדר
 אין החשך תשלום המעשה פי אם בהעדר האור' וכן עשה שלום
 וברא רע תמא' בלשון בריאה רע והרע אין תכלית המעשה כי
 בהעדר הטוב תמא' הרע' והתבונן אמרם אין רע יורד
 מלמעלה' פי כל הרע הניחית בנה הנמא'ות אינו
 נמא' מעצמו' אלא בזהויה ההשגה מתקלקת
 אז הרע נמא' באמרו על כי אין אלקים בקרבו מלאונו הרעות
 האה' סלומר בהשתלק השגתו או הרעות נמא' ש'ין הרע מהוון
 במעשה כמו הטיב ש'ין הרע נמא' כי אם בהעדר הטוב' ואין
 להקשות מאמרו כי ירד מאת י'הו' בשערי ירושלים' כי האור הוא
 בזהויה השגתו ושירתו מקולקלת אז נכא' הרע בשערי ירושלים
 אז חסרה' שעל כל פנים האמת הוא אין רע יורד מלמעלה כי אין
 הרע מעשה זולתי הטוב' ולפיכך תמא' לשון בריאה ברע והחשך
 בורא חשך בורא רע' בזהויה העלדים נמא' מכח ההפכים
 ואינו תשלום מעשה כמו הטוב והאור כי תמא' אור נכנס בגבול
 החשך כמו ש'ארר בר בעת החשך והרי האור מעשה' אמנם לא
 תמא' החשך נכנס בגבול אור שלא תחשך האור בעצם החשך
 משם כמו שהזכיר החשך בעצם האור נמש' הרי לך לשון בריאה
 בושל בדבר ש'יתו תשלום מעשה' ולפיכך אומר בבריאה פשוטה
 לאלקים ולחשך ולרע' אמנם מה שתמא' בריאה המוכה לשם
 הויה באמרו ואם בריאה יברא י'הו' אין להקשות בזה כי הפונה
 כך היא' אמר משה רבינו ע"ה אם העובד לא יל'הו' מנד בריאה היא
 ש'יתו דבר שבא לידי מעשה' על כל פנים תבא לידי מעשה כאלו
 נעשתה מכח שם ההויה ויבא העובד אליהם ולפיכך אמר יברא
 יהוה כלומר תשלום בריאה זו מכח שם י'הו' - וכן תמא' סודך לו
 ותבצע האדמה אשר תחיהם ואותו תבלעם ואת בתיכם בזהויה
 הבקיעה ביישוב אז חסרה' : והנהגה על מאל ענין זה בזהויה בריאה
 פשוטה לשם י'הוה כי אין לבריאה איפשהו בלתי הויה' וכן יש לך
 להתבונן אמרו בורא ארץ ושמים וכו' כי אין לך לשון בורא כולל
 הכל לא היה ברך לגמר ארצו ונוטוה' : אמנם מאמר ש'יתו
 כולל הוצרך לפרש אחרים ונוטוה' : וכן מה שאמר יעקב
 ויברך ישראל כשהכיר יעקב בורא יעקב וכשהכיר ישראל שהוא
 תכלית הכוונה באמרו לא יעקב יאמר עוד שמך כ'א ישראל באמר
 בו יברכה' באמרו ויברך ישראל וזהו בעצמו סוד אמרו ויברך אור
 ובורא חושך יכירה באור ובריאה בחשך כמו בריאה ביעקב ויכירה
 ב'שראל ולפי' אלו העניינים יש לך להתבונן סוד אמרו מעשה

השמש שהן כ'ו כפי סימן אותיות ש' י'הו' וכללו הו' סימן כולל
 אותיו שמשו כסדר י'הו' ה'א' ו'ה' ה'א' י'הו' ה'א' י'הו' ה'א' י'הו'
 סודן כ' כשם י'הו' ואם הרי לך סוד השם המיוחד יתברך
 תחלת כל ההויות ותכליתן' והוא הכולל כל המכאס כולם בסוד
 השמש הכולל בשם המיוחד' ואמנם כי עניינים אלו וסוד ביאורם
 לפנים יתברך בזהויה כל היסודות תלויין על י'הו' - אמנם
 כוונתנו לכלל קנה העניינים אשר השם יתברך מורה עליהם הרי
 הרי לך כי הסוד הנכבד נגלה מתוך שני דרכי הקבלה שהן
 גמטריא ונוטריקון' בזהויות אותיות י'הו' גמטריא מורה יכו
 כוטרקון כסדר' י'הו' ה'א' ו'ה' ה'א' י'הו' ה'א' י'הו' ה'א'
 י'הו' שהן מורים כ'ו הרי לך זה הסוד הנכבד מפורש בשני דרכים'
 ואחר שכן נחזור לבאר :

סוד הדרך שלישי שהוא דרך התמורה :

דע לך כי השם המיוחד שהוא י'הו' פירושו וסודו בדרך
 התמורה י'הו' אה' וזה דרך כפולא עד מאד' וכבר
 פמאנו בראש השער הזה על היות י'הו' סודו ופירושו י'הו' אה'
 והנה נכנס בביאור תמורת אותיות השם המיוחד -
 דע לך כי ארבע אותיותיו תמא' שהן מתקלפות בחברתן
 שלפניהם כסדר האלפ' בית'א על פי התכונה הישרה :
 י'הו' סודו כו'ו' ופירושו כ' יתמורתן' בסוד ט' כל' ו'אחריה
 ד' וזהו סוד תמורת האות הראשון' במקום ד' ה' תמורתו
 ו' כדרך שפירשנו בראשונה' הרי לך סוד י'הו' התמורה שהוא
 פו'ו' וסודו וט'ט' ט'ל' סודו י'הו' אה' הרי לך י'הו' בדרך
 התמורה י'הו' אה' וזהו סוד שפירשנו בראש השער' ולפי' הוצרכי
 יתברך לכות אותנו סוד תמורה בכל יום וסוד הייחוד הוא
 סוד דרכי התמורה וזהו סוד שמע ישראל י'הו' אלק נר
 י'הו' אה' תמא' בשם הראשון שבפסוק זה י'הו' ואחריו
 י'הו' אה' וכאילו בא האחרון לפרש את הראשון ולדעת כי שם
 יהוה ש'א' מוכיחים לעולם פירושו י'הו' אה' בסוד כו'ו' וכללו
 אלו מעידים בשעה זו ומעוררים על ענין זה ונאמר כי י'הו' שאנו
 מוכיחים תמיד סודו י'הו' אה' - ואחר שכן הרי תכלית העדות
 הבורה כסדר ד' ש'סוד הפסוק הראשון בזהויותו מייחדים שם
 המיוחד ביחודו האמיתי' ואמנם כי סוד י'הו' אה' שכולל השם
 המיוחד עדיין יתבאר אחר זה איה' ואחר שבחנה
 לכאן נבאר קצת ביסוד הענין' דע כי היסוד שיש לך להשג'
 עליו הוא לדעת כי אין לו שם שורה על אמתתו כי אם אה' ולפיכך
 ככלל בו אה' בזהויה י'הו' סודו י'הו' אה' - ואחר שכן הרי
 העדות שהוא שם המיוחד והו' המנהג הגדולה שבטויות
 בקריאתו פעמים בכל יום י'הו' אלהינו י'הו' אה' סלומר אע"פ
 שנקראה אלהינו בסוד חדוש העולם ומלכות שם אלהינו הוא
 העדות בחדוש העולם מכל פנים י'הו' הוא סוד ההויה האמיתית
 הקדמונית והוא שם אה' לבד קדמון' ושם ההויה
 הוא השם המיוחד לו לבדו קודם שנברא העולם להורות על אמתת
 קדמות מניאיתו אשר מאמתת הויה זו נמצאו כל הויות העולם
 כמו שנבאר בנה בסוד אה' ובשאר מקומות כי זהו השם המורה
 סוד היותו וקדמות מניאיתו ונכחותו יתברך ואין לו שם שיעיד עליו
 יתברך בזה' : ובשתעלה בדעתך כי זה הענין דק הנכבד והבורא
 תורה בתכלית ההוראה ותעיד יחודו האמיתי ש'ין שם תעוצות
 ותדע כי שם אלהים הוא סוד קבלת מלכות שמים' ותדע כי
 סוד שמע ישראל יהוה זה השם הנאמר ראשון הוא סוד ההויה
 ראשונה אשר מאמתתו נמצאו המכאס כולם' כי זולתי הויה אין
 למניאית כד איפשהו והרי ה' שם י'הוה הוא סוד הקדמונית
 ש'ין שם סתף לדבר אחר' והוא סוד שמע ישראל י'הוה אלקינו
 ואמנם אלקינו הוא קבלת מלכותו בזהויותו מחדש העולם
 בשם אלהים וזו היא העדות על חדוש העולם והוא סוד אלקים'
 ואמנם י'הו' אה' שהוא תשלום הפסוק הוא כפירוש לשם י'הו'
 הראשון הנאמר בו' וכללו הוא מפורש כי כל י'הו' שאנו מוכיחים

סמוך לאלהים בכל מקום אשר תמצא אלוקים סמוך למעשה או בכל מקום שתמצא בריאה ממוכה לילוד כי הכוונה הישרה לעולם בהיות כל ענין בריאה סמוך לאלוקים ולענין ידוע נספך מעשה לאלוקים ואמר באלו אמר ויכל אלוקים בכל מעשה הטבע ביום השביעי מלאכתו אשר עשה בשם ידו אלוקים והעד אמרו בחתימת הכל מכל מלאכתו אשר ברא אלוקים לעשות ברא בשם אלוקים והוא עתיד לעשות בשם ידו והעד הנאמן אמר סמוך לו אלה תולדות השמים והארץ בהבראש ביום עשות ידו אלוקים ארץ ושמים אמר עשות כשאלו ידו וכאלו פי הפסוק שלמעלה היסנו שאמר אשר ברא אלוקים לעשות והוא בהברא ביום עשות ידו בהברא בשם אלוקים ובהעשות בשם ידו ואין להקשו מאמר אשר עשה האלוקים את האדמה וכן והאלוקים עשה וכן מעשה האלהים כי זה וכיוצא בו אינו עוסק בפעולה ממשיית כאמרו בראשית ברא אלדי וכאמרו בורא השך כי והאלוקים עשה ספור ענין וכן הדומים לו וכן אם תמצא בריאה ממוכה לידו ומעשה סמוך לאלוקים התבונן הכוונה בו לנד אשר הוא נוטה ואמנם כי לפעמים תמצא מעשה סמוך לאלוקים בהיות הנורות כדלות והעניינים נמצעין בראשונ' אמר בראשית ברא אלוקים בהיות המביאות בלתי גורה ולפיכך פירש ותהו ובהו וחושך אמנם בהיות הנורות מכוונות מה אמר ויעש אלוקים את הקיץ ויבדל בהיות הנורות משוכות שזהו סוד בריאת שמים ולפיכך פירש בו ויקרא אלוקים לקיץ שמים בה וית הנורות שנקראו מכוונות נאמר בהן מעשה וכן יעש אלוקים את שני המאורות בהיות הנורות מכוונות ולפיכך פירש בו את המאור הגדול והמאור הקטן כמו שפירש בריקיע ויבדל בין המים שאו הנורות הגביכות וכן יעש אלהים את חית הארץ למינה' כשאמר לטון מעשה אשר למינה שזהו הכדל הנורות ומעשה גמור אמנם תמצא בתיכנים ובדגים ובעופות לטון בריאה בהיות מוון אלו וקיומם העדר את הנמנאים ולפיכך אמר ויברא אלוקים את התיכנים הגדולים את נפש החיה ואת כל עוף כנף בתיכנים ובעופות ובדגים כי תמצא התיכנים כמלאים בשמים שאינה טבעיות לשאר הנמנאי' כאמרו המוליכך במדבר הגדול והנורא נפש שרץ ועקרב ואמר הכיבא בארץ לא עבר בה איש ולא ישב שם אדם מפני שהן מקומות שאינם טבעיים וכן אמר בתורה לא מקיץ זרע ותאינה וגפן ורסוץ ומים אין ולפיכך נאמר התיכנים הגדולים תבינם חמר כאלו הוא תבין אחד והוא באורו נפש שרץ ועקרב נפש אחד שרץ אחד וכן תמצא מוכונות בלתי טבעיות לשאר כאמרו ונחם עפר לחמו ותמצא הדגים קיומם הפך השאר שאין אדם ויהיה מתקיים בשכונות במים עננים וכן תמצא העופות פורחים באויר בהפך קיום השאר הרי לך תבינים דגים ועופות קיומם בהפך השאר וכל דבר שהוא הפך שבגדלו נאמר בו בריאה כמו שאמרנו כי בהעדר הטוב ימצא הרע ותמצא ויברא אלוקים את האדם בהיות תחלת הנביאה כל אדם גולה בלתי נשמה אמנם בהיות הנורה מנעת אמר בו ויבר ידו אלהים והתבונן אמרו ויאמר אלוקים יעשה אדם בכלמיניו כדמותינו וכשאמר בריאה לא הזכיר בו דמות כאמרו ויברא אלוקים את האדם וכאלו העניינים שודות כמאמרו באמרו זכרו ונקבה ברא אותם בהיות מתאחדים ונרים נורה מינית ולפיכך נאמר באדם בלבד ויבר ידו אלוקים את האדם ואמר כן ויבר ידו אלוקים את הנלע בהיותם הנורות מיניות ואל תקשה מעניינים שתראה במעשה בראשית הפך במושלל ראשון שאין הדבר כן ובחור בריאה היינו בו וכאמר אמנם תדע לך כי הנביאה אינו תשלום המעשה אמנם המעשה הוא גמר מלאכה ולפי זה הדרך יש לו לעורר על ענין נכבד דהוא כמפרש מעשה בראשית אמר בחתימת בריאת מכל מלאכתו אשר ברא אלוקים לעשות ולא אמר מלאכתו אשר עשה אלהים אמנם אמר אשר ברא אלוקים לעשות ומה נכבד הענין הזה למשכיל כי פסוק זה פירש הוא למה שלמעלה היינו ובחור אמר כי כל מעשה לטון בריאה אשר נאמר במעשה בראשית סמוך הוא לאלוקים וכל לטון עשייה שתאמר

בו שהוא סמוך לאלוקים קיומו בשם ידו ולפיכך נאמר אשר ברא אלהים לעשות כלומר מכל מלאכתו אשר התחיל לברוא בשם אלהים והוא עתיד לעשות כלומר לעמוד ולהנהיג בשם ידו שהוא תכלית כל המעשה ולפיכך אמר סמוך לו אלה תולדות השמים והארץ בהבראש ביום עשות ידו אלוקים ארץ ושמים והוא סוד אמרם ואלהה שאינו מתקיים במדת הדין שרץ עמו מדת הרחמים כי אין קיום לדברים בשם אלהים שהוא מדת הדין אם אין שכי'הוה שהוא מדת הרחמים הרי לך מפורש ענין גדול וכבוד כי בריאה התחיל מעשה הטבע בשם אלהים וגמר בשם ידו ואע"פ שתמצא מעשה סמוך לאלהים על כל פנים המעשה שם ההויה ומש שיש לך להתעורר אלו ולדעת ולהתבונן בסוד כל הערכים כי יש דבר שנקרא מדת הדין והוא מדת הרחמים כנגד מדת הדין קשה ממנו ויש דבר שנקרא מדת הרחמים והוא מדת הדין כנגד מדת הרחמים גדול ממנו וכן אתה בריך להעריך כל הערכים ואע"פ כי שם אלוקים נקרא מדת הדין מדת הרחמים משותפת בו והוא סוד חכי שם המיוחד שסודו יי' ושם יי' אף פלפי שהוא מדת הרחמים בשם סבולו דין שהוא שם אלוקים מדת הדין הוא בדרך השם סבולו רחמים שהוא ידו הרי לך יי' רחמים בשם אלוקים ומדת הדין בשם ידו הרי לך מכל אלו הפנים שזכרנו כי שם בן ארבע אותיות הוא שם המיוחד לו בלבד והוא המורה סוד קדמותו יתברך ומביאותו קודם שנברא העולם ואמנם כי בהיות ידו אחד והוא סוד שאינו משתנה וכשם שאין לו יתברך שינוי כך לשמו אין לו שינוי ובדעתיה להודיעך כי ביד אין לשמו שינוי תדע לך כי כל המחודשים שבעולם הן מקבלים שינוי מאחר שהוא בעלי חדוש משנה יש עליהם ומושל יש עליהם ובידו לעשות להם כדרכו מאחר שהו חידושם מאין כן בידו לעשות אותם כאמרו הנה יאכדו ואתה תעמוד אמנם הוא יתברך אין לו שינוי מאחר שהוא קדמון ואין קודם לפניו ואין לו משנה כי כן מקבל שינוי והתבונן מקבל שינוי כך שמו השונה על אמתת אלו מקבל שינוי והתבונן אמרו אני ידו לא שכיית כלומר לא תמצא בשם ההויה שלי בד שינוי שאין בו איפשות לקבל שינוי אפילו תשפוך אותו לכל נד הפוך לא תמצא מורה כי אם הויה מה שאין כן בשאר הלשונות שתמצאם מקבלים שינוי כמו שבאר אמנם שם ידו לא תמצא משהתנה מלשון הויה לכל נד שתהפוך אותו כי כל פניו הויה הם מורים ולא עוד והנני כנכם בביאורו

יהודי יהוה יהוה הויה הויה הויה הויה יהוה יהוה יהוה יהוה והוא סוד ביוק השם המיוחד הנכבד והנורא על סדר המוכרח ואין לו נד שינוי והפך אשר זולת זה ואמנם לא תמצא בכל אלו הלשונות שהוא שתהפך בהם כי אם הויה בלבד ותמצא תכלית כל בירוב מורה הויה ולא עוד ואמנם בהיותו יתברך יסוד כל ההויה הסוד גולה בסוד הויה ובהיות שמו אמתתו הסוד עלה בסוד הויה ואינו דבר משתנה כי הוא יתברך אמתת שמו ושמו הוא אמתתו ואינו דבר יוצא מחוץ לו והסוד גולה בשמו יתברך ותכלית הכל מורה בהיותו יתברך אמתת הויה הויה זולתה הויה והרי לך בהיות שמו המיוחד אינו מקבל שינוי כי מיוחד אין מחבל שינוי מאחר מכל נד דיו והויה בלבד הוא מורה והרי לך מקבל שינוי ולפיכך נעיד יהוה אחד בהיות הויה יתברך ארדות שאין בה תענוות לדבר אחר כמו שתמצא בשאר הלשונות ואפילו בשתי אותיות ראשונות שבאלפי ביתא תמצא שתי לשונות ראשונות באמרו אב והפכו ב"א ואין לטון אב דומה ללטון בא כי אב הוא כוד אבי הכן אמנם בא הוא לטון אחר בא פלוגי ממקום פלוגי והרי בשתי אותיות בלבד האיניו נראה מה שאין כן באותיות השם כי לכל פנים תמצא מורה הויה מפני שאין לו שינוי ולפיכך נקרא אחד אמנם בכינוי שהוא ראשית החדוש אפילו בשתי אותיות ראשונות תמצא השינוי כי ח"ל שהוא תחלת הכינוי הפכו לא והרי אין לטון אל דומה ללטון לא מה שלא תמצא כן בהויה והתבונן אמרו הם קבוצי בלא ח"ל ואפי אקביאם כלל ע"ל לטון כנגד ח"ל שחשבו

חלק הראשון

שער ההויה

שכחתי בשם אל חסד ויחמד לא הוה ארכס לא תמכא זה בשם ההויה כי כיהי (לל שכל כוונת) שלם בלתי בד שיכו ולפיכך נקראו ילוד אהד בהיותו יחיד בשם ילוד וכל בד וזין לו שיכו והי שמו המיוחד מורה ועד כאן עליו יתברך על היותו בלתי מקבל שיכו והתכונן הענין הגדול הזה כי עמוק הוא ונכבד ולפי אלו הענינים נעמד בכל וזו פעמים יהוד אהד לכהיותו כולל כל מיני האחדות שבתלית האופשרו ואחר שבכנסו בהקריאת אהד תדע לך כי לך נקרא אהד בהיותו מכל פנים אהד בלתי מקבל שיכו וכן תמצא שמו המיוחד אינו מקבל שיכו וכתבין חקירת אלו הענינים בכור אהד או תבנס למעלת אהבה וזאתיה עובד מנד באהבה באמרו סמוך לאהד והאבת את ילוד אלךך ולכך נקרא אברהם אינו עליו השלם באהב לכהיותו ככנס לחקירת אהד מהו ובשנתאמת לו סוד ייחודו יתברך ונאמר בו וקרא שם בשם ילוד או נקרא אהוב ועוד אהד הוא סוד אהבה ולפיכך יש לך להתכונן מה שצמא בערך ברכות של קם הבוחר בעמו ישראל באהבה ויש לך להבין סוד האהב שהבחרה תלוי בו תדע לך ביוסודו העל סוד אהד ובאלו אמר הבוחר בעמו ישראל באהב באהבה ולפיכך נאמר סמוך הבוחר בעמו ישראל באהבה ילוד אלךך וילוד אהד ומה שיש לך להתעוררו ולדעת כי כל מה שצמא אהד נאמר בו אהבם כדרך זה שאני מביא בו יתברך כתוב ילוד אלהינו ילוד אהד ונאמר סמוך לו והאבת את ילוד אלךך באברהם כתוב אהד הוה אהד ונאמר בו אהבתי אתכם אהד ילוד ונאמר בו על בד אהד וזע אברהם אהבתי בישאל כתיב ומי בעמך ישראל גוי אהד בארץ הרי לך מנאר ענין גדול ונכבד בהיות האדם ככנס לאהבה השלימה מנד הקריה בייחודו יתברך ולכך נאמר והאבת את ילוד אלךך סמוך לילוד אלךך ילוד אהד שאין אתה ככנס למעלת האהבה מכלית שתדע סוד הייחוד האמתי ולו תוכל לטבוב לפניו מנד האהבה ואמנס כי סוד מה שהוא יתברך נקרא אהד עדיין נבאר בעה בשער הייחוד שהוא השער ראשון שבנס זה ענין שבו יהיה די לכל משכיל ואמנס די לנו במה שהתעוררו בשם המיוחד בשער מה שצמא אותו בער לכנס כי לכל הוא נמשך ואמנס במה שהתעוררו יהיה פתח לכל משכיל להכנס לטוב קדמותו יתברך לייחודו ובהיות כל הנמצאים מתהיים מאמתת הויותו כיהו סוד חדוש הפנים ובהיותו יתברך אינו מקבל שיכו ושאר עניינים הנכאים על דרך החקירה האמיתית שאין אחריה אמת ואחר שביארנו קצת מן הדרכים אשר שמו יתברך מורה עליה נחזור לבאר שאר השמות הנמשכים אחר השם המיוחד כל אהד ואהד לפי השיעור הראוי בערות שדי

שם ילוד וזין שם אהבה וכפי התעלמותו וסוד הסתרו וקדמותו בשם ילוד לא נוכל לקרא כפי אותיותיו בהיותו קדמון אמנס שם אהבה שכולל גם מציאות שאר המחודשים מכל מציאותו יתברך לפיכך נקראו כפי אותיותיו שהי שם עמודם הוא מאחר שהוא כולל הויות המחודשים והתכונן כי ענין עמוק הוא עמוד אהד והבן שאין פעלת שם אהבה כפעלת שם ילוד כיהו מיוחד לייחודו יתברך וזה מורה מציאות שאר כל הנמצאים מאמתת מציאותו יתברך ולפיכך תמצא כי אהבה סודו יהוה חסד את אהד משם ההויה שאין מעלתו כפעלת שם ההויה כי שם ילוד סודו הויה קדמונית ושם אהבה כולל הויה מחודשית מאמתת הויה קדמונית ואם כן הרי אהבה נמשך מאמתת הויה קדמונית שהוא שם ילוד ושם יהוד כולל שם אהבה ואין שם אהבה כולל שם יהוד והרי לך מכל אלו הכנים מורה שם אהבה בהיותו נמשך אחר השם המיוחד המשכה ראשונה ותמצאו מורה ראשית המדוש הלל תראה ראשית האלפא ביאף שהוא ראשית כל הנמצאים מורה אהבה שסודו יהוה כסדר שמה אותיות שבו שסודו אב גר הו יהו שהוא סוד תחלת החדוש בהיותו יהו מתחדש מאמתת מציאות שם ילוד אמנס אין הויה יהו שלימה בהיות שם ילוד וכן הדין כותב להיות הויה הקדמון מיוחדת משאר הויות המחודשים אמנס כי שם יהו שהוא שם אהבה מורה בהיותו תחלת הויה החדוש בהיותו סמוך להויה הקדמונית שאין ולת הויה אמתית ותמצא הקדמונית הויה שלימה אמנס הויה מחודשת יהו והרי לך מכל אלו הכנים בוד יהו כי הויה מורה הויה שטטה דבר עומד בלתי שטטה אמנס יהו הרי בלמות גווי מבוה מחמת מבוה ואם כן הרי לך שם אהבה מורה על הויות נגזר מאמתת שם המיוחד אמנס אין מעלתו כפעלת שם המיוחד אבל פעלה יש לו על כל השאר ולפיכך יש הפרש גדול על הקריאה שאין קריאת שם יהוד שזה עם קריאת שם אהבה כי שם ילוד נקרא בסוד נפתר מאחר שהי הויה קדמונית ומסתרת ושם אהבה נקרא כשטטאותיותו מאחר שכולל הויה המחודשת בהמצאת מאמתת הויה קדמת ואם הרי לך סוד שם המיוחד מיוחד הוא מכל להויות על אסתות יתברך והרי לך שם אהבה מורה על תחלת הויה החדוש וכן תמצאו תחלת כל התורה בסוד אב גר הו והרי לך שם ילוד קדמון ושם אהבה תחלת הויות הנמצאים מאמתת מציאותו יתברך והרי לך כי שם ילוד ראשון ושם יהו סמוך לו כמו שתמצא בלה הויות כסמכות עליו יתברך וזהו סוד ילוד יהו ולפיכך תמצאם סמוכים זה לזה על סדר הבוניה הישרה בהיות שם ילוד ראשון ושם אהבה סמוך לו ואמנס ראשית קצת חכמים גזרום על הויה שם אהבה נגזר מן היה כמו שם ילוד שהוא מורה הויה אמנס לא מנאיתי מבארים סוד ההפרש שביניהם ואולי יבואו לטוסם אחרים ואינו כן כי רב המקום בינותם שאם שדוע לא נקרא שם יהוד ככתבו ונקרא שם אהבה ככתבו אם אין ההבדל ביניהם אמנס בהיות הויה קדמונית כסתרת נסתרה דרכה ובהיות הויה מחודשת נראית מן הקדמונית נראית קריאתה כמו כן ולפי אלו העניינים שהערכנו שם לנו לעורך בהיות שם אהבה ראשית לכל המעלות בהיותו מורה מציאות כל הנמצאים שהוא כמבא מאמתת מציאותו יתברך וזהו ראשית כל ההודאות והחדוש והעדות על חדוש העולם בהיותו מורה קדמותו יתברך וחדוש שאר כל הנמצאים מאמתת קדמותו וזה אין מי שיוכל להכחיבו והרי עדות ברורה בראשית כל המחודשים שהוא אב גר הו מורה אהבה באמרו ילוד קכני ראשית דרכו והרי תמצא כי אסתת מציאות אב גר הו שהוא אהבה נמשך מאמתת מציאות שם יהו והרי עדות ברורה באמרו ילוד קכני ראשית דרכו וראשית דרכו הוא אב גר הו שפודו אהבה הרי לך תחלת המשכת הויות מאמתת שם ילוד והעדות הגדולה שהחזיק זאת הפנה הוא אמרו באותו ענין ממם ואהבה אכלו אמון וזהו ענין גדול ודבר טיבאר כלומר שם אהבה היה אכלו אמון כמו שתראה האומן נושא את הויה כן שם אהבה נושא כל המחודשים המתהיים מאמתת מציאותו יתברך שזהו לשון אמון המשכות מציאות וקידמו מאמתתו יתברך וכן הוסיף לבאר המאמר ואהבה שעשועים

סוד השם הנמשך מאמתת שם יהוד וסודו אהבה כבד הודענוך אתי בהיות שם המיוחד נקרא מיוחד על היותו מורה סוד אמתתו יתברך בלבד וסוד קדמותו שאין להויה משאר כל הויות שותפות בו וזהו השם הנמצא קדמון בקדמותו יתברך ולפיכך נקרא מיוחד בהיותו מיוחד להוראת אסתתו אמנס מאמתת הויה שמו המיוחד שהוא ילוד נתהוה שם אהד מעיד על הויה כל הנמצאים כולם נמצאים מאמתת מציאותו יתברך וזהו שם אהבה ואמנס תמצא שם זה שיתהוה מאמתת שמו הגדול שהוא שם ההויה והוא סמוך לו אמנס אינו שלם כשם ההויה כי השם המיוחד שמו ילוד ושם אהבה סודו יהו הרי יהו סמוך לטוסם יהוד אמנס אינו שלם בסמות וכן הראוי להיות בהיות שם ילוד מורה אמתת הויה יתברך ובהיות שם אהבה מורה מציאות הנמצאים מאמתת מציאותו יתברך ולפיכך נקרא הראשון מיוחד שיכנין מורה רק מציאותו יתברך אמנס שם אהבה לא נקרא מיוחד מכי שהוא כולל סוד מציאותו יתברך וסוד שאר כל הנמצאים נב מאמתת מציאותו יתברך והרי שם ילוד כולל מציאותו יתברך ושם אהבה כולל מציאותו יתברך וחדוש שאר כל הנמצאים ולפיכך תדע לך כי הפרש גדול הוא בין

שעשעוים יום יום שה בהיותו יתבר' משתפסעו בו בהיותו ראשית
ההמשכה והוא חמת ההויה' ולפיכך שם אהיה לעולם התחלת
ראשית הנבואים מאמתת מהיאתו יתבר' ולא תרחיק מכנגדך
אמר ויהוד ראשית לרכבו נסוד אב גד הו' שהוא ראשית כל
הדרכי' ופי' אחריו אהיה כפי עושרו באמרו ואהיה אכלו אהו' והוא
שהתעוררו על זה יש לנו להתעורר על לשון אמרו' ואהיה
אכלו אהו' שהיה לו לומר אהיה אכלו אהו' תדע לך שגירש
בכאן נסוד אמרו ילוד קנני ראשית לרכבו וראשית אמרו שהוא אב
ג' הו' מסודו אהיה ולפי' אמר אחריו ואהיה כמפרש בלומר ו'
שבא ראשית ואהיה תציד שגד ו' הוא ככלל שהוא יהו' סוד ראשית
לרכבו' והלא תראה א ב ב ד יה עדו' חותם אהיה שהוא חותם
יהו ולפי' אמר ואהיה כלומר תדע לך כי חותם אהיה ו' הוא סוד
חותמו כי עדין גיע ראשית הדרכ' והתבונן עד מאל הענין
הנכבד הוא בהיות שם אהיה ראשית לרכבו יד' אמנם ידוד
קדמון הוא כאמרו ידוד קנני ראשית לרכבו' ואם ראשית לרכבו
אהיה' לדוד קדמון הוא' והתבונן מאל בהיות מסתווה מורה
ועל קדמות שם הדוד כי קדמון אמרו ידוד קנני ראשית לרכבו
ראשית לרכבו והיה אהיה נמשך בהיות כל בהיות נמשכות מאמתת
מביאות יתברך' ואחר שהתעוררו על היות שמו המיוחד ראשית
כל הדרכים וסבת מביאות כל היות כולל מאמתתו והרי לך שם
יהוד' מורה קדמות לכל ושם אהיה מורה מביאות כל
המחולקים מאמתת חדושו' ואחר שעורכוך על זה יש לנו
להבטח לדרכי החקירה בענין מילוא והוא סוד תחלת חקירת
אדק כל הנביאים משה רבינו ע"ה באמרו ואמר לי מה שמו
אמר אליהם' ואמנם כי נכתב מרעה היתה בחקירת שם המיוחד
הקדמון המורה על קדמותו יתברך כפי אותיותיו ופיהו וכן תמצ'
בחקירתו שאל על זה באמרו ואמר לי מה שמו שבו הוא סוד השם
המיוחד בנורת איותיותיו וכו' איותיות' אמר השם בעצמו' והנני
ככנס למד ביאורו' דע' כי בתחלת אה' הארבע תיבות תמצא סוד
שם בדרך זה' למה שמו' מה התבונן ותמצא בראשיתו גימט' סוד
שם' והוא סוד האיותיות אשר בראשית אילו ארבע תיבות' אמנם
בתכליתם תמצא שם המיוחד כפירש אותיותיו ל' מה שמו' מה'
הרי לך שם דוד בתכלית התיבו' ובתחלתם סוד שם' אמנם תמצא
מ' יתירה נסוד שמו סוד הכל זהו בכלל סוד שם ידוד' והוא ל'
פה שמו' מה' כאלו הוא שאל מאיותיות סוד השם המיוחד
הקדמון וכן תמצא שאל ממנו סוד האיותיות בעצמן והוא סוד אמרו
מה כי מהות שם האיותיות' ב' יד' ה' ו' א' ה' א' סודם
באמרו מה שמו' מה' והוא הענין בהיות מה' שמו כולל סוד שם
ילוד' והתבונן עד מאל סוד שאלות ע"ה בהיות שאל סוד השם
המיוחד ופירושו כפי היות קדמותו' וכוד בורת האיותיות שהם ילוד'
והוד שם האיותיות שהן יד' ה' ו' א' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
בשאלה זו שאל ע"ה באמרו ואמר לי מה שמו' מה' והתבונן
סוד החקירה הזאת וממנה יתברך לך סוד השאלה מה הייתה והוא
ית' הסתיר שם המיוחד מכל' וכל מפני שאי אפשר לשו' נמשך להניח
לתכלית אמתתו' והיה המשכה שלו אהיה שהוא השם הנמשך
בתוך שם ילוד והוא השם המורה על היות העולם' וכל נבואיו
מתהוים מאמתתו ית' וכמו כי שם זה באפשרות להשיגו מאחר
שהוא מורה על מלך כל הנבואים וקדמותיות' ואמנם כי קודם
התחילי בניאור אהיה אשר אהיה ישי' לעורך הענין שנעבדו
היתה השאלה מדקן כל הנכסיו מרעה' דע לך כי ביאותו הזמן
שהו ישראל בגלות מצרים היתה הכפירה מגעת עד התכלית
בהיות כל האומות מאמיני' קדמות הנבואים שהוא קדמות העולם'
ודעתם שאין אלוה רק הכבי' והיו חושבים כי עבם הגלגל הוא גוף
האלוה וכי רוח הגלגל המביעה היה כחו של אלוה התקוע בגלגל'
סוף דבר כל אומה ואומה היתה עובדת לכחות העליונים וה' לשמש
וזה לירח וזה לשאר הכוכבים והמזלות ולכל נבא השמים' ודעתם
שאין אלוה אחר רק הכוכבים וכל אומה ואומה עובדת לכוכב פלוגי
בהיות אומותם שבכבו זה מושל על כך וכך ובידו לעשות כך וכך'
והיו אומר כי כוכב פלוגי שלח לשלתי להיות נביא' הולך בשליחתו

לבוות על אומה פלוגי להקריב לפניו קרבת פלוגי ובעשותו כך -
יפעל כך וכך' והיו מאמינים כי כוכב פלוגי מורה על ענין פלוגי
ובחוקם פלוגי' ושלח לפניו בשליחתו ומתוך אותו האילן היה
מדבר עמו כל מה שרצה ומתוך אלו התפתחו עיניו והנבואים כשה
וכמה והיתה זאת תחלת ע"ה ותחלת האשרות כאמרו ית' על ההרש
הרמים ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן' וזה היה עיקר חרשתי
מצרים וכל שאר כל חרשתי וכש' וכש' וסוף דבר זה
היתה תחלת הפפירה והעבודה הן הראשוני' מהן אמרו שיש אלוה
עומל כל אלה' וכל נבואות העולם עבדיו הם' נעבוד לפני
עבדיו וכבדום כי כבוד הוא לו להיות עבדיו כעבדים והוא אמרו או
הזמל לקרא בשם ילוד' ובה להגו בישי דור אנוס והלאה והיו
מקריבים לכחות העל' ינים ועובדים לפנים לכל אמנם בקריב
לפני עבדיו וכבדום בעבור כבודו' עד אשר עברו ימים' ובשתבח
שם אלוה מפל ומכל' והיו עובדים לאותו הכחות מנד היותם
מאמינים שאין שם אלוה רק הכוכבים ושאר הכחות העליונים'
וכן עד גלות מצרים' עברות הימים לישראל בגלות כמעט נשתכחו
מהן שמות האלהות שנאו באבות וזונו להיות כאשר הגויים חוץ
משבת לו כי מעולם לא עבד שבת לו ע"ה ולפיכך וכה לתר בכונה
להיותו עובד לפני תמיד מאחר שנמשך לאמן באמונתו ית'
ובהיות גלות מצרים כבד על ישראל ואינם רואין אותות ומופתים
ושאר הגויים מחקים בכוכבים ובמזלות ובכל נבא השמים מדעתם
שאין אלוה וזאת' וכשנגלה יתברך לשמה רבינו והוא לך אל
כרעה ואמרת אליו כך וכך' אמר לפניו רבינו של עולם הרי שמך
הגדול נסתר ונעלם מכל האומות' וכולם כותרים באמונתך
ובנביאי' ואין אות ומופת ואיך אלק ואומר כי יש נמשך ראשו אשר
שלחתי והם לא יאמינו כי ולא ישמעו בקולי' כי יאמרו לא נראה אלק
ילוד' והרי כל האומות כותרים באמונתך ובנביאיך' ודעתם
שאין אלוה כי אם הכוכבים' כמו שתראה נבא נשענה פרעה באמרו
מי ילוד אשר אשמע בקולו כלומר' יש נמשך אחד מושל על העולם
שימשל עלי אינו ולא ידעתי את ידוד' כלומר אינו יודע
ומאמין מביאות זה הנמשך שאתה אומר' ומיאתו ע"ה משענה
כזה הוכרך לחקור בתחלה לומר לפניו יתברך אלו אתה רוצה
שאלך בשליחותך יש לי לדעת אמתת שם המורה על אמתתך ועל
נחותך וקדמותך והייתך ואיך לומר כי יש שם' אקדמון
אשר שלחתי ואין עוד מלבדו ושמו הוא מורה על אמתתו' ואי
יתאמת להם בהיותי שליח מאתך ויכולו להאמין' והוא סוד
אמרו ואמר לי מה שמו' מה' אומר אליהם' כלומר אלו שאלו
אותי ואמרו שאתה אומר שאלך כי כד אתה יכול לאמת שנגלה
אלך והוא קדמון ומושל על הכל' או מה הוא השם
המורה והמעיד על זה שך הוא שהוא כל' ידוד' ולפיכך
הוכרך לשאל לו אמתת שם ההוא המורה על נחותו יתברך
וקדמותו וחדושו שאר הנבואים וזאתו' והיה המשכה של יתברך
בשם אהיה' והוא יתברך הסתיר שם ההויה מכל' ובפני שאין
בכל נבוא אלוה' כה להשיג תכלית אמתתו כמות שהיא'
אמנם כשתמש יתברך בשם הנמשך מאמתת מביאותו יתברך באמרו
ויאמר אלקים אל טעה אהיה אשר אהיה' אמר ל' אמתת
שם ילוד איך יכול להשיג' אמנם יכול אתה להשיג שם
אהיה' ואמנם כי שם אהיה מורה קנת בהויה'
אכל לתכלית ההויה כמו שמורה שם המיוחד' ואמנם מה שאמר
בראשונה אהיה ופירש אחריו אשר אהיה כאלו אמר אני הוא הנמשך'
בשם אהיה אשר מאמתת מביאותו נמשך כל הנבואים שבעולם'
וזהו אמרו אשר אהיה כאלו אמר אני הוא הנמשך אשר מאמתת
היותי נמשך כל הנבואים' והתבונן עד מאל אמרו אשר כן
אהיה וכן אהיה על כל בהיות נמשכות מאמתת היותו ושם
אהיה כולל היותו והיות אשר הנבואים' ולפיכך אמר אהיה אשר
אהיה' כלומר אני הוא הנמשך אשר מאמתת נמשך כל הנבואים'
כי זהו שם שמורה אהיה' והתבונן עד מאל הענין כי לך אני
אונה וכו' את הלשונות כדי שלא ישתכחו שם ענין וזאת
שיתאמת

חלק ראשון

שער ההויה

והמדותה לי לפי דעתו אין הפכש בשם ילוד שהוא המורה היותו
הקדמונית וכן שם אהיה שמורה על היות כל ההיות נמצאות
מאמתתו וכמדומה לי כי אלו השמות שהם אהיה ילוד דרך
אחד להם לפי דעתו ע"ה ולפיכך קשה עליו מנוד שהם כן
מדוע שם אהיה נקרא בכתבו ושם ילוד נקרא בכתבו ויש
ילוד הוא מורה הויה פשוטה בלתי שמוש מה שאין כן בשם אהיה .
אמנם הנכון בעיני בהיותי מפנה אהיה מלשון הויה ומציאות
אמנם בהיותי משים אהיה אינו שם יוצא חובה לזה קשה עליו .
ולפיכך אני מודה בקצת ולא בכלודי כי על כל פנים שם ילוד
שפירשנו הוא מיוחד להוראה אמתת קדמותו . אמנם שם אהיה
מורה אמתת ההמשכות מבח היותי נבדל . והוא הנכון בהיות כל
ההמשכות נמצאות מאמתתו . והרי שם ילוד ושם אהיה סמוך
לו בסוד ילוד י"ו ו"א כ"אין י"ו קודם לשם ילוד . הרי לך שכל
אלו הפכים אשר הקדמנו ביאורם מבורר לך בהיות שם ילוד
מיוחד לו לדעת שאין אמתת מציאת קדמותו נודעת לחובה לו .
והוא שפירשנו בעל המורה במוד אהיה שאמר הכמנא אשר הוא
הכמנא מורה על היות מציאותו אינו כודע לחובה לו . וכדור זה היה
הכין לסמכו לשם ילוד שהוא השם המורה זה הפי שפי ול . אמנם
אינו נכון לסמכו לשם אהיה . מאחר שאינו מיוחד להוראתו
בלבד . ודי בזה שהתעוררו עליו העניין . וכאמר לבאר שאר
העניינים הנמצאים מאמתת אהיה . דע לך כי אהיה הוא סוד
חדוש העולם מאמתת קדמותו יתבר . ולפיכך תמצא בראש
אב ג ד ה . שהויה תחלת החדוש וסודו שלש אותיות סודים י"ו .
אמנם תדע לך כי אלו שלש האותיות שהן סוד תחלת חדוש שאר
הנמצאים מעידות עליו יתבר שהן לבדו יחיד וקדמון בשם ילוד
לבד . וכי כל השאר מחודשים און והוא סודו י"ו . ופירושו י"ו
ה"א ו"ו . ופי' סודו י"ו י"ו י"ו י"ו י"ו . והרי לך שם אהיה שהוא
סוד חדוש הנמצאי שנעולם סודו ילוד אחד והרי לך כל הנמצאים
כולן מעידים בשם י"ו שנתחוו סוד ילוד אחד . והרי לך כל
העולם ומחודשיו מעידים ויחודו כי שם י"ו כלל יחיד ותראה
שם י"ו שהוא סמוך לשם י"ו מעיד ילוד אחד . וכן יש להחזיק
בהיות י"ו חותם ששה כדדין ומה נאה לכל משכיל מה שכל בספר
יגידה בהיות י"ו חותם מעשה בראשית . כי זהו סוד גדול ועור
לכל מה שאמרנו בהיות כל ההיות נמצאות מאמתת י"ו והוא הסוד
בעצמו באומרו חתם י"ו ומטה י"ו . וכן לשאר בהיות שם
י"ו מאמתת אמתת החדשים מאמתת חיותו יתבר . וענין זה
מבאר הוא לכל משכיל בהיות כל חותם מעשה בראשית מעיד ילוד
אחד ובהיות החותם שהוא השם הנמשך מבח שם ילוד . הרי לך
שכל אלו העניינים ביאור נכבד על היות שם ההויה מיוחד ליתבר
ובו הוא סוד יחודו כי נבדל כי לא במבא דבר ואלתו היה שמו המור
על אמתת ילוד ובוה בלבד היה דילוג לא תמצא בו נד שיהיה
נוטה לתואר . ואחר שנתחדשו לו הפעולו כתחש שם י"ו נמשך
מאמתת הויה שם ילוד . אמנם הוא יתברך לא ניתוסף בו דבר
בכריית העולם ולא גרע ממנו דבר שלא ברא דבר לזכור .
והלל תראה שלא נהה הדבר באומר אהיה אשר אהיה בהיותו
במציאות שאר ההיות בלתי מציאות והכל בלשון אהיה הוא משמש
. והוא הסוד שמש במה שאמר ילוד מלך ילוד מלך ילוד ילוד ילוד כי
בהיותו יחיד ילוד וכשחדוש העולם ילוד ואפי' לאחר העולם
ילוד . מפני שאינו משתנה מאמתתו קודם שחדש . ואחר שחדש
כי שמו באחד ושמו מכון הוא בהיותו קודם שנבר העולם . וכשנבר
העול ואחר העול שלא ברא דבר לזכור . וגם לא ניתוסף עליו דבר
להשלים מציאותו יותר ממה שהיה שלם כי כל המציאות אין בו דבר
שהו ית' כריך אותו ולא ניתוסף בשמו דבר בהיותו מלך קדמון בלתי
דבר אחר ולא גרע בו דבר . וכן כשמלך על מה שחדש . ואם
יקשה בעיניך אפי' עליו . שהוא מלך קודם שנבר העולם ולא
תקשה ותאמר על איזה דבר היה מלך מאחר שאין שם ואלתו :
תדע לך שאינו מלך על הנמצאים מחמת הנמצאים . אמנם
הוא מלך מחמת אמתתו שאין הנמצאים המליכוהו ותראה
כי הוא בהיותו מלך חדש ואם מלך עליהם . אמנם אינו נקרא
מלך

מיתאמת לו האמת באמונה שאין וולתה אמונה . ולפיכך אלו
בעניינים ילך להתבונן בהיותו ע"ה שאל על שם ילוד שהוא סוד
אמתתו יתברך ומציאת שאר הנמצאי מאמתת השם המיוחד שכולל
מציאותו ומציאת שאר הנמצאים מאמתת מציאותו כמו שאמרנו
בהיות אהיה סודו יהו נמשך אחר ילוד . והרי הסתיר שם ילוד
שהוא ראשון ונשתמש בשם יהו שהוא סמוך לו שמודו אהיה בהיות
שם ילוד בעלם וקדמון . ואם יהו מורה ראשית המשכת החידוש
ואמתת קדמותו כמו שהאמרנו בהיות סודו אב ג ד ה' שהוא תחלת
הנמצאי . ולפיכך נאמר בו אהיה אשר אהיה . כי די לו באמר
אהיה לבד בלתי שיכפול בלשון יאמר אשר אהיה . אמנם בהיות
שם אהיה מורה על היות הנמצאים כולם מתהוים מאמתתו ככל
הלשון ואמר אהיה אשר אהיה כלומר כאלו אמר אני הוא הנמצא
אשר מאמתתו נמצאו כל הנמצאים . והוא לשון אשר שהוא נאמר בו
ולפיכך הונדך לומר באחרונה אהיה שלחי אליכם כלומר כל מקום
שתמצאי אהיה תדע לך שכולל מציאות שאר הנמצאים מאמתת
מציאותי . הרי לך סוד אהיה מבורר בהיותי נבדל בשם י"ו
ונגלה בשם אהיה כמו שתמצא שם י"ו ראשון ושם אהיה סמוך לו
בסוד ילוד י"ו . ומה שכתבך לדעת בהיות שם אהיה כולל
היותו יתברך הקדמוני להיות שאר המחודשים המתאחדים בו
תמצא אהיה שהוא משתמש בנתי לשכות בלשון קדמון ובלשון
מאוחר ועתיד לשון קדמון בלשון אחר ותפת לפנים אהיה . ולשון
מאוחר ועתיד הוא אחרו כי אהיה עמך וזה לך האות . הרי לך לשון
אהיה כולל הויה קדמונית הנסתרת והויה שאר מחודשים מאמתת
הויה הקדמוני כמו שכלל הלשון ואמר אהיה אשר אהיה הויה
הקדמוני הויה מיוחד . ולפי שם הענייני אשר העדנו יש לך להתבונן
בהיות שם אהיה . בגור משם הויה והרי שם אהיה נגור משם הויה
והרי שם אהיה כמנא מאמתת שם הויה כמו שתראה כל המחודשים
מאמתת קדמותו . ואחר שכן הרי לך סוד עמוך וכבד מפורש
בשם אהיה ואחר שיבארנו זה דע אשר ראיתי לקבת מפרש
מכניסם כלפי מעלה ואולי חושבים שאין הפרש בין הויה קדמות
למחודשת והיה להם לראש מהנגש אל הערפל אשר גורו שאמר
באמר ע"ה ואמר לי מה שמו . והיה המענה שלו אולי תעלה על
דעתך שיש לך שם קבוע אינו כן . אלא כל שמותי לפי פעולתם הם
נגזרים . ומה מאד קשה עליו מאמרם אלה בהיותם משימין השם
המיוחד הקדמון עם שאר הכינויין המחודשים דרך אחד ואמרנו כי
בל שמותיו מחודשים הן ולפי הפעולות הנגזרים וכן קודם לחול לא
הכדילו . ואם כדבריהם כן הוא למה היה הטענה שלו בשם אהיה
כי שם אהיה אינו מורה פעולה כי אס הויה לבד . והרי אין זה השם
נגזר לפי הפעולות כשם ילוד . ומה יאמר על זה שהרי אין בכאן
פעולה אלא הויה וא"כ לא יזו פעולה יסמכו אותו . ולפי דעת אלו
ראוי להשיבוית בשם המור עבודה משמית ואינו מובא בדעתי מקו'
לכות את אלו אפי' אהפך בזכותם לא אוכל לשלחם מתוך ההפכה .
בי על כל פנים דברים כאלו הורסים גבול האמונה . וסוד הייחוד
האמתית בהיותם מכניסי ארם ונחש בכפיפה שכוונתם להרוס ואין
לא יתנוכו להרס דורשים הם לפי תומם ומרחיקי משור תם חמשי'
אמה כזה שהטען מקרה בין קריו . כי מי שאין לו עינים היאך יוכל
לחלוק על הכוונה האלהי ולשום הקודם לחול אין זה מדרך המוסר :
וכאור למה שהיינו בו ובאמר : דע כי שם אהיה על כל פנים
הוא שם מורה על אמתת הויה . אמנם לא כל כך כמו שמור'
השם המיוחד שהוא ילוד מורה הויה קדמונית מיוחדת ואין
לדבר אחר אותיות ל"ה הויה קדמונית מיוחדת . אמנם שם אהיה
סודו י"ו אמתת הויה והויה שאר הנמצאים מאמתת הויה .
והרי אין שם מיוחד לו יתבר מאחר שהוא מורה הויה והויה שאר
הנמצאי ולפי' אין מעלת שיהם שוין : וראיתי לרוב הגדול בעל
המורה ול' שפי' אהיה אשר אהיה הנמצא אשר הוא הנמצא ומה טוב
ומה נעים ענין זה באומר שם אהיה נגור מאמתת הויה שהיא מציאו'
בלבד בלתי שם פעולה . אמנם תמה אני עליו בתכלית התמיה .
בהיותו משים שם זה אינו יוצא חובה לית' באמר הנמצא אשר הוא
הנמצא ונר' שדבריו כי שם זה מיוחד הוא להורות על אמתתו

החלק ראשון

שערה הויה

מלך מצד הנמצאים כי מצד אמתתו. והוא ענין עמוק על מלך והשכלים יבינו. ואמנם כרי' לני' לעורר על תיקר גדול וכבד בהיות המעשה בטעם אהיה ועם ירד נסתר:

תרע לך שאלו סוד שמו המיוחד הקדמון היה לו לאמרן צפיהו מאחר שאמתת השם היה שאלו היה לו לפרס אוקו על הכוונה האמתית בסוד שמו האמונה האמתית. וכבר איננו כי דבר זה אין כח בטעם נכנס להכיל אותו שאלו אחר שמו השורה על אמתתו. על תכלית המציאות האמתית היה לו לומר ואמנם בהיות סודו יתבר' בעלם בעציאותו ומציאותו בעלמת בפשו הכי' שלהזכיר שם המורה על אמתת המציאות. והזכיר השם הנספך מכה ההויה במה שבו די' לכל הכבדים להגיע עדיו ואמר אהיה שם בגוף מן ההויה מורה על אמתת קדמותו וחדוש שמו הנכבדים וכאלו אחר סוד אמתתי שיחולו בטעם ירד' נסתרים מן טולתי. וכמו שדעית אמתית מציאותי כמות שהיא נסתר מהם כן שמו המורה על זה נסתר מפי'. הרי לך הסוד מפורש בהסתירו יתבר' הזכרת שם המיוחד והמשך ממנו שם שפי' בו הענין והעלים הענין הראוי להיות בעלם שאינו אחר לו השם בפינוש כפי גוראות אמתת ההוכחה במקור' ההכרה היה לו להודיע זה האין כח במציאים להודיעו. ולפיכ' העלים השם הראשון וכשתעשה בטעם הנמשך שבו הפסוק לו להיותו מבאר סוד חלוש הנכבדים ואמתת מציאות הקדמות. הרי לך מכלל הדרכים סוד אמרו יתבר' אהיה אשר אהיה כי שאחר שהיה שאלו לו סוד אמתתו. ושה אהיה שאלו היה סתום בשמו הפשוט משמו ענין שבו הודיעו אפנים באחר כל המקומות שאינו בחקירה מהות שמו ואמר אנכי ירד' חלקיך. וכן בכל שחר השאלות בעקומות אינם מיוחדים לתוכנית שאלה בנה המקומי הרי לך סוד אהיה ענינו. מבאר צפיהו וכבד ועמוק ביוסד אמתת הויה שמו המיוחד שיעד' עליה. וכמו שהו' יתבר' אחר וראו כי נסתר כן שמו המורה עליו אחר והוא נסתר. ואחר שעוררו על כל אלו הענינים והרי לך עבאר כי מרד אהיה הוא השם המורה על הויה כלל המורה נמצאים שאמתת הויה יתבר'. והנה תמצא כל סדר בראשית נסתרים בו ביוסד יהו' כי זהו יסוד כל היסודות וברית כל החזקות וסקור לכל ההויות כי טולם שאמתת הויות יתבר' נמצאות ובו נתיקשו כל המינין בולן. וכן ח' ב' ג' ה' ו' ש' סודו יהו'. ושמו זה העיקר הגדול והנכבד תמיד כי הוא פתח לבנה הדריס פנימים ועמנו תכנס להיכל הקדש כי זהו סוד קשר של קיימא. וכן יש לך להתעורר בהיות שם אהיה סודו כי האויות היסודיות סוד כ' וחסר אמת טעם אהיה לתשלום האויות. וכמו כן תמצא שם ירד' סודו לו והאויות קטנות עם גדולות סודם כ' וחסר א' טעם יהו' לתשלום האויות. ויש לך להתבונן כי הוא באחד ומי יבינו. וכן יש לך להתבונן סוד כי הוא באחד ומי יבינו. וכן יש לך להתבונן סוד ואהיה אלו אמונה בהיות ואהיה סודו לו אויות שהן אמונה וכן סוד החוכה ושמור זה עם שאר מה שחדשו למעלה בהיותו תפלת דרכו יתבר' ובהיות ראשית כ' אהיה בסוד א' ב' ג' ה' ו' הכל כטעם בסוד ואהיה שכולל לו אויות. וכמדומה לי שדי' בזה שמוכו בסוד שם אהיה שסודו יהו' הסמו' לשם ירד': ונחזור לבאר השם השלישי משמות הסויה שהוא יהו' יתבר'. והנה ככנס צפיהו הכוונה בו בעיה:

סוד השלישי הנמשך אחר יהו' סודו יהו'.
בבר עורכו ישי' הויותיו ששתטמים בכל תורותינו בשלשה דרכיה שם המיוחד. הדל הראשון הוא השם המיוחד שפירו' יהו' זה הויה המיוחדת לו שאמתתה נמצא שאר כל ההויות. הדל' השני הוא סוד השם שנגזר מאמתת מציאות שם ההויה והוא שם אהיה שפירו' יהו' אסמוך לשם ירד' והוא השם הויה וזהו השם הכגור מאמתת שם השיכו' והוא סוד יהו'. ואמנם כי זהו השם המורה על פעולת העולם ועל הגמול והעונש הכל לני' המעשה. ולפיכך הכוונה העליונה כמו שפירש'

למעלה בסוד אמרו אם עונות תשמו י' יהו' ירד' מי יעמוד בהיות יה מורה מדת הדין. ואמנם כי אלו השלשה שמות הן סוד ההויות שבהן ככלל קדמון ומחודש והנהגה ואמנם כי השם המיוחד שהוא ירד' מורה על ההויה הקלופנית שהיא סוד הויה יתברך. והשם השני שהוא יהו' מורה על חידוש העולם ועל הויותיו. והשלישי שהוא אהיה מורה על הויה הדין והעונש הכל לפי המעשה. ואמנם כי מכה אמתת שם יהו' נמצא אהיה יה. ולפי זה הדרכ' יש לי לעוררך על היות השם המיוחד קדמון ממכיל כל ההויות כולן מאמתת השפאלו ובהיותו נכבד מן הכל. והוא דרך שמוש שאלו משתמשים בו בהיות כל ההויות מיוחדות עליו. יהו' יהו' יהו' : והוא סוד שמוש שם המיוחד יתברך ויתבר' זכרו לעד ולנכח. ולפי זה הדרכ' יש לנו לעוררך על היות כל מעשה בראשית נספך להויה מכה שפי' יתבר' המיוחד. ואמנם תמצאה ששתטמים במעש' בראש' כל שמושין האחרונים סודו יהו' יהו' א' א' שמוש השם המיוחד להויות' שהוא שם ירד' לא תמצאו בכלל במעשה בראשית. והו' בהיותו מיוחד מכל כד שדוהו קדמון. ולפי זה הדרכ' יש לנו להתעורר בהיות מעשה בראשית נספך מכה אמת' שם המיוחד. צריך שתדע כי שמוש שבמציאות הויות מעשה בראש' נספך מכה אמתת שם המיוחד. ודע לך כי שמוש הראשון השם הנכבד בדרך זה שאינו מבאר ואמר כי הו' ית' פתח בשעשה בראש' שאלו ימאר אלוקים יהו' אור ויהו' אור. ואמנם כי הכיוון במעשה בראשית ובמציאו' ההויה. יהו' היה באומרו יהו' אור ויהו' אור. ואמנם כי מלת יהו' תמצאו שהוא תכלית השמוש השם המיוחד והיא הכוללת שני שיטות האחרונים שמוש יהו' שמוש יהו' ירד' יהו' יהו'. יהו' הוא סוד שמוש שלש אויות אחרונות ששם המיוחד. והתבונן בהם ותראה כל מעשה בראשית תלויין במאמר' כי במציאו' שהיה ראשית התחלת הויה הוא כרי' שבה תשלום העצמיות. ובמציאו' ההויה הראשונה דנש משתלשלל אחר דבר. באומרו תדשא הארץ יטברו הימים. אמנם הויה ראשונה כרי' שם המיוחד באומרו ימאר אלהים יהו'. ולכן יהו' כנפ הודענוך בהיות תכלית שם המיוחד. ואמנם מה שתמצא שהו' ציוו ולשון ויהו' שהוא אמתת המציאות יש לך לרעת כי ויהו' כמו כן ארבע אויות אחרונות ששם המיוחד כפי שמוש בדרך זה שאינו מבאר לך בדי' כנסת לאמתת חקייתו יהו' יהו' יהו' יהו' יהו' הוא סוד שמוש ארבע אויות אחרונות ששם המיוחד ושה שיש לך להתבונן בלשון ויהו' שתמצאו כאחו בשלשה שיטות' אחרונות' סוד יהו' יהו' והרי לך לשון ויהו' כאחו בשלשה שמות הנספכים מאמתת שם ההויה והרי שם ירד' מיוחד ואין ויהו' שהוא שמוש טעם בראש' באחו בו. ותמצאו כאחו בשאר השמושים שתהוים שאמתת מציאותו. ואחר שכן הרי לך כל מעשה בראשית שתהוים מאמתת שם ההויה ואין שם ההויה נכלל מעשה כי הוא שם הגורם את הכל והוא חובה לכל. וא' כ' ה' ל' יהו' יהו' יהו' שכן שמוש מעשה בראשית נספך מן מאמתת שם המיוחד ואינו נכלל מעשה כי נכבד הוא שהו' כמו שתראה ויהו' כאחו בשמוש יהו' יהו'. וראינו כאחו בשם הראשון ששמו ירד' אמנם המשתכו' ששמו ירד'. ואחר שכן הרי לך סוד כל ההויות ואלתו יתבר' נמצאו מאמתת הויותו והוא אינו נכלל עם שם אלו יעלה על הדעת שהיא יתבר' אינו נמצא אי אפשר לשאר הויות שישבאו שהרי עבה הויות נמצאו הם. וכן תמצא כל ההויות שבמעשה בראשית ששתטמות בארבע אויות' האחרונות ששמוש בשם המיוחד שסודו יהו'. ובלשון ויהו' נתהוו כל ההויות כולן ויבאו להויה. והכני נכנס צפיהו הענין כי נכבד הוא. כבר הודעך על היות לשון ויהו' תכלית שמוש השם המיוחד ולשון ויהו' הוא הכאחו לשלשה שיטות האחרונים. אמנם איננו כאחו בשם ההויה שהוא ראשון הרי לך שם ההויה מיוחד להו' עלויות' ימאר שלשונות מורים גם החדוש. וא' כ' ה' כל השלשונות וכל ההויות מתהו' מאמתת שם המיוחד. ואחר שכן יש לך להתבונן בהיות כל הנמצאים כופלים תחת קו ההויה ועם המיוחד למעלה מן הכל. ואם כן הרי כדוהוין כולל

חלק הראשון

שער ההויה

תחת הקו: ולפיכך יש לך להתבונן בהיות כל האור תחלת מציאות האור היותו מתהווה מאמתת שם המיוחד יהי אור ויהי אור ומציאותו כמין כוונתו ערב ויהי בוקר יהי קיע ויהי מבדיל ויהי כן תביא הארץ ויהי יקו המים ויהי כן יהי מאורות ויהי כן ומיד ויהי ערב ויהי בקר הרי לך כל שמוש מציאות מעשה בראשית מהמטבת שם המיוחד שהוא ויהי כתיב ויהי אמת לאבשם המיוחד הוא להיותו יתברך תפאול ויהי ששם מעשה בראשית ולשון ויהי כבר הודעך שהיא ארבע אותיות אחרונות שהן נמשכות מאמתת שם המיוחד בדרך זה יהוד יהו יהי ארבע אותיות האחרונות אשר במדר שמושו ואם כן הרי שם המיוחד נבדל מן הכל ומיוחד הוא להורות על קדמותו יתברך ואחר ששוכרנו על שמוש השם המיוחד ובעצתי להודיעך כי זה יהי נאחזים במרכבה וכינס ייהוד הוא נבדל מן המרכבה הנבל גשור דע כי האות האחרון אשר בשמוש השם הוא סוד המרכבה ששם בדרך זה סוד אב גר: יהי סודו אב גר ה' וכמו כן יהו סודו אב גר ה' הרי לך שלשה שמושים האחרונים ששם המיוחד תקועים במרכבה כי יהו יהי סודם הוא אב גר הלא תראה הם כאחזים עם המרכבה בהיותם מורים היות החדוש אותם שהן ילוד לא תמנאיהו ככלל מהמרכבה שהן אב גר ותמנאיהו חונה לה בסוד ה' ו' סודו ילוד ואלו האותיות חוץ למרכבה שאין מעורכים עם אב גר כאשר שמוש השם שהם כערכים עם אב גר ואמנם כי מאחר אשר ערכו אלו הערכים יש לנו לסדר על היותם מכוונים כוננה ישרה והבני כנכנס בסקוד ביאור אלו המערכות בעזרת שני: יהוד יהו יהי סודו יהו יהי סודו יהו יהי סודו אב גר: אב גר: אב גר: התבונן במראה הגדול הזה ותראה שם יהוד שהוא ראשון מכוון במספרו כנגד ה' והוא מורה על חיותו יתברך נבדל מן אב גר שהוא סוד המרכבה ותמנא יהו שהוא סמוך לשם יהוד קדמון כנגד אב גר: שהוא סמוך אל ה' ו' ותמנא יהו שהוא סמוך לשם יהו מכוון כנגד אב גר: וכן תמנא יהו שהוא תכלית שמוש השם מכוון כנגד אב גר והרי אחר אב גר ה' הוא סוד השם המיוחד והלא תראה ה' הוא הויה ואלו תשוקתו הוא נבדל מן הכל והלא תראה ה' הוא בראשית אב גר בתכלית והתכלית מתנהג אחר הראשית כמו שתראה ה' הוא אחר אותיות אב גר והרי הכל טובב מכאן סוד שם המיוחד יתברך וכשתתבונן בזה הענין הנכבד יתבאר לך סוד היותו יתברך והיותו נבדל מן הכל והוא סבת הכל ואלו תשוקת הכל והוא הטובב את הכל ולפי אלו העניינים שערכו יש לך להתבונן כי כל חוזה מכאן ששם המיוחד שסודו ה' הוא חוזה ולפיכך יש לך להתעורר בזה העניין הנכבד על היותו נבדל מכל מה שולתו ואין שם הויה ככלל עם שאר המאכלים וולתו והתבונן השערכת שהערכו בו ומשם יתבאר לך סוד קדמותו וחדוש שאר הנמצאים מאמתת שם היותו והעיקר הגדול שיש לך להתעורר עליו הוא להיותך יודע בי שמוש זה השם הנכבד סודו עב שהוא סוד חסד והתבונן אמרו כל ארמות יהוד חסד ואמת כלומר דרכי שמוש שם יהוד חסד הוא בדרך זה יהו יהו יהי סודו עב שסודו חסד ואלו ארצות שמוש ילוד שכוללת חסד כי באלו הדרכים אנו משתמשים בכל תורתנו שכבר הודענוך וכן יש לך להתבונן כמה שכווננו קדמונינו ול' בהיות השם המיוחד המפורש סוד עב בדרך שמוש השם וכן תמנא שלשה פסוקים בתורה שהם ויסע ויבא ויש בהיות כל אחד ואחד כולל עב אותיות כנגד עב שהם סוד שם המיוחד ית' ואמנם בהיות אלו העשרה אותיות משתמשין אנו בהם סודם חסד שהוא עב שהם סוד השם המיוחד כן תמנא השם העולה משמותם שהוא קל והבני כנכנס בניאורם כדי שיהיה פתח למבנים כולם דע לך כי שלשה דרכים יש לשם המיוחד בדרך זה וכולם נכללים בפסוק אחד ואלו הדרכיו יהוד יהו יהי יוד האווא הא יוד הא ואו יוד

הא יוד: אלו שלשה דרכים אשר הסוד נגלה מהם ויש להם שלשה מיסמים והסימן הראשון סודו כו' והסימן השני סודו עב' והסימן השלישי סודו קל' ואלו שלשה מיסמים תמנאם מכווני' בפסוק אח' והוא סוד אמרו על יד הנביא הנה יהוד רוכב על עב קל' ונא מצרים והתבונן בזה הענין הנכבד ותראה סוד שמוש שם המיוחד כפי צורת האותיות וכפי צורת השמוש ואמנם אחר שהתעוררנו בזה העניין הנכבד יש לך להתבונן בהיות יהו פוד השם השלישי המורה על היות העניינים המתחדש בעולם הכל לפי הכוונה העליונה אמנם שם יהוד הוא מורה היות קדמותו לנד ושם יהו הוא מורה היות החדוש כאשר ויהי אור ושם יהו מורה היות העניינים ההויים נמצאים בין טוב בין הפכו ותמנא יהו לפי ההויות המתחדשות לפי הסאורעות עני וממתי יהו משום ויהי לי לטובה וכן כי יד על כפי יהו מלחמה ליהוד בעמלק וכן אם עונות תשמור יהו יהוד מייעמוד וכפי אלו העניינים יש לך להתעורר על היות שם יהו פוד הויה שלישיית והתבונן אמרו כי ביה ילוד כור עולמים כי יהו הוא הכולל חני המציאות כי יהו פוד חני המציאות כולו תמנאיהו עשרה חלקים עד אות י' אמנם תמנא שם יהו כולל חני בסוד אב גר ה' אמנם העיקר הגדול שיש לך להתבונן בו בהיות זה תכלית המשכת ההויה ששם המיוחד ותמנאיהו מכוון בראש שם יהוד ובסוף שם אהיה תמנאיהו נקשר בשם אלוקים כמו שאנו עתידים לבאר בפעם וכן יש לך להבין בהיו יהו פוד חני השם וחני השם ככולו משני דרכיו שאנו נכנסים בחקירתך

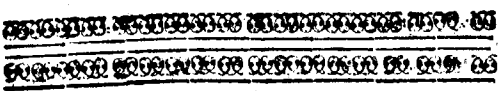
הדרך האחד דרך תמורה בדרך זה והויה תמורתו כו' באותיות שבאמריהם באלף ביתא' והרי הוא ככל השם בהיות שם יהוד סודו כו' והרי לך חני השם ככולו וכן הדרך השני בשם האותיות יוד הא' סודו כו' והרי גם בזה הדרך תמנא חני השם ככולו ואחר שהודענוך זה הרי לך סוד שלשה שמות המורים פוד ההויה נמצאים על שם הראשון שהוא שם המיוחד ואמנם כי יש גדרים הפוללים אותם להיות השם השני בסוף אל השם הראשון וכן שלישי כמו כן באלו הדרכים שאני נכנס בחקירתם כל אחד ואחד כפי שיצור הראוי סוד השם המיוחד יהוד ותמורתו כסדר בסוד כו' אלו שני הדרכים אשר הם נכללים בסוד השם המיוחד במנאים גב כשני השמושין אחר השם המיוחד השמוש האחד יהו הוא סוד כו' בעצמו בדרך זה שאני מנא יוד הא' ואו והוא סוד כו' בעצמו הרי לך הדרך מזה שם יהו סודו כסוד שם המיוחד ואמנם כי יש יהו הוא כסוף סוד כל השם בפירוש בדרך זה ויש יהו הוא סוד דוד לאפחות ולאיתר הרי לך סוד אלו שלשה שמות ההויה כי יש להם ראש אחד הכולל את כולם והוא השם המיוחד שהוא יוד כולל יהו בסוד כו' וכולל יהו בפסוקו ששם סרי לך שם המיוחד הוא השם המתנשא לכל ראש והוא מושל בכל כי מאמתתו נמצא הכל ואחר שהודענוך כל אלו העניינים הנכללים בסוד שם המיוחד יש לך להתעורר לאמתת שם יהוד להיותו יתברך נקרא בו בעולם כי זו היא העדות הכנונה בהיות זה השם מורה הויה נבדל ואין דבר מהנמצאים נמלט מההויה ואב הרי הוא יתברך סוד ההויה אשר מאמתתו נמצאו כל הנמצאים וולתו אין להם קיום ולפיכך יש לך להתעורר בהיות ית' נקרא יהוד כי זה השם ראוי הוא להיות יתברך נקרא בו בהיותו קדמון כמו שאין דבר קודם להויה והרי אין דבר קודם לו יתברך בהיותו נקרא הויה וזה מופת מוחלט אין מי שיכול להכנינו רפני שהוא עד והוא דיין והתבונן אמרו אני יוד ראשון ובאמת כי ההויה קדמית היא לכל הנמצאים והרי לך יונכני יתברך ויתברך ראשון ושמו הוא עד נאמן על זה ומאלו הדרכים אשר הערכו יש לך להתבונן בהיותו נקרא בשם ההויה וכן יש לך להתבונן בהיותו נקרא בשם אהיה שהוא המורה סוד חדוש העולם וקדמותו יתברך וזה השם תחלת הנמצאים הוא כסו שאמרנו אמנם אינו קדמון והנה תמנא סוד אהיה שלש אותיות שבו שהן

חלק הראשון

שער ההויה

יא

שאר עניינים ולהכנס בחקירה על סדר הכוונה כי אין לשערים כולם קיים בלתי סוד הויות יתברך הקודמת לכל ואחר זה השער במשכן כל השערים כולן וכמו כן תמצא שם שהוא בלבד שם . והשאר כנויין ולעולם שם קודם לכליו . ולפיכך החלתי בשם שהוא שם משם ולכן סמכתי לו שער הכינוי כמו שהכינוי נמשך אחר השם . וכן בהיות שם ילוד יסוד ומה שאחריו בנין כן יסדתי על ספר זה והבטחתי בו שהוא יעודדני בהויותי כשען על יסודו וכמו כן בהיות זה השער המובא משום ברוך הבא בשם ילוד בהיותם מתחילין בני שכל ההתחלות מאתו הותחלו והוא אין לו התחלה בראי תוסף ואלו אינו סוף והוא יסדתי בסיוע שכלי . ובכאן אעמוד בשער ההויה והכני נכנס בשער הכינוי בעזרת שדי .

שער הכינוי

הכן בנחת סבלי עינוי : פור האמת נכוני בלי שינוי :
 דע לב ירירי סבלי ספק : כי ההויה ושם זה כינוי :

באלקים אהלל דבר ביהוד אהלל דבר :

תחלת העיקר והיסוד הראשון שיש לך להשען עליו הוא להיות יודע כי אלו השלשה שמות שהקדמנו ביאורם באמת הן נקראים שם אמנם שם ילוד הוא נקרא שם המיוחד מפני שהוא מורה הולאה מיוחדת עליו יתברך בהיותו קדמון אמנם אהיה ית' תמצא בגמ' שאמתת שם הראשון מורה על היות כל הנמצאים מתהוים מאמתת מציאותו יתברך ולפיכך כללתי אלו השלשה שמות בשער אחד להיותם נכמכי לשם ככללים בכלל שם אמנם היסוד והעיקר שיש לך להתעורר עליו ולדעת כי שם הנקרא אלקים כינוי הוא ולא שם . וכן התבונן ותרצה כי אלהים סודו כינוי לא נכחות ולא יותר כמו שתרצה סוד ירוד שמודו הויה לא נכחות ולא יותר והרי לך כי אלקים הוא שם מחודש והוא כינוי על הפעולה כי זהו כינויית' על היותו שחדש העולם ופועל על הפעולות שבו . ואחר שפורכנוך על זה יש לנו לעוררך על היות אלקים שם הבא אחר שם ית' כמו שביארנו למעלה בהיות ילוד ראשון ואחריו יהו ואחריו ית' כן אחר ית' אלקים כי עד ית' בהויה אנו מתעסקים שהוא סוד מציאות הויות . אמנם כיון שהדבר נעתק מהויה על כל פנים בנין הוא . ואמנם כי על כל זאת נריכים אנו לעורר כינוי הענין נמשך אחר ההויות כמו שביארנו בהיות ההויות נכחות מאמתת הויות יתברך כי אלו הדברים נריכים להיות באין על סדר הכוונה לא על דרך המקרה שאין אנו מתעסקין כי אם בכוונה משנית ולפיכך נריכין להיות מיוסדים על היסוד אשר לו כתבנו ואם תהיה הכוונה שלימה והכני נכנס בביאור שם אלקים כפי הכוונה בו בזה . כבר עורכנוך על היות שם ית' תכלית ההויות כמו שתרצה תכלית שמוש ההויה והוא ית' שאין אחריו כי אם ילוד . אמנם העיקר הגדול הוא זה בהיות אלקים תכלית ההויות ותחלת הכינויים כמו שהודענוך

אהי' ככללות בשם אלהים בהיות אלהים מורה סוד אהי' בניהוף על'א הי' והרי לך אהיה בפירושו כשם אלהים שזה מחודש וזה מחודש . וכן הכלל באלקים ותמצא שם אלקים שהוא ראשית החדוש והוא ראשית תורתנו באמרו בראשית ברא אלקים . וכן תמצא שם אהיה שהוא ראשית היות אותיות התורה בסוד אבגד הו סודו אהיה ואם כן הרי לך שם אהיה מחודש ושם אלקים מחודש ושם יהוד קדמון . אמנם הפרש הגדול יש בין אהיה ובין אלקים כי אהיה איכנו מורה כי אם מציאות הויה התחלה . וכן תמצאהו במציאות הויות האותיות בסוד אבגד הו ולפיכך תמצאהו משתמש בלשון הויה שאיכנו מורה כי אם התחלת הויות . אמנם שם אלקים איכנו מורה כי אם פעולות ההויות אחר שבמלא כי איכנו מורה מציאות הויות' כמו שתמצא כי ראשית התורה הוא מציאות האותיות קודמות לבנין התורה שאם אין מציאות האותיות קודמת אין התורה אישית ולפיכך תמצא אהיה במציאות האותיות ותמצא אלקים בבנין שהוא בנין האותיות בתורה . והתבונן עד מאד ההפרש הגדול שיש בין מציאות שם אהיה למציאות שם אלקים כי אהיה מורה היות היסוד בתחלה ושם אלקים מורה הבנין ביסוד . כמו שתמצא שם אהיה ביסוד שהוא האותיות ושם אלקים בבנין שהוא התורה . שהאותיות יסוד הן אבל התורה כי התורה נכנית היא מבנין האותיות וכפי הדרך בעצמו הוא שם אהיה כנגד שם אלקים באותיות אבל התורה . ושם אהיה מורה היות החדוש ושם אלקים מורה פעולת ההויות אחר המציאות . ואם כן הרי הפרש גדול בין אהיה ובין אלקים חף על פי שזה מחודש וזה מחודש . ולפיכך תמצא אהיה משתמש בלשון הויה פי אהיה מורה מציאות הויות ואלקים מורה פעולת ההויות . והלא תראה כי המציאות במעש' בראשית בהויה והפעולה בשאר תורות במציאות ראשון כאמר ויאמר אלהים יהי אור בהויה משם ואמר ההויה פעולה ישכנו המים . תדשא הארץ . אמנם באור וברקע ובמאורות תמצא יהי בהיות אלו המאורות חלוקין במיניהם הראשון אור השכל ושני אור הזוהר . והשלישי אור השמש . הרי לך כי מציאות ההויות בשם המורה הויה שהוא אהיה נמשך מאמתת שם השמך ופעולות היסודות בשם המורה פעולה שהוא אלקים סוף דבר כל פי שאחר ההויה פעולה ובנין הוא מורה . ומאחר שנקרא אלקים הרי אלקים נמשך מן ההויות ונמשך אל הבנין ולא הרי שם אהיה יסוד אבל שם אלקים חף על פי שזה מחודש וזה מחודש על כל פנים שם אהיה מורה היותה הויות ושם אלקים מורה בנין הויות ובשם אהיה תמצא הויה בלבד . ובשם אלקים תמצא בנין והויה אהי' על' אהי' סוד הויה הוא . מל' סוד בנין . ואת כינוי מל' סוד בנין כבר אמרתי לך כי כל דבר שאחר ההויה בנין נקרא כיון שמשתנה מהויה . והויה ושני שניהם בו והם בנין כי מל' אינו יכול להמלט מהויותו וסוד הויה ואחר שהוא שינוי ואיכנו בלשון הויה הרי השינוי וההויה שניהם בו והוא בנין . ולפיכך נאמר כי מה שזולתו יתברך בנין מאחר שהוא בלבד סוד ההויה הרי שאר ההוים מאמתתו אחר ההויה הן ובנין הם . ולפיכך תמצא השכלים הנפרדים נקראים אלקים בהיות זה מורה שיעוט בנין ומיעוט הויה . וזה ענין דק עד מאד . ואם כן הרי לך סוד המשנת אלקים מורה משני השמות המחולשים שם שם אהיה זה שניהם תמצאם ככללים באלקים . אמנם סוד הויה קדמונית לא תמצאה ככללית באלו והמשכותיה נמשכות בו ולא הרי לך סוד שם ילוד יתברך ככלל מן הכלל ומאמתתו נמצא הכל וכל השמות זולתו מחודשים הן כמו שהנמצאים כולם מחודשים זולתו יתברך והוא לבדו . כמו כן קדמון לכל הנמצאים כמו שתמצא הויה הנמצאים הנמצאים . וכי הוא יתברך סבת הכל כמו שתמצא הויות הנמצאים ואמנם כי שאחר שרמונו אלו העיקרים הגדולים בסוד קדמותו יתברך ויסודו וחדוש כל הנמצאים מאמתתו והכל בסוד שמו הגדול יתברך . ומדרכו סדר שמות ההויה בהיותם מוכרחים להיותם שמות באין זה עם זה כסדר התכונה המשמית כאמר לבאר

החלק הראשון

שער הכינוי

הרי כולן כושלים חותמו של ערך שהוא שטן יתברך. וא"כ חרי לך
הוא מקום לכל העולם בהיותו מקום לכל. כי בלתי יהיה אין שם
מקום ואין לו יתברך מקום. מאחר שהוא מקום להיותו וההיות
הוא מקום הכמנאים כולן מאחר שבמעשה בראשית בלשון הויה
כתהוה הכל כאומרו במעשה בראשית והיה כן בכל דבר ודבר.
וכן אמתת הזמן מכה בויתו יתברך באמרו והיה ערב והיה בוקר.
וכחור למה שהיינו בו. דע כי לכך התחיל בשם יהי מפני שאין
למשכאים מד חדוש אם לא תקדמש הויה שהיא סוד קדמותו
ולפיכך פתח בלשון יהי ההויה כמטה ממתת יסוד וישוחד
שככל ההויות תלויות בו. ואמנם מאחר שפתח הפניות בלשון
הויה בהיותו שכיניו דבר שלא היה נמצא הוהך להשתמש בלשון
יהי כלומר יתהוה דבר שלא היה ומאחר שהפניות יסוד הנבראים
לא הוהך למה וקשתמש בלשון יהי. אמר יתהוה כן וכך וישתלשלו
הדברים זה אחר זה: באמרו תדשא הארץ שהדשאים כמשכו מן
הארץ ומה שבמיניאם וכן ישרו המים שהדגים והעופות ומיניהם
מן הרקק נבראו והוה השתלשל הדברים דבר מדבר וחומר כמשך
מחומר. אמנם בהיות היסוד הראשון מחודש מין. הוהך
יתברך להלבישו הויה שהיא הגורמת חדושו שלא אמר יהי אור
מדבר כלובי כמו שאמר תדשא הארץ או ישרו המים אלא אמר
יהי אור לגד המכחות יסוד ראשון ולא מדבר. ולפיכך אמר
בראשית יהי. ואמר כך לא בשפת שן. ולא תמנאחו בכל מעשה
שהריבבר ההויה דבקס בהם. ושעור העיקר הגדול הזה בלשון
יהי כי זהו יסוד הראשון מייסוד תורתנו בהיות כל הנמצאים
מחודשים מלא דבר כי תלת חידושם הויה היתה. ולא עוד
וכל דבר שכבר הוא נמצא אינו נברך לומר בו שנית הויה מחודשת
כי אם בראשית החידוש. וא"כ הרי יהי אור פתח החדוש וזו
היא עדות ברורה על כיות הנמצאים מחודשים מלא דבר ולא כפי
דעת הכופרים כי יתברך המאשימים בקדמות העולם וגם לא כפי
דעת האומרים כי העולם מחודש מחומר קדמון. ואם חומר
קדמון היה שם עה בורך לומר יהי. שהרי ההויה קדמונית
היתה. כי אמנם כשאין שם חמר הוהך להמניא היסודות בהויה
ואחר כך העשך דבר מדבר לא הוהך לומר יהי כך מכך.
אמנם תמנאחו אומר יהי אור יהי רקיע יהי שאורות. ובאלו
שלושה העניינים אין נבולן יהי שהיא טוה למעלת יהי ראשון
בפניות ראשונה אחר יהי אור איכונקסך לדבר אחר לא מלכנו
ולא עלאחריו. אמנם יהי רקיע סמוך הוא באמרו בתוך
המים. וכן ויהי שאורות סמוך באמרו בקיע בשמים
הרי יהי ראשון נבדל משניהם. והתנוון באלו השלושה
הדברים שאמר בהם יהי יהי יהי. כי אלו באורות
הן ולא עוד. במאור הראשון שהוא מאור השכל באמר ויאמר
אלקים יהי אור ועליו באמר כי נדענה ותורה אור. במאור
השני שהוא מאור העהר באמר ויאמר אלקים יהי רקיע ועליו באמר
והמשכילים יהיו כוהר בקיע השמים להאיר והו מאור השמש.
ולפיכך נקרא ששם ואחריה שאר הכוכבים ועל אלו באמר והיו
לשאורות בקיע השמים להאיר. והתנוון באלו השלושה מאורות
שינד הן נמשכין זה אחר זה במאור הראשון שהוא אור השכל שמו
יתברך תמנאחו דבק בהויה לבד. ומאור השני שהוא אור
הוהר תמנאחו דבק במאור השכל באמרו והמשכילים יהיו כוהר
הקיע. ומאור השלישי שהוא מאור השמש נמשך אחר מאור
הוהר באמרו ויתן אלקים בקיע השמים להאיר הרי לך במאורו
החלוקים במיניהם באמר בהם הויה לאשית מניאותם. אמנם
בשאר ההמשכות הטבעיות לא באמר בהם יהי מאחר שכתהו
בכח הויה ראשונה. ואמרו תדשא הארץ אינו ראשית הויה.
אמנם הוא דבר נמשך מדבריו והרי הן שני דברים חומר ומשך
מחומר ואלו בתחיל החדוש כמשך חומר מחומר. או כתהוה העולם
מחומר עה כדך לומר יהי. אמנם היה לו לומר כמשך כך מחומר
כך

הוא עונק כדור אהיל הויה ובנין. ועם כל זה יסלך לדעת כי
פורת שם אלקים הוא כוד יה והוא הנותן בו כח לפניות. והאמת
הכונן כי אלקים נמשך אחר שם יה כי אלקים בכרובו אלם יה ושם
יה. כורת וקיום כל בניין שהוא אלם כי אלקים כשתבדיל ממנה יה.
ישאר אלם טבלתי בורה. והרי לך כי שם יה שהוא תכלית ההויה
נותן בורה בשם אלקים שהוא תחלת הבנין. אמנם כשתכלול יה
עמו יהיה השם מלא וזו יפעול. והעיקר הגדול הזה יש לי למודך
בו של הויה כל מעשה בראשית מתהוים מכה יה הנכלל בשם
אלקים וכשאר אלם הוא עומד והוא סוד המציאות הראשונות
שבמעשה בראשית. ואמר אלקים ואמר אחריו יהי. ואלו אמר
ויאמר אלקים ולא אמר אחריו יהי כך פה תועלת ויאמר אלקים.
אמנם האמת כך הוא כורת שם אלקים יה הוא ומעשה מוכיח
ויאמר אלקים יהי אור בשתמש בלשון יה הנכלל בשם אלקים באמרו
יהי אור והשאר נשאר אלם מבלי בורת הדיבור כי הבורה יה
הייתה באמרו יה ועל כל פנים בורתם של ויאמר אלקים יהי. הוא
שאלו לא אמר יהי אין בורת ויאמר אלקים וא"כ הרי לך שם אלקים
סקבל כח והמשכה ששם יה שהוא תכלית שמוש ההויה. ואחר שכן
הרי לך שעתל ההויה על שאר הנמצאים כי זולתו אין להם פורה
ולא קיום וחרי כיה. שהוא נכלל בשם אלקים הוא כותן בו כח
לפעול שאין בורה מעשה שם שהוא אלם טבלתי יכולת יה. ומכל אלו
הדברים יש לך לתבונן כי למה אלקים סמוך הוא לשם יה ואחריו
הוא נמשך ובהויה ההויה בעתקת אל הפעולה או נעשה כל הבנין
עולם והבן אמרו כי ביה ילוד בור עולמים בלומר בשם יה הנמשך
מאמתת מניית שם ילוד בורת העולם כמו שפירשנו בהיות שם
יה כותן בורה בכינוי שהוא אלהים לפעול. ואמנם כי בשם יה
בראית בורת העולם כי זהו סוד אלקי שמש שבו נראו כל בורת
שעשה בראשית ושם יה כותן בורה בשם אלהים באמרו ויאמר
אלקים יהי אור בהויה הלשון ששתמש שם יה. והשאר אלם
היה עומד כמו שאתה רואה בלתי בורה ולא תרחיק זה הענין
הכבד בהיות יה ככלל בשם אלקים משמש במעשה בראשית.
ואלו תקשה עלי ותאמר והלא את אומר שאין תועלת בוואמר אם
לא אמר ויהי כי הוא בורת הדיבור והלא אינו שוכן שהוא יתברך
משמש במעשה בראשית בוואמר אלקים ואין שם יה באמרו ויאמר
אלקי תוכא הארץ. ויאמר אלקי ישרו המים ויאמר אלקי נעשה
ארץ. וכן ויאמר אלקי תדשא הארץ הרי לך שהוא משתמש בוואמר
אלקי ואין שם יה שבו פועל ומשמש והיאך אתה אומר כי בורת
דיבור אלהי היא יהי. תשובתך על זה נכונה ודבר ברור
ותדע לך כי בדבריו כן הוא הלא כתבתי לך שלישי שהם ילוד
יהויה במוענות לדעת הודיעך בעוד שאין זולתו אין עולם
ומחודשו ואין נמצא בלתי נמצא קדמון ועלה ככונן לחדש עול על
כל פני תחלת החדוש הוא הויה שאין כל נעלם מהויה ולפיכך
הוהך יתברך להשתמש בכורת הויה אשר מימתת בינו כל
הנמצא וזולתו אין להם איפסכות במביאות ולפיכך במביאות
התקלת הויות המחודש יהי אור בהיות ההויה גורמת מביאות
האור שאים אין הויה אין אור כש השאר. וסוד ההויה ידעת
שהוא סוד הצעף קדמון יתברך שההויה תלויה בו בהיותו יתברך
כקרא בשם ההויה שהוא ילוד. ולפיכך הוהך יתברך להמניא
כל ההויות כולן מאמתת הויות שאם לא תברוה שהויה
אין למחודשים מביאות כי ההויה היא פתח המביאות
ולפיכך אמר במביאות ראשונות יהי בהיות ההויה
פניותו. וכל זה לדעת כי מכה ילוד שמו הגדול כתהוה הכל
כי הוא בורת חדוש אלקים המורה על חדוש העולם. והלא אתה
רואה מהו לשון יהי כלומר יתהוה דבר כך וינא להויה ואלו היה
נמצא קדמון אין בורך לומר יתהוה. אמנם יעשה או ימשך או
משאר הלכות הרי לך כל ההויות כולן מתהוות מאמתת שמו
וכולן נושאת דגל שמו כי אין דבר מכל הנמצא שהיה כמלט משמו
כמו שאי אפשר לפניות בלתי הויה וא"כ הרי כל הנמצאים כולן
הן עדים באמנם על כרחם שלא בטובות על קדמותו יתברך
ועדשם מאחר שהם מתהוים מכה הויה ופינה יכולין להעלם מה

שבתחיל במאמר ראשון ויאמר אלקסים יהי אור הרי התחלת כל
הנמשאים יהי היא ואל תרחיק היותך משכיל כי שני הפסוקים
הראשונים שהן בראשית ברא אלקים והארץ היתה תהו ובוהו
היותם עדים ככללים במאמר אמנם סוד בריאת שמים וארץ הן
מינים ולא עוד לומר שהשמים וארץ נבראו הן והוא סוד שני
פסוקים ראשונים אמנם ראשית התחלת נורת המציאות ויאמר
אלקים יהי אור ולא תרחיק זה הענין הנכבד מכנגדך שאלו היה
מדבר בנורת הוויה והמשיכה בשני פסוקים ראשונים היה לו לומר
בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ ומאחר שאמר השמים
תחלה וארץ הארץ היה לו לומר והשמים היה כך וכך ויאמר
כך היה לו לומר והארץ היתה תהו ובוהו אמנם בהיותו
יתברך מגלה באלו שני הפסוקים הראשונים שהשמים והארץ
נבראו הן התחיל לפרש מיד סדר נורת מציאות ותחלת בריאות
והוא סוד אמרו ויאמר אלקים יהי אור שהו סדר מציאות
העליונים תחילה כי מאמתת מציאות העליונים מאמתת הוויה יהי
התחלתו כמזמאתת מציאות העליונים מאמתת הוויה יהי
נבראו לפיכך תדע לך כי ויאמר אלקים יהי אור והנמשך אחריו
בפירושיו לאלו שני פסוקים הראשונים סדר בריאה בלבד הן מורי
אמנם אמתת הביאור הוא ויאמר אלקים יהי אור ובאלו אמר שני
הפסוקים שהקדמנו זהו ביאורו וסדר המשפוטות והוא התחלת
השמים שאמרנו תחלה ויאמר אלקים יהי אור ולא תרחיק זה
הענין שבנגד היות ראשית התחלה ויאמר אלקים יהי אור ובאלו
הוא אומר ענין בראשית שבבראו העליונים והתחלתו והוא ויאמר
אלקים יהי אור ועל כל פנים מלת יהי הוא פירש בראשית כי יהי
הוא מורה ראשית והתחלה מפני שאין למציאות קיום אלא
תקדשם הוויה שהיא הגומלת למציאות והרי לך מלת יהי פירוש
שאמר בראשית שהוא מורה סוד ראשית מה בהיות ראשית
התחלת יהי ולא כהרי לך כי שני פסוקים ראשונים הם עדים
שהשמים והארץ נבראו הן והביאור להיות הבריאה וסוד
התחלתה היא סוד אמרו ויאמר אלקים יהי אור ואחריו נמשכו
שאר סדרי מעשה בראשית באשרו כולם כפי סדר תכונתן כל
אחד ואחד כפי מה שהו ולא פכח יש לך לומר תמיד העיקר הגדול
עליו כפי מה שעורכך עליו בהיות כל מעשה בראשית מתהווה
בראש המציאות מאמתת שם הוויה ושמו זה העיקר הגדול
בהיות כל מעשה בראשית נמשך בכה שם אלקים ובאמת יה שבו
הוא הגורם פעולת מעשה הטוב כולו כאמרו ויאמר אלקי יהי אור
יה שבו מציא כל מעשה הטוב והעיקר הגדול שיש לי לעורך
עליו להיותך יודע

כי תחלת המשכת החפץ הוויה היא ובאמצעות מלאך תמנאנו
משתמש בחיות כל ההיות שהוא חותם ויהי כן אמנם
תדע לך כי במציאות ראשונה נאמר יהי אור והוא אור השכל
תחלת כל מעלות הנבראות שהן השכלים הנבראו ולפי נקראו
אור השכל בהיות כוונת השכלים דבקה באור השכל באור זה
ואמנם כי אחר היות אור זה תמנאנו משתמש בהוויה שלו משם
והוא סוד אמרו מיום ראשון והלאה ויהי כן
והגבי מעורר אותך על העיקר הגדול שכל החיות תלויות
בו תמנא ראשית שמוש ויהי כן במציאות הנקיע
ועל כל פנים ויהי כן קודם למציאת הנקיע כמו שהשכלים
הנפרדים קודמים למציאת הגלגלים ואמנם תדע לך
כי סוד ויהי כן הוא סוד מציאות ראשונה ששכלים והוא מעלות
הכהן הנקרא מיכאל ולפיכך תמנאנו נקרא כהן בהיותו
ראשית החפץ כלומר ראשון כי הכהן הוא לעולם מעלת הראש
ולפיכך תמנא מיום ראשון שנתהוה בו מעלה שחותם כל החיות
בו הן הרי לך מכל אלו הפנים שרמנו בהיות ראשית המציאות אור
השכל שהוא סוד השכלים הנפרדים ואחריו נמשכו הגלגלים באמר
ברקיע ויהי כן מאמתת ויהי כן נתהוה הנקיע ומאמתת מיכאל
נתהוה ויהי כן ונכ מאמתת יה ארדים נתהוה מיכאל וכן
הוא בהיות מיכאל שתהוה מאמתת יה אלקים כאמרו ויאמר אלהים
יה משתמש בשם יה הנמשך באלהים ונתהוה מיכאל מאמתתו
ולפיכך

בך כאמרו תדע הארץ חולר הדשאים נמשך מחומר הארץ וכן
ישרנו המים חומר הדגים והעופות ושאר מרגי המים נמשך מחומר
המים ולא נאמר בהם יהיו דשאים מן הארץ או יהיו שרבים מן
המים שזה אינו כריך מאחר שהמים או הארץ היו מתהווים מהווה
ראשונה שהיא הוית חדוש הרי לך מכל אלו הדברים להיות יהי
היותך בשם אלקים נורת העולם כולו והוא היותן כה בשם אלקים
לפעול ולכיה ביה ידור בור עולמים ביה הנמשך מאמתת
ידור כתנה נורה בשם אלהים וכנטייר העולם ומה שאמר ביה
ידור בור עולמים כאילו אמר באלקים ידור בור עולמים ואל
יעלה בדעתך כי ביה קודם הוא לידור באמר ביה ידור אמנם
סוף הוא לו כאילו אמר ביה הנמשך מאמתת ידור או כאילו
אמר כי ידור המציא מאמתתו שם יה שבו נכטיירו כל העולמים
וזה הענין בעצמו ביום עשות ידור אלקים ארץ ושמים כי אלקים
נמשך מאמתת הוית שם ידור כמו שביארנו בטור יה וכן
התבונן אמרו עי ומרת יה ידור ויהי לי לישועה כלמל פנוי ומרת
יה הנמשך מאמתת ידור והתבונן על מאל כי הוא הוית המערכת
השרה ההולכת על סדר הכוונה העליונה בהיות כל הדברים
בערכים לפי מערכת היושר ואמנם כי כבר הודענוך בשער
ההוויה בהיות שם אלקים נמשך מאמתת שם ידור בשני עניינים
והעיקר הגדול שיש לך לממרו היותו משתמש במעשה בראשית
באלקים ומיד שחתם במעשה בראשית התחיל לבאר כי
אלקים הנאמר בראשונה אינו ראשית הכוונה
כי נמשך הוא מכה ממשך שהוא ידור כאמרו ביום עשות ידור
אלקים ארץ ושמים כלומר אף על פי שאתה רואה אלקים משתמש
במעשה בראשית מאמתת ידור כתהוה אלקים ונתהוה ארץ
ושמים וכן יש לך להתבונן כי הכל תלוי בשם יהוד ובכל מקום
שאתה שוכח ידור אלקים מודו ידור לבד בדרך זה ידור מודו כן
וסוד כו כף ון שמודי יהוד אלקים מכה ידור מתהוה אלקים
הרי לך כל ידור מודו מורה הוית אלקים נמשך מאמתת שם ידור
ועל כל פנים ידור ראשון ואחריו אלקים התבונן במאמר מאמר
והתעורר לכל מקום שתמנא ידור אלקים כי היסוד והעיקר ידור
אלקים אחר ידור וכן תמנא ידור יהו ויהויה שמוס מיה כי
זהו סוד מים יהו שמודי אלקי ובכך הערכנו כל זה למעלה
אמנם סדר הדברים הביאנו לה ואחר שעורכך על אלו הענייני
הנכבדים יש לך להתבונן בהיות ידור שם ובהיות אלקי כינוי
ובמו שההויה קודם לאלקים כך השם קודם לכינוי ובאמת כי
שם ההוויה כינא קדמון בהיותו יתברך מאו ואין לשם פעולה
אחרת ולא דבר אחר כמו שיתכנה עליו אמנם שם הוויה בלבד
היה די לו לכל בהיותו מחדש העולם ופעל כל הנמשאים כולם
נתכנה לו מיד כינוי שם אלקים עדות להיות כנוי מורה כי שם
קדמון היה לו מעיד על קדמותו וכנוי זה עכשוו בתחדש לו בחדש
העולם שאין כנוי קודם לשם ובתאמר כי שם אלקים כינוי תמיד כי
שם ידור קדמון היה לו מעיד על קדמותו מאחר שהשם קודם
לכינוי ואמנם מאחר שעורכך על העניינים הנכבדים יש לי
לעורך על היות ראשית ההתחלה

בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ ואמר אחריו
והארץ היתה תהו ובוהו וגומר וענין זה בריך
אתה להתעורר עליו שעל כל פנים ענין בריך הוא
דע לך כי מלת בראשית בית שבו כבית השמוש ובאלו אמר
עם ראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ כלו בתחלה
בר אלקים את העליונים ואת התחתונים שלא במנאו מאו
קדמנים והרב הגדול בעל המורה ז"ל העירני על זה וכמדומה
לזה כי ביה ידור בור עולמים ב אשר בראש יה כבית שמוש
ולפיכך תדע לך כי העולם מחודש והתחלה יש לו ואינו קדמון
וזה הסוד הנגלה באמר ביה יהוד בור עולמים כלו בהמשכת
שם יה מאמתת שם ידור נתהוה העולם כי הוויה היא סוד
התחלת העולם ונתהוה אין לו סביאות והוא הסוד בעצמו כאמרו
בראשית ברא אלקים כלומר ראשית השם לשמים ולארץ והוא סוד
יה הנכלל באלקים שמאמתת הויתו נמשכו כולם ולפי תמנאנו

חלק ראשון

שער הכנוי

בליכך תמצא השכלים הנפרדים בקראים אלקים על היותם
 נמכרים באמת אלקי וא"כ הרי לך הנקרא כהן גדול שהיה
 שיכיל ראשית המ ואת ואחריו נמשכת מניחות השכלים ואחר
 מניחות השכלים נמשכת מניחות הגלגלים באמרו בקריע ויהי רן
 נהיה הקריע כן על כל פנים מניחות הגלגלים נמשכת מאמתת
 מניחות השכלים ומניחות הארץ נמשכת מאמתת מניחות הגלגלי
 כי כולם המשכות ומעלות הן ולפיכך תמצא שכלים נפרדי נורה
 לכך מניחות הגלגלים נורה וחומר נורת השכלים נמשכת על
 החומר ומניחות הארץ הרכבה וחומר נורת הצורה והחומר
 נמשכים על ההרכבה והוא ההמשכה על המעלות הנמשכים
 כמו שנבאר בחלק הנקוד בעה. אמנם הערותיך על זה להיותך
 יודע כי השכלים הנפרדי מחודשים הן והם תחלת ההמשכה
 ולפיכך תמצא נורת שכלית ואחריהם מחודשים הגלגלים
 ולפיכך תמצא נורה וחומר ואחריהם מחודשת הארץ ולפיכך
 תמצא ההרכבה ונורה וחומר כל מדריגה ומדריגה מקבלת שפע
 מאשר למעלה הימנה הארץ מקבלת שפע משתי מעלות שלמעלה
 הימנה שפע החמר מהגלגלים שהן עליה כמו שאתה אומר לקול
 תתן המון מים בשמים מקצה הארץ כמותו ושפע הנורה
 שהשכלים שלמעלה מהגלגלי באמרו שיו"ע רוח בני אדם העולה
 למעלה ומשם הולך היא נמשכת באמת וא"כ הרי לך הארץ
 שהיא תחתונה השפע מהגלגלים ומהשכלים אמנם
 הגלגלים מקבלים נורה מהמעלה שלמעלה מהן באמרו כי רוח
 החיה באופני ואל יקשה בעיניך אמרו ולמות כסא על ראשי החיה
 רקיע כי דמות באמר שם ואין באומקוס ביאורו וא"כ הרי לך כל
 הנשאי וולתו ית' מחודשים ותחלת החדוש הן השכלים הנפרדים
 הנקראי אלקים ואחריהם הגלגלים הנקראי רקיע ואחריה' הארץ
 ואחר שכן יש לך להתבונן כי סיפור ראשית מאמר בראשית הוא
 אומר ויאמר אלקים יהי אור ואחריו רקיע ואחריו הארץ ואל יקשה
 בעיניך אמרו בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ
 כי את דבר גדול הוא כולל מאלף עד תיו ועדותו שהוא
 הראשית והתכלית והתבונן בהיות את ראשית האותיות
 תכלית האותיות ת' וכל האותיות נכללות
 באמצעותן כי על כל פנים עם המניחות שהמניח בראש בסוד יהי
 שהוא השכלים ברא את השמים ואת הארץ ודי לכל משכיל וכן
 תמצא יהי' כן שהוא משתמש במניחות השמים ובמניחות הארץ
 כי זהו נקרא ראשית החפץ והוא התלה ראשונה ואמנם בהיותך
 מוצא שלשה פעמים יהי יהי יהי בראשית השכל ובאור הוזהר
 ובאור השמוש והוא סוד כהן שזהו סוד יהי יהי יהי שלשה פעמים
 לבהיות אור השכל שהוא בהן מושל על המאורות וכל המאורות בו
 הן נמשכין והוא סוד יהי יהי יהי בראשית שזהו סוד הכולל יהי יהי יהי
 ויהי' כן וכן יש לך להתבונן בזה העיקר הנכבד שהתעוררו עליו
 היות שיכיל השג הגדול נקרא כהן בהיות כל המאורות
 קבועות בו ובהיות כל מעשה בראשית נסתמים בסוד אמתתו
 באמרו ויהי' כן ומאמתתו יהי' כן בתהוה הכל וכן הוא האמת
 בהיות כל שאר המניחות המחודשים נמשכות אחר מניחות
 המלאכים והנה האמת וא"כ הרי לך סוד מעשה בראשית כולל
 נמשך מאמתת הויותו ית' ובכלל החדוש המלאכית והגלגלים וכל
 השכלים ולפי זה העיקר הנכבד יש לך להתעורר בהיות כל הדברי
 באים על סדר הכוונה והערכת היושר וכמו כן יש לך להתבונן
 בהיות השכלים כמו כן מחודשים ואל תסתפק באמרו את השמים
 ואת הארץ כי עם ראשית נבראו שהן השכלים שהן תחלת החדוש
 וכך יש לך להתבונן ולהבין סוד אמרם ול' כל מה שנשמים נבראו
 עם השמים ומה שנאמר נבראו עם הארץ וכן הוא האמת באמרו
 את השמים כי את שנשמים כולל כל נבא השמים כמו שאלו
 שתי האותיות כוללות כל נבא האותיות בסוד א"לף ת"ו והוא
 הדין בארץ ויש לך להבין העיקר הגדול שהם זל העידו עליו
 באמרם נבא קדושין כל אתין שנתורה לרבות והוא האמת כי
 והוא הדבר בעצמו שאמרנו אבחנו והבן מה שפירש באמרם את
 ידוד אלהיך תירא לרבות ת"ח נבא את אביך ואת אבך לרבות
 ושתים

כך והוא עם האמת על כל פנים וכן התבונן אמרם זל
 למעט וכן הוא אומר אך ביום הראשון נומר ואמרם זל נומר
 בפסחים אך חלק וזהו עם האמת בהיות אך חבי האותיות ולא עוד
 א"כ ג' ה' ו' ט' כל מן ס' ע' פ' ק' ש' ת' הלך תראה אך חבי
 האותיות ולפיכך אמרו אך חלק בהיות הפעולות נראים וכן עוד
 ו' שעות זמן השריפה ודבר זה מפורש הוא אמנם המפרש הורכו
 לפרש אך בתמול האותיות שסודם חן אמנם כי דעת זה מכוונת
 האמת הוא מה שאמרנו והרי לך את כולל האותיות ראשית
 ותכלית ולפיכך באמר כולל את לרבות וכן הוא הדין והרי לך אך
 כולל חבי האותיות ולפיכך באמר בואך חלק וכן הוא הפי' באך
 אשר יוכל לכל כפש' שזהו למעט כל משכילי אובל כפש' כי זהו חבי
 התיקון כמו שפירשו חכמים זל נומרם פרוץ יום טוב ועניינים אלו
 מפורשים לכל משכילי ובדרך זה ראו להתבונן סוד הלשונות
 בהיות מהתירים הסוד כנגלה ומו' שיש לו עינים יראה ודע יראם
 וכעם כשלא ימצא במושכל ראשון תכלית הכוונה ואין זה הדרך
 כמו שהוא מוכר בדעתו הרי לך מפורש מכל אלו הדברים אשר
 ביארנו היות המניחות נמשך אחר אמתת מניחותיה ואין בכל
 הנמנעות דבר שאינו מחודש וולתו יתבדך וכן יש לך להתבונן
 בהיותו משתמש במעשה בראשית בלשון אלקים כי על כל פני
 באמצעות שם אלקים נעשו שמים וארץ ועל כל פנים הוא כנוי לו
 יתבדך על פעולה זו והוא שם לשאר השכלים המחודשים בהיות
 אלקים מורה אמתת מניחותם מה שאין כן באמת מניחותו יתבדך
 שאין שם כי איהו בלבד וכן התבונן אמרם זל נעשה מאסרות
 נברא העולם וסמכו על היות בראשית מאמר כמו כן פיעל כל פנים
 כן הוא כי זהו הכולל מניחות הכל כמו שאמרנו ואמנם ויאמר אלקי
 מאמר שבי שנעשה ראשון בהיותו מורה התחלת כל הנמנעים
 ולפיכך תמצא תחלת לשון מאמר ויאמר אלקים יהי אור מה שאין
 כן בלשון ברא אלקים וכן יש לך להתבונן על מה שהם זל נכתובו
 לו בהיות בראשית כולל על היות כל הנמנעים מחודשים ומשם
 והלאה פירוש הענין באמר ויאמר אלקים יהי אור ועל כל פנים
 מאמר שבי חור לבהיות ראשון כי זה בכלל זהו פיעל ואחר
 שהתעוררו על אלו העניינים הנכבדים יש לנו לחזור ולהתעורר
 לשאר עניינים אשר כלי הנקרא אלהים מורה עליהם דע
 לך כי כינוי הנקרא אלקים הוא המורה סוד מעשה הטבע
 שזהו סוד מעשה בראשית בהיות כל מעשה הטבע
 נטבע בשם אלקים ואמנם כי זהו עם האמת ממש
 ותדע לך כי בהיותו מחדש העולם ככל מלאכת הטבע נחתחדש
 לו כמו כן כלי הוא מורה על פעולה זו והוא הנקרא אלקים
 ותדע לך כי כל כנוי לעולם אינו בלתי ענין לפי המעשה כי השם לפי
 אמתת מהות העושה אמנם לא לפי המעשה ובין יעשה ובין לא
 יעשה השם דבר הוא בו אמנם הכנוי אינו נקרא כי אם לפי המעשה
 שאם לא יפעל פעולה שכינוי נקרא עליה לאין דבר כמשך הכינוי
 שאין כנוי ללא ענין מאחר שנקרא כנוי ואמנם כי אלו הדברים
 שהקדמנו בזה הענין הם לעוררך על היות שם ההייה מיוחד
 לקדמותו יתבדך ויחודו ואינו משתתף עם הפעולות ולפיכך
 תענאחורו יתבדך מורה קדמות לכך אמנם אלקים הוא כלי מכוונה
 לפי פעולת כל מעשה הטבע והוא מחודש בחדשו שאם אין שם כנוי
 מהו המורה עליו ולפיכך על כל פנים תורה קדמות מה יהוד וחדוש
 הכנוי בהתחדש הטבע ולפי הפעולה נכתבה בכנוי זה ואמנם
 מאחר שזה כנוי הרי לך כל שאר השמות בכנין ומורים לפי הפעולות
 וולת שם ההייה זו הוא היסוד הגדול שברך להתבונן בחלקם שהוא
 תחלת כל הכינויין ולפיכך תענאחורו כנוי נומר ואחריו
 כמשכין שאר הכינויין כמשך הפעולות אחר מלאכת הטבע
 ואחר שעוררךך על כל זה ותדע לך כי אלקים הוא סוד דמות
 הכסא בהיות כל מעשה הטבע נכתב כנגלי הכסא ולפי זה
 הדרך יש לי לעוררךך בסוד בראש הכבוד מהו תדע לך כי הוא סוד
 כבוד אלקים ממש ועל כל פנים יש לנו להתעורר בסוד כבוד
 אלקים מהו ותדע לך כי כל מעשה הטבע כולו תמצאנו משתמש
 בסוד אלקים ובאמת משתתבון בתוכו שראש ועד סוף שלשים
 ושתים

ושתים פעמים מוכרז אלקים כבוד לב פעמים הוא כבוד פעמים כי לב סודו כבוד ובהיות אלקים לב פעמים נזכר בו והוא הסוד בעצמו באמרו כבוד אלקים הסתר דבר והוא הסוד ברמו כסא הכבוד להיות אלקים כבוד פעמים נזכר במעשה הטבע והוא סוד שלשים ושתים נתיבות חכמה הנאמרים בספר יצירה שמסודם לב שמסודם כבוד כאמרו כבוד חכמים יבארו וכאמרו ונבוגד זקנים כבוד כי החכמים נקראים זקנים וראויים הם לחקור סוד דרכי כבוד שהם סוד מעשה בראשית שמתוכם יתבאר סוד גבורותיו יתבדך כאמרו למען וימרח כבוד ולא ידום שתדע לך באתם כי בסוד לב תלוי כבוד כי זהו מעשה בראשית ואמנם מתבארו בלמוד לב להיות דבר פנימי אינו נראה כי אם בעין השכל כי הם מעשה בראשית ואינם נראים כי אם בעין השכל ולא לכל כתבו להדרש כי סוד כבוד אלקים כלומר לב פעמים אלקים במעשה בראשית שמסודם כבוד אלקי ראוי הן שלא להדגש בהמון וראוי להסתירם ותמנאם ולא אומרים להגיד כה מעשה בראשית לשבר ודום אי אפשר ולפיכך סתם לך הכתוב בראשית ברא אלקים והתבונן זה העניין הנכבד בעניין כבוד אלקים אשר אמרו בו והוא סוד כסא הכבוד והכני מבאר לך סוד לב פעמים אלקים שהן ככללים שבראשית עד ויכלו שהוא כלל הטבע א בראשית ברא אלהים ב ורוח אלקים ג ויאמר אלקים יהי אור ד וירא אלקי את האור ה ויבדל אלקים בין האור ו ויקרא אלקים לאור יו ז ויאמר אלקי יהי רקיע ח ויעש אלקים את הרקיע ט ויקרא אלקי לרקיע שמים י ויאמר אלקי יקוהמים יא ויקרא אלקי לים תהום יב וירא אלקי כי טוב יג ויאמר אלקים תדשא הארץ יד וירא אלקים כי טוב טו ויאמר אלקים יהי מאורות יז ויעש אלקים כבי המאורות יז ויתן אותם אלקי יח וירא אלקים כי טוב יט ויאמר אלקים ישרכו כ ויברא אלקים את התנינים כא וירא אלקים כי טוב כב ויברך אותם אלקי כג ויאמר אלקים תנשא הארץ כד ויעש אלקי את חיות הארץ כה וירא אלקים כי טוב כו ויאמר אלקים נעשה כז ויברא אלקים את האד כח בצלם אלקים ברא כט ויברך אותם אלהים ל ויאמר להם אלקי לא ויאמר אלקי הנה לב וירא אלקים את כל אשר עשה והנה טוב מאד הרי לך כלל שמום אלקים במעשה בראשית שהוא לב פעמים בו והוא סוד אמרו כבוד אלקי לב פעמים הם לב נתיבות ונדרך והיש לך להתבונן כל מקום שתמצא בו כבוד בהיותו מכוון דרך הכבוד הראשון כאמרו כסא כבוד מרם מראשון ולפי אלו העניינים שהערכנו יש לך להתבונן בסוד אלקים בהיותו סוד מעשה בראשית ממש כי בשם אלקי נעשה כל מלאכת הטבע בסוד שלשים ושתים נתיבות הנכללות בסוד עשר ספרות בלתימה ובסוד עשרים ושתים אותיות ואמנם מאחר שפרטנו לך כל אלו העניינים יש לנו לעודדך כיבד מעשה הטבע ככלל בשם אלקים והמשכת שם אלקים כיבד היא ככלל בשם זה ממש דע לך כי תחלת המשכת הגלגל הוא א"ל ותכליתו הוא לב וסוד אל כל הוא א"ל ותמחה א' אמנעית וכן הוא האמת כי המחוגה אשר עליה כל הגלגל סובב ה היא ואמנם בהיות תחלת המשכת הבניין א"ל ותכליתו לב זהו א"ל ב"ם ג' ד"ם ה"ע ו"פ ז"צ ח"ק ט"ר יש לך זהו הסובב והתכלית והוא א"ת בש גר דק ה"ץ ו"ף זע ח"ס ט"ן י"ם כ"ל : ואלו שני האלפא ביתות כולל הסוד בסדר כב גלגלים אשר אנו עתידים לבאר אותם בע"ה בחלק כב אותיות ביאור כפלא ואמנם בהיות הגלגל הסובב על ה שהיא אמנעית באלקים כן הוא הסוד א"ב ג"ד ה וז חט עד כאן סוד הגלגל כי העשירי קדש וכל זה הוא מעיד על העשירי בהיותו חודר חלילה בסוד אט בח גז דו י"ה - והתבונן בהיות בניין אט בח גז דו מעיד י שהוא סוד העשירי קדש וכולם סובבים על ה שהיא אמנעית

במחוגה : ואמנם כי אלו העניינים נבאר אותם בע"ה בחלק כב אותיות שורות ומעירות על אמנתם : ויש לך להתבונן בסוד אלקים כי ה"ה אמנעית אל ה ים ומדך זה יש לך להתעורר בסוד מאמר הכביא באמרו את פלא חנה י"ה עשתה ויהיו כל אלה נאום ילוד : וזה עניין גדול עד מאד כי סוד כל אלה הוא סוד אלקים ממש : ומה שאמר ויהיו כל אלה נאום ילוד זהו העדות שנתהוה אלקים מאמתת שם ילוד ובאלו אמר ויהיו כל מעשה בראשית הנכללים בשם אלקים שמדו כל אלה מאמתת שם ילוד : וענין זה מבואר הוא לכל משכיל בתכלית הביאור כיון היא עדות ברורה על כל מה שפרטנו בהיות אלקים כמשך מאמתת שם ילוד : ובאמת כי מאמתת שם מביאות ילוד כמשך כל אלה כלומר כל אלה הטבעי שהן מוטבעי בשם אלקים הם ממש ילוד וכן יש לך להתבונן אמרו דע על כל אלה יביאך האלקים במשפט כי האלקים הוא סוד כל אלה וכן אמרו וככלת נפיד עש קדש תכלינה כל אלה : כלומר בתכלית גלותם וכפונתם שיעקץ הגאולה תכלה מדת הדין שהוא אלקים והוא סוד כל אלה : והוא סוד אמרו יה רד אחד ושמו אחד שלא תשאר אומה עובדת לשם אלקים כי אם לשם ילוד : ואשר ידבר בשם אלהים אחרים ימות : ואמנם כל אלו העניינים אשר עוררניך עליהם בסוד אלקים בהיותו יתבדך פועל פועל הטבע והמשך כל אלה להיות : וזהו כיוני שלו יתבדך בהיותו פועל תכונות כח כולם ובאמת כן הוא כי בסוד אלקים ח"ל ח"ז בסוד מעשה הטבע והוא כנוי בסוד כל אלה : והוא סוד הכסא שהוא כושל כבודו ויתבדך בסוד כסא הכבוד המגלה סוד מעשה בראשית ובסוד כבוד אלקים שהוא סוד לב נתיבות : ואחר שהתעוררנו על כל אלו העניינים הנכבדים שהן ככללים בשם אלקים יש למ לחזור ולהתעורר על שאר העניינים שהיו מורה עליהם : ומה שתבדך לשמרו תמיד בהיות ה הנכלל באלקים סוד הבורה שבו כמו שפירטנו כי כשתסיר משכו נורת י"ה ישאר אלם מצלתי נורת הדיבור כי זהו היסוד בידיעת המשכת כח ההויה כשנאום כי זולתו אין להם קיום כי כולם נבדאים בצלילות כח הגאול עליהם מאמתת שם המיוחד : ויש עיקרים גדולים ראויין להסתכל בתוכם ולהתבונן בהם : והם סוד הלשונות המובנים מאמתת שם אלקים בהיותו נקרא אלקים ותחלת היסודות לדעת כי הוא שתי מחלקות והן א"לס ה' : ואמנם כי שם אלקים הוא מורה עניינים משוכי זה מה העניין הראשון היותו דין ומשפט ולכך נקראו אלקי : והעניין השני היותו לשון חוק ולכך נקרא א"לס ה' : והעניין השלישי היותו לשון אגודה ולכך נקרא א"לס : ואלו העניינים דריבים אנו להכנס למד ביאורם בחקירת האמיתית :

העניין הראשון

אלקים

הוא הסוד המורה בהיותו ית' נקרא אלקים כי במשפט לאלקים הוא : והוא סוד העדות בהיות כל מעשה בראשית הנכללים בשם אלקי כולם עומדי על קו המישור ונפלאם הדין ובמשקולת המשפט כי אין בהם נפתל ועקש : אמנם ישרים דרכי ילוד וכל טבע וטבע יודע גבולו בדין ובמשפט ואין לו יכולת להכנס בגבול חבירו ולא לעשוק זה את זה כי כולם במשפט הדרך הן נכבדים : ולפי זה הדרך מעיד אדון כל הכביא : ע"ה הנזר תמים פעלו כי כל דרכיו משפט : כלומר תמישה היא כל פעולת שבמלאכת הטבע בלתי דב עקמונית כי כל דרכי הטבע משפט הם : מאחר שהן נמצאי בשם אלקי שהוא המשפט : והוא כי כל דרכיו משפט כלומר כל שלש ושת' : נתיבות שהן דרכי אלקי נמצא בהם שהוא משפט ולפיכך אל אמוכה ויחין עול כלומר זה העדות ברורה על איות כל פעולותיו ובאמת במשפט ובכדקה באמרו כונן למשפט כסאו ולפי היות כל מעשה בראשית כדרך המשפט נקרא עליו יתבדך

חלק ראשון

שער הבנין

הישרה להודיע כי הוא יתברך אין לו שינוי רצון שיטביע הטבע ביום
 בראשית וישנה אותו עבשיו ולפיכך הורכבו לומר תנאי הרבה ההנה
 כלומר הוא ית' כופה העתידות והטביע הטבעי ונתן כח לכל דבר
 והפכו ברצונו על כל האות והמופת להיות העדות שיש עליהם
 מושל לטבותן אמנם לא על כל שישו הטבע ולהטביעו בטבע
 אחר להיות עומד תמיד על כל תיקון הטבע זה אינו כן אמנם
 שינוי כל טבע לפי שעה ולפי ההולעה להודיע כי כל הטבעים
 מחודשים הן ומחדש יש להם ולפיכך יכול הוא לטבותן ולפי זה
 הדרך אין שינוי טבע כזה שינוי רצון כי אם בצורה וממשלה ומלכו
 בהיותו משנה טבע מטבעו ומחדרו לטביעו לפי שעה ואז ידע כי
 הטבעים מחודשים הן ומשנה יש להן כאמרו וכמכביה עבד בחיל
 שמיא ב'ש בחיל התחתונה ולפי הורכבו לומר תנאי הרבה ההנה
 להודיע כי הוא יתברך יודע העתידות שלא ישתנה לו רצון בשעת
 שינוי הטבע למעשה ההם כי מה שהיה יודע עכשיו הוא מה
 שידע קודם לכן כפי שינוי השתנה לגדך ענין שהיה יודע
 אותו קוד לכן כי כל משתנה לנורח הוא משתנה והוא יתברך אין
 לו נורח בכל הגמלאים שלא המציא דבר לנורכו כי אם לנכודו
 באמרו וכל הנקרא בשמי ולכבודי בראשית וכלאמדו עולם חסד
 יבנה כי לשון חסד מורה על היותו מקדים גמול חסד לנבראים
 וממשיאם וזהו חסד שגשום עמהן ואילו היה נדך להם אינו
 חסד כי אם חוק שוטל עליו כפי להשלים חסדו מאחר שברא
 אותם לנורכו אמנם בהיותו חוק מנך נורח כאמר צדיקיות
 העולם עולם חסד יבנה ואמנם כי אלו הדברים אשר בארנו ההנה
 מורים אותנו בהיותו יתברך מטיבם כל הטבעים בטבע קיים
 אמנם על כל הדברים והנפלאות שהוגילוי מלכותו והודות
 ממשתלו אין דבר עומד לפניו ולא איתיה דימחא בידיה והו
 האמת וזהו היסוד שכל תורתו מוסדת עליו בהאמין מעשה
 הכיסים והנפלאות כי מתנב' כשי' סוד יחודו וקדושתו יתבר'
 וחדוש כל הנבראים כולם ואמנם בהיות הטבעי כולן מתקיימין
 בטבעם תמיד הורכב להקרא בטבעה הטבע אלהים בהיות כל
 הטבעים חוקי בניקתן: הענין השלישי הוא

אלקים יתברך להיות כהיה מעיד כי כל דרכו משפט וכן תמצא
 אלקים נקרא לטובים ולדיינין באמרו אלהי לא תקלל וכאמרו על
 אלקים יבא דבר טביה וכאמרו נקרא אלקים ישפט והרבה אלו
 ואם כן הוא יתברך נקרא אלקי על היותו פועל כל מלאכת הטבע
 במשפט ובנדקה בלתי שיכנס טבע זה בגבול טבע זה ויאחוס אותו
 כי לכל טבע חוק נתן ולא יעבור ולפיכך נקרא יתברך בשם אלקי
 במעשה בראשית: הענין השני:

האלים:

וזה הסוד המורה בהיותו יתברך נקרא אלקים במעשה הטבע סודו
 האלים כלומר החוק מלטון כל דברים גברי באמרו דאלמי אלם
 גדק תלכויו וזו היא העדות על היותו יתברך פועל כל מעשה
 הטבע בתכלית הקיום ובתכלית החוק וכל טבע וטבע מתקיים
 בהיותו ואינו נדך קיים אחר וולת קיומו יתברך וכל מעשה בראשית
 בולם עומדי על מבנתם קיימין וחוקים סמוכים לעד ולעולם
 עשויין באמת וישר ואין טבע משתנה מהיותו ואין דבר משתנה
 מטבעו כי כל טבע קיים הוא ועומד על מכונו בהיותו מוטבע בשם
 אלקים שהוא לטון הכח והחוק והקיום ואחר שכן ראוי הן כל
 הטבעי לתקיים בהיות הטבעי הוא הקיום והחוק וזהו הסוד
 באמרו וירא אלקים את כל אשר עשה והנה טוב מאד כלומר כל
 מעשה הטבע שהוטבע בשם אלקי כל טבע וטבע טוב הוא להיותו
 בטבע שהוטבע מהיותו בטבע אחר וזהו כל אשר עשה והנה טוב
 מאד כלומר כל הטבעים שהטביע טוב הוא להיות עומדי בטבע
 שהוטבעו מהיותם פטבע אחרת ולפיכך ראוי הן להתקיים בחוק
 טובים לעולם וזהו והנה טוב מאד כל בתכלית התיקון הוא עומד
 ולפיכך ראוי הוא להיות קיים ולפי זה הדרך אמרו רבותינו ו
 עולם כמנהגו בראשית דבר משתנה מטבעו אחר ששתי ימי בראשית
 שפני הטבעים שהוטבעו במעשה בראשית ישרים ונבוחים
 וקיימין הן וזה הדרך עוררני החכם עליו השלום באמרו כי
 כל מעשה אלקי הוא יהיה לעולם עליו אין להוסיף ומחזו אין לגרוע
 בל' כל מעשה הטבע טבעה בשם אלקי קיים הוא ונכון וחוק
 לעולם שפני שהוא בתכלית השלימות ובתכלית החוק והקיום הוא
 בשם המורה לשון חוק שהוא אלקים וכל טבע וטבע קיים הוא
 בהיותו ולפיכך עליו אין להוסיף לחוק ולקיים וממנו אין לגרוע
 כדי לתקון ולקיימו יותר ממה שהחוק ונתקיים בששתי ימי היצירה
 בשם אלקי ולפיכך אין נורח לדבר בעולם להשתנות מטבעו
 ולהטביעו בטבע אחר נכון ממנו כי כל טבע קיים הוא כמה שהוטב'
 במעשה הטבע בהיות שם אלקי שטביע אותו שהוא שם המורה
 החוק קיו' וכל זה שאמרנו על כל קיום הטבעי בתכונת והתמדת
 ההגתם כמה שהם על כל הנכונות אמנם על כל הכיסים והנפלאות
 אין לשום טבע קיים ולא דבר שימור כגדן מפני שו היא עדות
 על חדושם להודיע כי העולם שחדש הוא ומחדש ש' שחל על
 מאין לנורכו והדו לעשות בו כפכו ולשנות בו כל טבעיו אלו
 ירכה לטבותיו ואע"פ שהיא ברהג על מהנה טבעי תמיד מכהני יש לו
 שמעמידו ומתמידו ומושל עליו ובנורכו להם כל טבעי ישתנו לאין
 אם ירכה להחזירו שאלם לא תאמר כן אולי יבא להאמין כי הטבעי
 קדמוני ואין עליהם יכול מושל מאחר שאי' מטתי ויבאו להאמין
 בקדמות הכמנאים כמו שאני רואה היום מאות' שמתעסקי' במכס'
 הטבעי שאמנת' נוטה לקדמות הכמנאי' מאחר שאין לטבעים
 שינוי לא ישינו בדיפתחות הכיסים והנפלאות כי יאמרו אין דבר
 משתנה מטבעו ובאמת כי מוד' הם במקנת וכופרים במכ' מוד'
 הם בהיות בטבעי קיימים בלתי שינוי וזה אמת הוא סוד
 התמידת וכופרים הם באמר שאין שינוי הטבעים דבר אפשרי
 אכילו על כל האות והמופת ואין שי' ש'וכל לטבותו היא הכפירה
 בכל הדת וביאה מדרכי התורה אמנם בהיותו יודע האמת
 בקיום הטבעים משם יתברך לך שינוי בהיות מקבלים שינוי אין
 להם פועל כי קדמוני הן אבל בהיותו יודע אמת חוקים משם
 יתברך לך אמת שינוי והפוכו והכל ברצון המהות אותו יתברך
 וזו לעד ובאמת תמצא לחכמי אומרי ולתנאים הרבה התנה
 הקלה במעשה בראשית תנהגה עם היום והם ז' חלכו בדרכה

אלם יה

וזהו הסוד המורה בהיותו יתברך נקרא אלקים במעשה הטבע על
 אודות הטבע והרכבת' מלטון דאלמי אלמי שבמעשה הטבע
 הוא הסוד על היותם נאגדים זה בזה ומתקיימין זה בזה ומשכי' זה
 אחר זה וכולם מתקיימי' קנת' בקנת' וזהו סוד מדרגת הטבעים
 ופיתון ההרכבות והתאחז' אלו באלו ואמנם כי זה רובו נוטה
 לשפלי אע"פ שהיא במשך לכל המרכבות להיותן כאחות זו בזו וזהו
 קשר הטבעים והרכבת' וחותם ומועם והתאחוס וזהו סוד חבור
 היסודות ופיתון כי כולם נקשרו ונתחברו בשם אלקים המורה לשון
 קשר וחבור בהיותו שאלם אלמות הטבעי' אלו עם אלני' וכן כל
 מעשה המרכבות כולם זהו פוד המרכבה היתה במעשה' מכה טם
 אלקי המורה הטבעי' והמועם והנפלאות ששטמם בו בנעשה' בראשית
 בהיותו קושר הטבעי' והמועם והנפלאות ששטמם בו בנעשה' בראשית
 הדרך הורכב ית' להקרא במעשה בראשית ככניו אלקים על היותו
 מורה על קשר המרכבו ונבוק' הרי לך מבורך מאלו הפנים הנכונ'
 היותו משתמש באלהי' במעשה בראשית על היות ככניו המורה
 אמת מעשה בראשית ממש בהיות כעשי' במשפט ובדק' ובהויש'
 קיימי' לעולם על טבע ואין לה' שינוי כי אם מנד הכיסים והנפלאות
 ובהיותו נאגדי' ובקשי' ומתאחדי' ומורכבי' אלו עם אלו כל אלו
 העשימי' נכנסים לאמת חקירת' בהיותו ית' נקרא אלקי' במעשה
 הטבע וכולן תלויין באלהי' והוא המעיד בהם כי הוא כן וא' כהני
 כינוי זה מורה על מהו נקרא אלהי' כי אלו הדרכי' המורי' אמת
 היותו ככניו סמוך לפעולה וכן הוא האמת ואחר שביארכו לך אלו
 הענייני' הנמשכי' לכניו הנקרא אלקים יש לך לשמור תמי' כי
 אלקים נמשך הוא אחר השם שהוא תכלית ההיות סודו יה
 אמנם כי תמצא אותם כל מעשה בראשית בסוד מושג השם
 הנכבד יהוד' יהו' יהי' ש'סוד וי'כלו הנמשך לחתימת
 מעשה

ככלל בשם אלקים ו'ה הוא מורה על התנועה והוא ככלל בשם אלוה' ואם כן הדי אלקים אלה מקבלים כח ונורה ששם ההויה והם פועלים מה פועלים ותמצאם שמות נאים זה לאחר זה כי אלוה סמוך לאלקים כמו שתרצה ו'ה סמוך ל'ה' ואמנם כי אלוה מורה על התנועה כמו שאנו עתידין לבאר בע'ה בחלק כ'ב איתיות כי שם כזה לבאר זה' אמנם תמצא אחרים שם אחד חסר כאמרו יונחו לשיד' לא אלה חסר כי אפי' כח חסר אין בו' כל שכן חסר שלם. כד חסר ב'ב' ש'כס'תנועה שהוא בשם שלם שהיא אלוה שלם והתבונן זה באמרו יתברך חלוה ובאמרו יונחו לשלם לא אלה חסר' ואמנם בהיות אלוה סמוך לתנועה הרמו הכוונת אל'ה מתיומן יבא' ואמנם כי דייבמה שרמוכו עכשיו בסוד אלוה כי לפני' יתבאר ביאור כפלא בחלק כ'ב אותיות' וכחזור לבאר שאר העניינים והגני כנסם בביאור השם הכמסך אחר זה בסוד ייחודו' בעזרת שדי:

שעשה בראשית כאמרו ויכלו השמים והארץ וכל כבאם . ובאמת כי באמת כנוי הכמסך אחר אמתת שם ההויה כשתכללו השמים והארץ וכל כבאדם ומאמתת הויה זו כהויה כולם . ואמנם כי עת הוא לבח הכה כבוד ביאור אלקים כי בע'ה לפני' יתבאר עוד ביאור כפלא מחוק כל מה שכללנו בו . ובאמת כי אלהים הוא כולל כל מלאכת הטבע' ודי' במה שרמוכו בו עכשיו והכני' ירמס לביאור הכינוי הכמסך אחר זה כפי שיפור השגרה והתיקון בעה

**סוד הבינוי הנמשך אחר אלקים
שסודו אלוה :**

כבר הודעניך על היות כל הכוונין כולם מקבלים כח ושפע ששם ההויה כי זו הם מתהוים וזולתו אין להם קיום' אמנם לא תמכאזהו כולו כפי אותיותיו היותו מעורב בשם כנוי כן שאר תבותיו אבל תמכאזהו בקבת אותיותיו כותנבא בשאר ולפיה הדרך יש לך להתעורר בהיות שם ההויה כמלק בשני אלו הכינויין באלקים ובאלוה בדרך זה 'ה אלקים' ו'ה אלוה' . ולפי זה הדרך יש לך לדעת בהיות אלוה סמוך לאלקים כמו שתמצא חצי השם שהו' ה סמוך לחצי השם שהו' י'ה ואמנם כי יש עיקרים גדולים במחלוקת השם המיוחד . 'ה מורה היות הפעולה ובהיות מורה ו'ה היות התנועה והכל מאמתת שם הויה המיוחד אשר מאמתתו כמציאם כל שאר הנכבאים וכבר אמרנו כי בהויה אינו מורה בפעולה כי אם הויה לבד וכן הוא האמת . אמנם תמצא היות הפעולה והיות התנועה כמשכים מאמתתו לא שיהיה סמוך להם ומורה על פעולתם אך באמת כל הפעולות והתנועות סמוך לו וכמכאזהו מאמתתו והו' האמת' ולפיכ' לא תמצא שם ילוד שיהיה ככלל כולו בארבע אותיותיו בשם מורה פעולה . אמנם תמצא מחלקות משפיעים כח בשאר ואזיתתו כפון שתרצה חצי השם שהוא י'ה כמסך באלקים ופעל' וחצי השם שהו' ו'ה כמסך באלוה ומצינו' לפי זה הדרך יש לך להתעורר שאין שם ילוד ככלל בדבר מהכמכאות כי שם הויה קדמון הוא בהיותו שלם ואינו סמוך לדבר בעולם' אמנם כל ההיות שאחר ילוד מאמתת שם ילוד כמכאזהו כמו 'ה אויהו או'ה או כל שם שהוא כחלק' ולפיכ' תדע לך כי 'הה ככלל באלהים' והה ככלל באלוה אינם בשעלת שם המיוחד השלם המורה הויה פשוטה' אמנם הן שמות מתהוים מאמתת שם המיוחד' וזה העיקר שהקדמנו בביאורו הוא לעוררך על מה שאנו רוצים להכנס בחקירת' ועל תונבא להקשות עלי ולומר והרי כבר אמרת שאין שם הויה מורה פעולה והכני רואה אותך כחלק חניו באלהים והכניו באלוה' ידוע תדע כי השם שלם המורה הויה כפשוטה אינו אומר לא חניו ולא חלקיו כי אין החלקים עולי למעלת השם' אמנם כל שם הויה שלא תמצאזהו שלם כפי ילוד' . תדע לך שאין מעלתו שפעת למעלת ילוד' . אמנם הוא שם מתהוים מאמתת שם ההויה' ולפיכ' תדע לך שדעתי כמשתכר על היותו נמשך מאמתת שם ילוד' . ולפי זה הדרך יש לך להתעורר כל מקום שתמצא חצי השם או שני חציו השם שאני כולל וסמוך אותם אל השם . תדע לך שדעתי בהם היותם כמכמי אל השם' ושמו זה העיקר גדול תמיד כי יודע אינו שתבטח אותו לכמה מקומות' ולפיכ' יש לך להתעורר כמו כן באמרי שאין שם ילוד מורה כי אם הויה פשוטה שתמצא הפעולות כשמוכות בו מנד הויה זה השם הנמצא כסבותם כמו שתמצא אלהים נקרא צמבת הפעולה' אמנם תמצא שמוכות לשם ילוד מנד היות נמצאים באמתת ההויה' וההויה גורמת להם והם אינם גורמים להויה מה שאין כן בשאר הכוונין שהפעולות גורמים לכנויין והויה יסוד אחד מיסודי העיקר לדעת כי הפעולות כשמוכות לשם ילוד ואין שם ילוד כמסך לפעולות' ומה שתמצא הפעולות שמוכות לו זה בהיותם יבאות לאמתת ההויה מאמתתו' והתבונן זה העיקר הכבד ששורבנוך עליו לכל מקום שתבטחך: ואחר שהתעוררנו על זה' דע לך כי 'ה הוא טוה סוד הפעולה והוא

**סוד הבינוי הנמשך אחר אלקים
אלוה והוא אל :**

דע לך כי הכונוי הנקרא אל' הוא הכנוי מאמתת מציאות ההויה הנמשכת בשם אלקים ואלוה ונס זה השמוש שכל הויות מעשה בראשית כתהוה בדרך זה שאני נכנס בביאורו תמצא שמוס חותם מעשה בראשית שבו' ו'ה' כמו שביאורנו למעלה' ואמנם כי סוד ו'ה' הוא סוד אל' לפיכך תמצא הויה יתברך שהוא נקרא אל' בסוד חדוש הצולם על היות כל הפעולות כשמוכות בשם אל' בסוד ו'ה' כאמרו מעולם ועד עולם אתה אל' וכאמרו מה פעל אל' כי הפעולה כולה כחתמה בסוד אל' כאמרו בתכלית כל חתימת ו'ה' כן . ואמנם כי יש לך להתעורר בסוד אמרו בשם ילוד אל עולם כלומר אל' היות העולם כחתמו בו באמרו ו'ה' כן . ומה שאמר בשם ילוד ואחר כך אמר אל' באמת כן הוא השמוש בעצמו י'הוד יהו' י'ה' הלא תמצא בשלשה שמוסים האחרונים ו'ה' כאמרו בהם ושם ילוד כנדל מהן . ולפיכך אמר בשם ילוד אל עולם . הענין מבוחר בתכלית הביאור בהיות ו'ה' שסודו כנדל משם ילוד בשמוש הכנוי' . ואם כן הרי לך בשם ילוד אל שמוש זה השם הכבד . בהיות ילוד כנדל עין הכל ובהיות השאר כמסך להויה הכניין בסוד אל' . ולפיכך תמצא בדרך זה אל תכלית ההויה בסוד ו'ה' ותחלת הבינוי בשם אלקים ותמצאזהו שלשה מחלקות בסוד ו'ה' ילוד' ו'ה' הוא סוד אל' . ילוד כחלק בשני שמוסין ו'ה' באלק' ו'ה' באלוה' . ואם כן בשם ילוד אל' עולם הוא כולל אלקים אלוה אל בשם ילוד' הוא סוד 'ה' ו'ה הנכלל באלקים ובאלוה' ואמר אחריו אל הרי לך בשם ילוד אל עולם כולל שלשה שמות הכנוי בהיותם מתהוים מאמתת שם ההויה בסוד ו'ה' ילוד לא פחות ולא יותר בדרך זה אל' ו'ה' ילוד בחלק כשהי מחלקות בשמוסין ו'ה' 'ה בלקי' ו'ה באלוה' . ועל כל פני אין שמות הכנוי במלשים מהויות נמצאים מאמתת שם ההויה שהיא הגורמת לפי איותם' ואמנם איני מדקדק בהיות תחלת הכנויין או באמכעיתין או בסוכן ואף על פי שאני סמוך אותו אחר אלהים אלוה' אמנם בהיות תחלת הכנויין בתורתינו הוא אלקים והוא המורה סוד כנוי ממש' לפיכך שמכתי אותו לשער ההויה ובאמת כי תחלת הכנין לעולם הוא אל כמו שהערכנו ואמנם כי אל' תמצא בסוד הכנין האותיות אל' בם ג' דם' ו'פ' חק טר' יש כ'ה' . הכה תמצא אל' תחלת הכנין' ואמנם כי אלו העניינים אשר הערכנו בסוד אל' כן הערכנו בשם ילוד בסוד שבו' האותיות ומלות סודו אל' בחשבון כו' ואותיות ארבעה . ומלת אל' כולל הכל וכן תמצאזהו מכל פכים שהוא כמשך מאמתת שם המיוחד ומסוד ההויה' וכמדומה לי כי די במה שהערכנו לכל המשכיל בעל פעולה להכנס בסוד דרכי הכנוי הנמשכי' אחר אלהים' והכני כנסם לביאור שאר השערים המורים סוד דרכי הכנויין כל אחד ואחד כפי הראוי במה שיהיה פתח לכל המשכילים בע'ה:

שער ההיכל

קום רחצו ורחצו היכל : ללבוש מקום הרגש לבוש מושכל :
דע כי מלהים הוא יסוד בנינו : וסוף ההויה שם וזה היכל :

ועתה יגדל נא ארני כאשר דברת לאמר :

כבר עוררנוך על היות השם יתברך השייחד כמעט מכל
ההשגה בהיותו מורה סוד קדמותו יתברך
והוא אינו נקרא ככתבו עבוד הקבלותו מכל המחשבות כ"ש וכ"כ
לפי ההזכרות ולפי היותו בתכלית החביון וההסתר ואין בנו כח
להסתכל בסוד הפלגתו כמו שכמעט הזגתו ולפיכך נמנע
מהיותו נקרא כפי יאותיות ההויה שפני שאין אנו יודעים סוד
התכלית במה שהוא שורה ולפי היותו נסתר ואינו ניתן להדגש
הוכן לו היכל כשה שבו יהיה נסתר והיכל מסתיר סודו כמו שתרא'
קדש הקדשים לפני ולפנים בן תראה שם המיוחד לפנים מן ההיכל
ובאמת כי היכל זה שהשם המיוחד נסתר בו הוא הנקרא אלני
כאמרו היכל ידוד היכל ידוד היכל ידוד המה ובאמת
כי זהו ההיכל אשר היחוד האמתי והסוד הנעלם נסתר אמנם
בדרך אלה לדעת מהו הסוד שמורה היכל בהיותו סמוך לקריאת
השם המיוחד תדע לך כי היכל הוא הכולל סוד הייסוד שאין
אחריו ייחוד כי הוא ככולל סוד שם המיוחד ופירושו כסוד שעשה
המרכבה בדרך זה שאינו נכנס בסוד ביאורו ידוד כרוז השם
ופירושו סודו היכל והנה היכל הקודש סוד פירושו השם
המיוחד בסוד הייחוד שאין אחריו ייחוד כי זהו שמע ישראל
ידוד אלקינו ידוד אחד ואמנם כי כבר פירשנו בהיות
השם האחרון שהוא ידוד אחד כפירושו לשם הראשון שהוא ידוד
וסוד ידוד אחד הוא סוד כרוז לא פחות ולא יותר וכאילו היכל
סודל השם בסוד הייחוד בדרך זה ידוד אלקינו ידוד אחד כי זהו
ייחוד פסוק ראשון שנקרא ידוד אלקינו ידוד אחד השם ופירושו
ממש כמו שכבר הודענו וא"כ הרי לך היכל כולל סוד השם שהוא
ידוד וסוד פירושו שהוא ידוד אחד בדרך זה ידוד ידוד אחד
סודו היכל לא פחות ולא יותר ואחר שעוררנוך על זה העיקר הגדול
הנכבד בהיות היכל מורה סוד הייחוד האמיתי ולפי היות השם
המיוחד נסתר ונעלם מכל ההשגות ואין מגיע עדיו הוכן לו היכל
זה להיותו סודל סוד ייחודו ולהיותו נסתר בו ולפי זה הדרך
תמצא שאנו קורין שם ידוד בסוד הנקרא היכל שהוא סוד ארני
והשם השייחד נעלה בהיותו ידוד והכירוש נסתר בו בסוד יהוד
אחד כי כשתסיר מסוד היכל יהוד שהוא מונחה ישאר בידך טל
שמודי ידוד אחד וא"כ הרי היכל כולל סוד השם ופירושו בהיותו
נקרא ידוד אחד ולפי זה המערכה הישרה יש לך להתבונן בהיות
היכל מוכן להיכל חפץ השכל להיותו נסתר בו ולפיה הדרך יש
לך לדעת סוד היכל יהוד מהו וכשתסיר יהוד מחשבון היכל
ישאר טל שמודו הוא יהוד אחד ואל תרחיק ממכבוד זה העיקר
הגדול וכבר שמך הנביא ע"ה סמוך לקריאת שם היכל ולהסתיר שם
יהוד כאמרו ואמר הם כי לא להוכיר בשם יהוד וסוד השם כבר
ידעת שהוא סוד היכל שמודו ארני כאלו אמר ואמר הם שהוא
סוד ארני שאין ראוי להוכיר את השם כפיקושו שהוא יהוד ואל
יקשה בעיניך אם תמצא הם שאינו סמוך לשם המיוחד כי כל הם
הנאמר מפי נביא בתבונן לשם המיוחד ושאינו נאמר מפי נביא
כזה אין בו שאמר כדאי (בא כראוי) ובחצר לבונתונו
ואמנם כי מנא אתי פסוק מחפץ להיות שם ידוד נסתר בתוך היכל
שלו שהוא ארני שמודו הם והוא אמרו וילוד בהיכל קדשו הם
שפניו כל הארץ והתבונן בזה העניין הנכבד ותראה הסוד מבוואר
בפסוק זה על הכוונה הישרה באמרו ויהוד נסתר בתוך היכל

קדשו שהוא ארני כי נראית קריאת ידוד נעלמת וקריאת היכל
שהוא ארני מפורסמת והתבונן עד סוף כי עיקר גדול
הוא זה ולפיכך אמר אחר זה הם מפניו כל הארץ כלומר הם ראוי
לקרות לפניו כל אנשי הארץ שהוא סוד ארני מאחר כי שם ההויה
הסתר בתוך היכל קדשו ומקו המספט הוא להתבונן במעלת מקרא
זה בהיות סופו מוכיח על תחלתו כי בתחלה אמר שהשם הוא
נסתר בתוך היכל כפימי כאמרו ויהוד בהיכל קדשו ואחר כך
פירש סוד היכל ואמר שמודו הם מפניו כל הארץ כלומר ראוי
הוא להשתמש בשם הם כל הקוראים אותו יתב מאחר שהוא נסתר
בתוך היכל הנקרא הם והרי לך היכל שמודו הם שניהם נכללים
בפסוק זה עם שם יהוד וביאור בו כי היכל זה נסתר בו ידוד
וביאור בסוד הם כי בכינוי היכל זה ראוי לקרואו שהוא סוד ארני
מאחר שזה השם הוא כולל סוד הייחוד האמיתי וא"כ הרי לך
אלו שני הפסוקים כי לשמוש קריאת השם ממש כאמרו שניהם
בהיות האחד מורה ואמר הם כי לא להוכיר בשם ידוד וזה מבוואר
גם בהיות השני מורה וילוד בהיכל קדשו הם מפניו כל הארץ וזה
מבוואר וא"כ הרי אלו שני הפסוקים מורים סוד התעלמות השם
המיוחד וסוד היותו פקרא בשם היכל שמודו הם בהיות היכל זה
מעיד סוד ייחודו האמיתי והרי לך מבוואר מאלו העניינים סוד
שמוש ארני בהיותו סמוך לקריאת שם המיוחד ואמנם כי זה
השם המיוחד הוא נקרא במקדש ככתבו מפי הכהנים הנגשים אל
ידוד ואמנם לא תמיד כי אש כשעת העבודה ואל יעלה
בדעתך כי בתכלית הכוונה מה שהוא מעיד משתמשים בו כי זה אי
אפשר כי אין יכולת בשום נבוא להיכל חפץ זה אמנם היו מוכרין
אותו בכונת ידועות מעידות על אשיות ייחודית בבר וסודות
דרכי החכמה האלהית והכוונה העליונה והחכמה שאין וולתה
חכמה אשיות והיו מוכרין אותו בדוכן בשעות ידועות בהברת
האותיות בכך דוע מורה יחוד המכוון על אמתתו ואמנם
לא יעלה בדעתך דוע מגיע עד תכליתו זה אי אפשר וכפיהו
הדרך היו משתמשים בו במקדש ככתבו אמנם כפייהו היו
משתמשים בכינוי בלתי אוכרות האותיות בשם היכל וכל זה
בהיות זה השם המיוחד הנכבד והנורא נעלם מכל ההשגות ואינו
ראוי להיות נוכר בכל מקום זולתי במקום אשר בחר בו יהוד להיות
שם ידוד נוכר בו בפירושו ואמנם כי קריאת במקדש ככתבו
ובידיה בכינוי יכול אתה לשמוע לפסוק זה וילוד בהיכל קדשו
הם מפניו כל הארץ ופירושו כך יהוד נקרא ככתבו בהיכל קדשו
כי והוא בית המקדש אינם בשאר גבולין אינו נקרא אלא בכינוי
כאמרו הם מפניו כל הארץ וא"כ הרי לך פסוק זה יכול לשמוע
במקדש ככתבו ובמדינה בכינוי שפני דרכי הפסוק וילוד
בהיכל קדשו קריאתו במקדש ככתבו שהוא ידוד הם מפניו כל
הארץ קריאתו במדינה בכינוי שהוא הם וזהו העדות בסוף זה
השם נקרא בכל מקום חוץ למקדש בכינוי אמנם לא ככתבו
ואם כן הרי לך סוד ארני מפורש בהיותו היכל מסתיר סוד היותו
בהיותו נמשך להכנס לסוד חקירת היותו מד היותו ארן
גזור עליו שלא מחקרו יותר ממה שנייה לחקור ואחר שכן יש
לך לדעת סוד ארני והיותו נסתר בסוד היכל סמוך לשם המיוחד
ומאחר שהתפוררונו על זה לנו להכנס לשאר החקירות שבו מפני
שהם עניינים מורים לנו דרכי החכמה האלהית ודע לך כי אלו
השני עשרים אשר הקדמנו ביאורם שהאחד נקרא שער ההויה
והשני נקרא שער כנוי ראוין הם להיות קדמון לזה וראוי הוא זה
להיותו סמוך להם אמנם הענין הגדול שאנו מעוררים אותך
עליו הוא להיותו יודע כי כאמרו מוכיחים ידוד הרי גם שאר
שמות ההויה נכללניו ואחר שעוררנוך על זה דע לך כי
אלו השלשה עשרים שהן שער ההויה ושער הכינוי ושער ההיכל
נמצאים בפסוק אחד בתורה על הסדר הזה והוא סוד אמרו כי
ידוד אלהים הוא אלהי האלקים וארני האלקים ואלו הרי שער
ההויה ראשון שהוא ידוד וכך נראה להיותו יתברך קדמון ויחיד
ושאר הכינוי סמוך לו שהיא אלקים וכך נראה להיות בהיות אלקים
דאשית הכינוי שבו התחילה התורה בדאשית נרא אלקים

ושער ההיכל סמוך לו שהוא ארזי. וכך נראה להיות בהיותו
 כמשך אחר אלקים בתורה שהרי אברהם התחיל הכינוי שהוא ארזי
 כאמרנו ויאמר אברהם ארזי ידוע מה תקן לי וא"כ הרי אילו השלטה
 שמות שהאחד ידוע והשני אלקים והשלישי ארזי. בלא בתורה זה
 אחר זה ידוע ראשון לאלקים כמו שכבר ביארנו. אלקים הוא
 כנוי שחודש לו אחר השם ארזי הוא בהיותו ארון על כל מה שפעל
 בכניו שהוא אלקים והוא הבא אחריו בתורה ולפי השערכת שבאו
 בתורה תמבאם בתורה בפסוק אומר כי ידוע אלקינו אלקי האלקים
 וארזי הארזים. ואחר שהתעוררנו עליו יש לך לדעת כי היכל
 הקדש מכונן הוא באשפת ומשם האור יוצא. ובאמת כך הוא כי
 היכל זה אשכנזי הוא בין המזכיר ובין ההזכרה. והוא הכלי שבו
 משתה בהיותו יתברך נקרא ארזי. אמנם כי בהיות שם המיוחד
 בלתי נקרא ככתבו הוכן לו זה הכלי להיותו נסתר בו בתוך היכל
 פנימי. וכתחש לו הכניו בהיותו ארון על כל מה שפעל בכניו
 הנקרא אלקים כאמרנו אלקי האלקים. ואחר כך וארזי הארזים.
 בראשון אלקים להיותו פועל מלאכת הטבע בשם אלקים. ואח"כ
 ארזי להיות ארון שוטל על כל מה שפעל הפועל. ואח"כ שוטל
 פועל בשם אלקים ומולך בשם ארזי. ואף על פי כי שם אלקים סוד
 מלכות באמת כי כך היא כי בכניו אלקים נראה המלכות.

ואמנם בהיותו יתברך נקרא ארזי מורה לשון רבים כי הוא אלקי
 וכל זה להודיע כי כל אלו אינן שמות מיוחדים לו בן הנופלים
 עליו ונופלים על שאר נמבאים ושמות משותפים הן ולשאר. וכל
 מי שיפעל פעולת כך וכך יקרא כך כמו שתמבא אלקים לשון
 רבים מורה משפט וכן הוא בהיותו שזאת לשופטים שנקראים
 אלקים על פעולת המשפט כאמרנו בקרב אלקים ישפט. וכאמרנו
 אלקים לא תקבל. וכן ארזי בהיותו מורה לשון רבים בן האמרנו
 דבר האיש ארזי הארץ. וכאמרנו ארזים קשי. וכן תמבאם
 פמוכים לו ומשפטים. לאמרנו לארזי אלקי האלקים ארזי
 הארזים. ואחר כך אלקים ארזי ואח"כ ארזים. ואמנם כי
 לפנים יתבאר אלו העניינים בשערה בעה. אמנם כוונתו
 היתה להעריך על היות אלו הכניו ונקראים בלשון רבים מפני
 שאינם מיוחדים לו. אמנם משותפין לו ואלהים מה שאין כן בשם
 המיוחד שהוא ידוע שלא תמבאהו מורה לשון רבים כי אם הויה
 מיוחדת והתבונן זה העניין הנכבד בהיותו נקרא בשאר הכניוין
 בלשון רבים שהן מעידים עליהם שאינם מיוחדים לו. אמנם מה
 שתמבא אל אלו המורה יחיד אינו כי מואמר שמתבא בלשון אלוה
 אלקים או אל בלשון רבים הרי בולן ככללים בן ונקתו מורה על כולו.
 אמנם לא תמבא בשם יהוה אלהים מורה לשון רבים מה שאין
 כן באלוה שהרי אלקים הוא מעיד עליו. ואחר שכן הרי לך שם
 המיוחד מורה יחוד גמור בהיותו נבדל מכל. ואמנם עוררנוך
 על היות אלקים ארזי נקראים בלשון רבים מפני רבים נסתפקו בו
 ומה שמשפט שהוא תכלית הספק. הוא תכלית העדות הנכונה כי
 מאחר שאלקים ארזי והוא כנויון הן ולפי הפעולות הם נגזרים
 והם נקראים לכל מי שפועל פעולה שאינו יקרא עליה אלקים או
 ארזי ולפיכך אין אלו הכניוין מיוחדים לו וזאת משותפים הן ולכך
 נקראים בלשון רבים ובהיות אלו מורים השתוף לו ולשאר לפי
 הפעולות הרי העדות נכונה על שם המיוחד שהוא ידוע שאין
 לשום נמבא שתוף בו ומתוך שתוף אלו נכנס ליסוד השם הראוי
 להבנם. ואף כדע סוד יחודו וקדמותו יתברך והיותו נבדל מכל
 הנכבדים שאין אלו הכניוין שמוכים לו סוד אמנתו כי אם סוד
 היותו פועל ולפיכך כל מי שפועל כל יקרא בכניו זה. ואם בן
 הרי שם ידוע לבד הוא נבדל מן הכל. ואלו הן כולם עדות על
 אמתתו השם שהוא מיוחד ואין בזה שום ספק ולא שבוש אמונה
 בהיות אלו בלשון רבים ומורים שתוף הם עדים באמתת
 הייחוד ולפיכך אין להסתפק בזה כי מה שפעולה על הדעת שהוא
 הספק הוא תכלית הסרת הספק והספק כי מתוך אלו אנו נכנסים
 לחקירת ייחוד שם ידוע והוא הדין לשאר הכניוין. ואמנם
 התעוררתי על זה העניין על היותי מובא לרב בעל המורה ז"ל
 שביאר כי ארזי הוא בגמ' האדנות והוכרך לומר פי ארזי אין

הפרש בין אמרך איתו בק יצוית הלון או במרן תחת הנין באמרך
 שדי במקנות או בחירק שדי דמשמע לשון שדי שלי
 וכן לשון שרי אשת אברהם והוא במקנות וזה לשון הידור
 וכמדומה לי מתוך לשונו ע"כ הוא מפרש פירוש כי כוונתו מורה
 לשון יחיד ואינו ידוע הכונה שהביא בלאר שאין משמע ארזי לשון
 רבים כי אם הכונה הולכת בלשון יחיד ומייתן והיה כנוי ארזי
 לשון רבים כי אז יהיה יחיד וכשגב יהוד לבדו ביום ההוא ומתוך
 השאר אינם שמות לא כנויון לפי הפעולות. ומה שפירש זה
 היה לו לפרש שם אלקים או שם ידוע כדאית או שדי כי כולם
 בלשון רבים נכללו באדם וכמדומה לי כי הרב הגדול ז"ל הייתה
 כוונתו ליטב דעת ההמון להיות שם ידוע כעלמת מהם שאלו
 היתה אמתתו מבוזרת להם לא היתה נריך לפירוש זה כי הוא
 הפירוש בהיותו לשון רבים על היותו יתברך יחיד מאחר שאין אלו
 הכניוין מורים אמתתו כי אם פעולתיו שאלו היו מורים על אמתתו
 היה הספק גדול וברבים ביאור שיוצאם מדין רבים. אמנם
 פהיחם נסמכים לפעולות לא לאמתתו הן מעידין כי כל מה
 שיפעל כך יקרא כך. מאחר שיש פועלים כמו השופטים שהן פועלי
 המשפט נקראים אלקים וכמו המלאכים שפועלים מאמתתו יתברך
 נקראים ארזים וכן הרזנים על המלכות נקראים ארזים וכן כחות
 העליונים השוטלים על כחות התחתונים במאמר יורם נקראים
 ארזים ובדרך זה. ואמנם כי איני מובא בדעת מקום לכות
 הרב הגדול רבי משה ז"ל תכלית הכוונה וכמו שהעלים בספר סוד
 דרכי השם המחמד העלים כמו כן תכלית הכוונה בשאר כנויון
 ובדרך זה נראין דבריו. ואחר שהתעוררנו על אלו העניינים
 הנכבדים הנכללים בהיות שמות הכניוין בלשון רבים והוא להיות
 עדות על עדות כל מה שאלתו בכין בלשון רבים והוא לבדו יחיד
 בשם ידוע המיוחד לאמתתו יש לנו לחזור ולהתבונן לאותן
 המקומות שהוא יתברך בהם בתורה בלשון היכל שפירש ארזי.
 דע לך אחי כי כל שמדבר עמו יתברך במראה הנכונה לכח אינו
 יכול לקרותו בשם יהוה עמו. שאלו יקראו לה לכח בשם זה
 בתכלית אמתת מה שהוא מורה היה לו לקרוא מאחר שהוא עומד
 לפניו וקורא אותו בשמו שמש כמי שקורא לפלגו בשמו. ודבר זה
 כבר אשגבו בהיותו בעלם מכל הכתובות וזאת יתברך. ואחר שכן
 כל מי שמדבר עמו במראה הנכונה וקורא אותו לנכח מעלים
 הזכרת שם ידוע וקורא אותו בשם היכל שההויה נסתרת בו.
 ולא תרחיק מכעדר העניין הגדול הזה שבכל מקום שתמבא
 הנביא קורא אותו עליו אינו קורא אותו בשם לא בשם היכל
 שההויה נסתרת בו שהוא ארזי עמו. וכן תמבא באברהם
 אינו עליו השלום בשקראו לנכח עמו ארזי ידוע מה שתן
 לי על כל פנים קריאה לנכח עמו על כד השאלה והמענה
 ואח"כ אמר אל בא יחיר לארזי ואלברה. בלשון הראשון עמו. ואח"כ
 הכה נא הואלתי לדבר אל ארזי בזה עמו. בהיות ע"ה עוסק ע"י
 השאלה והמענה. אמנם כל מי שהוא סתפולף על פי שהוא
 מתפלל לנכח אין מתפלל כי אם על ידי הזכרת השם מפני
 שמתפלל על ידי יריאה וצפנים כדושים הוא סתפולל ואינו כמי
 שקורא לנכח וכל מי שאינו קורא לנכח השם הוא מוכיר. ואמנם
 כי לפעמים אינו מתפלל ומזכיר את השם ולפעמים מתפלל ואין
 מזכיר והכל בכוונה. וכן יש לך להתבונן בזה שכל בשם רבינו ע"ה
 היותו מוכיר שמו יתברך לנכח ע"ה השאלה והמענה ויאמר משה
 אל ארזי כי ארזי. לא איש דברים אכזבי. וכן יאמר ארזי שלח נא ביד
 תשלח. וכן ארזי למה הרעת לעם הזה. על ידי שאלה ומענה
 ואל תסתפק וזאת זה. וכן אמר בשירת הים שקדש ארזי כוונתו
 ידך. אמנם זה לא ע"ה שאלה והמענה היה. אבל בהיות היכל
 כנוי ארזי עמו כאמרנו בספקו זה שקדש ארזי בלומר היכל
 ומקדש. אמנם כשתמבא הוא מתפלל ידוע ידוע אל רחום וחנן
 וכן אם נא שפאתי חן בעיניך ארזי והצדמות תחנן. וכן כל ארזי
 שמוכר בדניאל. וכן יגדל נא כח ארזי. כאשר דברת. ובדרך זה יש
 להתבונן בכל מקום שתמבא עליו שקורא בשם היכל או בשם ידוע
 והתבונן מדוע נכלל בקריאת השמות ומה שאין להתבונן כי זה
 הכינוי

חלק ראשון

שער ההיכל

הכניו שני הוא גשאר הכניוין הוא מחודש ובאמת כי בכניו אלקים
 ניראת מלכותו וכניו היכל נראית אדנותו יתברך . ואמנם בי
 המערכת שהערכו לאלו השמות בהיות השם המיוחד לאשון
 וקדמון ובהיות אלדי כניו שני וזה כהרף אחר זה והוא מאמר דוד
 עליו השלום הודו ל'וד כי טוב כי לעולם חסדו : הודו לאלהי
 האלקים כי לעולם חסדו : הודו לאלדי האלוקים כי לעולם חסדו :
 אמר שלמה פעמיים הודא : הודא ראשונה בשם המיוחד שהוא
 ראשון לכל : הודא שנייה בכניו אלקים שהוא מורה על החדושה
 הודא שלישית להיות היכל על המשלה והאדנות : ותדע לך
 באמת כי מזה ראוי להיות בתוך היכל קבוע : ואמנם כי תפא
 דוד ע"ה שאמר אלו השלשה שמות מסודן כ"ו ס"ה הסוד
 המעלות השכלי הנקראי בכללן ג'ן ע'ן כי מתוך השמות אלו יבנם
 אדם חי בנ' ע'ן : וכחור למה שהיינו בו ונאמר : דע כי לפירוש
 התעלות השם המיוחד מכל ההשגות ומכל המעלות אינו נקרא
 בכתבו מפני שאין שכל אשיר יוכל להשיג ההשגה הקדמונית בטה
 ההויה הפעלמת מכל הכחאיים ואלת הכחא קדמון יתברך . וכבר
 ולפיה הדרך לך תפא שם ההויה מנוקד בכל התורה בנקוד
 שהיה מורה עליו יתברך . אמנם תפא שהויה מנוקד בנקוד מורה
 תורה שב"א חולס קמ' סודו תורה ולא עוד . ואינו מורה דבר כי אם
 תורה בהיותו משתמש בשמו תורה : ואמנם בהיותו מביא כל
 החפכים ומקבל כל כלה וכל הכחות מאתו ית' כמטות אינו מכוויר
 בזיור ידוע מורה תכלית אמתתו שיהיה נגבל באותו הנקוד
 אמנם כי המשכתיים הם סוד יקודו וכבר פירשנו בפירוש שיר
 השירים בסוד היקוד הסנה הויה הספר תורה בלתי מנוקד
 גמנוני יסביל המשכיל מה שהיה די לו בסוד השם המיוחד
 כי בעוד שלא הושגה צורה לתיבה לא הושג לה גבול ידוע

הויתו והויתו סובל כל ובעל מן הפל ובהיות השפעתו בכל ושאר
 כמה פתרים יש ענינים כאלו תלוין בסוד יקודו ובסדר הזכרון
 וזכו די לכל המשכילים . ולפיכך הסתרו והתעלמו מכל המהשבו
 פסתרה קריאתו לא במקום ידוע ובעיני ידועים . ואוכן לו היכל
 בטה שבו יהיה בפתר ויקבלו אדנותו מבלתי פקפוק ובה שלא
 להרהר אחריו ויש להתבונן בענין הגדול הזה שאמנם בו שבו יבנם
 אדם לפמה חדרים כפימייס בידיעת הסוד בשם המיוחד שאין לו
 מקום מסויס שהיא הוא יתברך נקרא בו קריאה תמידית כי הדבר
 בעלם הוא בתכלית ההתעלמות : והשם המיוחד כי הדבר יש
 להתבונן שאין יקודו מורה עליו יתברך . אמנם הוא מורה תורה
 הרי לך קשר גדול מפותח וסוד גדול מפורסם בידיעתו יתברך כי
 הוא לבדו ידוע אמתתו ואין דבר חוזה לו משג . תכלית אמתתו
 במות שהיא . ולפיכך שמו המורה על היותו אינו מנוקד מסויס
 להיותו מורה עליו יתברך . ולפי זה הדרך כסתתמה קריאתו בשם זה
 מכל וכל והוכן לו היכל כמה שתהיה ההויה מפתתר : וזהו סוד מה
 שאמרו ואמר הם כי לא להזכיר בשם יל'וד כלומר ראוי הוא
 להקרא בשם אדנות שהוא אלדי מסודו הם . והוא ענינו דע לך
 כי מאחר שהוא יתברך נקטר ובעלם מזולתו באמתת מציאתו ואין
 אדם מגיע לאמתתו הויתו אין צורך לקראו בשם המורה על הויתו
 בפירוש מפני שכמו שהוא יתברך נסתר ובעלם . ואמנם נקראוהו
 בשם אלדי להיותו מורים סוד אדנותו יתברך כעבדים השמימי
 לפני האדון מבלתי שיהרהרו אחריו ומשמשין לפני האדון על
 מנת שלא לקבל פרס ליהוה תכלית הרחיקת ההרהור . אחר האדון
 זולתו כמו שתכלית כונתו באדונו : ואמנם כי הוא יתברך נסתר
 ובעלם . אמנם פעולותיו גלויות ומפורסמות : והענין
 הזה הוא דק בתכלית הדקות בידיעת כניו אלדי כי הויתו יתברך
 בעלמת בסוד השם המיוחד ואלנותו מפורסמת בסוד אלדי הרי
 לך הענין מפורסם בסוד כניו אלדי ובמון בהיות אמתת מציאותו
 כסתרת מעיני כל חי כסתרה ידיעת שמו המורה על הויתו מעיני
 כל חי מפני שהוא יתברך קדמון לכל הנמצאים ואין נמצא זולתו
 שיגיע תכלית אמתתו ובאמתת שמו : וכמו שמלכותו ופעולותיו
 גלוין ומפורסמין כך כל שמותיו המחודשין בחדוש הפעולות גלוין
 ומפורסמין . הרי לך מבל אלו הפנים סוד השם מבוחר על הויתו
 יתברך נקרא שלא ככתבו והעדויות הזה הענין שהתעוררו עליו
 צהויות הכניוין נגלים ושם ההויה נסתת : הוא מאמר הכביא שמעו
 עמיס כלם והקשיבו ארץ ומלאה יהיה אלדי בשם לעד יד'וד
 בהיכל קדשו הלא תראה כיצד העירוניו על הויה היכל
 מפורסם באשור ויהי אלדי בשם לעד . וכן בהויה שם ההויה
 נסתת באשור יל'וד מהיכל קדשו כלומר יל'וד בתוך היכל קדשו
 שהוא נסתת בו מסודו אלדי המפורסם . ואם כן הרי לך העדות
 בהיות השמות המורים על הפעולה גלוים ומפורסמים ובהיות
 השם המורה על ההויה נסתת בתוך היכל קדשו : ואמנם נקראוהו
 בשם אלדי על היותו כועלים דלת ההרהור אחר אדונו ית'וד
 ולהייתו מקבלים עול מלכותו בשם המפתתר סוד ההויה וכולל
 השם ופירושו כמו שביארנו : הרי לך סוד שמו המיוחד שמו יתברך
 נסתת ובעלם וכמו שהוא יתברך אין לו קץ ותכלה : ואין לו גבול
 מסויס כך אין לשמו המיוחד לו אכלנו צורה מביימת כמה שנה
 כשיג תכלית אמתתו שאלו נגיע לתכלית שמו נגיע לתכלית
 אמתתו וזה אי אפשר וס'ן הנמנע . הרי לך סוד גדול מפורסם
 על היותו יתברך נקרא כניו אלדי כלומר אין לנו לחקור על
 תכלית אמתתו . אמנם לחקור על גבול ההשגה ומשם והלאה
 נקבל סוד אדנותו מבלתי הרהור . וכן יש לך להתעורר במאמר
 דוד עליו השלום יל'וד אדונו מה אדיר שמך אמר ששם שהוא
 יל'וד המיוחד ואחר כך אמר אדונו שהוא היכל הוא חביבו ית'
 תדע לך באמת כי היכל הוא חביבו ההויה יש לך להתעורר על
 הענין הנכבד הזה על הויה שמו המיוחד לו בלתי יקוד מורה
 סוד אמתתו יתברך ולפיכך לא תמא שיתפרסם בכל המקרא
 שיקראהו נביא על נד קריאה מששית כמי שקראו לחבירו כלניו

ממש בשמו כענין זה לא תמצא שיקראו בשם ההוייה כ"א בכניו
 אד"ל כמו יחירוטו באברהם ובמשה ואל תסתפק במה שתמצא
 ברוב התורה שהכניו קורא בשם ממש באמרו אהיה י"וד אלקים
 או כל התורה כולה ומצא בלשון זה אין קריאה זו קריאה ממשית
 וזלתי מי שהוא קורא פליגי משש. אמנם הקריאה שבאה בדרך
 הספור או בדרך הפלגה איך על פי שהוא מורה בלשון בוכה זה אינו
 כן אמנם בקריאת אברהם או משה על כד השאלה והמענה
 שה אומר לו כך וזה עונה לו כך כאמרו ויאמר אד"ל מי אתה
 הן בעיניך או באשרו אל לא יחיר לאד"ל וידברה והוא יתברך עונה
 לו את אמנא בסודו וכן הספור שבא אחריו על שאלה ושענה וכן
 במשה ויאמר בי אד"ל שלח לא ביד תשלח והוא יתברך עונה לו
 בענין זה תדע לך שאין הכניו יכול לקראו בשם המיוחד אמנם
 בהיות הכניו מסדר שבחיו יתברך או מתפלל או מתחנן ואין שם
 שאלה ומענה בשם ההוייה ממש הוא קורא אותו באמרו אתה הוה
 י"וד אלקים או עד מתי י"וד שאין לשון זה כמי שקורא אותו
 ולא תחוש לזה כמו וכן לא תסתפק לכל המקומות שתמצא בתורה
 כי כמו שכל ראשון מקשה על דבריו זה אינו כן כי כשתענין בהם
 בענין נמרון תמצא סיוע לכל מה שאמרנו בלתי קושי ואד ספק כי
 באמת שם ההוייה נסתר על תכלית מה שנקרא י"וד מכלל הכניו
 וזלתי ואם כן היך יקראו בפירוש פלוגי ממש מאחר שאין
 יודעים אמתת אותו הקריאה ואמנם קורין אותו בפירוש
 פלוגי לכמה בכ"ו אד"ל שהוא סוד תכלית אדמותו שאחר שיקראו
 אדון ובאמת כן הוא כמו שחברנו כי יקור השם המיוחד על שם
 היותו יתברך נסתר אמנם בהיות זה השם בורה לכל הנורות
 כי אין בורה בלתי הוה המקבל הוא שאר מיני ניקודים כמו שמקבל
 כל נורות העולם וכולל אותם בהיותו כי כל הנורות כוללות בהיה
 שהיא כוללת את כולם ואם כן הרי שמו יתברך כולל כל הנורות
 ומציייר אותו בשם ולפי זה הדרך שבא שמו יתברך כמה ניקוד
 מורה על כל האורות וההמשכבם מתקבל כמו שפירסנו אמנם אל
 יעלה בדעתך ששגו תכלית אמתתו כי זה אי אפשר ואמנם
 החקירות שנוכל לחקור הוא בהיותו יתברך קדמון ויחיד ומחדש
 העולם וכן כל כיבוד באלו החקירות אבל חקירת היותו יתברך
 אינה חקירה כ"א חרוף וי"וד כי אין דבר זה איפשר להשיג ולפי
 חקירה זו הוכיח לל היותו כועל שער החקירה במהות הויה שלו
 יתברך והתבונן בזה העיקר הנדול ומשמו יתברך לך הסוד במה
 שראוי להיותו לחקור ובמה שראוי להיותו כעלם ואחר שעורכנוך
 על אלו העניינים הכבדים כחזור להודיעך בהיות אלו השני
 הכניוין שהן אלקים אד"ל נסמכים על ספק השם המיוחד בענין
 זה שאנו מעריך בו כמו ראשון שהוא אלקי תמצאו שהוא
 סמוך לו בהיות כניו הבל באשון אד"ל אלקים בסוד אד"ל י"וד
 אתה החלוקה והוא כתוב אד"ל י"וד משש באלו האותיות ואנו
 קוראי אד"ל אלקים ואם כן הרי לך סוד אלקים בהיותו נסמך לשם
 י"וד ותמצא שם המיוחד כשהוא סמוך להיות אלקי נקרא בו
 שהוא מנוקד בנקוד אלקים וכאמרו אד"ל י"וד מה תתלני
 ותמצא י"וד שהוא מנוקד בנקוד אלקים מאחר שהוא נקרא בלשון
 אלקים אעפי שהוא כתוב בלשון הויה וכן אמרו אד"ל י"וד במה
 ידע ומה הדרך הרי שם אלקים סמוך לשם י"וד ואמנם כניו
 י"וד שהוא היכל תמצאה הוא יתברך נקרא בו תמיד ואם כן
 הרי סוד י"וד סוד אלו שני הכניוין שם אלקי בסוד אד"ל י"וד
 שסודו אד"ל אלקי וכן כניו שבו נקרא שם המיוחד תמיד ואחר
 שכן הרי אלו שני כניוין הנגזרים לפי הפעולות נסמכים אחריו
 בקריאה כמו שנמשכן מהשפעת אדילותו בתחילת המשכתו
 הרי לך כ"ו כ"ו מה לעולם סוד השם והכניו כי השם המיוחד
 מיוחד הוא באמתת לאמתת היותו וכניו אלקים מחדש הוא לך
 במדוש העולם וכניו אד"ל מחדש הוא לו בהיותו יתברך אדון על
 כל מה שפעל הרי לך שלשתן מורים כל הסוד שם הראשון שהוא
 י"וד מורה סוד היותו יתברך וייחודו האמיתי וייחודו האמיתי קודם
 שנבר העולם בהיותו אמתת הויה וכי אין לו שם שיוה על אמתתו
 בזהו וזהו השם המרחיק ממנו יתברך כל מיני תארים שנעלים
 וכל מיני גשמות בהיותו כדל מכלל הלכות שטור תואר וגשמות

ובהיותו לבדו קודם שנבר העולם כי מאחר שאין שם וזלתי זה
 קודם בהיותו הרי שם זה אינו מורה לא קדמות לבד וזה בלתי
 ספק כי הויה קודמת לכל בהכרח ואם כן הרי שם י"וד מורה
 קדמותו יתברך ואין בו לשון שתי דבר הכוונה לתואר ולגשמת
 כי אם הויה אמתית בלבד בלתי תעבוד דבר אחר אמנם מאחר
 שנתחדש העולם נתחדש שואר הכניוין הנכניו לבד תואר בהיות
 נסמכים אבל כפעולות לא אבל אמתתו ואלו היה השמות הכניוים
 לבד תואר נמצאי קודם שנברא העולם היה לנו כביכול שיש לו
 תואר אמנם מאחר שנברא העולם לא היה לו שם אחר כ"א שם
 ההויה ולא שם דוקא כ"א שם ההויה בהיותו יתברך נמצא וזה השם
 לא נמצא בו כד תואר וגשמות אין לו עדות גדולה שו בהיותו יתברך
 יחיד כי מאחר שבהיותו יחיד לא היה לשם דבר שיוה על תואר
 אפילו במה שאמתתו נכלית שהוא סוד שמו א"כ היך הכל עכשו
 לבד תואר בהיות השמות הכניוים לבד תואר נקרא לו מנד פעולתו
 ולא מנד אמתתו יתברך ואמנם כי עדות זו עדות בורה הוא
 בהיותו יתברך קדמון ואין לו שם כ"א המורה תכלית הייחוד הרי
 מכל פנים י"וד אחד ובאמת כי נתחדש לו שואר הכניוין כולם
 בחמש העולם והעדו בורה הוא שאלו הכניוין לא נתחדשו
 לנורו ולא להיות שמות נופלין עליו אמנם נתחדשו בהתחמש
 הפעולות לא להיות נסמכי לו יתברך חלילה ואם כי מאחר שקוד
 שנברא העולם אין לו זולתי שם המיוחד המעיד הויה בלבד לא מיני
 תואר הרי לך העדות כי שמות התארים אינם שמות שימסכו אליו
 אמנם הם כניוין נסמכים לחדש ולפי הפעולות הן נגזרים ומכל
 אלו הענייני יש לך להתבונן כי שם המיוחד לוי יתברך הוא השם
 המעיד על אמתת היותו אדמותו יתברך וכי הוא יחיד בתכלית
 הייחוד וכי אין לו צורך זולתו וכי העולם נתחדש מאמתת היותו
 קדמון הרי לך כל הפסוק זולתו וכי העולם נתחדש מאמתת היותו
 הסמוך לו שהוא אלקים הויה המורה על חדש הטבע וכי הוא יתברך
 פעל כל התכונות שהטבע כל הטבעים והאטומים מאמתת שמו כמו
 שביארנו בהיות אלקים בטמך אחר זה שהוא תחלת שמות ההויה
 וכי הוא יתברך פוגם בכוחה ימרה בתכונה זו שהם סמוכים עליה
 וזהו השם המעיד על חדש העולם וכי הוא מחדש בחדש
 העולם ונגזר לפי פעולת מעשה הטבע אמנם אינו מורה על
 אמתתו אמנם על פעולתו הרי לך כי שם המיוחד לקריאתו
 שהוא י"וד הוא לבדו מורה על אמתת קדמותו וכניו אלקי הסמוך
 לו הוא מורה על החדש כי אין כינוי בלתי עניין כמו שבבר פירסנו
 הרי לך מבואר כי זהו הכינוי המורה על החדש וכי הוא נופל על
 הפעולות כ"ו הסמוך לזה והוא כניו אד"ל הוא מורה על אדנותו
 להיותו יתברך מלך ואדון ומושל על הפעולות שפעל וכן הוא כיון
 להיות כי מאחר שפעל הכל בשם אלקים הוא מלך ואדון בשם י"וד
 הרי לך אלו השלשה שמות שהן כ"ו כ"ו מה הם עדים נאמנים על
 היותו יתברך קדמון לכל הכמפאים ועל היותו פועל כל הפעולות
 ומחדש העולם ועל היותו יתברך אדון ומושל מלך על כל מה
 שפעל הרי לך שלשתן מורים סוד הייחוד והפעולה והמלכות
 והשם המיוחד הוא המורה על אמתת הייחוד ושם אלקים הוא המורה על
 הפעולה ושם אד"ל הוא מורה המלכות ומה שיש לך לדעת כי
 הפעולה והמלכות נמשכים עכס היותו יחודו יתברך ויתברך
 ולפיכ נקרא אלקים אד"ל בקריאת השם יתברך כמו שביארנו
 ואמנם בהיות אלקים נמשך לקריאתו יתברך וסוד שמו המיוחד
 זהו סוד י"ה חזי השם הראשון הנכלל בשם אלקים ובהיות אד"ל
 כסוד לקריאתו של השם המיוחד וזוהו סוד א"י חותם אד"ל
 שסודו א"י שהוא זה ושניהם תלויין בשם המיוחד הרי לך שפירש
 אלו השלשה שמות הן יסוד כל היסודות ולפיכך רש דוד ע"ה
 סודו ליהוד כי טוב הודו לאלקי האלקי הודו לאדוני האדוניים
 ובהוכיחו אלו השלשה אמר הודיה ליהוד מורה על פעולתו ומעיד
 עליה בסוד הודו י"וד ובהיותו מורה על פעולתו ומעיד עליה בסוד
 הודו ללקי האלקי ובהיותו מורה על אדנותו ומעיד עליה בסוד
 הודו לאדני האדוני וזהו הרמז בעצמו באמרו כי יסוד לקיבס הוא
 לקי האלקי ואדוני האדוני ובהיותו מורה על אדנותו ומעיד עליה
 בסוד הודו לאדני האדוני וזהו הרמז בעצמו באמרו כן יהוד לקיב
 הוא

שער השם

יהוד סוד תורה הוא לכל שם :
 אלקים הוא יסוד בני ברזים :
 אדני הוא יסוד היכל פנימי :
 יסוד שדי יסוד הוא פור שם :

ואולם אני אל שדי אדבר : והוכיח אל אל אחרון :

כבר עוררנוך על היות שם ההוא בלבד נקרא שם ואין זולתו שם אמנם הולענוך אמתת ההיה ולא הוד ענוך אמתת היותו נקרא שם מה הענין האמיתי המורה שם על היותו נקרא שם ולא עוד כי זהו היסוד הגדול שבדרך אלה לעתו באמתת שם ידוע על מה השם סמיון ליהוד וכאשר עזבו או תאמת האמת כאמרו בשם יהוד אל עולם ואחר שרמזו בו החקירה יש לנו להתעורר על סוד אמתתה כבר רמזנו במקומות רבים שהוא יתב אינו משתנה לשום שינוי בעולם מפני היותו יתברך שדי כלומר שאינו בדרך גולותו ופי בו בלבד דילי וזהו העדות על היותו יתברך בלתי משתנה כי אין שינוי הרבון כי אם לכוך דבר שנתחדש לו עכשו ואמנם בהיות ידוע מעיד שאינו משתנה העד הוא פהיות שדי כשהוא ככלל עם ידוע נקרא שם וכשזה ככלל עם זה בסוד הכלל שדי יהוד מסודם שם את היותו עדות שדי על יהוד שאין משתנה כאמרו אפי יהוד לא שניתו והעדו שאינו משתנה הוא בהיות שדי ככלל ויבא שם מעיד כי הוא יתברך דילי באמתתו ואינו בדרך לדבר אחר ומאחר שאינו בדרך לדבר זולתו אין לו דבר שינוי ואם כן הרי לך עדות ברורה היות שם מעיד עליו יתברך תכלית האמת הברורה שאינו משתנה בסוד שדי המעיד על ידוע שהוא שם ואם כן הרי לך היות השם המיוחד לבדו נקרא שם והיות כל שאר הכינוין נקראין ככינוין כי השם עדות ברורה היא למה שבו נקרא שם והכינוי עדות ברורה היא למה שבו נקרא שם ואם כן הרי לך הענין הגדול הזה מביאר בתכלית בסוד השם שמה ועל מה הוא נקרא לילוד לבדו והשאר ככינוין בהיות עד כאשן עליו יתברך שאינו מקבל שינוי והיות מעידה על השם והשם מעיד על ההיות וזה דבר בזה בסוד שם ידוע בהיות שם האמיתי הוא ידוע ואין זולת זה ואליקשה בעיניך מה שפירשנו בענין שם יתאמר ואיך מה הכוונה בשאר כל מי שנקרא לו שם כאמרו ויקרא אדם שם אשתו חוה או אלא כל בעלי חיים וכל הנמצאים שהם סמוכים למשך זה אין להקשות בו כי כבר ביארנו בהיות כל הנבראים נמצאים מאמתת שם ההויה וזולתו אין להם קיום ואיך דין הוא להיות שם כל הנמצאים כולם סמוך על סמך שמו יתברך כי זה היה העדות ברורה על היות כל הנמצאים תלויין על שם ידוע וכולם עדים כאמנם על יסודו יתברך ועל אמתתו וקדמותו מאחר שיש להם שם כולל אותם ואיך הרי כל מי שיש לו שם מעיד שדי ידוע אע"פ שיש על שמו של מלך שבו דילי והרי כולם עדים כאמנם לו שכולם נושאי חותמם שהוא חותם ההויה כי אין זולתו קיום ואשר שכן הרי כל מי שנקרא עליו שם הוא מעיד על שדי יהוד שמאמתת שם ההויה בתהוה והרי כל הנמצאי מעידין עליו שהוא יתברך יחיד וקדמון ומאמתת שם יהוד נתהוה כולם ויבאו למציאות ואם כן אין להקשות מאשר הנמצאי שנקראי שם כי היא העדות הברורה עליו יתברך שהם נמצאי מאמתת שמו ואחר שהתעוררנו על אלו הענייני

הוא אלקי האלקים ואדוני האדונים ויש לך לעיין בסוד מה שאמר הוא אלקי האלקים ואדוני האדונים כי פעם נקרא שם ידוע ככנוי אלקים ופעם הוא נקרא בכנוי אדני כמו שכבר פירשנו וזהו הסוד האמרו כי ידוע אלקים הוא אלקי האלקים ואמר לשון הוא כלומר ידוע הוא הסובל בכנוי אדני כמו שפירשנו בדרך זה ואמנם יש לך להתבונן כי כאשר ידוע לא שתיק עמו בהויה דבר בעולם כאשר כי יהוד אלקים ובאמתו הולדו ליהוד כי טוב מפני שהוא השם המורה על היותו יתברך אמנם כאשר אלקי שתיק אותו זולתו כמו כן באמתו הוא אלקי האלקים ובאמתו אלקי האלקים הרי ככל לשון בהיותו שם משותף מה שאין כן בשם ההויה וכפלו הלשון בזה בהיותו בלתי מורה עליו כי פעולות הפועל וכן כאשר אדני שתיק עמו כמון לולתו באמרו ואדני האדוני ובאמתו האדוני הרי ככל הלי בהיותו שם משותף לכל מי שהוא מושל כי אדוניים כולם מלכים ומושלים וכן אדונים הן כחות העליונים כמו שפירשנו אלקי שמות המלאכי כמו שביארנו ובאמת תמכא אלקי מורה שתיק בכמה מקומות אלקי האלקי כל אלקי המלאכי הנקראים אלקי כאשר ויריעו כל בני אלקי ובאמתו כי ראיתי אלקים פנים אל פני ובהיות המלאכים נקראי אלקי הוא סוד אמרו והנה מלאכי אלקי עולים ויורדי וכן משותף לשפטים ולגיבני כמו שכבר פירשנו אלקי לא תקבל בקרב אלקי ישמעו וכלה הרבה וכן תמכא אדני מורה שתיק בהרבה מקומות ואדני האדוני ארון הגלגלים והכו כני וכן משותף לרוחיים למלכי ולמושלים שכתמר דבר האיש אדוני הארץ קשות ביד אדונים השם והרבה כאלו הרי לך שם ארון נקראי על שם ועל הדומה לו ואם כן הרי לך כל אלו הענייני מביארי וכן אמרו הודו ליהוד כי טוב לילוד בלבד תודו לאלהי האלהים שם משותף על כל הנפילה הודו לאדוני האדוני שם משותף לכל כל האדוני הרי לך מכל דבר ומכל עבר ומכל פינה כי הוא ית יחיד בסוד ידוע ומעל בסוד אלקי וארון בסוד אדני והרי העדות בהיות שם ידוע יסוד לסוד היותו יתברך וכנוי אלקים נגזר לפי הפעולה וכנוי אדני נגזר לפי המשמלה והמלכות ובהנין סוד אלו שלשה שבות שנקרא בהן יתברך השיג השגה שלימה בהיותך משיג סוד יסודי וסוד פעולתו וסוד מלכותו כי צאלו ככלל כל העניין והויה שה שרשינו למדך במערכת אלו השלשה שהן סוד הויה וכנוי והיכל כי כל שער ושער נקרא כך להיות הביאור בו שער ההויה נקרא כך להיות הביאור במשך בו בסוד אלקים שהוא כנוי אמיתי ושער ההיכל נקרא כך להיות הביאור במשך בו בסוד אדני שהוא סוד היכל אמיתי ואחר שעוררנוך צאלו השלשה שערים כסדר הכוונה בהם יש לנו לחזור ולהתעורר על השאר בסוד שטורה כל אחד ואחד ויהוד אדני ויראנו דרכיו הישרים וסודיו היקרים ויאר עינינו בשאר השגות ונסוד ידיעתו בענין שיתקדם שמו הגדול בעמשה ידיו והכני ככנס בניאור שאר הכינויין הנמשכים אחר מה שפירשנו כל אחד ואחד בעזרת שדי

הנכבדים כבוד אמתת שם מה הוא כחזור להתעורר על שיר העניינים הנכללים כבוד שלי על היותו מורה באמתת השם והוא מה שאמר יתברך למה וארא אל אברהם אל יצחק ואלי יעקב באל שלי ושמי ילוד לא נודעתי להם ועניוה קשה על אותם שאין רוחין בעין השכל ואין ברך לזכרם הנה לא להם ולא לקשה עליהם אמנם כפש העניין על דרך ישר שבו יהיה די לכל משכיל:

דע לך כי קודם שגולד אדון כל הנביאים משה רבינו ע"ה לא היה שם איש מכל שי שקדמהו שתשרה עליו כבואה על כד היותו הולך בשליחותו יתברך לעשות ניסים ונפלאות לעיני העולם עד אשר כולד משה רבינו עליו השלום אמנם הענין שתפארו באבות רבה לומר אברהם יצחק ויעקב לא תמנא אומר כי השם יתברך ויתעלה שלחם לעשות אות ומופת ואמנם כל מה שהיו עושים הם עושין על כד הלימוד וההודעה והיו מוכיחים לכל העולם על היותם בלתי שאמינים במציאותו ית' והיו מאמינים קדמות הנביאים ולא עובדים לשמש וליראי ולא לכוזבים ולא למולות ולא שאי בבא המרום והיה דעתם שאין שם אלהים אלהים כמו שביארנו בשער ההויה ובכבוד עמוד של עולם אברהם רבינו עליו השלום והשתכל בכחאים והשיג דרכי ההנהגה עד שידע כי אין לכל אלו הנביאים קיום מבלי מושל עליהם ומכיון אותם ומקיים כל אישי עולם כמיניהם וכשידעוהו כבתברכו לומר קדמותו ית' וחדוש העולם ואי התחיל להודיע לכל ולומר להם כי אין דעתם מכוונת וכי כל אמונת שוויפת וכשהגיע הדבר לנכסוד בקש לטורפו בכבש האש על היותו מהפך כל אמונתם וכשהגלה אותו נמרוד ובקש לטורפו נעשה לו גם וימלט ונגלה עליו אדון הכל והודיעו אמתת מחשבתו של אברהם שכן הוא כדבריו ואי אמר לו לך מלך מארכך ומטולדתך וכל הנשאים אתו אמנם לא אמר לו עשה ניסים על שמי להודיע אמתת מה שאתה אומר ולפי דרך הלימוד וההוראות לכל אנשי העולם היה מוכיח ומודיע ומכריזו אין אולות יתבר' וכי הוא מושל על כל הנביאים ומחדש אותם מאמתת קדמותו והו סוד אצרו בשם ילוד אל' עולם ביות העולם מחודש מאמתת קדמות שם ההויה ועל דרך זה נהגו האבות הבודדה וההודעה והלמוד לכל אנשי העולם אבל לא דעתם עושים ניסים ונפלאות כ"א הודעה בלבד כמו שתפארו כתוב באברהם את הנפש אשר עשי בחרן שלחו הן הסיעות סקפן והושע מדרש ולמד ברבים והתחיל לומר בשם ילוד אל' עולם וכן ביצחק כתיב ויבן שם מונח ויקרא בשם ילוד ביותו מודיע לכל כי מאמתת שם ילוד בתהו הנביאים כולם ואמנם ביעקב ויבן שם מונח ויקרא לו אל אלקי ישראל וכל הדרכים האלו אשר הם עושים על כד הלמוד וההודעה והיו קובעי מדרשות בכל מקום שהיו הולכים והיו מורי ומלמדין ברבי אף לא על כד האות והמופת ולפיכך כשתחיל לומר וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שלי ושמי ילוד לא נודעתי להם לא כפי איותו שחושבים כי שם המיוחד לא היה ידוע להם שאמרנו ושמי ילוד לא נודעתי כי אינו כחשבות אמנם השם המיוחד היה ידוע להם וכן נכלל להם כאמרנו אי ילוד אשר הוכתיר מאור שמים ונגלה להם אצל דיבר השקרא הוה על כד הסוכר והאשית והודע כי איני נגלתי לאבות בשם המשיח על שם המיוחד שהוא לרד שם והוא מוד שלי והודעתי להם אמתת ילוד שתוך שלי ילוד ולפיכך תמנא בשם ילוד ובעוד שלא היו ניסים ונפלאות ולא היה אלהות מפורסם בעולם על כד האות והמופת היה נודך להגלות להם בשם שיעיד על שמי המיוחד הנקרא יהוד שהוא שמי בלבד שאמר שעדיין לא היה מלכותי מפורסמת בעולם עלידי האות והמופת הייתי בוך עדי' שיעידו על מלכותי שאמר שאין שם ביותה תכלית אמתת על כד הניסים כי העדות

היא באה לגלות את הנסתר אמנם שאמר שהנסתר נגלה אין עדות ברך גדול שאמר שאינו יודע ואין רואה והעדות האמיתיות ביות שלי מעיד על ילוד שאין קדמון ולפיכך תמנא באבות בשם שלי על היותם מעידים בן כי יהוד הוא שם כל עוד שלא היו הניסים והנפלאות על ידיהם באברהם כתיב וירא יהוד אל אברהם ויאמרו איני אל שלי התהלך לפני ביצחק כתיב ואל שלי יברך ביעקב כתיב איני אל שלי כרה ורנה וכן במקומות רבים באבות ובהיותו יתברך נגלה להם באל שלי וכבוד יהוד עניינו כי היו דרכים הם בעצמם להעיד כי ילוד הוא השם שלי לכן ואין לו שם אחר מיוחד כמו זה כי מה שאמרנו בענין שלי ילוד הוא סוד שם כשוכר פירשמו והענין הוא עדות בורה כי שלי עד על יהוד שהוא בלבד שם המיוחד והוא בלבד ראוי להקרא שם כי הוא המשיח על קדמותו יתברך ונכחיות מציאותו והוא השם המשיח כי העולם מחדש מאמתת היותו ולפיכך הנכחיות שהיו מעידים על השם המיוחד שהוא שם בלבד

זהו עדות בורה עליו יתברך ועל זה היסוד היו האבות נשענים כל עוד שאין שם ניסים ונפלאות היו דרכין להעיד על השם המיוחד שהוא שם וכשיעידו זה או זהיה העדות עליו יתברך שהוא אחד לא כשאר אחרים שהוא יתברך קדמון לבד וכל העולם מחדש זהו מה שאמר יתברך וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שלי ושמי ילוד כלומר הייתי נגלה להם באל שלי ובשם ילוד כדי להעיד שם שלי כי ילוד הוא שם מיוחד לי ובהשם די לי כל עוד שלא הייתי מתפרסם בעולם על כד האות והמופת והייתי ברך אלו העדות ולפיכך תמנא שם סמוך להם להיות עדים עליו ותמנא שם דברים בן שאמר שם עדי' עליו אלדי אברהם אלדי יצחק ואלדי יעקב והאלדים נקרא על שם כהיותם עדים מעידי' ואל תרחיק זה הענין הנכבד שכנגדך

בהיות אלדי אברהם אלדי יצחק ואלדי יעקב כעך בעך זה כי בזכות היות עדים עליו נתכנה עליהם והוא סוד וארא וכלו באל שלי ושמי ילוד כלום בדרך זה נבאית להם להעיד עליו וזה כל עוד שלא נודעתי כי מדעתי לשון עומד בו אין לשון יונא בלשון הודעתי ובה נכשלי רבים ואינם יודעים להפריש בין לא נודעתי ללא הודעתי שחם חושבים שהוא אומר ושמי ילוד לא הודעתי להם והתכלית הסכלות שהרי שם ילוד נודע היה להם אמנם האמת היא כהיות ושמי ילוד סמוך לאל שלי בדרך זה וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שלי ושמי ילוד אמנם איני לא נודעתי להם לא כפתרם מתעל ידיהם מנד האות והמופת כ"א מנד העדות לכד שאמר שאין שם ניסים הייתי נגלה להם כבוד שלי יהוד שהוא שם כדי שאתפרסם בעולם עלידיהם על כד העדות וההודעה ולפיכך תמנא ויקרא שם בשם ילוד שהוא סוד הכולל שלי ילוד והתבונן שכן הוא כי מוכל הוא והו סדר אמרו וארא אל אברהם וגמור ומשם והלאה לא תמנאו בכל התורה משתמש כמו שבראשונה והענין הזה כולו סבווא הוא ואינו מענין בלעם אשר שחיה שלי יתוה כי הוא לא כאמר שמי שמה להעיד עליו יתברך ויתעלה כ"א בהשגת בלעם וגם בלעם שלי השיג ולא אל שלי ולפיכך אין להקשות מה עליו כי מאמר בלעם הוא אמנם תמנא תמיד משתמש באל שלי להעיד העדות פי עד משה שאין ניסים ונפלאות היית העדות בוך גדול באל שלי אמנם משבא משה ונעשו ניסים על ידו נסתתמה העדות באל שלי כי גדול המראה יותר מהעדות ולפיכך תמנא שמשמה והלאה לא כשתמש בשמו שלי כל כד כצרא אונה ולפיזה הדרך אמרו לי יתברך וארא אל אברהם וכו' באל וכל זה כשלא נודעתי להם אמנם משנודעתי אין ברך בעדות אל שלי כי

חלק ראשון

שער השם

בהיותו מדמים מעלת העבד למעלת קונו ולא ידעו להכריח ולפיכך העבד מעיד על קונו בשם ההויה בהיותו מקבל כורת הויה מפני שבכך אמנם כי אלו העניינים נגלה אלו עתידין לבאר אותם בשערי האותיות בענין שבהם יהיה די לכל משכיל ואמנם כי שדי סמוך הוא לחלוט הפעולות להיותו מעיד שאין לו יתברך נורף בדבר מוכה לו וכי בשמו המיוחד דילו אף על פי שנתחדש לו שם הכנויין אינו נלכדו פ"א לנורף הכחאים שהוא יתברך אפוא צריך דבר חלילה וחס ולפיזה הדרך תמצא שמה שהוא מחודש והפן מאתמול ול' בגמרא חגיגה אמר ריש לקיש שאין לדתוב אפי' אל שדי הוא שאתרתי לעולם דיי והתבונן הענין המופלג הזה בהיות זל מתנהגים בלרוב ישרה והעלמו הסוד בלשון הערב כמה שסמכו אשר הם צהון ואשר הם בפנים בהיותם פסוקין אותו ללשון די ודי' ואחר שהתעוררו על היות שדי יוד סודו שם תמצאו מכוון בסוד ושדי לא באבות הן ושדיך ותמצא כו' סוכב שדי' ואתה התעורר על הענין הנכבד אשר כוננונו כמסתת אחריו בענין שדי ילוד היותו נקרא שם ואמנם כי שמענו אומרים שכי עניינים שהוכיחם על הענין הנכבד הזה ולכריש אל נלאין מדברי בעל הלשון רבי אברהם פן עורא שגור אומר בעירושו לתורה בפרשת וארא וגם במקומות אחרים כי לשון שדי ענין שדי וגם מענין אפס' ואפי' חלילה למשפחות אפי' אין אנו משתמשין בשמו יתברך ובכנויין פשוטאנו משתמשין בשאר לשונות ללכת אחר דעות המדקדקי' בענין בכנוי ושמנו זה אשר דה וזה אמר פפה חלילה כי כולם גיורה מחולשת ואין לומר עליהם שורשו שלזה כך ושדי זה לא כך כשאר לשונות אשר תורתנו משתמש בהם אמנם השם שהוא יד' ושאר הכנויין שהם אלקי אדני אל אלה שדי' אין לגזור עליהם כלום גורתו כך שרשו כך אמנם החיוב הגדול אשר עליו לרדוף אחריהם כדי למכא להם דרך וכוננה אשר אלה נאמרו ולא נתפאר לומר כי שדי מלשון שדי' ואם שרשו שלד הרי אין לו דרך אחת זה חלילה חלילה אמנם כנויין כוללן דרכי החכמה העליונה וכולם פוכים אל החקיר הראשון אשר הוא מאמתת ההויה ואמר אמרו עורא כי שדי מגורת של' כלומר כנח ומתקיף על כל החיילות חלילה לנו מלהאמין בזה כי שוד אינו שוד דבר לעולם ופל שוד אינו וולתי כובע' והפן משדד אבי גיחה אפי' מקטבו שוד דברים ואין להקשות מאשר אמר בסוד שדי יבא כי פירושו כך הוא שדי' שהוא השם הממונה על תנועת יתן כח ועוז באומה פלוי לשוד פלוי ופלוי' ולפי אלו הדרכי' אין לה לגזור אומ' כי שדי מלשון שוד' כי אין לשו שוד' דהיינו לו ואינו כנויין חלילה חלילה וגם איננו סמוך בענין זה על פי דבי שואל הגי' הספרדי' שאמר כי לשון שדי מגורת שד' והטעם שבכחים מכה אות שכולם ולא בהיות שודים מכה' ולפיכך אפי' אומר כי לשון שדי' אין לנו לגזור עליו שורש לומר שגורתו כך שאם כן היינו מביעים לאמתת שדי' וזה אינו כן אמנם שדי' ושאר הכנויין פומדים בוללים כל הלאכות ומקבלי' על העניינים כדי להיותו יתברך מתפאר בכנוי שדי' על פעולת כך וכך' ולכן כן מצאתי פן עורא אומר בספר השם כי שם מגורת שם וגור אומר וטעם זאת פילא ישאר מן השוכרן השם וזה רחוקהו פד מאל' וכבר אמר כי שם נגור מעיר שמה' והיך יחזור לומר שהוא מעיד גיבור ועמידה ואמר שלא ישאר מן היישוב פק השם והרי שם לפי דעתו שמה' אמנם אפי' אומר אין בטענה כן כלום והאמת שאם נבא לגזור על שם יבא מגורת שם כלומר כל מקום שיש שם מביאות ההויה נקרא לו שם' ואם אין שם שם ודבר נמצא הרי לך אין שם' ואם כן הדבר קרוב להיות מכלל הדברים שנעולם שם הוא לומר שם כי מאחר שיש הויה יש שם אין שם הויה אין שם' ואם אין שם הויה אין שם' ואם העיר מיום יב'וד שמה' הרי פסק כי שם הדבר אמתת ענינתו

בהיותו מדמים מעלת העבד למעלת קונו ולא ידעו להכריח ולפיכך העבד מעיד על קונו בשם ההויה בהיותו מקבל כורת הויה מפני שבכך אמנם כי אלו העניינים נגלה אלו עתידין לבאר אותם בשערי האותיות בענין שבהם יהיה די לכל משכיל ואמנם כי שדי סמוך הוא לחלוט הפעולות להיותו מעיד שאין לו יתברך נורף בדבר מוכה לו וכי בשמו המיוחד דילו אף על פי שנתחדש לו שם הכנויין אינו נלכדו פ"א לנורף הכחאים שהוא יתברך אפוא צריך דבר חלילה וחס ולפיזה הדרך תמצא שמה שהוא מחודש והפן מאתמול ול' בגמרא חגיגה אמר ריש לקיש שאין לדתוב אפי' אל שדי הוא שאתרתי לעולם דיי והתבונן הענין המופלג הזה בהיות זל מתנהגים בלרוב ישרה והעלמו הסוד בלשון הערב כמה שסמכו אשר הם צהון ואשר הם בפנים בהיותם פסוקין אותו ללשון די ודי' ואחר שהתעוררו על היות שדי יוד סודו שם תמצאו מכוון בסוד ושדי לא באבות הן ושדיך ותמצא כו' סוכב שדי' ואתה התעורר על הענין הנכבד אשר כוננונו כמסתת אחריו בענין שדי ילוד היותו נקרא שם ואמנם כי שמענו אומרים שכי עניינים שהוכיחם על הענין הנכבד הזה ולכריש אל נלאין מדברי בעל הלשון רבי אברהם פן עורא שגור אומר בעירושו לתורה בפרשת וארא וגם במקומות אחרים כי לשון שדי ענין שדי וגם מענין אפס' ואפי' חלילה למשפחות אפי' אין אנו משתמשין בשמו יתברך ובכנויין פשוטאנו משתמשין בשאר לשונות ללכת אחר דעות המדקדקי' בענין בכנוי ושמנו זה אשר דה וזה אמר פפה חלילה כי כולם גיורה מחולשת ואין לומר עליהם שורשו שלזה כך ושדי זה לא כך כשאר לשונות אשר תורתנו משתמש בהם אמנם השם שהוא יד' ושאר הכנויין שהם אלקי אדני אל אלה שדי' אין לגזור עליהם כלום גורתו כך שרשו כך אמנם החיוב הגדול אשר עליו לרדוף אחריהם כדי למכא להם דרך וכוננה אשר אלה נאמרו ולא נתפאר לומר כי שדי מלשון שדי' ואם שרשו שלד הרי אין לו דרך אחת זה חלילה חלילה אמנם כנויין כוללן דרכי החכמה העליונה וכולם פוכים אל החקיר הראשון אשר הוא מאמתת ההויה ואמר אמרו עורא כי שדי מגורת של' כלומר כנח ומתקיף על כל החיילות חלילה לנו מלהאמין בזה כי שוד אינו שוד דבר לעולם ופל שוד אינו וולתי כובע' והפן משדד אבי גיחה אפי' מקטבו שוד דברים ואין להקשות מאשר אמר בסוד שדי יבא כי פירושו כך הוא שדי' שהוא השם הממונה על תנועת יתן כח ועוז באומה פלוי לשוד פלוי ופלוי' ולפי אלו הדרכי' אין לה לגזור אומ' כי שדי מלשון שוד' כי אין לשו שוד' דהיינו לו ואינו כנויין חלילה חלילה וגם איננו סמוך בענין זה על פי דבי שואל הגי' הספרדי' שאמר כי לשון שדי מגורת שד' והטעם שבכחים מכה אות שכולם ולא בהיות שודים מכה' ולפיכך אפי' אומר כי לשון שדי' אין לנו לגזור עליו שורש לומר שגורתו כך שאם כן היינו מביעים לאמתת שדי' וזה אינו כן אמנם שדי' ושאר הכנויין פומדים בוללים כל הלאכות ומקבלי' על העניינים כדי להיותו יתברך מתפאר בכנוי שדי' על פעולת כך וכך' ולכן כן מצאתי פן עורא אומר בספר השם כי שם מגורת שם וגור אומר וטעם זאת פילא ישאר מן השוכרן השם וזה רחוקהו פד מאל' וכבר אמר כי שם נגור מעיר שמה' והיך יחזור לומר שהוא מעיד גיבור ועמידה ואמר שלא ישאר מן היישוב פק השם והרי שם לפי דעתו שמה' אמנם אפי' אומר אין בטענה כן כלום והאמת שאם נבא לגזור על שם יבא מגורת שם כלומר כל מקום שיש שם מביאות ההויה נקרא לו שם' ואם אין שם שם ודבר נמצא הרי לך אין שם' ואם כן הדבר קרוב להיות מכלל הדברים שנעולם שם הוא לומר שם כי מאחר שיש הויה יש שם אין שם הויה אין שם' ואם אין שם הויה אין שם' ואם העיר מיום יב'וד שמה' הרי פסק כי שם הדבר אמתת ענינתו

שדי מטטרון

ואמנם כי העדות גריבה להיותו בשם העבד שהוא עבד וכיים ארון מושל עליו כמו שתראה השם הנקרא מטטרון מעיד על שם ילוד שהוא שם ואם כן הרי העבד מעיד על רבו כי שם המיוחד ילוד' ועדות זו נורף גדול הוא כי כמה נכשלו

בהיותו מדמים מעלת העבד למעלת קונו ולא ידעו להכריח ולפיכך העבד מעיד על קונו בשם ההויה בהיותו מקבל כורת הויה מפני שבכך אמנם כי אלו העניינים נגלה אלו עתידין לבאר אותם בשערי האותיות בענין שבהם יהיה די לכל משכיל ואמנם כי שדי סמוך הוא לחלוט הפעולות להיותו מעיד שאין לו יתברך נורף בדבר מוכה לו וכי בשמו המיוחד דילו אף על פי שנתחדש לו שם הכנויין אינו נלכדו פ"א לנורף הכחאים שהוא יתברך אפוא צריך דבר חלילה וחס ולפיזה הדרך תמצא שמה שהוא מחודש והפן מאתמול ול' בגמרא חגיגה אמר ריש לקיש שאין לדתוב אפי' אל שדי הוא שאתרתי לעולם דיי והתבונן הענין המופלג הזה בהיות זל מתנהגים בלרוב ישרה והעלמו הסוד בלשון הערב כמה שסמכו אשר הם צהון ואשר הם בפנים בהיותם פסוקין אותו ללשון די ודי' ואחר שהתעוררו על היות שדי יוד סודו שם תמצאו מכוון בסוד ושדי לא באבות הן ושדיך ותמצא כו' סוכב שדי' ואתה התעורר על הענין הנכבד אשר כוננונו כמסתת אחריו בענין שדי ילוד היותו נקרא שם ואמנם כי שמענו אומרים שכי עניינים שהוכיחם על הענין הנכבד הזה ולכריש אל נלאין מדברי בעל הלשון רבי אברהם פן עורא שגור אומר בעירושו לתורה בפרשת וארא וגם במקומות אחרים כי לשון שדי ענין שדי וגם מענין אפס' ואפי' חלילה למשפחות אפי' אין אנו משתמשין בשמו יתברך ובכנויין פשוטאנו משתמשין בשאר לשונות ללכת אחר דעות המדקדקי' בענין בכנוי ושמנו זה אשר דה וזה אמר פפה חלילה כי כולם גיורה מחולשת ואין לומר עליהם שורשו שלזה כך ושדי זה לא כך כשאר לשונות אשר תורתנו משתמש בהם אמנם השם שהוא יד' ושאר הכנויין שהם אלקי אדני אל אלה שדי' אין לגזור עליהם כלום גורתו כך שרשו כך אמנם החיוב הגדול אשר עליו לרדוף אחריהם כדי למכא להם דרך וכוננה אשר אלה נאמרו ולא נתפאר לומר כי שדי מלשון שדי' ואם שרשו שלד הרי אין לו דרך אחת זה חלילה חלילה אמנם כנויין כוללן דרכי החכמה העליונה וכולם פוכים אל החקיר הראשון אשר הוא מאמתת ההויה ואמר אמרו עורא כי שדי מגורת של' כלומר כנח ומתקיף על כל החיילות חלילה לנו מלהאמין בזה כי שוד אינו שוד דבר לעולם ופל שוד אינו וולתי כובע' והפן משדד אבי גיחה אפי' מקטבו שוד דברים ואין להקשות מאשר אמר בסוד שדי יבא כי פירושו כך הוא שדי' שהוא השם הממונה על תנועת יתן כח ועוז באומה פלוי לשוד פלוי ופלוי' ולפי אלו הדרכי' אין לה לגזור אומ' כי שדי מלשון שוד' כי אין לשו שוד' דהיינו לו ואינו כנויין חלילה חלילה וגם איננו סמוך בענין זה על פי דבי שואל הגי' הספרדי' שאמר כי לשון שדי מגורת שד' והטעם שבכחים מכה אות שכולם ולא בהיות שודים מכה' ולפיכך אפי' אומר כי לשון שדי' אין לנו לגזור עליו שורש לומר שגורתו כך שאם כן היינו מביעים לאמתת שדי' וזה אינו כן אמנם שדי' ושאר הכנויין פומדים בוללים כל הלאכות ומקבלי' על העניינים כדי להיותו יתברך מתפאר בכנוי שדי' על פעולת כך וכך' ולכן כן מצאתי פן עורא אומר בספר השם כי שם מגורת שם וגור אומר וטעם זאת פילא ישאר מן השוכרן השם וזה רחוקהו פד מאל' וכבר אמר כי שם נגור מעיר שמה' והיך יחזור לומר שהוא מעיד גיבור ועמידה ואמר שלא ישאר מן היישוב פק השם והרי שם לפי דעתו שמה' אמנם אפי' אומר אין בטענה כן כלום והאמת שאם נבא לגזור על שם יבא מגורת שם כלומר כל מקום שיש שם מביאות ההויה נקרא לו שם' ואם אין שם שם ודבר נמצא הרי לך אין שם' ואם כן הדבר קרוב להיות מכלל הדברים שנעולם שם הוא לומר שם כי מאחר שיש הויה יש שם אין שם הויה אין שם' ואם אין שם הויה אין שם' ואם העיר מיום יב'וד שמה' הרי פסק כי שם הדבר אמתת ענינתו

שער הצבאות

ידיד נפשי דעה חכמה פלאח
 היות העולם מחודש מצבאות
 ובלתי שם ההויה אין צבאות
 וסבלתי צבאות אין צבאות :

יהוד צבאות • אשרי אדם

בוטח בך :

דע לך כי השם הנקרא ידוד צבאות הוא עדות על כלמה שפירשנו ועל כל מה שהרמזנו בו הביאור בהיות כל הכמנאים כולם מחודשים מאמתת שם ההויה וולתו אין להם מציאות והעדות על כל זה הוא השם הנקרא יהוד צבאות מפרש על היות צבאות העולם וכל מערכות עליוני ותחתונים פשוטים על שם ההויה כמו שתראה בצבאות שהוא סמוך לשם ידוד ולפיכך נקרא יהוד צבאות כי צבאות לעולם איננו שם מיוחד לנ יתברך לקריאתו שיקראהו בצבאות לבד כנוי אלקים או אדל"י או פשר הכנוין אמנם צבאות לעולם הוא נסתר אחר השם המיוחד לעולם כמו שתראה הצורה כמשתל בתורה ולפיכך לא תמצאהו לעולם שהוא נקרא בצבאות בלתי שיקדימו אחר משאר שמותיו כאמרו ידוד צבאות או כאמרו ויהוד אלקי צבאות ואם תפסא בצבאות סמוך לשאר הכנוין תכלית הסמך שם ידוד הוא הרי לך מכלל ד ופניה כי צבאות איננו שם מיוחד לקריאתו אמנם כפל הוא לשאר שמותיו כמו שתראה בפולת הגבצאות פשוטה לכל שמויות יתברך והוא הרמז הגדול על היות כל צבאו העולם עליוני ותחתוני תלויין בשמו הגדול יתברך והוא האמת כי אין להם קיום מכלתי הויה הרי לך שמו יתברך העיקר ושאר כל צבאות העולם פטילה לו ולפי זה הדרך יש לי לעורר על עביינים הנכבדים בהיות יתברך בקדש הקדושה המשולשת פשוטה לנצבאות כאמרו קדוש קדוש קדוש יהוד צבאות ולפי ענין הנכבד הזה אני נכנס בביאורו האמתי דע לך כי כל צבאות העולם הן נחלקים לשלשה מחלקות ואלו השלשה מחלקות תלויין בסוד שלש אותיות הנמשכות מהשם המיוחד המורות הויה שסוד אלו האותיות יהו שהן כוללים סוד ששה אותיות שסודם אב ג ד הו המעיד על סוד ששה מעלה ומטה וד רוחות בסוד שלשה שהן עומק וארך ורחב הרי עכש השלשה בולדים ששה והששה חורין להיות שלשה והכל חורין לאמתת שם ההויה ואם כן הרי לך סוד שלש אותיות הנמשכות משם ידוד שסודו יהוהס כושאות כל צבאות העולם בסוד אב ג ד הו שהוא ראשית סודו כל הנבאו זה שלשה צבא השכלים וצבא השמים וצבא הארץ כן מתבאר מתהוים מאמתת שלש אותיות שסודם יהו וצבאות כי הששה הנכללי בסוד שלשה וכל שלשה השנים בלוי והאחד יסוד והן של אותיות ראשונות שאלףא ב"תא כוללת אלו השלש כתות אמנם כי שתי פנים לענין האחד אבג והשני אב ג ד והוא סוד ביאורו אבג דע לך כי אלו השלש אותיות יסודן שם והן מיוסדות על שלש שהן יהו שסודן שם כמו שאתה רואה אבג שסודן ו והוא הסמוך על יהו שסודו אבג ד הו הרי לך שלש סודן שם שיוסדות על שלש סודן שסודן זה לאו כראיה כמו שאתה רואה ע"מ"א אבג ורחב שהן כוללן ששה כדדין וחסור לבאר סוד אבג מהו מורכב אבג א סוד הנבא הראשון משלשה צבאות העולם והוא סוד הצורה הראשונה הנקרא שכלים הנפרדים שאינם לא שכל לבד והסי יסוד א הוא תחלת היסודות :

מציאות והויות והנה לטון שם יכול אתה לסומכו לטון שם והכן אמרו ויהוד שם היה וכן אני אני הוא אשר נקרא שם שם יהוד צבאות כאלו אשר שם ידוד צבאות ואלו לא אמר עליו בתכלית הפסוק הרי שם במקום שם ואתה הכן הענין העמוק הזה כי הלשון המעיד המציאות ועל ההויה הוא לטון שם כי מאחר שיש מציאות הויה אני קורא בו באמתת היות הנמכא פסא ומטעם א יכולין אנו לומר כי לך כסמך שם להויה להיותו מעיד על אמתת מציאות ולא עוד כאלו אמר במקום שם יהוד שם כלומר יחיד נמצא יש בעולם בציורה מקום הוא נסתרו בו וגם זה הטעם לפי שאמרנו בתחלת שפירזה על כל הדברים הנקראים בשם כלומר שם מעיד עליהם שהם יש שם שם וענין זה עמוק מאוד וגם מנאלי לך עורא ונוטה קצת לביאור זה : ומה נמכרו דפרי יושר דברי הרב הגדול אדונינו משה בן מיימון וקל שאמר בראש כל ספריו יסוד היסודות ועמוק החכמות לידע שיש שם פניו ראשון וזה אתה יכול לדוכו אים תרבה שם אם תרבה שם אמנם שם הוא דרך החכמה העליונה שם ישר נוכח עמו החכם עיניו בראשו וקל ואם כן מאלו העביינים אשר התעוררו עליהם לכל משכיל להתבונן העיקר הגדול בהיותו יתברך מתיחד בסוד שם ידוד לבדו לא שם אלקים ולא שם שלי ולא שם צבאות ולא שם אדל"י אמנם כסמך בקריאתו יתברך שם להויה וכילוי אמר שם ידוד כלומר שם מציאות והויה קדמונית גורמת למציאות כל הנמצא וכן דרך בן עזרא באמרו כי שמים מגאת ים בלשון כפול עינים אונים ידים וטור חירט והענין כי שמים מורה מציאות נמשכת שם מגורת הויה אשר היא הגורמת לטון שם שם אין הויה אין שם ולא שם : ואם כן בהיות השמים מגורת שם מעיד מאמתת ההויה הקדמון וכבר ביארו כי כל נבא נקרא שם מחסר שהוא נמצא שם ולשון שם מורה על כל דבר שיש בו מציאות ואם כן שם מעיד על אמתת מציאות הנמכא ואמרנו בראש שער זה שאין להקשות על סוד שם מכל הנמצאים שהם נקראים בשם שם יש נמצאים יש שם שם ואם אין אין שם וכמו כו"ש להתעורר על לשון די שהעירובי עליון תדע לך כי זה צדו בהיותו נקרא שלי ואמר לעולמו די כלומר ששמו המיוחד לו ושורה על היותו די לו ומאחר כי בשם ההויה די לו הרי העדות שאינו צריך לשום דבר מכל הנמצאים שחידש בעולם והתבונן בהיות לטון די סמוך לעולם במה שאמרו הרי יל בי אף על פי שסודו העולם די לו באמתתו ואין לו בורך מכלמה שחדש ולפי זה הענין יש לך להתעורר בסוד שלי בכל מקום שתמצאותו ענין אכל הכוונ הישר ולפי היותו מעיד שם כללתי אותו בשער השם להיותו עדות על השער שהוא ככלל בו כמו שביארו בשאר השערים וכמדומה כי די במה שרמזנו בסוד שלי ובעזרת השם כל אלו העביינים שכללנו באלו השערים לכנים יתבארו בחלק לב אותיות ביאור שבו יהיה די לכל משכיל והנני עומד בכאן בביאור שלי ואני נכנס בביאור שער הנמשך אחר זה בביאור נכון ופי' נכבד בעזרת שלי :

חלק ראשון

שערה הצבאות

אמנם כי התחלה זו היסודית מחודשת משאר הבניין וכן הנבוא
 הראשון שהוא נבוא המלאכים ואינו מורה ג'א פשיטות יסוד
 אחד אף על פי שהן יסוד אבל שאר הנבואים מחודשים הן
 בשאר הנבואים הנקראים בנין ואף על פי שהמלאכים תחילת
 היסוד והם בנורה כללית ומשם והלזה הולכים ורבים
 ולפיכך נמשך להם א על דרך הנורה שלהם אבל
 על כל פנים בין אבג וזין אב כל הן תלויין סוד הכשיטות
 בסוד אבג וסוד הבנין בסוד אבגד . ואחר שאנו בביאור אבג
 נבאר בו הראוי ואחר כך נחזור לפרש אבגד בעה . ואם כן
 הרי נבא הראשון שהם המלאכים שמוכים אבל הוא שהוא הראשון
 בהיות יחידים ופשוטי בלתי הרכבה כל נורה כללית : ב
 סוד הנבוא השני משלטה נבואות העולם והן סוד המעל השני
 הנקרא גלגלים תמכא בנין משני דברים שהן חומר ונורה כי
 הגלגלי בעלי חומר ונורה הן וכפי היות בנין שני דברי כך תמכא
 שמוכים כנגד אות בלתי שהוא מורה בנין שבו דברים ובאמת
 כי מאחר שהגלגלי ונבואות הן בעלי חסר אינם נמלטי מדי נורה
 שאין חומר שבלתי נורה ואי הרי לך על היות השכלים הכפרי
 גורמים למציאת הגלגלים כמו שתמכא כי הגלגלים הן נורה
 וחומר ואין חומר בלתי נורה אמנם יש נורה מבלתי חומר והיא
 צור השכל . ואם כן הרי נבא השני מתהווה מאמתת הנבוא
 הראשון בהיות הגלגלים מקבלין נורה מאמתת השכלים והנורה
 שבשכלים יסוד אבל הגלגלים כמו שתמכא כי יסוד אבל ב
 כן השכלים יסוד אבל הגלגלי וכמו שהנורה יסוד אבל החומר .
 ואם כן הרי לך סוד הנבוא השני שהוא נבוא השמים בעלי שני
 דברים חומר ונורה כנגד ב : א סוד הנבוא
 השלישי משלטה נבואות העולם והוא נבוא התחתונים תמכאה
 בעלת שלטה דברים הרכבה וחומר ונורה . ובאמת כן הוא פי
 העליוני יסוד והאמצעי בנין והתחתונים הרכבה וכפי המשכת
 יקבלו התחתונים ואמנם בהיות המשלה התחתונה תחת שני
 מעלות מקבלות שני דברים מאותו שתי המעלות . נורה
 טהעליונה וחומר משה שלטה הימנה הן השלישית מורכבת
 וכן תמכא העולם השפל מורכב חומר בחומר . ואם כן כפי
 המרחק כך עובי הינידה . והנה לפי זה הדרך מבוחר לך סוד
 שלטה נבואות העולם בהיות נבואותיו שלטה והקדושה משולשת
 צניחין . ולכך תמכא אומרים קדושה קדושה קדושה למבואות
 באמרו יהוד נבואות בהיות כל נבואות העולם שלטה כך הקדושה
 משולשת . ואמנם בהיות הנורה כמכא מאמתת ילוד עניינו
 צמוד אבגד . דע לך שאין בכל הנבואים וולתו יתברך מי
 שהיה נקרא אחד אמתת כמותו כי מאחר שהוא יתברך יהוד
 הרי יהוד מורה סוד ההויה וההויה היא תכלית האחדות שאין
 דבר קודם לה . ואמנם כי כל הנבואים וולתו בנין שני דברים
 ושלטה ואירע הן כי אפילו אותן הנורות שאמרו שהוא יסוד
 אחד והן נקראות שכל פשוט שני דברים תלויין בהם האחד שכל
 פשוט והשני לדושו מאמתת ההויה ומאחר שהן מחודשין אין כל
 מחודש דבר נמלט משני דברים לפחות ואפי אותם הנקראים
 שכל מחודש הן מאמתת אותן הקדמות הנקרא יהוד שהוא
 שורה הויה והויה גורמת למציא השכלי שהן נורות וחדושו ואי
 הרי יש בהן שני דברי שהן שכל וחדושו או אסור שהן בלתי נשואו
 כי באמת נורות השכלי הויה היא הכושר אותן . ואי הרי הן
 בעלי ב נורות בעלי נורה ובעלי חדושו בהיות נורת כמשת
 אחר אמתת ההויה שהיא הגורמת למציאות והרי הן נשואי עי
 נושא ואחריו שהן נשואין הרי הן בעלי שני דברים שכל ונשואי כי
 מאחר שהן נורות אין יכולין להשען בפני עצמן אלא תמכא
 הויה . ואי הרי ההויה קדמוני לשאר כל הנבואים מחודשי
 ואין אחדות שהוא דומה לאחדות . ואם כן הרי הוא יתברך
 בהיותו נקרא ילוד שאין דומה ליסודו ואינו מחודש ואין קדמון
 וולתו וגרי שמו שהוא יהוד עד כאשן על כל זה . והנורה
 הראשונה ללוי היותו נמכת להיות כמעט נקראת אחדות
 אמתת . אמנם מאחר שדבר אחר מושך אותן בנין היא

נקראת . ואם כן אתה יכול לדעת כי אין בכל העולמו אחד
 אמתת כל יהוד לבד . ואחר שכן בצורה ראשונה הנקראת
 שכל פשוט אתה דן קו בכל מה שלטה הימנו והמניין יבין כי
 הענין דק עד מאד . ואחר שהוא יתברך נושא בתכלית היסוד
 נקראת אחד . אמנם בהיות אלו העניינים שאמרו נמשכים
 בנורות העליונות שהיא נורת השכלים . הרי גם נבא הראשון
 מכל נבואות העולם יובא מכלל היותו יחיד וכאשר יחיד לאחד
 אין דומה לו מאחר שזה הנבוא הראשון נמשך מאמתת שמו יתב
 בסוד הויה הרי גם זה הנבוא כלל בכלל הבנין כשישנו שני
 דברים שהן חדושו ונורה . ולפיכך מנד הנורה לבד סמכוס
 על סדר אבג . אמנם בהיות החדושו כלל בהם הרי גם הנורה
 הפשוטה בעלת שני דברים ולפי זה הדרך נמשכים לסמך אבג
 א הוא היסוד למי שאין יסוד וולתו בסוד ההויה הגורמת
 מציאות כל היסודות והוא הנקרא אחד אמתת . לא אחד שיכול
 אחדים הריבה לא נבדק ולא נבדק ולא בצורה ולא בחדושו ואינו
 נשוי עי נושא וולתו . ולפי שנים כל מה שולתו בנין הערכו
 המצרכת בסדר אבגד וממכנו אותיות לאות א על נד
 הדמי כדי שנכנס לבנין וזה שאחריו לא בהיותו יסודו נמשל
 לייסוד א כי יתברך ואינו נכנס בגדר עם דבר מכל הנבואים
 וייסודו נבדל הוא מכל הנורות . אמנם כממכה יתברך לסוד
 א על נד שאמרו בהיות כל מה שולתו בנין וכן הויה יסוד
 הכל ואינו כלל כמה שהויה יסוד כי הוא יתברך בכל וחודו
 לכל : ב הוא סוד המשלה מכל נבואות הנבואים והיא נקראת
 שכלים כפריים והן נורות פשוטות נקיות נמשכות אחר ההויה
 שהיא סוד הקדמון שאין דבר שיקדמוהו והוא הפועל את פולם .
 והוא העדות בהיות המשלה הזאת שהיא ראשונה לכל המחודשי
 נקראת בנין מאחר שהיא בעלת שני דברים נורה וחדושו נמשך
 מאמתת ההויה . ומאחר שהמעלה הזאת היא מעלת השכלים
 הנפרדים הם נשואים על ידי נושא כוללית שני דברים שוא
 וממה ומנושא ולפיכך נקראים בנין . ואחר שכן הרי לך עדות
 אמתת שהוא יתברך אחד שאין בו אסור שהן נשואי על ידי דבר
 הכפואים וולתו בנין הם מאחר שאנו מתחילין במעלה העליונה
 שכמכואים ונראי אותם כוללים שני דברים שהן חדושו ונורה
 הרי הן בנין ואחר שכן הרי הוא יתברך יחיד מחדש הכל ונושא
 הכל ואין לו מחדש ונושא וולתו . ואם השכלים הנפרדים הם
 כחשנים בנין אכלו יתברך קו וכל מה שאחריהם שהן שאר כל
 הנבואים שאנו נכנסים בחקירתו . ולפי היות זו המשלה
 הראשונה שכלל המחודשים היא נקראת בנין בהיות נורה
 ובהיות הנורה אחר ההויה שמכנו פעלת השכלים שהיא זו אבל
 ב שהן בנין והיא נמשכת אחר יסוד ראשון שהוא א : ג
 הוא הנבוא השני הנקרא גלגלים וכל נבואות והם כוללים שלטה
 דברים חדושו וחומר ונורה או אסור שהן נשואי על ידי דבר
 אחר והם חומר ונורה . ובאמת כי כבר פירשנו בסוד אבג על
 היותם בעלי חומר ונורה . אמנם בסוד אבג כלל בו אמתת
 ההויה שממכה כהוה כולם . ולפיכך תמכא פולם אכלה
 בנין ומי שהוא יסוד במעלה אבג הוא בנין במעלת אבגד כי
 ההויה קודמת לכל וכל מה שולתה הויה בנין ועל כל פנים
 תדע לך כי מאמתת מציאותו יתברך נתהוו השכלים הכפריים
 שהן הנבוא והוא שבו הן נשואים בנושאים עד הגיעם לנושא
 שאין לו נושא ויתוסף בגלגלים דבר שלישי והוא החומר . כי כבר
 קבלו שני דברים מאשר לכניהם נורה מהשכלים הויה מאמתת
 הקודם לכל הנבואים . והחומר שבהם הרי דבר שלישי ומאמתת
 הויה נתהווה הנורה שששכלים ומאמתת נורת השכלים נתהווה
 נורת חומר הגלגלים . והרי חומר הנורה נשואת וההויה נושאת
 את הנורה . אמנם אין להויה נושא וולתו יתברך שהוא נושא
 ואינו נשוי . ועל כל פנים הוא מחדש כל מחודש ואין לו מחדש
 ואחר שכן הרי הוא קדמון ואין לו קודם והרי בל העולם תלוי
 בו וכמשך אחריו והרי השכלים נשואים בו . והרי החומר נשוי
 בשכלים כמו שתמכא הגלגלים נמשכים אחר המלאכים ולפי
 היות

פיות זו המעלה השנייה מקבלת שלשה דברים שהם חמר וזורה
 סמכויות איתו ולאות ג' בהיות מעלה זו נמשכת אחר המלאכים
 ואחר ההווה קדמוני' כמו שאות ג' נמשכת אחר אות ב'
 ואחר אות א' שהיא הראשית ד' הוא סוד הצבא השלישית
 הנקרא עולם השכל כולל ד' דברים שהן ההרכבה וחומר וזורה
 וחדוש מקבל כח החדוש כבוד היותו נמשך מאמת' ההווה מקבל
 כח זורה מהשכלים הנקראי' גזרות נפרדות שהן נשואים מהשם
 יתברך ומקבלין כח חומר מאת הגלגלים שהן נמשכין אחר
 השכלים ובתוכה כוח העולם השכל תופפות ההרכבה על היותו
 שורכב וכן תראה כל מי שהוא נשוי באחר בתוסף בו על דבר
 האחר עד הגיע לנשוא שאין לו נשואיו דבר בתוסף בו והוא
 הוא יתברך ד' אמנם בהיות השכלים נשואים בו הן בעלי שני
 דברים כיוון המעלה הראשונה שהן כחות מקבלת כח הזורה
 וכח החדוש וכל מה שאחריה אחד אחד והגלגלים נשואים
 בשכלים ביותוסף בהן דבר על השכלים והוא החומר בתהוה
 מכח הזורה והמורכב נשואים בגלגלים ותוסף בהן דבר אחר
 שהוא ההרכבה שנתהוית מכח החומר והזורה הרי לך כל
 העצלות נמשכות זו אחר זו עד הגיעם לתכלית שאין לה תכלית
 ולנשוא שאין לו נשוא שהוא סוד ההווה הקדמונית וחס כן הרי
 לך מכל אלו הדברים סוד ייחודו יתברך מבואר שהוא כלכל
 יחיד וקדמון וכל מה שאחריו בנין הוא והכל כלכל בסוד א' ג' ד'
 הרי לך ענין שאמרו עליו יתברך שהוא פועל חומר הגלגלים
 וזורת השכלים ותכלית ההיות בסוד הפועל והמראה והתכלי'
 וחלילה וחל להיות זורה נופלת עליו ו' אמנם הוא קיום הזורה
 כמו שההויה קיום השכלים והוא פועל העולם ומחדש אותו
 ונשוא אותו וסוד ההווה הוא מקיימו זורה האשתי וזכרך זה
 קראהו ג' נור' העולם כלומר קיום העולם כמו שקיום הדברים
 בזורה ומה פאה ענין זה לכל משכיל בהיות קיום כל שאר
 הדברים בזורה כמו שקיום עולם השכל ועולם הגלגלים בעולם
 השכלים שהן זורה אכל כל שאר וקיום הזורה בו הוא יתברך
 ויתברך שאין קיום לכל זורה בלתי אמתת היותו יתברך ובהיותו
 יתברך קרא זורת העולם פ' היותו קיום הזורה שבה יתקיים
 העולם וזהו העלות בהיותו לעיני הכל קיים תמיד מאחר שהוא
 קיים כזרת העולם כזורה אי אפשר לזהויות הזורה נגמרת
 ומה שהיא לו זורה עומד קיים ומה שאמרו שהוא תכלית פן
 הוא כי הוא יתברך ויתברך תכלית כל הדברים וסוף כל השאלות
 בהיות העולם השכל כמשך מאמת הגלגלים ועולם הגלגלים
 כמשך בשפע מאמתת הווה קדמונית הרי לך כל התכלית
 ענינים עד ההווה שהיא סוד שמו יתברך והרי כל צבאו' העולם
 הן דנקים באמתת ההווה והרי הכל נמשך לו והוא יתברך
 נשוא את הכל ומחדש את הכל הרי לך כל אלו הדברים
 מבוארים בהיות עולם השכל שהוא עולם ההרכבה והחומר
 והזורה והחדוש נמשך אחר עולם הגלגלים שהוא עולם החומר
 והזורה והחדוש ובהיות עולם הגלגלים והחומר והזורה והחדוש
 נמשך אחר עולם הזורה והחדוש שהוא עולם המלאכים ובהיות
 עולם הזורה והחדוש מתחדש מאמתתו בסוד יל' ד' ואם כן
 הרי לך כל צבאות העולם שהן דנקים באמתתו יתברך שהיא
 אמתת ההווה וחס הרי לך יתברך שמשך את הכל והוא
 יסוד הכל ואין לו מושך ונשוא ולתו ובהיותו לבדו נשוא כל
 הנשואים הזוכרים לשום כל מה שאלו בנין והוא ית' לבדו יסוד'
 שאין לו יסוד ויסוד זו אינו ככלל בכלל מה שהוא לו יסוד כי הוא
 ית' חובה לכל ומגביל כל העולמי' עד אין סוף כרוך שם כבוד
 מלכותו לעולם ועד ואמנם כי כל אלו העניינים היקרים
 והעשוקים אשר כיווננו להתעורר עליהן ככדי לאמת לך סוד
 המקרא הזה שאין בו קדוש קדוש קדוש ובהיות הקדושה
 ששתלשת לו יתברך מטלשה בצבאות העולם שהן עולם השכלים
 הנקראים צבא הארץ ועולם הגלגלים הנקראים צבא השמים
 ועולם המלאכים הן צבאות השכל ואמנם כי אלו השלשה
 צבאות כבר ביארנו בהיותם נישבים בתחלת כל ההמשכות

מאמתת שם ההווה ולפיכך נקרא יל' ד' צבאות בהיות כל אלו
 הצבאות אשר ביארנו מתהווים מאמתת שם יל' ד' ובהיות אלו
 השלשה מחלקות תלון כבוד ההווה שלו יתברך שהוא סוד יל' ד'
 ונמשכים כולם מאמתת המכאול ונמשכים אחריו והוא שכאמר
 מקרא אחד כולל כל שלשה צבאות העולמים בהיותם מקדשים
 אותו בלשון קדושה עולם השכלים אומרים קדוש ועולם הגלגלי'
 אומרים קדוש עולם המלאכים הוא עולם השכלים אומרים
 קדוש עד הגיעו להויה שממנה נתהוו והוא אמרם יל' ד' ומשך
 לו צבאות כל צבאות העולם כמבואר מאמתת שם ההווה כי זולת
 הויה אין להם קיום כמו שפרשנו לעיל ולפי זה הענין יש לך
 להבין סוד מערכת הקדוש' בהויה כוללת על היות כל צבאות
 העולם כמבואר מאמתת שם יל' ד' ובהיות כל צבא' אומר
 קדוש שלשה קדושו' כנגד שלשה צבאות המעידים ייחודו יתברך
 שזהו עיקר החידוש והתבונן כי בסוד הקדושה זו כל העולם כולו
 ככלל וכשאתה מעריך זו המערכת היקרה בענין שלוש
 הקדושה תדע עיקור הקדושה מהו בהיות כל העולם כולו תלוי
 על הקדושה ובהיות הקדושה כוללת סוד ייחודו וקדמותו ית'
 בשם יל' ד' וסוד היות כל העולם כולו שחודש מאמתתו בסוד
 צבאות בהיות כל צבאות העולמים נחלקים לשלש מחלקות בסוד
 העיקר הגדול שכולם נשערים עליו שהוא יל' ד' בדרך זה :

צבא התחתונים

שהם הדכבה קיים בחומר
 וזורה הנשפעים עליהם
 מהמעלות אשר למעלה מהם :
 שהן החומר קיים בזורה הנשפע
 עליהם מלמעלה אשר למעלה
 מהם :

צבא השמים

שהן הגזרות הפשוטה קיומה
 כהויה שסודו יל' ד' .

צבא העליונים

ועד כאן יגיע התכלית עד ההווה שהוא ראשית הכל . ואם
 כן הרי לך מבואר סוד אמרו קדוש קדוש קדוש כפי
 התחתונים שהן צבא המרכבה קדוש כפי האשנעים שהם
 צבא החומר קדוש כפי העליונים שהן צבא הזורה ואלו הן
 המקבלים אמתת זורה משם יל' ד' שהוא סוד ההויה וחס כן
 הרי לך מבואר סוד הקדושה בהיות משולשת כנגד שלשה צבאות
 העולם ובהיותו סמוכים ליל' ד' הסוד על היות אלו הצבאות
 המשלשים בקדושה סמוכים על יל' ד' כי מאמתתו הם נשואים
 וכשתבין המראה הגדול בענין קדוש קדוש קדוש יל' ד' צבאות
 או תתאמת לך אמתת הקדושה וזתדע שאינך דבר מועט
 ולא להחם נקראת קדושה בהיות עדות בזורה עליו ית' שכל
 צבאות העולם מאמתת היותו מכאול וכי הוא כלכל קדמון
 זקדמותו גורמת לחדושים חזו הכולל יל' ד' צבאות ובהיות
 אלו הצבאות מורים על ייחודו יתברך ועל קדמותו ועל היותם
 מושל עליהם והוא הסוד סוד קדוש בהיותו משולם כל צבא
 זכא מהם אומרים קדוש כלומר סוד קדוש באדון קדמון וכי
 כולם המחודשי' מאמתתו יל' ד' כהרי לך סוד הקדוש שכל העולם
 כולו תלוי עליה וכן יש לך להתבונן מתוך מה שהקדמנו הסוד
 באמרו קדוש משולם והסוד בהיות הקדוש סמוכה ליל' ד' נבאו'
 כי כל הצבאות נתהוו מאמתת יל' ד' כמו שאמרנו ואחר
 שהתעוררו על אלו העניינים הכבדים בהיו הקדוש משולשת
 ובהיות סמוכה ליל' ד' צבאות יש לנו להתעורר על היותו בעשרה
 ולא פחות וכל דבר שנקדושה אינו כחות ששערה כמו שהרחיבו
 המאמר רבותיו וז' נגמ מגילה כבר עוררנוך על היות
 כל צבאות העולם המעריכים קדושה לכבודו יתברך שלשה כמו
 שהרחיבו הביאור בו וז' כ תדע לך כי אלו השלשה צבאות
 העולמים ככללים בסוד עשרה בעידע עשרה תגיע קומת כל
 המחודשי' והוא שיפור קומה ומעשר ולמעלה הגלגל חוזר בהם
 וסמכב כדי לקיימם והלא תראה פשר איתיות יסודיות שסודם
אב גד דו זח טי שהן שיפור קומת העולם
 ומאות' ולמעלה הגלגל חוזר בסוד יל' ד' ולפי המערכת
 הנה

חלק ראשון

שער הצבאות

הוא יש לך להתבונן בהיות הקדושה ככללת בעשרה לא פחות
 כי בעשרה ככלל אין אלו השלש נבואות העולם בדרך זה גלגל
 הירח שהוא ראשון כולל הנבואות התחתון שהוא עולם
 ההרכבה וכל שאר גלגלי התנועה עד גלגל השישי כולם
 משיעור כח אל התחתונים וכן יאמר אמרו ז"ל אין לך כל
 עשירי ועשירי מלמטה שאין לו מול מלמעלה שמכה אותו ואומר לו
 גדול ולפי הענין יש לך להתבונן בהיות גלגלי התנועה שהן
 נבואות החומר משיעור כח לעולם השכל שהן נבואות ההרכבה
 וכן עד גלגל ערכות שהוא השישי והוא בכל ואמנם השיעורי
 קודם והוא שכל כפרד והוא סוד עולם הנורה ומאמתתו
 התנועה בלא על תשעה גלגלי התנועה ולא כהי בעשרה קל
 שיעור הקומה ככלל בהיות השיעורי הוא ככל הנורה שהוא נבוא
 הראשון מניע כל תשעה גלגלי התנועה שזה עולם החומר וזה
 הנבוא השישי ובהיות גלגלי התנועה שהוא עול החומר
 משיעור כח לעולם השכל שהוא עול ההרכבה ככלל בתורה
 ולא כהי לך שיעור קומת העול עשרה ומשם והלאה התנועה
 כמסכת ולא כהי לך הענין מבואר עד סוף עשרה כי הוא
 סוד השלשה נבואות המעריכי קדושתו יתברך ולפי היות
 קדושתו בערכת בשלשה נבואות הנכללי בעשרה כמו שביארנו
 אין קדושה פחותה מעשרה והלא תראה כי כל עשירי קודש
 ואין קדושה חלה על התשעה בלתי השיעורי כי השיעורי גורם
 לקדושה כמו שאתה רואה עולם המלאכי שהוא עולם הנורה
 כקרא עשירי ובאמת כי השכל השיעורי מניע כל חלקי
 העולם כמו שהנורה מניע עול החומר ועולם ההרכבה
 ועל כל פני השיעורי קדש כי השיעורי נשלמת כורת שלשת נבואות
 העולם כמו שביארנו ולא אין קדושה פחותה מעשרה כי
 המהיר שיעור עשרה הן כמון שאמרנו ושלשה נבואות העולם ככללי
 בעשרה והתבונן עד מאלך בעיקר הגדול הזה בהיות הקדושה
 בעשרה לא פחות כי המוד כולו נגלה בסוד קדוש קדוש קדוש
 ידוד נבואות בהיות נבואות ידוד כמכיל על יהוד נבואות
 שלשה ושיעור עשרה ולא פחות והכוונה בעשרה היא כי
 שיעור הקומה עשרה ולפיזה הדרך יש לי לעורר על היות
 שיעור הארון מכון כנגד שיעור קומה שהוא עשרה כמו
 שפירשנו תמצא הארון אמה ואכי קומתה שהוא שיעור ט'
 טפחי כנגד ט' גלגלי התנועה והכפורת שעל הארון כמו
 שתמצא השכל השיעורי סוכך על הגלגלי ושיעור הארון
 תשעה נאחזי כאחד והכפורת כדלמן התשעה מגד החבור
 ונאחזות מגד הקשר כמו שתמצא השכל השיעורי כדלמן
 התשעה מגד החבור ונאחזו מגד התנועה ותמצא שנים כרובים
 נאחזו משיני קנאות הכפורת לא למעלה לא בקנאות הכפורת
 אמנם הכפי מוככים למעלה אבל בקנאות הכפורת נאחזו
 וכן תמצא כל נבוא המלאכי בקנאות השכל השיעורי נאחזו כמו
 שהכרובי נאחזו בכפורת שהיא עשירית אמנם בהיות כפי
 הכרובי מוככים למעלה פן תמצא כי יש שכלם כפריים
 מוככים למעלה מן השיעורי אמנם נאחזו הן בעשירי מגד
 הנורה כמו שתראה הכרובים נאחזו בכפורת מגד הקנאות
 ותמצא הכפורת אמנם בין הארון ובין הכרובים כמו שתמצא
 השכל השיעורי אמנם בין נבוא המלאכים ובין נבוא הגלגלים
 אמנם תמצא כי הוא יתברך נגלה מתוך הכרובים הנאחזים
 בעשירי נאחזו ונודעתו לך שם ודברתי אתך מעל הכפורת
 טבין שני הכרובים ולא כהי הסוד מפורש בהיותו ית נגלה
 ע"ה השיעורי וכן הוא האמת כי באמצעות השכל השיעורי מעל
 אמנם למעלה מעשירי הכבוד נגלה והתבונן כי ענין זה דק
 עד מאלך והתבונן בהיות הארון שהוא שיעור ט' כפי ענינו
 כמו התשעה גלגלי כפי ענינו בהיות השיעורי שהוא הכפורת
 כדלמן התשעה וסוכך על התשעה כמו שהשכל השיעורי כדלמן
 מן התשעה גלגלי התנועה ומניע אותם והתבונן בהיות הארון
 שהוא תכלית התשעה עין ממון כנגד תשעה גלגלים שהן בעל

חומר ובהיות הכפורת שהיא עשירית והב מכון כנגד שכל
 השיעורי שהוא שכל כי הוא אצל העין כשכל אצל החומר כי
 השכל אור והחומר אש יסודית כלומר תהומית והתבונן בהיות
 כפורת והב נאחזו עם הכרובים שהן זהב ושניהם מין אחד בהיות
 השכל השיעורי נאחזו עם שאר השכלי וכולם מין אחד והתבונן
 עד מאלך כי כרובים נקראים מלאכים ותדע לך כי הכפורת
 שהיא סוד השיעורי זהב הוא ונאחזו עם הכרובים ששם הוא הב
 וכולם מכוונים אצל השכלי כלומר המלאכים ולא תרחיק
 מכנגד היות הארון עין כנגד הגלגלי שהן חומר ותשעה
 מכווני כנגד תשעה ובהיות הכפורת והב כנגד השיעורי
 שהוא שכל וכן בהיות הכרובים מין הכפורת כלומר זהב
 ונאחזים כדדי הכפורת הוא יתברך נגלה כמו שהוא נגלה
 באמצעות השכל השיעורי כונה ידועה ואם תתבונן בעיקר
 תמצא סדר הכוונה ומכל זה אשר התעוררנו יש לך להתבונן
 בהיות שיעור הקומה עשרה ולכך תמצא בהיות הקדושה
 בעשרה ולא פחות כי הקדושה כוללת כל נבואות יהוד בהיותם
 מקדישין את שמו ולפי היות אלו השלשה נבואות הנכללים
 בעשרה מקדישים שם תמצא כי הקדושה כוללת כל זה קדוש
 קדוש קדוש יהוד נבואות מניע שלשה נבואות וענינו זה מבואר
 הוא עד מאלך ולפיכך תמצא בעשרה כי אינו יתברך נגלה
 בפחות מעשרה כמו שתמצא כבודו נגלה ע"ה השכל השיעורי
 וכמו שתמצא שהוא מדבר מעל הכפורת שהיא סוד השיעורי
 מבין שני הכרובים מין אחד והן מקדישים הנה כמו שהשכל
 השיעורי ושאר המלאכים מין אחד הוא אמנם למטה מן
 הכפורת שהיא עשירית והיא זהב ותמצא שהוא עין ולמטה
 מהמלאך השיעורי שהוא שכל תמצא חומר והם גלגלים ונבואות
 ולכך תמצא כל עשירי קודש וכל תשעה חול ולפיכך אין
 הקדושה בערכת בתשעה שהן חול שזה אי אפשר יוליפו והעיקר
 הגדול אשר עלינו יש לך לדעת בהיות הקדושה בעשרה כי אין
 קדושה בלתי השיעורי הנכלל עם התשעה ואמנם כי אלו
 העניינים אשר הערכנו במקום זה הן להיותם נערכים בו כי
 מאחר אשר הוא יתברך ויתברך נקרא במקום זה יהוד נבואות
 זה השם בעצמו הוא העדות על היות הקדושה בעשרה ואחר
 שהתעוררנו על אלו העניינים הכבדי יש לנו לחזור ולהתעורר
 על ענין אותם שפרשו יהוד נבואות ואמר שהיה אות ככל
 נבואותיו ובאמת כן הוא מד אחד כי סוד נבואות בעשירי
 אלו ככלם וזה ענין נפלא בהיותו מבואר על כד הספק לא
 על כד העיקר כי העיקר הוא בהיותו כל נבואות העולם מוכים
 על שם יהוד כלומר מהוים מאמתת שם יהוד וזהו
 הנכון כמו שביארנו נבוא ההרכבה ונבוא החומר ונבוא הכורה
 בהיותם ראשית כל המערכת מאמתת שם ההויה כי מאמתת שם
 ההויה נורת השכל ונורת החומר ונורת ההרכבה והרי כל
 נבואות מוכים על שם יהוד וזהו האמת כי בלתי ההויה אין
 שם נבואות כי ההויה גורמת לנבואות הנבואות וזהו העיקר
 אמנם עה שפרשו שאר המפרשים הורכבו לפרש כשלא ידו
 לתכלית עיקרו על השם על מה הוא ואמנם כיון שם יהוד
 נבואות לא תמצא בהויה אלא תמצא בהנביא ששת משיבי
 ובאמת כן הוא כי כשבתאמת נבואה פרסום אלהותו יתברך ככל
 העולם הורכבו הנביאים שאחר משה לקראו עם יהוד נבואות על
 היות שם זה מבואר בהיותו יתברך מושל על כל נבואות אשר
 שנתפרסם קראוהו נביאים בשם יהוד נבואות וענין זה בדרך
 אינו לעורר עלי כי ענין כנגד הוא דע לך כי קודם
 שנולד משה רבינו עליו השלום לא היו כפיס ונפלאות היו
 האבות שקודם לו כריכים להעיד באל שדי כי כן הוא בהיותו
 קדמון והעולם מחודש בשם יהוד כמו שביארנו וכשנבא
 משה ונתפרסם מלכותו יתברך על ידו היה העדות שם יהוד
 מבלתי תעזוב דבר אחר ואחר משה באו הנביאים ע"ה
 ואלו בהיותו מלכותו יתברך שפורשת על ידי משה כמו שהפליג
 לעשות

להזהיר את העם ולהדריכם בדרכי ישרה וכשהיו מתפללי להעשו עמהם כם היה נעשה יאכל לא כמשה שהיה אומר לו לך עשה גם יבך היה עושה ו ואם כן הרי לך הפרש גדול בין נבואת משה רבינו עליו השלום ובין נבואת שאר הנביאים והרי לך ההפרש שבין התורה ובין הנביאים כי התורה ניסים ע"י ביה ומעשה והנביאים ניסים על ידי תפילה לא ע"י ציון .

בתובים שמעלותם למעשה ממעלות הנביאים לא תמנא בכתובים ניסים ונפלאות שנעשים לא על ידי ציון ולא על ידי נבואה . אמנם הם עניינים ככתבי צדוק הקלש וכולם עניינים נכוחים מורים דרכי ההנהגה וסוד דרכי החכמה העליונה ודרכי תפילה ותחנונים . ואל תסתפק במה שתמנא כתוב דניאל ובעורא ובמגילת אסתר ונשאר כתובים כי אותם הניסים לא תמנא מענין אותן הניסים שתמנא בנביאים כל דרכי ניסים היו כאלו הנעשים עמנו היום בהיותנו נועקים בעת צרה ובערים . כי הניסים שתמנא בדניאל אינן כמו הניסים שתמנא בליהו . כי אליהו הם ניסים להודיע אמת נבואתו . אמנם לא פילט עמנו כמו שתמנא הניסים שבדניאל בהיות חכניו וחביריו נמלטים מפנה באת עליהם . וכן במגילת אסתר ניסים נעשים עמהם בעת צרה כאלו נעשה עמנו היום לא פחות ולא יותר כי אין הנם הנעשה עם יהושע בעמידת השמש . ונפו של סנהדיב אשר כאמרנו וירא מלאך יי ויך . וכן נפו של אליהו ותפול אש ילוד ותאכל וגומר . שוים עם הנם הנעשה עם חכניו מישראל ועירא . והנם הנעשה עם דניאל והנם הנעשה בזמן המן : כי ניסים שבכתובים אינם דומים לניסים שבמקרא כי ניסים שבמקרא תמנא גבי נם יהושע . ויאמר לעיני כל ישראל וגו' וצעה הנם על פי דבריו . כחוקיהו הוא כאמר ויתפלל חזקיהו ונעשה לו נם . ואל תסתפק בדבר אחר כי הניסים שבמקרא הם ניסים כבשים על אמת דבר . אמנם על ידי תפלה יאכל שבכתובים ניסים הנעשים בעת צרה להגיל לחוקים למות : כי אין נפו של אליהו דומה לנפו של דניאל או לשאר חביריו . וכן נפו של יהושע . כי בכתובים נעשה הנם אל הגועק והוא יתברך נתן לנעק נקמה מאויביו . אמנם לא ע"י הוראת נם כמו שתמנא בהמן . אז כשאר אותם שנתקוממו על דניאל וחביריו שהוא יתברך נתן להם נקמה על ידי אחר .

אמנם לא היה שולחם לעשות ניסים ונפלאות כל להזהירם בדרכי ישרה . אמנם הניסים והנפלאות שתמנא נעשו על ידי שאר הנביאים לא תמנאם שאמר יתברך לנביאים לכו ועשו ניסים ונפלאות כמו שאמר במשה . אמנם הניסים והנפלאות הנעשים על ידיהם תמנאם נעשים על ידי תפלה כמו שתמנא ביהושע ויאמר לעיני כל ישראל כה אשר ילוד אלפי ישראל שמש בנצבון דום . אמנם לא תמנאם לו יתברך לך לשמש ואמר לו שידום . וכמו שאמר למשה ואתה הרב את מעין ונטה את ידך . וכן במלחמת סנהדיב ניסים היו נעשים ע"י תפלה . אמנם לא על ידי שליחות וכן כל מה שבא בליהו כל הניסים היו ע"י תפילה כאמרנו ויגש אליהו ויאמר היום יודע כי אתה אלוקים ישראל וכדברך עשיתי וגומר . ואל יקשה בעיניך אשרו וכדברך עשיתי את כל הדברים האלה שאילו כדבריו לא היה דברך לתפילה . אמנם כדברך רצה למר כדברך עשיתי וזו היא הכוונה הישרה ולא תחוש לדבר אחר והלא תראה מה שאמר במשה מה שאמר לו יתברך לך אמור אל פרעה ועשה כך וכך . וכן בכל הניסים : אמנם היה הולך בשליחות ועושה כי שאמר שהוא יתברך שלחו ואמר לו לך לעשות כך מה למשה להתפלל לעשות כך . והרי הוא היה שולח . ואם באלהו כן התפילה למען בו אמנם כוונת אליהו לקדש שם שמים . ולפיכך היה מתפלל ונעשו עמו נם ונתקדש שם שמים כאמרנו ענייני עבדי וידעו העם הזה . וכן וירא כל העם ופילעו על פניהם . ותדע לך אמת כי כל דרכי הנביאים כולם והניסים והנפלאות על ידי תפילה היו עושים ולא על ידי שליחות לעבר לך עשה חנם חזר . זאת זאת השכם והעבד לשלוח הנביאים

לעשות ניסים ונפלאות ונראית ממלתו על כל נבואת העולם בהיותו עושה בהם כרכונו הורכבו הנביאים להעיד בשם יהוד נבואת בהיותו מושל על כל נבואת העולם כמו שכתמרטם במשה רבינו עליו השלום בהיות המכות נבואת וחלות על נבואת המכריים ובהיות נבואתו יתברך ויתעלה נגאלין . וכן במלחמת סיחון ועוג ומכל אלו הנדדים הורכבו הנביאים עליה השלום שבאו אחר זאת לקראו יהוד נבואת להיותו יתברך מפורסם על משלת הנבואת . אמנם כי בזמן משה לא הורכף להקרא בשם יהוד נבואת כי השם המיוחד שהוא יהוד היה נגלה לעיני העולם כיון כאמרנו ויאמר מבטיה אברהם מפני ישראל כי יודך כלחם להם במצרים . ואם כן הרי לך זה העיקר הגדל שבאמר בהיות אל ש"י קודם משה ובהיות ילוד נבואת אחר משה רבינו עליו השלום והכל אליו במשה נתפרסמה עדות אל ש"י שקודם לו ובו כמחך ילוד נבואת שאחרו והכל צדעה הניסים ונפלאות על ידו . ואחר שכן הרי לך מבואר יהוד נבואת נמשך בנביאים ובכתובים כלומר היות כל הנביאים שבאו אחרי משה מעידים כי משה אמת ותורתו אמת . ולפיכך היו משתמשין בשם יהוד נבואת . להיות הניסים והנפלאות נעשים על ידי משה רבינו עליו השלום . והרי לך הענין שבואר בהיות שם זה בנביאים ובכתובים אבל לא בתורה . וכמדומה לי כי ענין זה מבואר לכל המשביל בהיות שם זה . ואחר שביארנו בזה יש לנו להתעורר על עיקר נמשך אחר זה . והוא להודיעך כי תורה נביאים וכתובים שלש מחלקות הן ואין מחלקות זה דומה להן :

תורה ראשית כל המעלות שבנבואת והיא העדות מפורסמו בהיותו יתברך קדמון ומחודש העולם ובהיותו מושל על הכל . ולפיכך תמנא בהיות התורה כתוב על ידי משה שהוא הנביא ששלחו ילוד למשנת ניסים ונפלאות ועל מאמרם היה עושה . מה שאין כן בשאר הנביאים . כאמרנו ולא קם נביא עוד בישראל כמשה וגומר לכל האותות והמופתים אשר שלחו ילוד כלומר בהיותו הולך בשליחות :

נביאים מעלתו לטעם ממעלת התורה והוא בהיותו יתברך שולח נביאים להזהיר את ישראל . אמנם לא היה שולחם לעשות ניסים ונפלאות כל להזהירם בדרכי ישרה . אמנם הניסים והנפלאות שתמנאם נעשו על ידי שאר הנביאים לא תמנאם שאמר יתברך לנביאים לכו ועשו ניסים ונפלאות כמו שאמר במשה . אמנם הניסים והנפלאות הנעשים על ידיהם תמנאם נעשים על ידי תפלה כמו שתמנא ביהושע ויאמר לעיני כל ישראל כה אשר ילוד אלפי ישראל שמש בנצבון דום . אמנם לא תמנאם לו יתברך לך לשמש ואמר לו שידום . וכמו שאמר למשה ואתה הרב את מעין ונטה את ידך . וכן במלחמת סנהדיב ניסים היו נעשים ע"י תפלה . אמנם לא על ידי שליחות וכן כל מה שבא בליהו כל הניסים היו ע"י תפילה כאמרנו ויגש אליהו ויאמר היום יודע כי אתה אלוקים ישראל וכדברך עשיתי וגומר . ואל יקשה בעיניך אשרו וכדברך עשיתי את כל הדברים האלה שאילו כדבריו לא היה דברך לתפילה . אמנם כדברך רצה למר כדברך עשיתי וזו היא הכוונה הישרה ולא תחוש לדבר אחר והלא תראה מה שאמר במשה מה שאמר לו יתברך לך אמור אל פרעה ועשה כך וכך . וכן בכל הניסים : אמנם היה הולך בשליחות ועושה כי שאמר שהוא יתברך שלחו ואמר לו לך לעשות כך מה למשה להתפלל לעשות כך . והרי הוא היה שולח . ואם באלהו כן התפילה למען בו אמנם כוונת אליהו לקדש שם שמים . ולפיכך היה מתפלל ונעשו עמו נם ונתקדש שם שמים כאמרנו ענייני עבדי וידעו העם הזה . וכן וירא כל העם ופילעו על פניהם . ותדע לך אמת כי כל דרכי הנביאים כולם והניסים והנפלאות על ידי תפילה היו עושים ולא על ידי שליחות לעבר לך עשה חנם חזר . זאת זאת השכם והעבד לשלוח הנביאים

חלק ראשון

שער הצבאות

נימים שבכתובים לא על ידי ביווי ולא על ידי אמתת נבואה כ"א גימטריא נעשו בעת כהן כאלו נעשים עמנו היום בכל דור ודור לא פחות ולא יותר. והתבונן העיקר הגדול הזה שהתעוררנו וכסתתם כל בו בענין דק יתאמת לך סוד התורה וסוד הכביאים וסוד הכתובים. ותראה ההבדל הגדול שביניהם בין על ידי מעלות בענין שליחות. וכן על ידי כפי. ואמנם כי אלו העניינים כללם הנם על דרך ההמשכה העליונה במה שהקדשנו לבאר בסוד ילוד נבואות בהיות זה השם נכתב בכביאים ובכתובים ולא בתורה כי הענין על סדר הכוונה הוא הולך. והתבונן מה שביארנו בסוד תורה נביאים וכתובים מהו ההבדל אשר ביניהם כי הענין דק הוא עד מאלף. ובמקום כל ראשון נביאים העניינים אחדים ואינו כן כי רב השקום בינות כי אין הנימים נעשים על ידי משה שזין עם הנימים על ידי שאר הכביאים ולא הנימים הנעשים ע"י הכביאים שזין עם הנימים הנעשים על ידי הכתובים: ואחר שהתעוררנו על זה יש לנו לחזור ולהתעורר על שאר העניינים הכלליים בשם ילוד נבואות: דע לך כי לך נקרא יתברך בשם ילוד נבואות על היות כל נבואות העולם מתהוים מאמתת שם ילוד הוא שם ההויה. ולפיכך תמצא הקדושה מטולשת כנגד הכבאות. להיותם כולם שעריכים קדושה ומגידים על שם היותו כי שמו העיוני הוא סבת הכל וקיומו ואשר כל הכתובים נבואותיו ליהודי אבותינו ולקבל עול מלכותו נבראו במשורו. שאמר כל הנקרא בשמי ולבכודו בראיתו. כלומר כל נבואות העולם שנבראו מאמתת שמי כמבא ונקראו על שמי לא בראיתו לבוכי. אמנם בראיתם להודיעם סוד יהודי וכבודי.

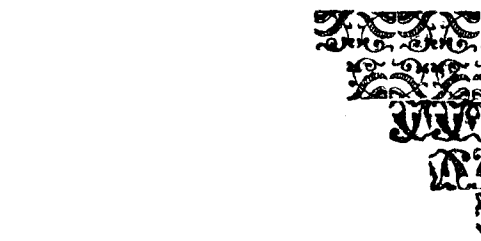
ופה שאמרנו כל הנקרא בשמי כן הוא. כי כבר אמרנו בהיות כל כביאים סמוכים על שמו ובהיות כיבוי מורים כול פעולותיו. ובן אשר כל הנקרא בשמי הרי אלהים שבו ונתחלה הטיב בשמו הוא נקרא כמו שפירשנו והרי אלהים הוא היכל לקריאתו בשמו הוא נקרא כמו שביארנו והרי עדי שהיה העדות עליו בשם הוא נקרא כאשר ילוד נבואות יד' ד' כסמך לו נבואות. בהיות קיום כל הנבואות בשם ילוד כמו שביארנו. הרי לך כי כל הכחות העליונים והתחתונים סמוכים הן על שמו. ואחר שהן נקראים בשם כריכים הם להקישו בשם המורה אמתת יחודו וקדושתו וכריכים הן להורות על פעולותיו בשם שהוא מעיד על חדושה פעולים וכריכים הם לקבל עול מלכותו בשם שהוא מעיד על היותו מושל בכל. וכריכים הם לעבוד לפניו ולשרת בשמו בשם כי הוא אלהי וכל העולם נבאותו הם. ואם כן הרי לך מכלל נד ומכל פינה כי שמו המיוחד עיקר כל העולם והוא סבת קיומו. וכמו שהוא יתברך המורה על יחודו קיום ביאור הכביאים כ"א בסוד ייחודו הכל תלויים. ומה שיש לך להתעורר אליו ולדעת כי שם נבואות סודו נבא אות. כלומר נבא האוהיות. וכבר דק גלגלים כתהוו כל נבואות העולם עליונים ותחתונים. ועל כן אשר נפטר יצירה עשרים ושתיים אותיות יסוד: ומה נעים לכל

משכיל סוד אמרו י"ה יהוד נבאות. ואחר כך אמר עשרים ושתיים אותיות יסוד. אמנם כי נורת הגלגלים וכל נורות מעשה הטבע בין כלל בין פרטו אינם סמוכים כ"א לכוונה ידוע לכוונת האותיות. והתבונן כי הנבאות יבאו מבא אות. והתבונן בהיות המחלקות ע"ולם שלה נפש כי השכלים מהיג' העולם והגלגלים מהיג'ים השנה. והסודים מהיג'ים את הכלש. והתבונן כי זהו ג' והוא ה"ה וה"ה ככה שפירשנו שאר נבאות העולם וכולן תלויין הם על ילוד כאשר ילוד נבאות. ונבאות נטפל הוא לשם ילוד להעיד ולהודיע כי הנבאות לא צתהו מעצמן שביאים קמזינים ושיאים סמוכים כל הסמוכות לבד. אמנם בהיות נבאות נספך לילוד הרי העדות ברורה שאין לכל נבאות העולם קיום מכלתו יתברך שהוא השם אשר סמוך כמשכות כל ההמשכות ונתחלה העולם מאמתת שם ילוד. אמנם כי אין לעולם קיום מכלתו יתברך כמו שאין להוכרת שם נבאות קיים מכלתו ילוד. הרי לך שם ילוד נבאות הוא עד כאן על היותו יתברך סבת הכל וקיומו. וזהו השם שכולל כל אלו הכביאים שהקדמנו ביאורם. וזהו עדות ברורה על כל דברינו. ולכך תמצא שם זה חותם כל שמוותו יתברך כי זה הוא האחרון מכל השמות שהוא יתברך נקרא בהם. כי שאר כל השמות בתורה הן כללם. והנמשך אחר התורה נביאים וכתובים להיות יסוד שם זה על התורה שמתמשת בשם ילוד בהיות שאר הכביאים על יסוד נבאות שמה שפרסם היותו יתברך משל על כל הנבאות. וא"כ הרי שמוותו יתברך באים על דרך הכוונה במה שפירשנו:

זהו מה שראינו לסדר הנה בסוד מערכת שמוותו יתברך. ואמנם כי הדברים אשר התעוררנו עליהם הם פתח גדול ושבוא להבטם לעיקרי האמונה המיוחדת אשר כל העולם כולו תלוי עליה. ואמ"כ כל העיקרי אשר כללנו בזה החלק כולם יתמידו עדיו על יסודי הביאור האמתי בעיקר אשר נכנסו אנו בביאורו. וילוד אלקינו יבכו ויורנו דרכי הישרים. וסודו היקרים. בענין שיהיה ספרינו הר גבוה מבשר כל העולם. כאשרנו מבין תבא תורה. ודבר ילוד מירושלים. והכני נכנס בביאור החלק השני משלשה חלקי הספר. בעזר המלמד אדם דעת:

חלק שמוותו העלה ראשי. אל הר בשורה להלך הפשי. וצבאות י"ה מען הקול. יודו לאל שדי באור שמי. היכל אדני יעמיד פתחו אל. ואלדיהם מכון קדשי. כנוי יסודי'ה. וסוד אהיה. חלקי ילוד אמרה נפשי:

החלק

נשלם החלק הראשון מחלקי הספר. תהלה לאל:

החלק השני מחלקי הספר והוא חלק

עשרים ושתים אותיות :

אלה למדני סוד שמך ומודי העמידה על יסודי :
 והתמיד מחקרי שכלי בסודך עדי אפנא טכונה אל כדודי :
 ורגלי העמד על קו ישרותי וילי החיזק בכנף יהודי :
 ואזני תעריך ללמוד שמועתי בסוד רבים ועל יסוד יחידי :
 ועל פי ישקו כר הגברים ואז תחפזן ואעיר את כדודי :
 ושמן למדני אל ואדע להקדישו ואקדישך בעודי :

שער בב אותיות

בך יחזיר אבטח * ובשכר אשתמח :
 היותך לי מבטח * ועולם אעיר בך :
 בך קיום אוח כב * ושכל עם כורכב :
 וחומר עם מורכב * וכל מעייני בך :

בך יחזיר חסיתי אל אבושה לעולם בצרקהך פלטני :

אלקים יחנך בני ויאר פניו אליך וישכילך בסוד
 סדרי המושכלות ובסוד תכונת הנסתר
 כאשר עיניך רואות סתרי המורגשות ותוכן
 הנגלות ויפקח לראות ולהסתכל בעין השכל
 אשר תזכה לחזות בנועם ידוד ולבקר בהיכלו
 ואני תפילתי לאל אלקי הרוחות שיריכני
 בגתיב מצותיו להודיע לבני האדם
 גבורותיו משפטי אלקים
 תורותיו :

דע

אחיי שמך האל כי החלק הזה שאנחנו בו
 נמשכו אחריו לבאר בו סוד מה שמורות כב
 אותיות היסודות בדרך מדריהן ומשפטיהן
 במערכות האלפא ביתא והשומעין לקול אות הראשון אולי יבינו
 לקול האות האחרון כבר ביארנו בוכרון שמותיו יתברך כי שמו
 המיוחד לו הוא כלכד השם המעיד על ההויה והוא כלכד הנקרא
 שם המפורש וכל שאר שמותיו בלתי השם המיוחד אינם אלא
 כנויין לפעולות ולפי מעשיו הנגזרים ובאמת כי השם המיוחד
 הוא המעיד על אמתת קדשותו יתברך ושאר כל הכנויין אינם
 שעידים על אמתתו ומאחר שהן מחודשים בחדוש העולם
 אינם הם סודי דרכי החכמה האלהית ודרכי הסודות
 והחכמות הפסימיות ובאמת כי כל מה שאמרנו בחלק שמותיו
 יתברך בסוד השם ושאר הכנויין הוא מה שמורה בעדות בורה
 בסוד לבאותיות ובפתחם כל התוכנו כולם וכל המחודשים
 שאמת שם ההויה והכני נכנס בביאור שערי החלק הזה כל שער
 ושער מורה ענין קודם לו בעזרת שדי :

שער בהודעת אידך כל הנמצאים וההויות תלויים
 בשם יהוד :

כבר ביארנו היות סוד ההויה הקדמונית קודמת לכל
 הנמצאים והוא סוד קדמותו ית וחדוש הנמצאים וכן
 ביארנו כי פעולת הטבע בשם אלקים היא בהויות ית ששתמש
 בכל מעשה בראשית בזה הכנוי בשם שכבר קדמו בהויות כנוי
 אלקים לב פעמים במעשה בראשית בסוד כבוד אלקים הסתר
 דבר וכן ביארנו בהויות שהם תכלית שמוס ההויות ותכלית
 שמוס הפעולה שזהו סוד בהויות ההויה גורמת למציאות שאר
 המחודשים וכפי דרך זה נריכס אנו לעורך על היות כל
 הנמצאים כולן תלויין על שם יהוד בהויות היות הפעולות
 והיות התנועה מתהוים שאמת שם ההויה והם ניתלין בו בדרך
 זה שאכי מעורר אותך עליו העדה ישרה :

דע לך כי כל מעלות העולם עשרה הוהו יסוד כל כנין וששם
 והאלה הגלגל חוזר ובאמת כי אלו העשרה מעלות
 שכוללות כל הנמצאים הן עשרה הוים מכה ההויה והן תלויין על
 יסוד ההויה בדרך זה ידוד יהוד יהוד הלא
 אתה תראה תכלית שמוס ההויות שמודן יהוד יהודי עשרה
 שכולל סוד עשרה חלקים הכוללים כל המציאות כולו ואם כן
 הרי שם ידוד קדמון לכל הנמצאים והוא הגורם למציאות שם
 יהוד שאמתתו למציאות שהוא עשרה חלקים העולם

והענין שאתה נריך לדעתו הוא להיותך יודע כי העשרה חלקי
 סמוכים הם לשם יהוד וכן הוא האמת הלא תראה ותמצא כי
 אלו העשרה חלקים הכוללים כל מעשה בראשית תלויין הן בשם
 יהוד הנכלל בשם אלקים והתבונן עד מאד בהויות העשרה
 חלקים העולם נמצאים מאמתת יהוד והסוד הכולל הוא אמרו
 בשאמר הראשון יהוד אור והלא תראה בשאמר זה עשרה
 חלקי המציאות נמשכים אחר יהוד וכן תדע לך כי לא לחנם
 הן עשרה שאמרות ועשרה דברות ועשר ספירות בלימה שהן
 כל ארבע יסודות וששה רוחות וכן כל העשירות תדע לך כי
 עלאות יוד הנמשכת שאמת ההויה שתהוים כמו שתראה
 תכלית שמוס ההויה יוד וכן תמצא סוד שמוס ההוים עשר
 אותיות והעדות האות האחרון שמורה עשרה בדרך זה ידוד
 יהוד יהוד הלא תראה בהויות אותיות שמוס ההויה עשרה
 והאחרון יעדות על כולם ואם כן יש לך להתבונן במה
 שאמרנו בהויות כל חלקי העולם עשרה שוה היא עדות בורה
 היותם נמצאים מאמתת ידוד שהוא יתברך הגורם מציאות כולם
 והוא קדמון שאין לו קדמון קודם ולפי זה הדרך תמצא עשרה
 שאמרות שבהן נברא העולם סמוכי לזה להודיע שאין לשאמר
 ולשאמר הנמצאים קיים בלתי קדמות ההויה הקודמת לעשרה
 מאמרות כי העשרה תמצא עיוחד בתכלי שמוס הפויה בהויה
 אות יוד במשך אחר יהוד והוא הסוד דרך עשר ספירות
 בלימה הכוללות ששה רוחות וארבע יסודות להודיע
 שאין ליסודות ולרוחו קיום אם לא תקדמם הויה וכן עשר
 דברו להודיע כי כולם מסודרים שאמת שם ההויה נמצא
 באמרו בדבור ראשון אנכי ילוד אלקך וכן בדרך זה ואם
 כי אלו העניינים אשר ביארנו הנה נריך אתה לדעתם ולשארם
 בהויות חלקי העולם עשרה ובהויות נמשכים שאמת שם ההויה
 כמו שתמצא אות יוד נמשכת שאמתת השם שמש ואת יוד
 תכלי השמוש ואם כן הרי נמצאים כולם קבועים בתכלית
 שמוס ההויה והרי לך העניין שבו אר בהויות ההויה אמת כל
 הנמצאים וחולתם אין להם קיום הלא תראה בהויות העשרה
 שאמרו תלויים באלקים בסוד יהוד כמו שתמצא אות יסמוכים
 אחר זה וכמו שביארנו בסוד יהוד ואם כן יש לנו לעורך
 בהויות חלק העולם תלויין בסוד יהוד בדרך זה :

דע לך כי כל מעלות יסוד עשרה הם וששם והאלה הגלגל
 סוד והכנין נראה ואשכח כי עשר אותיו ראשונות

תמצאם ויחידות אמנם מה שאחריהם תמצאם כולם בנין
 כדקדוק: **אב** גד **הו** זח **טי** הלא תראה אלו עשר
 אותיו כל אות ואות ויחידו • אמנם מעשרה ומעלה בנין
 כי אות כף בשמו לעשירי בנין גמור הוא שלא תוכל להגיע עד
 אות כף בלתי בנין • **יא** יב **יד** יו **יז** יח **יט** כ •
 וכן כדקדוק • אמנם בהיותך מוצא כף כל מנגם **עפ** צק
 בראש בנין שאר העשיריות • כי אלו האותיו עשרה הן • כי
 האותיות היסודיות עשר הן ומספר המאה עשר עשרות הן •
 ומספר האלף עשר מאות • ומספר הדבבה עשרת אלפים •
 הלא תראה על המעלות הולכות בעשרה להודיע כי חלקי
 המציאות והמבואים כולם עשרה הם ולא יותר • ומה שתמצא
 באחדים והעשרות והמאות והאלפים והרבבות שמדום אל' גד
 פסודו • הרי חזרו כול אל' המרכבות לאות יוד שהיא אור
 באחדים שהם עשרה • והעשרה והמאות והאלפים והרבבות
 היוצאים חלילה לאות י • שזהו אור עשרה אחדים והכל בסוד א'ב
 גד • ויש לכל מטמיל להתבונן בענין המופגז הזה בהיות כל
 חלקי העולם עשרה ולא עוד • ואם יש עשרה לעשרות הן
 חוזרים והעשרה הן קטין בעשירית אותיות הה'ה • ואם כן
 הרי כל המבואים כולם מתגבלים בעשרה חלקים ומתהווים
 מאמת' טס יהוד' שהוא קדמון לכל המבואים אשר מאמתתו
 נמלא כולם • וכפי אסוד העשרה יש לך לדעת ולהתעורר בהיות
 המכות חלות על המהריים עשר על מאמר פרעה • כאמרו לא
 ידעתי את יהוד' ואם כן נהוו המכות בו מאמתת יוד'
 בהיות כל עשר מכות תלויות בעשירי • והתבונן בכל מקום
 שתמצא אומר עשירי • כי זו היא אות י • שהיא עשירית לשימוש
 השם המיוחד כדקדוק • יהוד' יה' • הלא תראה
 העשירי עשירית • ולפיכך התבונן בכל מקום שתמצא אומר
 עשירי • ואם כן התבונן בהיות עשר מכות חלות במהריים
 בהיותם כופרים בהוייתו יתברך כמשכות משם הה'ה שמש
 בהיותו תלויין בעשירי • הלא תראה כי הוא יתברך הפלל
 מכות במהריים בשם יוד' להיותו שהוא עליהם המכות בראש
 שמו שם יהוד' ובתכליתו כאמרו הנה יד יוד' הו'ה •
יהוד' יהודה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה

המיוחד מפורסם בתכלית הכרוסם בענין זה כאמרו הנה י
 יהוד' הויה וכשתפרסם שמו המיוחד ארבעה הכינים
 ונפלאות לעיני כל העולם • וכשתבונן בענין הגדול הזה כי לא
 למחס הם עשר מכות • כי אלו המכות העשירי' בהויה הם
 תלויות ולא תמצא שם הויה בכל תורתנו כי אם במקום הזה
 ותמצאם סמוך לשם יוד' בסוד איני ראשון ואני אחרון כן הוא
 האמת כי מאמר שאמר פרעה לא ידעתי את יהוד' הנהו בשם
 יהוד' להודיע שהוא יתברך ראשון והנהו בשם הויה שהוא ית'
 אחרון כנגד מאמר לא ידעתי את יהוד' • הויה ראשון • הויה
 ואני אחרון כאמרו הנה יד יהוד' הויה יוד' ראשון • הויה
 אחרון • ודי כמה שרמזנו בענין זה • וכחזרו למה שאמרו בו
 וכאשר דעו • כי כל חלקי העולם כמו שאמרו בעשרה
 הן • והתבונן בהיות העשירי קודם כי זהו גמר כל החלקים
 וכל החלקים עד העשירי אינם שלימים אמנם כשיגיעו לעשירי
 הנניין נקשר • והנני נכנס בביאור העשרה חלקים בהיות נקשרי'
 בחי' השם המיוחד שמדור זה באלו הדרכים או היא מערכת
 חגי השם המיוחד בדרך תכונות האותיות על דרך הבנין
 והפפולה וזה היא בנתיב • **אב** גד **הו** זח **טי** • אל' הן
 תשע אותיות מורות פוד תשעה חלקי הבנין חלקן ומתחלק
 בפני עצמו הוא • אמנם בהיות חלק מחובר בכמה הבנין •
 ובחדת חלילה תמצא כל החלקים מעידין על הפשירית בהיות
 כל חלקי העולם עשרה • והעשרה מעידין על העשירי • והעשירי'
 סמוכה למסך י • והנני נכנס לבאר לך בעיוש דרך בנין
 האותיות וחכום והרכבתם בנף הגלגל • וכיני כל החלקים
 והמעלות הם עשרה • **אט** בח **גז** דו **יה** • התבונן ותראה
 כל העשרה חלקי המציאות כשהן חלילה הולכים על עשרה
 עשרה עד הגיעם לשם י • כולם מעידים עשרה עשרה חותם
 הכל י • וכן תמצאם עשר אותיות וחתימתם י • והם כמציאם
 על י • כמו שתמצא בסוד השם המיוחד כי עשרה הן ונמשכים
 אחר י • בדרך זה יהוד' יה' • הלא תראה י • אחר י •
 וכן תמצא אמרו יה' אור בכל בלתי הענין והמרכבה מעדה י'
 והחותם י • ואם כן הרי לך עשרה חלקי העולם מתהווים מהיות
 י • והוא הפוכך בכל חלקי העולם • ואם כן הרי לך סוד חגי השם
 המיוחד סוכך בכל חלקי העולם ומעיד שהן עשרה וחרי החלקי'
 שתהוים מאמתת י • בדרך שהותעוררו עליו • ומאמר שביארנו
 זה בסוד החלקים יש לנו לחזור ולהתעורר כיני תנועת החלקים
 במשכת מחי' השם הנשאר ומתהוית מאמתת היותו א'י בט'
 גז דו זהו • הלא תראה מחי' השם האחרון שמדור זה הו' מעיד
 על תנועת החלקי' • ובאר אמרו כי החלקים עשרה ומשערה
 מלמעלה הגלגל חוזר • ואם כן הרי החלקים קבועים בחי' השם
 שמדור י • ותנועת החלקי' קבועות בחי' השם שמדור ז •
 ואם כן הרי היות החלקים והיות התנועות נכפאים מאמתת טס
 יהוד' ית' • ואיך יכול להכרז מאמינות יוד' היות טס גה הויה
 קדמון • והיות ולק' העולט ותנועתו מסודשים מאמתת טס
 ההויה • והנני רונה לפדר סוד החלקים וסוד התנועה על
 שם המיוחד בסדר ככך בענין זה שאני עמאר בעזרת טי :

חלקי המציאות עשרה

אט בח **גז** דו **יה** • והתבונן ותרא' העשרה חלקים הולכים
 על עשרה • בסוד אט' עשרה • ד'ח עשרה • ג'ז עשרה • ד'ח עשרה •
 חותם הכל י • הרי לך כל חלקי המציאות קבועים בשם י •

תנועות חלקי המציאות

אי בט **גז** דו זהו • התבונן ותראה חלקי המציאות
 המתנועים בסוד אחד עשר • כי יעד עשרה חלקים הן ומעשרה
 ולמעלה הגלגל חוזר • והרי אחד עשר ראשי' התנועה • ותמצא
 התנועה שהיא דבקה בראשית החלקים ותכליתם • וכן תמצא
 תנועת הגלגל לעולם הולכת עת אחד עשר עד הגיעם לחו'ם
 נהוו

התבונן במראה הגדול והו ותראה יוד' ראשי' שמוש השם
 המיוחד על הסדר ותראה הויה תכלית כיווף השם המיוחד
 על הסדר • ולא יעלה בדעתך דבר אחר • כי מוכרח
 הוא להיות שם יוד' ואמת הנידוף ולחיות שם הויה תכלית
 הנידוף • כי הענין מוחלט וכורח הוא להיות כן על פי חכמת
 הנידוף • והתבונן באמרו הנה יד יוד' הויה במקד' אשר
 בשדה • בהיות אלו שני הלשונות שורים ראשית שמוש השם
 ותכליתו • להודיע כי עשר המכות שחלו על המהריים מאמתת
 שם יהוד' • ולפי שכפר פרעה ואמר לא ידעתי את יהוד' •
 הנהו יתברך כדך בסודות המתהוים בכח שם יהוד' • בהיותו מגלה
 סוד שם מלכותו בהחלתו להנקם שוה • הנהו בכחות הנמשכים
 שמוש יהוד' • ולפיכך אמר הנה יד יוד' הויה במקד' •
 כלומר בהשתנות הויה מאמת שם יוד' • הנהו בכל מיני
 השתנותו • ולפיכך אמר בפסוק ראשי' שמוש שם הויה ותכליתו •
 ותדע לך כי לא למחס באמר ואמר מהריים אנומה מבני ישראל
 כי יהוד' נלחם להם במהריים • כי יהוד' נודאי נלחם להם
 במהריים בהיותו יתברך מפורסם בהם שם יוד' בשכות החלות
 עליהם מאמתת יוד' • ולפיכך אמר הנה יד יהוד' הויה
 במקד' וגו' • כלומר בהשתנו' המכה היתה בשם יוד' שמש
 הויה המכות באות בהויה והתבונן בהיות הויה תכלי' שמוש זה
 השם הנכבד • להיות שם הויה מתקדשם עליהם בכל מיני
 כנסוה השם בראשי' ותכלית המכות לך לא למחס באמר
 לשען תזכור את יוס באתך מארץ מהריים כל ימי חיך • וכן
 התבונן בהיות יביאת מהריים וזכר לדורות • והחבע בראש כל
 שפחיתו ובראש כל ששעה הימים והמלאות להיות שם

שהוא טפח בעוביו זהב. כנגד השכל העשירי שהוא שכלי והתבונן בהיות תשעה כנגד תשעה. ואחד כנגד אחד כמו שהוב אינו מתערב עם העץ. כן נגלה השכל אין מתערב עם חומר הגלגלים. ואמנם בהיות הכפורת והב שהוא המעולה שבמתכות. כך העשירי שכל שהוא מעולה מן החומר והתבונן כי בענין גדול אנו מתעסקים ודרך התבוננות גדול בהיו ההוב כמשל לשכל. כי השכל מחודש. אמנם מעולה משאר מחודשים כמו שהוב מהותך. אמנם מעולה הוא משאר מיני מתכות. וא"כ הרי כל שיעור הקומה עשרה מחודשי הן ארבע שיש בהן מעלות כנדלות כולם נגדו וחודש הן ככספן

שיעור השע מאמרות

דע לך כי המאמרות סוד תכונות המעלות תשעה. אמנם תמצא המאמר הראשון שהוא בראשית מביע את כולן. בהיותו כולל בו את השמים ואת הארץ. כי זהו הכלל שבו מתעסק בכל תשע מאמרות הכשורים באמרו יהי רקיע. יקונו המים. יהי מאורות. תובא הארץ. וכן כל השאר. והרי אחד נבדל מן התשעה ומביע כל התשעה. כמו שתמצא השכל העשירי נבדל מן התשעה ומביע את התשעה. ואמנם נדר החדוש הכולל את אלו ואת אלו תשעה המאמרות מבוטאים בדרך זה. המאמר הראשון שאמרו נכנס בנגד התשעה וכולל כל תשעה הוא הנקרא בראשית שהוא כולל שמים וארץ בזה שכל התשעה מתעסקים בו. אמנם שאר התשעה בלתי מאמר בראשית אלו הן. א' ויאמר אלוקים יהי אור. ב' ויאמר אלוקים יהי רקיע. ג' ויאמר אלוקים יקונו המים. ד' ויאמר אלוקים סד שאר. ה' ויאמר אלוקים יהי מאורות. ו' ויאמר אלוקים ישכנו השמים. ז' ויאמר אלוקים תובא הארץ. ח' ויאמר אלוקים נעשה את האדם. ט' ויאמר אלוקים הנה נתתי לכם. הרי כל אלו התשעה תמצאם בכללים במאמר ראשון שהוא בראשית. וכל תשעה ותשעה בכללו. וא"כ הרי העשרה מאמרות שיעור קומת העולם. ואל תשעה באלה שתמצא בענין אדם ויאמר להם אלוקים פרו ורבו. כי אין מאמר זה דומה לשאר. כי בכל התשעה תמצא ויאמר אלוקים. אלוקים ספון למאמר. אמנם במאמר זה תמצא ויאמר להם אלוקים. והרי לשון להם ספסוף בין ויאמר אלוקים. ואם כן הרי המאמרות תשעה. ושאר בראשית שהוא ראשון ועשירי כולל את כולן. והרי לך הסוד מבוטא בהיות חלקי מאמרות כמו כן עשרה שיעור קומה:

שיעור השע דברות

דע לך אחי כי הדברות שנאמרו בהר סיני ביום הקהל עשרה הן. אמנם הדבור הראשון כולל את כולן במאמרו אנכי ילדו אלוקיך. וכשיאמינו זה הרי כל שאר תשע דברות נגדו הקיום. ואם לא יאמינו זה הדבור הראשון אין לשאר הדברות קיום. כי אם באמתת מציאותו יתברך הכל תלוי. והוא סוד אנכי ואם לא יאמינו במציאותו כיבד יקבלו שאר הדברות. וא"כ הרי זה הדבור הראשון כולל את כולן כי באמתת מציאותו הכל תלוי. והרי לך אחד הכולל כל תשעה ונבדל מן התשעה והוא בכלל העשרה והרי יסוד כל אלו מבוטא בהיות אחד נבדל מן תשע נגדו וכמין. ובהיותו בכלל העשרה על כד המספר ונדר הבוראה באותו ענין:

שיעור קומת האותיות

שכוללות חלקי המציאות: דע לך כי האותיות שכוללות חלקי המציאות היסודיות עשרה. אמנם העשירי היא שנהגת כל התשעה בסוד א"ט סודו י' ב"ח סודו י' ג' סודו י' ד' סודו י' ה' הכשורת שיעור חניי. וא"כ הרי העשירית נבדלת מכולן ומתבנת את כולן בענין זה שאמרו בשאר. ואחר שכן הרי קומת היסוד היא עשרה. כי עשרה תוכל להשתקף על אחרת. כמו שתאמר אחד. תשים בספסוף שהוא אחד. וכן במקום שמים

סודו ה' ו' שהוא סוד חני השם המיוחד הארון ואחר שכן הרי לך העדר הברורה בהיות חלקי העולם ונתנועתו כמציאות מאמת שם ילדו ועליו הן סמוכין וזולתו אין להם קיום כי הוא הסובל את כולם והוא חותם: גם הוא ראשון והוא אחרון והלשון כלשון הויה שאין לכסנאים בלתי הויה. והתבונן כיבד הסמתהוים בהויה בהיות החלקים והתנועות דברים בה. וא"כ הרי העדות ברורה על מה שאמרו בהיות לשון הויה קודם לכל הדברים כי זולת הויה אין להם מציאות. וכשהן כמציאות הרי הויה תאמת מציאת. וכן התבונן למה נקרא הויה וכיבד כל הכמנאים תלויין בה. ואחר שכן הרי העדות ברורה בהיות על קדמות ומורות על הויה נקרא בשם ילדו והוא יתברך קדשון לבדו ומחדש כל העולם מאמתת קדמותו. ושמו הוא עד כאשן על כל זה. בהיות ההויה גורמת לכל הכמנאים ובהיות חלקיה תלויין בסוד חני שם ההויה ובהיות התנועה תלוי חני השם. ואם כן הרי שני חותמות שכל חלקים ושנתקעו סודם הויה ואלו הם עדים באמנם אשר מאמתת שם ילדו נתהוו כל הכמנאים:

שער בהודעת העשיריות שהן סוד החלקים:

דע לך אחי ישמרך האל. כי כל חלקי המציאות עשרה כמו שאמרו. וכנגד אלו העשרה תשאטם שיעור קומת הגלגלים עם השכל העשירי. ושיעור קומת הארון עם הכפורת ושיעור תשעה מאמרות עם בראשית ושיעור תשע דברות עם ארכי. ושיעור עשר ספירות. ושיעור עשר סבות. וכנגד אלו שיעור שמושי הויה בשתי דרכים כנגד ילדו אהיה יה שמות עשרה. ובסוד ילדו יהוה יה. סודם עשרה. ובסוד כנגד אלו סוד הכולל את הכל אב גד ה' וז' טי. ואחר שראינוו אלו העשיריים יש לנו לחזור ולהתעורר בכיבוד כל אחד ואחד כראוי בע"ש:

שיעור קומת הגלגלים:

דע לך כי נגלה התנועה המיוחדים כמו שהסביוו עליהם הפילוסופים בהסמכת השכל תשעה הן. ואמנם תמצא השכל העשירי מביע אותם כי ממנו תולד התנועה לכל תשעה הגלגלים ובאמת כי

הגלגל הראשון	נקרא	גלגל	לבנה :
הגלגל השני	נקרא	גלגל	כוכב :
הגלגל השלישי	נקרא	גלגל	נוגה :
הגלגל הרביעי	נקרא	גלגל	חמה :
הגלגל החמישי	נקרא	גלגל	מאדים :
הגלגל הששי	נקרא	גלגל	צדק :
הגלגל השביעי	נקרא	גלגל	שבחתי :
הגלגל השמיני	נקרא	גלגל	המזלות :
הגלגל התשיעי	נקרא	גלגל	ערבות :

הגלגל העשירי למעלה מכיבן מביע אותם והוא הנקרא ש"ו ש"ל עולם. וא"כ הרי שיעור קומת העולם עשרה ולא עוד. ובשמונה הזאת כללים שלשה נבאות העולם. וא"כ הרי העולם כמו שביאמרו. כי חלקי העולם עשרה הן ולא עוד. ואין להקשות מהשכל העשירי המביע את התשעה. כי גם הוא מקבל תנועה מאת ארובו יתברך ויתעלה. וגם הוא בכלל החלקים והוא פרטי מנד אחד וכללי מנד אחד. כמו שאנו עתידין לבאר בע"ש. ומה הדרך מבוטא הוא בהיות קומת עולם עשרה:

שיעור קומת הארון:

דע לך כי קומת הארון אמה וחצי. ועובי הכפדת שיעור טפח. וככלל עשרה טפחים. ומה שיש לך להתעורר בענין שכבר התעוררנו עליו. והוא בהיות הארון עץ והוא טפחים. כנגד ט גלגלים ובעלי חומר. ובהיות הכפורת

שנים ב' וכן עד עשרה שהיא' אכנס מעשרה ולמעלה הגלגל חוזר והבנין הוא נראה שאם תרכה לומר אחד עשר הרי אתה חוזר חלילה ולא תוכל לטוס במקו' אחד עשר את אחת לא שנים בדרך זה יא' מודו אחד עשר יואם כן הרי העיקר הגדול נבואר בהעלות הגלגל מעשרה ולמעלה שאין שם חלקים כ"א תגישה ואין להקשות מאות' או אות' ל' דומיהם' וכבר בירשנו הענין למעלה: ואחר שהתעוררנו על זה נחזור להתעורר על השאר בעזרת שלי' :

שיעור חשע ספירות בלימה :

דע לך אחי כי הספירות בלימה עשרה הן' אמנם היסוד הראשון שהוא יסוד האש מנהיג כל תשע הספירות הנשארות בהיות הדברים משתלשלין דבר מדבר ולפיכך נאמר כי היסוד הראשון כולל כל התשעה' ואמנם כי אין הנראה מדעתו וזו דעת ספרי יורה שאמר ספירה ראשונה רוח: וכל הפסכיל יראה כי הענין אחד וכחור לטה שאנו בו' לע כי הספירות שהן כוללות כל המחשבים מכורה וחומר והרכבה עשר ואלו הן' א' א' למעלה ב' אור חוק מכדיע' ג' מים למטה ד' ארץ מטה שמה' ה' רוח' ו' תחת' ז' מרח' ח' שער' ט' דרום' י' צפון' הרי עשר ספירות אלו כוללים כל המחשבים כולם' ואמנם כי כולם כוללות ביסוד ראשון שהיא אש' כי ממנו נלחשו השאר כולם' מאחד שזה אחר זה במשכים' הרי הראשון יסוד הכל ולפיכך בתכנה יסוד הראשון שהוא אש לר' נכאמ' כי יל' אש אכלה הוא' ואל תקשה בעיניך אחרי לפעמים כי הראשון כולל או העשרי כולם' כי הכל בחזרת חלילה הוא' ולפעמי' העשרה ראשון' והעשרי ראשון' :

שיעור חשע מכות :

דע לך אחי כי המכות שחלו על המזדים עשר הן' אמנם העשירי מגיע לתיבות הלב' והוא חותם המכות כאמרו ותחוק מכרים על העם למהר לשלח' מן הארץ' ואלו חלה המכה הזאת בראשונה' לא היה בריך לשאר המכות' כי מיד היו המזדים משלמים את ישראל באמרם כולנו מתים' ולפיכך היו משלחי' אותם' אמנם בהיותו' רונה בפרסום שמו' ולקחת בקמתו מאותם הקמים על בניו' היקדים להם תשע המכות האחרות להם לבטלן' והוא ית' לקח בקמתו' אמנם בהיות מכת בכורות חלה עליהם' מיד ותחוק מכרים על העם למהר לשלחם מן הארץ' ולו חלה מכה כך בתחלה היו עושים' אשכס הענין כמו שפירשנו בדי' לפרסם שמו יתבר' וא"כ הרי כל תשע המכות תלויות במכה עשירית שהיא מכות בכורות' ואלו בא בראשונה אין שאר המכות היו בריכות' אשכס בא באחרונה להזית חותם המכות' והתבונן בהיות מכה זו מיוחדת משאר המכות באומרו עוד נגע אחד אביא על פדעו ועל מזרים בשלחו כלה גרש יגרש אתכם מזה' הרי יחיד מכה משאר מכות' באומרו עוד נגע אחד' ואם כן הרי המכה כוללת כל עשר המכות כי עליה הכל תלוי הוא' :

שיעור אותיות ההויה :

דע לך כי אותיות ההויה עשר הן' אמנם כי אלו העשר אותיות נכללות בתשע והעשירית עשירי' בדרך זה יד' אהיה' י' מודס' יד' יהו' יה' הרי תשע מובנות עשר' אמנם הכלל הכולל את כל העולם כולו' בהיות העשירי לשמוש ההויות כוללת כל הנמצאים והוא פרוטי' לתשע אותיות שמוש ההויה' - וא"כ הרי אותי' היא העשירית והעשירי' כוללת כל חלקי העולם בקטן בגדול בדרך זה יד' אהיה' יה' הרי עשר אותיות שהן שמוש ההויות נכללות בתוך תשעה אותיות' ע' שמוש המוכרח בדרך נכון' יל' יהו' יה' אלו תשע אותיות' כובלות עשר אותיות שהקדמנו' ואמנם אלו תמבאם בסדר מוכרח יל' ו. ואחריו י' ו. ואחריו י' ו. וכן הוא הסדר הנכון על כד האמת' ואמנם בהיות זה הסדר האחרון שלם כפי שמוש

האותיות תמצא העשירית עשירי' והיא בכלל הסדר המוכרח ואינכה בכלל השמוש שבתורה' כי בשמוש שבתורה תמצא עשר' ועל סדר הנכון תמצא תשע' אמנם בתיבות שמוש סדר הכון בתשלום סדר המערכת תמצא העשירי' חוץ לשמוש' והיא על סדר המוכרח בדרך זה יד' יהו' יה' הרי אות העשירי עשירי' והיא בכלל הסדר בגמר האותיות והיא חוץ לשמוש' כי שם יה' אהיה' יה' אין שם' עשירי' ואינכה בכלל השימוש שבתורה' אמנם היא חובה לו' וכפיהו הדרך הרי העשירי' במשכים מאמת ההויה וולתה אין לכל אלו החלקים כד קיוס ומכילאו' והרי עשר אותיות' ראשונות שבנין כוללות בוח האות העשירית להויה' אב גד הו זח טי' בדרך זה נכללו' בעשירית' א' ט' י' נ' ג' ל' י' חותם כל החלקים הוא חותם' ה' שהוא סוד עדות ההויה' בהיות חלקי העולם חותמים ההויה כמו שכתבנו מאמתת ההויה כבוד האות העשירי' להויה' אשר בס' כתלו כל חלקי המכילאו' וא"כ הרי עדות נכור' על היות חלקי הפנימיות עשרה' והתבונן בהיות עשירית מכוונים כנגד חלקי המכילאו' והתבונן במה שאמרנו רז' להיות הקדוש בעשר' ולא בפחו' כי זהו הכלל לכל חלקי העולם' והתבונן במה שאמרנו רז' בראש השנה עשרה פסוקים למלכויות' ועשרה לזכרונות ועשרה לשופרות' והתבונן בהיות הפקרא בתורה לפחות עשרה פסוקים' והתבונן במה שאמר דוד בחתימת ספר תהילים עשרה מיני הלל' והתבונן בהיות אנכנות הילוס עשרה' ואנכנות הרגלים עשרה' כי כולם על סדר הכוונה' ואשכס כי אלו העניינים אנו פתדין לבארם בע"ה בכפרנוה' ואכל אלו הענייני' אשר התעוררנו עליהם' יש לך לדעת סוד חלקי העול' בהיות עשרה ולא יותר כמו שתמצא עשרה אחדים שהן חלקי העולם ועשר עשרו' שמוס' ק' ועשרה מאות שמוס' אלף' ועשרה אלפים שמוס' דבבה' ואם כן הרי לך שיעור קומת העול' עשרה' ושיעור קומה זו היא האות העשירית באותו' ההויה כמו שביארנו שמוס' וזאת האות נמשכת מאמתת שם יהוה' שהוא קדמון לכל' ואחריו שם יהוה' מאמתת שם יהוה' ואחריו יה' שנתהווה מאמתת שני שמות אלו' וא"כ הרי אות יוד' שהיא תשלום ההויה מעולה כי מאמתת ההויה נכבדת' ואחר שכן הרי כל חלקי העולם שהן עשרה פתהוים מיוחדת שם האהיה' ועשרה חלקים בתלום בעשירי' שהיא עשירית להויה' והרי עשר אותיות היסודיות' שפודו' אות עשירית להויה' והרי כל חלקי העולם נמשכי' אחר השם יל' ית' וגם לא עשר אותיות היסודיות' תמצאם מעידים עלי' יהוה' בהיות חותמים' לה בדרך זה אט' כ"ח ג' ד' ז' ה' הרי ההויה חותם הכל' : ואחר שהתעוררנו על אלו העניינים הנכבדים המורשים סוד דרכי העשיריות שהן חלקי העולם ולא עוד נחזור להתעורר בענין התנועה אשר היא נמשכת אחד חלקי המכות' והנני נכנס בניאור פוד התנועה' כפי דרך הישר' :

שער בהודעת סוד התנועה הנמשכת לחלקים :

דע לך אחי שמדך האל' כי חלקי המכילאות כמו שאמרנו עשרה' אמנם מעשרה ולמעלה' הרי הזנועה נולדת ומשכבת לחלקים' ובאמת כי תחילת כל התנועות העולם היא לא' והיא התנועה הנמשכת מאותיות' על השכל העשירי' בצוד יא' - א' מביע אותי' בצוד היות זה הכפוא הקדמון האחד מביע השכל העשירי' והעשירי' מביע כל תשעה חלקי העולם' וכשהוא מביע כל ט' החלקים הוא פוט בהם כבוד א' ט' כי א' מביע ט' וגדר אחד כוללה המביע' ולשאר הפתנועים והוא אותי' שכולל אותם בגדר אחד להודיע כי כולם אינם שריים הם לקבל סיגוי' ברכונו ית' . כמו שנראה האחד והתשעה שהן א' ט' משתנים וכעשירי' א' מ' בהיות התחלת התנועה מאותיות' הוא אינו בכלל מה שהוא מביע' ולא יכללם גדר אחד שהיו מביע' גם העשירי' בצוד א' אחד מביע עשרה' יוגם העשרה בכלל' אבל לא תוכל להכניס האחד המביע את העשירי' גדר אחד עם הפתנועים

כי תנועת א' לא תוכל לשנות אלו שתי האותיות ולהכניסם
 בגדר אות אחת כיוון פרטית וזה פרטית ולא תסבא אות אחד
 בגלל אלו ב' האותיות כמו שתמצא אות י' בגללת שתי אותיו א' ט'
 וזה בהיות תנוע א' אישפירית לקבל שינוי ברכובות ברך כמו
 שתמצא משבט וככלל בגדר י' משב בתנוע א' רי האות אינו
 נכנס בגדר האחד עם מה שהוא שביע אותו ואיננו כל עשרה
 חלקי העולם בין השכל העשירי השביעי את התשעה הגלגלים ובין
 הגלגלים בעבדן כולן מקבלן שינוי וגדר החדוש יוכללס בהיות
 אות י' בגללת אותם בגדר האחד והרי העדות ברורה בהיות
 כל מה שזולתו ית ויתעלה אישפירי לקבל שינוי והוא ית' מושל על
 הכל ומשנה והכל בסוד א' ט' וגם בסוד י' אמנם הוא ית' אינו
 מקבל שינוי מפני שאין מושל עליו שיוכל לשנותו והכל בסוד א'
 שהוא אינו נכנס בגדר אחד עם עשרה חלקי העולם כמו שלא
 תוכל להכניס אות א' עם אות י' בגדר אחד אספסזה לעצמו
 וזה לעצמו וא' הרי כל אחד מושל על עשרה חלקי העולם
 ואינו בכלל מה שהו' מושל עליהם כיוון חובה לכל והרי בסוד
 ראש' התנועה הבאה מאותו סבא ב'י הוא ית' ויתעלה א' ככלל
 פן ה'וד והוא ית' יחיד בפני עשפו והחלקי בפני עצמו וכשהוא
 ית' מושל בתחלת התנוע תמצא כל הנמצאים כולם דרך אחד
 להם לפניו וגם השכל העשירי בכלל הט' וכולם במדרג השינוי
 בהיו אות י' בגללת גם העשירי עם התשעה בגדר אחד בסוד א'
 ובגב' לכו' והרי כל שאר הנמצאים גם השכלי בין הגלגלים
 עובדים לפניו בגדר אחד ומקבלין תנועה מאותו ית' הוא לכו'
 יחיד והתן בפלגות ממש ספר יניח ב'י וישארו עשר ספיר' בלימה
 ושיחשו ב'י ממותו ית' שהוא לא נמל' בכלל הספיר'
 אמנם חובה לכל הוא וזה הענין שפירשנו הוא בעצמו בסוד א'
 בהיותו ית' כדלל מעשרה חלקי העולם כמו שאמרנו ספירות
 בלימה כלם בלתי מהות ה' וי' ספירות לכד אחד והוא ית' ב'
 לכד אחד י' וישנו לו לכו' ולהם לכו' ומה פלגא הענין הנכב'
 בהיותו השכל מביע כל הט' בסוד א' ט' שאו העשרה חלקי העולם
 והשינוי אישפירי הוא בהם אמנם בהיותו ית' שביע גם השכל
 העשירי עם שאר החלקים אין כפאן שינוי בכלל גדר אח' וזה היא
 עדות ברורה על היותו ית' כדלל שכל חלקי העולם ועל היותו
 מושל על הכל וחובה לכל ואינו ככלל בכלל עם מה שהוא מביע
 אמנם כי אלו שני הדרכים שהן תנוע החלקים והתנועה הבאה
 מאותו ית' כמכאן הכל תלוי בשמו הגדול ית' ית' בסוד א' ט' ב'
 ג' ל' ו' וזהו וסוד א' ב' ט' ק' ל' ו' התנוע ותמצא תנוע
 א' ט' שהוא תנועת חלקי העולם כהיות השכל העשירי שביע כל
 ט' הגלגלי' אמנם העשירי והתנוע' כולם משתני' וככנס' בגדר
 י' וכמכאן תנועת א' היא התנוע' הבאה מאותו ית' לכל העשרה
 אין א' נכנס בגדר אחד להיותו ית' וית' כדלל ט' הכל והרי סוד
 שמו הגדול ית' מורה על כ' זה והוא העדו' על היות כל חלקי
 העולם שהן עשרה מקבלן שינוי וכולן כקראין מעלה והעדות
 על היות עליו מורה כיון העשרה חלקי' והו' עדות האותיות שבו
 י' חלקים ה' ה' כביני המתהוים מ' חלקי' המקבלים שינוי
 שהוא בין בגדר זה שאני נכנס בניאורו בהיו כל עשרה חלקי
 העולם מתהפכים ברכובי חלקים: אב גר הו זח טי
 וזו חשפה כבינים אט ב' ג' ד' ה' התנוע הענין
 המופלג הזה ותראה י' מעיד על היות כל עשרה חלקי העולם
 מקבלין שינוי ומתהפכי' בה' כבינים וכן תמצא בהיות י' מעיד
 על היות חמשה וחמש אחד חובה לכל בסוד א' ו' לפי זה הד'
 שהקדמנו י' ל' להתעורר על עיקרים גדולים שאנו נכנסים
 לנאדם בסוד י' חודו ית' והיות כל הנמצאים כולם מתהוים
 משתתת יחודו והכני נכנס בניאור התנועה כינד היא נמשכת
 אחר אבי השם המיוחד וכל תנועת העולם דבקה בחני השם זה
 שהוא אחרון התנוע בהיות כל התנוע' הולכת על י' כאלו
 החלקים אשר סוד ח'י השם המיוחד חותמים א' בט ג' ד'
 הו' התנוע ותראה התנועה הזאת הולכת עד י' עד הגיעו
 לה' שמורו' א' ח' כ' כ' ראשיתו מעיד על תכליתו בהיות א'

מעיד כי הו' והו' השם המיוחד ובהיות הו' מעיד על א' כי אחד
 מכי' כל עשרה חלקי הנמצאי' ובין כך ובין כך חותם החלקים
 והתנועה השם המיוחד הוא י' חותם החלקי' וזה חותם התנוע'
 ואמנם י' מעיד הו' חלקי העולם מאמת היותו ית' וזה מעיד
 היות תנועת חלקי מאמתו ית' ואם כהרי חלקי חצילן
 והתנועו' מתהו' ומתחדשים מאמת קדמותו והיותו ית' ואם כן
 אחי התנוע בתכלית ההכנה על היות שם ההו' נקרא בלשון
 הו' והתנוע בתכלית השכל שאין כל הנמצאי' נמצאים מהויה
 ש' ש' א' ש' הו' אין שם מביא' כי הויה גורמת למביאותם
 והיאך איפשר למביאו בלתי הויה' וא' התנוע מהות הויה'
 אשר כל העולם כולו תלוי עליהם כסוד החלקים והתנועו' ואלו
 שני הענינים ככללן כל הנמצאים בהיותם מתהוים מאמתת
 ההויה כי חלתם אין לנמצאי' קיום וא' התנוע כינד הנמצאי'
 כולן תלוי בהויה כי הו' עיקר וסוד גדול כל היסודו' בהיות שם
 יהו' עדות ברורה על קדמותו ית' ועל חדוש כל הנמצאים
 והיותם תלויין בו וכמצי' מאמתת המביאות' והו' עיקר גדול
 יראוין אנו להשען על אמונת יסודו וקדמותו ית' ובאמת חדוש
 העולם וכשנדע זה אנו נכיל סוד ידו' אחד ומאחר שהתעוררו
 בסוד החלקי' כשער הקודם יתעורר כשער זה בניאור התנוע'
 בהיות כל תנועת העולם הולכת על יסוד א' שמורו הו'
 שזהו סוד שמו הגדול ית' והכני נכנס בניאור האותיות על
 סדר התנועה: א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' י' י' י'
 כ' ה' התנוע בתחלת הגדול הזה תראה אלו החלקים
 השתגלגלים בתנועה הגלגל ש' ש' ונ' אנו עתידין לכאר
 כינד הן חוסי' חלילה בגלגל בניאור נכנס כי זהו סוד התנועה
 ואחר שרמזנו זה דע כי כל אחד ואחד מאלו בניינים הולך
 על א' י' בענין שאנו נכנסים בניאורו כי זה הענין הוא יסוד
 כמה עיקר' אשר האמונה מסוכות עליהן ומהם נכנס האדם
 לחקירות גדולות ועבונות דע לך אחי כי אותיות האלפי
 ב' י' א' שהן לבני חלקי' לנתייחלקות של י' א' בסוד אותי' אהו'
 שסודו איהו' אמנם כי שני מחלקות של י' א' אותיות אלו הן
 אב גר הו זח טי כ' וזהו מחלקו' האחת אמנם השנית
 למנ סע פצ קר שת' אלו הן שתי מחלקות של י' א'
 אותיו וכשתכללם תבנה משניהם י' בתים וז' זה הדרך של
 לעורר על היות אלו י' בתים הולכין בסדר י' זה אהו' זה
 והעיקר שאינה כריך לדעתו כי המחלקות הראשונה תכליתו
 ב' וכשתסיף על אות כ' י' יבוא הענין אל התנוע עד סוף
 והכני נכנס בניאור סוד התנועה א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' פ' צ'
 חק טר יש כת' התנוע בענין הזה ותראה כינד כל כ' ב'
 אותיות חזרות בגלגלן בסוד י' א' שהן סוד הו' דע כי חניין כמו
 שאררכו הן מאלף ועד כ' וחניין מלמד ועד י' והו' דרך אל
 ב' ס' תכלית בין הגלגל ותנועתו בסוד א' כ' ש' סודו עשירי
 הוסף עליו ה' שהוא סוד תנועת הגלגלים הרי לך אל' וזה היא
 תחלת המעלות בתנועת הגלגלים ואחר תנועה זו כל התנועו'
 נמשכות מראשית התנועות עד סופן בדרך אל' זה
 א' תנועתו הו' כשתוסיף א' על כ'
 ב' תנועתו הו' כשתוסיף א' על א'
 ג' תנועתו הו' כשתוסיף א' על ב'
 ד' תנועתו הו' כשתוסיף א' על ג'
 ה' תנועתו הו' כשתוסיף א' על ד'
 ו' תנועתו הו' כשתוסיף א' על ה'
 ז' תנועתו הו' כשתוסיף א' על ו'
 ח' תנועתו הו' כשתוסיף א' על ז'
 ט' תנועתו הו' כשתוסיף א' על ח'
 י' תנועתו הו' כשתוסיף א' על ט'
 י' תנועתו הו' כשתוסיף א' על י'
 כ' תנועתו הו' כשתוסיף א' על י'
 הרי לך סוד תנועת אותיות אשר הם חוננים בגלגלים
 הסבב בסוד ח'י השם היסוד בסוד א' שמורו הו'
 ותמצא המחנה ב'את מסוכות בסוד א' ק' כ' כל סוד
 שהעשירית

חלק

שני

הדרך יש לך להתבונן בסוד השכל העשירי כי הוא בכלל עשירי הוא לבנין אטמס פרטי הוא לטובת הבנין והוא הסוד הבנין כמו אות י' שהיא סובלת חלקי הבנין והיא כללית והיא פרטית אבל בהיות השכל העשירי טיבה החלקים תשכחנה פרטי בסוד א"ט שהוא סוד תנועת עשרה חלקי המציאות אטמס בהיותו מקבל כח תנועה מאת רבו ית' הרי גם העשירי כללי עם שאר החלקים והשם ית' הוא בלבד פרטי בסוד יא' והעשירי כללי עם שאר החלקים וזה אמת הוא בהיות העשירי מקבל תנועה מאת רבו ית' הרי גם הוא יש לו סביע כשאר חלקי המציאות שיש לו מביע ולפי' תמכא בתנועתו א"י שהיא תנועה הבאה מאתו ית' א' פרטי וכשגב ילוד לבדו וכשאר עשרת חלקי העולם כשארם כאחד והרי גם העשירי בכלל התנועה בסוד יא' בהפסיך משא' שהו' סודו ית' המביע כל עשרה חלקי העולם ישאר בידך י' שהוא סוד חלקי המציאות והמביעים והמתנועעים וזאת המביע הראשון המביעים הוא המקור קדמון סיבת כל הסיבות ית' ויתברך וזה הסוד היות כח יחיד משפך כל עשרה חלקי העולם בסוד יא' שכל התנועות עליה תסוב וכוונן השכל העשירי אינו יכול להביע כי אם בהיותו מקבל כח ית' מאתו יתברך והרי לך עדות ברורה כי כל התנועות תפסוק בהגיע עדיו יתברך שהוא יחיד ומביע את כולם ואין לו מביע וולתו כי חלקי המביעים והמתנועעים וולתו שההן והן נקראי' בנין והוא סוד י' אטמס ראשית תנועת כל המביע והמתנועעים תמכא דבקה בסוד יא' מאמת אחד נשכחת התנועה לעשרה ואין כל העולם התחלת התנועה בלתי וו כי עשרה חלקים הן ובאחד עשר תתחיל התנועה להספך לחלקים ושם והלאה הגלגל חוזר בסוד יב' יג' וכן אחר כל זה הרי לך מכל אלו הפנים אשר זכרנו כי כל האותיות רמו לבנין ואות י' תשלים הבנין ותחלת מקבלי התנועה היא סוד המביע את המביעים כולם ואת כל המתנועעים שאין חובה לז' מ' שהיא מביע אצות אטמס הוא המביע את כל המביעים והמתנועעים שבעולם וכן יש לך להתבונן כי עד כל התנועה גלגלים בנין והשכל העשירי תכלית הבנין ותחלת מחבלי התנועה ואטמס הוא כריך עור וסובע מאתו כדי לקבל מאתו כח התנועה וזה ילוד אחד בהיותו יתברך אחד פרטי בסוד יא' ומביע כל חלקי העולם הנמכא' והוא באחד והוא יוצרנו ית' וית' זכרנו כי מאתו התנועה מתחלת כל חלקי הנמצאים בין השכני הכפרדים ובין הגלגלים ובין עולם ההרכבה וכל החקירות וכל השאלות בו הן נפסקות ועדיו יגיעו כל התכליות כמו שהתחלית מאתו בתהוות ואם כן הוא ראשון קדמון תקיפות קיום כל חלקי העולם ומאמת מתחלת התנועה שבו תקיפות כל אישי העולם והוא האחרון כי כל החקירות והשאלות והובעת דבר אחד דרך אלו ית' יגיעו ובו יפסיקו כי יגידו יגיע תכלית השאלה והוא יאמר אחרון ואל' הרי הוא ית' כולל כל הנמצאים והוא סיבת קיומם ולפיכך נקרא צור העולם בהיותו מביע את העולם כלומר קיום העולם כי בתנועתו יתקיימו כל אישי המביע וכל הנמצא חובה לו זכרנו כי הוא מביע את כולם והמביע חוץ ממנו אחר תנועתו הן כמשכין ובאמתתו הם מתהו' ובתנועתו הם דכיים והוא אינו כריך אל סביע אחר חובה לו כי אין חובה שמגבילים וולת הוא לבדו יתברך והעדויות על בלגה הוא בהיותו שם ילוד מורה סוד היות חלקי העולם וסוד תנועות החלקים ומאלו הדרכים אשר התעוררו עליהם בסוד א"י יתבאר לך כל אלו הכסות וסוד תנועות חלקי העולם ובהיות התנועה מתחלת מאתו יתברך וכפסקת בו וזה הסוד שבו מורה חני השם שהוא ית' הרי לך כל העולם כולו תלוי בשמו בצורת העולם ובחלקיו וכן בתנועות חלקי העולם הכל תלוי בשמו ושמו מעיד ומורה על אמתת מציאותו ומעיד כי הוא לבדו קדמון וכי כל הנמצאים חובה לו מחודשים הן וכולן זכרנו כי לו וכמשכים מכחון ומתנועעים בכה תנועה ממנו ויש לך להתבונן בענין המופלג הזה בסוד הפעולה ובסוד התנועה

שהעשיריות שתנהגים מאל ועד ח' תמצאם שתנהגים בסוד יא' כשנתי' מבין ח' שהוא תשלום העשירי ותחלת המאות ותמצא ההכאה בסוד ק' כמקום כי שם תמצא ח' סודו יא' בבנין ט' ואם כן הרי א"י כמביע הפעולה הואת בסוד העשיריות והמאות ביהותם חונגים כמרכבת העגולה ואם כי הרי לך חזרת הגלגל לעולם בסוד חני השם השיוחד בסוד ה' ואטמס כי בעשר פעולות הגלגל תמצא ה' השם המביע את השרכבה. הפתבונן העניין המופלג הזה ואם תראה העניינים הכסותים הנגלים בסוד א' ב' ג' שהוא סוד המרכבה והוא סוד עשרה חלקי הגלגל המביעי' אלו החלקי' ה' סודו חוץ מא' ג' וכשתתבונן בזה העניין המופלג יתבאר לך סודו פנימי ועניניו כבישמים והרי לך מכל אלו העניינים הפנימיים אשר זכרנו בענין מבורך להיות זה סוד פעולות חלקי הגלגלים ובהיות זה תנועות החלקים אטמס בח' ג' ד' ה' הרי לך חני השם בפירושו סוד חלקי הגלגל ובעניינים בסוד עשרה חלקים וחמשה בניינים וחי השם השני א' בט' ג' ד' ה' הרי חני השם בפירושו סוד תנועות העולם בהיותם כמשכת מאמתתו ית' לכל ארשי העולם כולם בכללם ופרטם זה בעשרה וזה באחד עשר זה בחלקיו וזה בתנועותיו ודבר זה מוכרח הוא ואין מי שיוכל להזכירו מפני שהוא מופת מוחלט והשכל מעיד עליו והנה פירשנו בהיו' זה מורה על חלקי העולם ועל בנייניו ובהיו' זה מורה על תנועות חלקיו ועל התמדתו וכפירושו שמתו ית' ביארנו כי שם השיוחד בחלק בשם א' ב' ג' ד' ה' לפעולה ו' ה' בשם אלוה' לתנועה והעכרע ביניהם הוא אל חלקים' מבאן אל באמצע פעמי' אל כוטה לפעולה בהתחבר אלו ית' פעמים כוטה לתנועה בהתחבר אלו ית' הרי לך מבורך בתכלית הביאו' אל חלקים' אלו ית' ומבאן אל ראשית בנין הגלגל והתנועה בסוד אל בס' גם העוף זן חק ע' י' א' א' א' א' מעולם ועד עולם אתה אל והבאן יש לך עינים לראות ואוזני' לשמוע כי ענין זה מבורך הוא בתכלית הביאו' למי שהכנו השם דעת להבין ואחר שביארנו זה הענין כחזור לביאו' סוד ט' גלגלים שהם סובבים תמיד וחונגים מכה' שהוא רמו העשירי קודם והוא השכל העשירי הנקרא שר' של' עולם' אטמס יש לך לדעת כי יש מביע' כנגד המתנועע' ומנהיג' כנגד המתנהג' ופעל' כנגד מטה' והם השכלים הנפרדים אטמס שאנו מוכירים השכל העשירי והוא הדין לכולם ואטמס כי אלו הם המנהיג' כל שכל שהוא מחובר אל חומר בכה מכהיגס ית' ואטמס בסוד חלקי הבנין באותיותיו והמסתכל בסוד תנועות הבנין והחלקים באותיות השם יתבאר לו בכלי חקם סוד הפעולה וסוד התנועה וסוד המתנועעים וסוד החיות שבו הגדול ית' ויתברך משם סוד שכל חומרי וסוד שכל נפרד ואטמס כי עדיין יש לנו לעורר עס מה שכבר עוררנוך על היות אות א' בסוד א"י ובאמת כי כל' אותיות תמצאם מעידו' על אות י' ד' כגון א"ט ב' ג' ד' ו' ובאמת כי אות י' רמו לשכל העשירי יבעל כל פני' כלל ופרט וכלל ואע"פ שאי אתה דן אלא בעין הפרט אע"פ שכל האותיות עד אות י' חלקי' הן כל אותן החלקים אות י' שעדה עליהם כמו שאמרנו והיא הכוללת את כולן שבה תשלם תכונת חלקי הגלגל ואטמס היא מיוחדת מהם שהיא באחת וכולן נשתים בסוד א"ט ב' ג' ד' ו' שתיים ושתיים מעידות על י' שהיא אחדות כמו שהגלגלים שהם חסוד ובורה שעדים על השכל העשירי שהוא צורה בלבד והרי גלגלים תחתיים שניים והשכל צורה בלבד והנה שני עדים שהן חומר ובורה שעדים על האחת והוא הבורה ועל פני שני עדים יקום דבר הרי לך כי אות י' היא בכלל הבנין והיא בכלל התנועה ואע"פ שהיא כללית בתנועה כגון א"י פרטית היא בבנין בסוד י' בפני עכמה' ואכל שאר האותיות תמצאם כללי' ופרטי' כללית בסוד י' ופרטי' בסוד א"ט כך השכל העשירי אכל הגלגלי' סוד אחד תמצאהו בכללי' בסוד עשר פעולות ומנד אחד תמצאהו פרטי' בסוד ט' גלגלי' ואחד נבדל מהם מביע אותו וזהו הסוד כעגמו' כללי' א"ט פרטי' ומהו

בלמה שפירשנו לך בסוד תבנית סוד ט' חלקי המכירות ו' ובסוד תבנית השכל העשירי ובסוד ראשית התנועה שהוא י"ח ואמנם כי כל אלו המחלקן שהן ט"ו י"ח הזמור הפעולה ותנועה ומניע ואמנם תדע לך כי כל ט' אותיות הן מעילות על העשירי בסוד א"ט והעשרה חלקים וגם השכל העשירי בכלל הן עשירין על השם השיוחד בסוד א"י ומאחר שהתעוררו על אלו הדרכים הנפלאים בעשייתם התנועה בכלל ופרט ובאמת כי השכלים הנכרדים שהן נזרה בלבד מכהיגים הנגללים שהן חומר וזורה ואמנם הראשון המפנה אותם בכחם בכללם אין לו מנהיג חוכה לו ומאשתתו הן נאוגים ומה שאמו מנהיגים ומשפיעים זה אלו זה ואחר זה שפע ואכילות מכה הנאכל עליהם מאתו יתברך כל אחד ואחד לפי ערכו ואמנם בהיות התנועה בסוד י"ח מנהגת חלקי המניאור ו' היא עוד בזורה שבארת כיבד ההמשכה במשכת והולכת על המקום הראוי :

א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' ק' ר' ש' ת'
 ויש לך אחי להתבונן בין המערכת הנכבדת ותענה א' לעולם שהוא פנה את הגלגל ושכבכו בכח שאין לו הפסק והוא עניינו א' סודו לו שהוא מוד חכי השם השעיד עליו שהוא יתברך יחיד ואין לדבר אחר שותפות בו והוא ראשית תנועות הגלגלים לעולם כמו שאמרנו בענין א"ל ב"ם והוא סדר מערכתם א' מנהיגו זה ז"כ מנהיגו א"י ז"ל מכהיגו א' ד"ס מכהיגו א"י הרי לך לעולם א' מנהיג את הגלגל בלתי שינוי מתנועה זו כי מוכרח היא להיות כך ובתנועה זו ישך הגלגל על הגיעו אל תכלית שבו יפסקו כל השאלים את שאלתם ואחר שהתעוררו על זה יש לך לעוררך על היות שמו קשור בתחלתו וכולם שתנועים תנועות הגלגלים והכני ככנס בניאור המערכת בעזרת שדי :

א' ט' ק' ב' כ' ג' ד' ז' ח' ט' י' ק' ר' ש' ת'
 באמצע : ובעה עדיין נבאר סוד ה' מהו אמנם בתעורר בעה שאינו בניאורו ותראה כי החלקים הראשונים כשהן בקשר עם האחרונים יתמלא הערכה היות מעידה ק' וכן הוא האמת כי ק' ש"ת מנהיג את הק' בראש ואין אנו בניאורו זה עכשיו אמנם נחזור למה שאנו בניאורו וכאמר דע כי תנועת מרכבה זו תמלא תנועה מוכרחת בלתי צד שקמושי אמנם דרך ישר א' סוד התנועה לעשרה חלקי הגלגלים ב"כ סוד כב אותיות השמונות בגלגל ג' הוא חכי הגלגל וכשתחבר א' כ"כ אגלגל יהיה הגלגל ג' הרי לך כי יסוד כל גלגל לעולם הוא א' העכביג את כב אותיות ואותולד בורת הגלגל י"ש לך להבין שהוא גלגל ג' לכונו בגלגל ג' נסתר והאמת ג' נסתרי יסוד יסוד א' כ"כ גלגל יסודו גלגל עד הג' זהו פני לך שאלו הפנים כי סוד א' כ"כ גלגל גלגל וסודו הגלגל תשיג אמת התנועה ומתוהו ועדיין כפרס סוד כל אחד ואחד בע"ה והענין שיש לנו לעוררך בו להיותך יודע כי כל גלגל בלתי שותף אמת התנועה סודו א' וכשחלקי הגלגל עשרה בנין הוא ואינו גלגל א' אמנם כשתכלול התנועה עם החלקים תמלא סוד גלגל כדכר זה : **אב**
 ג' ד' ה' ז' ח' ט' י' ק' ר' ש' ת' : והוא סוד גלגל לא פחות ולא יותר ויש לך להתבונן בזה ותמלא עשרה חלקי הגלגל שהן אב ג' הווח פי ובכללן התנועה שהיא י"ח וכשתכלול התנועה עם החלקים ותמלא גלגל כולו כדכר זה : אב ג' הווח ט' י"ח תנועה וחלקים ואין לך גלגל שאם אין שם תנועה אין שם גלגל כי התנועה שברחת להיות גלגל כקרא גלגל והתבונן הענין הגדול הזה כי שם יתברך לך סוד גלגל בהיות הגלגל שם עם התנועה כי בלתי התנועה אינו שלם ואמנם בהיות החלקים בכללם עם התנועה או כקרא גלגל אשתי ושלם ובדרך זה יש לך להתבונן אמת גלגל מהו התנועה גורמת להיותו כקרא גלגל בהיות התנועה עם החלקים אחרים והוא הענין הנמשך סודו א' כ"כ ג' בהיות גלגל א' אמנם בהיות הגלגל סגולגל כלומר סגול : והוא עדות שגדע ד"ס הן המסובים א' א' כ"כ ג' :

ואמנם כי סוד ד"ס ה' והוא סוד סגול והוא העדות בהיות הגלגל סגול ואחר ד"ס ה' תמלא מערכת גלגל שלם וס' הו סגורו גלגל וז"כ הרי גלגל מכאן וגלגל מכאן סגול סגול כאמבע העדות היות כל הגלגל סגול כלומר סגול ועגול ואמנם כי אחר פ' תמלא ע"ז סגורו מ"ז : והוא העדות בהיות הכוכבים והמולות אדוקין בתוך הגלגלים והתבונן על סודו ותראה כיבד מערכת החלפה ב"ת א' תמיד על היות הגלגל סגול ועל היות המולות קבועי בו : ואחר ז'ע תמלא חפ ט"ז סגורו ז"ק סגורו מלא א' אלקים מניעים אופנים ואם כן הרי לך הסוד כסדר האמר : בהיות הכוונה או אשר היא א' כ"כ ג' סגורו גלגל ותכונת ד"ס ה' סגורו סגול ותכונות ז'ע סגורו סגול וכן תכונת חפ ט"ז סגורו סגול אלהים וז"כ הרי תכונה זו מעידה על היות הגלגלים עגולים ועל היות המולות קבועים בהן ועל היות מלאכי אלקים מנהיגים את האופנים למעלה מהן והרי העניינים גדולים שתבארים בזה : אמנם תשלום מערכת זו אשר הערכנו הוא ק' ש"ת : שהוא סוד שם האות הראשון שבכל האותיות בסוד א"לף והתבונן במראה הגדול הזה ותמלא המערכת בערכת בסדר כוונה והיות הגלגלים חוזרים חלילה בתנועה קלה לעולם ואחר שהתעוררו על אלו העניינים המורים סוד התנועה בשער זה יש לנו לחזור ולהתעורר על שאר ענייניש אשר הן נכשכים בכח התנועה והכני ככנס בניאור שאר העניינים כפי הכוונה העליונה בעזרת השם ברוך הוא :

שער בהמשכת החמישיות אחר העשירי ות :

ד' ע' פ' צ' ק' ר' ש' ת'
 דע לך אחי שמך האל : כי חלקי העולם עשרה הן כמו שכבר הודעוך וכנגד אלו החלקים שהן עשרה תמלא חמשה בניינים : כי כשתחבר עשרה חלקים חלק אל חלק תמלא באותם העשרה חלקים חמשה זוגות כל זה נקרא בניין מאחד שהוא מחובר חלק אל חלק ולפי זה הדרך תדע לך פי עשר אותיות היסודיות תמלא בהן חמשה זוגות **אב** ג' ד' ה' ז' ח' ט' הרי עשרה חלקים וחמשה בניינים וכפי זה הדרך יש לך להתבונן סוד י"ח מהו פורה עשרה חלקים וחמשה בניינים והוא היסוד שכל העולם כולו תלוי עליו ולפיכך תמלא י"ח שהוא בורת העולם בחלק ובניין למין ובסוגו בכלל ובפרט ולפי היות פאזות חמשה והחלקים עשרה תדע לך כי העולם נחלק בתי דרכים שבכלל אלו שתי הדרכים עשרה ובפרט תמלא חמשה חמשה כמו כן אותיות האלפ"ת בתי"ח נחלקים לחמשה חלקים קבועות בחמש מקומות והוא סודן : אההע' גרון : בומרף בשלמים : ג' י' כ' כה' ד' : דטל"בת בלשון : ז' סצ'רש בשינים : ואלו הן כב אותיות קבועות בפה בחמשה מקומות ואלו הן הנקראות בנין : וכנגד הבנין תמלא חמשה חמשה תנועות מתנועות כל האותיות : ואין תנועה שתשתנה בהכרתה חוץ שאלו החמש הנקראות שכל העולם כולו תשכחו סובב עליה ואי אפשר בכל שינוי התנועות להיות יותר פחמשה הולם שרק חירק צרי קמץ : ובאלו החמשה תנועות תמלא כל כב אותיות מתנועות גלגל חמשתן שתגלגלות ואין בעולם תנועה ששתנה בהכרת אלו ואם כן הרי מחלקות האותיות שהן סוד הכניח חמשה ואם כן הרי חמש מוסכמות כנגד חמש ומלא כל חלקי העולם עשרה וכן כמכאור הפירו' עשר מוכרחת שכלתי שינוי בדרך זה שאני ככנס בסדר סוד הסתרו וכע"ז הו נבארנו בענין שבו יהיה די לכל ששכל אשה' בומץ ג' י' ד' טל"בת וז"כ חולס ש"ק ח"ק ב"י קמץ הרי לך כי חלקי העולם עשרה מבלתי שתוכל לשנות אותן כי אלו החלקים מוכרחים הן חמש שבנין ועש"ש כתבוע ולפי הפערכת הצ' תמלא שמוט שמוט הה"ה חלקים

בחלקים לחמשה מחלקות. ויש בהן עשר אותיות בסוד י"ה ותשנ"א משתמשים בדרך זו: י"ה ו"ה א"ה י"ה י"ה א"ה הן חמשה שימושים אשר הם ההו"ה משתמש בהן: ואלו החמשה שימושים כוללות עשרה אותיות: כנגד יסוד כל הכתובים המתהווים מאמת' ההו"ה ואלו החמשה שימושים כל עשרה חלקי העולם מתנועעים ומתנהגים. והנה תמצא אלו השמושים מכוונים חמשה כנגד חמשה. והוא סדר האותיות והניקוד בהיותם מיוסדים על יסוד ההו"ה: ובהיותם חותמים י"ה שהוא הכולל עשרה חלקים וחמשה ווגות: וכפינה הדרך דבר מוכרח וענין פשוט הוא: בהיות האותיות א"ב ג"ד ה"ו ח"ט ט"ם חמשה כנגד חמשה: וכמו כן בהיות אה"ע בומ"ץ גיכ"ך ד'טל"ת זכ"ר ט' חולס ט"ק ח"י"ק נ"ר קמ"ן חמשה כנגד חמשה. וכן בהיות י"ה ו"ה א"ה י"ה חמשה כנגד חמשה. כי כלם תמצאם מיוסדים בעשרה חלקים ובחמשה ווגות וכולם כממכים על שמוט שמות ההו"ה שמו"ס יוד"ו אה"ה י"ה שהם מוריס סוד עשרה חלקים וחמשה בכיינים. ועל אלו שני המחלקות שמו"ס י"ה תמצא כל העולם כולו מתחלק: ואין שם מחלקות כי אם אלו. והמעלות עשר חמשה כנגד חמשה. והתבונן בהיות אבבעות הידים עשר והם בחלקן חמשה מכאן וחמשה מכאן. ואלו החמשה סכווכים בנורת החמשה: להודיע כי הן עשר אבבעות וחמשה ווגות כל זוג וזוג ידוע וקבוע ושיעור מכוון. וכמו כן אבבעות הגלגלים בהיותם עשר. וכן בהיותם בחלקות חמשה כנגד חמשה ואלו החמשה מכווני' כנגד החמשה להודיע שהן עשר אבבעות וחמשה ווגות: וא"כ יש לך להתבונן בהיות כל מחלקות העולם בחלקים בשתי דרכים בסוד י"ה עשר מעלות וחמשה ווגות: כיון ה"א נורת כל העולמים כולו בהיותו חלקים ובהיותו בנין: והוא סוד אמרו כי ב"ה יל"ד כור עולמים בהיות י"ה נורת כל העולמי' ואחר שהתעוררו על ג' העיניים הכבדים בהו' חלקי העולם עשרה ובהיות מחלקות החלקים שתיים חמשה כנגד חמשה. יש לנו לחזור ולהתעורר במערכת כל אלו העיניים הנמשכים אחר ביאור זה כפי הסדר הבכון פעולת פדי:

א' אה"ע. ב' בומ"ץ. ג' גיכ"ך. ד' דטל"ת. ה' זכ"ר. ו' ו"ה. ז' חולס. ח' ח"י"ק. ט' ט"ק. י' קמ"ן: הרי לך אלו עשרה חלקים מכוונים חמשה כנגד חמשה. ואמנם בכייני' אנו לבאר ולהכניס בביאור כל חמשה וחמשה כפי הנודך לבארנו תחלת מה שיש לך לדעת בהיות כ"ב אותיות אשר באלפ"א ב"תא בחלקות לחמשה דרכים: והוא הסוד בהיות ה' מסוכה לבנין לעולם: תחלה מה שיש לך לדעת ולהתבונן בו: בהיות השם המיוחד בחלק לשתי מחלקות: החלק הראשון האחד י"ה והחלק השני ו"ה. תמצא י"ה מורה על הפעולה: ותמצא ו"ה מורה על התנועה: וכן תמצא באלו שני החלקים שני ההי"ן אות ה"א עדות על חלק הפעולה שבכיינה חמשה. ואות ה' עדות על חלק התנועה שיש לה חמשה דרכים: ולפיכך תמצא אות ה' מסוכה לאות ד' ואות ה' מסוכה לאות ו': ומה שתמצא מסוכה לאות ו' הוא הביאור בהיות בעלי גשם מתנועעים בעלי שני קצות שהן מעלה ומטה וארבע רוחות: כיון שסוד הגלגל ממש בהיות התנועה דבקה בו: וא"כ הרי הענין שבואר בשתי מחלקות השם המיוחד בהיות מחלקות האחת י' לעשרה חלקי הגלגל: ובהיות ה' מסוכה לה רמו לחמשה בכיינים שבגלגל: וכן בהיות המחלקו' השניו' רמו שש קצוות הגלגלים: ובהיות ה' מסוכה לה רמו לחמשה מיני תנועה אשר הן מביעין את הגלגל ואחר שהתעוררו על זה הענין הכבד יש לנו לחזור ולהתעורר על אלו שתי המחלקות על דרך יוסר במה שכל אחת ואחת מורה עליו וגם בכיינים אשר עוררכו על זה מתעיינים בספר יצירה: דע לך אחי כי חמשה מיני תכונות אשר באותיות וחמשה מיני נקודות המכניגין את האותיות הן כממכים כנגד עשר ספירות בלימה אשר באשר בהם חמשה כנגד חמשה. ויש באשר בביאור עשר ספירות בלימה סופן נעון בתחלתן יתחלת בסופן: וכן הוא האמת כי עשר אותיות שבאותיות ושכניקוד

כי הנקודות נעוצות באותיות: והאותיות נקודות שלא תוכל לומר אותיות בלתי הנקודות ולא נקודות בלתי אותיות: והנה הסוד בהיות סופן נעון בתחלתן ותחלתן בסופן: וכן הוא האמת כי הן בשלהבת הקסודה נגחלת

תמצא הניקוד כאחו באותיות שלא תוכל להוסיף מפיך ח"י"ו אות אחת מכלתי תנועות הניקוד: ואם כן הרי סופן שהן הנקודות נעוצין בתחלתן הן אותיות שאין לך נשות להוסיף מפיך אחת מכל כ"ב אותיות בלתי אחת מחמשה נקודות: כי על אלו המחמשה סוכות: ואם כן יש לך להתבונן הענין הכבד בספר יצירה בהיות עשר ספירות בחלקות חמשה כנגד חמשה כנגד מחלקות האותיות שהן חמשה: ומחלקות התנועות שהן חמשה

וכן תמצא שתי מחלקות בשם הכבד והנורא שהוא הו"ה חמשה כנגד חמשה: והיות שני ההי"ן בשתי המחלקות במחלקות הבנין שהוא סוד עשרה חלקי העולם תמצא ה' ובמחלקות התנועה שהוא סוד ששה כדד"ן הכללים בגלגל המחמשה תמצא ה' ואם כן הרי בשתי מחלקות השם חמשה מכאן וחמשה מכאן חמשה כנגד חמשה: והוא סוד עשר ספירות בלימה: ואלו תענה עמך לדבר אחר כי לך בחלקן בהן היסודות והנדד' להיותם כוללים הכל ואם כן הרי לך כל העולם כולו בחלק לשתי מחלקות בפעולה ובתנועה חמשה כנגד חמשה: ואחר שהתעוררו על זה הענין יש לנו להתעורר על הסכה שבעבורה הקדמנו כל ההקדמה הזאת בשער החמשים:

דע לך כי אלו שתי המחלקות תמצאם מכוונים באדם:

כלומר סוד הבנין וסוד התנועה: והבנין תמצאם מכוון בין אבבעות ידיו: והתנועה בין אבבעות רגליו: וכן הוא באדם כי הידים למעלה ולבנין: והרגלים לתנועה ולהליכה: ולפי זה האדם והסוד יש לי לעוררך על היות ברית י"ה: מכוון כנגד ה"ה: ובברית המלה: בסוד יל"ד: במה שבזויהיה די לכל משביל להתבונן בהתבוננות גדולה במה שישמח כל חכם ל"ב: והכני ככנס בכיורזה בדרך האמת היושר: וסדר הנכונה כפי הראוי: להבין ולהתבונן לשמור ולעשות כ עזרת שדי:

אח"הע. בומ"ץ. גיכ"ך. דטל"ת. זכ"ר. ו"ה. חולס. ט"ק. ח"י"ק. נ"ר. קמ"ן. חמשה כנגד חמשה.

אלו הן חמשה מיני התכונה: החלקת לחמשה מקורות שבהם. כמו שתראה האותיות קבועות בפה בחמשה מקורות. אמנם כי באלו חמשה מעלות תמצא בהן אותיות שהן תלויות בשנים: אבל המחלקות חמשה הן: ולא תנועה בולת זה. ואחר שבארנו זה דע כי אלו הן דרכי הבנין התלויין בבניית פ"ה לעולם: והן קבועי' בו בחמשה מקורות: והתבונן כי פ"ה יסוד ה' הוא נקרא בהיות היסוד תלוי בבניית פה: ותמצא כי הבנין לעולם חמשה פעולות יש לו ואיך יכול להוסיף מדרך זה: וכי המרכבה עם הבנין חמשה דברים הן: ולפי זה הענין יש לי לעוררך על עיקר גדול בהיות הברית כרות בין עשר אבבעות הידים כי הפ"ה מכוון הוא באבבעות הידים והוא למעלה מהן: הידים תמצאם שהם סוד הפעולה: כי ביניים יפעול האדם: ותמצא ברית הפ"ה שהוא חמשה מכוון בין עשר אבבעות הידים: הרי חמשה עשר סודו: והיות האבבעות עשרה חלקים וחמשה בכיינים: ואם כן הרי ברית הפ"ה חותמות: ועל כל פנים זהו ברית הפ"ה התלוייה כפה בסוד עשרת הדברים החקוללים במיני: והתבונן בהיות בשתי הלוחות חמשה כנגד חמשה: והרי חותם הלוחות י"ה עשרת הדברים וחמשים נמשכו בהן: ועל דבר זה ככרת ברית היות התורה שהיא כ"ב אותיות: באשר וגם לך יאמינו לעולם ככללת בעשרה הדברים שבהן כל מצות תלויו: כתובים בשתי הלוחות חמשה כנגד חמשה: ומאחר שהתעוררו על זה התבונן בכונה השירה: בהיות התורה מחומשת שהן חמשה חומשין: וכן יש לך להתבונן העיקרים שרמזו רבותיכו'ולי באמנם אלה תולדות השמים והארץ בה'בראם: וממכו על ד' השירים הנשטו בה בראם: ובאמת כי השמים והארץ חמשה מעלה הן

הן מעלת הצורה - ומעלת חומר בשמים - ומעלות צורה וחומר - ומעלת הרכבה בארץ - והתבונן בהיות המחלקות חמשה וכן התבונן בהיות כל היסודות אשר בשמים ובארץ ארבע והכנין חמשיה - ועל כל פנים בהיות מעלות שמים וארץ על ה' הם תלויין - וכן יולך להתבונן בתיוקן סופרים - בהיות ה' דבהכרח משונה משאר איתיות והיא קטנה וסובלת בריאת שמים וארץ בה בראש כי על ה' הם תלויין והיא קטנה מכל שאר האיתיות - והתבונן אצרכם ולומדת וזכות עולם - בהיות הא קטנה וזכות עולם - ומכל אלו העניינים אשר עוררנוך עליהם יש לך להתבונן על היות המחלקות חמשה - והם מכוונים חמשה כנגד חמשה על ה' הם תלויין - ואשר שהתעוררו עליו כבוד הכנין - יש לנו להתעורר כבוד התנועה הנמשכת בחי' השם הנשאר כבוד חמשת מיני כיקודות -

חולם שרק חירק צרי קמץ

אלו הן חמשת מיני כיקודות המביעין כל בעלי שיעור וקניות - כבוד חכי השם המיוחד הנשאר בדרך זה וה' כל בעל גשם שיש לו שש קניות כמו ששה רוחות בצולם מתנועות מכה חמשת תנועות המביעות כל היסוד כבוד - ואם כן הרי לך התנועה טובה בכל בעל שש קניות כמו הגלגל שיש לו שיעור מוגבל וששה קניות והוא מתנועה בתנועת חמשת מחלקות - ואם כן הרי חכי השם המיוחד מורה מוד התנועה בהיותו ששה וחמשה - החמשה מכישים כל ששה לעולם - ואם קשה בעיניך אמרינו בשכלים הכפריים תנועה בתנועה מביע השכלים כי אין תנועת השכלים תנועה מקומית - ותנועה הנכאמת בהן לשון קיום נורות השכלים מקיימות מאמתות יתברך - אמנם תנועת הגלגלים תנועה מקומית היא ובעלי שיעור ובעלי קניות הן - ואם כן הרי גם חכי השם שהוא זה מורה על תנועת בעלי שיעור שיש להן ששה בדדי' מכה חמשת מעלות כמו שאמרנו בחי' חכי השם שהוא זה - מורה על פעולת עשרה חלקי העולם שבניינים חמשה - והרי חכי שם זה קיום עשרה חלקים בחמשה בניינים - וחכי שם זה - מורה תנועות ששה בדדים בחמשה מיני תנועות - ואשר שהתעוררו עליו דע לך כי אלו החמשת תנועות משונות בהכרח יותר שאלו - ואלו הן דרכי התנועה המתנועות הגלגל חוזר בתנועה קלה ובתנועה שהיות אכן תנועה בצליל אלו בין תנועה הנחלק בין תנועת הכלל - ואמנם תדע לך בהיות עשרה איתיות ראשונות בחי' ה' ובתכליתן - בהיותן מעידה על ה' - והענין שיש לך להתעורר עליו ולדעת כי תנועת האיתיות ה' שהן חולם חירק שורק צרי קמץ - וכנגדם תמצא מיני תנועות העולם חמשה - תנועה שהיא למעלה - ויש תנועה שהיא למטה - ויש תנועה שתגלגלת באמצעות - והתנועות נחלקות לשתי דרכים - תנועה מהיריית תנועה מאחרת - ואם כן הרי כלל כל מיני התנועות חמשה - ואלו עוברחות הן לפי הכבע - ולפי זה העיקר הגדול יש לי לעוררך במה שכבר הקדמנו בהיות שם המיוחד להיותו יתברך והאמת כן הוא - ומה שתמצא שאנו כוסכין הכנין על שתי מחלקות באמת כן הוא כי על מחלקות שאנו כוסכין - אמנם לא על השם כולו שלל תמצא השם כולו בכנין - או כולו בתנועה אבל תמצא זה בכנין - וה' בתנועה - ואלו שתי המחלקות תמצאן כמשכים מאמתת שם יד' - אמנם לא שהן יד' מאחר ששתי מחלקות הן - ואמנם בהיותם נחלקים הן הם עדים כי שם יד' שלם איננו מיוחד כי אם להיותו יתברך - אמנם שאר השמות הנמשכים מאמתת שם יד' - תמצא בהם יד' - אמנם לא יל' שלם - ותמצא בהם זה - אמנם לא יד' שלם - עדר זה - יד' יד' יד' - והנה תמצא השם המיוחד מיוחדת לקדמות היותו יתברך - והאשר תמצאן כמשכים אחריו אמנם אינם שלימים כמותו - ועל זה עוררנוך עליו שלא תטעה במחשבתך במנוגד אותנו אומרים - כי השם המיוחד חנו בעצלה וחכי בתנועה - כי מאחר ששתי מחלקות הן אינו

השם השייך - אמנם היותו נמשכת מאמתת שם המיוחד כמו שתוכל לשום בכעולה זה נגזר משם יד' - וכן בתנועת זה נגזר משם יד' - אמנם עוררנוך על זה להודיעך כי השם המיוחד השלם יד' אינו מורה כי אם על אמתות יתברך - אבל אם או יד' או זה - מאחר שהן נחלקים באמת - כי השם שבו הן כמשכות ונגזרות מאמתת שם יד' - אמנם אינו השם שלם כי אם שאר המשכות מאחר שנחלקים הן כיהשם המורה על קדמותו יתברך יד' שלם הוא - ואל תטעה עכשך בדבר אחר ואפילו כשתמצאני במקומות רבים בספרה - סופך אלו שתי המחלקות ליד' על דרך ההסמכה לכד' - לא לביות שם יד' משם שהן נחלקים - אמנם תמצא יד' זה מה שהיוס מאמתת יד' - ועל אלו כמשכים יד' זה אשר בכעולה ואשר בתנועה - ואל תעלה בדעתך שהן השם חמשה - כי כבר אמרנו כי השם השייך השלם אינו מורה כי אם אמתות יתברך לא דבר אחר - אמנם כי כל המחודשים מתחדשים כמינה - ובשם זה ונתתהו מאמתת המשכת ההויה והתבונן במראה הגדול הזה כי ענין גדול הוא וכחור למה שהיינו בו ובאמר - דע

כי כל המתנועה תנועה מקומית עליסוד - ו' כול מתנועה תנועה מקומית ששי ומקבל ששה מאחר שהוא ששי וזהו סדר הענין - דע כי שם יד' מחודש הוא כחדש האיתיות והוא המורה על היות העולם ונתתהו שם יד' - שהוא קדמון בלבד - ותמצא בשם יד' שבו נתתהו סדרי בראשית וכן תמצאנה בראש האיתיות אב ג' ד' - שמודם הוא סוד יד' ובה תמצא יסוד ובנין ותנועה יד' ששאינו עורר אותך עליו דע - כי אות ראשון באיתיות יד' הוא רמז ליסודות בדרך זה - יסודו אב ג' ד' שאלו הן יסודות - אש' רוח מים אדמה - ה' הוא סוד הכנין החמישי ליסודות שאחר שנתתהו היסודות הרי הכנין כעשה שהן וההרכבה - והרי הכנין חמשי ליסודו - ה' היא סוד התנועה - כי התנועה נמשכת אחר היסוד והכנין - סוד יד' בדרך זה אב ג' ד' הוה טי' סודים - והם יסוד בלושר חלקים - אמנם הכנין אב ג' ד' הוה טי' - הריה' בניינים - ואם כן הרי התנועות נמשכות אחר הכנין כבוד - וכן תמצא היסוד - התנועות שמהו סוד החלקים והכנין - ה' שמהו סוד חמשה בניינים מעשה ועוד התנועה - ה' שמהו סוד צהיות יא תחלת כל התנועות - ואם כן הרי יד' כולל כל המחודשים יסוד ובנין ותנועה והרי שם יד' קדמון - וכחור למה שהיינו בבנין ונאמר - דע כי מיני התנועות חמשה וכחות בששי שהוא חן לחמשה ומתנועה - והוא סוד זה וכמו שכבר ביארנו שיש בראש ברית הפה בין עשר אנבעו ידיו - כך תמצאן ברית המילה בין עשר אנבעות הגלגלים - והתבונן בהיות חמשה כנגד חמשה - ועשר כנגד עשר - ואם התבונן בהיות ל' כנגד מילה - ובשניהם תמצא ברית - תמצא בפה ברית הלת - ותמצא במילה ברית הדם - והתבונן כי עשר ספירות בלימה מילה הסוד עשר ספירות בפה - והן עשרה אנבעות הגלגל - וכולם חמשה כנגד חמשה - וכן התבונן בהיות עשר ספירות בלימה סודם עשר ספירות בפה - עשר ספירות במילה - ואלו מנוארים הן - כי לכל אלו השלשה יש עשר ספירות מנוארות כל ספירה וספירה ידוע ומופת שחלטה עליה - ואמנם כי תמצא ברית מילה מכונת באמצעות אנבעות הגלגלים חמשה מכאן וחמשה מכאן - והגלגלים הן לתנועה - וכשתכלול ברית מילה שהיא אחרית - עם עשר אנבעות הגלגלים תמצא חכי השם שסודו זה קבוע בעשר אנבעות הגלגלים ומילה בכרית הדם - הרי סודו זה - ואל תקשה ותאמר כמו שאתה סושך ברית המילה לחכי השם שהוא זה - כך יש לך לסמוך ברית הפה שהרי עשר אנבעות הידים ופה אחד הרי זה - תשובתי על זה כהנה - דע לך שאין ברית המילה לבד ברית מילה - כי הנה איננו יחיד - אמנם תמצא בוחמשה דברים חלקים זה מה - גרין ח' ונשון ושפתים - ושניים - ואין לך יכולת לשנות

באדם • או ראוי להעיד עליו יתברך כמו שאמרנו לעיל בענין
 מ' יעלה לכו השמועה • כי כבדית מילה שם יד'ד
 מעיד כיו שפירשנו ואחר שהתעוררנו על זה יש לנו
 להתעורר כמה שאף ראברהם אבינו עליו השלום • כמה
 שאמר עליו כרת לו ברית בן עשר אנבעות הידים • והוא
 ברית הפה • וכן תמצא כתוב באברהם מעיד בכרית הפה
 כאמרנו ויקרא שם אברהם בשם יד'ד • והרי ברית הפה נכאן
 ענין מבורר עם מה שאף אחריו ומה שאמר כרת לו ברית בן
 עשר אנבעות הרגלים והוא ברית מילה • וכן תמצא כתוב
 באברהם זאת בריתי אשר תשמרו לעשות ביני וביניכם וכו'
 המול לכם כל זכר ותמצא כתוב באברה' וימלא את בשר ערלתם
 ולפי אלו העניינים הנכבדים יש לך להתבונן סוד הכניין וסוד
 התנועה • בהיותם מכוונים כנגד עשר ספירות ובהיותם חמשה
 כנגד חמשי • וכל אלו הענייני • ש'ך להתעורר בהיותם ה' חותם
 הפעולה • ובהיות זה חותם התנועה • וכן יש לך להתבונן בהיות
 ברית הפה • וברית המילה ברית זה • ומהו הדרך יש לך
 להתבונן בהיות בן האותיות נחלק לחמש מחלקות • ובהיות
 תנועתם נחלק לחמש מחלקות ואם כן הרי לך מבורר בהיות
 החמשים תכונות העשירות ומהו הדרך שביארנו בשער זה
 יש לך להתבונן בהיות חותם בראשית יד'ו בהיותו יסוד ובנין
 ותנועה • וכדרך זה יש לך להתעורר בהיות חותם ששה בדנין
 חותם יד'ו והתבונן בהיות האמצעית בחותם יד'ו להיות
 כל העולם כולו תלוי בחותם • וזכר לתנועה שהיא מדת רחמים
 ולא זכר לפעולה שהיא מדת הדין • וכל העולם כולו נדון
 לחובה • ואמנם יש לך להתעורר כמה שאמרנו רבותינו ז"ל
 במשכת ראש השנה • עשה טובה אחת אשריו שטטה
 כלפי רחמים בסוד יד'ו • כשעושה מצוה מכריע אותה ואת כל
 העולם כולו לכף זכות בסוד ה' • בהיותה שהיא אמצעית
 מטה כלפי ו' שהיא סוד הרחמים • עבר עבירה אחת
 או לו שהכריע אותה ואת כל העולם כולו לכף חובה בסוד ה'
 בהיותה אמצעית נוטה כלפי • שהיא סוד הדין • ומהו הדרך
 יש לך להבין מהו הפלס • ומהו השקל התלוי בין ראש השנה ובין
 יום הכפורים • כי זה היום שהוא תחלת המעשים • כאמרנו
 כיו היום תחלת מעשיך • כמו שתמצא חותם יד'ו בששת ימי
 היצירה • שאלו הן הימים שהיא תחלת המעשים • ולפיכך
 תמצא בזמן הזה המשקל לתלוי הפלס נוטה לזכות או לחובה •
 ואחר שהתעוררנו על אלו העניינים הנכבדים בסוף הפעולה •
 זכסוד התנועה • וכסוד הפה • וכסוד המילה • הנני נכנס
 בשער הביאור בערות שדי :

שער בהמשכת הפעולה מן האותיות לאלקים :

דע לך אחי שמקור האל • כי כיו הנקרא אלקים המורה
 על פעולת העבע • תמצאה שהוא נמשך מן האותיות
 יענין זה שאנו מעוררים אותך עליו • דע לך כי א'ל תחלת
 החדוש למנאים כמו שבכר ביארנו ונדיכיים אנו לבאר כיצד
 הים שנטרק עם א'ל בסדר זה :

אל ב"ם ג'ן ד"ם ה"ו ר"ף ז"צ ח"ק ט"ו יש כ"ת

הריתמצא אל תחלת הבנין נגלגל האותיות • והוא תחלת
 כנוי בהשתי אותיות ראשונות שהן אל • אמנם הכשאר פנינו
 ש' שהוא ה"ם תמצא בסוד עשר אותיות היסודיות • ואמנם
 אין להקשות בהיות אל בפני עצמו • הים בפני עצמו • שאחר
 כי אל הוא שם בפני עצמו • והנני נכנס בביאור הים על
 היותו מיוחד ביסוד עשר אותיות הכוללות כל חלקי העולם
 בהיות

מה לי אלו מקימות קבועים למקור הבנין והרי הפה בעלת
 חמשה דברים • כולם משתמשים בשמות הבנין • ולפיכך
 חתם הכה תסגלה זה חמשה מקימות סבוכים בין עשר
 אנבעות • והרי עשר והרי חמשה • אמנם מה שתמצא
 במילה אינו אס ברית אחת והיא ברית הדם ואינו משמשת
 בי אס בשמות אחת • לא בשמות הפה שיש שם חמשה מקימות
 טבוכים וכו' ואם כן מאחר שהמילה ברית אחת מכוונת
 בין אנבעות הרגלים הרי חותמם זה • ואחר שכן הרי הידים
 והפה שהן סוד הפעולה חותמם זה • כמו שאמרנו בסוד הבנין
 וגם כן המילה והרגלים שהן סוד התנועה חותמם זה • וכדכזה
 ענין סוכר ואין מי שיכול להכינו • והרי לך ברית הפה
 זה • וכן ברית המילה זה • ואם כן הרי לך השם המיוחד
 נחלק לשתי מחלקות יד'לו הן • ברית כרותה בברית התורה
 נ"ה וברית הדם במילה • ואחר שפירשנו זה יש לנו
 להתעורר כמה שאף • בספר יצירה נגלה לאברהם אבינו הוא ית'
 וזרת לו ברית בין עשר אנבעות הידים והיא ברית הפה • ובין
 עשר אנבעות הרגלים והיא ברית מילה • והתבונן כיוה הענין
 לא פחות ולא יותר על מה שפירשנו אמנם הודענוך הכוונה
 בהיות שתי מחלקות השם המיוחד חתומות באדם • וכל
 המחלקות ברית כרותה כילא לחנם ככרתה ובהיות המילה
 כוללת המחלקות האחרונה שבשם המיוחד תמצא השם
 המיוחד מה' כה' כאמרנו בתורה מ' יעלה לבו
 השם מה' תמצא ראשי תיבות מילה וכו' חותמם
 יד'ד • והוא העדות על כל מה שביארנו וי'סוד הגדול
 על כל מה שפירשנו • ואחר שהתעוררנו על כל זה התבונן
 דע כי הידים הן סוד הפעולה לעולם • כי המעשה בידיים
 ולא תמצא מעשה ברגלים כי אס תנועה • ובאמת כי הידים
 לפעולה והרגלים לתנועה והתבונן בהיות העשירות קיימים
 עדות על עשר ספירות אמנם מחמשה ולמעלה בפה והאחד
 לטטה במילה • וכן התבונן הדת ברית מילה עדות בתוכה
 קבועה • כאמרנו והיתה בריתי בנשרכם וכדרך הזה יש לך
 להתבונן כי יפלא ממך דבר למשפט בין דת לדם • וברית
 מילה תמצא מכוונת כנגד ברית הפה באנבעות ה' וק' עשר
 מבין ועשר מבין חמש מאן חמש מאן • וכן תמצא תנועת
 הרגלים מכוונת כנגד פעולת הידים • והבין בהיות את יד'
 כוללת עשרים אנבעות כאחד • ושני ההין שפרשין בהיות
 האנבעות הן ארבע מכוונים כנגד המרכבה ה' ה'
 התבונן וידע הענין הזאת בהיות' בצורתה סובלת י' אחרת
 והרי העשרה ככללים בעשרה • וכן בהיותה בצורתה סובלת
 האחרת וכן חמשה ככללין בחמשותם מבוא בשם המיוחד יד'
 כוללת המרכבה • ה' פרטי המרכבה • בהיות כל ל' בהין ה'
 והבין כי היסין הוא כגלה • והשמאל היא כסתר • ואחר
 שהתעוררנו על זה דע לך כי בשתן תורה שני מיני ברית נכרתו
 האחד על פי הדריים האלה ככתי ארך ברית • והוא ברית
 הדת וברית הפה • והשני הנה דם הנרית וו • והוא ברית
 הדם וברית מילה • הוא סוד התנועה כמו שבכר אמרנו
 והפה מכוון בין אנבעות הידים שהן הפעולות • והוא חותם זה •
 והמילה היא מכוונת בין עשר אנבעות הרגלים שהן המכנהות
 את המספיה והוא חותם זה • ומתוך זה העיקר הגדול יש לך
 להתבונן יסוד ברית המילה מה הוא • כי לא לחנם נכטוינו
 במנוח החית בראשית הכל • שהרי באברהם הותחלה שהוא
 ראשית האומה • והתבונן אמרו ועל זכר אשר לא ימול את בשר
 ערלתו את בריתי הפר • כי הדם הניתן מן המילה הוא תשלום
 העדות • בהיותו יד'ד כחתם מכל אחד ואחד מישראל ומעיד
 עליו • כאמרנו אד'ה לאלקים בכל משפחות ישראל • בהיות
 הספחה בלי פנימה • וכשאין האדם ימול אין השם נשלם
 בו • ופגום הוא במשפחתו • ושפחתו פגומה לעתיד לבא
 ומשום פגם שפחה חוששין • ואמנם בהיות ברית מילה מכוונת

חלק

שני

כו

בהיות החלקים שמודם הים ככללות בכנין שמודו א"ל :
 אט בה גז דו י"ה . התבונן בשמירת אלו עשרה אותיות
 שהן כוללות כל חלקי המציאות . ותמצא שמודם הים ותראה
 ה' שבואר בחותם אלו האותיות . ותמצא מוד מ' אט בח
 גז דו . ואם כהי לך מבואר מוד כהני אלקים מבואר בהיות
 א"ל מעיד בכנין העולם . ובהיות הים מעיד על עשרה חלקי
 העולם באותיות אב גד הו זח טי . שמודם הים . והבין
 הענין הזה והרשו שאנחנו בו . כי אט בח גז דו . מודו
 מ' . נשאר בידך ה' שהוא יסוד כל הפעולה . והרי לך כי
 אלקים כולל הבנין כולו . והפעולה ביסודו בזה הדרך שמונו
 אט בח גז דו . מ' ה' הכורך קרי ה' עם מ' הים א"ל .
 בענין שמונו במוד תחלת בנין הגלגל .
 א"ל ב"ם ג'ן ד"ם ה"ע ו"פ ז"צ ח"ק ט"ד י"ש כ"ח

הרי לך ביאור א"ל הוא מוד בנין העולם . הים מוד חלקי כל
 בנין העולם . הרי לך שם אלקים שמודם בהיותו כסמך לפעולת
 החדש בחלקים ובכנין . ולפיכך תמצא אלקים בכנינו על
 מלאכת הטבע . ובהיות שם ה' כמו וכורתו . ומה שאמרנו
 בהיות הים חלקי העולם . אט בח גז דו י"ה . והו
 שיעור קומת העולם שהן עשרה חלקים . והו הענין הנאמן .
 הן לילוד אלקים השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר בה . הרי
 לך שמודם כי כל המציאות כולו השמים והארץ הן עשרה חלקים
 הנכללים במוד הן . כי אלו עשרה אותיות החלקים שמודם
 הן שמודו הים . ותדע לך בזה הים גדול ורחב ידים . והעיקר
 שיש לך לדעתו כי חלקי הבנין כמו שאמרנו תשעה הן . אמנם
 תשלוס החלקים בעשרה הוא . ולפיכך אמרנו כי כל עשירית אחר
 עשירי הן כמשכים בהיות כל חלקי העולם עשרה ולא עוד .

וכנגד אלו כמשכים כל בעלי שיעור קומה שמודם עשרה ולא
 עוד . ומאלו העניינים אשר התעוררנו עליהם בכנינו הנקרא
 אלקים . בהיותו סמוך על סמך האותיות במוד העשרה חלקים
 ובמוד הבנין שהוא א"ל . יתבאר לכל משכל על היות כני
 אלקים שמוס לעשרה מאמרות . כפי עשר אותיות הים . ועל
 היותו שמוס על כל מלאכת הטבע במציאת הטבעים ובהרכבו
 ובכניינים . ובשאר כל הקשרים במוד היותו א"ל . ודי במה
 שהתעוררנו עכשיו בשם אלקים . והכני ככנס בניאור שאר
 העניינים הנמשכים אחר ה' . ואמנם תדע לך כי שיעור הקומה
 א"ל . וכשיתוסף על ה' הוד תנועות החלקים שהיא א"ל כמו
 שביארנו לעיל . יהי הגלגל כולו . אב גד הו זח טי יא .
 והו שדר גלגל כמו שכבר פישנו . בהיות התנועה כוללת
 לחלקים על חלקים וזולת תנועה חלקית ולא גלגל . ובתנועה
 יתקיימו אצל המחברים . ובלתי התנועה יתפרדו לחלקים .
 ולפיכך תמצא כניו אלקים כל עוד שאין שם תנועה אין שם גלגל
 כי אם עשרה חלקים שמודם הן . וכשהתנועה בהם אז הגלגל
 סובבת כראש . והכניינים מתקיימין . ואמנם יש לדעת בהיותו
 יתברך מסבב הגלגל כמו שאמרנו במוד ה' . בהיותו יתברך
 חונה לגלגל . במוד י"ב בדרך זה . אב גד הו זח טי יא
 יב וזהו הסוד הרה והיה .
 התבונן במראה הגדול הזה ותמצא מוד גלגל מניע על יא .
 שהוא ראשית התנועה הבאה מאתו . ושם יפסק הגלגל למעלה
 ממנו י"ב . שהוא חוכה לגלגל . והו המוד כהיותו יתברך חוכה
 לכל . ואם תתבונן במוד ה"ה וה"ה ויה"ה תמצאהו
 שהוא יודך יהוד יהוד . שלש פעמים . כי זהו העדות
 הברורה על כהיותו . באמרו יהוד מלך יהוד מלך ילוד
 ישלך לעולם ועד . והתבונן בהיותו מלך על השבילים הנפרדים
 והוא יתברך מלך על הגלגלים . והוא ישלך תמיד על התחתונים .
 והוא באל . שהוא ילוד אחר . אמנם העיקר הגדול
 שיש לך לשמונו תמיד . לדעת כי חותם הוה וה"ה וה"ה הוא
 ב"ל בדרך אב גד הו זח טי יא יב בדרך שפירשנו

ולפיכך י"ש לך לדעת ולהתבונן תמיד בכל מקום שתמצא לשון
 ב"ל באמרו כי נשבעתי נאום יד'וד . ובאלו אמר הוה והיה
 ויהיה : שזהו מוד השבעה החמורה כלפי מעלה . וכן התבונן
 אמרו הוה שמי לעולם . כי הוא נבנמו אמר מוד ב"ל . ובאלו
 אמרו הוה שמי לעולם . הוה והיה ויהיה שמי . וכן התבונן
 אמרו ילוד הוא האלקים . ולשון ילוד הוא האלקים . באלו
 אמר ילוד הוה וה"ה וה"ה אלקים . והתבונן בכל מקום
 שתמצא בו יתברך אלו השלשה לשכות אשר הם ככללים בענין
 הנכבד הזה . ומשם יתבאר לך מודו פנימיים ופנימים . והתבונן
 בכל מקום שתמצא בו יתברך אלו השלשה לשכות . שהן ב"ל הוא
 ה' כי הסעדים כאמנים עליו יתברך על היותו יחיד ומיוחד
 בשם ההוה . וכי שם זה הוא כסאו ומדרו אשר בו יתברך
 מפתתך בתוך מציאותו וקדמותו . וזה השער הסגור אשר אין
 כל הרובה ליכנס בכנס . ואמנם יש לך להתעורר הענין שאנו
 מתעסקי בו בהקפת חג הסוכות אנו . והוא הוה שמי .
 באלו אמר הוה והיה ויהיה . ואשר שהתעוררנו על אלו הפנימי
 הנמשכי אחר החכמה האלהית כפי הכוונה העליונה . נכנר
 לבאר עוד שאר העניינים בעזרת האל יתברך :

שער בהתחלק בחלוקת עשרים ושתיים אותיות :

דע לך אחי שמדך הא"ל . כי תכונת העולם נחלק לשלש
 מחלקות . וכן תמצא המחלקות שמוכות בסמך
 האותיות . וכן האותיות נחלקות לשלש מחלקות . של שלש ושל
 שבע . ושל ששים עשר :

אמ"ש בגד כפרת : הו זח טי לב סע צק .

התבונן באלו השלש מחלקות . ותמצא כל העולם כולו סמך
 להם . ונחלק אליהם כל ענין וענין כפי שהוא . ואמנם כי בעל
 ספר יצירה חלקם כמו בן בדרך זה . בהיות כל גורת העולם
 ככללת בדרך כ"ב אותיות . בין העליונים ובין התחתונים .
 ועיין בחקרא הראשון שבתורתנו ותמצא כל הנמצאים כולן
 תלויין על כ"ב אותיות . באמרו בראשית ברא אלקים
 את השמים ואת הארץ : התבונן בזה המקרא ושם
 תראה כ"ב אותיות . אשר הם כנמיים בראשי תיבותיו . וכנגדם
 כעשית תכונת שמים וארץ . והתבונן אמרו למשה רבינו עליו
 השלום . גם ב"ך יאמינו לעולם . וכן אמרו בגילה וכשמחה ב"ך
 כי אלו הן עניינים נמשכים אחר כ"ב אותיות . שהן יסוד העולם
 ויסוד תורתנו . הלא תראה מקרא ראשון שבראש התורה
 פיוסד על כ"ב אותיות היסודיות . ואחר שהתעוררנו על זה .
 נחזור להתעורר על היות מחלקות העולם נחלקים ליה במוד
 אמ"ש ובמוד בגד כפרת . ובמוד הו זח טי לב סע צק .
 ואמנם תדע לך כי אמ"ש . הוא שם שלש יסודות . שכל
 העולם נכנר מהם . בגד כפרת . הן רשום שבעה היכולות .
 ראשון ושם ושביעית . הו זח טי לב סע צק הן רשום הוה
 והיה ויהיה מושל עליהם . ואמנם כי אלו השלש מחלקות תמצא
 העולם נחלק אליהם בסדר הזה שאני ככנס סוד ביאורו בע"ה .
 ומתוכה יבכסו רבים לחקירות האמונות . אמ"ש יסודותיו
 שלשה תחלת רכל יוד הא וראו הא . אחריהם אש כוח
 מ"ש אחריהם עולם שנה נפש . אחריהם חמר בורה הרכבה .
 אחריהם תלי גלגל לב . וכן מלאך גלגל אדם . עליון
 תיכון תחתון . חולם שרק חזיק . גוף נפש שכל . ערב
 ונקר ובהרים . ספר ספר ספור . אפס ראו נמנע . אברהם
 יבחק ויעקב . כהן לוי שרל . תורה כניאים כתובים . ר"ע
 ר"בא ר"ש . פנות שבעות סוכות . תפילין שוזה וספר
 שכל

שכל השכל וסאכל הוה ויהיה היכל ידוד היכל ידוד היכל ידוד
היכל ידוד סלך סלך יסלך קדוש קדוש קדוש קדוש

בגד כפרת ימודותיו שבעה שבעת ימי השבוע ששה
כדדן והיכל שבעה שבעה שבעה שבעה שבעה שבעה
שבעה כוכבי לכת שבעה כחות המזוה ושאר כל השביעיות
הנמשכים אחר אלו שבעת ימי החג שבעה ארצות שבע
רקיעים שבע מדורי גיהנם שבעה קורין בשבת בשמר תורה

הו זח טל לז טע צק פנים עשר מלות העולמי
פנים עשר חדשים בשנה פנים עשר ארצות
שנים עשר בני ימקב שנים עשר ארצות וכדון וכדן
הנמשכים אחר אלו והנני כנכנס בניאור אלו השחלקות כל אחד
ואחד בשמר מיוחד לביאורו בעש

שער בהמשכת השלישיות אחר אותיות אמש

דע לך אחי כי אלו השלשה אותיות אשר יכללם סוג
אמש הם יסודות כל מחלקות העולם ועל אלו השלש
כשעבודת הו ע ועל השבע כשעבודת שמים עשרה וכוה כשלמו
לכ אותיות וגם בורת העולם עמקן ובאמת כי שבע אותיות
שהן בגד כפרת נקראות אותיות כפולות בהיותן מורגשות
וכבלעות ושתים עשרה אותיות הו זח טל לז טע צק
נקראים אותיות פשוט על היותם בלתי בולעות הגרתן בהיותן
לגשות והנני כנכנס בביאור השלישיות בעש

יוד ה"א ואו שלשה דע אחי כי אלו השלש
אותיו שסולם יהו הכלליות
כל ההיות המחודשות אחריו אך לא ההויה הקדמונית ולא
השלש אותיות הן יסוד כל שאר היות החדוש בהיותן יסוד
ובנין וחנוניה פי באלו השלשה דרכים כשלמה בורת כל
הנמשכים המחודשים ואלו השלשה אותיות תמכאם כוללות
אב ג' ה' שיהו סוד ששה רוחות ולפיכך בספר יצירה
תמכאם כתוב בהיות חיותם בראשית מתפלגים תחת יהו כי
שאלת מביאותו כולם כמכאים ומה שיש לך לדעת כי יוד
ה"א ואו שסולם יהו אך אחד פמון שביארנו ואכ' הרי היות
חדוש העולם בראשית שסודו יוד' מעידה על השם השיוחד
כי הוא לבדו ייחוד וקדמון ואם כן מביאות כל הנמשכים כולם
נמשכים מאמתת אלו השלש אותיות

אש' רוח מים דע לך אחי אלו שלשה יסודות אשר כתיבהו מאמתת

יהו ומאלו השלשה יסודות כתיבהו כל הנמשכים ותמכאם
כחלקים במיניהם אש טבעו למעלה רוח אמנעי מרחק
מים טבעו למטה אלו שלשה יסודות ישעבו כל המחודשים
ואמנם כי היסוד הראשון הנקרא אש הוא אור השכל אשר הוא
לעולם למעלה וזו היתה תחלת הנמשכים וזו היא טעלת
השכלים הנפרדים הנקראים אור השכל אשר מאמתתם כמראו
כל הנמשכים כולם בדרך ההמשכה ואלו הן אור למשו ממש
ית' כלומר שהוא מתלבש בהן בהיותם קרובים לית' יותר משאר
הדברים שהן חונה ולפי נקראו השכלים הנפרדי אור השכל
ונקראים אור לבשו להיותם עליוני המעלה שבאשר השחודשים
כולם ושניאור אור השכלים פועל באשר הנמשכים כמו שכבר
כרשנו וכמו שהמלוכה מתכסה למתלבש בו כן השכלים
הנפרדים כמו פנודו בינות' ובין שאר הנמשכים ואף על פי
שהשכלים הנפרדים אינן משיגי תכלית מאמתתו אמנם משיגים

הן יותר משאר הנמשכים ובאמת כי מאמתת מביאות השכלים
הנפרדים שהן נקראים אור לבשו כתיבהו השמים כי השמים
מעלה שנייה למטה מן השכלים והנה תמכאם לרבי אליעזר
הגדול וקל דברים בכרפון שמים מאיזה מקום נבראו מאור לבשו
שהיה לוכש וכו' ומה הענין הזה נעים למשכיל להיותו גזור כי
מביאות הגלגלים כמשכים אחר מביאות השכלים הנפרדים
הנקראים אור לבשו והשמים בתכונת מתקיים כמו
שתראה הרוח מתנועע תמיד כמבאת מאמתת מביאות האש

והתבונן כמה הפליג זה החכם עליו השלום באמרו שמים
מאיזה מקום נבראו ופסק המאמר בהיות השמים נבראין
מאמתת מביאות המלאכים הנקראים אור לבשו ופסק להיות
השמים מעלה שנייה למטה ממעלת השכלים ומאמתת השכלים
לזרה לבד והשמים חוסר ובורה והבורה תלמת היות החומר
ואם כן הבורה הפשוטה הנקראת אור השכל ואור לבשו
תאמת מביאות השמים שהן בעלי חומר כי וולת הבורה אין
לחומר מביאות יואם כן הרי נבראו השמים מאור לבשו שזהו
בורת השכלים הפשוטי ואמנם כי זה החכם עליו השלום פתס
חקירת השכלים הנקראים אור לבשו בהיות החקירה
עמוקה ואין הכל משיגים וכמשך אחר התורה שברסמה
מביאות השמים ופתתה מביאות המלאכים השכלים בפירוט
והתייבה בראשית ברא אלקים את השמים וכוה
הדרך בעצמו נמשך זה החכם עליו השלום ולפיכך הונדך
לומר השמים מאיזה מקום נבראו בהיות המלאכים הנקראים
אור לבשו קודמים לשמים אחריו העולם כמו שהבורה
קודמת לחומר והנה פיר' כי מאמתת הבורה נתורה החומר
בהיות השמים מתהוים מאמתת אור לבשו שזהו המלאכים
וזה הוא האמת ואל תטעה עכשך אל דבר אחר ואמנם תדע
כי הויה שהיא מוד שמוית קודמת למביאות המלאכי הנקראים
אור לבשו ומאמתת קדמות ההויה כתיבהו הן כאמרו
ויאמר אלקים יהי אור הדי כתיבהו אור לבשו מאמתת שם
ההויה הקודם לכל הנמשכים וולתו יתברך אמנם בהיותם
ראשית המביאות נקראים אור לבשו בהיותן יתב' מתלבש בהן
כלומר להיותו פועל באמתנות אור לבשו ולפיכך נקראים
אור לבשו וכמדומה לי כי כוונת החכם רבי אליעזר הגדול
לזה היתה בהיותו שאלו מאיזה מקום נבראו וכמשך אחר התורה
בהתחלת חדוש השמים בהיות השמים מתהוים מאמתת
מביאות המלאכים ולא להיותו מחשכ בדעתו קדמות השכלים
שהן אור לבשו אמנם כמשך בדרך התורה ואמנם ראיתי
החכם דבינו משה מיימון וקל' תמה על רבי אליעזר באלו
העניינים והפליג עליו קושייתו בספר המורה וזה לשונו
ראיתי לרבי אליעזר דברים בכרפון הגדועין פקדיו רבי אליעזר לך
ראיתי דברי יותר ורשם מהם בדברי הנמשכים אחר תורת משה
רבינו עליו השלום וזהו דבריו שפע לשונו אמר שמים
מאיזה מקום נבראו מאור לבשו לקח' ואמר על זה ואני תמה
מה החכם מה האמין אם האשין טון השקר שימכאם דבר מלך
דבר וכו' עד כאן לשונו ואני תמה על נצל הבורה וקל'
בהיות אלו הדברים קשים בעיניו בשאמר רבי אליעזר עליו השלם
שמים מאיזה מקום נבראו וכמדומה כפי דעת זה החכם בעל
המורה כי השמים תחלת המידים הן בהיותו קשה עליו שמים
מאיזה מקום נבראו ולפי דעתו רבי אליעזר אמר כי חומר
השמים כתיבהו מחומר קדמון וכיהשמים תחלת המחודשים
ואינו כן ומה שהקשה עליו בעל המורה באמרו שמים מאיזה
מקום נבראו היה לו להקשות ממביאות השכלים שקודמים
למביאות השמים ומאחר שלא הקשה ממביאות השכלים יותר
יש להקשות עליו שמשמע מדבריו כי השכלים הנפרדי קדמונים
הם ואם לא יקשה עליו חדוש השכלים שהן אור לבשו הרי נא
יקשה עליו השמים מאיזה מקום נבראו מאור לבשו כי מאחר
שהשכלים הנפרדים רשית המביאות אין להקשות בהיותם
השמים

השמים נכבדים מאמת מציאות השכלים ובאמת קשים עלי דברי בעל המורה ול יותר ממה שהיו קשים עליו דברי ר' אליעזר ול כי רואה מקובליתו כי השמים לכי דעתו ראשית המחודשים ומאחר שהן ראשית המחודשים. לפי דעתו קשה עליו לומר שנתהו מדבר אחר שזו היא אמונת הקדמות בהיותו אומר חומר ראשון מציזה דבר כהוהה ומשעם לפי סברתו כי השמים קודמים לכל הנמצאים לחדוש. יוכיח חומר שלהן כהוהה מאין בהיותו ראשית החדוש מאחר כי לפי דעתו אין לחקור על חומר זה מציזה דבר כהוהה ואם כן מי יתן במציאות השכלים שאיני יכול להמלט מאחד משני דברים או שיאמר שהשכלים קדמונים אין להם שיתוף לחד חדוש או שיאמר שנתהוה אחר בריאת שמים. מאחר שהשמים לפי הכרחה מדבריו הראשית המחודשים בשאומר שאין לחקור מציזה מקום נכבדו הרי השכלים נמצאים אחר בריאת השמים והשמים קודמין למציאת השכלים שאיני יכול להמלט מאחד משני דברים אלו. ואם יאמר שהשכלים קדמונים ויאמר כוטים לשום בך חדוש. הרי הוא מאמין קדמות הנמצאים וזלתי יתברך. והרי קדמות העולם בכלל. ואם יאמר כי השכלים נמצאו אחר בריאת שמים. זה אי אפשר כי הוא יתברך אינו משפיע טובה ואחר כך כוטה. כי אחר שבריאת שמים הנקדמונים לו בעתה יותר משאר כל הנמצאים לא היה מוריד אותם ממעלתם ומשים אחרים במקומן והיותם מפסיקים בנתיים. כי הוא יתברך דיבר להטיב ומקיים. ואינו משתגע בצול נמצא מהנמצאים. ולא יקשה בעיניך מה שתמצא בפרקי רבי אליעזר בהיות השכלים הנכבדים בכרמים בשמי. אמנם האמת הוא מה שאמרנו בהיות השכלים הנכבדים נקראים אור לבשו תחלה כל המחודשים ומחמת השכלים שהן אור לבשו כהוה השמים והוה האמת ולפי זה הדרך אין קושיא כשארית על רבי אליעזר הגדול עליו השלום. ומה שסתם מציאות המלאכים תחלה ולא פירש סדר התלפוף. כמשך דעתו טובה. באמרנו יתברך בראשית ברא אלוקים את השמים. שסתם מציאות המלאכים תחלה ופתח בסוד בריאת שמים. ומה הדרך נראין דברי רבי אליעזר נכוחים וישרים דברי אלוקים חיים ואין בכאן אמונת קדמות. כי אם אמונת חדוש גמור. כי על כל פנים מציאות המלאכים שהן נקראים בורה גורמת למציאת השמים שהן חומר ומפני שאין חומר בלתי בורה. הרי הבורה קודמת למציאת החומר. ואם החומר נכבד תחלה הייך קדמתהו בורה. אמנם האמת בהיות הבורה שהיא אור לבשו נמצאת תחילה ואחר הבורה נמצאת החומר שהן השמים שתהיה שאתת הבורה. ולפיכך בינה בריאת שמים שאור לבשו שהן סוד הבורה שהיא חלה על החומר ומניית אותו. וכן דבר שבאור הוא באמרו הארץ מאיזה מקום נבראו שאלה חתם כסא כבודו. לכן הוא כי היסודות נבראו תחילה בליסוד ויסוד לפי טבעו. ולפי היות יסוד הארץ לשעלה מכל המחודשים כאשר עליו אור לבשו לשון כבוד בהיותו קרוב למלכות ולפי היות יסוד השמים למטה משלש יסודות כאשר עליו תחת כסא כבודו. כי שלג הוא יסוד מים ממש. ולפי היות טבעו למטה. כאשר עליו מתחת. ודבר זה שבאור הוא לכל משכיל. ואם יש לך עינים התבונן במאמר רבי אליעזר עליו השלום. ותמצא שישו בהיות השכלים הנכבדים שהן ראשית המעלות יסוד ראשון. והוא יסוד אור או אש. ובהיות הגלגלים שניים להם. יסוד האויר מתהוים מאמת האויר שמונב הוא תמיד כמו השמים. ובהיות הארץ שלשית להם יסוד שים מתהוים מאמת השים. ובהיות הארץ טבעה למטה שישוד השים. ומכל אלו הדברים אשר התעוררנו עליהם יש לך לדעת כי תחילת מציאת הנמצאים אור השכל. ומה בתחלה יסוד האש. והאש למעלה הן היסודות. ואחריו שתוף האויר בין האש שהיא למעלה ובין השים שהן למטה. ולפי זה

הדרך יש לך לדעת ולהתבונן כי האש תחילת השעלות היא ולפי היותה מעולה שכלל הנמצאות כסמכה לקראתו יתברך כאשר רבי יליד אלוקים אש אוכלה הוא. לא מהיותו אש הלילה וחם כי הוא יתברך אינו בעל גשם לא נשם לחד חומר להיות נקרא בו או אחד משאר יסודות. אמנם בהיות יסוד האש מעולה שכלל היסודות לקרוב אליו יתברך נקרא בו כמו שאמר רבי אליעזר מאור לבשו לפי קרוב השעלה. אמנם לא תמצא עליו ית' שיהיה נקרא ביסוד אחר לומר כי הוא רוח ומים או אחד משאר דברים. ולטענה בשה שאמר ורוח לקים סרחת זהו כמו אש אלוקים קדוש הוא עובר עליו תמיד. והדומין לו לא להיות הרוח אלוקים. ולא להיות האש אלוקים. וכן כל התורה כולה אנבע אלוקים לא להיות האנבע אלוקים. כל שכן ביסוד השים וכל שכן הארץ. ואם כן התבונן בהיות מעלת האש יותר משאר היסודות שהיא ראשונה במלכות. ולפי זה הדרך יש לך לדעת ולידע כי ראשית הנמצאות מכה ההויה הוא האש באמרו ויאמר אלהים יהי אור. ואלו הן השכלים הנכבדים הנקראים אור לבשו. בהיותו יתברך נקרא אש. ונקרא אור לבשו. והתבונן זה הענין עד שאר. ויש לך לדעת התחלקן כל הדברים ולהתבונן ביה שאמר ויאמר אלוקים יהי אור. שענינו בוטה לאש המתכבה לבניו. באמרו כי יליד אלוקים אש אוכלה הוא. ואמנם לא כנה אתם לומר כי הוא דבר מכל שאר הדברים. ולפי היות האש בתכלית העליון מכל שאר הדברים ואחר כל הנמצאים. כי אתה יודע שאין בכלל הדברי הנראין לעין דבר שלא תוכל להקרב בו ולמשמש בו בלתי דבר אמונות. כי אם יסוד האש. כי אתה יכול למשמש בכח מתנועע במים ובארץ. ובכל הדברים הנמשכים אחריהם. אמנם יסוד האש לא תוכל למשמש בו בתכלית הקרובה. הלא הסתכל במאמר החכם עליו השלום. הייתה איש אש בחיקו ונדלו לא תסרכנה. אם יהלך איש על הגמלים ורגלו לא תכוינה. ויש להתבונן בהיותו יתברך נמשל לאש כי הכל מקבלים ממנו שפע והנאה וכח. אמנם אין כן למשמש בו בשמוש קבוע בקרוב בשר ביד או בשאר איברים. והוא יתברך פועל הכל ובורא את הכל. והכל מקבלין ממנו שפע. ואמנם אין כח בכל הנמצאים להגיע עדיו באמרו כי לא יראי האדם חו. ופירושו ואפילו חיות הקודש. ולפי זה הדרך יש לך לדעת ולהתבונן האנליות הגדולה שיש לאש על שאר היסודות שבעולם. כי באש יליד בשפע. ולפי זה הענין יש לי לעוררך על עיקר גדול ומינה חוקה ביסוד השבת. כי כבד דעת כמה הוא חומר האיסור שכלל המלאכות. כי הוא תכלית העדות הנכונה עליו יתברך בהיותו מעידים שהוא חידש העולם והמציא בששה ימים. ולפי זה הענין יש לך להתבונן הדבר שפרסם יותר שאר הדברים. באמרו לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת. ומכע טלטול האש בתכלית השניות יותר מכל שאר הדברים ושאר כל היסודות שבעולם. כי אנו מטלטלין בשבת שים וארץ ושאר כל הדברים. אמנם יסוד האש בתכלית השניות הוא הנבע. לדעת כי האש הוא ראשית החדוש ותחילת ששת ימי החדוש. והוא עיקר כל המלאכות. ויסוד כל שאר היסודות כי אחריו הכל נמשכים. וכל המלאכות בו נגמרות וענין איסורו בשבת יש לך להתבונן כי זהו תכלית העדות בחדוש העולם. כי מאחר שאמר טלטול האש ראשית כל המלאכות והוא ראשון לחדוש האש וכל המלאכות בו תליות. ומאחר שהוא כאשר. הרי כל שאר המלאכות שבעולם מנועות ואסורות ובהיות האש ראשית כל המלאכות וכאשר טלטולו. כל שכן תכלית המלאכה. והרי סיפא מוכיח על רישא. ואחר שכן ארי לך העדות הנכונה כי בהיות טלטול האש כאסרת בשבת. הרי הדבר שוכח כי העולם שחודש הוא. וראשית חדושו הוא האש

האש: מאחר שמע טלטול האש שהוא ראשית כל המלאכות שבעולם אסורות מאחר שלדת התחלתו בעולם: נהיית האש באסרת מאינו כדי נכנס המלאכה כשהתחלה באיסור.

ואם כן הרי העדות כדור נהיית איסור האש בשבת עדות על חדוש העולם: כי בדבר שהתחיל בחדוש העולם ובשעת ימי השעשה ובאותו ראשון להתחלה שבו ית' לשבות: וכשנשבות בראשון לכל ההתחלות הרי כל שאר המלאכות ככללן בשביתתו כי אל מקום אשר יפנה הראש אחריו ילכו: וכשהאש באסר הרי כל שאר המלאכות אסורות כי שמנו הן נשכות: ואמנם נהיית טלטול האש מותר במקדש בשבת וכאשר לחולין: דכרוה מבואר הוא לכל משכיל: כי על כל פנים העבודה היא העדות עליו יתברך שהוא הארון ואנחנו עבדיו ומשרתיו עובדים לפניו כעבד לפני קונו פעמים בעבודת השכל: ופעמים כעבודת המעשה: ואמנם כי כל העבודות שבעולם נריכים אנו לעבדו ככולן: ועבודת בית המקדש כולן המתנהגות על סדר הימים: היא תמיד ומוסף: והתמיד הוא העדות על היותו יתברך מתמיד העולם בחוקות עמידתו בין העליונים ובין התחתונים: והוא סוד עבודת התמיד: והתבונן: נהיית עבודת התמיד ושאר כל הקרובות על ידו האש: באשר אש תמיד תקדש על המזבח לא תכבה: אישם קרבן המוסף לדעה על ענין ידוע שהוא יתברך חדשו באותו היום או באותו השעה: וענין מוסף השבת עדותו ברובה נהיית השבת מיוחדת בקדושה יותר מכל שאר ימי השבוע: והשבת היא קביעות השבוע החדש לעולם כי בו כשלא שבוע וחזר חלילה: וכן תמיד וכל שבוע ושבוע עדות על החדוש: ובהיות השבת בטעלה יותר משאר הימים כיתוסף בה קרבן מוסף: והמוסף עדות על ההוספה: ובחזור למה שהיינו בו ובאשר: דע כי נהיית טלטול האש באסר בשבת לחולין ומותר בקודשים כן הוא: ולכן הייתה כוונת האיסור לחולין לנהיית ההיתר לקודשים: ונהיית טלטול האש באסר בשבת לחולין: והו תכלית העדות עליו יתברך: כי העולם וכל אישי מיניו נתחדשו בששת ימים: ואש ראשית כל מלאכת החדוש כי הוא נתחדש תחלה: ואחר כך נשכחו לפעולות: וכשאנו שוכתין בשבת עדות לנהיית השביעי שבת ואסר לנו טלטול האש והו ראשית השביתה: כי זהו תחלת מלאכת החדוש וכשאסר טלטול: הרי נעיד כי העולם מחודש: מאחר ששבות ביום ששבת סכל מלאכתו: וכאשר טלטול ביום השביתה מפני היותו ראשית חדוש כל המלאכה: וכשכדע זה או כדל לדעת כי הוא יתברך חידש העולם מאין וראשית יש לחדוש העולם: והוא האור הראשון הכברא הנקרא אור לבנון: והו אש דקה מן הדקה: אשר מאמתתו נתהוו שמים וארץ: בדרך השתלשלות היסודות: אף על פי שהשמים מאור לבנון והארץ שהשגשגת כפא כבדו: אל מקום אחד הכל הולך: ובהיותו איסורים טלטול האש בשבת: שזהו ראשית העניינות הנקרא אור השכל: או אש דקה מן הדקה: הרי נעיד כי העולם מחודש וכי הוא מחודש מאין לא מחומר קדמון: אמנם היסוד הראשון מחודש הוא מאמתת ההויה: אמנם תדע כי עדות בזה נריכים אנו אותו כדי שדע כל זה ולפיכך באסר לנו הטלטול באש כדי שנקחור למה: ואו נגיע לאמיתת הכוונה וכדן גדול הוא לנו: אמנם נהיית טלטול האש מותר במקדש בשבת פיו: היא עבודתו יתברך וו היא האשת כי כוונת החדוש לכן הייתה לעבדו ולקבל מלכותו ובאשת כי הוא יתברך אינו נריך להיות טלטול האש באסרת בשבת לפניו כי הוא נריך להעיד עליו: אמנם נריכים אנו להעיד עליו: ולא מנד היותו יתברך נריך אל כל מה שחידש: אמנם הכוונה היתה בחדוש לקבל מלכותו ולעבודו בעבודת הכפש ובעבודת הגוף כי והו סוד התפלה והתמיד: ומאחר שכל מה שחדש לא בראו לנכרו כי אש לקב' עול מלכותו ולהביר

אלהותו: הרי תכלית קבלת עול מלכות שמים היא העבודה: והעבודה היא כוונת החדוש: כי נהיית העובד עובד לפני אדוניו: או הדבר כיכר כיוה עבד וזהו אדון: ואם כן הרי תכלית הכוונה היא העבודה: וכן נהייתו מעדים על הייחוד: כל זה להביר אלהותו: אמנם נהייתו עובדים הרי השעשה גדול מן העדות: כי כוונת העדות להגיע אל השעשה: ואשר שקד ל' לנו לאסור טלטול האש בשבת כדי שנעיד כי הוא יתברך חדש העולם מאין: כי האש ראשית החדוש ודין הוא לנהייתו טלטול האש מותר: כי כוונת איסורו לנו הוא להעיד על אמתתו: ומאחר שנעבוד לפניו הרי העבודה גדולה מן העדות: ולפיכך אין לבטל העבודה מפני העדות כי השעשה גדול מן המאמר: ואם כן הרי טלטול האש לפניו בשבת תכלית הנוונה באמתו: כשאנו עובדים לפניו נהייתו יתברך ממכיא העולם והמכיא אותנו ככללנו והוא אלהינו ואנחנו עבדיו ואין עדות גדולה מו: נהיית העבדים עובדי לפני קונו ונהיית טלטול האש לנכרו באיסור גדולה זו היא העדות כי נריכים אנו להעיד ולפיכך באסר טלטול לנכרו כי יאנו עדים כאמנם: והעדות שלנו נגמרה באיסור האש והעדות שלו יתברך נגמרה בעבודה לפניו העבודה שלו גדולה מעבודתו: ולפיכך אין לבטל עבודתו מפני עדותו: והדין כותן לנהיית טלטול האש באסר לנו בשבת כדי שדע אמתת קדמותו יתברך וחדוש העולם: ואמנם נהיית העבודה לפניו על נד התמיד: כלומר לנהיית מתמיד השמים והארץ תמיד בקיומם על שבעת ימי השבוע: הרי העבודה הזאת שעידה עליו: שהוא יתברך מתמיד כל אישי העולם בחוקותיהם: ואמנם השינוי הנעשה לפניו בשבת לנהיית בו קרבן מוסף בשבת יותר משאר הימים: לדעת ולהעיד כי יום שבת קבוע הוא לעולם ועליו כל העולם סובב בשבעה ימי השבוע: והרי העדות העבודה לפניו גדולה מכל עדות שבעולם נהיית עדות העבודה תמידית על היותו מתמיד כל אישי העולם בקיומם: וזהו היא העדות הכללת כל חידוש העולם והנהגתו: ואמנם כי איסור טלטול לנו עדות על חידוש העולם: והיתר טלטול לפניו עדות על החידוש ועל ההנהגה התמידית: ולפיכך על פי שנים עדים יקום הדבר: נהיית עבודת עדות על החידוש ועל ההנהגה: ונהיית איסור ש' לנו עדות על החדוש ואין דבריו של אחד במקום שנים: ואם כן הרי האיסור שלנו עדות מוכרח וההיתר לפניו כדן גדול מזה נהייתו לעדות חדוש העולם כמוסף שבו לנהיית יום קבוע ונהיית התמיד שבו עדות על התמדת העולם בתנועה וקיום כל השייכים בו: והתבונן כמה הפלגו רבותינו וכדונם לנכר: על זה הענין הנכבד באמנם אלמלא התמידין לא נתקיימו שמים וארץ: והתבונן כמה הפלגו נהיית העבודה אצל עדות התמדת העולם באישי המין: ואם כן התבונן אישי באיסור טלטול האש לנו בשבת והיותו מותר לפניו יתברך: וניתוסף בו קרבן מוסף בעבודה יותר משאר הימים: השוסף עדות על היות יום זה קבוע לחדוש העולם: והתמיד עדות ברובה על התמדת העולם ותנועה כלליו וכרטינו ומדר קיומם: ואם כן יש אחי לדעת כי מה שנינו לנו יתברך לאסור כל המלאכות בשבת וכאשר טלטול האש: כל זה כדי שנגמם לחקירת אלהותו ולדעת למה באסרת האש ובאסרת המלאכה בשבת עדות על היות העולם מחודש בששת ימים: וכיום השביעי שבת: ואיסור טלטול האש עדות על היותו ראשית חידוש העולם: וכל מלאכתו אש: והרי כל המלאכות נמשכות אחר האש: וכשכדעה זה נשכיל בו כיון שנגעלה הדלת טלטול האש ובאסרת: הרי כל מלאכות שבעולם על כפות המכעול וכולן אסורות: וכל אלו החקירות נכנס להם ונדע אותם נהיית טלטול האש ושאר המלאכות אסורים לנו אמנם

אמנם לפניו יתברך מה בכך כי אין זה לזרוק ולא כדי שיזין הוא יתברך מה שהיה ית' מבין ויודע כי כל התכלית הולך בו ויפסקו כי הנוכח לנו לאסור טלטול האש כדי שכלע שהיה ית' חדשו אמנם מה בדרך לאוסרו לו והרי הכוונה כולה אליו תשיקתו כי הוא ית' אינו נדרך דבר כדי שבעש' דבר לזרוקו אבל אינו שכתבך בעשה כל מה שבעשה לזרוק חיון אמת' אמונתו: ומה שאסר טלטול האש לדעת שהיה ועל מה זה? אמנם מה ידע השם ית' יתברך מה שהיה יודע שאש' האש לפניו על מי יעיד: כהיות האש באשר לפניו במקד' כי אינו נעיד עליו באיסור טלטול האש' אמ' הוא על מי יעיד והכוונה כולה לעבודתו ובו יפסקו התכליות ויחזר שכן הוא הכי העבודה גדולה מן העדות כי כוונת העדות כדי להגיע לעבודתו ית' ואחר שהעבודה תמיד לפניו בבית היקדש גדולה היא מן העדות שלכו ולפיכך אינו דין להפסיק העבודה מפני העדות כי זו באמת חו בשתיים כמו שכתבנו לעיל - והדקדוק כיון שהוכחנו שהעבודה גדולה מן העדות לפי זה הוצרכו לך לדעת כי המדות בולגן תלויות בשני אלו העניינים באיסור טלטול האש' ובהיתרו לפניו מכות עשה כנגד היתרו' מכות לא תעשה כנגד איסורו' ובאמת כי תמצא הינות תלויות בלב ובידים עניינם בעדות ובמעשה וזהו הכלל הימות כולן' וזהו אשרו בכל לבבך ובכל נפשך ואם כן התבונן הענין הנכבד הזה הנכלל בענין שביתת השבת ובאיסור המלאכות בו ובאיסור טלטול האש' כי אילו הן המדות האלהיות ישרות ומכוונות לסדר ישר מורות אלדם דרכי החיים וכלן דרכי אלוקים חיים והם עבם החיים ממש' והתבונן כל מנה ומנה ממדות התורה כשה תילי תילים תלוין מקביותיהם ואין שם מנה שלא יהיה לה דרכים גדולים ועניינים שתולים על פלגו השכל' הי אין מנה שאינה לשמה ולכוונה ידוע ולענין מורה סוד המלכות' ולפי זה הדרך הנכונה רבותיו ול' להזהיר ולומר הו יהודי במנה קלה כבאמורה' וכל זה שאין אינו יודעים הכוונה האחרונה אשר לה ואמרו אותה שכתב שהיא קלה' אולי היא חמורה מן החמורות ומרוב כבודו בעלמה ולא נגיע בה כוונה על כיוצא בה: כאשר אלהים הניח דרכה והוא ידע את מקומה' כלומר שהו לבדו יתברך יודע הכוונה בשה שנייה' ואין מי שיוכל להגיע לתוך הכוונה האלהיות' ולפי זה הדרך מתחלקת במדות התורה' וכמה הפלגו רבותיו ול' ברמהם באמנם אבל הכוונה הואת' וסתמו המאמר באמת במסכת ברכות' לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם קבוצ שנים מקרא ואחד תרגום' ואפי' עטרות ודיבון' וזהו אף לך ענינם התבונן כמה הפלגו רול לומר אפי' מקרא קטן שבתורה שקול כנגד אכני שהוא יסוד כל היסודות' ולפיכך אמרו אפי' עטרות ודיבון' כלומר אפילו פסוק שעולה בדעתך שאינו דק ספור ענין' נדרך אתה לנשוט שנים מקרא ואחד תרגום' ואולי תבין כי מה שאתה רואה דרך פשט אינו כן כי אם מחסרון דעתך' כי כוונה ידוע יש לו על מה נכתב בתורה וכמה לשונות כללו הפלגו עליהם ול' ואולם יבאנו סכונת מה שאנו בביאורו' אמנם כל זה יסוד גדול הוא למה שאנו מתעסקים בו' ומעתה נחזור ואמ' דע כי איסור טלטול האש בשבת והיתרו במקדש' אלו הן שני דברים ועניינים שעליהם כל המדות תלוין במוד לאין ומכות עשיים' כלומר מכות לא תעשה ועשה' וזהו העיקר בהיותם תלויות בלב ובידים' כלומר בעדות ובמעשה ימי שאינו במעשה העדות בזה בזה ואשרו במעשה' הרי העדות נגמרת וכל מה שתוכל להעיד תעיד' וכל מה שתוכל לעבוד עבוד' כי שתן העדות והעבודה תכנס למעלת האהבה' ותדע לך באמת' כי באלו שני הדרכים נכתר אברהם אינו עליו השלום בהיותו נקרא אהוב' מתוך העדות ומתוך המעשה' בעדות תמצאהו מעד כאמרו בכל מקום שהיה הולך ויקרא שם אברהם בשם יד'ו' כי זהו העדות עליו יתברך בהיותו

שחלש העולם כמו שכבר ביארנו ורמזנו' ופעמים הרבה תמצא כתוב באברהם כך' ויטע אשל בכרר שבע ויקרא שם בשם יד'ו' אל עולם' ויבן מזבח לידו ויקרא בשם יד'ו' - וזהו דרך העדות בהיותו ית' יחיד ומיוחד' ואברהם אבינו ע"ה מעיד עליו תמיד' אמנם המעשה בידיים והעבודה שאל באברהם עליו השלום' זו היא העבודה שהיא קיום על כל מה שתעיד מקודם לכן' וזהו היא העקידה' באמרו יתברך לך אל הר המוריה והעלהו שם לעולה' ובאמרו ויבאו אל המקום אשר אמר לו אלוקים ויבן שם אברהם מזבח' ויערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אותו על המזבח ממעל לעבים' וישלח אברהם את ידו ויחוק את המאכלת לשחוט את בנו' הרי כל זה מעשה בידיים ועבודה מקיימת את כל העדייות שהעיד מקודם לכן' כל המזבח שאל' בו תמלה מדרש (סא מקרא) הוא ולא תמצא בו עולה ולא קרבן ולא מעשה בידיים כי אם ויקרא בשם יד'ו' זו היא דרכו והנהגתו בעדות עד שגשתלמה בוכתו בו' ועד שעת העקידה' ואז נשאל ע"ה כלבו ובידיים בעדות ובמעשה' והתבונן העיקר הגדול הזה שאנו מעוררים אותו עליו' ואז תגיע לכוונת העקידה שאלה אברהם ולכוונה קריאתו תמיד' ותמצא העקידה תשלום הקריאה להיותה חותם וקיום על כל מה שהעיד מקודם לכן' וזוה נגמרת בעבודת הלב ובעבודת הידים' בהיותו פיו ולבו שוין' כשתעיד תמיד תכלית העדות להגיע אל המעשה' וכשהגיע אל המעשה אז נשלים הכוונה בו' באמרו כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה' זו היא עבודת שכלב' ולא חשבת זו היא עבודה עבודה שבידיים' ועל זה נאמר עתה ידעתי' ועם זאת תראה מה היתה אחריתו ומה הגיעו מן המעשה הזה' בהיותו ראשית לאומה' מיחדת לו יתברך' ובהיותו יתברך שתגלה לאומה' זו בשתי דרכים שהלך בהם אברהם' והם מצות לא תעשה ועשה' שהיו עבודת הלב והידיים' ולא עוד' ויפרישו של אברהם אינו אכלו הבנים' ומכל זה הדרך יש לך להתבונן כי על יסוד גדול ונכבד בזה העקיד' לאברהם אבינו לא על דרך מקרה ולא על דרך ציווי' בלתי כוונה אחרת' כי הכוונה מסודרות כהלכתו בעדות ובעבודת הלב' עד שהגיע למעשה ולעדות הידים' כיון היא הכוונה המושלמת' והעקידה היא כחותם לכל מה שצדס לנו' ובעקידה נשלמת הכוונה באברהם אינו בלב ובידים' והרי כל המדות תלויות בו' לא כמו שעולה על חסידי הדעת' כי הוא יתברך כשהו כדי לדעת מה בלבו' וידע מה שלא היה יודע קודם לכן' כי הם חסידים' וישמו חסרונם באלהים בהעלותם בדעתם כי הוא אינו יודע עד שזוהו' וזהו תכלית הכפירה' אמנם העדות שאלה באברהם אבינו' הייתה כדי להיות מושלם בעדות ובעבודה' כלומר בלב ובידיים' כדי שתושלם הכוונה בו' ובהיותו עובד ומעיד ידעו כל העולם כי פיו ולבו שוין' הן הפה להעיד והלב לגמור במעשה בידיים' ולפיכך נתנסה לעיני העולם לא היות נסיונו חוזר לו יתברך' כי הוא אינו נדרך לדעת על ידי הפעולה' כי הוא יתברך בוחן לבות וכליות' לא בוחן ידים ומעשים' כי הכחינה שאלו בלב ולא בידיים' אמנם הכחינה לשאר העולם בידיים ולא בלב' כאשרו כי האדם יראה לעיניו ויראה ללבב' ובדרך זה בא הנסיון לאברהם לדעת כל האמוות וכל הלשונות' כי לא לחנם עשה עם בניו מה שעשה בהיותו גואל' אותם ונתן להם בקמה מאויביהם' כי הוא יתברך ויתעלה' נזר חסד לאלפים' ובעבור עבודת אברהם' ובאחתו שקדם לו כל זה הוצרך לגמול לבנים תגמולו לעולם' כאשרו תמיד זכור לאברהם' והוא הדין ליצחק ולישאל' אמנם הן נקראים זרע אברהם אהבי' ובהיות אברהם בתכלית השלימות בעבודתו' התבונן מכות היות נדקו שמורה עד אלף דור' ואם נדקו לבד עד אלף דור התבונן בשאר כל הנדקים

הדקיקים כמה עולה ואם כן אין להם לישראל לעולם נד כליה כי עד שלא נגמר זכותו של אברהם באה זכותו של יצחק וכן יעקב וכן מה שאחריו אמנם אין יכולת ביד המקטרג לקטרג כולי האי להיות כלייה חלה על ישראל לעולם מפני העטמה וזו היא דור ואלף דור התבונן כמה אלפים במשכים מאלפי הדקיקים והוא עזות העטמה עליו יתברך היות ישראל קיימים כישי השמים על הארץ ואם כן התבונן היסוד אשר לישראל מיוסד עליו שאין לו שינוי לעולם כאמרו אביי לא שניתה ואם בני ישראל לא כליתים לא כלו אלף דור של אברהם עד שבאו של יעקב וכן הבאים אחרים ולפי אינו יכול לשנות אתכם באומה אחרת כי השבוע קיים היא לעולם וכמו שאין לי כד איפשרות שינוי לעולם כך אין להם כלייה כי בטעם יכלו אלף דור שלום מתחדשים כמה אלפים דורות משאר החסידים הבאים ולפי זה הדרך אין לבני יעקב כלייה לעולם והוא סוד אמרו תמיד זכור לאברהם וכו' כלומר שאי אפשר לו ית' לשנות מדיבורו בהיות זכותו של אברהם שנתת לאלף דור כן ליצחק וכן ליעקב וכן כל השאר כלומר זכור לעולם בריתו דבר בזה לאלף דור כלומר זכור לזכור וקיים כי בעבורו זכור חסד לאלף דור וכן יש לך להתבונן בענין המולכה הזה ולדעת כי כוונת אברהם וכל מה שבא בו בהיות האומה הנמשכת מאתו כנלת בנדקתו ואם עשתה היא זכות ודקות שתוכל להשען עליהם כמה טובה בפולה ואם לאו ענין יתברך חוק מוטל וחוב גמור להשלים אלף דור של אברהם לפי זה בהיות ישראל חוטאים לפניהם והוא מאמר הנביא ברוג' רחם תזכור וסוד רחם אברהם פירש אפילו בשעת הרגו על ישראל לך לזכור על כל פנים אלף דור של אברהם לפחות פחות כי אלף דור שלו בלתי ספק הוא כי כבר קראת אותו באהב' ואחר שכן דקתו עומדת לאלף דור בלתי טעם פסוק והוא ברוג' רחם תזכור אפי' בתכלית החמה והקרב אלף דור של אברהם קיימי הן לבני אפילו בעת הזעם ולפיכך אין העקרים הגדולים אשר ביארנו יש לך להתבונן ענייני הנסים שבאו באברהם אבינו עליו השלום והנראה שפעולותיו כי הכל כסדר הכונה להיות אברהם יסוד לאומה בולדת ממנו ואם היסוד כן התבונן כי הבנין קיים הוא לעולם כי הבנין מעין היסוד וכשיסוד קיים הבנין עומד ולפי זה הדרך נרמז והיה כעץ שתול על פלגי מים אשר פרו יתן בעתו בהיות השרשים קיימי ובעוד שהשרשים קיימים ראוי הוא לעשות ענף ולשאת פרי וכן הוא ענין אברהם בהיות אלף דור שלו שמורים ראויין הן בניו להיות קיימים וקודם שיפסקו לכלת אלף דור שלו כמה אלפים בולדים ומה הדרך יש לך להתבונן בעיקר הגדול הזה בהיות ישראל אומה מיוחדת לו יתברך ובהיות אברהם ראשית אומה זו וכשתתבונן כל זה או יתבאר לך אמתת כל הדברים והעניינים שבאו באברהם וכן בכל השאר כדקיי ותראה כי אומה זו שכוונת בסדר הכונה אליה והיא בנין שאין לו כליה לעולם והתבונן כמה שאמר דבר בזה ואמר אחריו אשר כרת את אברהם ושבועתו ליצחק ואחריו ויעמידה ליעקב לחם ואם כן הרי לכל ישראל ברית כרותה לעולם והוא שאמר ולישראל ברית עולם התבונן במראה הגדול הזה ותראה שאין להם לישראל נד כלייה לעולם בהיות אלף דור של אברהם ושל יצחק ושל יעקב חק שוטל עליו יתברך לשמור לישראל ברית עולם ולפיכך תבא ביעקב שהוא חותם האבות חק באמרו ויעמידה ליעקב לחוק להיותו יתברך מקבל עליו חוק זה לגמרו ולפיכך זכור לעבדיך לאברהם וליצחק וליעקב והנה הרחבנו המאשרים ויבאנו מכוונת מה שהיינו בכיארנו אמנם הכל עניין נקשר הוא ומאלו הדרכים יש לך לדעת ולהתעורר כמה שבא באברהם בהיותו עובד לפניו יתברך בעבודת הלב ובעבודת הידים והרי קיים כל התורה בעזרתו שהוא השאמר ובעבודה שהיא המעשה

ואם כן אלף דור שלו שמורים בהיות דקתו עומדת לעד והכל כמה שקיים והעיקר זכור יתברך בהיותו עובד עבודת הלב ועבודת הידים כי אלו הן שני דרכי התורה ולפיכך אמרו בהיות טלטול האש נאמר לנו בשבת הוא מכון כנגד עבודת הידים משם והרי עבודת השעשה נגמרו עבודת הלב ואם כן אין להפסיק עבודת השעשה נגמרת כנגד עבודת הלב כי גדול השעשה יותר מן המאמר והמאמר יותר מן העדות והתבונן כי בעבודה אנו מתקרבי' לאמתו ואם כדברים באורו כאמרו ואותו תעבדו ובו תדבקו וכן אמרו את ידו אלף דור תירא וזו היא עבודת הלב ואותו תעבדו וזו היא עבודת השעשה ואזכור תדבק וזו היא ענין אברהם משם כי יא אלפים אתה וזו היא את יהוד אלף דור תירא וזו היא עבודת הלב ולא חשבת את כנך כנגד ואותו תעבדו וזו היא עבודה בשעשה ואחר זה כי בשעשה כנגד ובו תדבקו והרי לך הענין מכון כנגד ענין והכל כסדר הכונה העליונה והרי לך עבודת בית המקדש ראיה להיותה תמידית ואין לך חסוק מאחר שבשעשה הידים הכונה נגמרו וכן יש לך להבין בהיות האש תמיד בניית המוקד כאמרו אש תמיד תוקד על המזבח בהיות התמידת הכמנאים על ידי האש כי הוא יסודם ולפיכך אמר אש תמיד תוקד להיות התמידת כנגד תמידת הכמנאים ברוג' יתברך ואין בזה נד ספק ולפיכך תדע לך כי איסור טלטול האש שלנו הוא הגורם להתיר במקדש וכוונתו איסורו הוא פיה התירו והפך שאמר הוא הפך שהתיר והתבונן אמרו אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה במקדש אמנם בגבולין כלומר לזכור חולין לא תבערו אש בכל מושבותיכם ולפי זה הדרך יש לך להתעורר בהיות תפילות כנגד תמידת עבודת הלב ועבודת הידים ולכך נתקנה התפלה לשם עבודה בהיותה עבודת הלב ובהיותה מקובלת כקבלת העבודה ואף על פי שזה במאמר וזה בפעולה על כל פנים פעולה גדולה מן המאמר אמנם כשאין שם פעולה הרי צמקוה תפלה כדי שלא תשתכח תורת העבודה ומאחר שכן הרי העבודה מעולה שכל והרי טלטול האש בשבת במקדש עדות ברורה עליו יתברך יותר מן האיסור שלנו אף על פי שזו עדות זו עדות והרי לך סוד גדול ונפלא מפורסם באיסור טלטול האש לחולין ובהתירו לקדשים ואחר שביארנו לך אלו העניינים הרי לך העדות ברורה שבאיסור טלטול האש ובאיסור שאר כל מלאכות בשבת שאנו עושים ובעידיהם היות העולם מחודש ושהוא יתברך חדש מאין ולפי זה העיקר הנכבד יש לנו לערוך עוד בהיותנו מברכין במוצאי שבת בורא מאורי האש לדעת כי התחלת העולם ומחודשו כולם מיבוא מאור חדש והרי אנו מעידים עליו במוצאי שבת שהוא יתברך ברא יש מאין והאש הוא תחלת החדש והוא תחלת מלאכת הששה ימים כי המלאכות בו נגמרות ולפיכך בריך אור ששבת ויש לך לעיין בעיקר הגדול הנמשך עד הנה וכן יש לך לדעת כי מה שאנו אומרים שתחלת כל היסוד אש אל יעלה בדעתך שהוא אש גופני אמנם אש דקה מן הדקה שאין דעתינו מגעת עד התכלית ולפי איסור אור ולא אש משם כי אור שכל נקר' אור וכל דבר שאינו גופני שכל הוא וכן התבונן כמה שאנו מברכין בורא מאורי האש בהיות מאורי האש נמשך בצפנים לדעת כי האש שאנו אומרים שהוא ראשית היסודות אינו אש גופני אעפ"י הוא אור השכל אש דק אשר בתכלית הדקות וכן הוא הרמז בהיות האור נמשך אחר הצפנים כי האור הנראה בכפוף אינו גוף האש אמנם הוא רחוק מדבר גופני והוא דבר דק הוא עד מאלו והתבונן בזה הענין הנכבד ולפי זה הדרך יש לך להתבונן ולדעת כי היסוד שנתהוה ראשון כל כך הוא בתכלית הדקות שאין הדעת מגעת עדיו ולפיכך נסתמה מציאות המלאכים תחלה בהיות מציאותם מציאות שכל והתחיל יתברך ביארנו הנגלים הנמשך אחרים

אחרים שהם מציאות חומר. וכולם נשאים הם מאמתת היסוד הראשון שהם השכלים הנקראים אור לבושו כמו שביארנו למעלה באר היטב. ובאמת כי השכלים שהן אור לבושו כסבאו מאמתת קדושותו יתברך כבוד הויה שהיא הקודמות לכל נורה וכל שכל. כי ההויה גורמת להיות הנורה נורה או השכל. ואז רובים לעורר עוד על היותו יתברך נקרא אש לא אש גופי חלילה וחס להיות כוטה לכד שום כמכא מכל הפשאים. אמנם להיות האור הראשון פתהוה מאמתת ההויה נתכנה באותו האור. לא להיות אותו האור קרוב לו יתמשאר כל המעלות. ולא מכני היותו יתברך שמוסף לשום בד שיתק נורה או חומר חלילה וחס. ומכל אלו הדברים שפירשנו ביסוד האש. יש לך להתבונן עיקרים גדולים ביסוד השבת בהיות השבת עדות על חדוש העולם. ואמנם הענין שיש לך להתעורר עליו הוא סוד הנדלה במנאי שבת. בהיותו סודי סודי בסדר הזה. המבדיל בין קדש לחול. בין אור לחושך ובין ישראל לעמים. ובין יום השביעי לששת ימי המעשה. ומה שתבטן לדעת בהיות אלו מיוחדים לסדר ההבדלה ייתר שאלו כל הדברים. תדע לך כי כל דבר הנאמר בו בדל אינו וולתי בהיות אותו הענין כולו משין אחד נקרא. והבדלתו אינו הבדל מקום. אלא הבדל מעלה ועליו גדול וכבד. אמנם תדע לך כי קודש וחול שהן ראשית ההבדלה מין אחד הן. ואלו הן כוללים שאר הבאים אחריהם והתבונן בהיות השבת נקרא קודש ושאר ימי השבת חול. ואף על פי שאלו ימים ואלו ימים וכולם מין אחד. וההבדל שבתים הן הבדל מעלה ועליו לא הבדל מקום. ובן בהית הכהנים קודש וישראל אכלס חול. ובן בהיות עבודת המקדש קודש ושכחו חול. ובן כל הדברים הנמשכים זה אחר זה. כי הדברים המובדלים במין ובטבע. אינו בריך להבדיל. אמנם שבי דברים הנשענין בקנה אחת. ההבדל בורך ביניהם כגון בהיות ימי החול ימי השבת עולים בקנה אחד וכולם ימים. וכונא באלו בריך הבדל. ובן פשאר: ולפיכך תמא המבדיל בין קודש לחול. בהיות ההבדל בורך גדול ביניהם. שם לא תבדיל בין הימים. הרי כולם ימים אחדים. ואם לא תבדיל בין משפחות ישראל. הרי כולם ישראל. ובן ההבדל שבין אור וחשך. כי אור וחשך סודם אחד הוא. אף על פי שתראה אותם הפכים בדומיהם שניהם. מע יסוד אחד הם. כי האש היסודיית נקראת חשך. ואמנם האור הראשון אור השכל ואור פתהוה מאמתתו. ואם כן הרי יסוד האור והחשך אש כולל אותם. אמנם עליו האור על החשך כעליו השכל על ההרגש. ומה נעשים דברי שלמה עליו השלום כי יש יתרון לכשמן הכסיל. ביתרון האור מן החושך. והתבונן כמה הפליג בשומו חכם וכמיל שניהם בני אדם הן. אמנם הבדל המעשה ביניהם. והיא החכמה. כי שניהם מין אדם הן. ובן סמך לזה ביתרון האור מן החשך כי שניהם אש הן. אמנם זו מאירה זו חשיכה וחשך מכין שהוא אש שכאשר כל חושך טמון לכפוכו תאכלהו אש לא כופח ופי' מהו החשך אש לא כופח. ובן הוא האמת ולפי היותם שניהם יסוד א' ההבדל בורך ביניהם. ולפי כך תמא כי יסודות האש השכלים העליונים נקראים אור והמורכבים השפלים נקראים חשך. בהיות אלו יסודות נמשכים בהרכבתם. ובאמת תמא כי השכלים הפשוטים נקראים יום כמו האור. באשר ויקרא לקים לאור יום. והמורכבי' התחתונים נקראים לילה. כמו החשך. כאשר ולחשך קרא לילה. אף על פי שאני קורא העליונים אש. והתחתונים אש. והחשך. וזה אור. וזה יום. וזה לילה. זו נורה. זו גולם. ולפיכך כאשר יבד אור ובכרא חשך. אור נורה. וחשך נגולם. כי זהו סוד יבד אור ובכרא כל. כי שניהם אש נקראים. והבן אשר גולם אור ספני חשך. בהיותו קרובים זה לזה. ולפיכך כאשר בהם הבדל להיותם נחלקים באחד ונשתים. ובן ישראל לעמים. כי

ישראל ושאר העמים מין אדם ובני אדם הן. לפיכך בורך ההבדל ביניהם. בהיותם מין אחד וטבע אחד והרכבת חומר. כי תדע לך שלא יאמר בהבדלה בין ישראל לגלגלים. או בין הגלגלים למלאכים. ולא בין ההנמות לגוים. כי אלו מובדלים הן במין ובטבע. אמנם אמר בדבר שהבדל בורך בו. והוא בין ישראל לעמים. שאם אין אתה אומר כן. הנה ככל הגוים בתי יהודה. והרי כולם מין אחד. כלומר מין אדם. ובן המבדיל בין קודש לטמא. או בין טהור לחול. או לדבר שאינו נמשך עם מינו. ובן הוא הדיון בין אור למים. או בין אור לחול. כי זה מובדל הוא. אמנם כלל הדברים שההבדל מחלק ביניהם. וזולתו מין אחד הן. ובן יום השביעי לששת ימי המעשה. בהיותם כולם ימים ההבדל בורך ביניהם: ולפי אלו העיקרים יש לך להתבונן סוד ההבדלה. באשר וז' המבדיל בין קודש לחול. ובן אור לחושך. ובן ישראל לעמים. ובין יום השביעי לששת ימי המעשה. בהיותם שני ימים קרובים זה לזה. ואולי נזכיר דברים לענין אחד. אם לא יהיה ההבדל ביניהם. כי בכל דבר שהוא משונה במין ובטבע מדבר אחר. לא נאמר בו הבדלה בין מובדלים הן בטבע. אמנם דבר שההבדל מברוח להיותו מובדל נאמר בו הבדלה. ובן תמא במעשה ראשית אור ויבדל אלוקים בין האור ובין החשך שהוא יסוד האש. אש השכלית. ואש הגופנית. ובן מבדיל בין הימים וכו'. ובין הימים הלא תראה כי ההבדל במין הימים הוא. ולא תמא במעשה בראשית אומר ויבדל מים מאש ולא אש ממים. ולא אש שרוח. ולא רוח מאש. כי כל אלו העניינים מובדלים ועומדין הן. ואמנם מה שאמר בהבדלה בין קודש לחול. בין אור לחשך. ובין ישראל לעמים. בכלם תמא לשון הבדלה. בין קודש לחול כאמר ולהבדיל בין הקודש ובין החול. שאם לא יבדילו הרי הכל חול. כאמר בין קודש לחול לא הבדילו. ואחול בתוכם. והתבונן בין אור לחשך. כאמר ויבדל אלוקים בין האור ובין החשך. ובין ישראל לעמים. כאמר ויבדיל אתכם מן העמים להיות לי. הרי בכלן לשון הבדל. אמנם בין יום השביעי לששת ימי המעשה. תמא כי ששת ימי המעשה שששה ימי אש השמים ואת הארץ. וביום השביעי שבת. וככל התורה כולה מעידה הבדל השבת שאר הימים. והוא ככלל ולהבדל הקדש ובין החול. ושמו זה העיקר הגדול בהיות ההבדל בדבר שהוא אחד. כאמר ויבדל אלוקים בין האור ובין החשך. כי שניהם אש כוללת אותם. ובן אמרו ויבדל בין מים למים. כי שניהם מין אחד כוללת אותם. ובן אמרו ולהבדיל בין הקודש ובין החול. כי שניהם הענין המובדל כולל אותם. ככל מי שנקרא קודש או חול. ובן אמרו ויבדיל אתכם מן העמים להיות לי. כי שניהם עמים כולל אותם. ובן אמרו ויבדל אתם מן הגוים מהי הטענה לטמא כי שניהם עוף כולל אותם. ובן והבדלתם בין העוף השמא לטהור כי שניהם עוף כולל אותם. ובן כל השאר השכלית. והתבונן בכל אלו שאמר בהם הבדלה. כי ההבדל במין. ואל תרחיק זה העיקר הגדול מכבודך. ואולי תקשה עלי. בענין ההבדלה. ותאמר למה כולל בה דווקא בין קודש לחול. ובן אור לחשך ובין ישראל לעמים. ובין יום השביעי לששת ימי המעשה וכו'. ולא כלל בתוכם ההבדלה. המבדיל בין מים למים. ובין ההכחה הטמאה לטהורה. ובן העוף הטמא לטהור. כי כולם מובדלים במין ההבדל במין ובטבע.

תשובתך על הנכונה:
דע לך כי העניינים אשר סדרו באדר ההבדלה כולם ראשי התחלות הן. כמו שהן מתחילין בראש השבועה. בהתחלת ימי המעשה. כך כולם ראשי התחלה וההבדלה הראשונה. שהיא המבדיל בין קודש לחול. וזה בכלל את כל המציאות. בין הדברים השכליים שנקראים קודש ובין הדברים החומרים שנקראים חול. ולאלו שני הדברים כל העולם כולו נחלק לקל סיני הבדלות
 ח א 8 י בן

בין קודש לחול ובמים שיש בהן הבדל תמכא ולקח בהן מים קדושים וכל חרם צאור שהיה שכל אינו נריך כי כולו קודש : כישראל תמכא קודש ישראל ליד ראשית תבואתו בשבת תמכא כי קודש הוא לכם בנהסה תמכא וכל מעשר בקר ובאין העשירי יהיה קודש ליהוד וכן שאר בהמות קדשים וכן בהיות עופות תורים ובני יונים בכלל הקדשים ואם כן הרי לך בין קדש לחול כולל כל ההבדלות כולם ולפיכך אני אומר כי הוא ראש לכל התחלות והחלקים ולפיכך תמכא כשהתחיל בהבדלת ואמר המבדיל בין קודש לחול וחותם המבדיל בין קודש לחול להיותו כולל כל ההבדלות כולן ולפיכך אומר אני שזו היא תחלת ההבדלות כולן ואמר אחריו ובין אור לחשך שהו אור וחשך שהן תחלת המציאות וזו היא התחלת העולם כאמרו במאמר ראשון ויבדל אלוקים בין האור ובין החשך והרי הבדלה זו התחלת המציאות ולפיכך כולל אותם בסדר ההבדלה ואמר אחריו ובין ישראל לעמים וזו היא התחלת אושה כי ישראל זה היתה האומה שהתחילה להכיר איתו יתברך ולקבל עול מלכותו ולעבוד לפניו ואין להקשות בענין אדם שת אנוש ושאר ראשי הדורות ואף על פי שידעו הם ושבניהם יחיד הדור הין אבל ישראל זאת היתה אומה שלימה שקבלה תורתו ופדלת משאר כל האומות ושפחות האדמה והתחילה לפנעם אלהותו יתברך וקבלה מלכותו ולפיכך באמר הבדלה זו בכלל ההבדלות בהיותה ענין התחלה ואמר אחריו ובין יום השביעי לששת ימי המעשה וזו היא כמו כן התחלה כי יום השביעי הוא תחלת כל המועדים אשר הם בקראים קודש וכן תמכא בשבת ויום טוב שהוא מקדש השבת ישראל והזמינים והטעם בהיות השבת קודמת לכל הזמינים בהיותו עדות למדוע העולם והתבונן במה שהפליגו ול בענין זה המסכת יום טוב דואי מקדשא עבמה אמנם ישראל מקדשא ליהו לעמים על פי הקביעות והמולדות ולפיכך קידם שבת לישראל וישראל לעמים בהיות השבת היא קובעת עבמה ועל כל פנים תחלת כל המועדים היא ואם כן אלו ההבדלות הכללות בסדר ההבדלה כולם ראשי התחלות הן קודש יחול ראש לכל התחלות העולם וכל החלקי שבו הנערכים בין גבוה להדיוט אור והשך ראש לכל מביאות העולם בהיות ראשית המביאות אש כאמרו בין האור ובין החשך : ישראל לעמים ראש לכל התחלת האומות ישראל המקבלת סוד מלכותו יתברך ובאשר קודש ישראל לידוד ראשיתו תבואתה : יום השביעי לששת ימי המעשה ראש והתחלה לכל ימים טובים ומועדים כאמרו אות היא והרי אלו העניינים הכלליים בסדר ההבדלה כולם ראשי התחלות שאין כן בהבדלת שים ממים שאין וראשית התחלה שהרי האור קודם איתה וכן שאר ההבדלות ואם כן לך להתעורר כי בכל אלו ההבדלות עליו מעלה והבדל מין אמנם לא תמכא מבדיל ההפכים שהרי מובדלים ועומדים ואל תחוש לדבר אחר כי בכל מעשה בראשית וכל שאר הפקוסות לא תמכא לשון הבדל בדבר שהיו מובדל במין ובטבע אמנם תמכא ההבדל במין בלבד וזו היא הגבורה העצומה והעמולה החזקה בהיותו יתברך מושל בכל חלקי המציאות וכל מיני טבעי ומבדיל בין החלקים ובין המינים להודיע כי יש מושל על כל אישי העולם והי הוא יתברך לשנותו לא כמאמר האזערים כי הפועלים הן ארבע והן החושים והקור והלחות והיובש כי אינם פועלי אפנים הן פועלים על ידי פועל חובה להם אשר הוא משנה אותם ומלכס לכל יסוד יסוד דבר והפכו בהיותו יתברך מלכס ליסוד האש אור וחשך שהרי שמימינים שתלכשים ביסוד אחד וכל זה להודיע כי אין אחד בכל אישי העולם וזלתי היסוד הקדמון שאיכו משתנה והיא באחד ומה כפלא אמרי יוסר והן דברי הרב הגדול רבינו משה שייסון וקל והוא העירתי בכל אלו העניינים הנכבדים בעמלון האשמים בדבריו

ואמנם כי בהיותך משתכל בענין ההבדלות משה יתבאר כי האמת כנגד האמת ותדע פיה הוא יתברך ונתן כח בכל היסודות לקבל דבר והפכו בדברו יתברך ולפיכך באמר נבי ה עניינים שהן מין אחד ההבדלה בהיותו יתברך מבדיל במין וכנהגו כח הפכו וזה היסוד בהיותו יתברך מושל על כל הכמכאים וההיסוד כל הכינים והנפלאות בהיותו כל הטבעים בחלקים לשתי מחלקות לא כפי המאמינים הפך האמונה האזערים כי העולם המתנהג על ידי הטבע ואין דבר משתנה טבעו ועולה בדעת שאין שם מושל על הטבעי שכול לשנותו אמנם יאמרו כי למכע או לראוי טבע קיים מבדיל אישיות שכוני על ידי משנה וזו היא תכלית הכנייה כי באמת הוא יתברך הטבעי כל הטבעי וההבדל כמין כדי להשתנות בדברו יתברך מבדיל שכוני לא וזלתי וזהו יתברך באמת מקיים כל טבע על זמן טבעו מבדיל שכוני אמנם כדי לפנעם אלהותו בהיותו מושל על הכל ובהיותו נתן לכל הטבעים כח והפכו להשתנות אל המקום אשר יהיה שמה הרוח ללכת ומה שכעשה על דעתם של אלו שהיו תכלית הסתירה לדעתיו וזהו תכלית הסיוע והעזר והוא בהיות העולם מתקיים בטבעו בלתי שכוני והוא הסיוע לכל דבריו שאם היו הטבעי משתנים מאליהם אמנם בהיותו למכע טבע קיים על ידי התבונה והקיום וההתמדה והוא העדות בהיות שכוני הנמנעות מורה כי זהו נס גמור ומושלם על כל הטבעי שיכול לנטל הנמנעות ולשומם ראוי כל שכן אפשרי שאם לא היה למכע טבע קיים לא היה הריסים והנפלאות דברים מופתיים שאחר שאיפשר לטבעים להשתנות על ידי האישיות אמנם בהיות כל הטבעים מתקיימי בלתי שכוני והו המופת על הכינים והנפלאות שאם היו הטבעי איפשרי להשתנות אפי על ידי ששנה וזו היא הכפירה בנימיס ובנפלאות ובחדוה העולם אבל האמת הוא מה שאמרו והוא בהיותו למכע טבע קיים על ההנהגה אמנם לא על ידי השמשלה כי המכע מעיד על המופת בהיותו נמנע בלתי משנה ובהיותו מוכרח על ידי המשמשלה מושל ומשנה על יסוד כינוי הטבעי בתבונה ושנייים בממשלות תורתיו כניו וזו היא האמת ובהיות העדות על אלו הדברים חותם אמתו הוכרכו ההבדלות להאמר על המינים האחדים להיותו יתברך יכול לשנות הטבעי כמו ששנה בראשונה טבע האש ונתן בו כח האור וכח החשך וזהו סוד אמרו בראשית ברא אלוקים בראשית המביאות ויבדל אלוקים בין האור ובין החשך והו ההבדל במין להודיע לכל אישי העולם כי אישיות בכל המינים להשתנות בדברו וזו היא העדות שאנו מעידין כל מובאי שבת עליו יתברך בענין ההבדלות בהיותו מחדש העולם בדברו ובהיותו מבדיל במין שחידש ולפיכך אמרו כי כל ההבדלות במין אחד הן כי כל טבע משונה טבע אחר אינו נריך הבדל כי כגר הבדילי יתברך בחדוה היסודות ולפי זה הענין מובאר הוא ענין ההבדלה וזהו לך מובאר בהיות אור וחשך סוד התחלת המביאות וזו מתחילין בדבר שהוא התחלה המלאכה בחדוה העולם כדי להעיד על חדוה העולם והתחלתו בטשת ימי המעשה אמנם מה שאמרו על שאין מחזירין על האור כשם שמחזירין על שאר המכות הטעם בהיות ההבדלה הראשונה והחותם כוללת טניית האש עם שאר כל המיניו וכשעמד בין קודש לחול והעדות לבין אור וחשך שהו הכלל הכולל מביאות האור ולפי אמרו אין מחזירין אור ומבדיל כלל הענין באמרו המבדיל בין קודש לחול ובין אור לחשך ובכיוון אמרו ולבמסכת ברכות אמר רבי ירמיהו הוה סהדרינא וכו' כיון דשמייתא לאה וכולי אין מחזירין וכו' אשר אביי אי אקלע לך ממילא מברכינן ואי לא לא מהדרינן וכל זה בהיות בין אור לחשך הנכלל בסדר ההבדלה וזה בלתי ספק וכמו כן בהיות בין קודש לחול כולל מביאות האור ושאר כל התחלות וההבדלות כמו שאמרו וליכרך

ולפי התחיל כוונתו. ובאמת כי מה שתקנו בורא מאורי האש בהיותה אשת תחילת הפעילות כמו שאמרנו וזהו העדות על הדדו. ואפי' לדעת אותם שאמרו כי מציאות ראשונה רוח ואחר כך רוח מרוח. ומים מרוח. ואש ממים. אין בכלל זה מחלוקות על דעתנו. כי רוח הנאמר אש אוכלה הוא. וכל אשר היה ברוח כמסך אל הרוח כלום. גד החפץ ודי לכל משכיל והנה הרכבו כל אלו הדברים על היות יסוד אור שהוא סוד הפעילות אש שכלי הנקרא רוח הקודש. וכל מי שרוח הקודש שורה עליו סוד ילוד כלש אוכלת בגוף ההרים. כי רוח הוא אש ולפי זה הדרך אין להקשות כי רוח השכלי הוא הנקרא אור השכל ועדיין יתבאר זה בגוף. ואמנם כי בהיות אור השכל ראשית החפץ נקבע בהכללה להיותו ראשית המציאות. ומה שיש לך להתבונן ולדעת יהיותם זל ואמרים על המלאכות שבנושם במאורי שבת קודש שידלי. ועם זה כחן לכל משכיל. שאלו לא היו מבדילין אולי יבא לידי איסור ויתחילו במלאכה הקודם ומנה ולפיכך גדרו גדר בכרז ועשו סיני לתורה. דלא לנגע באיסורא דאורייתא. אמנם ההכללה שאנו מבדילים היא העדות על חדוש העולם ועל הנהגתו ועל הקוד הראשון ששמנו כהנהגה העולם. והוא אמרינו בין אור לחשך. ואחר שנתעסק בהתמלות ומשיגיו על חדוש העולם אז נוכל להתעסק בשאר המלאכות אשר לכרביגו בהיותנו משיגין תחלה כיון שמושל עלינו. והוא חדש עולם שאין ואחר שבעד על עיקר יסוד גדול כזה. מאז הרשות שבואי שבת להתעסק בשאר מלאכות. ואלו נחשיל להתעסק שבואי שבת בשאר מלאכות קודם ההכללה מה תועלת יש כמה שאנו שובתין בשבת. אלו לא נבדיל בין מעלת שבת לשאר הימים. ואמנם כי המחלוקות שבין בית הייל לבית שמאי בעניני ההכללה כריך אהה להתעורר כי כל דבריהם דברי אלקים חיים וזהו לשון בית שמאי אומר שברא מאורי האש. ובית הייל אומר בורא מאורי האש. ואמנם בהיות דברי בית הייל יותר מבוזים ואלפיא דבית הייל אנו נוהגים לדחמם לטון בורא. שהרי הוא יתברך בורא עכשיו ומחדשו. וזהו לטון אמרם וברוכם לברכה. מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית. בהיות כל העולם כולו מתנהג על שבעה ימי בראשית. כי זו היא עדות ברורה על חדוש העולם. כי יום ראשון שבשבעה הוא גאשית החדוש. וכן שני ושלישי ורביעי והשישי ושבת ויום השביעי שבת ועד כאן ובאלו שבעת ימי החמשה יומות וסודת וסודת. וכאלו היא העדות בחדוש העולם. ובכל יום יום מחדש. בהיות ימי בראשית מתחדשים. ולפי זה ודעת נראים דברי בית הייל שאמרו בורא מאורי האש. מאז ובורא מאורי האש שהוא מנהיג העולם על אלו שבעת ימי החדוש שלא יוכלו לכפור בחדוש העולם ולפיכך נקרא החדוש מלשון חדוש. והנה מלשון שינוי בהיותו יתברך מחדש ויכול לשנות. ובהיותו מנהיג הטבעים כולם על קיומם ומנהיגם באותם החוקים שחקקם בשבעת ימי החדוש ואמר בו בכל יום מחדש. כי בכל יום יום ממות השבוע נזכרים ונעשים כל הטבעים כפי הטבעים בשבת. ימי החדוש. ולפיכך כראין דברי בית הייל דאמר בורא דמשמע בורא עכשיו. אמנם בית שמאי שאמר שברא מאורי האש. הרי משמע שברא בברא. אמנם אינו בורא. ובכשונה אין לטון ספוק. שאלו ברא בורא הוא. ולפיכך אין לטון שברא די שהוא מושל עלמה שברא. ויכול הוא לשנותו. ואף על פי שברא בורא אינו קורא בו היום. מאחר שמושל על כל הטבעים ויכול הוא לשנותו באמרו. ואם בראיה יברא ילוד. ופירושו אש כבדאת מוטב. ואם לאו יברא. כי בורא אינו קורא בו היום ויכול הוא לשנותו והתבונן באמת כי תמצא בתלמוד מחלוקות בית שמאי ובית הלל בענין בורא וברא. וזהו לשון. כי פליגי בבוא וברא דבית שמאי ברא. דברא משמע בורא. דאיכרי השתא שמשע. אמנם

יותר טוב בורא הוא מברא כי בלשון ברא לא קא משמע לן אלא לטון אחד והוא ברא. כלומר בכר ברא. אבל לטון בורא תרי לשיני משמע. בורא וברא. כי בורא לאו דווקא בורא השתא. אלא הכל בכלל בו בורא וברא ולשון עומד הוא. בורא השמים וכוותיהם. ובאמת כי בורא הוא העדות שברא מאו ומחדש בכל יום תמיד. ולא מחדש דווקא. אמנם מנהיג כל הטבעים על דרך הקיום. ומחדש כל טבע וענב אותם שששים שנהם כבראו כל הטבעים. וכשחדש יום ראשון הרי כל הדברים שנבראו ביום ראשון נתחדשו עמו. וכשחדש ביום שני הרי כל הדברים שנבראו ביום שני מתחדשים עמו. וכשחדש יום שלישי הרי כל בראויים שלישי מתחדשים עמו. וכן כל יום ויום. ואם כן ששה ימים ראשונים ושביעי שלהם מן המטהיגים את המציאות. ואלו היה העולם קדמון מה לו לימים קבועים. אמנם בהיותם מחדש נקבעו לששה ימים שנתחדש בהם וסודת עליהם תמיד. וכשהעולם מתכהג בשבע אין תורת החדוש משתקעות. וכל מה עדות בהיותו יתברך מביע כל הטבעים בתנועת הגלגלים והיא כריכה אלו ונכול יש לתנועה זו שחזרת להתגלגל כבראשונה. וזהו חוק שבעת ימי השבוע. ולפיכך כאשר מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית בהיותו מתמיד על הטבעים כקיומם על ידי גלגול ותנועה. ולפיכך לטון בורא משמע בורא וברא. מה שאין כן בלשון ברא דמשמע ברא לחוד. ומוציא כבית הלל. ושם נאמר אמר רב יוסף בבורא וברא. כי פליגי באור ומאורי. ואם כהרי לטון בורא כוונתו. ואלפיא דבית הלל דנראה מדבריהם של בית הלל שהוא יתברך חדש העולם ומתמיד כל אישי מינועי התנועה התלויה בו יתברך. כי זהו עדות על חדוש. בהיותו יתברך מתמיד כל הטבעים במיניהם. ומכל אלו הדברים אשר התעוררו עליהם בענין יסוד האש יש לך להתעורר בהיותם ראשית כל היסודות ובהיות כל העולם כפי שך אחר התנועה האישית. וכיון שך להתבונן כמה שמתעוררו בהיות שלטון האש כאשר לנו בשבת ומוציא לפני יתברך. וכבר העיינום רבותינו וזכרונם לברכה בענין זה כמסתבת שבת באמרם. ממאורי חפצך ודבר דבר וכולי. ודרשו חפצך אפורים חפצי שמים מותרים. וזהו הענין שפתחו פתח לכל המשכילים. וזהו הענין שאמרו בהיות שלטון האש כאשר לנו. שכל חפצי השלמכה תלויין בו. וזהו אמרם חפצך אפורים חפצי שמים מותרים. ומה נעמו עמיני אלו לכל משכיל. ומה מאד יערכו לו היותם אמרם זל ושתנהגים בענהגם השרה ותולין כל העולם בדמויהם הנעשים והנחמדים מכל העניינים אשר ביארנו לך להתבונן בהיות יסוד האור כמאז בתחלת הימים. וקודע לך כי שמונו כגורים השכלים הכפרדים אור לבנו. ותדע לך כי רוח האדם השכלי היא מקור האור. באשרנו נר אלקים נשמת אדם והרי אור היא השכל נקרא רוח. ולפי אלו העיקרים הנכבדים אשר עוררנו עליהם יש לנו לעורר על מה שכבר החילנו בבירורים. ואמנם נמצא בתלמוד ובשאר ספרי חכמינו עניינים אשר יראה משפטם שהן הפך כוונתנו. וזה אינו כן. וכבר ביארנו בשער זה בהיות השמים מתהווים מאמתת מציאות השכלים הכפרדים שעל כל פנים אינו קורא אותם אור לבנו. מאחר כי ענין מוסכם הוא בכל תורותינו ובכל חכמינו שמותם אליהם וראינו אותם מדברים בעניינים בהיות המחלוקות הנמשכים שלהם.

המעלה הראשונה היא נקראת שלם נבדלים. והיא תחלת השעלת המחודשים. מאחר שזו היא גורה נבדלת כלום נורה שכלי מכלת שהיה דבקה בחומר. ולפיכך נקראים פלגים נבדלים ונפרדים על היותם כרות פשוטות נבדלות פשוטות נקיות מכל כד חומר. ח כ כ 2 8 העולה

המעלה השנית הן שמים ונצחיות ואלו הן חומר בלתי שורפך והן חומר ונורה והרי הצורה תולה בחומר בענין הגלגלים מה שאין כן במציאות השכלים ואם כן הרי פעולות הגלגלים לטמה מפעולות השכלים בהיות השכלים נורה בלתי חומר ובהיות הגלגלים חומר ונורה והרי ניתוסף דבר שני בגלגלים והוא החומר ולפי השוואה כך הוא הגרענות:

הלשון ידוע בכל מעשה נראשית כי הנבראים נראשון דקים וקרובים לסנה הראשונה ולסוד המוקדם יותר מן הנבראים בשני וכן השני יותר מן השלישי וכו' והתבונן כמה הרחיב במאמר זה החכם בהיותו מסייע לדעתו בכל מה שאמרנו ואם כן מתוך דבריו של זה ראויין הן השכלים להיותם קדמים לשמים ולארץ מאחר שהשכלים הן הדקים שבכל הנבראים וקרובים לסנה הראשונה לפי דבריו של החכם וכן הוא האמת ואמנם כי הענין שתמצא שקשה הוא ממה שתמצא בסטט פירקי רבי אליעזר והוא אמרו שמונה דברים נבראו ביום ראשון ואלו הן שמים והארץ אור ודשדש ותרו ובהו ורוח ומים וזיוס השני אומר שבנבראו הרקיע שעל ראשי החיות והמלאכים ושיני אש דקה ומאלו הדברים נשארה קושיא גדולה על הרב רבינו משה בר נחמן באמרו כי הנבראי נראשון דקים וקרובים לסנה הראשונה יותר מן הנבראים בשני וכו' והרי לפי דעת רבי אליעזר איכא מסתברא כי ביום ראשון לפי דעתו נבראו שמים וארץ וזיוס השני רקיע השכלים והמלאכים והרי הנבראים ביום ראשון מקבלים העבודות והנסות והנבראים בשני הן דקי המעלה והרי קושיא גדולה נשארת על הרב רבי משה כי הוא אומר שהנבראים נראשון בראש המעלה והנבראים בשני אחריהם והרי אנו מוכיחים מן השכלים הלכרדים הן ראשית המעלות כולם וקרובים הן למלכות מאחר שהן שכל לבד והנה מצאתי לרב הגדול רבי משה בר נחמן כמו כן מודה לרבי אליעזר שכלי קושיא בהיות המלאכים נבראים בשני וא"כ דבריו מתירס זה להו כי הוא אומר כי הנבראים נראשון הוא ראשית המעלה והרי אנו מוכיחים שמים וארץ והמלאכים אחריהם נבראים נראשון והשכלים הנכרדים בשני ואם כן לפי דעת הרב רבי משה כי מעלת שמים וארץ גדולה מאחר שבנבראו נראשון ומעלת השכלים והרקיע אחריהם מאחר שבנבראו בשני והרי הספק גדול והקושיא הזקה אם באמר כי ביום ראשון נבראו שמים וארץ וזיוס השני נבראו השכלים וכמו כן לפי דעתו הרי קושיא הרב רבי משה בר שיימון וקל גדולה על רבי אליעזר שאומר שמים מאוזה מקום נבראו מאור לבושו אליו נשיב צריאות שמים קודמת לבריאת השכלים כי מה שאנו מסייעים לדעת רבי אליעזר הוא בהיות אור לבושו הן השכלים הנכרדים אשר מאמתתם נבראו שמים ואם באמר שהשכלים נבראו בשני הרי קושיא נשארת על רבי אליעזר ואמנם כי הענין המתיר כל אלו הספקות וכל

המעלה השלישית היא הארץ ונאבדיה שהן בעלי הרכבה ונורה וחומר ונורה

והרי ניתוסף במעלה הזאת השלישית תוספת ההרכבה והיא הרכבת חומר בחומר והוא הגורם להיות הרכבה זו הורה ונכסדת מה שאין כן בגלגלים שהן חומר בלתי הרכבה ואם כן הרי אלו השלש מעלות כוללות כל הנמצאים כולם וכן מצאתי לרב הגדול רבינו משה שיימון וקל בספר המדע מוסב לדעתו זו והוא לבושו כל מה שבנבראו הקדוש ברוך הוא בעולמו חלק לגשמה חלקים מהם נבראים והם מחוברים מגולם ונורה וכן הווים ונכסדים וכו' ומהם מחוברים מגולם ונורה אמנם אינם משתכחים וכו' ומהם נראים מרה בלא גולם אלו הן ראשית המעלה ואם כן הרי דעת רבינו משה כמונו מסכמת היות מחלקות הנמצאים שלשה וכן מצאתי רבי יהודה הלוי ו'ל מחלק המחלקות בשמו הממשלה להשכלי הנכרדים ובהיות בבאות השמים נשפעים מאתם וכן הממשלה השנית נבא השמים אמנם הממשלה השנית עירב העניינים שקשים עלינו לטובלן בשמות היות נבדל האופנים והאיכו כן כי זה מביע וזה מתנופע ואין הכרוכים בכלל האופנים וצביאור באמר שבבאות יחזקאל פי החיה אשר ראיתי תחת אלהי ישראל בנהר כבר ודע כי כרובים המה והכרובים הם הנקראים מלאכים והחיה היא הנקראת כרובים וזו היא האמת כי החיה מביע את האופנים והשכלים הנכרדים הן המביעים את הגלגלים והובכו ומה שקשה עלי ממאמר רבי יהודה הוא בשמו בכלל חיה נבא השמים ורב המקום כימתם אמנם מה שאנו מודים לדעתו בהיות המחלקות שלש וכן הממשלה השלישית פסק שהיא הארץ וכל אשר עליה והוא האמת והרי כלל זה החכם בהיות בבאות העולם שלשה ונורה ונורה לו ואף על פי כי במעלות כלל שפת כל הארץ צוה לחלק עלינו וזוה המחלקות ענמה חלקם העלך דוד עליו השלום ברכוי כל מלאכיו אלו הן השכלים ברכוי כל צבאיו אלו הן בבאות השמים ברכוי כל מעשיו אלו הן בבאות הארץ ואם כן אין לחלק על דעתו בהיותו מחלקים תכונת העולם בשלש מחלקות ואמנם כי כל אשר עוררנוך עליהם הן הקדמה לכל העניינים שאנו נכנסים בביאורם בהיות כל הנמצאים שבועלם מאמתתו יתברך מתהווים וכל הנמצאים כפי קרבתם לו יתברך כך היא מעלת קרובה וכך הם דקים וזכים ביותר ונראית כי המעלה שאנו מוכיחים בראש היא תכונת השכלים הנכרדים בהיות קרובים למלכות ואחריהם השמים ונצחיותם ואחריהם הארץ ונאבדיה ונצחיותם כי מאחר שהשכלים הנכרדים הם ראשית המעלה בנימצאים ראויין הם להיותם נמצאים בראשי החדוש קודם הגלגלים וכן הדין נותן ולפי היות מעלת הגלגלים לטמה מהן ראויין הם להיותם נמצאים אחריהם ולפי היות מעלת הארץ לטמה מהן ראוייה היא להיותם נמצאים אחריהם ולהיותם קודמים למציאות בהיותם קודמים במעלה ולפי זה הדרך ראויין הן השכלים הנכרדים להיותם נראשון ביום ראשון מאחר שהן ראשית המעלות וכן ההמשכה אחריהם לשאר הנמצאים וכן מצאתי החכם הרב משה בר נחמן וקל בשער הגמול עלו מאמר מסייע למה שאמרנו והוא אמרו בזה

המעלה השלישית היא הארץ ונאבדיה שהן בעלי הרכבה ונורה וחומר ונורה והרי ניתוסף במעלה הזאת השלישית תוספת ההרכבה והיא הרכבת חומר בחומר והוא הגורם להיות הרכבה זו הורה ונכסדת מה שאין כן בגלגלים שהן חומר בלתי הרכבה ואם כן הרי אלו השלש מעלות כוללות כל הנמצאים כולם וכן מצאתי לרב הגדול רבינו משה שיימון וקל בספר המדע מוסב לדעתו זו והוא לבושו כל מה שבנבראו הקדוש ברוך הוא בעולמו חלק לגשמה חלקים מהם נבראים והם מחוברים מגולם ונורה וכן הווים ונכסדים וכו' ומהם מחוברים מגולם ונורה אמנם אינם משתכחים וכו' ומהם נראים מרה בלא גולם אלו הן ראשית המעלה ואם כן הרי דעת רבינו משה כמונו מסכמת היות מחלקות הנמצאים שלשה וכן מצאתי רבי יהודה הלוי ו'ל מחלק המחלקות בשמו הממשלה להשכלי הנכרדים ובהיות בבאות השמים נשפעים מאתם וכן הממשלה השנית נבא השמים אמנם הממשלה השנית עירב העניינים שקשים עלינו לטובלן בשמות היות נבדל האופנים והאיכו כן כי זה מביע וזה מתנופע ואין הכרוכים בכלל האופנים וצביאור באמר שבבאות יחזקאל פי החיה אשר ראיתי תחת אלהי ישראל בנהר כבר ודע כי כרובים המה והכרובים הם הנקראים מלאכים והחיה היא הנקראת כרובים וזו היא האמת כי החיה מביע את האופנים והשכלים הנכרדים הן המביעים את הגלגלים והובכו ומה שקשה עלי ממאמר רבי יהודה הוא בשמו בכלל חיה נבא השמים ורב המקום כימתם אמנם מה שאנו מודים לדעתו בהיות המחלקות שלש וכן הממשלה השלישית פסק שהיא הארץ וכל אשר עליה והוא האמת והרי כלל זה החכם בהיות בבאות העולם שלשה ונורה ונורה לו ואף על פי כי במעלות כלל שפת כל הארץ צוה לחלק עלינו וזוה המחלקות ענמה חלקם העלך דוד עליו השלום ברכוי כל מלאכיו אלו הן השכלים ברכוי כל צבאיו אלו הן בבאות השמים ברכוי כל מעשיו אלו הן בבאות הארץ ואם כן אין לחלק על דעתו בהיותו מחלקים תכונת העולם בשלש מחלקות ואמנם כי כל אשר עוררנוך עליהם הן הקדמה לכל העניינים שאנו נכנסים בביאורם בהיות כל הנמצאים שבועלם מאמתתו יתברך מתהווים וכל הנמצאים כפי קרבתם לו יתברך כך היא מעלת קרובה וכך הם דקים וזכים ביותר ונראית כי המעלה שאנו מוכיחים בראש היא תכונת השכלים הנכרדים בהיות קרובים למלכות ואחריהם השמים ונצחיותם ואחריהם הארץ ונאבדיה ונצחיותם כי מאחר שהשכלים הנכרדים הם ראשית המעלה בנימצאים ראויין הם להיותם נמצאים בראשי החדוש קודם הגלגלים וכן הדין נותן ולפי היות מעלת הגלגלים לטמה מהן ראויין הם להיותם נמצאים אחריהם ולפי היות מעלת הארץ לטמה מהן ראוייה היא להיותם נמצאים אחריהם ולהיותם קודמים למציאות בהיותם קודמים במעלה ולפי זה הדרך ראויין הן השכלים הנכרדים להיותם נראשון ביום ראשון מאחר שהן ראשית המעלות וכן ההמשכה אחריהם לשאר הנמצאים וכן מצאתי החכם הרב משה בר נחמן וקל בשער הגמול עלו מאמר מסייע למה שאמרנו והוא אמרו בזה

הכל ונורת הרקיעים מאמתתו. בשלישי בורת הארץ. ברביעי חזר לבאר כי הרקיעים שנבראו בשני נתיביו הכוכבים שבהם ברביעי. בחמישי חזר לבאר כי הארץ שרדית בשלישית נכתיבו באביה ליום חמישי. והתבונן בזה העניין עד שאמר. ותמכא יום ראשון מהוה כל הכמנאים מאמתתו. ובשני ובשלישי מבאר הגדל הרקיע והגדל הארץ מבליתי הכורות שבהם. וכרביעי ובחמישי מבאר הגדל הנומת ברקיע ובארץ. והתבונן בהיות התבונה מסודרות והולכות. ואמנם בשני נברא האדם והיות הארץ וכן השאר. ואמנם הכריזה הנאמרת ביום השני אבל המלאכים. ליום ראשון היו חזרת שאין מביאת המלאכים בריכים הגדל בורה. שהרי הן בורות נבדלות. ואמנם הרקיע והארץ בריכים הגדל בורה. ולפי זה הדרך התבונן בזה העיקר הנכבד השכלים הנפרדים נבראים בראשון ומיד בורות נבדלות. אמנם בהיות שאר כל הנבראים גולם בלא בורה. לאכתרסמה אורת המלאכים. ויאחר שנתפרסמה בורה אחת מהרקיעים ושאר הגולמים. הן בורות השכלים שנבאת ועומדת. ואם כן הרי מביאות המלאכים שנאמר שנבראו בשני. והוא העדות בהיותם נבראים בראשון והגדל שאר הכורות ביום השני. הרי השכלים היו נבדלים מעבטן מאחר שאין כופלים לחומר או לדבר אחר שהיה הגדל בדרך בנייה. ולפי זה הדרך תוכל להתבונן ביי יוכ שני הוראית מביאות יום ראשון. כי הכמנאים ביהוה כאחד ביום ראשון. והבורות נבדלות בשני ובשלישי וברביעי ובחמישי ובששי. ואם כן הרי הכמנאים ביום שני ראשית המעלות. ותדע לך כי השכלים ביום ראשון נמכא במשאתמכו לך. ולפי היותם תחלת הכורות נאמר בהם שנתהו בשני שהיו יום התחלת הגדל הכורות. ולפי זה הדרך כל המסקות שותרות. והשמים עתהיום הן מאר לבשו שהן השכלים. ואף על פי שתמכא בפרקי רבי אליעזר שמים וארץ ומלאכים בשני. חזר הראשון להיות שני והשני להיות ראשון. וכן תמכא כי בשני התחיל להשתמש ברקיע באשכעות השכלים שהרי נאמר ברקיע ויהי כן. שזה מביא אל שהוא השר הראשון. ואפילו לדעתו של רבי אליעזר שתמכא בפרקיו ארבע כחות של מלאכי השפת מקלטין להקדוש ברוך הוא. מחנה ראשונה של מלאכי על ימין. מחנה שנייה של גבריאל על שמאלו. והתבונן בהיות מביאל בראש כל המעלות וקרא ימין. והרי מביאל ראשית מעלות השכלים וכו' כשתמש בכל מעשה בראשית שיום ראשון והלאה. והרי ברקיע אשר ויהי כן בהיות הרקיע נמכא מאמתת מביאות מביאל. ואמנם כי עניינים אלו שמתעסקים בהם הם דברים פנימיים. ורבותינו אכרונם לברכה כשתמכא בהן פלשון נסתר ודברים כפשוטן גסים. ובריכים ביאור גדול. ולפי זה הדרך יתבאר לך כמה שתמכא בפרקי רבי אליעזר בדברים שנבראו קודם העולם. כי אין הענין שראה מפשטן שם אין עולם איה בית המקדש ויהי גהכ ויהי גן עדן. ואמנם כי עניינים אלו עניינים שכלים פנימיים. ובאמת כי כפא הכבוד הוא פוד השכל המכא ראשית התבונה כענין שאנו רומים. וכל אלו העניינים בשכל הן כתלים. ומכא אחר יכול הוא לומר שנבראו קודם העולם באותו הכד שנבראו השכלי בראש המעשה. ומכל אלו אשר התעוררו עליהם יש לכל משכיל להתבונן. בהיות השכלים שנבראו בשניהן תחילה יום ראשון. כי מיום שני מתחיל למפור כינד בנדאו כל הדברים ראשון. והשכלים והרקיע השכלי קודמים למביאות השמים והארץ כי אור לבשו אבי קורא בשכלים. וחדכני שהליוו בהן לדבר. הול על דרך רבוא ושבו.

ומה שתמכא שני עניינים נכרים טן הקו השוא. הן עניינים עובדים בשטח הגלגל דרך ישר. ולפיכך אין לשום אדם צפולם להקשות באגדה באמנם ז' אין מקשים באגדה. וכל פרוקי רבי אליעזר מכא אגדה הן והן נבראו ושבו. וכשתענין בהן ענין כמרץ יתבאר לך פוד הכוונה בהם. ולפי זה הדרך שביארנו אין קושיא נשאר בפרקי רבי אליעזר. וגם לא בדעת הרב רבי משה בר נחמן באמרו כי הדברים הנבראים ביום הראשון קרובים לבינה הראשונה ושפט פרוקי רבי אליעזר אינו משמש כך. אמנם בכונה הישנה בהם יתבונן בעיקר בתבוס. ואם כן הרי האש נבראת בשני שהיא דקה טן הדקה היא נבראת בראשון מאחר שהיא מפורסמת בראש יום שני. וכמומה לי כי בוכת הרב רבי משה בר נחמן בהיות בורת יום שני בתכלית השעלה. וכן אמר בשער הגמול. ואינו ספק אחרי המישרא הזאת שהם רוכים לעלות האש הריא ולעשות דקה טן הדקה עד שיאסו אותה להבראות ביום שני. והתבונן כי כוונתו להיות הנבראים ביום שני ראשית המבוי. ובאמת כי העניינים שתמכא רול אמרים שנבראו ביום שני הן ראשית כל בריאות יום ראשון. והו מאמר ויאמר אלוקים יהי אור. כי האור ראשית הנבראים בהיות האור נקרא אור לבשו. ולא תטעה עבמד בדבר אחר. וכל מה שפירשנו למעלה בהיות השכלים הנפרדים נבראים ביום ראשון הוא מה שמעידה מביאות יום שני. ואפילו לפי דעת רבי אליעזר. וו היא כמין דעת הנשככים אחר האמונה. בהיות כל הנבראים בראשונה קרובים לו יתבאר ויתעלה יותר משאר הנבראים באחמנה. וכל מעשה בראשית תמכא בריאות שמים קודם לבריאות הארץ. בהיות השמים קרובים במעלה יותר טן הארץ. תמכא יום השני שהוא פי' הנבראים ראשית הנבראים ראשון ראשון שהיו מתחיל כמפור הרקיע בלתי סיפור כוכב. ואמך לו יום שלישי למפור הארץ בלתי ספור כפא חיה לבינה. ובאלו שני הימים כלומר בשני ובשלישי נתעסק בורות השמים ובורות הארץ. לא בבורה נבדלותיהם. ואחרי שסתם בורות וו אחר וו התחיל בורות הכורות שלהם. ואשר בשמים תחילה ויאמר אלוקים יהי מאורות. וכתוב ויעש אלוקים את שני המאורות וכו'. זאת הכוכבים. הרי פירש ביום זה בורות נבדלות שמים והן הכוכבים והמולות. ואחר השמים התחיל בורות הארץ ובאביה ישרבו המים. תנכא הארץ. והתבונן בטלאת התבונה ותמכא הקרובים קרובים והרחוקים רחוקים. כמביאות השמים והארץ. הקדים שמים לארץ. יהי רקיע ביום שני. ותראה היבשה ביום השלישי. ובמביאות שמים וארץ הקדים כמו פמו כן שמים לארץ באמרו ברביעי יהי מאורות ברקיע השמים. ואחר כך בחמישי ובשישי ישרבו המים. תנכא הארץ כי כל אלו בורת הארץ הן. ואם כן התבונן בהיות המביאות הקודמת מעולה טן המאורות בהיות מביאות השמים מעולה ממביאות הארץ. ולהיות מביאות נכא השמים מעולה ומביאות נכא הארץ. בהיות הקודמים במביאות הסעולין וכן הוא האמת. ואם כן בהיות השכלים הנפרדים מעולין כן מן הגלגלים. כי אלו נכורה ואלו כמפור ונורה דין הוא להיות השכלים קודמין למביאות הגלגלים. ובאמת כי תנועות הגלגלים באשכעות השכלים היא. והתנועה יתקיימו הגלגלים והשכלים תתקיים התנועה. ואם כן הרי המלאכים קודמין לשמים וארץ ולשאר פל נבאות העולם. ומה הדרך תתבונן כי השכלים קודמין הן לשאר פל הנמכאים. ואל תחוש למה שתמכא כפא בפרקי

בפרקי רבי אליעזר וכבר זכרנו ראיותיו לשעלה בהיותו סותם סקירה מביאות המלאכים מזוה דבר ככראו ולא פרסו מהות דבר שנתחדשו משנו וכן ראוי להיות מאחר שהן ראשית חדושם תלוי בחצין ולא עוד ולפיכך סתם חקירת מביאות המלאכים ובמשך אחר התורה אמנם במביאות השמים והארץ שהן כשמים אחר מביאות המלאכים הונדך לחקור מהינה דבר ככראו להודיע שאין השמים והארץ ראשית החפץ אמנם הדבר שמעמו ככראו שמים וארץ הוא ראשית החפץ והן השכלים הנכרדים הכקראים אור לבושו על כל פנים ולפיכך פרסם חקירות שמים וארץ ולא פרסם חקירת השכלים והתבונן זה עד מאד ואם כן המשמע מכל אלו הדברים בהיות מביאות המלאכים קודמת למביאות שמים והארץ והמשך אחריהם ואף על פי שפרט בפרקי רבי אליעזר שמים וארץ ביום ראשון והרקייע והשכל והמלאכים בשני תדע לך כי ספירות יום שני היא התחלת הבדל בורת יום ראשון והרי חזרו שמים וארץ שהם ראשונים יום ראשון להיותם שניים אחר השכלים ופי שרונה לעקש לומר השכלים נמכאים ומתהוים מאמתת שמים וארץ אם כן ראוי להיות שמים והארץ יותר זכים ודקים מן המלאכים מאחר שכן קודמין למביאות המלאכים והוא אי אפשר ואיך יכול לחמוזו בייסודות כל הדברי בתחדשו אחד אחד וכל יסוד יסוד כתחדש מאין אמנם אין החדוש מאין כי אם ביסוד הראשון ולא עוד ולא יעלה בדעתך אשר נמכא היסודות משתלשלין זה אחר זה והראשון למעלה והשני למטה מהם והרביעי למטה מכולם והרי יסוד ראשון בלכד מחודש מאין ואחר שתחדש יסוד ראשון השתלשלו כל הנמכאים מאותו היסוד ולא עוד אלא התבונן כי היסוד הראשון שנתחדש מאין דק בתכלית הדקות וכשנתחדש השני מן הראשון אמנם לא כראשון וכן השלישי לא כמותם וכן הרביעי עב ביותר ואם כן הרי הנמכאים בראש החדוש הוא הדקות וכפי הריחוק הוא העובי והגסות ולא עוד אם יהיה שהשמים והארץ ראשונים לחדוש והם צעלי חומר כל שכן המלאכים שנתחדשו באחרונה וכל זה אינו כן כמו שהוכחו בהוכחות וראית בודיות ובחונות מספיק אפילו לאיש מבני ההמון בהבנה מעטת ויבין ויבדוק ויאמין אחר שכן האמת ויזן החפסום שנראה המלאכים יותר דקים וזכים מן הנכבאים הנכללי בשמים ובארץ ואחריהם נראה השמים יותר דקים מן הארץ ולמטה מכולן הארץ ואם כן מביאות המלאכים מוכחת להיות קודמת והכל נמכאים בחפץ ראשון ואחונן כדרך הוא ולפיכך ראוייהם להיות ראש לכל המעלות ודקים וזכים יותר מכל שאר הנמכאים והאמת כן הוא ומביאות השמים אחריהם ולפי היות השמים מתאחרים אינם כל כך זכים ודקים כמו המלאכים והוא הבחינה והאמת כי המלאכים גורה לכד בהיות ראשונים והשמים חומר וצורה בהיותם נמשכים אחר המלאכים שהן גורה נמכא שאין מעלת החומר והצורה כמעלת הצורה כולה כי החומר מעב את הצורה ואין הצורה מעכבת את החומר ואם כן הרי השגת הצורה גדולה מהשגת החומר והצורה וכן מביאות הארץ אחר השמים ומביאות הארץ אינה זכה ודקה כמו השמים מאחר שהארץ מתאחרת אחר השמים וכל מה שהמעלות מוסיפים בדיחוק מיסוד ראשון כך מוסיפים בעובי הקורה ואם כן התבונן כי היסוד המחולש מאין אינו אלא אחד ומאיתו נתחדשו כל שאר וכן בדרך השלשול ואל יעלה בדעתך כי כל יסוד ויסוד כתחדש מאין כי אם היסוד הראשון אשר ממנו נתחדשו כל שאר ואם כן התבונן שאלו היו השמים קודמין למלאכים במביאות היה ראוי להיות מביאות המלאכים נמשכת מביאות השמים אמנם בהיות המלאכים קודמים במביאות לשמים לכך תפגש דקים והשמים המתהוים מאמתת השכלים

אין דקים וזכים כמו המלאכים ותפגש הארץ שהיא נמשכת מאמתת השמים אינה דקה וזכה כמו השמים וכשתחיל במביאות המלאכים תחלה תפגש אחר הכוונה הולך בדרך ישרה המלאכים דקים וזכים ואחריהם השמים והנבואות שבהן דקים וזכים אמנם לא כמותם ואחריהם הארץ חומר עבה מכולן והרי מכל אלו הנדדים אשר זכרנו עדות בצורה על היות מביאות השכלים קודמת לגלגלים ולשפלים וכן תפגש בדרך זה אלו השלשה יסודות הנראים לעין שאינם ענם היסודות הדקים והזבים בעטלה אחת אמנם היסודות הן הנמשכי בזה העולם השפל תמכא יסוד האור דק עד מאד יותר מיסוד האויר ותמכא יסוד האויר עב יותר מיסוד האור ולק יותר מיסוד השמים נמכא השמים עבים יותר מהאויר וכל שכן יותר מן האור פי האור דק עד מאד יותר מכולן ולפי זה הדק התבונן בהיות יסוד האור שהוא תחלה דק והאויר שאחריו עב משנו והמים שאחריהם עבים מכולן ואחר זכן התבונן כי לפי התרחק היסודות מן היסוד הראשון כך מוסיפים בעובי הקורה ולפי השתלשלות המעלות זו אחר זו כך הולפים ומתעבים נמכא נבא הראשון שהוא נבא השכלים דק שבתכלית הדקות ותמכא הנבא השני שהוא נבא השמים עב יותר מן הראשון ותמכא הנבא השלישי שהוא נבא הארץ עב משניהם ומכל אלו העניינים אשר התבוננו המאשר בהם יש להתבונן בהיות מביאות המלאכים קודמת למביאות השמים ובהיות מביאות השמים קודמת למביאות הארץ ומאחר שכן התבונן אחי בהיות ראשית כל היסודות אור לפיכך רמזו חז"ל נמכא שהשמים נכראו מאור לבושו בהיות האור גורם למביאות השמים ובהיות השכלים נכראים תחלה ומאמתתם נמכא הגלגלים ולפי זה הדעת אשר התעוררנו בבחינה יש לך להתבונן כי מביאות האמת תחלה וכן תדע לך כי נפש השכלים הנאכלת באלים ומפירת בו גורה העליונה היא הנקראת אש כאמרת רב אלקים נשמת אדם ולפי זה הדעת תדע לך כי רבותינו זכרונם בברכה רחמינו המאשר בענין הנמול והמוגש וישן החכמים שאמרו כי מאחר שהנשמה אש דקה כי כד איפשר להיותה נידונית ובמה היא נידונית תדע לך כי מיני האש רבים הם ואף על פי שיש אש דקה תפגש אש דקה מן הדקה אשר היא גולטת עליה והוא האור הנכרא ביום שני להיותו זה האש דקה מן הדקה גולטת עליה והוא האור הנכרא ביום שני להיות שני להיות זה דבר שהוא מעולה וטוב בכל העליון תפגשוהו לו כוונה לבניו האש וכן תפגש תורתנו בקרא אש באמרו שמינו אש דת למו ובאמרו כי כד מזה ותורה אור וכן תפגש עבש החיים האמתיים שמש בקרא אש באמרו להתהלך לפני האלקים באור החיים וכן התבונן בכל המעלות שבעולם כי כשירנה יתבדך ויתעלה לעלות דבר ולשונו ראש המעלה יכנה אותו בכינוי האור והתבונן למה כינה התורה לאור וכן השכל וכן כל הדברים הנמשכים אחר המעלה ותדע לך באמת כי האור תחלת המסובין הוא ולכך נתכנו בכינוי השכלים הנפדדים והרקיעים המהירים והתורה והמזות וכפש האדם השכלים והסיים האמתיים והן כלם הנקראים אור ואחר שהתעוררנו בעטלת יסוד האור יש לנו לחזור ולהתעורר על שאר היסודות

דע לך אחי כי היסוד השני הנקרא ר"ה הוא הסובב המתוודך בין האש ובין השמים והוא מפיץ בנתים באמרו והחשך על פני תהום וזוהו אלקים מרחפת על פני השמים והחשך הוא האש היסודית כמו שאמרנו ואם כן הרי לך מבואר ענין אמרו וזוהו אלקים מרחפת על פני השמים כי הוא הרוח המתוודך בין האש ובין השמים אמנם כי לפי דעת

דעת הפילוסופים תמצא שאין ריקנות בעולם. ובאמת כך הוא
 פי הרוח. כלומר האור המרוץ הפגלגל המחונה ממלא כל
 הריקיות שבעולם. וכפי דרך הפילוסופים תמצא לחכמי
 בתלמוד וברונס לברכה אומרים בגמרא במסכת ברכות בענין
 בריקיות רבה לומר המיוקן. אבא רבין אמר אלמלא כתנח
 רצת לבני לראות און כל בריה יכולה לעמוד מפני השמים.
 בהיותם ממלאים כל הריקות. ושם אמרו וכל חד וחד מיכן
 אלפא שממלאה ורבתא שימייה. שאמר יבול סדך אלף
 ורבה מימיך. והתבונן הענין הגדל הזה שהפליגו חכמינו
 וברונס לברכה. בהיותם מסבכים לדעת הפילוסופים שאין
 ריקות בעולם. כי האור ממלא כל הריקות. והם ז' אמרו
 הענין בלשון רוח. כי המיוקם נקראו רוחות. והרי דעת
 חכמי התלמוד מסבכת לענין זה שאין ריקות בעולם. שהרי
 בוחות ממלאים כל הריקות. כאמרו וברונס לברכה וקיימי
 עליו כסא לאוגא. כלומר במים המסבכים את התלמי.
 וענין זה מובא בו און עם מקום כמו בגמרי חרדל שאם
 שממלאים אותו. ובאמת יש לך לדעת ולעורר בענין הזה. בהיות
 האור האמיתי חוק מבריע בין האמיתים המים. כן תמצא
 שלאף למעלה אדם למטה. שגון לאכילתם ולא כמלאך.
 והתבונן במה שאמרנו במסכת חגיגה ששה דברים ברוחות
 שלמה כמלאכים. ושלה כבט אדם שלמה כבט אדם אוכלין
 ופירין ומתים בכבי אדם. שלמה כמלאכים יש להם כח עיפיה
 ועוצמים. ושואשין העתוד כמלאכי השרת. ואם כן התבונן
 פי בהיות פאמכע כאחוס בין שתי המחלקות שלמה למעלה
 ושלה למטה. ומה שיש לך להתבונן בהיות ההלכות שאש
 אש וההשכלים הנפרדים. וכמהלכים ברוח רוח. והם
 השדים. והמהלכים במים מים והן בני אדם. ואמת הוא זה
 ש מלאך למעלה מן הכל כנגד יסוד האור. שגון אמרנו קבתו
 בונה למלאך קבתו לאדם. לפי דעת קבת החכמים זהם
 כנגד יסוד הרוח. אדם למטה מן הכלי והוא כנגד יסוד המים
 שטבטב למטה. ומה שאמרנו בהיות מעלת המלאכים למעלה
 שגון אש. כאמרנו הבני שרפים עומדים שמעל לו. ולשון
 שרפים הוא דבר שרק. והלא המלאכים נקראים שרפים והם
 למעלה. ואל יעלה בדעתך היותם למעלה משגו יתברך
 באמרנו שמעל לו. כי ביודעו כך הוא. המלאכים שהיו יסוד
 האור הם עלה מעל מעלות הנבואים והן מיוחדים לו. כלומר
 לשגת לכביו. והוא לשון לו. כלומר למרת. לכביו שהשכפים הם
 המיוחדים לו והרי השרפים ומלאכים למעלה מעל הכמנאים
 וזה היא מעלת המלאכים. ומה שאמרנו בהיות השדים באמנע
 והם רוח כך היא ברייתם מסובכים ומשטטטים סביב להשטין כמו
 שתרצה הרוח מרחפת תמיד. תמצא כתוב ויאמר יי אל השטן
 מתיך תנחא חשית הארץ ושתהיך בה. כנגד שאינו עומד לעולם
 וולתי ששטטט לכאן ולכאן. וכן הוא יסוד הרוח שאין הרוח
 לעולם עומד כח וולתי שפועע לכאן ולכאן. וכן הוא דרך השטן
 בעצמו. ובביאור אמרו בהיותו שפועע מפה ומפה ואינו עומד
 לעולם במאמר אחד. כאמר הוא שטן הוא מלאך המות הוא
 יכר ברע יורד ומשגין עולה ומקטרט כוטל רשות ונוטל נשמה.
 הרי תבונתו למעלה למטה ולכדדים ברוח המשופת בכתים.
 והתבונן זה שאלך. ומה שאמרנו בהיות האדם כנגד יסוד
 המים. כן הוא כי טבע המי לעולם למטה. וכן טבע האדם
 למטה במים המוגרים במועד. ומכמה ענייני יש לך להתבונן
 כי הרוח כנגד השדים. בהיות הרוח והשדים לעולם מתגלגל
 לכאן ולכאן בלתי ספק. וכפירוש אמרו במדרש כל אותם מים
 ושלים טבע שהיה אדם כוף בהם היה מוליד רוחות כלומר
 שדים. אמנם כשבתנה ילד בדמותו ובגלמו. ואחר
 שבארנוה דע לך אחי כי תמצא באדם אלו שני מינים אשר
 שושלים עליו הוא יכר הרע ויכר טוב. אמנם כי תמצא
 יכר טוב שכונן כבעד מלאך. יכר הרע שכונן כנגד השטן.

ואם כן הרי האדם אמרנו כנגד אלו שתי המעלות בין מעלת
 השכלים ובין מעלת השטנים וזה הרי הוא כמלאך כאמרנו
 וכתתי לך מהלכס בין העומדים האלה. לא וזה רוח הנשמה
 היורדת היא למטה. ואל תקשה בהיות קורא לשטן רוח. כי
 פוח עם מסותף הוא לכמה עניינים לאור ולשדים ולחפץ
 ולנשמה ולשאר כמש עניינים. באור תמצאה וזוה אלהים
 מודסת על פני המים. כשדים תמצאה ובחפץ תמצאהו כל
 רוחו שבחפכו וכרכונו מוביא כרע. וכן אמרו כל אשר היה
 ברכונו: כשמה תמצאה אכן רוח היא באנוש. ומה שיש לך
 לדעת כי באדם תמצא שתי כחות כח השכל וכח התאווה כנגד
 המלאך ושטן. ולפי זה הדרך תמצא בהיות כל רשות אדם
 מסורה בידו לטוב ולמוטב. כאמרנו הכח נתתי לפניך היום
 את הימים ואת הטוב ואת המות ואת הרע. וכן אמרו ראה
 אנכי נתתי לפניך היום ברכה וקללה. בהיות כל רשות אדם
 מסורה בידו מבלתי שתשאר לו טענה. לומר למעלה
 הכריחוהו לעשות פניו וזוה רחמא פטריה כל השם
 הואת מכוולת בהיות כח השכל וכח הנפשיות כשמה כלל
 באדם ובידו להטות לשכל או להפכו והכל ברכונו. ולפיכך
 צאלו שתי הדרכים כל התורה כולה נחלקת ששם אף אתה
 אמר כן למה המצות נכסות מאחר שהברכה למעלה לעשות
 הטוב והפכו. אמנם בהיו הרשות מסורה ביד האדם
 ואין ההכרחה למעלה. הרי כל המצות על ידי החפץ
 תלויות הרובה לקיימם יגמול טוב. והעובר עליהם יענש
 עליהם. זה היא העדות ברובה בהיות האדם מושג על שתי
 הכחות או לטוב או להפכו. וזה רוח אלקים מוליכין אותו לקבל
 שכר טוב. ואם הופכו רוח רעה תבעתהו לפשו. ולפיכך תמצא
 שהאדם נקרא עולם קטן בהיות כחות העולם שכוננים בו.
 והעיקר שיש לך להתבונן כי קיום הנשמה באור וכלו שגון
 האור טבע לנשמה אז יתבטל הנשמה ולא תקיימם
 צורת הנשמה. וכבר הרמינו הפילוסופים דבריהם באלו
 העניינים: ואמר שרמנו זה השטטט בענין הרוח בהיותו כמשך
 אחר יסוד האור. ובאמת כי תוכל להגביל הרוח במקום ולאחר
 אותו כבוד נפוחים. שם שלא תוכל להגביל האור ולאחר
 אותו כבוד. כי אם כמה שכוונתם בשלהבת נחלת.
 אמנם לא תוכל לקחת שלהבת האור ולהוליכו בדבר שוקבם
 כמו הרוח בטדות. וזה בהיות דקות האור גדולה יותר פדקות
 הרוח. ואחריו הרוח נמשכת אחר יסוד האור. והרי לך מכל
 אלו העניינים אשר ביארנו שבאר בהיות האור יסוד שני
 כמשך אחר יסוד ראשון. והכני כנגד יסוד השלישי והוא
 יסוד המים.

דע לך אחי כי המים היסוד השלישי ביסודות. ושגון שלש
 מחלקות תמצא הנקראים מים העליונים ומים
 התחתונים וכופה אמרנו. ודע לך אחי באמת כי בהיות
 המים יסוד שלישי תמצא אותם בטבעם לרדת למטה. וזהו
 היסוד העבה והכבד אשר בשלה היסודות. ודע לך אחי כי
 המים העליונים כבדלו באשית הינייה סן המים התחתונים
 בשין וטבע. ובהשגת אלו המים אשר הם מים השכלים
 תמצא ר' עקיבא אומר לתלמידיו. כאמתם מינים אבל אנכי
 שיש טהור אל תאמר מים מים. שאי דובר שקרים לא יכון לנגד
 עיני. ובאמת תמצא כי המים פורכנים עליהם. כאמרנו
 לרוקע מים על הארץ. ומתאזהו היסוד נתפש בידו. ובה הדרך
 תמצא שלש יסודות חלקים בדרך ההגבלה. יסוד הראשון
 והכה יסוד האור אינו נתפש על ידי דבר אחר חונה לו. יסוד
 שני הוא האור אינו נתפש בידים אלא על ידי דבר אחר יסוד שלישי.
 והוא יסוד המים נתפש בכל דבר ואיך הרי יסודות חלקים
 במיניהם יסוד ראשון דק והשני עבטטטט והשלישי עבטטטט
 וא' המים עבטטטט היסודות הראשונים והתבונן אמרו בורר

מים בצרכים בהיותם השמים מקבלים העצמות והגופות • וטבעם
עולם למטה • והתכוון אמרו פלגי מים לב שרך ביד יי • כי
לכ המלך במשל לפלגי המים ואמנם תדע לך אחי לעולם כי האש
למעלה ניסודות והמים למטה • והאור חק מכריע בנתיים •
ואחר שהתעוררו על זה יש לנו לחזור ולהתעורר על שאר
העניינים הנמשכים אחר השלישית כל ענין וענין כפי הראוי
לברר בו ולדקדק בענייניו בקדר הנכון • בעזרת שדי :

דע לך אחי ישמך האל • כי אלו השלשה מחלקות אשר כל
המגינים בחלקים כולם אליהם : הראשון עולם הוא
הכולל כל הנמצאים : כולם : השני שנה היא הכוללת כל
העניינים הסתמיים בעולם על פי התנועות : השלישי ג' פש
היא הסובלת כל העניינים הנמשכים בשנה על פי המכוון
והכוונה העליונה • ולפיכך תמצא כל הנמצאים כולן בחלקים
אלו השלשה מחלקות : וכן תמצא בעל ספר יצירה חלק עולם
ושנה ג' ופ' פש והיותם שלשה : ומובין שלשה ושבעה ושנים
עשר כלל כב אותיות ג' אלפא ביתא : עולם סובלת שלשה
יסודות א"ש רוח מים : שנה סובלת שלשה רגלים : ג' פש
סובלת ג' כחות : עולם סובלת שבעה כוכבי לכת : שנה סובלת
שבעת ימי השבועה • ג' פש סובלת שבעה שערים • עולם
סובלת שנים עשר מולות : שנה סובלת שנים עשר חדש
ג' פש סובלת שנים עשר סנהגים • הרי עולם והשנה והשנה
והכפש בחלקים על כב אותיות בשלשה ושבעה • ושנים עשר :

חלי נלגל לב אמש :

עולם שנה נמש שלשה

דע לך אחי כי כל אלו שלשה המחלקות בחלקים עולם
שנה ג' פש ת'לי בעולם כמלך על כסאו • והוא
המעשה כל הנלגלים בכח הממשך עלי מהשכל הכפדר מפני
לדכום • ולפיכך תדע לך כי ת'לי מכון כנגד העולם :
גלגל בשנה כמלך במדינה • והוא המנהיג כל ימות השנה
אשר מאמתת הנלגל מתאמת הוסי • והיו רגעים
וחלקים ושעות וימים ושכונות ומדשים • והוא השנה שתכנה
בהיות הנלגל חוור חליה • ואין תוהו ארבע תקופות בשנה •
והכל על פי תנועת הנלגל : לב כמלך במלחמה • והוא המנהיג
את האדם בתנועת הכוונה לטוב ולמוטב • כי לב הוא המושך
איתו לחפץ כפי הכוונה • בהיות ה'ת'לי מנהיג העולם •
ובהיות הנלגל מנהיג השנה • ובאמת כי לכך הייתה הכוונה
כאמרו בכל לבבך • ומשך לכול כפוך • להיות הלב היכל לפש
ומנהיג אותה לטוב ולמוטב אל המקום אשר הלב פונה • כאשר
ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם • ובאמרו למען תבוש
את בני ישראל כלכם והתכוון במה שאמרו ול ליבא ועינא תרי
מרכורא דחטאה כינהו • ובאמת כי הלב מנהיג את אחי לעולם •
ולפי זה הדרך תמצא העולם כחלק לשלשה מחלקות שן ת'לי
וגלגל ולב כמה שפרטנו הה :

דע לך אחי ישמך האל • כי אלו השלשה מעלות שן צורה
חומר הרכבה כוללן כל המציאות • צורה הן
השפלים הנקראים שכלים נפרדים והן כורה רחוקה
סחומר וכולם נקראים שכל פשוט • וזו היא מעלה ראשונה
שבמציאות : אלו עליוני המעלה : וכורה זו היא עשר מעלות •
וכולם נקראים שכלים נפרדים • ואלו הן הכורות הסתירות
לכניאים ובאמצעות אלו הכורות הוא יתברך מעול כל הפעולות
הנמשכות שאיתו כאשר הנמצאות והם אשני בתנועת הנלגלים
ובקיום אישי השפלים • כי בתנועה הנשפעת שאיתם על
הנלגלים עומשים כח אל התחתונים • חומר הן
הנלגלים שן חומר וכורה והם מעלה שנייה למטה ממעלת
השכלים • ואמנם כי תמצא הנלגלים ובאמת חומר וכורה •
והחומר שלהן וקני וכלל ופשוט מהחומר שלהן • כמעשה
לכנת הספיר וכעצם השמים לעוהר • ואמנם כי תמצא
בנלגלים ובאמת חומר שלם יסודות • אמנם כל יסוד ויסוד
פשוט נעדר בלתי הרכבה כי אם בדרך תכונה • והוא יסוד השמי
וכל נבאות שן הכוכבים והמולות ואשר כבא השמים אשר הם
איתם מתקיימים תמיד בחומר פשוט שלהן • ואלו הן הנקראים
חומר וכורה : הרכבה הן נבאות השפלים הארץ וכל אשר
עליה הימים וכל אשר בהם • וזו היא המרכיבה שלמה למטה
ממעלת הנלגלים והשפלים • ואמנם כי תמצא כל נבא
התחתונים שן מורכבים מארבע דברים • והוא הנקרא עולם
ההויה וההפסד אשר הן מורכבים מארבע יסודות • ונפסדים
לארבע היסודות כל יסוד מארבעתן ובדרך אשר הן באין בה
זוב • וזו היא המעלה השלמה שכל אלו שלשה המעלות •
ואמנם כי עולם ההרכבה תמצאו נעדר בשלש מעלות •
ותמצאו שכולל בסדריות הדברים הנקראים דוממים • והן
שיני הנשמים והסתבות שהנשמים יש שן נומח • מה שאין

מלאך גלגל אדם אמש :

צורה חומר הרכבה אמש :

דע לך אחי כי לאלו השלש מחלקות ההשגות בחלקות
ההשגה ראשונה השגת המלאכים • והיא השנה
שכלית שאין בה דב עבוב ולא גדר ולא מחינה ומשך מד
איתה ההשגה שאחר שהיא צורה שכלית פשוטה נקיייה • ואין
בה מעכב ומוכח ואין הפלאים שתעבדים בה השגתם מנד ענמם
כי אם מעכב ההבדל והתעלמותו יתברך שהוא בעלם מכל
הצורות ומכל ההשגות אשר הן במציאות • והתכוון עד מאד
עומק זה הענין ותראה כי עומק התעלמותו והיותו למעלה מפל
ההשגות הוא הגורם להיותו פעלם מהמעלה הזאת • כי
המעלה הזאת היא נקראת מקור השכל • אמנם כי החדוש
הוא הפרגוד והמסך המבדיל בין המשיג ובין המושג • ואמנם
כי אפילו המעלה הזאת לא תשיג תכלית אמתתו יתברך • ואמנם
קבה וכולו לא תראה • והנה המעלה הזאת היא השגת
השנה ענומה יותר משאר הנמצאים • אמנם לא תשיג תכלית
אמתתו יתברך כי אין דבר זה כודע לטובה לו :

ההשגה השנייה היא השגת הנלגלים כי הנלגלים הן בעלי
כפש ודעה מכירים את אדוניהם ומהללים אותם
ומשבחין לכבוד • וזה הדבר שאין בו מסך ומשיג • אותו יתברך
השנה ענומה אמנם לא בהשגת המלאכים • כי המלאכים אין
להם מעכב • לא מנד פעמם כי אם בהתעלמות עומק ההשגה
הנעלמת באמתת הקדמון • אמנם הנלגלים יש להם מעכב
ומוכח מנד עממן • והוא החומר שלהם • כי החומר מחינה
גדולה ומסך שבדיל • ואף על פי שחומר הנלגלים וקני וטהור
אין

אין השגתם כהשגת השכלים והן בקדושתן לא יאמינו ושמם לא יוכר בעיניו כי מאחר שהן חומר יש להם מעכב ההשגה שצד עמקן ולפיכך אין השגתם גדולה כהשגת המלאכים אף על פי שהן מגישים השגה עמומה :

ההשגה שליטת היא השגת האדם דע לך כי חומר האדם כמו שאמרנו הוא חומר עבור יותר ויותר מחומר הגלגלים וחומר האדם הוא מחינה גדולה עומדת בפני השכל ומפסיק בין המושג כל שכן שנתוספה באדם ההרכבה והיא מוגיג הטבעי והרכבת החומרים זה בזה וההרכבה היא ההוספה גדולה בעכירות החומר בהיות החומר מעורב עם חומר ההרכבה מעכבת אותו כמו שתראה העפר מעכיר את המים העכורים כי בעוד שהמים הן יסוד בעצמן הרי הן בלתי חוכין אמנם כשתספוך בהם האדמה או עפר הרי כיתוסף בהן בעכירות כפי הרכבת החומרים זה בזה ועוד כי בהרכבת החומרים המורכבים תמצא כל היסודות שנוכחים מהויתן ואינם לא דמות מים ולא דמות אש ולא דמות עפר וכל זה בהיות ההרכבה מוספת בעכירות החומר מין בשאינו מינו ל"ש כי המעכב הגדול בהשגת האדם הוא בהתגבר הטבעי זה על זה ובהיות המוג כוהה מן הקו השווה כי כל ימיו מכאובים וכעם עכירות והרי יש באדם כמה מיני מעכבי בהשגה בהות התוספות בו ולפיכך תדע לך כי השגת האדם מעטוה מהשגת הגלגלים ל"ש מהשגת המלאכים כי התוספת באדם רבים וכפי התוסף יבארהסרונות וכל יתר כנשול דמי ותדע לך מכל אלו הפכים כי הגלגלים הן משיגים השגה גדולה מהשגת האדם ומעטוה מהשגת המלאכים והרי הגלגלים איבעיים להשיג השגה מעטוה ממלאך ומרובה מהשגת האדם ותדע לך כי חומר האדם עבור הוא המעכב והספק המוגע והתבונן אמרנו ענין וערפל שבינו וכמו כן יש אשך סתרו כי אינו גשם שהיה ענין וערפל שבינו וכמו כן מקיפו או שהיה החשך חסותי אותו אמנם העיקר הנכון זהו ענין וערפל הן מקיפים את השמיים אותו שלא יוכלו להגיע עד תכלית החקירה באמתותו והו הפרגוד והמסך המבדיל בין השמיים ובין המושג אמנם לא שהיה הענין והחשך מקיפי אותו או אכל ענין וחשך מקיפי את ההשגה שאין כל ההשגות משיגות עד תכלית ואפי אחת מכל ההשגות אינו משיגות תכלית אמיתו כי אין דבר זה כודע אובה לו ית וגם אם תבונ בו חשך וענין וערפל אינו מוסף מאחד מכל אלו ואין בכל הנמצאים דבר שיוכל להכיל החפץ העליון כל שכן אמרת הנמצא כי אין ככולן מקום שיוכל לסבול המקום סובל את הכל ואם יש לך להתבונן הענין שפירשנו בענין ההשגות בהיות השגה השכלים ראשונה ואחריה השגת הגלגלים ואחריה השגת השפלים וכדומה לי כי לי כמה שפירשנו בזה וכאור לבאר שאר עניינים אשר הן כמשיגים אחר הכיור בעזרת שדי :

למעלה מהן והוא היסוד הקדמון אשר אליו תשוקתך ומאחר שהן שכל לא תמצא להם יסוד גשמי כי יסוד שכלי וכל יסוד שכלי לעולם למעלה הוא פונה אל היסוד אשר ממנו כהווה השכל וכן תמצא להם האש שהוא העליון שביסודות לעולם כוטה למעלה ואם כן התבונן בהיות עולם השכל נקרא עליון תמצא יסוד למעלה היסוד :

המעלה התיכונה היא מעלת הגלגלים ותמצא היסוד שלה באמצעית ולא תמצא בכל העולם גלגל מבתי יסוד אמצעי כי אין בכל העולם גלגל כדורי מבתי יסוד אמצעית ואם לא תתחיל בנקודה שהיא יסוד הגלגל לא תוכל לעשות גלגל כדורי לעולם והנקודה האמצעית היא יסוד הגלגל השווה לכדורים ובמחנה יתארו ו"כ הרי לך העדות ברורה כי הגלגלים שהן עולם אמצעי יסוד באמצעיתם וכמו שהאמצעיים כן יסודם באמצע כי לא תוכל להמלט מזה כי הגלגל סגול הוא ובהיותו סגול אמצעיתו בנקודתו והתחלתו ואם כן הרי התחלות כל גלגל ויסודו לעולם באמצעיתו :

המעלה התחתונה והיא הרכבת החומר ועולם השפלי תמצא היסוד שלה בתחתונתו ולא תוכל לבנות כיון בעולם השפלי מבתי שסמך על יסוד קדמון בתחתיתו שאם לא הקדים לעשות היסוד למטה לא תוכל לבנות בנין לעולם וכמו שזה העולם השפלי התחתון כך יסודו בתחתיתו והתבונן אחי עד מאד כי היסודות לפי התכונות ולא תרחיק זה הענין הנכבד ממנגד בענין שלש תכונות העולם כי תמצא היסודות כפי התכונות ולפי זה הדקך התבונן בענין שאמרנו עליון תיבון תחתון כי לא הלשונות לעניינים מכוונים הן עליון הוא מורה סוד העולם העליון ויסוד למעלה היסוד ולשון תיבון מורה סוד העולם האמצעי והתיכון כי יסודו באמצעיתו ולשון תחתון הוא מורה העולם השפלי בהיות יסודו למטה היסוד וענין אנו עתידין לבאר זה בעזרת הכורא בחלק הניקוד בענין שבו יהיה די לכל משכיל והנני כנכנס בכיור שאר עניינים הנמשכין אחר זה בעזרת שדי :

חולם שרק חירק אמש :

דע לך אחי כי אלו השלש נקודות הן יסוד כל הנקודות ותמצא כל נקודה ונקודה רמו וכוונה לענין ידוע וצפור קבוע ולא לו השלש נקודות כל יסודות העולם חלוקות במיניהם נקודות החולם תמצאה לעולם למעלה והיא גבוה למעלה מעשרה באות י"ד וזו היא הנקודה כנגד העולם העליון תמצאה מיוחד זו העולה על כל העולות והמניע את כל תנועות זו היא המעלה בהיו העולם העליון יסוד למעלה היסוד כמו שנקוד זו יחידה ויסודית והיא הנקרא עולם השכל בנקודות השרק תמצאה לעולם באמצע זו הנקודה שהיא אמצעית תמצאה לעולם באמצע והיא מכוונת כנגד עולם האמצעי וכנגד יסוד זה העולם שיוסדת זו היא העומדת באמצע האות כמו שהיסוד הגלגל שהוא לעולם באמצע יסודו באמצעיתו כי זו הנקודה הנקראת שרק לעולם באמצעות האות עזות על העולם האמצעי ונקודה זו נקראת בנין ואנפי שהיא יחידה ואשר תמצאה בג' נקודות זו על גב א ענין גדול וכנגד יש בדבר ואנו עתידין לבאר הענין בשער הניקוד בבאור כנגד והנקודה הזאת האמצעית היא הנקראת עולם הבנין נקודת חירק תמצאה לעולם למטה זו הנקודה שהיא שפלה תמצא מכוונת כנגד העולם התחתון בהיות יסודו בתחתיתו כמו שהיא למטה טן האותיות וכן זאת הנקודה היא היורדת למטה כמו שעולם התחתון טעמו לרדת למטה ואחר הענינים

עליון תיכון תחתון אמש :

דע לך אחי כי כל המחלקות המשולשות תמצא מעלות על כל פנים וזו היא מעלת הנמצאים ותכונת אישים הנמצאים : **המעלה הראשונה** היא מעלת השכלים הנמדדים כמו שאמרנו וכשם שהן כך יסודם כוטה למעלה ואל היסוד אשר הוא למעלה מהן הם פוכי וכשם שהן עליונים כך יסודם למעלה מהם והתבונן זה העיקר הגדול שאני מעורר אותך עליון כי העליונים יסודם למעלה מהם ואמצעיים יסודם באמצעיתם והתחתונים יסודם בתחתונים ולפי זה הדקך דע לך כי מעלת העליונים היא מעולה על היסוד אשר אליו תשוקתך והיסוד שלה תמצאה למעלה הישנה והתבונן בענין הגדול הזה שאנו מתעסקים בו ותראה כי השכלים הנמדדים שהן עליונים יסודם לעולם

הטבעים תמצא היסודות כששכים אשר הם טבעו למעלה
 תמצא היסוד למעלה היסוד: וכן ראוי כי היסוד הוא השיטך כל
 מה שאחריו וכשהוא למעלה הבנין כשדך אחריו ואשר טבעו
 להתגלגל והוא באמצע תמצא יסודו באמצעיתו כי היסוד הוא
 המניע את המחוגה: כי עין העגול מסובבת את הגלגל שתנועע
 בכח היסוד וכשהיסוד מתנועע הגלגל חוזר אחריו: ואשר טבעו
 לטעה תמצא היסוד לטעה היסוד: והיסוד הוא הטובל הבנין
 שעליו: והרי כל בנין זה העולם השפל כשדך על היסוד אשר
 לטעה ובוה הענין והדרכך אשר עורלךך כי תמצא יסודו העולם:
 ונקודת החירק תמצא לטעה והיא מכוונת כנגד עולם ההרכבה
 ובעזרת השם אנו עתידים להרחיב השאר בענין הנקודה:
 אמנם זכרנו השלש נקודות הנה להיותן כששכות אחר השלישין:
 בהיותן שלש מכוונות בכוונה ידוע ולענין ככון:

גוף נפש שכל אמש:

דע לך אחי כי השלשה עניינים תמצאם מכוונים בגוף
 האדם המורכב בענין זה שאנו נכנסים בחקירתו:
 גוף האדם הוא חומר עשיר מורכב שארבע יסודות ובהיותו
 בלתי נשמה תמצאנו פגרות חומר טיטונין: וגוף האדם הן
 היסודות המפורסמים והוא החומר אשר בו האדם דומה לשאר
 הבהמות והחיות ועופות ולשאר המורכבים שהן דומים: ועל
 זה נאמר כי מקרה האדם ומקרה הבהמה מקרה אחד לכולן:
 בהיותו חומר עבור מורכב וכשחית: ובוה החומר אין לאדם הפרש
 ודרכו הוא יסועה כבהמה שנאמר אדם ובהמה תושע יי וגו':
 בפש הוא נשמת רוח חיים אשר בו בעלי החיים מתנשמים:
 והיא המאירה את הגוף וזו היא נורת הגוף: ובוה הנפש הגוף
 מתנועע לכאן ולכאן: וזו היא כמו כן מעלת האדם כמעלת
 שאר המורכבי החיים הנפסדי: וכשזו הנשמה היא בגוף הוא
 בקרא גולם בהיות הגוף והנפש זה בזה: ולפי זה הדרכך נאמר
 במקרה הבהמה גם אחי יקרני: בהיות הנפש חלה בגוף הבהמה
 באשר חלה בגוף האדם: ואינן תרון כמו כן בזו הנפש בין האדם
 והבהמה: והנשמה הזאת היא המתקיימת בגוף בכח הנישום:
 ובזמן שאין מניע לנשמה הזאת אויר או ארבעת: ולפי נקראת רוח
 להיות קיומה באויר: ונקראת נשמה להיות נשום באויר: ונקראת
 בכח להיות נופסת השעשע: כגוף: בהיותה מתנועעת לכאן
 ולכאן לאכול ולשתות לתנומה ולתעורה: ולשאר תשישי הגוף:
 ואל תתמה בשושי אלו השלש לטובת נפש הבהמה כמו נפש
 האדם: כי כבר שאתו המקור רוח האדם העולה היא למעלה
 ורוח הבהמה היורדת היא לטעה: נשמת כל אשר נשמת רוח חיי
 באפיו שכל אשר נשמת רוח נפש נשמה נשמה ישלמה: וזו
 היא הנפש ההוא בגוף המורכב והיא נורתו: אמנם אין לה נורה
 וזו הנפש האדם עם הבהמה שוין כשענה וילבשו שקיים האדם
 והבהמה: שכלל היא הנורה הנקייה הכשפעת מלמעלה
 שהשעלה העליונה על האדם: ובוה האדם נבדל משאר
 המורכבים בעלי חיים: וזו היא נפש השכלית אשר באדם וזה
 יוכל להבדיל בין קדש לחול וזה ידע להתנהג בהנהגה נקייה:
 וזה ישיכל ידע ויבין ויבין הטוב מן ההפך: ויגבה למעלה מכל
 שאר המורכבים החיים הנפסדים: ובוה השכל אדם נבדל מן
 התחתונים כולם ומשכלו ומעלה גבוה מכל העם: וכשזו הנורה
 מניע לאדם או תגיע נורה לנשמה ובלתי זו הנורה אין לנשמה
 נורה כמו שאמרנו למעלה: ועל השעלה הזאת נקרא האדם
 האשיתי אדם בהיות גורת השכל מניע לנשמה: ועל זה נאמר
 ואשר אלקים נעשה אדם בבליטו כדמותינו: כי הוא הוא נפש
 השכלים שיש באדם: כי שמקום קדוש נמשכת וניתן אבני אש
 שתהלכת: וכשזו הנורה טענת לאדם או נקרא אדם אשיתי
 ונמשך אל העליונים אפי' למעלה מהשכלים: כי מקום יש לאדם
 למעלה בהיות נשמתו נשמת נורת השכל: וזו עולה אפילו

למעלה מן הפנימי: ועל זה נאמר דמות כמראה אדם עליו
 מלמעלה: בהיות השנת האדם נשמת למעלה ממעלה זו: ולפי
 התבונן בשמה שאמר נכנס משה רבינו ע"ה: ולפי נאמר דמות
 כמראה אדם כנגד נעשה אדם בבליטו כדמותינו: בהיו דמות
 השכל קבוע נכנס האדם: וזו הנכונה נשלמת בו בהיות נורת
 השכל שביד נורת הנשמה: וזו ההבדל שבין אדם ובין שאר
 בעלי חיים: ועל זה נאמר רוח האדם העולה היא למעלה: ורוח
 הבהמה היא היורדת לטעה בהיות האדם כקרא אשיתי בהגיע
 לו נורה העליונה מושכת אותו למעלה: ורוח הבהמה היורדת
 היא למטה לארץ: בהיו האדם בהמה דמות אדם בהגיע לו נפש
 הבהמה שהיא תחתונה בהיותה מושלת עליו על כל כיים תמשך
 אותו למטה: ולפי זה הדרכך דרכך אחי לעוררך על היות האדם
 ככלל בכל כחות העולם הוא ככלל תחילה בין השכלים הנפסדי:
 ובין הגלגלים והוא אשעני ביניהם בשני אלו הכחות שעליו בענין
 היות רשות האדם מסופה בידו לטוב ולמוטב: והוא ככלל בין
 העליונים שבין התחתונים בדרכי המדות ובדרכי השלמה:
 ולפי תדע לך אחי כי באדם כמו שביארנו בו שתי כחות: כח
 בהמית שהוא נונה למטה כנגד הבהמות: וכח השכלי שהוא
 עולה למעלה כנגד המלאכים: ובמסך הגיגה אחרו ששה דברי'
 נאמרנו בבני אדם שלשה כשלאכי השגות: ושלשה כבהמה: של
 מלאכי השגות דעה וקומה ולשון הקדש: של בהמה אוכלין ופרין
 ומוביאין כבהמה: ואי כ התבונן כמה הפליגה בהיות הנישום גדול
 לכל דברינו ואלו הן יגבר טוב ויגבר הרע: ולעולם המלחמה בין
 אלו שני הכחות כי השכל נועה למעלה: וכח הבהמית נונה
 לטעה: ואם העליון נכוח הרי האדם למעלה מכל הנכוח: ואם
 תתחוק כשהחיות למטה ונכוח הרי האדם יתן בעפר פיהו
 ובאנך דומם כשלא למטה: ואם כן התבונן כי השכל
 יששכה למעלה: וכח הבהמית יששכה למטה: וזה
 תחתונים למעלה: לא נכוח עליונים למטה: וכן הוא האמת
 כי בהתגבר העליון נכוח את התחתון ומעלה אותו למעלה:
 אפילו שלא בטובתו ואין כח נאמר בכח התחתון: וכפי זה הדרכך
 אשר בו בהיות שכל האדם מושל עליו אזי הוא מפשיט נורת
 ההרגש ונעשה האדם כולו שכלי: וזו היא מעלת משה רבינו ע"ה
 ולפי נאמר בו שלא נאמר מסך שבדיל שלא קרע: והוא בהתבטל
 בחות ההרגש: ובהתגבר כחות השכל: כי ההרגש הוא שכל מסך
 המבדיל כמו שאמרנו למעלה: וכשהיתנו כולו שכלי ואין שם
 מעכב נאמר בו עצמו ואשענה: ובאשר פה אל פה אדרב נר: כי
 זהו הסרת ההרגש החומר: ומאחר שנסקת המסך האשעני נאמר
 כה אל פה אדרב נר: חלילה מהיות פה אל פה: כי אם בהיות
 השכל משתמש בלתי ימנעות חומר כי כשהשכל מתגבר
 כח ההרגש מתבטל: וכן הוא לעולם בשני לחומים כשהאדם
 מתגבר השני אין לו תקומה: ולפי זה הדרכך כששכרו בנותינו:
 במסכת שבת בענין שני המלאכים המלוין לו לאדם וכו':
 וזה עונה אמן בעל כרחו: התבונן כמה הפליגו כי בהיות האדם
 מתגבר השני במסך לחפיו אפי' על כרחו: ודי כמה שאמרנו
 שזה אחרו הענין בלשון מלאכים: וכך הוא כי לכו פססונו על
 דבר אף בשלמות מלאך קרא: ואין אנו ביאור זה בעשיו: וכל
 זה הרחננו הביאור כמו שביארנו: כי בהגבר העליון אשר הוא
 השכל נכוח את התחתון שהוא ההרגש: והרי האדם כוטה כלפי
 מופלה: אמנם בהתגבר התחתון או שהוא כח הבהמית
 ונורת ההרגש הרי השכל מתבטל מאחר כי ההרגש מושל על
 הנשמה להתערב עם החומר: והחומר נפסד א"כ הנשמה היא
 נאכד: ולפיכך נאמר כל נפש דשו הוא: בהיות נפש הבהמה
 מעורבת עם החומר אינה יסודה: כי בהיות החומר מושל
 עליה: ולכך דמה אותה לדם כמו שהדם מתערב בחומר
 הגוף: כך נפש הבהמה אינה שתיחדת מאחר שאין נורת
 השכל מניע לה וכל דבר שלא הגיע לו נורה גולס הוא: וכן נפש
 הכסיל אשר נתגבר עלי החומר מאחר שאין השכל מניע
 לכפשו

גוף נפש שכל אמש:

דע לך אחי כי השלשה עניינים תמצאם מכוונים בגוף
 האדם המורכב בענין זה שאנו נכנסים בחקירתו:
 גוף האדם הוא חומר עשיר מורכב שארבע יסודות ובהיותו
 בלתי נשמה תמצאנו פגרות חומר טיטונין: וגוף האדם הן
 היסודות המפורסמים והוא החומר אשר בו האדם דומה לשאר
 הבהמות והחיות ועופות ולשאר המורכבים שהן דומים: ועל
 זה נאמר כי מקרה האדם ומקרה הבהמה מקרה אחד לכולן:
 בהיותו חומר עבור מורכב וכשחית: ובוה החומר אין לאדם הפרש
 ודרכו הוא יסועה כבהמה שנאמר אדם ובהמה תושע יי וגו':
 בפש הוא נשמת רוח חיים אשר בו בעלי החיים מתנשמים:
 והיא המאירה את הגוף וזו היא נורת הגוף: ובוה הנפש הגוף
 מתנועע לכאן ולכאן: וזו היא כמו כן מעלת האדם כמעלת
 שאר המורכבי החיים הנפסדי: וכשזו הנשמה היא בגוף הוא
 בקרא גולם בהיות הגוף והנפש זה בזה: ולפי זה הדרכך נאמר
 במקרה הבהמה גם אחי יקרני: בהיות הנפש חלה בגוף הבהמה
 באשר חלה בגוף האדם: ואינן תרון כמו כן בזו הנפש בין האדם
 והבהמה: והנשמה הזאת היא המתקיימת בגוף בכח הנישום:
 ובזמן שאין מניע לנשמה הזאת אויר או ארבעת: ולפי נקראת רוח
 להיות קיומה באויר: ונקראת נשמה להיות נשום באויר: ונקראת
 בכח להיות נופסת השעשע: כגוף: בהיותה מתנועעת לכאן
 ולכאן לאכול ולשתות לתנומה ולתעורה: ולשאר תשישי הגוף:
 ואל תתמה בשושי אלו השלש לטובת נפש הבהמה כמו נפש
 האדם: כי כבר שאתו המקור רוח האדם העולה היא למעלה
 ורוח הבהמה היורדת היא לטעה: נשמת כל אשר נשמת רוח חיי
 באפיו שכל אשר נשמת רוח נפש נשמה נשמה ישלמה: וזו
 היא הנפש ההוא בגוף המורכב והיא נורתו: אמנם אין לה נורה
 וזו הנפש האדם עם הבהמה שוין כשענה וילבשו שקיים האדם
 והבהמה: שכלל היא הנורה הנקייה הכשפעת מלמעלה
 שהשעלה העליונה על האדם: ובוה האדם נבדל משאר
 המורכבים בעלי חיים: וזו היא נפש השכלית אשר באדם וזה
 יוכל להבדיל בין קדש לחול וזה ידע להתנהג בהנהגה נקייה:
 וזה ישיכל ידע ויבין ויבין הטוב מן ההפך: ויגבה למעלה מכל
 שאר המורכבים החיים הנפסדים: ובוה השכל אדם נבדל מן
 התחתונים כולם ומשכלו ומעלה גבוה מכל העם: וכשזו הנורה
 מניע לאדם או תגיע נורה לנשמה ובלתי זו הנורה אין לנשמה
 נורה כמו שאמרנו למעלה: ועל השעלה הזאת נקרא האדם
 האשיתי אדם בהיות גורת השכל מניע לנשמה: ועל זה נאמר
 ואשר אלקים נעשה אדם בבליטו כדמותינו: כי הוא הוא נפש
 השכלים שיש באדם: כי שמקום קדוש נמשכת וניתן אבני אש
 שתהלכת: וכשזו הנורה טענת לאדם או נקרא אדם אשיתי
 ונמשך אל העליונים אפי' למעלה מהשכלים: כי מקום יש לאדם
 למעלה בהיות נשמתו נשמת נורת השכל: וזו עולה אפילו

לכבוש באין דבר תהיה נפשו נבדלת מן החוט שלי והרי הבדלו טבעו לרדת למטה ולפניך ישובו רשעים לשאלה בשאין בורת השכל נמנית לשם כבר מיוחד אותה כי הגוף כולו טבעו למטה וכשהנשמה טבעית בשכל הרי מטה למעלה והרי נבדלת מן הגוף טבעו למטה והרי הנשמה נקראת יחידה בענין זה אמנם כי אין בורת השכל שושבת אותה למעלה הרי כל טבעה למטה וההאדם השכל לופה לבהמה ונפש כנפש בהמה ומעלתו כמעלת הבהמה אמנם המשכיל אשר נפשו נוטה למעלה אינו נכנס ברורה בנדרו החיים אל המקום אשר ממנו במשכת בהגיע בורת השכל אליה וכן הבורה האדם האמיתי בשלם בהיותו לו מקום כמון שאמרנו דמות כמראה אדם עליו מלמעלה כי השגת האדם עד לשם היא טבעית והתבונן במאש יחזקאל ואז תבדלך לך האמת כמה שהוא אמת ואחר שבאנו אל השלש דרכים בענין גוף שכל נפש התבונן בהיותו אלו שלשה עניינים כוללי כל המביאות השכל והנה דעתנו כמשכת לבאר שאר עניינים ודי כמה שרמזנו בזה עכשיו :

ערב ובקר וצהרים אמש :

דע לך אחי כי אלו שלשה הזמנים אשר ביום הג' כוונה ידוע בהיותו יתברך מושל על התנועות תמיד וכל יום ויום מחולש סביבות הגלגלים כמו שאתה רואה בתנועת החמה ואמנם כאשר ערב תהלה בהיות תכלית תנועת הגלגל ותחלתו כמשכת שם והענייני דקין הן עד מאד בזה הענין באשרו במעשה בראשית והיה ערב ובקר וצאיור זה לפנים יתבאר בחלק הניקוד בעה אמנם המשכיל הדברים שנה בהמשכת השלישית אחר אמש אמנם דע כי החמה תמנף משתבת בכל יום פעם מתגברת והולכת ופעם חוזרת וזוהי אמת אל המקום אשר היה שם אלהה בתחילה וכל זה כדי לדעת שהיא מקבלת סיבה ומאח' סך משכ' ומושל יש עליה אשר בטאמרו היא מושלת ואם מעט ואם הרב בשאר תמנף או רחיצו והולכת עד הגיע לחצי השמים וזמן עומדת בתקופה ובקרא בהרים ואחר כך חוזרת להתגלגל עד בואה לחצר בית המלך הפנימית ולפי אלו הזמנים תמנף דוד המלך עה אושר ערב ובקר וצהרי אשירה והאמה בהיותו מודה לפניו יתברך שהוא המושל על כל התנועות ומעבר זמן ומביא זמן וכל זה עדות ברורה שאין בכל הממציאים חלפו דבר שאינו מקבל סיכו וכל שעה שהזמן משתנה בריך האדם להודות לפני בוראו המשנה פיתוח ואין להקשות בהיות ערב ובקר וצהריים לעולם קבועים בכל יום ולומר שאינו משתנים שהן חוזרים תמיד בקביעות כי אין ערב ובקר וצהריים של אחד בכיין קבועים במקום שהן הולכי בשני בייסן ואיך יאן להם תקודה קבועה שלא ישתנה שמו כי משתנה הם לפי התנועה ולפי מהלך השמים במעלה הגלגלי ולפי זה הדרך תמנף התפלגות קבועות בדרך זה כדי להורות כי יש מנהיג בעולם ולא לחנם קבעו רזל משנה עית ומחליף את הזמנים והתבונן כמה הפליגו בענין זה ולפי זה הדרך להתמיד בהיות הקרבנות עניינים קבועים כנגד שינוי התנועות ביום בהיותו מקיים שמים וארץ ככה התנועה הנמשכת מאות ית כל אישי העולם כלל ופרטיו ומיע אמת ולא לחנם נקבעו התפלגות באלו השעות ואחר שהתעוררו על זה נחזור לשאר :

ספר ספור אמש :

אלו השלשה דרכים אשר כל העולם נחלק אליהם בבוקר שלשה דרכי האותיות ואלו הן **א אלף אחד** כי אלו שלשה דרכים אשר העולם כולו נחלק וגם כל האותיות נחלקות אליהם כבוד **ספר ספור** ו**ספר ספור** שהיא גוף האות תחלה ובה הוא השמוש בכל ספר לכולם כי זהו ספר הישר : **ספר** הוא סוד **אלף** שהוא ספרות שם האות : כמה שהוא

נקראת אות והשם על כל פנים סמוך הוא לבורה ולפיך **אלף** סוד **ספר** שהאחת חלת השמות וספירת שם האות **ספר** הוא סוד **אחד** כי זהו עכס המספר ויסוד החשבון והחשבון סמוך הוא אחר השם והתבונן כי עכס החשבון הוא ולפי זה הדרך אשר עוררנוך עליו יש לך להתבונן כי **ספר** **ספר** וכולליו שלשה דרכים **א אלף אחד** ואלו שלשה דרכים תמנף כל העולם כולו נחלק בצורה ובשם ובבנין כי הבורה היא אות **א** והיא סוד **ספר** שם הוא סוד **אלף** והוא סוד **ספר** בנין הוא סוד **אחד** והוא סוד **ספר** ואם כן הרי לך אלו השלשה דרכים שהן **ספר ספר ספר** ואלו כל מיאיות העולם כולו כבוד שלשה דרכי האותיות ואמנם ראיתי מפרשים העניינים בענין **ספר ספר ספר** ולא פתישנה דעתי בכל אשר מנאתי אמנם תדע לך אחי כי האמת מה שאמרנו ולה הכונה עליונה מטה ואלו שלשה הדרכים תמנף כל העולם כולו מתגלגלים כבוד צורה ושם ובנין שם סוד **ספר ספר ספר** והם סוד **א אלף אחד** ולא תחקיקוה הענין הגדול שכנגד זהויות מובא כל האותיות כולן שהן מתנהגות עליו השלשה דרכים והנני נכנס בניאור הענין כי ענין גדול וכבוד הוא :

ספר

הוא נוריתו אב גד הרוחשי כל מנ סע פצ קר שת :

ספר

הוא נוריתו אלף בית גימל דלית הא ריו זין חית טית יוד כף למד מס גון סמד עין פא צדיק קוף ריש שין תיו :

ספור

הוא נוריתו אחד שנים שלשה ארבע חמשה ששה שבעה שמונה תשעה עשרה עשרים שלשים ארבעים חמשים ששים שבעים שמינים תשעים מאה מאתיים שלש מאות ארבע מאות חמש מאות שש מאות שבע מאות שמונה מאות תשע מאות ואלו השלשה דרכים שכל העולם כולו נחלק ואלו שלשה הספרים הוא שמו של העולם וכן תמנף כתוב בספר יציר בראשיתו שלשה ספרים **ספר ספר ספר** ו**ספר ספר ספר** ואם כן התבונן במראה הגדול הזה ולא תמנף בעולם דרכים יותר מאלו וגם לא תמנף בכל האותיות דרכים יותר מאלו כי אלו הן הדרכים הכוללים כל המביאות כולן עקב רגל ועד ראש ואם כן התבונן בהיות שלשה ספרים כוללים כל הנמנפים כולן בדרך זה שאני מעורר אותך עליו ואמנם כי אלו השלשה ספרים תמנף בסמוך אחד בתורה והוא אומר שם שם לו חוק ומשפט ושם כסו תמנף כסמוך זה שם שם ושם מודם **ספר ספר ספר** התבונן במראה הגדול הזה ותראה **ספר ספר ספר** כוללן כל העולם כולו בדרך ישר בלתי נד עקשמות ולא לחנם נרמזו בפסוק זה ואם כן הרי לך שלשה ספריו כוללן כל המביאות כולן בדרך ישר והתבונן כי פד ספר משתמש באלו שלשה ספרים בדרך הבורה והשם והמספר ואחר שהתעוררו על זה יש לנו לחזור ולהתעורר על שאר העניינים הנגלים בדרך החקירה :

איפשר ראוי נמנע אמש :

דע לך אחי כי אלו הן שלשה עניינים אשר כולן הם נתלים בהם בדרך האיפשרי והראוי והנמנע ואמנם כי האיפשרי אינו אמנעי הוא בין הלאו והנמנע כמו שאתה רואה המים המוסרין אמנעי בין הרותחים וכן הקרים ואמנם כי באלו השלשה לטוות תמנף כל הפילוסופים כולן משתמשין כשהן מדברים בענייני התכונה בענין הטבעיים וההרכבות כפי העולין והיורדין והמתחברים והמתפרדים ואשר הן מוכרחים לעשות לעלות או לרדת או להתחבר או להתפרד ונריך אני להתעורר על אלו העניינים כי עניינים נכלאין הן וכרכים המשכילים לדעתם והנני נכנס בניאור בעזרת שדי :

דע לך אחי כי אלו שלשה המלות חלקים הפילוסופים במציא העולם ועל הדברים אשר מביאותם הכרחי על כל פנים כי וולת אהם הדברים אין קיום לצמנף מן המביאות וליה

חלק

שני

מעלת הלויים היא למטה שמעלת הכהנים והלויים הם העובדים בבית המקדש בעבודת ידועות כגון סגירות הדלתות ובאמירת השיר בשעת הקרבן וזהו אמרו ועבדו הלויים וגומר והלויים תמצא השיר שיוחד להם ולא לאחרים ואמנם הכהנים להקריב הקרבנות ולהקריב לפני ולפנים והלויים להיות משוררים בשעת הכהנים מקריבים והרי עבודת הלויים תלויה בעבודת הכהנים וכל הקודם וזכה והכהנים חודשים הן לכלול וא"כ מעלת הלויים למטה שמעלת הכהנים :

מעלת ישראל למטה שמעלת הלויים שאין אדם משראל יכול לשמש במקדש כאמרו והזר הקרב יומת ואם כן הכהנים לפני ולפנים ועבודת הלויים אחריהם בדוכן ישרי ישראל אחריהם במעמד וזהו דרך התכונה לישל מביאין קרבנות ועומדים ורואין כהנים מקריבים הקרבנות ומעלין עולות ומגישים שלמים לויים אומרים שירות ומרעים בשעת שהכהנים מקריבים וזוהו הדרך בעצמו אמרו וכל כהנים בעבדתן ולויים בדוכנם וישראל במעמד התכונן כי כל הם חלוקים המעלות כי אלו בעבודת ואלו בדוכן ואלו במעמד על מעלה ומעלה כמות שהיא והתבונן אחי כו המעלה הנכבדת ותמצא כי כד השחלקות ידועות ולפי זה הדרך תמצא באותם שקורין בשעת כמפר תורה וכן בחול והתבונן בחול שלשה כהן ראשון ואחריו לוי ואחריהם ישראל הרי הם חלוקי המדרגות ולעולם כהן ראשון ואחריו לוי ואם אין שם כהן אין קורא לוי כי עבודת הלוי שהוא השיר תלויה היא בעבודת הקרבן ואם אין שם קרבן אין שם שיר ואם אין כהן מי הגורם ללוי ואם אין שם כהן אין שם לוי ואם אין שם קרבן אין שם שיר ואם אין כהן גורם ללוי אין שם לוי הרי כהן במקום לוי ואף על פי שאין הכהנים יכולין לומר שיר כי השיר שיוחד הוא ללויים ובניאור אמרו ושרת בשם יי אלהיו ככל אחיו הלויים ואיזה שירות שהוא בשם יי הוי אומר זו שירה ואם כן הרי הלויים שיוחדים לשיר ואע"פ כן אין שם לוי קורא בתורה הכהן פעם שנית במקום לוי כדי שלא יבגמו המשפחות ואם כן התבונן אחי בהיות ישראל נחלקים לשלש מחלקות :

תורה נביאים וכתובים אמש :

דע לך אחי כי אלו שלש מחלקות אשר מעלות נבואות הנביאים נחלקת אליהם :

החלק הראשון והוא התורה הנתונה בהר סיני והיא ראשית כל הפסולות ונתנה על מד"ע רבן כל הנביאים אשר נבואתו נבואה גדולה מכל הנביאים כי הנבואה שורה עליו כן עין בן יסין וזהו באמרו במד"א ולא בחיות ולא תמצא בכנזות משה רע"ה משלים כשאר משלי הנביאים כי התורה נכתבה על ידו כל מצותה פשוטות בלתי משלים וחיות וכולן גלויות התולעת והוא אמרו במד"א ולא בחיות שלא הובל לומר מצוה זאת משל ויחידה ואין הכוונה כמד"א משפוט* דבר זה לא תוכל לאמרו כי המצות כולן שכתבו על משה רע"ה מצות גלויות התולעת ומנה לפשות כמו שהן פשוטות בתורה בלתי שיאמרו משל כן וע"כ נאמר במד"א ולא בחיות בחיות מראה גמור ולא חידה אמנם כי הכוונה אשר בעבורה נאמרה אין ספק כי היא כוונה עליו"כ אין מי שיכול לסבלה כי פולה כוונה אליה אצל בפשטי המצות על כל פנים שבלתי משל הם זולתי כוונה פשוטה מבוארת ואין ספק כי באלו המצות יש כמה סתרים וחדרי חדרי פנימיים וכפיכך ואין אדם בעולם יכול לומר כי הודעה מפשטי המצות הוא התכלית כי תכלית שכלית וכונה עליו"כ יש להם בלתי ספק ולפי זה הדרך תמצא נבואה מרעה נבואה

ולזה קראו הפילוסופים ראוי כלום מוכרח הוא להיות כן ועל זה הדברים אשר מכינתם נמנע בהיות האדם נחשף חביו חומר וחביו לחדן המחשבים או ממימי מתכות או היות האדם בעל כפיס פורה באויר וכיבא כל שמיאיתם נשבע קראוהו נשבע כפי דבר זה נשבע הוא מכל פנים ולא יקשה עליך מה שתמצא בל"שע שבעשות פילון כפי וזכה כי גם גמור היה ועל הכמענו בקראו הנפסים נשים ועל הדברים שמיאיתן איפשר שימצא וזו פשר שלא ימצא קראו איפשרי ואמנם כל העולם כולו תמצאוהו מחלק לאלו שלש מחלקות בצבעיות ובחרכבות ובכהגות ואמנם ל שמואל תבין ראיתיהו אומר בהקדמות אשר חבר לפטר המורה ושם אומר שאי אפשר שיהיה אמצעי בין הראוי והנמנע וכי האפשר אינו אמצעי ביניהם וכך אפשר שאין אמצעי בין האמת ובין השקר באמת שאין בין האמת והשקר אמצעי ופיסתו שתפסם על החרז דבר זה נכונה היא אמנם איפשרי אמצעי אי קורא בו בין הראוי ובין הנמנע ולא אפשרי אמצעי מהיותו לא בזה ולא בזה אמנם מאחר שהוא בזה לפני ההפכי מהן הראוי והנמנע ואיפשר שימצא ואיפשר שלא ימצא בדבר זה איפשרי אי קורא בו מה שאין כן בין האמת והשקר ולפיכך סמכתי איפשרי למצבעית הטושים להיות הפוסים לוקחים קצת מן הקדירות וקצת מן החמיות כגן האפשרי לוקח לפעמים קצת מן השוכרה מאחר שהוא איפשרי ואם אינו נועה למוכרה לפעמים הרי הוא איפשרי וכולל הראוי והנמנע יחזיק משום איותו אמצעי שכל היות העי' הפוסרי אמצעים לא קרים ולא חמים כי אם מצד היות המים מקבלים קצת מן הקדירות וקצת מן החמיות ולפי זה הדרך קורא איני איותו אמצעי ואמנם בשאר הדברים מודה אני לר שמואל תבונ :

אברהם יצחק יעקב אמש :

דע לך אחי כי שלשה אבות שהם אברהם יצחק ויעקב תמצאם מכונים כנגד עלי"ן תיבון תחתון אצלהם תמצאוהו למעלה מכולן וכן תמצא שמו מעיד א"ב ר"ם יצחק תמצאוהו אמצעי וכן תמצא שמו מעיד י"ש ח"ק וי' תמצא לעולם כי חק מכריע בין האם ובין המי וכן תמצא יצחק אמצעי מכריע ואמנם יש לך להתעורר בהיות יצחק לפעמים בשין באמרו גס ורע אברהם יצחק ויעקב הרי תמצא יצחק מעיד כי יצחק מכריע בנתיים וכן יצחק חק מכריע בין האבות יעקב תמצאוהו למטה מכולן וכן תמצא שמו מעיד עקב למטה לעולם כעקב הנגל ואם כן הרי האבות תמצאם מכונים ככוונה ידוע ותמצא שמו שלשתן משונים אברהם אברהם יצחק יצחק יעקב יעקב והתבונן אחי בכוונה גדולה ותראה אצלה רס למעלה ותראה יצחק חק מכריע בנתיים ותראה יעקב עקב למטה וא"כ האבות הן המרכבה והן מיוסדי כנגד אש רוח מים טוה כשזה לא פחות ולא יותר וא"כ התבונן עד מאד ענין כדיוק יסוד עולם כי האבות הן יסודות העולם ובעזרת הכורא לפנים נבארה בשער בגר כפ"ד ואל היותם בקראים אבות ודיבמה שרמונו הכה ונחזור לפאר שאר העניינים בעזרת שדי :

כהן לוי ישראל אמש :

דע לך אחי כי אלו שלש מחלקות אשר ישראל נחלקים אליהם הן מעלות מעלות :

מעלת הכהנים שהיא המעלה הראשונה והם קרובים לו יתברך ונאמר בו וקדשתי לבך ראשון ולפחות ראשון ולטובל סנה יפה ראשון ואלוהן ראשית מעלות ישראל והכהנים הם העובדים והשוחטים לעבודתו יתברך ולהקריב קרבנות תמידיו ומשפין והן השתעסקים תמיד בעבודת בית השקדש :

נבואה מביארת בלתי משל. ומעלות נבואתו למעלה מכל הגבורות באמרו עידו ואשמונו. כי כל הנביאים כולן אינן הנבואה שורה עליהם כל עת. וכמשה רבינו עליו השלום אמר עמדו ואשמעו כל שעה ושעה. ולא לחנם נאמר בתורה שמעו לא דברי אדם יהיה נביאכם במדבר אלא אתוודע. כאלו אדבר בו לא כן עבדי משה. והתורה נבואה היא על משה. ולפי המבואר מעלת משה למעלה מכל הנבואות. וכל כיון גלויות ומבטחות כמו שכבר ביארנו למעלה בתכלית חלק השמות נשאר הנבואות והמעלה היות אשר פירשנו היא מעלת התור:

השירים ואסתר דברי הכל מטמאים את הדיים. וזו היא עדות בהיותם כאמרים ברוח הקודש. ושם נאמר תביא רבי אליעזר אומר אסתר ברוח הקודש כאמרה וכו'. רבי עקיבא אומר אסתר ברוח הקודש כאמרה. ואם כן נקוט האי כללל בדרך כי מעלת כתובים למטה מעלת הנביאים. שלא תמצא בכתובים כד נבואה ולפיכך נתיימדו ונקראו כתובים. ואם תסתפק בסקומות שתמצא בדניאל כי כולם בכלל כתובים לא בכלל נביאים. ובביאור ארז' במסכת שגילה וראיתי אבי דניאל את המדבר. והאנשים אשר היו עמי לא ראו. מאי ניהו אנשים אמר רבי חייא בר אבא זה חגי זכריה ומלכאי. ואיכה עדיפי מיניה. ואיכה עדיף מבייהו. איכה עדיפי מבייהו דאיהו נביאים. ואיכה לא נביא. ואיכה עדיף מבייהו דאיהו חזן ואיכה לא חזן. והתבונן כמה העלינו בהיותם אמת רבותינו ואכרנס לברכה כי דניאל אינו נביא. באמר איכה נביא ואיכה לא נביא. ואם כן דע לך אחי כי דניאל וכל עביינו הנה בכתובים ואינם נבואה. רק התעוררות כח שכלי והאלים מתחבר בעיני השתמש החושים על הנהגים ולפי זה ספק כי זה הכח הוא כח גדול קרוב לנבואה. אמנם אינו נבואה ולא תהרהר אחריו. וכבר ביארנו למעלה בענין הכינים שפגשו עם דניאל וחביריו. ואם נשים שפגשו עם דניאל בהיותם שפקידי עבדים לקדש שם שמים וכעשה עמכם כס' וכס' זה כאלו נעשו עמנו היום. אל תהרהר אחר זה לא מעט ולא הרבה. כי אין הכינים שבכתובים כמו כינים שבתורה. וגם לא כמו כינים שבנביאים. ואם כן הבי מעלות הכתובים למטה מעלת הנביאים. ואחר שכן הבי לך מבואר אלו העניינים שביארנו בהיות תורה נביאים וכתובים שלש מעלות עם כל מה שביארנו בענין זה למעלה. ועם זה הכלל יתבאר לך טוד האמת בו :

ויסע ויבא ויש אמש :

דע לך אחי ישמרך האל. כי אלן השלטה דרכים שהם ויסע ויבא ויש תמצא בכל אחד מהן עבדותיות ואמנם כללתי הנה להיות כוונתי ידועה כי הם מכונים כנגד ביאור השם המיוחד כי השם המיוחד יש לו שלש דרכים של עב' עב' עב' ולפי' כוונת אותם האומרים כי השם המיוחד והמפורש באלן השלטה פסוקים. ואמנם כי בעתידים אינו לבאר זה נעה. אמנם כללכום הנה בהיותם משולשים ומכונים כנגד אמש באותם השלטה יסודות אשר כל העולם כולו נחלק עליהם. והנני נכנס בביאור שאר העניינים הנמשכים לזה :

מצות שבועות סוכות אמש :

דע לך אחי כי אלן השלטה ומניס בשנה אשר הם מצות שבועות סוכות. אלן הן גלגלים ידועות לעניינים ששונים זה מזה. כמו שאנו מבארים בעה. והתבונן אמרו שלש רגלים תחוג לי בשנה :

הרגל הראשון לעולם הוא חג המנוחות. וביאור אמת ז' במסכת ראש השנה. שלשה רגלים כסדרן. וחג המנוחות תחילה. וכן היה ראוי להיות באמת. כי תחלת הכינים והכללוא' בחג המנוחות הוא באמרו הכינים הזה הובאתי את נבואותיכם מאלף סכרים. וזוג הנזכר הוא לדורות עולם. באמת למען תזכור את יום נאדתך מאלף מניס כל ימי חיך. וחג הנזכר מאותן מיוחד לסיפור הכינים והכללואות בחג שנעשה עמנו. והכינים והכללואות הם יסוד התורה :

הרגל השני הוא חג השבועות והתבונן אחי כי שתן תורה מסוך ליבית מניס כאמרו בחדש השלישי ביום ההוא כאו מדבר טיבי. והרי הוא חג השבועות פסוק

החלק השני הוא נביאים תמצא מעלותם למטה מעלת התורה

כי הנביאים כולם תמצא נבואתם בחלום ובמשלים וחזיונות. כאמרו חזקיהו ומשל משל. וכמה עניינים נראה להם במראה. וכל נבואתם בחלום. ולא תמצא בשאר כל הנביאים שיתנבאו בבל עת שירבו כי אם בעתות ידועות מפיס עבדים ומכונים דעתם. כדי שתשרה נבואה עליהם. ובביאור אמרו חזקיהו הנבואה שוכה מתוך עבותות ולא מתוך עבדותיות. כי אם מתוך שחוק. וכן תמצא ביעקב כל הימים שכבר דמיון יוסף לא שתרצה עליו נבואה. ונבואות יוסף נאמר ותחי ירום יעקב אביהם. ופירש אונקלוס. ונבואת עזריה רוח קודש על יעקב אברהם. וכמה נבואה שוקה על שאר הנביאים הנזמרים רתיוע וחלה לה ואז היא שורה עליהן. וכן תמצא הנבואה בחלום והיא משלים. ולא תמצא נבואה נביאים שיאמר יתברך לנביא לך עשה מופת כן בפרסום לניבוי כל העולם כמד שאזר לנשה. ואתה הרס את ספך וכמה איתך על הים ובקעהו. אמנם תמצא המופתים והאותות שאזר על הנביאים על ידי תפלה. והוא יתברך עשה היות והמופת. לא שיאמר לנביא עשה אתה היות כמו שאמר למשה רבינו עה. כי נאמר הנביאים אין האותיות והמופתים מפורסמים באותות שבאו על משה. והוא ספק עליו. ואמנם מעלת התורה למעלה משאר מעלות הנביאים. והנה תמצא הנביאים מופתים את ישראל לקיים התורה שזכרה להם על משה ומוכיחים אותם. ומהירם אותם ללכת בדרך ישראל למשור מכות התורה. ותכלית נבואת כל הנביאים תמצא שאמר וכו' תורת משה עבדי. ומכל אלן הביא אשר התעוררו בני חושים יס' לך להתבונן מעלות התורה על מעלות הנביאים. כי התורה השמות והאותיות שבה כולם עניינים מפורסמים כל אשר בה על מ. אמנם הנביאים תמצא בהם קצת משלים וחזיונות. ואין המופתים הנעשים מפורסמים כאלו שנעשו על משה. בהיות משה עבדו עושה אותם בשליחות יום שאין כן בשאר הנביאים. כי שאר הנביאים אינן עושים בעצמם הכינים והנבואות משה. כי הנביאים הם מתפללים והם נעשה למעלה או הנבואות אומרים העתידות. והעניינים הווים אחר כך בדרך זה היא מעלות הנביאים ונבואת למטה מעלת משה. והנה הדבר ודאי ואין בו כד ספק :

החלק השלישי הוא הכתובים מעלתם למטה מעלות הנביאים

כי אם פכה שכלי עליוני שורה על אדם בעל מדות הנאות. ויש מהוה לדבר בעיני חכמות ונפלאות וסודות עניינים מנהיגים ישרים ונחשדים. ופסוקן הבח הוא יעברו לדבר לדברי אזהרה. ובדבר דרבי בהנהגה. וכל זה לא במראה הנבואה. כי אם בעת היקירה. ובדרך זה נתחבר ספר הכתובים. ולכן נקרא כתובים שהם נכתבים ברוח הקודש לא להיותם נבואה. ובדרך זה חכר דוד המלך עליו השלום ספר תהלים. ובדרך זה נתחבר ששלי וקהלת ושיר השירים. וכן דניאל ועזרא ושאר הסגולות. ובביאור אמרו במסכת שגילה בענין מגילת אסתר שלחה אסתר להם לח' כמים כתובים בספר. גלגלו לה. הלא כתבתי לך גלגלים וכו'. ושם באמר רות ושיר

סמוך לחג הפסח והוא יום שתן תורה וימינו קבוע ועניינו ידוע: הרגל השלישי הוא חג הסוכות סמוך לחג שבועות באפרו באספק מגדך ומיךך ואמנם כי הרגל הזה הוא קבוע לשמוח לפניך יתברך ולהודות על כל הטובות אשר עשה עמנו כי הוא יתברך גמלו בחמתו אשר גמלו: ובעבורינו עשה הימים והפלאות לעיני כל העולם והבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת אמת ועל אלו העניינים נתייחד חג הסוכות לשמוח בשמחת גוינו: להתהלל עם כחלתינו ובאמת כי באלו השלשה רגלים אנו חייבים בתורה באשר שלש פעמים בשנה יראה כל זכור וגו' ומצות שביית המקדש קיים כל אחד ואחד משאר הוא עולה לבית המקדש ושיא קרבן לבית הבחירה ועשו דרים וכדבות שכלד ושגד מחג לחג: וכל אלו העניינים שבאורים הם לכל משכילים ורבותינו אל הרחיבו המאמר בהם במקומות ובעה עתים אנו לבאר עניינים אלו בעיקרי חמדות נשקיות אחרים ואמנם העדכנום הנה בסדר השלישי והכני ככנס בביאור שאר העניינים הנמשכים אחר זה כל אחד כפי הראי והכוונה השכלים כעדות מדי:

תפילין ומוזה וספר אמש:

דע לך אחי כי אלו השלשה עניינים מחלקות שהן תפילין ומוזה וספר אמש אנו משתמשים בהן כנגד שלשה ספרים ספר שמר וספר וספר ואמנם כי אלו השלשה עניינים כתפסוק זהם בעניינים מיוחדים הראשון הוא התפילין הן הנאמרים בנוף האדם כי מזהו וזאתה לנוף האדם והן שתי תפילין של ראש ושל יד: בעבור היות מצות המכתב נוגעת בנוף לאות ולזכרון אנו שתנהגת במצות תפילין באשר והיה לאות על ידכם ולטוטפות בין עיניך: השני הוא המוזה תמצא מצוה זו בביתו של אדם כלי שהיא התורה לזכירה לפניו בביתו ובביתו: והו כעו כן בבתיבה והרי לך מצות המכתב כוהגת צנף האדם ובביתו שלא יוכל להתחקר מעבודת בוראו: והו אמרו ובתבתם על שמוות ביתך ובשעריך: השלישי הוא ספר תורה: תמצא מצוה זו חוב גמור על האדם להיות ספר תורה קרוב לו כי כבודו יכיר בוראו עולם יתברך ולפיכך כל אדם יאחד משאר כל כך לכתוב לו ספר לעמו: ואם אינו יודע לכתוב כדך הוא לקנותו: וחובו זה על כל אחד משאר אלו וסוה זו היא הכוללת כל המצוות כולן כי ספר תורה הוא התורה שכתב שהוא הוא: והוא יסוד הדת שהוא התורה שנעל מה: ואם כן הרי המכתב דבק בשלשה דברים באדם תפילין על לבו ומוזה בביתו: ספר תורה על פיו והרי כל התורה כולה נתקנה באלו שלשה דברים: הרי הלבו והעיניים כמשכים אחר התפילין והפה והאזניים כמשכים אחר התורה: והרגלים והידיים כמשכים אחר המוזה: ואם הרי תפילין ומוזה וספר משוכן את האדם להמשכה העליונה ותמצאה חלוקים בטה שכתבים גויל ודוכסוטום וקלף: ואחר שראונו הנה מעט בחזור להתעורר על השאר כעזר מדי:

במשכיל וגורם למשכיל להיותו שוטבל: מושכל הוא הדבר המוכן מכה אסתת השכל: כהיות המשכיל נכנס בחקירות דבר שהוא נכלס עמו: ודרכו חקרו עד שהגיע והשיג אמתו והצין עיקרו: וירד עד תכליתו דבר זה נקרא שוטבל: כהיות מושכל לאותו המשכיל ככה השכל: ואמנם כי לך נקרא מושכל להיותו ומוכן ככה השכל: כתכנה כדבר השכל: ונקרא אותו הדבר מושכל: והמושכל הוא חובה למשכיל ולשכל: ואם כן הרי השכל והמשכיל והמושכל הם שלשה דברים בכל הנמצאי וענין זה באמת כך הוא באשר כל הנמצאים: אמנם כו השם ית' אינו כן כי הוא השכל והמשכיל והמושכל: והוא ית' חדש השכל: ומאמתתו כשךך והוא מקור השכל: ואם כוהרי הוא השכל והמשכיל: וכן המושכל הוא ית' אינו ידוע כל הדברים מחמת ענין כי אים פחמת אמתתו ומאחר שהוית השחלס: ואם הרי המושכל מושכל מאמתת המשכיל ענין זה: והרי הוא השכל והמשכיל והמושכל ואין השכל והמושכל דברים היוצאים חובה לו ית' מאחר שאין מחודש בעולם שלא נתהווה מאמתתו: הרי אינו טעין המחודשים מאמתתו: כדאי מאמתתו מאחר שמשאמתתו תחדשו: ואחר שכן הרי הוא יודע כל הנמצאים מחמת אמתתו: ולא בשכל שהיה ונהג לו: כי הוא יתברך מקור השכל: ואם כן הרי השכל והמשכיל והמושכל נתהוו מאמתתו: ואחר שכן אין השכל והמשכיל והמושכל: דברים חוץ לזה המשכיל כי הוא הנורם שפואות השכל והמושכל: ודי כמה שהתעוררנו כוה עכשיו: ונחאר לשאר ענייני המתבארי בעשו:

הנה והיה ויהיה:

דע לך אחי כי יוצרינו ויתעלה נקרא יחיד: ואמתת יחידו נכלהו מאמתת שמו יחיד: ובאמת ידענו כי מה שחלס כוה העולם לא חדש דבר שהיה כרך לו ושיגלים חסרונו כי הוא ית' לא יחסר כל בו: ואין לו כרך בשם נמצא שכל הנמצאות ולפי אשרו עליו שהוא ית' אינו לחסרונו ולכרכו: לכן כדו לעשות כך וכך להשלים חסרונו: ולפלאות דבר זה שנתחדש ובהתחדשו עכשיו: אמנם יוצרינו ית' ויתעלה אינו כן: כי הוא מגיד מראשי אחרית וספורים אשר לא נעשה וגו' ולפי הוא יודע העתידות כולם ולא מחמת העתידות כי אים מאמתתו: ולפי אין לו איפשרות שינוי כיון לטום פד שכל דדו שינוי: ולפי זה העיקר הגדול שנתא קדמותו מקודם לכן: וסוד יחידו בחדוש העולם אלו העניינים כולם תלויין בשמו: ושמו הוא המעיד על כל זה מבלי שישתנה ללאון אחרת להעיד על כל זה: והוא באחד ופי ישיבו להיותו משתנה סבר לדבר: ולפי זה הדרך תלע לך אחי כי הוא ית' הוא העדות על קדמותו מקודם והעדות בחדוש העולם וגם העדות אחר קיום העולם: אם ירכה להעבירו הוא באחד ואין שני לו: ובשם המיוחד הוא עומדי תמיד עדות שאינו כרך דכר בעולם: כי בשמו המיוחד הקדשן דיו לו כמו שבקדמותו דיו לו: פסון בחדוש העולם כו לבדו דיו לו: שאין לו כרך בכל הארץ ואפי' יעבור זה המביאות אלו ירכה להעבירו: וכשג ילוד לבדו: ושמו בלבד יהיה דיו לו: ולפי שמבא סוד הנקרא הוה והיה ויהיה: שהוא משתמש בהיה בלבד בין בקדמותו בין בחדוש העולם: בין לאחר חדוש העולם וששמו שמו הוא יהוד יהוד יהוד שלשה פעמים: כמו שמאמר בפסוק הכולל כלוה יהוד מלך יהוד מלך יהוד יהוד יהוד ומבא כי יהוד יהוד יהוד שהן כוה הפסוק נפירוש הן באמרו מלך מלך יהוד יהוד והיה והוא עזר: ואם כן יכול אתה לכוון כוה הפסוק הוה מלך והוה מלך והוה מלך יהוד יהוד: ובא לו אומר השם בפירוש בכל אחד מהם: ואם כן התבונן בהיותו ית' תמיד באחד והעדות על כל מה שביארכו:

היכל ידוד . היכל ידוד . היכל ידוד .

דע לך אחי כי מה שאמר בפסוק זה ה'כל יודו נ' פשטים תמצאהו מכון כנגד מה שאמרנו למעלה בהיותו יחיד וכסתר בידעית אמתתו לחובה לו כמו שהוא לאחר חדוש העולם הסתברו קודם חדוש העולם כי הוא ית' כסתר בקדמותו כך הוא כסתר בחדוש העולם בידעית תכלית אמתתו אמנם כי אף על פי שהוא ית' כסתר פעולתיו גלויות ומפורסמותיוהו בסוד המלכות בהיותו ית' כסתר כאמרנו כבוד אלקים הסתר דבר כי הוא אינו מלך על הנשאים מחמת אמתתו כי אמתת אמתתו ולפי כבודו בהיותו כסתר אמנם מלך המולך בנמצאים מחמת הנמצאים וכבודו בהיותו נודע אליהם והוא וכבוד מלכים חקור דבר והנה מבאתי להרב הגדול רבינו משה שיימון וקל' שאמר כי כינוי ה'כל שהוא אדני הוא השם המיוחד ולדבר זה אינו יודע לאיזה נד אמרו אם אמרו לכל הסמך בהיות אדני סובל השם ופירושו בדרך זה י'וד' כדו' הרי טוב כי ה'כל הוא לשם המיוחד וזה ה'כל שמו המיוחד הכסף שם המיוחד אינו קורא אותו בהיותו ה'כל לשם המיוחד ואם אמרו שכל הביאור ממש הוא אינו יודע ואינו מוכן עבר בדעתו מקום להיות ה'כל במעלה השם המיוחד והרי המיוחד באמרנו הודו לוי' כי טוב הודו ל'אקי האקים הודו ל'אדני האדונים וכן בתורה וכבר הרחבתי המאמר באלו העניינים בחלק ראשון אמנם הסתברתי על זה בהיותו מוכן לרב הגדול רבינו משה שיימון ול' שאמר בהלכות עו כענין המגדף אין הסגף חייב סקילה עד שיפרוש השם המיוחד של ארבע אותיות שהוא אלף דלת גון יוד טה' ונוקב שם יוד ושם אמרו שמי שיפרוש שאינו חייב אלא על שם יוד ואינו אומר שעל שיהיה הוא כסוף על כל ואינו אומר שאם אמרו שכל הסמך בהיות שם אדני כולל השם ופירשו בדרך יוד כדו' שסודו יוד אחד הנאמר בפסוק ראשון של קריאת שמע נראים דבריו שהרי אדני כולל השם ומפרש יסודו ולכל הסמך קורא אינו אותו שם המיוחד בהיות שם המיוחד בכלל בו וכלא אמר מכל הסמך כי אם ענד הביאור מודה אינו לשי שיפרוש שאומר שעל שם יוד הוא וא' דהא כלפי הוא כסוף כי זהו הנקרא שם המיוחד לנד ונביאור באמר בפירוש ל'יעור עד שלם נכרא העולם היה הקבה הוא ושמו בכלל ולא אומר ושמותיו ואין רבינו משה נמלט משני דברים או שהיה אדני או יוד אחד מהן קדמו והקדמון ששייחס ידוע הוא אינו יוד ראשון ואף אינו קורא שם מיוחד כי אם השם שהוא יוד הא' וא' ה' ואם כן כמחמת המאמר הנה להיות אדני ה'כל לקריאת השם המיוחד כאמרנו ה'כל יוד' וענינו מבוואר הוא עם מה שפירסמו ואם מכר זה אומר רבינו משה שיימון הנה מה טוב ומה נעים ואם לאו אינו יודע וכמדותה ל' כי דעה שרמוכו בענין זה וכחזור לבאר שאר העניינים המבוארים מדרך זה החקירה בעצרת שני :

כאמרנו כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין כבוד כי כל מלכי הגוים נקראים מלכים מחמת העבדים שהמלכים ממליכים עליהם והרי מלכות שאר המלכים תלויה בעבדים שאם אין שם עבדים על מי הם מושלים או כיצד הם מלכים אמנם מלך מלכי המלכים הקנה ית' ויתעלה וזכו הוא מלך אחתי ולא מלך עבדים כי כל מציאות העבדים תלויה היא בו משכ בשאר מלכי העולם ואף אין מלכותו כשאר מלכות המלכים כי הוא מלך מלך היות מציאות כל שאר הנמצאים וזלתו תלויה בו ואחר שכן הרי הוא מלך ולא מחמת מי שהוא מלך עליהם שמיצאות העבדים מחמת מיצאותו הוא ואחר שכן יכול אתה לקרא מלך קודם שנברא העולם ואע"פ שאין שם וזלתו כי כל המלכות תלויה בעבדים אבל מלכותו תלויה באמתת קדמותו וכבר הרחבנו הביאור באלו הדברים למעלה והרי לך מבוואר כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין כבוד כלומר אין בכל המלכות מלכות שאינה תלויה בדבר כי אם מלכות שכל הממלכות תלויות היא ממך ואף אתה הוא נקרא מלך באמת ובאמונה מאחר שנברא העולם מלך על כל מה שנברא והרי שני המלך תלויין בעלך וכמשיכים אחרי הפך שאר המלכים כי המלכות תלויה מלכותם בעבדים והמשלכה נמשכת אחר העבדים פאמרנו ברוב עם הדת מלך ובאדם לאום מתחת דון כשה פירש הנה החכם ע"ה דעניינים נמצאים בהיות מלכות שאר ממלכות תלויה בעבדים כאמרנו ברוב עם הדת מלך ואם אין שם עבדים הרי כל המלכות בטלה כאמרנו ובאדם לאום מתחת דון והרי הענין זה מבוואר ואחר שכן מבוואר הוא לכל משכיל כי במלכותו ית' העבדים כמשיכים אחריו והוא אינו מולך עליהן מחמתן שהרי מחמת אמתתו כמשיכים ושאר הממלכות המלכים כמשיכים אחר העבדים כמו שביארנו ואין להקשות במה שאמרנו דל' כס' ברכות מלכותא דארעא ענין מלכותא דרקיע' דמשמע מהאין מלכותא דמלכות האין במלכות האין ולא היא תדע לך כי ענין זה באמר בדרך הנהגת המלכות לא באמת מציאות המלכות כי רחוק מה שהיה עבד השאר ואינו נריך להרחיב המאמר הנה כי מבוואר הוא וכחזור לבאר שאר עניינים בעש :

קדוש קדוש קדוש

דע לך אחי כי בהיות הקדושה משולשת וכל היסודות וכל המערכות מקבלים על מלכותו ומקדשין אותו איש משלכותו אשר הנה עושים ובהיות היסודות שלשה בלתי שום מחלקו שהן אש רוח מים קדושתו היא משולשת קדוש לכל אחד ואחד מהם בהיות יסוד האש שמלכו ואמר קדוש ובכללן כל הנמצאים מכל בבאין ופקודיו ובהיות יסוד הרוח ממליכו ואמר קדוש ובכללן כל הנתליון ברוח ובהיות יסוד המים ממליכו ואמר קדוש ובכללן כל הנתליון במים ואתה יודע כי בבא המלאכי בקרא אש ובא השמים נקראו בכלל בתוך תנועתם ובא הארץ על המים לעולם באשר לחקש הארץ על המים ואף הרי שלוש קדושה דבר מבוואר בהיות מקדשין שמות שלש מחלקות ובכלל זה בכללים כל השלישית שבעולם בהיותו ית' נקרא מקבל מכל חלקי העולם קדושה ונברכה ומלכות להיותם כולם שתהים מאשת שביאותו ולפיכך כסוף לקדושה שם ייבואות באמרנו קב' ייבואות שלא כל הארץ כבודו להיות הקדושה משולשת כנגד הבואות שהן משולשים והתבונן עד מאד כי לכך נקרא ייבואות להיות כל אלו השלשה נבואות שהם כוללים המציאות כלומר מתהוים מאמתת יוד כמו שנברא ביארנו בשאר הנבואות אשר בחלק הראשון עיינו שם וכו' ואם כן מבוואר הוא לכל משכיל בהיות הקדושה משולשת והאין בו פסוק כי כל נבא ובא עבדות העולם הוא

מלך מלך ימלך

אלו השלשה לשונות כללונם הנה על דרך ההמשכה אמנם ביאורם אחד הוא עם מה שביארנו כבוד שמו השם המיוחד שהוא הוד וד'יה וד'יה' ולפי אינו נריך להרחיב הנה המאמר אמנם נריך ל' אנו לעורר על רמז דק והוא שם לחקור על איזה ענין נקראו מלך קודם שנברא העולם מאחר שלא היה לשם ולתו ועל איזה דבר היה מלך דע לך כי ו אחת מהחקירות העצומות הדקות בהיותו מלך ולא ענד העבדים אמנם הוא מלך מחמת מציאותו ובאמתת שביאותו נתלת מציאות העבדים שהוא מלך עליהם ואף אין מלכותו תלויה בעבדים שהרי העבדים תלויין בו כי מחמת אמתתו הן בעבדו ואחר שכן הוא נקרא מלך מחמת מציאותו הקדמנית

שבעת ימי השבועה בגר כפרת :

דע לך אחי כי שבעת ימי השבועה הם הכח היצירה והשכינה והן הכוללי כל חדוש העולם וזכח שבעה כל התנועה מתגלגלת בענין זה אב גר הו ז' התבונן באלו השבעה ותמצאם כח' כי זהו סוד המחזור הגדול לעולם ועד וז' כח מתגלגלת תנועות החלקים וזו חוזר בגלגל כאשר בתחלה ואם כן התבונן בהיות שבעת ימים כוללים כל חדוש העולם ותנועתו וכמו שתמצא בשבע אותיות כפולות דבר והפכו

כן תמצא באלו שבעת ימי השבוע דבר והפכו שהן יום ולילה ואין זה ככנס בגבולו שלזה וכבר נרמזו עניינים אלו בפרקי רבי אליעזר הגדול אשכח לא על כד הביאור והכוונה היא להודיע כי כמו שתמצא השתמרות באלו שבע ו' אותיות שהן דגשות ורפיות כך תמצא השתמרות באלו שבעה ימי השבוע המכווני כנגדם תמורת יום ולילה והרי הכוונה מבוארת בהיות שבעת ימים מכוונת כנגד שבע אותיות והפכים כסודן והשתמרות כנגדם ואחר שכן הו' לך עדות ברורה על חדוש העולם ועל היות התבוננות מכוונת האותיות והתבונן בהיות כל המחוורות לעולם חוגגים על שבעה כמו שאמרנו בענין אב גר הו ז' שהן כוללות מחזור השמש כלליו ופרטיו והגני ככנס בביאור אלו הפניינים והתבונן כמו כן במה שתמצא בפרקי ר' אליעזר כי שבעת מחוורים קטנים תמצא במחזור הגדול של ארבע שנים וכך הוא האמת כי שבעה רביעיות כח פשוטות וכן התבונן כי שבע שנים בהם כח תקופות מיוחדים על צ"א צ"א ימים ושבע שעות ומחנה הן חסר היתר מכל אלו העניינים התבונן בהיות מרונות המחזור הגדול שהוא כח שנים מיוחדים על שבע ולא עוד כשתבונן בעניינים שצדו בפרקי ר' אליעזר יתבאר לך הסוד בדרך אב גר הו ז' בהיות מכוונת שבעה מחוורות חוגגות עליהם בדרך דב' הג' וה' ומלאתי הפכו והתבונן דב' כולל שלש מחוורים כנגד שלש אותיותיו וכל מחזור ומחזור בדרך ארבעה ולא עוד ולו שבעה מחוורות שהן דב' הג' ה' ה"ס אב גר הו ז' בלתי שינוי אותיות אחרות דב' הג' ה' ה"ס שלש וארבעה והתבונן דב' דב' כנגד ד' והתבונן הג' ה' ה"ס דג' כנגד א' והרי המחוורות מרובעות וסודות כל השבעה ו' על שבע אותיות האשכולות וכל כח של מחזור הגדול מסוד הוא כיד שבעה ולא עוד והתבונן דב' הג' ה' ה"ס א' וראשית ד' שבעה מחוורות של ארבע סודות דב' הג' ה' ה"ס שהוא כח כי זהו המחזור הגדול ואם תמצ' מרונות המחוורות השבעה על שבעה ובשינוי חוזר למחנה ראשונה והרי לך כי כל העולם כולה סובב על שבעה ימי השבוע והמחזור הגדול בשבעה הוא מכוון וכל הימים אשר מתגלגל כולם מעלות שבע מרובעות הן ואם כן ששתלים שבע מחוורות חוזר לראש כמו שבעת ימי השבוע אשר הן חוורים לראש כמבואר למד כי כל תנועות המחוורות שבע מעלות הן והתבונן בהיות שבעי הפשוטות שבעה וכן שבעי המחובלות שבעה כי ב"ב ג' ד' כ"כ פ"פ ר"ר ח"ח כולם י"ד שבעי העיצור בסוד פשוטות ומעובדות וכן אלו שבע אותיות פעמים פשוטות ופעמים מעובדות בדרך דגשות ובדרך רפואות ושבע שבלים בולעות שבע מחוורות להתגלגל כאשר בתחלה

והתבונן אחי בנינה כמדת ומתוך שבעה ימי השבוע שהן חוגגים לעולם תמצא כל המחוורים אדוקים בהם כי שבעה כוללן כח שהוא המחזור הגדול בדרך דב' הג' ה' או בדרך אב גר הו ז' כח מעשיו שהן ככללן בסוד אב גר הו ז' שהן שבעה הגיד לעמו והתבונן עד הית' ויאסכם כי המחזור הקטן שהוא י"ט יש לו עניינים ידועות בהיות המחוורות שתיים מחזור הקטן ומחזור הגדול וקטן וט' והמחזור הגדול כח' והתבונן כי בשלש למחזור החסרת תנועות י"ט בגלגל על מחזור הקטן שהוא י"ט תמצא כח מחזור גדול של חמה על היכן הוא כוונה

הוא אומר קדוש והרי הקדושה כוללת מציאות המלאכים ובכח השמים והשפלים היותם כולם עבדים לפניו ומודים לו וכל העובד מנד היות קיוסו ועמידתו באדונו והיותו משפיע לו טובה ואם כן הרי הקדושה כוללת בהיות כל זבואות העולם פעילות כי הוא לבדו קדמון ומאמתת מביאותו כהוה וכן מאתו ית' מתקיימים ולפיכך מודים לו על כל זה ומקדישים ומסבכים ושהללים לשלך מושל עליהם ואם כן הרי הענין מבואר היות הקדושה משולשת ביאור כפלא אין ספק בו כי כל זבוא אמש שהוא כולל כל המצאים כולם לפניו הן משתחוין ולריתו לכמה מפרשים מרכין דבריהם בביאור היות הקדושה משולשת ואין ככולם כדי ספק כי אם רבוי דברים ללא תועלת ולהשיג את הכפס בתוחלת ממשכה ואין ברוך לזכרם אמנם דע לך אחי כי לךך שמכח קדוש קדוש קדוש לתכלית השלישיות להיות כל השלישי שבעולם מקדישי אותו ומעידים קדמותו ומדושים מאמתתו ואל יקשה עליך בהיות רביעי כי הארץ נחלקת ליסוד המים שהוא שלישי לרוקע הארץ על המים והיסודות הנחלקים שלשה הן ולא עוד וכן תמצא הארץ מובלת אותו באומרו בנקת עפר למנוח אמנם מחלקות היסודות אש כוונה לשלשה רוח מתגלגל באמצע מים יורד למטה והרי היסודות חלוקים ואין להקשות מל' מי שיאמר שארבע יסודות הן כי אפי מודה לדבריהם אמנם המחלקות שלשה הן ולא עוד ובמחלקו העליונה סוד השכלים ובמחלקות השכייה סוד הגלגלים ובמחלקות השלישי שהיא סוד הארץ וליכ הרי הארץ מוסדת על המחלקות השלישית שהיא השים וזה אין בו ספק כי כן הוא ואחר שהתעוררנו על כל זה הרי לך מבואר קצת מאמתת השלישיות הנמשכות אחר המחלקות הראשונה משלשה מחלקות של כ"ב אותיות שהיא מחלקות אמש והכני ככנס בביאור אשר החלקים אשר האלף ב'תא נחלק להם כל אחד ואחד כפי הראוי בעזרת שדי :

שער בהמשכת השביעיות אחרותיו בגר כפרת

דע לך אחי כי אלו הן שבעה אותיות המכוונים כנגד ענייני ידועים ותכונות יקרות ואלו הן האותיות כפולות כמו שאמרנו בהיותן בולעות הנרתן ב"ב ג' ד' כ"כ פ"פ ר"ר ח"ח ועל דרך המו סב"ה תמצאו שלשון מסובב והרי ב"ב וכמו כן ח"ח שלשון מחוגג והרי ג"ג וכמו כן יש"ד בהרים שלשון שורד והרי ד"ד וכמו כן ס"ה שלשון ס"ך והרי כ"כ וכן צ"פ"ה הנפית שלשון נפויים והרי פ"פ וכן א"ו שרן שלשון אורו א"ו ר"ר והרי ר"ר וכמו כן בתנה שלשון ח"ח ואיני מדבר פתה מהפסולות על ידי חכמת ההצטרף כי אם על דרך המשכה פשוטה משה שלשון ששפע באחת ובשתיים בהיות אלו שבע אותיות משתמשות פעם באחת פעם בשתיים כמו שביארנו הנה ובהיותם מתנהגו על דרך הנגלה והבטח ולפיכך תמצאם היותם נקראים כפולות ואחר שהתעוררנו על זה דע לך כי אלו שבע אותיות הן מיוחדות על שלש אותיות שהקדמנו ביאורם כמו שתמצא שבעה ימי השבועה ושביעיה כוכבי לכת וש"ב"ע שעררים ככפס מתהוים ומיוחדים על שלשה ע"לם ש"ה נ"ש שהן שלש כנגד שלש ושבעה כנגד שבע ואלו שבע אותיות תמצא ענין ותמורתן כמו שתמצא רפואות תמורות דגשות וכבר התעורר על אלו העניינים בעל ספר יצירה והכני ככנס בביאור השביעיות אשר הן כמשכים אחר אלו שבע אותיות והתבונן בתמורתם כאשר כי שבע יפול בדין וקס' כי הקימה תמורת הכפילה וכאמר בלשון שבע והכני ככנס בביאור זה בעזרת שדי :

והרייסוד האמצעי נקרא היכל הקדש כבוד ששה דדים
 והיכל שביעי והוא פרוט אופנים א סוד נקוד אמצעי אשר
 מאמתת הגלגל כשאר ר סוד ששה קבועת אשר בהם כל גלגל
 מוגבל פנים הרי לך עכן פנים מכויר מסוד ששה אס
 כן נרדף אי לרעת בכל מקום שתמצא אופנים שמודס פירוש
 הגלגל נקודה אחת וששה פנים והוא אופנים בעגמו ואי הרי
 אופנים בורת הגלגל וסוד תכונת העולם כולו והוא הוד
 שבעה היכולות אשר אינו בביחורם והתכוון אחי בהיות כל הסוד
 עולה בשם אופנים בהיות אופני פירוש לכורת הגלגל כי כל
 גלגל לעולם בעל אופנים הוא כלומר בצל נקודה אחת ושש
 פנים ובעת עתידים אינו לפרט מנד גלגל ענין אחר עם
 אופנים בסוד השר היחול על התנועות הנקרא שדי ואמנם
 הוכרכו לפרט הנה סוד היכולות שבעה שהן מכוונים כנגד
 שבע אותיות כפולות והכני ככפם לכיאור שאר העניינים
 הנמשכים אחר זה :

שבעה בוכבי לבת בנד כפרת :

דע כי שבעה בוכבי לבת הן החוגנים בעת שמטלת כל
 אחד ואחד ואילו הן :

שבתאי צדק מאדים חמה נוגה כוכב לבנה :

אלו הן שבעת השדים המשרתים את פני המלך בעת
 מרוכתם ואילו שבעת הכוכבים ימי השבועה חלוקים
 שבעה כנגד שבעה ואמנם כי אלו השבעה בוכבי לבת שנים
 מהם קבועים אחד ליום ואחד ללילה והם חמה ולבנה
 חמה מושל ביום ולבנה בלילה ומחזור גדול של חמה כח שני
 וסובב על שבעה מחזורים שרובעי ומחזור גדול של לבנה כח
 שנים וסובב על שבעה מחזורים משולשי ושבת חמה ששה
 ימים ורביעי ושבת לבנה שש ימים ותחצו חלקים
 וחדש חמה שלשי יום ועשר שעות ומחנה וחדש עשרים
 ותשעה ימים ושתי ידות ששה רוע חלקים והשוליות כולן
 משרתי חדש חמה וחדש ימי הלכנה :

חדש החמה שהוא שלשים יום ועשר שעות ומחנה כל
 מול ומול משרת חמה שמימי ומחנה שני
 מזלות בחמה ימים והשר המתחיל הוא הגומר הוא
 הפותח הוא הסוגר :

חדש הלבנה שהוא עשרים ותשעה ימים ומחנה ושתי
 ידות שעה וענ חלקי כל מול ומול משרת
 שני ימים ושמונה שעות שלמה מזלות לשבעה ימי השר המתחיל
 נראש חדש הוא המשלים בסוף :

החמה לפי תכונת המשכילים היא הגדולה מן הארץ כש
 מאה ושבעה פעמים והירח קטנה מן
 הארץ כשיעור חלק אחד מארבעה נמצאת היח אחד
 מארבעה בארץ ונמצאת הארץ אחד מאיה ושבעים חלקים
 בחמה ואם כן התכוון באלו העניינים שכללנו וכמו שתמצא שנים
 עשר חדשים שבשנה מתכנה על שבעה ימי השבוע כן תמצא
 שני עשר מזלות מתכנה על שבעה בוכבי לבת ולפיכך תמצא
 שבעה בוכבי לבת ממוני על התנועה אשר בעולם הפל והכל
 לפי הכוונה העליונה ואמנם נרדף אינו לעורר על עניינים כי
 מהם אתה יכול להתעורר על האשר רע כי הגלגלים
 תשעה הן ובתשיעי אין בו לא כוכב ולא בורה אמנם הוא
 מחזק את כל הגלגלים ומביע אותם תכוע יומית תכונת החלק
 לחלקים ותנועת הכל לסוגי והוא הגלגל נקרא ערכות
 למטה מסובב גלגל שנים עשר מזלות והוא הנקרא גלגל הפוכבי
 וזה הגלגל נחלק לשנים עשרה בורות והוכבי נחלקים לשנים
 עשרה מחלקות ובה הגלגל גלגל שמימי אין בו כוכב קטון מן
 הארץ כי הקטן שבהם גדול הוא מן הארץ ובהם יש כוכבים

נוטה ואמנם דע כי בני אלעזר הגדול חלק שבעה מחזרות
 אשר הם בגלגלים במחזור הגדול כנגד שבעה כוכבים והם נראש
 שצב חבכל ומכל אלו העניינים אשר רמזנו יסלך
 להתכוון כי נד שבעת ימי השבועה חזורים חלילה לעולם להם
 ובהם תנועת החמה נמשכת במחזור הגדול של כח שני בהיות
 כל שנה ושנה של ששה יום ועוד וכן תמצא כח שתנהג אחר
 דבר הגלגל סוד שבעה וארבעה לא פחות ולא יותר ואמנם
 התכוון בהיות מחזור יט בתוך מחזור כח מתגלגל ותמצא חלקי
 העולם ככללן בדרך ט' והו יט וכשתשלים לחמה תנועת ט'
 גלגלים התנועה בתוך כח שני תמצא הדרך בענין מחזור
 הגדול וכל אלו העניינים אשר עוררנוך עליהם יסלך לרעת
 ולהתכוון סוד שבעת ימי נראשית אשר הגלגל לעולם בהם חזר
 בדרך אב גד הו נסוד כח וכוו שבעת ימי נראשית
 חזורים לכסדרן כן מחזור הגדול חזר לכסדרן לסוף כח
 הכללים בשבעה ואחר שכן הרי תנועת העולם שבעה הו ולא
 עוד ונתוך אלו השבעה החמה הולכת במחזור הגדול של כח
 שנים כסדר ככון ובדרך ישר :

שבעה היכולות בנד כפרת :

דע לך אחי כי תכונת העולם תהאש מיוסדות על שבעה
 בסוד העלה ומטה מרח ומערכ דרום וצפון והיכל
 הקדש שהוא שביעי תמצאהו מכוון באמצע וכמו שתמצא כל
 שבעת הימים אדוקים בשביעי והיא השחנה אשר עליה חוגני
 כל הששה לעולם כך תמצא כל שבעה היכולות אדוקים בשביעי
 והיא השחנה אשר עליה חוגנים כל הששה לעולם ואילו
 העניינים ענייני גדולים ונכונים למבין ולפיכך נרדף אינו
 לעוררך עליהם אולי תשג ותעלה למעלת השכל בתכונתם :

דע לך כי כל תכונת העולם תמצאהו בסוד ששה דדים
 ונקודה שביעית אמצעית וזו היא תכונת הגלגלים

כי כל גלגל תמצאהו בעל שש קבועת מעלה ומטה וארבע רוחו
 ונקודה אמצעית אשר היא יסוד גלגל כי אין לך גלגל שאין לו
 נקודה אמצעית אשר שש קיום הגלגל והנקודה הזאת
 היא תמצאהו היכל שביעי בהיות ששה דדים מקיימים והיא
 באמצע ולפיכך תמצא בעל שש פנים זכירה אומר ששה דדים
 זכרית יחיד סכונת באמצע וזה לשונו שש קבועת עדי עד
 והיכל הקדש סכוון באמצע והוא נשא את כולן מעלה ושעה
 ואין הפסק ראה לדבר עולם שנה נפש וכל זה אמת גמור
 כי הוא יתברך סכוון הגלגל על המחנה האמצעית שהוא היכל
 שביעי והאשיות המרובה מתקיים העולם בשביעי

והשנה בעולם והנפש בשנה ולפיכך אומר ראה עולם
 נפש שנה להיותם קיימים וזה נדע באמת כי
 באמת התנועה העליונה הן קיימין הרי העדות נדורה שאין
 התנועה הפסקת ואמנם אינו נרדף לעוררך על ענין גדול
 ונכבד אשר הוא סעיד על תנועת הגלגלים בהיות קבועים
 בסדר ששה ושביעי וזה בלתי ספק דע לך אחי
 כי הגלגלים בעלי שש קבועת ונקודה אמצעית בלתי ספק כי
 זהו עדות על היותם מחודשים ונכולות כלית יש להם ותמצ'
 שתקראו הגלגלים אופנים כאמרו האופנים קירא להם הגלגלים
 ונרדף אינו לרעת כי אופנים פירש גמור הוא לכורת הגלגל

בהיותו בעל שש קבועת והיכל שביעי וקוד התח לי בכיאורו דע
 לך כי באשר אופנים היה לו לומר גלגלים וכשלא אומר לא גלגל
 ששמע כי האופנים פירש גמור לכל גלגל וגלגל ואעפי שתקראו
 אופנים ששמע לשון רבים כי זהו פירוש הוא לכורת הגלגל
 דע כי כשתסתכל בעין אופנים תמצאהו מעיד כי הגלגל יש
 לו ששה פנים זכרית אחת והוא סוד הנקודה האמצעית
 וכבר אמנו כי היסודות כפי התכונות העליונים יסוד לעלה
 שהם ואמנם יסודות האמצעית תחתיות יסודות בתחתיות
 ואל ככר ביארנו בהיות הגלגל אמצעי ואי כיאורו באמצעיותו

גדולים מן הארץ פי שנים או שלשה חלקים וכן יש כוכבים
הנה הגלגל גדולים מן הארץ כמה פעמים עד ששפחת הארץ
בעיני גלגל שמיכי כנקודת החת במלע השגול ולמטה מגלגל
זה שבעה גלגלים הנקראי גלגלי שבעה כוכבי לכת :

הראשון שבתאי גדול מן הארץ כמו שמונים חלקים :
השני צדק גדול מן הארץ כמו עה חלקים :
השלישי מאדים גדול מן הארץ כמו שבי חלקים וחצי :
הרביעי חמה גדול מן הארץ כמו ששני חלק :
החמישי נוגה קטנה מן הארץ כמו שלשים חלקי :
השישי כוכב קטן מן הארץ כמו שלשה עשר אלפים
ארבע מאות חלקים :

השביעי ירח קטן מן הארץ כמו ארבעים חלקים :
בשפחת אומר שאיך בכל הכוכבי כולם

בין בגלגל שמיני בין בשאר הגלגלי כוכב גדולה מן החמה
וקטן מהכוכב ששמו כוכב אשר הוא בגלגל שני למעלה מגלגל
הרח כי כוכב קטן מן הארץ כמה אלפי חלקי ומאחר שבקרא
כוכב דילו בשמו ואחר שביארנו זה דע לך כי הקטן שכל
הכוכבי הוא כוכב והתבונן כי ההתפלגות שהוא כולל בהיות
כו שנו סוד טעם השיחוד ובהיות כב שנו סוד כפ אריות
כיוהו סוד כוכב ואם הקטן שבהם כך כולל התבונן בשאר
הכוכבים כל אח ואחד לפי גדלו ולא לחנם נאמר שאו פרום
עיניכם ולא מי צרא לפי זה ואחר שהתעוררו על זה בענין
שבעה כוכבי לכת יש לנו לערוך על היות אלו הפוכים חלקים
בשיניהם וכל כוכב כוכב שבעה כוכבי לפי שגלו כחות
ידעות וחלקים שמיני הם דע לך כי יצרנו יתברך ויתעלה
בעל הכוכבי שגלגל שמיני ושבעה כוכבי לכת למטה מהן
וחלק המולות על דרך שבעה כוכבי לכת והוא ית' כעל מה
שמועל על כל התחתוני באמצעו אלו הכוכבי לא שהכוכבים
פועלים חלילה להם אמנם הוא פועל באמצעות ולפי זה
הדרך שלי להודיע מה הן הפעולות הנעשות באמצעות כל
אחד ואחד : על ידי

כוכב שבתאי הוא יתברך פועל בעולם ששהט הנקמה
בהיותו רונה להקם שהוטאים לפני מעיר
פליהם באמצעות כוכב זה שלשה וזה ושני ורעב וטלמוד
פליכות ועקרות ארמות ומכל שהוא רונה להתקם מעיר
פליזה הכה הנקרא **כוכב שבתאי** והוא הקרוב להשעלה
הנקראת מים העליונים יוצר שאר שבעה כוכבי וזה הכוכב
נוטה אל הקרוב בהיותו קרוב למים העליוני אף על פי שאימים
דוחקי לפי כעין קרח וכל שיגרוח קרירות מוטל עליו ובאין
המים והרקיע השכלי נאמר שפין הקרח אף על פי ללא קרח
אלא כעין קרח ומחלקות המולות של **כוכב שבתאי**

גדי ודלי וכן הוא לפי החכמה השכלי והטעמי והיו
כוכב שבתאי אשר הוא מעלה שלשית : עי
כוכב צדק הוא יתברך פועל בעולם מדקה ומייס ויוצר
ואהבה ומעורר הלבבות לשעשה הטוב ולא להייתם מבריה
למעשה הטוב או להפכו כי אם לעורר בלבם ובאמצעות כוכב
זה מעיר הרגון והחכמה והאהבה וכשהוא רונה לגשול טוב למי
שעורר לפניו והו הכוכב הוא שתויך בין **שבתאי למאדים**
וכבר אמרנו כי **שבתאי הוא** ומאדים הם ולפיך **צדק**
אמכני כינה חסדו חוסן **מאדים** לחותו מן **שבתאי**
והנה **צדק** הוא כמים הפורשים שהן אשביי בין הרותחים ובין
הקרים ומחלקות המולות של **כוכב צדק קשת ודגים**
והו הנקרא **סדרינה הרביעי** על ידי **כוכב מאדים** הוא ית'
סעביש את בריותיו על מה ששאו ובאמצעות כוכב זה מעל
בעולם מכות והרגואבדן ונגעים ופגע וחכמה ושריפת האש
ובנורת וכל שיני מכות רעות מאותן המכות השגולות
הנעשות בתורה וזה הכוכב הוא חס עד שאר

בהיותו קרוב לפוכב חמה ולפיכך הוא חס ויבש
ומחלקות המולות של כוכב זה **עקרב וטלה** וזה הנקרא
מדרינה חמסית על ידי **כוכב חמה** הוא יתברך פועל בעול
כה ומשעלה ומלכות וגדולה ומעלה ומוריד בונה והורס ומתן
תאונה לשלבי ונותן פח לשמים ורוחמים ומשלים לטוב ולמוטע
וכוכב **חמה** ידוע שהו הגדול שכל הכוכבים מחלק
האור לכל השעלות ובכוכב זה יתחשבו ימים וטעמים

ועתים קבועות ושעות ידועות והו הכוכב העומד באמצע
כוכבי לכת שלשה למטה ושלשה למעלה הימני ולפי הנראה
סדעת רבי אליעזר הגדול כי **קבורותיו** של חמה אשר למעלה
ברד ואילולי הנרד שהוא פוכה היה העולם נשרף האש
שנאמר ואין נסתר מחמתו וכל זה נקין אבל בחורף הופך את
פניו למעלה למטה ואילולי האש שהוא מחמם את פניו של
ברד לא היה העולם יכול לעמוד מפני הקור שנאמר ולפני
קרתו מי יעמוד ונראה אלו הדברים כי שולך חמה בחורף
שהו תקופת שבת ותקופת תשרי הולך על דרום שנאמר
הולך אל דרום ובקיץ סובב סובב בתקופת בין ותמוז בקיץ
בפוכות שנאמר וסובב אל כפון והתפונן כי בחורף הולך ובקיץ
סובב וקו הוא האמת ובהשתלשלת תקופת חמה במעלות

הרי הקלות יורדת ועולות ומחלקו המולות של **כוכב חמה**
הוא אלד הנקרא **אריה** והו המעלה הנקרא **סדרינה חמסית**
על ידי **כוכב חמה** הוא יתברך פועל בעולם השקט ושלום
ומיני זמר ושרות ודברים וקול מכהלות חובתים חתיכים וזו
יתעורר כל תופש פרו ועובד לשמו ולהתהלל והרחפת הלב
וההרת עיני ומשמים וכו' ואין בהלה ושמה להיות כל
הלכות שפוררים לכלל וכבוד ותרף ומחול ומישים ועונב וכן כל
מיני שמחות וזה הכוכב הוא קר ולא כבוכי המים ומחלקות
המולות לכוכב זה הם **מאזניים ושור** על ידי **כוכב**
הקרב כוכב הוא יתברך פועל בעולם כה חכמה ואיזלת ודקדוק
הלשון וכחיותו ושבשו הלשון ובלבולו וקצון שפון ושעשה חיל
לאסוף הון ולכבוש מטמון ומיני סמך ועסקו הרווח ועסקי
הקצון והפיזור וכוכב זה טבעו קר אך לא כשבתאי כי
שבתאי בקרח וזה בכפור כשגן ומחלקות המולות של **כוכב**
זה הם **תאומים ובתולה** והו היא קרא **סדרינה שמיכי** :

על ידי **כוכב לבנה** הוא יתברך פועל בעולם כה משעלה
ועבודה ופח חכמה ופולות וכח הון והכיעור ובוכב זה
הוא הנוטה למים התחתונים וקרוב לארץ והוא
משפך בך קור לחום ומחלקות המולות לכוכב זה הוא
הנקרא **סרטן** והו היא הנקרא **מעלה תשיעי**
ובהם נשלים צופת שבעה כוכבי לכת לפי מה שראינו וחקרנו
במברי התבונה לעכבי החקירה השכלית אנו פוסקים כי אלו
הדברים אשר בעיני התבונה אינאדם יכול להגיע עד תכלית
שדת כל עיניו ועיניו כפי שימרו הקבוע לו לא נמצא השיעור
קבוע וממדד דפין הוא דמליק לעילא ושע' ומדד תכו הכוכבי
והמולות נקו השדה יואמר דדוקא והו השיעור בלתי פקפוק
אמנם האדם נמשך באלו העניינים כפי הקבלה השכלית

והשטעו אשר חפשי הפילוסופים האמתיים מסתברים עליו
בהסכמה אמיתית ולא בהסכמה כופלת תחת המקרה ובאמת
כי בכל אשר נראה מן הפילוסופים נובטים מן הקו שהו נקטת
ונתרך כנגדם ובשלים גפסה ופקרן את גמס כי זה היא אמתת
התורה והכוונה השלימה ובכל אשר נראה אותם כופרים
כמו שבראה בענין קדמות העולם ובענין ההשגחה ואלו
ודומיה לא חשין ולא נשמון עליהם כי שקר נכנס לארכם
ולחנם ובהרום בניינים וקמה שביניהם ובהרום מלחמות
כפירים אשר הם ביסודו כופרים וכל זה עררכי השכל ויפוזות
תורתינו התשיפה אשר אנו מחוקקים בה אמנם בכל אשר
נשאל הפילוסופים מודים ומסייעים אל דעתנו ומביאם
ראיות על טענותינו ואין מספדים כלום באמונתנו נשע
המאמר

המאמר ולא נסתכל למי שאמרנו והשכיל אוכל את הפרי
 חורק את הקליפה כאשר זורק את האבינות ואוכל את
 הקפריסין ואכחנו כן בעשה נורח את הרעות האבינות
 ונאכל את הקפריסין ואף על פי שהוא שוכן באבינות
 ולא נכיה לקבל העניינים הכבדים ואפילו ממי שאמר ויהי
 מה ולפי זה הדרך אשר עורכנוך תדע לך כי המחלוקת
 הגדולה ותגבורה המלחמה בין היוונים ובין חכמי תורתנו
 בענין הכחות העליונות דעת היוונים כי העולם התחתון
 הפקר הוא למה שולד עליו מאלו השבעה כוכבי לכת בעת
 תנועת כל כוכב מהם כפי הדרך שהערכוהו ואמרו כי הם
 פועלים כל אחד ואחד מהם בעת משמלתו בין טוב למוטב
 שבלתי כוונה עליונה ואמרו לך כן גדמה ולבנינו לך כן יחשוב
 כי להאמין בלכבס ולהכריח גוים בדרך המקרה לא טעם
 ולפיכך תדע לך כי יסודינו ועיקר תורתנו קהיות הכוכבים
 המטריים לחוקי הכחות כפי שהערכנו וזה בלתי ספק
 כי הכוכבים ממזיזין הן לטוב ולמוטב בעניינים ההיים בזה
 העולם השפ' בלתי נד ספק אמנם כי הוא העריכס ומינה
 כוכב פלוני על ממשלה פלגיו בין טוב למוטב והכוכבים
 המטריים על השמחות ועל הטובות ועל ההכחות וריוח והכלה
 ושן ושחיה באמת כי הוא יתברך העריכס לגמול על ידיהם
 טובה לטובים וזהו שאמר בספר יצירה באלו העניינים
 טובה שמורה לטובי והכוכבים המטריים על הנקמה ועל
 המלחמות ועל כל מיני משחית וחבלה ופוערות והרע
 והשחתה ודומיהם באמת כי הוא יתברך העריכס לגמול על
 ידיהם רעה לרעים וצ'זה כאמר בספר יצירה רעה שמורה
 לרעים ואמנם כי הוא יתברך מעריך הכחות למיניהם לגמול
 כל הגמול על דרך המעשה באמצעות הדבריה השמוכים על
 כל שין ושין ועל זה כאמר כי בס' דין עמים יתן אוכל למכביר
 כלומר באלו דין יתברך את בריותיו על טעשיהם ומאכילם כפרי
 מעלליהם וזהו היא כוונת פסוקה כשתבונן בו לא פחות ולא
 יותר ועל זה הגד הנורכר נביאינו עליה השלום להודיענו זה
 מאותות השמים אל תחתיו כי יחתו הגוים מהמה כלומר
 תדעו באמת כי בעוד שלא תלמדו דרכי הגוים ולא תלכו
 במעשיהם לא תהיו הפקר למקריים הכשטי בתנועת הכחות
 כמו שאר האומות שאין השגחתו בהם והרי הם הפקר לפי
 התנועות וזהו פירש הפסוק בעצמו באשרו מאותות השמים
 אל תחתו כי יחתו הגוים מהמה ואל תקשה עלי ותאמר
 וכיבד תוכל לומר כי הוא יתברך דן את בריותיו באלו הכחות
 ואלו לא היה מתנועע לעולם ולא היו פועלים טוב ומוטב
 על שעת הגמול או העונש כלומר בשעת הנוך היה לך לומר
 זה אמנם מאחר שאני רואה הכחות נכדלים כפי הכוכבים
 ותנועתם נעברת תמיד כפי התנועה וכשיתנועע מול פלוני
 וכוכב פלוני יולד כך וכך בין טוב למוטב והיאך תוכל לומר
 כי אין הכח מהור בידם ובשעה שכוכב הטוב מתרונן הרי
 פוגע בטובי וכרעים ומקרה אחד לכדיק ולרשע וכן בהיות
 כוכב העונש מרוץ פוגע בטובים וכרעים ומה לטעון על זה
 תשובתך על זה נכונה ודבר ברור דע לך כי כדברך
 כן הוא בנהיות הכוכבי והמלו מתנועעים בתנועה התכונה
 על פי סדר הכוונה ובשעת שבה מתנועע מתהוה כך בעולם
 כל זה כך הוא וקושייתך היא המסייעת אל כוונתינו
 ודע לך כי לפי אלו העניינים הבדלנו יתברך מכל האומות
 והבטיחנו להיות השגחתו עלינו תמיד כאמרנו ושכחתי
 בתוך בני ישראל וכשהתנועה נמשכת בגלגל על כד הדין
 והעונש הוא יתברך מגין עלינו וכשארים כל אומות עשו
 הפקר ועל זה אמר דוד ע'ה וישטחו כל יוסי בך לעולם ירכנו
 ותפק עלינו בהיותו יתברך סגן לכל החוסים בו ולפיכך אין
 ישראל הפקר למה שקרה מתנועת הגלגלים ולא לחנם כאמר
 ובאברותיך לך ותחת כפני תחסה ואי יכול סגדך אלף

ורבנה מימינוך אלך לא יגש וכך התבונן אחי כי הכחות
 העליונים תמיד הן חנונים על סדר התנועה בלתי ספק
 אמנם כשהתנועות באה על ידי התנועה הוא יתברך מגין
 וזה בלתי ספק ולא לחנם כאמר לא האמינו מלכי ארץ וכל יושבי
 תבל כי יבא דר ואויב בשערי ירושלים בהיותו יתברך מגין
 עליה ואין פוגע בעולם רשאי להגיע אליה וזהו היא העדות
 הברורה היותו יתברך השגחתו למטה ועל היסוד הזה
 כתיסודו התפלות והתחיות לבקש מלפניו יתברך להגילנו
 שפורענות המתרגשו בכח התנועה וכשהוא יתברך מגין עלינו
 מנטל כח המול ומעביר אותנו מבלתי שיגיע שינוי אלינו ועל
 זה כאמר בשש ברות ינילך וכשבע לא יגע בך רע ולפי זה
 הדרך השגחתו שופעת אין שם כח עומד לפניו כי כל מול
 וכל כח מתבטל לפניו מאחר שהוא יתברך מושל על כולם
 אינם אס כסתלקה השגחתו הרי העולם הפקר למקריים ההיים
 בתנועת המולות והכחות וזהו אמרו על כי אין אלקים בקרבי
 מאזני כל הרעות האלה וזהו היא העדות הברור על ההשגחה
 התמידית ובהיותו יתברך מושל על כל הכחות מנטל כח המול
 ומעביריהו אמנם הכל ברצונו תלוי להודיע ולהעיד כי
 השגחתו ושמירתו לנורך גדולה ומבלתי יזה אי אפש ומתוך זה
 יבטא העולם לסקידתו ולעבודתו מאחר שהמשלה בידו לנטל
 כח התנועה או להשיף וזהו היא אומות האומה הפיוחדת
 ולפי היותו יתברך מגין עלינו תמיד והברכו זל לומר אין מול
 לישראל כלומר שאין ישראל הפקר למה שקרה בתנועת הכחות
 העליוני והמולות כי מלך יסוד המושל על כולם קנין על ישראל
 שלא יקרה אליהם פגע רע ומק' ולפי זה הדרך אומר בתורה
 אס תלכו עמי קרי כלומר אס תכפרו בהשגחתי ותאמרו
 שהשגחתי מסולקת מכל וכל והטובות והרעות ההוות עליכם
 מדד המקרה הם לפי תנועות הכוכבים והמולות אף אי אסלק
 השגחתי מכם מכל וכל וזהו אמרו והלכתי עמכם בחמת קרי
 והכתי אתפנס גס אני כלומר אתנהג עמכם כמנהג מקרה
 שאסתיר כפי מכם ותהיו הפקר למה שמתהווה בסקרה
 שתנועת שבעה כוכבי לכת וזהו אמרו והכתי אתכם גס אני
 שבע על חטאיכם והתבונן בהיותו כולל מקרה ושבע בפסוק
 אחד כלומר שיהיה העונש שלהם סלקו השגחתו ואי יהיו
 הפקר למקריים המתהוו בתנועת שבעה כוכבי לכת והתבונן
 עד מאד כי ענין זה מבואר הוא ולפי זה הדרך אומר אל תשמע
 להם כי לא ירעו וגם היטב אין אתם כלומר אליעלה בדעתך
 כי הטובות והרעות המתהוו בתנועת הכוכבים והמולות כי
 הם המושלים על כל הבא מהם כי שמוחים הם על פי פנותי
 ואני מושל עליהם וכידי יכולת לשנותו ולנטל כל כחותיו כי
 הטובה או הרעה הנמשכת על פי תנועת כל השמחות וכרעות
 הן עושים ושלוחי מנה הן לא שהן עושים מעצמן ואף על פי
 שתרצה בתנועות העניינים הנמשכים בי הדברים ההיים
 בעולם על ידי תנועה היא והתנועה היא השתנועעת על ידי
 השכייע הכל תלוי לנטל דבר או לחוקו והוא יתברך המושל על
 כל התנועה ועל כל העניינים ולפיכך בידו ככל ואין כח לא
 כוכב ולא גמול ולא בר אחר לעמוד לפניו כי ברשותו תלוי
 הכל ובמאמרו כסופ ידפנו ולפי כסאו כולם פשתחים
 ואל תטעה עמך בדבר אחר בעולם ומכל אלו העניינים אשר
 התעוררנו עליהם יש לך לדעת כי הכוכבים והמולות כחות
 ידועים ועניינים קבועים ובאמת כי כוכב פלוני מושל על ענייני
 כך וכך ומאמת תנועתו מתהוה כך וכל זה כשאין שם השגחה
 עליה שיכולה לנטל הכחות שלכן אמנם אס הוא יתברך שגח
 הרי הוא מגין על כל מי שהוא מושגח ומנטל מלפניו ומאחריו כל
 מיני פוערות השתרגשות בעולם והמתהוות בעולם כפי
 התנועה שאחר שהוא מושל על כל התנועות ועל כל הכחות
 ומאמרו כולם עושים ואחר שכן יש לך להתעורר על כל אלו
 העניינים אשר בארננס הנה בסדר כוכבי לכת והעיקר הגדול

שבעת ימי החג בגד כפרת :

דע לך אחי כי חג המצות מכוון הוא כנגד שבעה ימי בראשית עדות לחיות ישיבת מצרים גדולה כחודש העולם ולכך אומר שבעת ימים תאכל מצות ואולא האי כמאן דאמר ברישן כבדא העולם וידע לך אחי כי יביאת מצרים נוכרת לדורות ואנו מעידים בראשית עדותינו כמו שאנו מעידי תמיד בחודש העולם שלכותו על כל הנמצא ויביאת מצרים פירסם יתברך מלכותו ולפיכך תמצא שבעת ימי החג מכוונים לכוננה ידוע ובהיותו יתברך רונה בכרסום הענין קבע לו שבעה בהיות שבעת ימי החודש קביעות העולם כולו וכן תמצא חג הסוכות תעשה לך שבעת ימים להיותו יתברך רונה בכרסום הכינים והנפלאות שבעו להם בשלכד בחקות שמיים טבעיים לחיי אדם כאשרו לל מחוס ורצ ותאכא וגפן וירמון והוא יתברך הטירע עליהם ען לאכול והכה נור ויזכו מיס ויגו שלמים מן היס וההל במדב- כפון במקום שאינו טבעי לאדם ובפירסום זה הכס ביוה לעשות סוכות ולשבת בהם שבעת ימים חוץ לביתו של אדם במקום שאינו דר בו כל השנה כולו וזכר להליכת ישראל במדב- בהיות עכני כבוד סוכבים עליהם כאשרו לא ימים עמוד העין יומם וכאשרו וענין יי עליהם יומם ואולם בהיותו יתברך חפץ בפירסום אלו הענינים כלאומר שבעת ימי הפסח ושבעת ימי החג ביוה להיות אלו המועדים קבועים על שבעה שבעת ימים שקולים כנגד חודש העולם כי ביביאת מצרים באשת נשתנו סדרי בראשית בהיות המים מנוה והסן יורד ושמת האדם ומנעלו לל לבו וכל כיונא באלו הכינים והנפלאות שבעה במדב- כוה יתברך לקבוע להם ימים מעיד על אלו הדינים כמו שהימים מעידים בחודש העולם שהן שבעה וכנגד ששת ימי בראשית נקבעו שבעת ימי המועד ואינם התבונן אמרם באלו שני המועדים הסיבה להיות קיימים לעולם כמו ששבעת ימי בראשית הן קיימים בשבעת ימי הפסח אומר למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך בשבעת ימי החג אומר למען ידעו דורותיכם כי בסוכות הושבתי את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים ופירש אנקלוס הגר עה ארי במטלות ענין ואם כן הרי הסוכה מכוונת כנגד ספך עכני הכבוד הנעשים לשראל במדב- וזייה להיות הסוכה לרית קבע כל שבעה זכר להיות הליכת ישראל במדב- קבועה כאדם ששטתש בשלו ואף על פי שהמים אינו טבעי כל זה היה נעשה על ידי כס ולפי היות אלו הענינים זכירה לדורות וקבועים לעד בקביעות העולם ביוה להיות אלו המועדים שבעה וכל זה שביארנו מנואר הוא לכל ששכיל ואינם בהיות חג שבועות יום אחד דילו בהיותו קרא שבועות על שם שבעה ובהיות התורה תמידית הנתנה לזכר זה ואין לה שעות קבועות כי אם בתורת יי חפנו ובתורתו יגה יומם וליה יאין לעדותו זמן קבוע כי אם כל ימות העולם כאשרו באחתה תשנה תמיד לא הושם לחג שבועות זמן שבעת ימים כי די לו לאותו יום שנתכה בו תורה להיות יום מסומן וידוע והרי התורה תמידית בעדותה כאשרו אם לא ברייתו יומם וליה חוקות שמים וארץ לא ששתי והרי התורה גדולה מחדש שבעת ימים כי ימי החודש נתלה בתורה והיא קדמה להם ואם כן גדולה עדות התורה שהיא תמידית משעות שבעת הימים ואם כן דילו לחג שבועות שבו נתנה התורה להיותו יום אחד ידוע קבוע להם ליום שנתנה בו התורה ואין נרדף לשבעת ימים שהרי

ונכבד שאתה נרדף לשמרו לרעת כי הל הכוכבים והמזלות שלמים הם ובאמצעותם הוא ית גומל ומעניש וכולם בשמרו הם תלויין ועל פי יי יחנו ועל פי יי יסעו ובמאשרו הם עושים ומתנהגו בשכבם ובקומם ועל פי יי יבאו ועל פי יי יבאו ואין להם יכולת לשנות דבר מדבורו יתברך לא שבעט ולא הרבה ואמנם כי עניניו המה ולבנה עתידים אלו לבאר אותם בעה בענין שבו יהיה די לכל ששכיל והכני ככנס בניאור שאר הענינים הנמשכים אחר זה בערות שדי :

שבעה שרים כנפש בגד כפרת :

דע לך כי נפש האדם מכוונת כנגד נורת העולם כמו שביארנו לשעלה ולכן נקרא האדם עולם קטן וכנגד שבעה כוכבי לכת תמצא שבעה שרים כנפש כלומר שצרים פתוחי אשר בפתחת אלו השערים הנפש ששטתת ואין הן און ימין ואון שטאל עין ימין ועין שמאל אף ימין ואף שמאל כלומר שני חלופי אף ופה אחד הרי שבעה שצרים כל אלו שבעה שרים פתוחים ואם סגרו העינים אין האדם יכול לראות ואלו סגרו האזנים אין אדם יכול לשמוע אלו סגרו האפים אין האדם יכול להריח אלו יסגרו הכה אין האדם יכול לדבר והרי התמורה חלה בשבעה שרי הנפש ואין התמורות תמורות ששים חרות לשתי אזנים תמורות ראיה שמיות לשתי עינים תמורות ריח פתימה לשתי אפים תמורות שמה אלמות הפה הרי שבעה תמורות בשבעה שרי הנפש ואם התבונן אחי בהיותם נקראים שצרים בהיות אלו שבעה חלופות פתוחות ובה הדרכ ים לך אחי להתבונן בסוד תכונת הנפש בהיות לה שצרים בטה שתתקיים כמו שביארנו למעלה בסוד השלישות ואחר שהתעוררנו על זה יש לנו להכנס לחקירת שאר הענינים הנמשכים אחר הביאור בערות שדי :

שבעה נרות המנורה בגד כפרת :

דע לך אחי כי כוונת המקדש וכוונת הכלים שבו כולם מכווני בסדר תכונת העולם וכבר עוררנוך על היות הארון מכוון כנגד שיעור הקומה כנגד עשרה חלקי המביאות ואינם בהיות הנורות וההכנות יסודות המערכה מכוונת השלישיות וההכנות תמצא זהב וכסף ונחשת יסודות הכלים הנערכים אבל אש רוח מים ודמו שתמצא אף רוח מים מעלות זו על זו ומהם נעשה העולם כך תשכח זהב וכסף ונחשת ומהם נעשו כלי המקדש ותמצא זהב כמשל לאש ותמצא כסף כמשל לרוח ותמצא הנחשת כמשל למים והכסף אמצעי בין הזהב ובין הנחשת כמו שהאור חק מכריע בין האש ובין המים וכמו כן תמצא שבעה נרות המנורה שכווני כנגד שבעה כוכבי לכת שהן מכוונים להאיר מאור כנגד מאור והלא תראה כי הכוכבים הם השאורות והנרות כמו כן להאיר ואם כן התבונן הכוונה במלאכת כלי מקדש הקודש וכן אנו עתידין לבאר בעה בהיות שמים עשרה אבני זכרון כנגד שמים עש סולות וכנגד שמים עשר מנהיגים בנפש וכנגד שמים עשר חדשים וכן בשאר ואם כן התבונן בהיות תכונת המקדש וכליו בגורת תכונת העולם ולא לחנם נאמר ככל אשר אני שראף אותך כי בית המקדש שלמטה מכוון כנגד בית המקדש שלמעלה וכן תמצא נורת בית המקדש שלמטה מכוונת כנגד נורת בית המקדש שלמעלה ואחר שהתעוררנו על זה נחזור לבאר שאר הענינים הנמשכים אחר זה בערות שדי :

שהיה היא תורה ויוס ובלילה : ואינה למן קובע כשאר
השוערים ש שלחשן קובע : אשכח התורה ודברת צם
צשחקן בביתך ובלכתך בדרכ ובשכך ובקושך : וקשרתם
ובתבתם : ואם כן חיה התורה כפדלת שעה שן האדם
ואחר שכן הרי לך מבורך היות חג שבועות יום אחד : ובהיות
פנית ושוכות בשעה שבעה : וכמו כן תדע לך כי ספרת
העומר להחיל לחובבי לך : ובאותו הספירה אנו מיהלים ביאת
יום מתן תורה : כדי שזודה לפניו יתברך על רוב הטובות שעשה
עמנו : ועל כולן שהבדילו מן התועים ונתן לנו תורת אמת
שנה כשיג הסנה שלימה : ויש שבר לפעולתינו : ויש תקוה
לאחרינו בהיותנו מקיימים מצות הסלך שבהם כשיג תועלת
הגוף ותועלת הכחשה : ובהם כהיה שלישים בשלימות הגוף
ובשלימות העדות : ובשלימות השכל : וכל זה כן הוא
שלימות הגוף ולא תקחו את כפשותיכם כבהמה וכעוף : וכל
אשר תרשוש האדמה אשר הבדלתי לכם לטעמה : שלימות
העדות ולא תלכו בחוקות הגוים אשר איטי שלח מפניכם כי
את אלה עשו ואקחן גם : שלימות השכל ותשרת את
דברי הברית הזאת ועשייתם אותם : למען תשכילו את כל אשר
תעשו : וכל אילו השלימות חשיג מאשחת תורתנו הקדושה
אשר בהם כדמה לקדושתו יתב' : כאמרו קדושים תהיו כי קדוש
אני : וכל אילו הסבות והמועדים והקרבנות ומעשה
הידיים ועבודת הלב : כל מצוה ומצוה לפיכך ושקור גדול
בה אומרים : ולא לחכם אומר להיותנו חייבים בראיה באלו שלש
רגלים : כאמרו שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך : ולא לחכם
אומר בהיות חג המנוחות שבעה : כאמרו שבעת ימים תאכל
מצות : ולהיות חג השבועות יום אחד כאמרו וכיום הביבורים
בהקריבכם פסחה חדשה ליי בשביעיותיכם : ולהיות חג הפוכות
שבעה : כאמרו במנוחות תשבו שבעת ימים : ודי כזה עששו
וכחור למאר עניינים בעזרת שדי :

שבעה ארצות בגד כפרת :

דע לך אחי כי אלו שבע ארצות שאמרו במדרש
דמותינו וכרום לזכרה : הפליגו בכלן הלשון
באמרו : ושכולן לא בחר אלא בארץ ישראל : שאמר כי בחר
י' בנין : ואמנם תדע לך אחי כי הפילוסופים הפליגו הדברים
בענין זה : ואף על פי שאנו אומרים הכן כוונה הנבואית מפשטי
פירקי היבלות : על כל פנים בענין זה כהונו בהם חכמים
ובפירקי היבלות אמרו וכרום לזכרה : כי ארץ התחתונה היא
הנקראת ארץ : למעלה ממנו הרבה : למעלה ממנו
יבשה : למעלה ממנו חדר : ואמנם כי הפליגו באלו
העניינים כדורת אשר הן באלו השקויות : ואנו זכרנו שלא
יקשה עלינו אדם שדמם שאנו חלקים שבע ארצות אלו
ואומרים בהם עמלקת הארץ עלינו הנקרא חדר : ואין
אלו שבע ארצות שאנו אומרים או על גבוי : כי כולם הם כפאת
היישוב הקרא חדר : ואמנם כי בהיות אלו שבע ארצות
נקראים שבעה : משום שהן שבעה גבולין מאוטי הטבע שלהן
זה יורה כפי מרחק הנקודות : או כפי קרבתם כפי קרבת
הגבול לדבר כך יהיה אותן הגבול חס ביותר עד מאד : וכמו
בגבול אחר קר ביותר עד מאד : וגבול אחר שווג הקור והחום
וכן סיני הימים וההילות כפי המרחק או הקירוב : וכמו שאנו
שומעים היום בקצה הכפון או בקצה המרח : אין טבע גבול זה
בעצב גבול זה : וכפי זה הדרך ראינו הפילוסופים אומרים כי
פאת היישוב שבעולם נחלק לשבע אקלימיין : כלומר שבעה
גבולים שונים זה עזה לפי מרחק המעלות מנקודת גלגל
השישור : ואשכח הדבר אשר כולנו עומכים ועודים בו היות
היום והלילה ארבעה ועשרים שעות : ואלו השעות פעמים
גישות כתכונה ליום וללילה : וזה הפליגו ז' שאמר בשבע

אקלימיין לפי קוצר הימים או הילות : או לפי ארכם לפי מרחק
הנקודות כפי הסעלות : ואין אנו בביאור זה עכשו : אשכח
הכוונה העולה מדברינו הוא להיות העולם נחלק לשבעה
אקלימיין : וכמו שיהיה ל' כי אלו שבע ארצות : כלומר כפי
שתחלקות גבול היישוב וכפי ריחוק גלגל המישור : וכפי זה
הדרך יתבאר לך במקומות שאמרו היות הקוף ששה חדשים
יום : ובחורף ששה חדשים לילה : והוא היסוד העכוין ליושבים
תחת מעלות העולם כי הנקודה שלהן בגלגל המישור : ובהיות
ששה חלקים השולות עומדים על גלגל המישור : והן בגבול זה
ועד מאדנים : ואו בקיץ ששה חדשים יום : ובהיות ששה
חלקי השולות עומדים תחת גלגל המישור : והן במאדנים
ועד דגים : או בחורף ששה חדשים לילה : ואם כן התבונן אחי
כי סיני הימים וההילות לפי תנועת גלגל המישור : בהיות
המחלות חמישים בו : כן חדשי השנה ישתנו בהם הימים וההילות :
וליושבים האמצע מר"ז הארץ נקודת ראשם בגלגל המישור
ולאלו הימים וההילות ששים : וכנגד אלו שזונו גלגל הראות
הישר אשר הוא מחלק בין הכפסר והקרא : ולאלו יש שני
חדשים בראש גדי : ובראש סרטן : בהיות השמש על ראשם
של אלו : וכמו כן להם שני קיימים בהיות השמש על ראש ט"ו
ובראש מאדנים : והן כן מאחר שהן כנגד ארבעות הנקודה
השמש עובר עליהן שני פעמים בשנה בלכת במעלות סביב
סביב : והרי הנקודה ארבעית ומשני הנדדים השמש להם
שזה : וכבוד השמש מכוונת להם משני כדלים : הרי הקוף
בהיות השמש בראש ט"ו : וכמו שטכנו כד זה : בהיות
בראש מאדנים : וכן בחורף להם שני פעמים בהיות השמש
בראש גדי : ובראש סרטן : כפי התרחק השמש בשני אלו
החמים : והכל מכוון בדרכ זה שני פעמים בשנה : בהיות השמש
למרחק הכלל למערב : וכן בהיות השמש בנשון הכל כדרום :
וכן השמש והכל מכוונים לאלו ליום וללילה : וכשהעניינים
שענייני התכונה כתבארו לפי תנועות הגלגלים : וכפי
המקומות הסכוונים כנגד הגלגלים : כן תהיה להם התנועה
פולדת הימים וההילות : ואחר שהתעוררו ברעו זה יש לחזור
ולהתעורר על שאר עניינים נמשכי אחר השביעיות : וכעזרת
הבורא עתידים אנו לבאר עדיין באלו העניינים בפודות
התכונה בעה שבה יסיה די למשכיל בעזרת השם יתברך :

שבעה רקיעים בגד כפרת :

דע לך אחי כי שבעה רקיעים שאמרו ז' כמסכת חגיגה הן
כאמרו על דרך הנראה מהם : ולא עוד התבונן
באמרו ז' כמסכת חגיגה אמר רב יודא אשר רב שני רקיעים
הם : שאמר ליי אלקיך השמים ושמי השמים : ויש לקיים
אשר שבעה ואלו הן : וירון רקיע שדקים : וזול
מעין מכון : ערבות : ושם כאשר ענין הכוונה בהם
וכשתתבונן בהם כל ענין וענין כפי הכוונה בו תראה כי מה
שכוונה הנה היא כוונת מה שביארנו : ואין בכאן שני כי אם
מפור מעלות ולא עוד : והתבונן באשר וירון אילו דבר למעלה
הימנו : רקיע שישם חמה ולבנה וכוכבים ויחלות : למעלה
הימנו שדקים ששם רחים עומדות וטוחנות סן לנדקים
למעלה הימנו : זבול : שנוי שלוש וביית הסקד ושוכה ויכאל
השרה גדול וכו' למעלה הימנו : מעין : שוכות של מארי
השרת אומרים שירה בלילה וחסות כיום : למעלה הימנו מכון
שבו אונות שלג וכדל וכו' : והתבונן מה שאמרו בענין כי
הדברים לכוונה כמדת לפנים מן הנראה למעלה מכולן
ערבות שנו צרק צדקה ומשפט גבוי חיים טובים
וגבוי שלום : וברכה : ושמותן של נדקים וכו' : ואם כן
התבונן אחי בכוונה שהיא אפרם של פיתול ואלו הותי : ועל מה
שאמרו קיית בגלגלים תשעה ולא עד : ואם תוכה לרעה

בתוך דבריהם מוטב. ואם לאו תדע לך שאיני מגלה סודם מאחר שהם רבו להסתירו. אמנם כל מה שאני מגלה בעינין זה שתסתכל במעלות ובשאר. ותדע העלויים כינד הם עליוני והתחתונים כינד. ומקום השכר. ומקום השכר. ומקום השפלה. ומקום ההשגה. כל אלו תוכל להבין מדבריהם הנאמרים בענין שכנה רישיים. והתבונן אחרם כי מעלת הכוכבים למטה שאר כל המעלות. כי ילרון שהוא למטה סן הכוכבים אמרו שאיכו שמש כלום. וכן התבונן בהיות בשמותן של כדוקים למעלה מכל המעלות כאמרו ודמות כמראה אדם עליו למעלה. וכשתתבונן הכוכבה באלו העניינים תדע לך כי ריש לקיש לא הוסיף דבר שמה שאמרו רב יהודה ורב. כי שכנה מיני רישיים שנים הן כוכבים לנד אחד. ושאר מעלות לנד אחד. ואלו לא חסרו ולא הויתרו על מה שאמרו. בהיות הגלגלים תשעה והן שתי מעלות. גלגלי הכוכבים כולן שהן שמונה מעלה אחת. גלגל ערבות מעלה אחת למעלה מהם. וכשתתבונן באלו העניינים תמצא אור השכל במשך אילן. ואיני אומר כי אף על פי שאמרת שאיני מגלה הכל גיליתי ברמיזים. אמנם איני מגלה בניאור ועל זה יבא המבין ויבין והסכל לא ידע. כאמרו חכם לביקח מצות ואילו שפתים ילכט. ולפי זה הדרך הנכונה להתעורר בסוד שכנה רישיים שלא יקשה עלינו אדם כי נידונו הם:

שבעה מדורי גיהנם בגד כפרת :

דע לך אחי כי ענין שאנו מדברים אותו עכשיו. הוא ענין כבוד ורבותינו ז"ל להגות בו העינין במהנהגם בשאר סודות תורתנו. והן כמשכין אחר דברי אלקים חיים בכל דבריהם להסתיר הסודות במדרשות. כמו דרך תורתנו התמימה שהסתירה הסודות במקראות. ואחר שביארוהו. דע לך אחי כי כל הגזרות התחתונות המורגשות הן מכווני כנגד הכחות העליונות השכליות. וזה הדבר אין בו ספק כל מעשה בראשית כפשוטן הן. ואמנם יש להן עניינין כפלאים נסתרים בתוכן כתיבן בפשוטן. והגזרות התחתונות מכוונות כנגד העליונות. וכן גן עדן ונהרותיו ועם כל העניינים שתיארה בשפחה בראשית כולן כפשוטן הן. וכנגד צורות שכליות ועליונות הן מכוונים. וכן תדע לך כי גן עדן עם נהרותיו ועם העניינים הנאמרים לנהרות שבהם נספק אל הנהר האחד ועם הכדורות והאש והאש והאש טובית ומרגלות. כך הוא מסוים כנגד גן עדן שלמעלה. והמעלה ראשונה אשר שמתלת האור הבהיר והשכל ונרדור החיים כנגד הבהר והבדולח והשוכס אשר בנהר הראשון. וכן הנהר השני והשלישי והרביעי שבגן עדן התחתון. כולם שבאים הן כנגד המעלות. מעלה ראשונה ושנייה ושלישית ורביעית אשר הן בקבלת השכר בעדן העליון. כי עדן התחתון מכוון הוא כנגד הגוף. ועדן העליון מכוון הוא כנגד הכפש. המורגש מכוון הוא כנגד המורגש. והמושכל מכוון הוא כנגד המושכל. וכנגד זה הן כל מעשה בראשית הפשוטים האמיתיים. והסודות אשר להם רמזים אמיתיים. והגזרה התחתונה מכוונת כנגד גזרה העליונה. ואילו הן דרבי החכמה בהיותו יתברך פועל כל מעשיו בחכמה. הכל בדרך ישר. והוא יתברך פועל בעולם התחתון עניינים ופעולות אשר בהם ישיג הגוף עד כיום וששחות והנחות. וכמו כן עניינים אשר ישיג בהם הגוף פגע וחבורה וסכה. וזה מכוון כנגד זה וכמו שמת' אלו העניינים בעולם הזה לגוף השכל לטוב ולרע. כנגד אלה יייר יתברך למעלה כיוצא שכלים אשר הן כנגד הכפש השכלית. ואם עשתה הטוב הרי יש לה גמול למעלה בנחור החיים ובכדשים שאין וולתם עדנים

באור השכל. ובכל מיני עדנים ושמות. ואם עשתה הרע יש לה עונש שלמעלה באש וגפרית ורוח זלפות דקים יותר מן הכשמה אשר הן מושלים על הכשמה. ובהם הם נידונים עד אשר תקבל העונש כפי המשעשה. אם לכשעה אם לרע אם לזילה אם ליום. אם לשכוח אם לחדש אם לשנה. אם לחרבות אם לדראון ועלם. כל אלו העניינים מוכני הן לכפש למעלה לעונש ולגמול. וכולם דברי שכליים דקים מושלי. על השכליי דקים כמו שתיארה אותם מכוונים הם לגוף למטה בגמול ועונש. וזה אין ספק כי ההרגשות בטוב וברע למטה כנגד הגוף. כיון שהשכליות בגמול ועונש למעלה כנגד הכפש. ואל תסתפק בזה כיון היא הכוונה העליונה בלתי כד ספק. ואמנם נעשה בראשית תמצא הפשוטים המורגשים. ותדע לך שהן מכוונים כנגד השכליים. וגם התחתונים מכוונים הם כנגד העליונים. ושניהם נחלקים בגוף האדם ובכפשו. הגוף כוונה כנגד התחתונים בין בשכר בין בעונש בין בפחיתו בין ביסורין. וכמו שתמצא מורגשים מקבלי מורגשים גמול ועונש מנוחה ויסורין. כך תמצא מושכלים מקבלים ממושכלי גמול ועונש מנוחה ויסורין. וכל אלו הדברים בלתי ספק. ואם כן הרי לך מביאר כי שני מיני עדנים הן עליון ותחתון. אחד לגוף כוונה העולם. ואחד לכפש בעולם הבא אחר זה. וכמוה' שני מיני גיהנם הבא אחר זה. ואחר אחד לגוף בעולם הזה. ואחד לכפש בעולם הבא אחר זה. ואחר שהתעוררו על אלו העניינים. יש לנו לבאר העניין אשר בעבורו הקדמנו בזה. והוא מה שאמר כי העונש הנקר גיהנם. הן שכנה מדורין מכוונים לחוטים. כל סוד ומדור לפי חטאו של הנענש וארכו של עולם בהקבוצה. שכנה מקומות. וזה למטה מזה. והם הנקראים גיהנם ושערי מות ושערי כלמות ובאר שחת וטיט היון ואבדן. למטה מכולן שאלו. והמקום הכולל כל אלו. הוא נקרא ארקא. כי בו הם גיהנם ושערי מות ושערי כלמות ובאר שחת וטיט היון ואבדן ושאלו. אמנם ראיתי לחכם הגדול רבינו משה בר נחמן. לאמר ארקא למטה מכולן. ואיני רואה ארקא למטה מכולן. ואיני יודע לאיזה נד תכוון. וגם המקום אשר הוא נשקף בעיני הברייתא אשר היא כוללת בהיות ארקא למטה. וא"כ התבונן אחי כי גיהנם שלמעלה מכוון אל כנגד גיהנם של מעלה. וזה בלתי ספק וגם אמרו בהיות עונש כל אחד מהם כנגד מחיצו ונדול כפי ידיתם למטה כלומר כפי כדור העונש על הכעס ובביאור אחרו לפי כדור העונש והיות הירידות חוקות אש של גיהנם חוק סוד. והוא אחד מששים באש של שערי שות. ואש של שערי שות. אחד מששים של מעלה כלמות. ושל שערי כלמות. אחד מששים של טש היון. ושל טיט היון. אחד מששים של אבדן. ושל אחדון אש מששים של שאלו. וכן הרמז כולו עניינים כמות שיעור גיהנם. כל זה לאמת העונש כי כל העונש ככך יענש בכך. ובאמת כי הדברים האלה אין אדם אשר יוכל להכירם. כי האש הדקה אשר נעשית בשני שולטת על הכפש שהיית דקה. ובו פעיני ית לחוטים כפי חטאם. ובאמת כי הנהר נולד להיות חולקין מדורי גיהנם שלא יהיו שכולם כאחד נידונין במקום אחד ובאש אחד. ויאמרו אין הפרש בין העונש עבירה קלה לעבירה חסורה שבתור. ועל כיוצא בזה העניינים ביארו לנו. כי אין האש אשר בה נידונים הפושעי' אחת. כי הרבה מיני אש הן. כי החוטא בקל יהיה נדון באש הקלה. והחוטא בחמורה יהיה נידון באש החסורה. וכן העונש כפי חטא. וזה אין בו ספק. ולפיכך אמרו ז"ל על דרך הרמז בהיות אבשרום במדור השני שבגיהנם. וקרח במדור השלישי. וירבעם במדור הרביעי. ואחאב במדור החמישי. ומיכה במדור השישי. אין ספק כי כל אלו העניינים אמרו להיות העונש כפי החטא. ואעפ שהם אמרו למטה כדי להבין שיעור עונשם באש שלמעלה. וזה אין בו ספק. ואעפ שמדורו ארכו ורחבו של כל מדור ומדור. כלומר נתכוון לפי רוב העונשים ולפי חולתו כפי החטאות והכשעים. והתבונן

דע לך אחי כי ענין שאנו מדברים אותו עכשיו. הוא ענין כבוד ורבותינו ז"ל להגות בו העינין במהנהגם בשאר סודות תורתנו. והן כמשכין אחר דברי אלקים חיים בכל דבריהם להסתיר הסודות במדרשות. כמו דרך תורתנו התמימה שהסתירה הסודות במקראות. ואחר שביארוהו. דע לך אחי כי כל הגזרות התחתונות המורגשות הן מכווני כנגד הכחות העליונות השכליות. וזה הדבר אין בו ספק כל מעשה בראשית כפשוטן הן. ואמנם יש להן עניינין כפלאים נסתרים בתוכן כתיבן בפשוטן. והגזרות התחתונות מכוונות כנגד העליונות. וכן גן עדן ונהרותיו ועם כל העניינים שתיארה בשפחה בראשית כולן כפשוטן הן. וכנגד צורות שכליות ועליונות הן מכוונים. וכן תדע לך כי גן עדן עם נהרותיו ועם העניינים הנאמרים לנהרות שבהם נספק אל הנהר האחד ועם הכדורות והאש והאש והאש טובית ומרגלות. כך הוא מסוים כנגד גן עדן שלמעלה. והמעלה ראשונה אשר שמתלת האור הבהיר והשכל ונרדור החיים כנגד הבהר והבדולח והשוכס אשר בנהר הראשון. וכן הנהר השני והשלישי והרביעי שבגן עדן התחתון. כולם שבאים הן כנגד המעלות. מעלה ראשונה ושנייה ושלישית ורביעית אשר הן בקבלת השכר בעדן העליון. כי עדן התחתון מכוון הוא כנגד הגוף. ועדן העליון מכוון הוא כנגד הכפש. המורגש מכוון הוא כנגד המורגש. והמושכל מכוון הוא כנגד המושכל. וכנגד זה הן כל מעשה בראשית הפשוטים האמיתיים. והסודות אשר להם רמזים אמיתיים. והגזרה התחתונה מכוונת כנגד גזרה העליונה. ואילו הן דרבי החכמה בהיותו יתברך פועל כל מעשיו בחכמה. הכל בדרך ישר. והוא יתברך פועל בעולם התחתון עניינים ופעולות אשר בהם ישיג הגוף עד כיום וששחות והנחות. וכמו כן עניינים אשר ישיג בהם הגוף פגע וחבורה וסכה. וזה מכוון כנגד זה וכמו שמת' אלו העניינים בעולם הזה לגוף השכל לטוב ולרע. כנגד אלה יייר יתברך למעלה כיוצא שכלים אשר הן כנגד הכפש השכלית. ואם עשתה הטוב הרי יש לה גמול למעלה בנחור החיים ובכדשים שאין וולתם עדנים

שער בהמשכת הענינים

אחר שנים עשרה איתיות :

דע לך אחי ישמך האל כי אלו שנים עשרה איתיות הנקראות פטויות אשר הם היו זח טי לז סע צק הן המחלקות השלישיות ומחלקות האיתיות ועל אלו השנים עשרה איתיות מיוסדים המולות והחדשים והשבטים ואבני זכרון וכן שנים עשר יום בשנה שיש בהן מוסף ראש חדש וכל אלו האיתיות נקראות פטויות על היותם בלתי בולעות הכרתן כמו שבע כפולות ואחר שביארנו זה יש לנו לחזור ולהתעורר על ההמשכות אשר הן בשכות אחר אלו כל אחת ואחת כפי השיעור הראוי והסיוע האלהית והוא יורנו אשר נעשה ואשר לנו בקו המיסור :

שנים עשר מולות :

הו זחטי לג סע צק :

דע לך אחי כי כבר עוררנוך על היות שנים עשר מולות מיוסדי על שבעה כוכבי לכת כמו ששבעה כוכבי לכת מיוסדי על גבי שלשה יסודות אמנם תדע לך אחי כי אלו השנים עשר מולות יש להם פמה מעלות והם מחלקי בניויהן בסדר בתוך שנים עשר גבולי אלכסון וכל מול ומול מאלו יש במה כחות של כוכבי למאות ואליפס ורבות כמו שאנו עתידים לבאר הכה בעה : ודע לך אחי כי המולות שהן שבי עשר חלקי הן כנגד שני עשר חדשי השנה ושמשין לחמה ביום וללכנה בלילה ואלה שמות :

מולות שור תאומים סרטן אריה בתולה מאזנים

עקרב קשת גדי דלי דגים :

ואחר שביארנו זה דע לך כי אלו המולות המשרתים לשנים עשר חדשי השנה ולחמה וללכנה בדרך זה מראש חדש ניסן מתחילין חמה ולבנה החמה מהלכת לפני הלכנה כתיקונה וטרלה מתחיל לשרת לפניו ביום והמולות משרתי אחריו כדרכן והלכנה מהלכת לאחריה וטרלה מתחיל לשרת לפניו בלילה וכל המולות משרתי אחריו כדרכן וכדרך זה משרתי המולות בשני עשר חדשי השנה המול המשרת בחדש לפני החמה ביום משרת לפני הלכנה בלילה וכן עד שנת המחזור ועד שנת העיבור עד שישלמו שנים עשר עיבורים :

בזמן שהחמה והלכנה שוין כי העיבור ככנס להשוות ימות החמה עם ימות שנות הלכנה כי עשרה ימים וכל שעות וכל חלקים יתירים שנת ימות החמה על ימות שנת הלכנה וכשישלמו שנים עשר עיבורים באין החמה והלכנה שוין בשעה ראשונה שנתו שהוא בתחלת יום רביעי ובשעת שבתאי ואלו הלכנה והחמה חוזרין מחזור ראשון של חמה בראש שנת שני בראש צדק שלישי בראש מאדים רביעי בראש חמה חמישי בראש נוגה ששי בראש כוכב

שביעי בראש לבנה בסוף שבע שעות בסוף שלשה וחמשים ימי מל מחזור הגדול של כח שנה ובאין החמה מהלכת בקרן צפונית הלכנה מהלכת בקרן דרומית בשנה ראשונה בתחלת ליל רביעיית ראש מולד לבנה בשעת שבתאי בשנה שנייה ראש מולד לבנה בשעת לבנה בשנה הג' בשעה שאחריה ראש מולד לבנה בשעת כוכב ובשנה רביעית בשעה שאחריה ראש מולד לבנה בשעת נוגה בשנה החמישית בשעה שאחריה ראש מולד לבנה בשעת חמה בשנה ששית בשעה שאחריה ראש מולד לבנה בשעת צדק בשנה שאחריה כשע השנית או בשעה שלשחמדיה בשעה השלישית או עד שלשה פעמים שמכאן המחזור שלה יונא בסוף כל שנה וכדרך זה תדע לך כי השנים עשר מולות משרתים לבנה בלילה בארבע פינות עולם שלשה בנפון ושלשה בדרום ושלשה בצפון ושלשה במערב ולעולם המולות מוגנים בשני עשר חדשים כל אחד בחדש והמשרת בחדש

משרת

והתכוון כי לך אמרו במדור פלוני כך ומדור פלוני כך אל הודיע שאין כל החוטי ידוים כאחד ועכשם אחד אלא כל חוטא וחוטא נשכס כפי חטאו ואם אי אתה אומר כן איך יפנה לטובות קלות למנות חמורות בענין העונש ואינו שיהי מי שבער על עבדות כלאים ואף על פי שהיא מן החמורות עם מי שהרג את הנפש או שחלל בשבת במיד או שעבד עו ולפי כך תמצא לחכמים נושאי ונותני על היות מדורי גיהנם חלוקים בעונשם במדור עכשו כפי החטא ואל תסתפק בדבר כי עונש הנשמה אי דקה מולדת עליה כמו שהאש מושל על הקש ולפי כך כאמר ועסותם רשעים כי יהיו אפר להיותם כידוים בגיהנם באש דקה מן הדקה המושלת על הנשמה ולפי אלו העניינים אשר עוררנוך עליהם יש לך לדעת כי העונש והגמול אשר לכפש מלמעלה הוא כמו שהעונש והגמול אשר לגוף למטה וזה בלתי ספק ואם כן הרי לך כי בהפסד הנשמה מן הגוף מקבלת השכר כפי השמטה בעולם השכלי המושל על הנפש והגוף אוכלת פירות הגשמיות בעולם הזה שהוא גשמי והנשמה אוכלת פירות השכלי בעולם הבא השכלי ואמנם ראיתי להרכ הגדול רבינו ששה וקל מדבר בעניינים אלו על פי חכמת השכל וכמו כן ראיתי לרב הגדול רבינו ששה ברבנותו מכליג באלו העניינים בדרך השכל ואחר שהתעוררו עליהם בענין העונש דע לך כי בן עזר וגיהנם מכווני הם למעלה בשכל כמו שהן מכווני למטה בהרגש ובאמת כי כמו שתעבא שבע מיני עונש בדין הנקרא גיהנם כך תמצא שבע מיני עדינים בגמול הנקרא גן עדן וכנגדן שבע ביתו של בדיקים כאחול כל כת וכת משבע כיתות יש לו מדור כן עדין וכנגדן שבע מדורות בגיהנם ואם כן התכוון בהיות הגמול מכוון כנגד העונש ואת זה לעומת זה עשה האלקים והרי לך שבעה מיני גמולים בהן דבר והפכו שבעה כנגד שבעה כמו שאמרנו בענין שבע איתיות ובעה עדיין נכאר בעניינים אלו העיקר בהם ולא נוכל לכלול הכה בכל הכללים ותכלית ביאורם אפשר בכלל הכה הרמזים עם קבת הכלל והביאור והכני ככנס בביאור שאר העניינים בעה יתברך ויתעלה :

שבעה קורין בשבת בנר כפרת :

דע לך אחי כי יורדינו יתברך ויתעלה חיבב השביעיות כולם לפניו ועל זה הדרך יסד השביעיות על היסודות שהן השלישיות ולפי כך תמצא השביעיות כמו כן על הראשית וזהו סוד היות שבעת ימי בראשית ועליה שבעה שבותות ושבע שמיניות ושבע שבויות שנים של זבל שבע הזאת ביום הכיפורים וכן כל שאר השביעיות הנמשכים אחר זה ואמנם תדע לך אחי כל העניינים שכללנו בשבעת ימי הפסח ובשבעת ימי החג עם אלו העניינים שאנו כוללין בשאר השביעיות וכריך אתה לדעת כי בהיותו יתברך רוכה ביום הדבר קובע לו שבע כמו ששבעת ימי בראשית הן קיימים לעולם מופת גמור על החדוש ואם כן התכוון בויגית השביעיות ותרצה כי לכוננה אלהית הן ועל יסוד השכל שאין אחריו שכל מיוסדין ואם כן התכוון אחי בהיות שבעה קורין בשבת בשפת תורה עדות על כל שאר השביעיות בהיות מיוסדים על יסוד תורתנו וכולן נכללים בה ולפי קורין שלשה בתמיד ושבעה בשבת עדות על השביעיות שהן בתורה כי כולם אסתים דברי אלקים חיים ומאחר שהתעוררו על כל זה הרי לך אחי מבואר כי מחלקות שני שהיא האלהית שיהא שבע איתיות הנקרא בגד כפרת כל השביעיות כולן מיוסדים עליהם ואחר שהתעוררו בהן לחזור לבאר שאר עניינים הנמשכין בביאור מחלקות שנים עשרה איתיות הנמשכין בדרך וקא

מטרת לחמה ביום ובלילה ואמרה כיש לשבעה חובבי
 לכת בתים ידועים כמו שפירשונו ב"ב מלות ואחר שבארנו יש
 לנו לעורר כי השנים עשר מלות יש להם כמה כוכבי כמה
 וכמה רבבות שאי להם חשבון בהשגת האדם אלא מי שאמר
 בו מוכה מספר לכוכבים לכולם שמו וקרא יתברך ויתעלה שמו
 וכלל הכוכבי נקראו מול ויש מן הפילוסופי אשר הם מתעוררי
 על זה וגם מבאנו רבותינו ז"ל אומרים כשנסבת ברכות בענין
 ותאמר ביון וגומר אמר לו הקב"ה לכביא אמור לה לכנסת ישראל
 בתי שנים עשר מלות בראתי בעולמי ולכל אחד מהם בראתי
 שלשים חול ולכל חיל חיל בראתי שלשי רהטון לכל רהטון ורהטון
 בראתי שלשים לגיון ולכל לגיון לגיון בראתי שלשי גמרתא
 ולכל גמרתא וגמרתא בראתי לו שם"ה כוכבי כשנין ימות
 החמה וכולם לא בראתי אלא בשבילך ואת אמרת עובתי
 ופכתתי ומה הדרוך יש לך להתבונן כמה אלפי כוכבים
 עולים לכל מול ומול שאין שם כוכבים אחרים כי אם הכוכבים
 אשר הם בגלגל המזלות ואמר שנעה כוכבי לכת
 ואם כן התבונן כמה הכלל עולה לכל מול ומול ובלטון הה
 הנכלל בתלמוד שבאנו הפילוסופי מסכימים וכך אמרו כל חלק
 וחלק מאלו יב חלקים יש לו שלשים מעלות שבמא ליב מלות
 ש"ס מעלות וכל מעלה מאלו ששי חלקים וכל חלק וחלק
 לשני חלקי קטנים שהם ולכל חלק השנים ששי חלקי שלשי
 יותר ואם כן התבונן כיצד נששכו בזה הפילוסופי אשר מאמר
 התלמוד ובטאו שני עדים בדבר ואם כן התבונן אחי כי
 המזלות תמאס שני עשר כחות ולכל מול ומול יש כמה וכמה
 אלפים כוכבי שנקראו כולם מול אחד ולא לחנם נאמר הנב
 בא השמים וספור הכוכבים ובראית כי הכוכבים הנראי בשמי
 כולם הם המזלות לרד שאין שם כוכב זולת המזלות ושבעה
 כוכבי לכת וסכל אלו העיניי אשר התעוררו עליהם יש לך
 להתעורר על עיניי המזלות בהיותם נחלקי לשנים עשר גבולי
 אלכסון כנגד בני ישראל ואחר שהתעוררו על זה דע כ
 תמא הפילוסופי מוסכמים בהיות שנים עשר מלות מכוונים
 כנגד שני עשר חדשי בשנה ומה שיש לך לדעת כי המזלות
 לשעלה משבעה כוכבי לכת והם בגלגל שמימי ששלים על
 כוכבי לכת ומה שפעת סתהגים ואל מולך יחד מושל על כולם
 כי אין כח במול ומשלה לעשות דבר שעבמו והוא ית המניע
 את המזלות כולם ונידו לנטל מול ולעבור כחותם ולהחזיר
 הגלגלי לאמור שאחר שהוא יתברך מניעם והתבונן בהיות
 שנעה כוכבי לכת נקראים שנעה כבועי והם בככשים תחת
 יד כובע כי אין ממשלתם טענות כי מושלים עליהם
 שזניעם ודע לך בראית כי הכוכבי כולם אצל המניע הם
 כדאות אכן דומם מתנועע טכח ח' ואף על פי שהכוכבים כול
 הם בעלי כפס מושלים עליהם מניע אותם והם באופן דומם אצל
 המניע שהוא חי ואל המקור שירבה המניע לכו השתנועעים
 לימין או על שאלו אמרו כי רוח החיה באופני ואחר כך
 מתנועעי האופני שאמת החיות כי הוא יתברך מניע
 הכוכבים והמזלות באשכחות השכל הנקרא חיה ואל המקום
 ילכו אשר תניע החיה את האופנים והמזלות שבהם לאותו הכד
 פאשרו אל המקום אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו ואם כן
 הרי תנועת הכוכבים והמזלות ככונה עליונה שאיכס יכונין
 להתנועע מעטן אטנס תניעם החיה בשאמרו יתברך וכל
 תניעם כליות ופרטיות תנועות שכוונות לפי הרצון והחפץ
 לפיכך יתברך וכל זה דבר שחלש אין בו ספק ואחר שכן הרי לך
 מבואר כי הכוכבי והמזלות עבדים הן לעבדי ומכאן עבדים
 השכליי הן מתנועעי ולפיכך אין יכולת בכוכב ובמול להרע
 או להטיב כי המקום אשר יניעו אלו יתנועע ואם כתובותו
 יקרה פה פנעיים רעי עלידי התנועה המסודרת הוא יתברך
 מן על החוסי בו ומבטל כחו של מול מעל אותם שהוא רובה
 בשירת יתברך כאמרו חבי במעע רגע עד יעבור וס' שאלו

הן פניו של זעם ההיים טכח המזלות על סדר השמיד והנועה
 מוכרת וכל כחות ותנועת ביד המניע שאין לו מניע זולתו
 יתברך ומאמתתו יקבלו כח והסככה אפילו אותם המכוני
 על תנועת הגלגלי כי כל התנועות עדין יניעו דבר אחר
 דבר והוא יתברך תכלית ונו יספקו כל הכיכרות וכל התנועות
 שהוא יתברך מניע כל הנמבאי ואין לו מניע חונו לו וכבר
 ביארנו אלו העינייים למעלה בהיות השפעת ובה ומוחרה
 וסגן לכל החוסי בו ואמנם כי בהיות השגחתו תדירה אין
 יכולת הכוכבי כולם להחיק והתבונן כמה הפליג דוד הסלך ע"ה
 כאמרו יי שומרך יי נלך עלידי ישיכך ואמר אחריו יומם השמש
 לא יפכה וירח עליה שאלו הן שעות משלם והוא הדין
 לשאר כל הכוכבי והתבונן כמה הפליג כי בהיות שמירתו אין
 כח ביד השוכב להרע ומה שלחק לטון ששס וירח להיות אלו
 הנראים לעיני העולם בממשלת וכל שכן השאר ודבר זה
 מבואר הוא וגם כל זה רובה אי לעורך אחי בענין המופלג
 הזה כי ענין גדול הוא כבר עוררנוך על היות שמירתו
 יתברך שוכעת על ישראל וכי אינו ספקיר אות ומסלק השגחתו
 מהם ואפילו בהרפת עין שאמר הכה לא יכוס ולא ישן שומר
 ישראל כלומר הוא יתברך אינו יסתרגל בשמירתו של ישראל
 להניחם על דרך המקרים ההיים לפי התנועות לא מעט ולא
 הרבה ואמר אחרייו יי שומרך יי נלך עלידי ישיכך ולטון כל
 לשון הגנה כמו הכל הזה הסגן על האדם מן החמה כך הוא
 יתברך מנין על אהביו מן הכרות ואמר אחריו יומם השמש לא
 יפכה וירח עליה כי השמש משלמו ביום והירח משלמו
 בלילה ואמר בזה נעוד שהוא יתברך מנין על האדם אין כח
 ביד חמה ולכנה ואמר כוכבים להרע לו ולפיכך פירש חמה
 ולכנה ביום ובלילה שהם שעות משלם להיותו יתברך מנין
 על אהביו ויכול אותם מכל שיני משחית המתרגשות לבא
 בתנועת הכוכבים ומה שלחק חמה ולכנה הרי כל הכוכבים
 והמזלות ככללי בהם ואפילו בשעת משלם כי החמה
 והירח משתמשו תמיד זה ביום זה בלילה ולפיכך אומר שמש
 וירח כי באלו ככללים כוכבים ומזלות וכשתבונן בזה הענין
 הנכבד יתבאר לך האמת בהשגח האמת והשמירתו הגדולה
 על ישראל וכל אלו העיניי כבר התעוררו עליהם בטון
 שנעה כוכבי לכת כאמרו כי הוא יתברך פוש בתורה כי
 בהיות השגחתו על ישראל יבליחו כאמרו ופניתי אליכם
 והפירתי אתכם אטנס בהיות השגחתו ססתלקת חלילה וחס
 מופקרי היו כאמרו והסתרת פני מכם והיה לאכול והתבונן
 בשני הפסוקים ותמא בזה כל הסוד מבואר בענין ההשגחה
 שהוא ופניתי אליכם ובענין ההסתלקות שהוא והסתרת פני
 כי פני מלשון ופניתי והמשכילים יבינו וישיכלו ושינו
 האמת על האמת שאין זולתו אמת וכן ביארנו בהיותו יתברך
 משגיח אין ישראל הפקר לפי התנועה הנמשכת בכוכבים
 אמנם כמלק השגחתו ובהפיקרו אותם עלידי מקרה כאשר
 והלכתי עמכם בקרי והבתי אתכם גם אני שבע על חטאותיכם
 וכשתבונן זה הכסוף על העיקר התבונן כיצד פירשנו כי
 בהיות השגחתו מסולקת יהיו הפקר למה שיתנועה שנעה
 כוכבי לכת כאמרו והכתי אתכם גם אני שבע על כל אשר
 אכה אתכם בדרך המקרים ההו מתנועות שנעה כוכבי לכת
 ואל יעלה בדעתך כי מה שאומר בזה הפסוק שבע על חטאתיכם
 הוא שבע פעמים כפי החטא כי זה אינו כן ואינו דבר איפשרי
 שאמר שהוא לך יעשה דין ויעניש יותר החטא באמרו
 יתברך שבע על חטאתיכם והרי הוא מתבאר שדה
 כנגד מדה לפי השעשים ואם לא יכנס לפי משות הדין אין
 לעולם כד קיום כאמרו אם עינות תשמוד יד'וד שיעמוד
 כל שכן שיהיה פעניש אותנו יותר מן הדין מכמה כד דין אי
 אפשר זה ואף כי כאשר והכתי אתכם גם אני שבע הכונה
 לשנעה כוכבי לכת ופירושו כך הוא העונש שפעניש אתכם

חדק

שני

מא

והשכה אשר אכר אכר היא פלגון השגחתי שכם ואותו הפקר לשקדים השתהוים בתנועת שבעה כוכבי לכת והמולות שעליה ולפי כלל הנה עכת שקרה ע' שבע להיות מכת המקר גאה ע' תנועת שבעה כוכבי לכת וכבר הרחבנו המחמר באלו העניינים למעלה יאמנם הכל צורך גדול כי בעניינים דקי' אנו שתעסקים והתבונן כמה שאל לחזקיהו על פי המול קרבה עליו עתו כאמרו כי מת אלה ולא תחיה והוא יתברך בטל כח המול וחיה ולפיכך כלל בכאן הכני מוסיק על יסוד חשט עשרה שנה אומר לשון מוסיק' כמי שמוסיף על דבר ידוע וקובע בשעורו כי זהו לשון הוספה והוא מעשה הנס גמור והוא עדות על מה שאמרונו ונריך אתה לדעת תוספת שנותיו חשט עשרה שנה ולפיכך כשפלת בשם הכולל ט' ט' סין זה כאמרו אמרתי לא אראה י' והוד י' הוא חשט עשרה וכפל שנה אותו י' בארץ החיים וכל זה הענין שבארץ הוא בפרוש אמרתי בלבי שלא היה לי יכולת לחיות ולראות בחיים אלו חשט עשרה שנה שנתוספו על חיי' וזה לא אראה י' ומה שאמר י' בארץ החיים שפרשו כך הייתי חושב בדעתי כי אלו חשט עשרה שנה שנתוספו לי בכאן שלא הייתי עומד בהם בזה העולם כי בעהב שהיו עולם החיים האמתיים והוא אמרו י' בארץ החיים ואם כן התבונן אחי הנס הגדול הנעשה עם חזקיהו בהיותו יתברך טבטל כח המול ושעבריו ולפיכך התפלל עם השם העשיר על הנס הנעשה עמו שהוא י' ואז תרחיק טכנגדך זה העיקר הגדול הנכבד כי מתוכו תכנס לכמה חקירות וכמה עניינים רבים וככבדים ועל אלו העניינים אשר עוררנוך עליהם יס' להתבונן כי תנועת המולות כדכוננו יתברך אס לטוב אס להפכו אס ליימין אס לשאל ואחר שכן הרי לך מבורך כי שנים עשר מולות שושליש עליהם שמיעים וצידו לבטל בוחם והוא שאמר רבויאל וטכנייה עביד בחיל שמיא בהיות' עושים הכל כדכוננו יתברך ודי כמה שרמונו בעניין המולות ובחזור לבאר שאר עניינים צעה :

שנים עשר חרשים :

הו זח טי לג צק :

- דע לך אחי ושמך האל כי כמו שאמרנו שנים עשר מולות בעולם כן תבא שנים עשר חרשים כנגדם בשנה וכל מול ומול שמשל בחדש :
- מלה** זומח בביון שמשש את החמה ביום ואת הלבנה בלילה :
 - שור** זומח באייר שמשש את החמה ביום ואת הלבנה בלילה :
 - תאומים** זומח בציון שמשש את החמה ביום ואת הלבנה בלילה :
 - סרטן** זומח בתמוז שמשש את החמה ביום ואת הלבנה בלילה :
 - אריה** זומח באב' שמשש את החמה ביום ואת הלבנה בלילה :
 - בתולה** זומח באולול' שמשש את החמה ביום ואת הלבנה בלילה :
 - מאזנים** זומח בתשרי שמשש את החמה ביום ואת הלבנה בלילה :
 - עקרב** זומח במרחשוון שמשש את החמה ביום ואת הלבנה בלילה :
 - קשת** זומח בכסליו שמשש את החמה ביום ואת הלבנה בלילה :
 - גדי** זומח בטבת שמשש את החמה ביום ואת הלבנה בלילה :

דלי' זומח בשבט שמשש את החמה ביום ואת הלבנה בלילה :

דג'ים זומח באדר שמשש את החמה ביום ואת הלבנה בלילה : נמצאת אומר כי המולות חלוקים הן לשנים עשר חדשי השנה :

ואחר שביארנו דע לך כי כל חדשי' מחדשי השנה עדות עליו יתברך שהוא חידש העולם ועיקר הגדול שברוך אתה לדעתו הוא מהלך הלבנה בכל חדש וחדש דע לך שאין חדשה של לבנה כמותה מתשעה ועשרים יום וחצי ושתים ימות שנה וע' חלקים ומהלך הלבנה בחדש כמהלך חמה לשנה בשנים עשר מולות מפני ששמש החמה בהמטה ומעשה הלבנה בוריות נמצאת הלבנה בכל חדש שזהה בכל מול מהשנים עשר מולות שכימימים ומחבה ומתבאר לך כי בכל ראש חדש כשהלבנה קרובה לחמה נקו האמצעי הרי הלבנה מבלת כינוי וכן החמה בהיות החמה בראש והיחד בסוף הרי שניהם מכונים בגלגלה כנגד זה והמה עומדים בחני בגלגל המישור ואס יכריד התלי ביניהם אז תהיה לקות החמה כי הלבנה כשהיא נוכח החמה והתלי מתוך בין הירח ובין החמה אז תחשך הירח בהשטר החמה ותיחם הירח שונפת מן הארץ קצת אור החמה ולא כל אור החמה מפני שגוף הלבנה קטן מן הארץ כל שכונן החמה ולפיכך אין כח בלבנה להעלים מן הארץ גוף החמה כולו ואלו נראית החמה בקצת אור לא מאור וולתי כמאור הלבנה בעת חדושה והההכאר מכמות הלבנה לפתח עינים והוא לקות השמש ותדע לך כי חמשה עשר ימים ראשונים לחדש החמה הולכת לפני הלבנה והלבנה אחרת מהאור הנשפע עליה מן החמה וכאשר תגיע לאמצע החדש יראה גוף הלבנה מלאה אור בהיות הלבנה והחמה מבישים זה לזה פנים מול פנים ובהתקרב זה לזה מתשפע אור הלבנה עד כי בצוף החדש שדנקים יחד כראה גוף לבנה שחור כולו כי השמש נכח מאורה בטל מאור הלבנה כי גוף הלבנה עבה ויכסה הוא מתרחק מן החמה כמהלך הלבנה בחדש אז מבהיר מהאור הנשפע עליו מן החמה וכשהוא עתקרב אל החמה אז אור הלבנה שיתפעט מפני אור השמש וזמן שהחמה למטה אחריה כשתכית הלבנה למעלה בכיפה כל התלי מכריח בנותים ומונע מן הלבנה אור החמה ואי גוף הלבנה נראית שחור בלא אור כיוון שאין הלבנה שאירה כאור החמה אז כשפע עליה כשאר השעות והוא לקות הלבנה והשפער להיותו באמצע החדש כשהלבנה רחוקה מן החמה וכל ט' ימים ראשונים לחדש הלבנה רודפת לחמה ושאירה בשערב וחשיכה נמרח וט' ימים האחרונים לבנה הולכת לפני החמה ונראית החמה כרודפת ולבנה חשכה לשערב ושאירה למרח ואמנם רונה אני לעוררך עוד בענין התלי בהיות לקות המאורות נכח התלי הוא כדמו' מחש עקלתון וגשמו אש רוח ומים והוא נתון בקיץ הכבישי זיש בו שבעה איברי רוח ליישר מסלול שבעה גלגלי כוכבי לכת מדרום לצפון ושכפון לדרום אטנם לא להיותו מותר אותו ממרח למערב ביום ומשערב למרח בלילה וכל הכוכבים והמאורות הן ארוקים ראשו מכוד חמה וזכו מכוד לבנה והו העכה אור שני המאורות ואור שבעה כוכבים והמאורות בכלל והו הכרעת הכוכבים כולם מדרום לצפון ושכפון לדרום והכל בשאמר צוראו יתברך ואחר שביארנו לך דע לך כי הלבנה כמו שאמרנו מהלכת בחדש אחד מה שהחמה מהלכת בשנה ולפיכך תמנא החדש של לבנה בכל חדש וחדש וברוך אתה לדעת כי בראש החדש או בסופו הלבנה עתקרב כנגד הקו השווה לחמה בגלגל המישור ולפעמים תעמוד הלבנה שחורה בהיות התלי מפריד בינה ובין החמה אז תעמוד הירח בעין שחור בפני החמה ויחשך קצת אור החמה אל הארץ ואעם לא כולה כי קצת המנע משמש נרע בהיותה קטנה כשמש יא א I I I א חלקים

חלק

שני

ככל מול ומול עשרים וחמשה ימים : וזוגה שהיא למעלה מסכך הנגלל באר חדשים וכשכא זוהה בכל מול ומול עשרים ושבעה ימים ומחצה :

כוכב חמה שהיא למעלה מסכך הנגלל בשנים עשר חדש וכשכא זוהה בכל מול ומול חדש

ימים : וצמארים שהוא למעלה מן החמה מסכך הנגלל בשמנה עשר חדשים וכשכא זוהה בכל מול ומול חדש ומחצה :

רצדק שהוא למעלה ממאדים מסכך הנגלל ביד שנה וכשכא זוהה בכל מול ומול שנה תמימה : ושבתי הוא למעלה מנדק מסכך הנגלל כל שנה וכשכא זוהה בכל מול ומול בשתי שנים וחצי :

וכשכא שבתי שהוא שני שנים וכשכא לזכה שהיא ראשונה כי שנה מסכך שבתי בשנה מסככת הלכך ביום א' כי הלכך מסוככת הנגלל בשלשים יום ושכתי בשלשים שנה חה זוהה בכל מול ומול שני ימים וחצי : וזה שנה שתי שנים וחצי : ואחר שביארנו כל זה דע לך כי אורך המולות שבפון לדרום ורחבם ממזרח למערב וכלל חלקן וחלק מהנגלל בחלק לשנים עשר מולות וכלל חלקים הכוכבים וכלל מול ל' מעלות : וטו מעלות לאורך המול שבפון לדרום : וטו מעלות לרחב המול ממזרח למערב והנגלל חודר כולו ללילה יום : ועת המול הראשון שהיא פרה לומח בראש יום שן הארבעים השמש עולה במעלה ראשונה יום שני בשלשים יום ושני בשלשים יום אחר תשלים השמש שלשים יום ושני שעות ושחנה בשלשים מעלות המול כל יום הולכת החמה מעלה אחת ושזהה במעלות המול יום אחד ועוד חלקים : ולכל מעלה שאלו המעלות יש כשה חלקים שניים ושלישים ורביעיים כנגד נקודות וחלקים שבמעלות המול :

וכשכא החמה חוזרת להלכה בשנה ימים ורביעי וכשכא עולה בשלשים מעלות : שהן שלשים מעלות לכל מול ומול כדרך שאמרנו בכל שנה ושנה : והרי החמה הולכת בשנה בשלשים מעלות : וזהו מאמר הכתוב בולך אל דרום ושוב אל כפון כי שש חדשים מוצב החמה לפאת כפון מטלה ועל שאר ששה חמשים ועד תשני : ואז הימים מאריכין כהגיע לנקודה אמצעית אשר בקצה הנפון ואז חוזרת לדרום במעלות עד תשני : ומתחילי הולכת החמה לנד דרום עד תבת : ואז הימים מתקצרים בתכלית הקונד עד הגיעם לנקוד אמצעי שבהליכת דרום ואז חוזרין למעלות בשלשים מעלות עד ניסן כשלאה החמה הולכת בימי הקץ בדרך ההיקף לנד כפון לחמש הארץ ושאר המולות : ומשכא הולכת החמה האלכת בימי החורף בדרך העברה לנד דרום ומשכא הימים ארוכים בימות החמה כחבי מהלך החורף שהוא ירח תבת וכן עד תמוז : וכשכא הימים מתחילין לקצר בחי מהלך החמה בקץ שהיא ירח תמוז : סוף דבר כל מה שהחמה נוסה במעלות המולות לפנות כפון הימים מתחילין להאריך שהרי היא קרובה ללכת בלתי הקף וכשכא לאה החמה הולכת בכל שנה בין כפון לדרום במעלות המולות וסוכבת כל יום ממזרח למערב כשכבה ובקומה : ואם נמצא כפון לדרום למהלך החמה בכל השנה למעלות המולות וכשכא ממזרח למערב להיות החמה וזדחת כמזרח וסוקפת כשערב : ובקץ וזדחת כמזרח וסוכבת בקנה כפון והמים ארוכים והאור שבתחם : וכחורף וזדחת כמזרח ובלה במערב הלכה במעלה הנגלל בין כפון לדרום באורך מעלות המולות : ואם תסתכל באלו העניינים יתבאר לך האמת בשינוי הימים והלילות לאותם העומדים במרכז על אותם העומדים בקנה האקלימיים כי לעומדים בנקוד אמצעי בארץ להם הימים והלילות שיים ולעומדים כנגד האקלימיים כנקוד קטני כפון ודרום להם הקץ ששה חדשים יומם וששה חדשים בחורף לילה לבי מהלך השמש שבפון : וזהו מה שהקץ ולפי מהלך השמש ששה חדשים בחורף בדרך העברה : וכדוריה כי די כשה שבארוכה על כל הרמו לכל טשכיל ומתוך אלו העניינים יבא אדם לנסה חקירות

חלקים יותר מן החמה : ולפיכך אין לקנות החמה אחו כל הוק החמה כי אם מקצתו : והוא קדרות השמש בזהית התלי ספקים בין השמש והירח : וכשכא הירח שאף מאור השמש כראש או כוכב או עומד השמש כראש או כוכב או עומד בפני השמש כעב שחור : ולא תמצאו קדרות החמה ביום בזהית מהלכה על הארץ ביום זהו כראש השמש או כסוף : ובהיות הירח עומד כנגד השמש סוף השנה כנגד נגלל המישור והתלי מתוך כתי : והרי קדרות השמש בדרך זה תלי בלקות הירח : ודעו כן בדרך אלה לדעת כי בשלשעות החדש מהלכנה והחמה פוכים זה כנגד זה בהחמה רחוקים זה מה : אם ישעלו כנגד קו התלי ויפדו ימימה או ימסך הירח באמצעות החדש : מאחר שהתלי מסתיר אור השמש מן הירח או יתקדר הירח בפתלים משנו אור השמש והוא לקנות הלכנה : וכשכא חזרנו למעלה כי כל מה שהלכנה מאירה הוא מפאור השמש מן המעלה : ונפיכך תמצא הלכנה מאירה באמצע החדש שד מאל : בזהית השמש רחוק ממנה ומימים שניהם איש אל אחיו והירח מקבלת אור השמש : וכל מה שבתרחק הירח מן השמש הקבל ממנו אור : ובהתקרב אליו תמסך מפני אור השמש והוא בסוף החדש : ולפיכך תמצא הירח כולד בראש החדש רק כל אורו המועט שהוא נפרד מן החמה באמצעות קו השנה ובהפרד זה מה בנקודה האמצעית זהו מולד הירח השלם כי בהיות שניהם זה כנגד זה אין כח בלכך לפגוע בו : גופה עומד שחור כעב וכשכא מפני החמה : ובהיות זה נפרד מה או הלכנה מקבלת מן החמה אור וכל אשר ישימו להתרחק זה מה תוסף הלכנה לקבל כח אור מן החמה בזהית רחוקים זה מה ופניהם איש אל אחיו : וכל אשר יקטפו להתקרב הלכנה חוסרת והולכת לה עד שתתכסה כולה בסוף החדש בהתקרב הנקודה האמצעית כנגד החמה בקו המישור : ואחר שביארנו זה : דע כי החדשים קבועים הם למהלך הלכנה ולהיות מתחדשות בכל חדש וחדש : ולפימה בדרך אשר ביארנו לך מול מהלך הלכנה בכל חדשי השנה : ותבאר לך מול לקנות המאורות בדרך התנועות : ובהיות התלי מפרד והחמה תלקה בראש חדש או באופה : והלכנה תלקה באמצע החדש : ואחר שהתעוררנו על כל זה דע לך כי חדש החמה שלשים יום ועשר שעות ומחצה : וחדש הלכנה תשעה ועשרים יום ומחצה ושתי יודות שעה ויג חלקים : וכשכא זה אנו באשכחן מועדים ומשנים ותקופות כל אחד ואחד כפי שהיא : ואם כן דע לך כי בהשנה חוזרת הלילה בחדשי הלכנה ובחדשי החמה זה כדרך זה בדרום ושיש עשר חדשי החמה מהפרס ששה ורביעי : ויצ חדשי הלכנה מספרם ש' ולשלי יום ותלגו חלקים כמו שביארנו למעלה : ותדע לך כי בכל שנים עשר חדש תמצא ארבע תקופות : ובכל תקופה ותקופה תשעים ואחד יום ושבע שעות ומחצה ותקופת חלקים ודגעים : שהו שלשה חדשים פני תקופה לתקופה : אב אלול תשרי מ' חשוון כסלו תבת שבט אדר ניסן : תקופת ניסן אייר סיון תמוז ראייה מן התורה מכין : בציאור אמרו בפרקי ר' אליעזר עוד כל ימי הארץ געוקניר וקור וחוס : ופעם תקופת תשרי שבו היא וריעה : וקציר זה היא תקופת ניסן : וקור זה היא תקופת תבת : וחום זה היא תקופת תמוז : קיץ בעתו וחורף בעתו מכין החמה ביום ומכין הלכנה כלילה לחשיבותו : וחס הפתכל בעניינים אלו יתבאר לך האמת בהם בעניין שבו יהיה די : ומכל זה אשר עזרנוך עליו יך להתבונן מול תנועת העולם היות השנה גחלקת לשנים עשר חדשים וכל חדש מאלו שתכנה על פי המשכון כמו שתמצא שנים עשר מולות ושאר הכוכבים שהנהגו עליהם חפון : ותדע לך אחי כי הלכנה מסוכב הנגלל בכל חדש וחדש תמך : וזהו מול ומול שני ימים ומחצה וכוכב שהוא למעלה מן הלכנה מסכך הנגלל בעשה חדשים וכשכא זוהה

אֲחֵרֵי עֲשׂוֹתָם הַתְּבוּנָה אֲחִי בְּשֶׁהִשְׁתַּחֲוִינוּ בְּשָׁמַיִם עֲשָׂר
 חֲדָשִׁי הַשָּׁנָה בְּהַיּוֹת הַמַּהְרֵךְ הַחֲסֵה בָּהֶם בְּגִלְגָל כִּיבְּמַעֲלֹת וְכִל
 מִן! וְהָלַךְ מִשָּׁמַיִם עֲשָׂר מְעֹלֹת יֵשׁ לְהַסֵּל שְׁלֹשִׁים מַעֲלֹת כְּנֹגֵד
 בְּלִשְׁמֵי יוֹם לַחֲדָשׁ וְעוֹלָם - כְּמִצְוֹת הַמַּהְרֵךְ הַחֲסֵה כָּל חֲדָשׁ וְחֲדָשׁ
 כַּחֲדָשִׁי הַשָּׁנָה בְּמַעֲלֹת יְדוּעוֹת כְּנֹגֵד הַיּוֹשִׁים - אֲמַנְסֵם כִּי מַעֲלֹת
 גִּלְגָל מְעֹלֹת בָּם יִשְׁוֹת הַחֲמָה שְׁמֵהּ וְרִבִּיעַ וּבְאֵלֶּה הַחֲמָה חֹרֵר לְסוּף
 וְרִבִּיעַ תִּמְכַּח הַעֲבִיין הוֹלֵךְ עַד הַמַּחְזֹר הַגָּדוֹל לַחֲמָה חֹרֵר לְסוּף
 כַּח שָׁנָה שִׁשׁ תִּי הַחֲמָה עִם הַלְבָנָה וְזוֹ בְּמַחְזֹרָה וְזוֹ בְּמַחְזֹרָה -

וְאִם כֵּן הַתְּבוּנָה אֲחִי בְּאִמְרוֹ יִתְבַּרְךָ בְּתוֹרַת הַחֲדָשׁ הַזֶּה לְכֵס רֹאשׁ
 חֲדָשׁ בְּהַיּוֹת חֲדָשִׁים מְכוּוֹן כְּנֹגֵד מַעֲלֹת בְּמִשְׁחַת הַמְּעֹלֹת
 וְכִבְרַת הַפְּלִיגוֹ רְבוּתֵיכֶם וְלִבְאֵלֶּה הַעֲבִייִים בְּכַמְהַ שְׁמֹמֹת - וְגַם
 רִאשִׁית רִבִּי אֱלִיעֶזֶר הַגָּדוֹל בְּאֵלֶּה הַעֲבִייִים מִכְּלִיגֵי - אֲשֶׁנֶּס אֲיִנִּי
 מִבִּינֵי לְאִזְוֹת בַּל כוֹסָה בְּלִקּוֹת הַחֲמָה וְלִקּוֹת הַלְבָנָה - וְכַמְדוּמָה
 לִי כִי עַל דֶּרֶךְ הַתְּשֻׁמָּה כַּתְּהַגֵּב זֶה - וְעַם אֲמַר רִבִּי כְּהוֹרָאִי
 אֲמַר גִּיּוֹרֵת הַמַּהְרֵךְ בְּעִינֵי לִקּוֹת הַלְבָנָה וְלִקּוֹת הַחֲמָה וְאִיכֵי רֹבֵזָה
 לַהֲרִיךְ וְכַמְדוּמָה לִי כִי לִי בְּמָה שֶׁרְטוּנוֹ עֲבָשׁוֹ בְּעִינֵי הַחֲדָשִׁים
 וְהַיּוֹת נַחֲלִיקִים בְּמַהְלָכֹת בְּמַעֲלֹת הַמְּעֹלֹת - וְהַנְּכִי כִכְסֵי
 בְּבִיאוֹר שֶׁאֵר הַעֲבִייִים :

שנים עשר שיעורים בנפש:

הו זח טי לנ סע צק

דע לך אחי כי כמו שאמרנו שיש שנים עשר סכהיגים בעולם
 וכן שנים עשר פולות שנים עשר סכהיגים בשנה
 שהן שנים עשר חדשים כן שנים עשר מנהיגים בנפש
 האדם ואלו הן כבוד מרה טחול ושש כולית ימין
 כולית שמאל - קורקבן קיבה יד ימין - יד
 שמאל - רגל ימין - רגל שמאל - וכבר הודענוך
 בהיות האדם עולם קטן וכל נורתיו מכוונת כנגד העולם העליון
 כמו שאמרנו למעלה בסוד שנעשה ושלשה - ואמנם כי איני
 צריך להאריך ולהרחיב הבה המאריך כי סביון הוא - והנני
 בכנס בבואו שאר ביאורם ושאר עניינם - ואמנם כי אלן
 השנים עשר מנהיגים אשר בנפש תמכא אותם נחלקים לארבע
 מחלקות של שלש כנגד ארבע תקופות בשנה של שלש שלש
 וכנגד ארבע מחלקות קטנות לארבע רוחות מזרח מערב
 צפון דרום כל אחד נושא דגל שלו - והנני בכנס בבואו
 העניינים הנמשכים בדרך חכמות האלהית בנפש :

שנים עשר שבטים :

הו זח טי לנ סע צק

דע לך אחי שיצרך האל כיון האומה היחידה תמכאה
 מכוונות כנגד נורת העולם - בהיות העולם שכוונת
 כנגד מעלת - ואמנם כי בהיותינו רואים כמה מעלות טובות
 מעל מעלת השפלים - לא נוכל לומר כי העליונים נכראו
 בתכלית כוונת הנבואה בעבור כוונת השפלים כי אינו דין
 שימכא גדול במעלה בעבור כבוד שפל המעלה - אמנם תדע
 לך כי הכחון הגדול המכבד כל אלן הטענות ואלן העניינים
 הוא בהיות תורתו הקדושה נכתבה לישראל אשר בה יעלן למעלה
 מעטלות העליונים וישגו השגות גדולות אפילו מן השפלות כי
 אינו יכולין להשיג ולעשות בדתותינו המסורה בידינו והשכלים
 העליונים אף על פי ששניגים אין יכולת בידם לעשות בו כשאר

מה שאין כן בתחתונים כאמרו הנה נתתי לפיכך היום את החיים
 ואת הטוב את המות ואת הרע - ואם כן הרי יש לתחתונים יתרון
 גדול על העליונים - בהיות מתגברים על העליונים בכח התורה
 השכלית העליונה המסורה בידם כי בו יוכלו להיות למעלה
 ממעלותם וקיום התחתונים אף על פי שהן תחתונים גורם לקיום
 העליונים בהיות התורה מסורה ביד התחתונים כאמרו אם לא
 בריתי יומם ויליה חוקות שמים וארץ לא שמי - וידוע כי חוקת
 שמים וארץ תלוין בכרית שבינו יתבדך וכן בני ישראל אף על
 פי שהם בעולם התחתון - ובדרך זה יכולים אנו לומר כי יש להם
 לישראל יתרון על הנבראים כולם - ואף על פי שיש
 פליונים עליהם כיון שהשפלי הגורם לקיום העליונים שהוא
 התורה המסורה ביד ישראל - ולפי זה הדרך יכולין אנו לומר כי
 הגלגלים והנבואות הן זו התכונה בעבור ישראל ככראו - ומאחר
 שכל אלן הנמשכאין תלוין בהיות ישראל מקיימין התורה שבה
 נבראו כולם - והו עיקר גדול ויסוד כבוד בהיות ישראל עולים
 למעלה ממעלת הגלגלים והשכלים בכח התורה - ואם כן יש
 להם לישראל יתרון על מלאכי השמרת - וכל שכן על שאר נבואות
 השמים - ומדרך זה יכולין אנו לומר כי שאר כל הנמשכאים כמכאו
 בעבור ישראל - והו מה שאמר רבותינו וְלִבְאֵלֶּה בְּמַסַּחַת בְּרִכּוֹת
 בְּתֵי שָׁמַיִם עֲשָׂר מְעֹלֹת בְּרִאשִׁית בְּעֹלְמֵי כו' - וכולם לא בראתי
 אלא בשבילך כל זה בהיות התורה מסורה ביד ישראל יש לה
 יתרון על כל הנבראים כולם - וזה יכולין ישראל לעלות למעלה
 מכל השעלות העליונות עד הגיפס למעלת התורה שהיא
 למעלה מכל הנמשכאים והיא מושכת את ישראל להעלות מכל
 השעלן העליונות אל בית נפתר - ולפי זה הדרך יכולין אנו לומר
 שיש להם לישראל יתרון על כל הנבראי בכלל ופרט - ומה הדרך
 נוכל לומר שנבראו כל הנבראים בעבור ישראל כשו שאמרנו
 מאחר שיש להם לישראל בדרך זה מעלה על כל שאר הנבראים
 אמנם במאמר הדרכים לא נוכל לומר שהעליונים בעבור
 התחתונים כי זה אין ראוי ואינו סוף הדין להיות הנכבדי כמשכים
 בסכת הנבזים והנקלים - והו הדרך יחזיקו בה הפילוסופים
 כולם שמוסמ מעלת האדם למעלה משלש מעלות ואמרו שאי
 אפשר שימכאו שתי מעלות שעליהם ככבודות הרבה יותר משנה
 בעבור כבודו והביתה כי זה אינו כן ואינו ישרה - ודעתם בזה
 אצל המעלות כמדושה לי ככובה - אמנם מה שאנו אומרים
 בהיותם כולם נמשכים בעבור ישראל והו האמת בהיות ישראל
 מקבלים התורה שבה יעלן למעלה מכולן - וזה ראיתי לקחת
 הפילוסופים שאינם מודים - וכן היה להם לעשות כיהם על
 עבנם אומרים האמת מאחר שאין התורה מסורה להם - ודבר
 זה ידוע הוא כי לא בעבורם נברא העולם מאחר שהם שפלי
 השעלה ואין להם כמה יתעלן - ואמנם כריבין אנו להרחיב הנה
 הדברים בהיותם רואים כמה חכמים מחכמי תורתנו כמשכין
 אחר זו הדעת אשר בה יחזיקו הפילוסופים וגורים המאמר שאי
 אפשר לו לאדם להיות כבוד ממלאך וגלגל - ואם הפילוסופים
 אומרים כן ראוי הוא להם לאמר כי מדרך התולדות אמת הוא
 אמנם חכמי תורתנו התפיה הגדול עליהם כי אין מעלת תלורה
 בדרך התולדות - כי אם בדרך השגותו יתבדך כי התולדות וכח
 המולות נטלים הסכליוני - בהיות הכיפיים והכפלות נעלים
 דלת בפניהם וראויין אנו להחזיק בזה הסברא ולגזור על האדם
 השלם בשלימות ההשגה ולומר עליו כי כבוד הוא יותר ממלאך
 בכח השגותו יתבדך אשר האדם משיג שאמתת תורתו - ופכה
 ראיו את המאור הגדול רבי משנה בן שיימין וכר דניק לברכה
 מחוק ומתחוק להורות ולאמת שאין האדם כבוד אפי' כנגלגלים
 כל שכן כמלאכים - וכל זה אמת אמת הוא מדרך התולדות
 ומערכת הדברים כמו שאמרנו - איכס תורתו יתבדך
 המסורה בידיו מכח וטעלת התולדות והערכת ומשימה
 העליונה כבוד באמתת ההשגה העליונה לא בדבר אחר - ואם

על דרך ההשגה הרי מערכת התולדות כאין אצל הענין ואלו הוכרכו לכל זה בהיותו רואין הרב הזכיר וק"ל מחויב לומר בפסוק המורה כי בהיות האדם מוריד מביאות החומר שלו אצל הגלגלים ירגיש בפסוקו ושאינם נכבדים בעבורו כל שכן בהיותו נכרך אצל המלאכים שהיו יותר עליונים וכבדים מן הגלגלים ואולי תמה עליו בהיותו טוען טענה זו והלא כילנו פסכיים ומודים היות חומר האדם בתכלית השמלות ושאיין הכונה בו וולתי נכפש העליונה השכלית הוכה הכונה מהמקור העליון הנשלטת מאתו יתברך להדריך את החומר בדרך הישר ושה יאמר הרב וק"ל בהיות נפש הנדוקה הנדוקה במדקף השכל ושוקק שבעתים כערכת אצל חומר הגלגלים ואף על פי שחומר הגלגלים זך וטהור דבר ידוע וברור שאין מעלת חומר הגלגלים כמעלת נפש השכלית אשר באדם מאחר שזה חומר וזה שכל ואפילו יהיה החומר בתכלית העליון ואשר השגיל בחומר ידע היה לו להשגיל נכפש אשר בו הכונה ואליה התשוקה ואם כן מדקף זה יכולין אנו לומר כי מעלת האדם נכפשו למעלה מן הגלגלים והלא תראה כי גבולית הרחוק הוא בחומר ותכלית הקורבה הוא בשכל והואך יהיה חומר הגלגלים נכבד מפני הנדוקה הנדוקה ממקור החיים ולפיכך קשה עליו מאשר הרב וק"ל וברוך עיון גדול ואם אשר יאמר הגלגלים בעלי נפש משיגים יותר מהשגת האדם ומאשר שחומר הגלגלים נכבד מחומר האדם כל שכן נפש הגלגלים מפני האדם ולכן הגלגלים מכל פנים למעלה ממעלת האדם דע האומר כי אף על פי שאמר בגלגלים שהן בעלי נפש לא נפש נבדלת מהם כמו שהנפש נבדלת מן האדם אמנם בהיותם יסודות בעושים עבלי מרכבת חומר חומר וכולם חיים באמר בהן שהן בעלי נפש מנד שהן יסודות חיים וכל המגבילים יבין כי ענין גדול הוא זה וכבר רמזו דבריונו בבראשית רבה והארץ היתה תהו ובהו ובהו מתאבלת ומטערת אבי והשמים נבדלו באחד והשמים יסודות חיים והארץ יסודות מתיים והתבונן בהיות נפש הגלגלים באמת היא נכפש יסוד הגלגלים והיא היא ובהיותם יסודות הוכרכו לומר שהן בעלי נפש כלומר בעלי חיים לא שתהא נפש שורה עליהם להחיותם כמו שהיא שורה בגוף האדם ואם כן הרי נתברר כי נפש הגלגלים היא אמת היותם יסודות חיים אמנם חומר אצל נפש האדם שהיא אמת גוררה להחיות את החומר אין הענין כך ולא היה ראוי להרכיב בדבריהם אלו כל כך כי מתרי מרכבה הן אצל הכהלה דפקתו לענין ואם תתבונן באשר אשרנו נתבאר נפש האדם או נפש הגלגלים והלא תראה הגלגלים מתנועעים במאשרו באשרו כי דע החיה באופנים נכבדים ילכו ובעתים יעמדו והאדם מתנועע ברבנו באשרו הנה כתיב לפיך את החיים זאת הטוב את המות ואת הרע ואם כן התבונן שאין לי רשות לגלות לך יותר כביאור והכלל העולה מדבריו להודיעך כי באפשרות נפש השכלית היושב באדם שהוא נכבד מן הגלגלים ואפילו מן השכלים כמו שנבאר ואמנם עכשיו בעל הגלגלים רבי אברהם בן עזרא לומר שהגלגלים נכבדים מן האדם כל שכן המלאכים והעתידי דבריו על הגלגלים והוא הוא יודע כי הוא גאון ונתפש על הגלגלים שהאדם נכבד ממלאכי השרת והוא כן עזרא להפליג עליו ולומר שאינו כן כי המלאכים שאמרו רבותינו שהאדם נכבד מהם אינם רק המלאכים המתחלשים בכל רגע כלומר כל דבר טעשה שליחות ומדועה לוי כי כונת בן עזרא אצל מאשר רבותינו וכוננו לברכה ככלים ויום הקנה בראיתו של מלאכים ואומרים שיהיה לפניהם והולכים להם כי אלו הם כל דבר העושה שליחות לפי שעה בהיותו נקרא פלאך

ואין בכל אלו הנדוקות הנסודות השכליות הנקראים ע"פ עשירי סוף דבר אומר שאי אפשר שיהיה האדם נכבד ממלאכי השרת שהן בני העולם העליון הנקרא עשירי והביא ראיה מענין יהושע באשרו למלאך מה אדוני מדבר לו עבדו כי המלאך אדון ויהושע עבד וכן באמור התקועית לדוד ואדוני כמלאך האלקים הרי כשרכתה להפליע בשמחה השויה אתו למלאך ולא יותר והוא סוף כמה טענות וכמה עניינים להחזיק בנה זו וכבר אמרנו כי נד התולדות ומערכת הדברים כל דבריהם נכונים אמנם השגרה יתברך באמצעות התורה הפסורה בידינו מכללת כל אלו הטענות ויש לנו להשיב עליו כן יאמר ידי הושיעה לי דע כי היה לו לעיין אם יהושע ודוד הם עליונים אשר בניין האדם או איש עליונים וכבדים מכל מין האדם והיו עבדים לפני המלאך היה לו לטעון כך אמנם מלאכו משה רבינו אדון כל הנביאים עליו השלום שהיה גדול מיהושע ודוד בהשגה ואם דוד עליו השלום היה למלאך הרי ששה גדול מדוד והמלאך והכן אחי עד מאד ואנו צריכים לבאר ענין זה ולדעת כי הכבוד שלנו אינו תלוי במערכת התולדות ובחומר כי אם בכח ההשגה העליונה שזו היא מעלת הנפש השכלית ויש לכל בעלי נפש להתבונן בנפש גדול ועמוד פתח תקוה שאנו פותחים עכשיו הרי כל החכמים שודים כי כל המלאכים בני העולם העליון הם שכל בלבד ואין שם גוף וגויה שהם באישים מחקור השכל ואין שום דבר מעכב בהשגה כי אם גודל התעלמות המושג יתברך ויתעלה ברוך שמו והנה כולם מושכים יחד כי מטענות המקור העליון השכלי נפש האדם נמשכת לאי אפשרות זה שהרי כל שלטתה מן העולם העשירי שהיא עולם המלאכים חומר וכפש האדם חלילה מהיותה חומר כי אם יורו השכל ואם כן מהמקור אשר בני העולם העשירי נמשכים ששם היא נמשכת בלתי ספק וזו הנפש השכלית אם הולכת בשליחותות ויתעלה ברוך הוא להיותה הולכת ושורה בחומר גוף האדם שהיא מורכב ויש בו כמה מיני מונעים ומפסיקים את הנפש מהשיג השגות יתברך כל עוד שהיא בגוף האדם ואם הנפש הזאת נמשכתה מן העולם העליון שרתה בגוף האדם ונבדלה ממנו בכל מיני הבדל וינחה נקיה מכלתי שיתערב עם החומר ולא נדבק בידה שמונה מן החומר שמונה הוסיף שהיא סוד החומר ונתעלית בדרכיה מדרכי החומר ולא די שנתעלית אלא שהדריכה את הנוף בדרכי השכל ונדקה והנדקה הלא דין הוא שהיא מעלתה באחרונה יותר שבראשונה מאחר שהלכה בשליחותה יותר ועשתה טוב לפניה ויבאתה נקיה כבוד הרי בראשונה ממקור העליון שהיא מקור המלאכים נגזרה וכשלבשה שליחות ונמרה שליחותו והופיעם בעמלתה ובכבודה הרי היא מתעלית אחר כך מן המקום אשר היתה שם בראשונה והנה בראשונה ממקור המלאכים נשגתה ואם בראשונה ששם קל וחומר באחרונה והתבונן בזה שאשרו נכפשו של ששה נתונה בין כשא הכבוד ובין במשטרון וענין זה עשוק מאד והו ונדק יסוד עולם ולא על הכל אנו אומרים זה עשוק ידוע ואם אומר יאמר הטוען כי נפש האדם ואף על פי שהיא עליונה בהתקרבה אצל החומר יורד משפלתה זה אינו כן ואינו יורד כי השם יתברך ויתעלה ברוך הוא כל דרכיו משפט ואין דבר שכל פעולותיו אשר יורידו טעלתו כי הוא יתברך אינו עושה דין בלא דין ואם תתבונן שוריד שאלו ועל תתבונן אמתת נפש האדם אשר שלבשה שליחותה ויבאתה יגוררת כי רב הפועל שהן המלאכים בכח הנשמה בפועל וענין זה עשוק כענין ואם כן שאנו הדרכים אשר שתעורנו

התעוררו עליהם לכל בעל שכל להתבונן במה הוא מעלת תורתו התמימה אשר היא מברך לנשמה כי בכח דרכי התורה תוכל הנשמה להתעלות למעלה מן השכלים הנפרדים וכן המשכיל כח של המדות כיוון שזו התעלות הכפס בין ביתא ובין העיני ואשר אומר בן עזרא כי ששה רבינו עליו השלום אומר בשעת מיתו אתה החלוקה להיות מה שידע ששה ראש ההשגה לחלק ולא תכלית מי יתן הייתי עומד לפני בן עזרא ואשר לו אם יש מלאך שיגיע לתכלית שפיותו ומכמתו יתברך ואנו נשעמה יאמר בשעה אף כי אלו ואלו שיש בהן בדבר זה כי אין נכבא וולתו יתברך ויתעלה מגיע לתכלית מהלל אתת שפיותו בין השלמים ובין הגלגלים ובין האדם ומיתו שיתבונן בענין לא יראי האדםותי ואשר דרשו בו רבותינו זכרונם לברכה ואפילו חיות הקודש ואם משם ראה לאשר אומר בן עזרא לא קיים מנות ראייה מימינא אמנם אין לנו לחוש על הדבר האמור ובכלל העולה בידיו לכל דברים אם יביאם אים חכס ואין לנו לשמוך על כוונת חומר האדם כי אם על הכוונה העליונה אשר בה לאשר עליה נעשה אדם בכלמינו כדמותינו והוה סוד ודמות כפראה אדם עליו מלמעלה וכל הכוונה בן אצל כורת השכל והשגתו יתברך ויתעלה כי אין הכוונה אצל החומר ולפיכך אין לחוש בכל מקום שתמצא התורה מספרת בגנות האדם כי הכונה הולכת אצל גנות החומר לא אצל דבר אחר חלילה וחס והתבונן מה שאמנו כי אשה בושית לתק והפן מה שפירש בו אונקלוס כי ראוי הוא לשמוך עליו והכלל העולה בידיו שכל אלו הדברים הוא כי כשאמר על האדם שהוא נכבד מכל הדברים כל זה תלו בכורת הכפס כי עוד כאן הגיע מעלת התורה וכחה ואין הכוונה בכורת החומר ולפיכך אין לתפוס עלינו שכל פשוטי התורה כי הם שגיעים החומר ולא הכוונה ודילכל משכיל והתבונן כי לא לחכס אומר בתורה והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אפי' ולטון קדושה רבה לומר פרישות והתבונן כי בהיות ישראל סבורים שדרכי החומר ששולים לו יתברך ויתעלה ואם לו שולם קל וחומר לשאר כל הנמצאים בין מלאכים ובין גלגלים ומכל אלו הדרכים כי לדעת כי התורה היא הגורמת להיות ישראל אפילו למעלה מן המלאכים אשר בשאר הדרכים לא נמצא דרך להיות האדם נקי מדרכ התולדות כמו הגלגלים וכל סגן השלמים ואשר דברו הפלסופים שאין להם תורה שאי אפשר היות האדם נכבד מן הגלגלים ק' המלאכים באמת כי עליהם דברו האמת מאחר שאין התורה מסורה להם דבר זה ידוע כי בעצום לא נברא העולם מאחר שאין התורה מסורה בידם והרי הם שפלי המעלה ואין להם כמה שיעלו למעלה מאשר המעלות והרי המעלות שעליהם נכבדות שהן ולפיכך אינו דין שהיו פיקרים נמצאים לשמש הכבוד והיות השמועים נבראים בעבור כבוד הקבאים אמנם ישראל יש להם תורה כמה שכולים לעלות למעלה מכל המעלות הרי שאר כל הנמצאים כולם תחתיהם וכמנאו ישראל יקרים יותר שכל האדם ולפיכך כובל לומר כי כל הנמצאים פולם כמנאו בעבור ישראל כיון שישראל יקרים וכבדים ועליונים על כולם כאשרו ולתתן עליון על כל הגוים אשר עשה וטוה הדרך שבארנו נשכח כל העולם כלליו יטרטון נבראים בלתו יתברך ויתעלה וכמנאו ישראל פעולין שכל הנמצאים חלתו יתברך ויתעלה והרי התחכים כולם כפסקות בעבור כבודו יתברך ויתעלה והרי התחכים כולם כפסקות בו ולפי אלו העניינים שביארנו כוכל לאמת הענין שפירש בספרת ברבות וכולם לא נבראתי אלא כשילך

והרי כל המעלות למטה ישראל וישראל קרובים לו יתברך ויתעלה וכל זה בכח התורה המסורה בידם ואמנם כי ראיתי לרב הגדול רבינו ששה בן מיימון זכר לברכה מדבר בעניינים אלו רחוק מדעתינו אמנם על דרך הפתס ומכל אלו הדברים אשר התעוררנו עליהם יש לך לדעת ההפרש שבין ישראל לחיות העולם בהיותו יתברך ויתעלה כותן להם תורתו התמימה אשר בה נתיחדו מכל האמות ונקראו סגולה ועליהם נאמר רק אתכם ידעתי מכל משפחות האדמה וכל התורה כולה מתנהגת על היות ישראל נבדלים לו יתברך ויתעלה ברוך הוא מכל האמות וכל זה בכח התורה המסורה בידם כי בהיעלו למעלה מן הכל ואמנם כי אלו העניינים אשר עוררנו עליהם להודיעך כי לא לחכס הם ישראל מכוונים כנגד כורת העולם בהיות שנים עשר שבטי ישראל כנגד שנים עשר מולות במרום ושנים עשר חדשים בשנה לדעת כי כל אלו העניינים ותנועת הסולות והחדשים שתקיימים בעוד שישראל מקיימים תורתו יתברך ויתעלה והרי קיומם של עליונים תלוה בישראל ובביאור אמרו אילמלא תמידין לא נתקיימו שנים וארץ והתמידים על ידי ישראל הם כעשין בהיותם עובדים לפני יתברך בתמידין ואשר שביארנו זה הרי לך הענין מבורא ומפירש בהיות כורת העולם מכוונ' כנגד ישראל או בהיות ישראל שכוונ' כנגד שכוונ' שכוונ' שכוונ' ישראל שכוונות כנגד כוונות העולם ודי למנין

שתיים עשרה אבנים
הזחטי לנסע צק

דע לך אחי ישמרך האל כי אלו שתיים עשרה אבנים זכרון הן שכוונות כנגד שנים עשר מולות וכנגד שנים עשר שבטים ואלו אבנים טובות ומרגליות אבנים יקרות קבועים בראשן כמו שתמצא שנים עשר מולות קבועים בגלגל שמימי וכמו שהוכיחם בגלגל שמימי מאורי אור כן תמצא אבני החסון אבנים יקרות מאירות כל אבן יקרה מאירה היא לא להיותו מאירה כששאו שאר אור אמנם עינם ספיר טהור כשעשה לבנת הספיר וכענם פשעם לטהור כן נופך ספיר וכבר אשרנו בהיות שבעה הכרות מאירים במערה כמו שכתבנו כוכבי לכת ששטחים בעליות וכן אשרנו היות ראשית כל התרופה זהב וכסף ונחשת שלשה כנגד תלי גלגל רב או עולם שנה ונפש שמהם נשמים כל האשר פך מזהב וכסף ונחשת נשמים כלי הפערכה וכן יש לך לדעת כי שתיים עשרה אבני זכרון מכוונות כנגד שנים עשר שבטים או כנגד שנים עשר מולות והתבונן אשרנו בהם לזכרון לפי יי תמיד ומה שתצטרך לדעת כי אלו שתיים עשרה אבנים בחלקים לארבע מחלקות כוונה ידוע כמו שהכוונה בארבע תקופות כשחל לשנים עשר חדשים חזו סידורן שבט אדר ניסן תקופת ניסן אייר סיון תמוז תקופת תמוז אב אלול תשרי תקופת תשרי מרחשון כסלו טבת תקופת טבת כי לך התקופות ארבע לשנים עשר חדשי כן תמצא אבני זכרון שתיים עשרה בחלקות לארבע מחלקות כאשרו ארבע טורים אבן טור אדם פטרדה וברקת טור אחד נופך ספיר ויהלום טור שני לשם שבג ואחלמה טור שלישי תרשיש שודה וישפה

חלק

שני

בגד כפרת והוא סוד שבעת ימי השבועה אשר הם על יסוד ימיים וכל שבועה יסודן ימים. והרי שבעה על גבי שלשה תכונה ראשונה כי השבוע יסוד על הימים לעולם כמו שתמצא השבועות למעלה מהימים:

הו זה טי לג סע צק והוא סוד שנים עשר חדשים בשנה אשר הם מיוסדים על יסוד ימיים ושבועות. כי החדש מחובר הוא מארבע שבועות של שבעת הימים. ובשנים עשר חדשים תשלם תכונת השנה בהיות בהם כוללים ימים ושבועות וחדשים. והרי השבועות על גבי ימים והרי החדשים על גבי שבועות. ואם כן התכונן בהיות על גבי שלשה ושנים עשר על גבי שבעה. ונדרך זה תמצא תכונת השנה כשלמה בדרך כ"ב אותיות על דרך ימים ושבועות וחדשים:

צורת הנפש בדרך שנים ועשרים אותיות בשלשה מחלקות אמש:

והו סוד שלש יסודות שהנפש נשענת עליהם וסוכנת בהן ואלו הן כח החיים. וכח התולדה. וכח השכל. ועל אלו שלשה יסודות האדם נשען כי אסתת אלו השלשה הנפש נמצאת על היסוד שהיא נמצאת. ולמה שתמוך עליהם ואיני נשען באלו העניינים אחר ספרי יצירה כי הוא פסק יסודות הכוונה שהן שלשה חוץ וקור ורוח ואמת אסרן אמנם איני אומר כי שאחר שנעסוק בעולם נעסוק בעולם משם שהוא היסוד וכשנפתעוק בשנה נעסוק בימים משם שהן יסוד השנה כמו שאמרנו יסוד השנה ימים ושבועות וחדשים ויותר כיון הוא זה. וכן כשנעסוק בכנס נעסוק ביסוד הנפש הכולל הכל שהם כח החיים וכח התולדה. וכח השכל. ויותר טוב הוא זה שאמר נעסוק בעניינים שאין הכולל עולה מהם למה שהכוונה נעשבת לו:

בגד כפרת והו סוד שבעה שערי הנפש אשר הם מיוסדים על אלו השלשה יסודות שאמרנו ואלו הן שערי הנפש: **אוזן ימין**. **אוזן שמאל**. **עין ימין**. **עין שמאל**. **אף ימין**. **אף שמאל**. **פה**. אלו הן שבעה שערי הנפש. וכמו דעה לי כי דעת ספרי יצירה כשה שאמר ראש וזכין וגויה כי דעתו היתה לכלול כל הנבראים. ואיני אומר כי כלל גדול. אלה בידיו בהיותו כוללים בשנה כח החיים כח התולדה וכח השכל כי באלו כוללים כל הנבראים איש כפי מעלתו אשר לחיים לחדשים. ואשר לתולדה לתולדה. ואשר לשכל לשכל. ואם כן הרי תמצא בשנה אלו שבעה שערים בראש להיקח כתלים על גבי שלשה יסודות. ואף על פי כי ראש בנין גויה כוללים שבעה ושנים עשר אומר אי כי היסודות נרכיבין ולהשגן בעולם. ואלו השלשה כחות שאמרנו מתבאם נתלכב על הראש ועל הבנין ועל הגויה ומשפיעים כח כפי המעשה:

הו זה טי לג סע צק והו סוד שנים עשר מיוסדים על יסוד כחות ושערים כי אין למנהיגים קיום

עוד רביעי. הרי פתים שש עשר ארבי זכרון מחלקות לארבע מחלקות כנגד ארבע תקופות ולא עוד והרי לך הכוונה ידוע בהיות אלו הארבעים משמש פתים עשרה מעלות אשר בגלגל השולות. והתכונן בהיות המשכות הכל ביסוד הזה כי ראשית החפץ והבוסף וכחשת שהם שלשה כנגד היסודות. אמנם ראשית הכל הזה. ולפיכך תמצא כי השבעה אשר על גבי שלשה הן מכוונים במלאכת המקדש. ליסוד הראשון שהוא הזה והתכונן באשרי הזה כי יש והב סגור והב שחוט והב פתור. ולפי זה הדרך כתכוננו במלאכת המשכן שלשה ושבועה ושנים עשר בכינוי זה שלשה והבוסף וכחשת הרי הזה עיקר. שבעה ועשית מנורת והב טהור. ועשית את נרותיה שבעה היסוד והב כאמרן בכך והב טהור יעשה אותה ואת כל כליה. הרי יסוד הכל הזה שנים עשר ועשו את האפור והב ושנים עשרה ארבעים זכרון קבועות כן. הרי הזה עיקר שבו הארבעים. קבועות כאמרן מוסכות משבכות והב תעשה אותם. ואם כן התכונן בסוד פתים עשרה ארבי זכרון בהיות הכוונה העליונה מושכת אל החפץ לתחומים. ואשר אשר ביארנו הרי לך סוד השלישיות והשביעיות ושעלות שנים עשרה כולם מיוסדים על יסוד עשרים ושתיים אותיות אשר על יסודם כל העולם תלוי בכל התכונות כולם. והבני מסדר סדר תכונת כל אסת ואחת מהפעולות על מסר שנים ועשרים אותיות:

צורת העולם בדרך כ"ב אותיות בג' בשלשה מחלקות אמש:

והו יסוד שלשה יסודות שהעולם כול תלוי עליהן שהן אש רוח מים אמש. ותמצא הארץ מוקפת על השלישי שהוא מים שאמר לרוקע הארץ על המים:

בגד כפרת והו סוד שבעה כוכבי לכת אשר למעלה משלש יסודות כי הלכנה למעלה מכדור היסודות. ואם כן הרי לך שבעה כוכבי לכת שהן שצ"ח חנכ"ל על גבי שלשה והרי נורות העולם בדרך המחלקות השנית:

הו זה טי לג סע צק והו סוד שנים עשר מולות אשר למעלה משבעה מוכבי לכת. ואם כן הרי לך שנים עשר מולות שהן טש"ח ס"אב מע"ק גד" על גבי שצ"ח חנכ"ל שהן שבעה בדרך התמונה השלישית והרי נורות העולם כשלמות בדרך שנים ועשרים אותיות:

צורת השנה בדרך כ"ב אותיות בג' מחלקות אמש:

והו סוד שלשה יסודות שהשנה נשענת עליהן וסוכנת בהן ואלו הן הנקראים יום שבוע חדש. כי באלו השלשה יסודות כל השנה כולה חונגת כמו שכל העולם חונג על אש רוח מים. ואף דעתנו נעשבת כזה הענין כנגד ספר יצירה כי היסוד האחתיליגה הוא סכירת ימים ושבועות וחדשים:

קיום בלתי הכמות והשערים. ואלו הן שנים עשר מנהיגים.

יד ימין יד שמאל רגל ימין רגל שמאל כולית
ימין כולית שמאל כבר מרה המסס טחול
קצה קורקבן. ונאלו שנים עשר מנהיגים
תשלים כורת הנפש. והי כורת הנפש נשלמת כשלא מחלקות
במדד שנים ועשרים אותיות :

צורת ישראל

בדרך כב אותיות כג מחלקות אמש

זהו סוד שלשה יסודות שכל ישראל כולן נשענים עליהם והוא
גיהם ואלו הן הנקראים אברהם יצחק ויעקב. כי
אלו השלשה יסודות כל ישראל כולם חוננים ואלו אלו נתהוו
כולם וכבר הרחבנו באלו הכוונה למעלה בהיותם מכוונים
כנגד שלשה יסודות שהן אש רוח מים. והו דבר ברור
הוא נהיות אברהם יצחק ויעקב מכוונים כנגד
היסודות שבעולם כן הן יסודות ישראל. ודי במה שראונו
לכל משכיל.

בגד כפרות זהו סוד שבעה מעלות שהן מיוסדים על
ענייני שיחדי והן שבעה שערי כל שער
ושער לפי מעלתו. ואלו כפי המדר. ישראל לוי כהן
הדויט כהן גדול אב בית דין נשיא מלך.
אלו הן שבעה שערים מיוסדים על גבי שלשה יסודות ובאמת
פי אלו המעלות מיוסדות על אברהם יצחק ויעקב שהם
הייסודות לכל אלו השבעה מעלות אשר ישראל כולם
בחלקים להם :

הו זח טי לב סע צק זהו סוד שנים עשר שנים

ישראל אשר הם מנהיגים
אלו השבעה שערים אשר אמרו ונתן אלו השנים עשר
מתנגלים אלו השבעה מעלות. ומחלקות שנים עשר שנים
כולם מכוונים כנגד שנים עשר מעלות כמו שאמרנו. ואם כן
הרי לך מבואר בהיות תכונת ישראל שלמה בשלש מחלקות אשר
במדד עשרים ושנים אותיות :

צורת כלי המקדש בדרך כב
אותיות כג מחלקות אמש :

זהו סוד שלש יסודות אשר כלי המקדש נשענים להם והם זהב
וכסף ובחשת. והוא ראשית כל תכונות המקדש כאמרנו
בראש הכל והיא התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף
ובחשת. ואלו השלשה בראשית הכל הם מכוונים כנגד שלשה
יסודות שהן אש רוח מים. כך היא מעלת זהב וכסף ובחשת.
הזהב לעולם למעלה. בחשת לעולם למטה. כסף חק
שכרע ביניהם. וענין סוד זה כהן הוא יושע למונאי דעת.

בגד כפרות זהו סוד שבע כרות השערה שהן מיוסדי על
יסוד ראשון אשר באלו השלשה והן הזהב כי
השגורה כולה זהב טהור. ואמנם כי הנרות תמנאם מכוונים
להאיר כמו שבעה כוכבי לכת מכוונים להאיר והם שבעה כרות
מכוונים כנגד שבעה כוכבי לכת. ואם כן הכוונה באלו

ידוע להיותם אלו שבעה מיוסדים על שלשה שהן זהב וכסף
ובחשת. ואם כן הרי לך מבואר סוד המכונה :

הו זח טי לב סע צק זהו סוד שנים עשר אותיות

וכרון אשר הם מכווני כנגד
שנים עשר מעלות. וכמו שכוכב המעלות אדוקין בגלגל שמימי
כך תמנא אכני וכרון אדוקין באפור. ובהיות אלו האכנים
מיוסדות כנגד המעלות דבר זה מבואר הוא. כי אלו האכנים
היקרות שאירות הן כלומר עבם ספירין וגלגל כנגד כוכבי
המעלות. והיי מאורות שבמעלות קציעים. כנגד מאורות אלו
האכנים. ובהו שבעה כרות המאירות כנגד שבעה כוכבי לכת
ובהם יתבדק מאיר לארץ בעניינים מאירים מכוונים לערב ובקר
ובהרים. וכך תמנא הכרות בערבים מעלין אותם בעמוד
השמש בקו הכטייה אלו מאירים. ובהיות שנים עשרה אכנים
כנגד שנים עשר מעלות דבר זה ראוי כי בהקנת אלו העניינים
הויס לחזק כוכבי לכת ככוונה העליונה. וכן שנים עשרה
אכנים לוכרון להיותו יתבדק וזכר שנים עשר שנים תמיד שלא
יעוים למקריים ההויס בתנועת שנים עשר מעלות. וענין זה
ענין גדול הוא. ובהיות הכוכבים שבמעלות שמימי שהם המעלות
מאירים. אמנם אין משמשין באור השמש כך מכהניגים
האכנים במדרין שהן זכות ומאירות. אמנם לא ככר.
ואם כן הרי לך הענין מבואר בהיות הכרות כנגד שבעה
כוכבים מאור כנגד מאור. ובהיות שנים עשרה אכנים כנגד
שני עשר מעלות זכות כנגד זכות ואור כנגד אור והתבונן אחי
בה הענין כי כנגד הוא. ואם כן הרי לך כרות כלי המקדש
קצותם כוללים כרות העולם ככוונה ישראל. והיי לאלו באלו
הכללים דרכים בחלקים בסוד כב אותיות :

צורת המועדים בדרך כב אותיות
כג מחלקות אמש :

זהו סוד שלשה יסודות אשר המועדים כולם מיוסדים וכמשכיים
אחריהם :

שבת עצרת כפורים והו ראשית כל המועדים
כולם ותמנא שבת שהיא

קובעת כל מועדי הפנוחה לעולם. ותמנא עצרת שהיא
קובעת כל מועדי השמחה לעולם. ותמנא כפורים שהיא
קובעת כל מועדי התענית והסליחה והכפרה. ולכל אחד
מאלו השלשה תמנא יום אחד. כלומר שבת יום אחד.

כפורים יום אחד. עצרת יום אחד. כנגד היסודות
שלשה שהן שמימי. ותדע לך כי היסודות יסוד שלשה ספירה.
כן תמנא לפני שלשת ימים אלו ספירה כי תמנא שבת כהן
ספירת שבעת ימים. תמנא עצרת כסוף ספירת שבעה
שניות תחלת מחג הפסח. תמנא כפורים כסוף עשרת
ימי תשובה. שהן ימי כפורים תחלת מראש השנה.

ואם כן התבונן אחי זה העיקר הנכבד שאני מעורר אותך עליו
בהיות אלו שלשה ימים יסוד כל המועדים לעולם ותמנא
לפניהם ספירה. וכן תמנא סהקויין בספר תורה חלקים
לאלו הוסיים בשבת קורין שבעה. בכפורים משה
בעצרת חמשה. והתבונן כיבד הן חלקים נשייכים.
תדע לך כי השבת יסוד כל המועדים לעולם. והיא
משבת אליה כל מועדי ההודאה והתלהלל לאל. בהיות יום
זה קבוע להודות לו שנתן לנו תורת אמת.
ולפיכך

חלה

שני

יסודות והרי השנעה על גבי הג' ואשכ' כי בכר הרחבנו המאמר על היות שבעה ימי הפסח או שבע' ימי הפסח פכוונים על תקנות שבעה וכיארנאו למעלה היטב ולפיכך אין כריך לשנותו:

הו זה טי לנ סע צק זהו סוד שפיש עשר ראשי חדשים שבשנה אשר אנו מקריבין בהם קרבנות ראש חודש וכוונתו כי מוסף על היום והוא יום כועד בכל חדש וחדש לפי קביעות חשבון מולד הלכה והוא זמן הכניסה לככר על כל פחות ימי שני חדש חדש' ואם כן הרי לך כל הקרבנות אשר נוספים בראשי חדשים עדות ברורה על מעלת היום יותר מאשר ימי החול' ואשכ' כי בראשי חדשים אסור בהסכד ובתענית כי כולם נועדים למסחה שמחת ספרה' ואשכ' הרי לך כל המועדים שבשנה בין שבתות בין מועדי השמחה בין מועדי הכפרה בין מועדי ההודאות בין תענית כולם שוים על יסוד כב' אותיות ונחלקים לשלש מחלקות אשר האותיות נחלקים אליהם: ואחר שביארנו כל זה כריך אתה לדעת כי כל העולם כולו יסודותיו הם עמודי' על יסוד האותיות כי התור' יסוד כל העולם והיא כלי ההכנה אשר בו הוכנו כל הכוחות' וכן יש לך לדעת כי היא כמו כן יסוד ההכנה להיות השלטה שתהגות בכח השלטה ושבע' ושנים עשר' וכן יש לך לדעת כי היא כלי הדברים והתמדתן בהיות הנפש מתקיימת בכח שלטה ושבעה ושנים עשר' וכן יש לך לדעת כי היא קיום נורת כלי המקדש בהיות הכלים פכוונים כנגד שלטה ושבעה ושנים עשר' וכן היא קיום המועדים בשלטה ושבעה ושנים עשר' והנני עבאר אותם על פני האלף ביתא:

ולפיכך יום זה הוא יסוד כל מועדי ההודאות שכל ההודאות והשמחות כששכות אחר הפורה ולפיכך תפסח עצרת פושטת אליה חג הסוכות שהוא חג הודאה ושמחה על כל הבימים ועל כל הטובות' ויום שמיני עצרת שחג הסוכות מיוחד הוא מחג הסוכות כי חג הוא בפני עצמו ויתפסח עמיד על יום שתן תורה שהוא חג שבועות הנקרא עברת' והתבונן כי כל מועדי השמחה מעידים על חג שבועות' ואליהו הפסח והחגובה והפורים' כי כולם הודאה על טובות וגמים וכפלות אשר הוא יתברך נעל עמנו' וכפורים מושך אלף כל מועדי הכפרה והסליחה והתענית ואחריו ימשכו ראשי חדשים כולם בהיותם כפרה' ואף על פי שאין להתענות בהם כפרה כתובה בהן ואליה נמשך ראש השנה' כי הוא ראשית הספיקה ליום הכיפורים והוא יום בקשת סליחה וכפרה ולהתפלל לפניו להשליכו יתברך ולהתחנן לפניו לזכרו בזכרון טוב ולהודיש כלי שנתעורר על מה שמרדנו לפניו ונזעק על מה שקדם לנו על החטאות ועל הזדונות לעורר הלכות ולחזור בתשובה ולבקש ממנו כפרה וסליחה ומשנתחיל בראש השנה לא בפסיק סליחה וכפרה עד יום הכפורים' ואם כן הרי יום כיפורים עיקר' וכן תדע לך כי אחר יום הכפורים כלים דברי הבמות ונעקתם והרי יום הכיפורים כולל אותם' ואם כן הרי לך מבואר כי אלף השלטה ימים שהן שבת עצרת וכפורים כוללים המועדים כולם' והרי הם יום אחד ביסודות הפשוטים שהן אחדים ועל יסודם כל המועדים שוים ימים: בג' כפרת' זהו סוד שבעת ימי הפסח' וכמו כן שבעת ימי החג אשר הן שוים ימים כמו שאמרנו על אלף הג'

סדרו של עולם על דרך שנים ועשרים אותיות כסדרן

א	יסוד	התחנן אשר בתוכה מעמד שלטת היסודות אשר בכדור	הוא הנקרא	מ'ס
ב	למעלה	מיסוד זה היסוד השתווך בין שני היסודות שלמעלה למטה	הוא הנקרא	אור
ג	למעלה	זה היסוד העליון אשר שאמתתו כהוון או שני היסודות	הוא הנקרא	אש
ד	למעלה	זה תחלת גלגלי התנועה שבעת גלגלי הכוכבים	הוא הנקרא גלגל	לבנה
ה	למעלה	גלגל זה גלגל השני שבו יסובב כוכב השני	הוא הנקרא גלגל	כוכב
ו	למעלה	גלגל זה גלגל השלישי שבו יסובב כוכב השלישי	הוא הנקרא גלגל	נוגה
ז	למעלה	גלגל זה גלגל הרביעי שבו יסובב כוכב הרביעי	הוא הנקרא גלגל	חמה
ח	למעלה	גלגל זה גלגל החמישי שבו יסובב כוכב החמישי	הוא הנקרא גלגל	מאדים
ט	למעלה	גלגל זה גלגל הששי שבו יסובב הכוכב הששי	הוא הנקרא גלגל	צדק
י	למעלה	גלגל זה גלגל השביעי שבו יסובב הכוכב השביעי	הוא הנקרא גלגל	שבתאי
כ	למעלה	זה הגלגל שבו השאלות קבועים כל מול לכו מעלתו	זה ראשון הול מעלת	שלח
ל	ואחר	שבו מול טלה נוסח השול השני במעלתו השנית	והיא נקראת מעלת	שור
מ	ואחר	מעלת שור נוסח מול השלישי במעלה השלישית	והיא נקראת מעלת	תאומים
נ	ואחר	מעלת תאומים נוסח השול הרביעי במעלה הרביעית	והיא נקראת מעלת	סרטן
ס	ואחר	מעלת סרטן נוסח השול החמישי במעלה החמישית	והיא נקראת מעלת	אריה
ע	ואחר	מעלת אריה נוסח השול הששי במעלה הששית	והיא נקראת מעלת	בתולה
פ	ואחר	מעלת בתולה נוסח השול השביעי במעלה השביעית	והיא נקראת מעלת	מאזנים
צ	ואחר	מעלת מאזנים נוסח השול השמינית במעלה השמינית	והיא נקראת מעלת	עקרב
ק	ואחר	מעלת עקרב נוסח מול התשיעית במעלה התשיעית	והיא נקראת מעלת	קשת
ר	ואחר	מעלת קשת נוסח מול העשירית במעלה העשירית	והיא נקראת מעלת	גדי
ש	ואחר	מעלת גדי נוסח מול האחד עשר במעלה עשתי עשר	והיא נקראת מעלת	דלי
ת	ואחר	מעלת דלי נוסח השול השנים עשר במעלה שנים עשר	והיא נקראת מעלת	דגים

סדרה של שנה על דרך שנים ועשרים אותיות כסדרן:

א	יסוד הראשון	אשר בו השנה שיוסדת לפי דרך ההכנה	הוא יסוד הנקרא	יום
			ב יסוד	

ב	יסוד השני	אשר בו השנה מיוחדת	לפי דרך ההנהגה	הוא יסוד הנקרא	שבוע
ג	יסוד השלישי	אשר בו השנה מיוחדת	לפי דרך ההנהגה	הוא יסוד הנקרא	חדש
ד	בנין השנועות	אשר חדשי השנה מיוחדים	עליהם כפי מדרי	בראשית יום	ראשון
ה	בנין השנועות	אשר חדשי השנה מיוחדים	עליהם כפי מדרי	בראשית יום	שני
ו	בנין השנועות	אשר חדשי השנה מיוחדים	עליהם כפי מדרי	בראשית יום	שלישי
ז	בנין השנועות	אשר חדשי השנה מיוחדים	עליהם כפי מדרי	בראשית יום	רביעי
ח	בנין השנועות	אשר חדשי השנה מיוחדים	עליהם כפי מדרי	בראשית יום	חמשי
ט	בנין השנועות	אשר חדשי השנה מיוחדים	עליהם כפי מדרי	בראשית יום	ששי
י	בנין השנועות	אשר חדשי השנה מיוחדים	עליהם כפי מדרי	בראשית יום	שביעי
כ	מולד התנועות	אשר החדשים מסובכין	לשנה כפי המולות	הוא חדש	ניסן
ל	מולד התנועות	אשר החדשים מסובכין	לשנה כפי המולות	הוא חדש	אייר
מ	מולד התנועות	אשר החדשים מסובכין	לשנה כפי המולות	הוא חדש	סיון
נ	מולד התנועות	אשר החדשים מסובכין	לשנה כפי המולות	הוא חדש	חמז
ס	מולד התנועות	אשר החדשים מסובכין	לשנה כפי המולות	הוא חדש	אב
ע	מולד התנועות	אשר החדשים מסובכין	לשנה כפי המולות	הוא חדש	אלול
פ	מולד התנועות	אשר החדשים מסובכין	לשנה כפי המולות	הוא חדש	תשרי
צ	מולד התנועות	אשר החדשים מסובכין	לשנה כפי המולות	הוא חדש	מרחשון
ק	מולד התנועות	אשר החדשים מסובכין	לשנה כפי המולות	הוא חדש	כסליו
ר	מולד התנועות	אשר החדשים מסובכין	לשנה כפי המולות	הוא חדש	טבת
ש	מולד התנועות	אשר החדשים מסובכין	לשנה כפי המולות	הוא חדש	שבט
ת	מולד התנועות	אשר החדשים מסובכין	לשנה כפי המולות	הוא חדש	אדר

סדרה של נפש בדרך כב אותיות זו היא

א	היסוד הראשון	בהיות הנפש נקרא בעוד האדם חי בכח הנפש	הוא	הנקרא כח החיים
ב	היסוד השני	בהיות הנפש נקרא כפש בעוד האל מתנדל וכושח מכוח	הוא	הנקרא כח התולדה
ג	היסוד השלישי	בהיות הנפש נקרא כפש השכלי ומבדילת כבודת הקיום	הוא	הנקרא כח השכל
ד	השער הראשון	מאלו שבעה שערי הנפש המיוחדים על אלו השלשה בנין	הוא	הנקרא און ימין
ה	השער השני	מאלו שבעה שערי הנפש המיוחדים על אלו השלשה בנין	הוא	הנקרא און שמאל
ו	השער השלישי	מאלו שבעה שערי הנפש המיוחדים על אלו השלשה בנין	הוא	הנקרא עין ימין
ז	השער הרביעי	מאלו שבעה שערי הנפש המיוחדים על אלו השלשה בנין	הוא	הנקרא עין שמאל
ח	השער החמישי	מאלו שבעה שערי הנפש המיוחדים על אלו השלשה בנין	הוא	הנקרא אף ימין
ט	השער הששי	מאלו שבעה שערי הנפש המיוחדים על אלו השלשה בנין	הוא	הנקרא אף שמאל
י	השער השביעי	מאלו שבעה שערי הנפש המיוחדים על אלו השלשה בנין	הוא	הנקרא שער הפה
כ	המנהיג הראשון	משנים עשר מנהיגים השבעה	הוא	הנקרא יד ימין
ל	המנהיג השני	משנים עשר מנהיגים השבעה	הוא	הנקרא יד שמאל
מ	המנהיג השלישי	משנים עשר מנהיגים השבעה	הוא	הנקרא רגל ימין
נ	המנהיג הרביעי	משנים עשר מנהיגים השבעה	הוא	הנקרא רגל שמאל
ס	המנהיג החמישי	משנים עשר מנהיגים השבעה	הוא	הנקרא כולית ימין
ע	המנהיג הששי	משנים עשר מנהיגים השבעה	הוא	הנקרא כולית שמאל
פ	המנהיג השביעי	משנים עשר מנהיגים השבעה	הוא	הנקרא כבד
צ	המנהיג השמיני	משנים עשר מנהיגים השבעה	הוא	הנקרא מרה
ק	המנהיג התשיעי	משנים עשר מנהיגים השבעה	הוא	הנקרא המסס
ר	המנהיג העשירי	משנים עשר מנהיגים השבעה	הוא	הנקרא טחול
ש	המנהיג האחד עשר	מלכ מנהיגים השבעה	הוא	הנקרא קב"ח
ת	המנהיג השנים עשר	מלכ מנהיגים השבעה	הוא	הנקרא קורקבן

סדרן של ישראל על דרך כב אותיות כסדרן :

א	היסוד הראשון	אשר עליו נשעב כל האומם	הנקראת ישראל אשר	הוא היסוד הנקרא	אברהם
ב	היסוד השני	אשר הוא נמשך אחר היסוד	והוא מתוך	הוא היסוד הנקרא	יצחק
ג	היסוד השלישי	אשר הוא למטה מאלו שני	היסודות ראשונים	הוא היסוד הנקרא	יעקב
ד	השער הראשון	שבעה שערים אשר נמשכו	מאשתת אלו השלשה	הוא השער הנקרא	ישראל
ה	השער השני	מאלו שבעה שערים אשר נמשכו	מאשתת אלו השלשה	הוא הנקרא	לוי

הלך

שני

השער השלישי	מאלו שבעה שערים אשר	נמשכו מאמתת אלו השלשה	הוא הנקרא	כהן הדיוט
השער הרביעי	מאלו שבעה שערים אשר	נמשכו מאמתת אלו השלשה	הוא הנקרא	כהן גדול
השער החמישי	מאלו שבעה שערים אשר	נמשכו מאמתת אלו השלשה	הוא הנקרא	אב בית דין
השער השישי	מאלו שבעה שערים אשר	נמשכו מאמתת אלו השלשה	הוא הנקרא	נשיא
השער השביעי	מאלו שבעה שערים אשר	נמשכו מאמתת אלו השלשה	הוא הנקרא	בלי
הפסגה הראשון	משנים עשר שטחים	המנהיגים אלו השערים	הוא הנקרא	ראובן
הפסגה השני	משנים עשר שטחים	אלו השערים	הוא הנקרא	שמעון
הפסגה השלישי	משנים עשר שטחים	אלו השערים	הוא הנקרא	לוי
הפסגה הרביעי	משנים עשר שטחים	אלו השערים	הוא הנקרא	יהודה
הפסגה החמישי	משנים עשר שטחים	אלו השערים	הוא הנקרא	דן
הפסגה השישי	משנים עשר שטחים	אלו השערים	הוא הנקרא	גפתלי
הפסגה השביעי	משנים עשר שטחים	אלו השערים	הוא הנקרא	נפתלי
הפסגה השמיני	משנים עשר שטחים	אלו השערים	הוא הנקרא	אשר
הפסגה התשיעי	משנים עשר שטחים	אלו השערים	הוא הנקרא	יששכר
הפסגה העשירי	משנים עשר שטחים	אלו השערים	הוא הנקרא	זבולון
הפסגה הא'	משנים עשר שטחים	אלו השערים	הוא הנקרא	יוסף
הפסגה השני	משנים עשר שטחים	אלו השערים	הוא הנקרא	בנימין

סדר כלי הקדש על דרך כב אותיות בסדרן :

א	הפסגה הראשון	אשר	בתרומת הכלים	הנעשים למקדש שמיני מתכן	הוא הנקרא	זהב
ב	הפסגה השני	אשר	בתרומת הכלים	הנעשים למקדש שמיני מתכן	הוא הנקרא	כסף
ג	הפסגה השלישי	אשר	בתרומת הכלים	הנעשים למקדש שמיני מתכן	הוא הנקרא	נחשת
ד	הפסגה הרביעי	הנעדר	בתרומת המנוחה	כנגד מילוח הראשון שבעה מילוח	הוא הנכר	האחד
ה	הפסגה החמישי	הנעדר	בתרומת המנוחה	כנגד מילוח שבעה מילוחות	הוא הנכר	השני
ו	הפסגה השישי	הנעדר	בתרומת המנוחה	כנגד מילוח נובה שבעה מילוחות	הוא הנכר	השלישי
ז	הפסגה השביעי	הנעדר	בתרומת המנוחה	כנגד מילוח חלה שבעה מילוחות	הוא הנכר	הרביעי
ח	הפסגה השמיני	הנעדר	בתרומת המנוחה	כנגד מילוח מאלים שבעה מילוחות	הוא הנכר	החמישי
ט	הפסגה התשיעי	הנעדר	בתרומת המנוחה	כנגד מילוח בליק שבעה מילוחות	הוא הנכר	השישי
י	הפסגה העשירי	הנעדר	בתרומת המנוחה	כנגד מילוח שבתאי שבעה מילוחות	הוא הנכר	השביעי
יא	הפסגה האחת	משנים עשרה אבנים	המכונות	המכונות כנגד שנים עשר סדרים	הוא הנקרא	אודם
יב	הפסגה השנית	מאבני החשן	המכונות	כנגד שנים עשרה סדרים	הוא הנקרא	פטרות
יג	הפסגה השלישית	מאבני החשן	המכונות	כנגד שנים עשרה סדרים	הוא הנקרא	ברקת
יד	הפסגה הרביעית	מאבני החשן	המכונות	כנגד שנים עשרה סדרים	הוא הנקרא	נופק
טו	הפסגה החמישי	מאבני החשן	המכונות	כנגד שנים עשר סדרים	הוא הנקרא	ספר
טז	הפסגה השישי	מאבני החשן	המכונות	כנגד שנים עשר סדרים	הוא הנקרא	יהלום
יז	הפסגה השביעי	מאבני החשן	המכונות	כנגד שנים עשר סדרים	הוא הנקרא	לשם
יח	הפסגה השמיני	מאבני החשן	המכונות	כנגד שנים עשר סדרים	הוא הנקרא	שבו
יט	הפסגה התשיעי	מאבני החשן	המכונות	כנגד שנים עשר סדרים	הוא הנקרא	אחלמה
כ	הפסגה העשירי	מאבני החשן	המכונות	כנגד שנים עשר סדרים	הוא הנקרא	תשישי
כא	הפסגה האחד	עשר מאבני החשן	המכונות	כנגד שנים עשר סדרים	הוא הנקרא	שוהם
כב	הפסגה השני	עשר מאבני החשן	המכונות	כנגד שנים עשר סדרים	הוא הנקרא	ישפה

סדרם של מועדים על דרך כב אותיות בסדרן :

א	הפסגה הראשון	אשר	בכל מועדי הקדש	והמנוחה שכל שנה ושנה	הוא הפסגה הראשון	שבת
ב	הפסגה השני	אשר	בכל מועדי	השפחה שכל שנה ושנה	הוא הפסגה השני	שבועות
ג	הפסגה השלישי	אשר	בכל מועדי	הכפרה שכל שנה ושנה	הוא הפסגה השלישי	כפורים
ד	הפסגה הרביעי	של שבעה	שבעה	הנבנה על יסוד אלו	הוא יום ראשון של פסח	
ה	הפסגה החמישי	של שבעה	שבעה	הנבנה על יסוד אלו	הוא יום שני של פסח	
ו	הפסגה השישי	של שבעה	שבעה	הנבנה על יסוד אלו	הוא יום שלישי של פסח	
ז	הפסגה השביעי	של שבעה	שבעה	הנבנה על יסוד אלו	הוא יום רביעי של פסח	
ח	הפסגה השמיני	של שבעה	שבעה	הנבנה על יסוד אלו	הוא יום חמישי של פסח	
ט	הפסגה התשיעי	של שבעה	שבעה	הנבנה על יסוד אלו	הוא יום שישי של פסח	

חלק

עניני

מר

י	כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת
כנין	תנועת	תנועת	תנועת	תנועת	תנועת	תנועת	תנועת	תנועת	תנועת	תנועת	תנועת	תנועת
המועדים	המועדים	המועדים	המועדים	המועדים	המועדים	המועדים	המועדים	המועדים	המועדים	המועדים	המועדים	המועדים
של שבעה שבעה	של שנים	של שנים	של שנים	של שנים	של שנים	של שנים	של שנים	של שנים	של שנים	של שנים	של שנים	של שנים
על	עשר	עשר	עשר	עשר	עשר	עשר	עשר	עשר	עשר	עשר	עשר	עשר
הרכבה	השנה	השנה	השנה	השנה	השנה	השנה	השנה	השנה	השנה	השנה	השנה	השנה
ימוד לו הוא יום	בראשי חדשים	בראשי חדשים	בראשי חדשים	בראשי חדשים	בראשי חדשים	בראשי חדשים	בראשי חדשים	בראשי חדשים	בראשי חדשים	בראשי חדשים	בראשי חדשים	בראשי חדשים
שניעי של	ראש חדש	ראש חדש	ראש חדש	ראש חדש	ראש חדש	ראש חדש	ראש חדש	ראש חדש	ראש חדש	ראש חדש	ראש חדש	ראש חדש
פסח	ניסן	אייר	סיון	חמוז	אב	אלול	תשרי	מרחשון	כסליו	טבת	שבט	אדר

דע לך אחי ישמרך האל כי אלו המדרים אשר סדרנום בסוד התוכחות לפי האותיות כולם סודי כוונה וכולם כנחוי לטבין ומכל אלו הענייני אשר עורכנוך עליה יש לך להתבונן ולדעת על היות העולם כולו מיוסד על יסוד האלפיא בתיאור נבי הדרך הישר ואלי קשה עליך כי לא סדרנום במדר תוכות העולם ארץ כי ארץ ושמים הן הכוללים כל לב מדרים אשר סדרנו. ולפיכך אין לנו למנות ארץ בכלל המעלות ואלו נמנה ארץ יסוד רביעי כך היה לר למנות השמים יסוד חמשי אמנם האמת הוא בהיות השמים בית קיבול באלו השלשה יסודות כי תמצא הארץ בית קיבול לאלו השלשה יסודות לאש ולרוח ולמים ואם כן אין לנו למנות לב המעלות אשר בשמים ואשר בארץ כי השמים והארץ הם הנקראי עולם ומעלות העולם אנו מעריכים על מדר התוכחה אמנם לא למנות השמים והארץ בכלל כיון אינו דרך ישר אמנם האמת למדר המעלות אשר בשמים ואשר בארץ ולפיכך תמצא פסוקי המדרים אשר בהם נזכרות שהן מנגלת השמים עד גלגל העולות ולא תמצא בכלל הארץ שהיא למטה מדבור השמים ולא ערכות שהיא למעלה מנגלת העולות על היות ערכות שלמעלה וארץ שלמטה שניהם כוללים כל מה שצריך ונקראים עולם ואם כן אינו דין שנמנה כדור הארץ בכלל המעלות מחוץ שהיא בבית קיבול למעלות באמרו נבנת עפר למזבח ואם כן התבונן אחי היות מעלות אשר בשמים ואשר בארץ מיוסדת על לב אותיות היסודיות ושמו עיקר זה תמיד שהיא גדול וכבוד שאלו מעוררים אותך עליה שאלו דין להתחיל בשמירת המעלות כדור הארץ ולא לכלול במספרם גלגל ערכות שהיא למעלה שכולם מאחד שהיא מחוץ היסודיות העליונות כמו שהזכר יסוד היסודיות התחתונות ואם כן הרי השמים והארץ שניהם כוללי אלו המעלות אשר מנינו ואינו דין להיות הארץ בכלל המעלות ולא השמים כי הבורות אשר בשמים ובארץ מנינו לא לגוף השמים ולא לגוף הארץ וזהו עיקר גדול וכבוד וכשאלו מוכיח כדור השמים וכדור הרוח וכדור האש אשר בכלל כדור הארץ הרי הארץ בכלל באלו היות היות אמת וכשאלו מוכיח שבעה כוכבי לכת ושני עשר סולות אשר בכלל כדור השמים הרי השמים בכלל בהן כי הן המוכיחים אותם ואם כן התבונן בכל מקום שתמצאני אומר שלשה יסודות כי הכוונה עליהם כך היא יסודות שבארץ שלשה יסודות שבשמים שלשה ואלו יסודות הכלל ולא למד על ענין אלא למד על הכלל כולו יבאו ואם כן הרי השמים והארץ יבאו מכלל החשבון למד על החשבון וכן תמצא הארץ הייתה תהו ובוהו ועליה חשך כי זה האש היסודי ורוח אלקים אחד האש שתווד הרי כדור הארץ על פני השמים הרי השמים למעלה מן הארץ והרי הארץ כוללת אלו שלשה יסודות והרי לך עדות ברורה שמשותק זה כריות הארץ פובלת את משותקו והוא הדין לשמים ואם כן

אין לאדם לעולם לטעון על טענת ספק כי פעלת העולם אנו מוכיח הרי העיקר מבואר בזה בהיות הארץ מקום קבוע ומנוח באלו השלשה יסודות וכן השמים כדרך זה ואם מחלקות העולם יסודות בשמי והן אש רוח מים ואיך הרי דבר זה מבואר כתבית הביאור לכל משכיל והנני נכנס בביאור הכלל מעלת ונזכרת

שער בהבדל הצורות לשלשה היסודות במעלות:

דע לך אחי ישמרך האל כי אלו השלשה יסודות אשר מנינו אותם היות העולם נחלק אליה וכמו שהעולם נחלק אליה בדרך השלשה כך יש להם שלש מעלות כפי הכלל הבורות וכל נורה ונורה נבדלת לשלשה חלקים בענין זה שאני מבאר על דרך הכוונה האלהית:

עולם השכל . עולם החומר .
עולם ההרכבה :

עולם השכל תמצא אלו היסודות השלשה כי כולם שכליים רוחניים אין בו כד חומר ולא כד הרכבה לא טעמו ולא הרבה כי אלו היסודות שבו הם שכל דק וזהו עולם המלאכי לא כד חומר ולא כד דמות חומר ולא שותף חומר חלילה כי אם לדברי פשוטי שכליים דקים ולפי זה הדרך תמצא רבתינו זכרון לזכרה מכני את המלאכי פלוני אש פלוני רוח פלוני מים כחיות המעלות כפי היסודות לא להיות אש משם ולא רוח משם ולא מים משם ואם תסתכל במאמר רבי עקיבא תמצא האמת באמרו בשאת מענינים לאכני שיש טהור אל תאמרו מים מים כי אין כד חומר והרגש לא טעם ולא הרכבה כי אם שכל דק שנתכלית הדקות וכל אלו נקראים יסוד החיים כי כולם חיים ואור שכלי ואלו הן הנקראים עולם המלאכי והן טעלה הראשונה שכלל הנמצאי המחודשים כפ דרך שלש היסודות ואלו הן ענפי השכל היושבים דאשור במלכות ואלו שלש היסודות שהן נחלקי אליהם איך נחלקי לא לזד שותף השם וכולם נקראי אור ואלו הן אור לבונו יתברך כי משתקם קדוש נמשכי ואל השתקום קדוש יהלכון ואין צדיקים לא קבא ולא תחנות ולא כד מכל כדדי הרגש כי אינם נוסים ואתי לשכל לבדד וששתוקקי להשיג אמתת הקדשון אשר צדיקו נשאור ואין להם עסקת רבועה על כד הבורך כי אם על כד השכל והרבון ואלו המעלות העליונות אשר כולם אור שכלי לא אור נראה בעין כי אם שכל משם ואלו שרי העולם למעלה מכל המעלות והאש שלשם אור השכל אור החביון לא נעיתו לכד אש כלל כי אם לזד שיתוף השם ולא עוד ואלו

הן הכריזים לכביאים כשהן פשוטים מלבד ההרגם ויבא שים הכביאים שכלי פשוטין מלבד החומר ושכלם מודקק וילך הלוך וקרוב בהתחם אם השכל לא אש החומר ועל כל כיוצא בהם השכל היותר לעולם השכלי כאומרו דבנבואה היה בלבי כאש צוערת לא אש צוערת כי אש כאש וצוערת כי היא זקוקה השכל והדבוק בעליונים הנקראים קדושים שכלי מנד התדבקות הנורה בשכל הפנימי וזו היא דרך הנבואה מנד האש השכלי והרות שלקם רוח שכל רוח החביון לא נטייה לנד רוח כלל כי אש מנד השתוף בשל ולא עוד ואלו הן הכריזים לכביאים כשהן פשוטין מלבד החומר ושכלם מודקק וילך הלוך וקרוב בהיות רוח השם מרמפת לא רוח החומר כי אש רוח הנורה הדקה הפנימית השכלית שתצוררת ועל כיוצא ברוח זו כאשר דבנבואה היתה עלי יד יי ויבואי כרוח כי אין רוח זו נוטה לנד הרגם כי אש רוח חכמה ובינה רוח ענה ונורה רוח דעת ויראת יי שאין בכל רוח נוטה לנד גופני כלל כי אש רוח שכל דק בתכלית איפשרות הדקות בהיות השכל ראו לנבואה ולהיות דבוק בעליונים הנקראים קדושים שכלי מנד התדבקות הנורה בשכל הפנימי וזהו דרך הנבואה מנד היות הרוח השכלי והשם מים שכלים פנימי ופנימי לא נטייה לנד מים כלל כי אש לנד שתוף ולא עוד ועל כיוצא באלו המים השכלי אשר רבי עקיבא לתלמידיו כשתגיעו לאבני שיש אל תאמרו מים מים וכו' שיש תשלט עליהם בורת ההרגם ויחליפו שמנה היפה בשאינו יפה כי אין המים השכלי דומין לא שמע ולא הרבה למימי החומר חלילה וחס' אמנם אלו הן המים אשר כולם אור פנימי שכל רוחי דק וכו' יסוד אור לא יסוד אחר כלל ועל אלו המים קאמר מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה שאין האהבה דבר גופני שיכבו אות' המים אמנם המים מים שכלי והאהבה אהבה שכלית כי זו היא שתצוררת השכל אל הנבואה ועל כיוצא באלו המים באמר הו כל כמאל לבו למים בהיות הענין דבוק לבקשה השכל וקני מים עמוקים ענה בלב איש הרי הענה נקראת מים ומעין גמיש באר שים חיים והרבה עד אין מספר באין חקר בכל התורה פולה ולפיכך אלו השלשה פנימי שפירשנו בהיות האש והרוח והמים הנאמר נגד העולם העליון ענין שכלי לנד לא נטייה לדבר אחר כלל כמו שאמרנו בהיות האש שכל באמר רשפיה רשפי אש ובאמרו היה בלבי כאש צוערת ובענין זה תמצא במה שארזל היה רבי עקיבא ישג ודורש במעשה מרכבה והיתה האש מלהטת סביבותיו כי זהו האש השכלי ולא עוד בהיות דבוק בחקירה השכלי הית אש השכל הולכת ומתנברת וכן בכל מקום שתמצא אש כתיב כדקום וכן הרוח שכל לנד באמר רוח דעת ויראת יי היא לא דבר אחר חלילה וחס' וכן המים כענין שאמרנו ובדרך זה הן אלו ואלו שלשה יסודות בענין המלאכי שהן עולם העליון אין שם יסוד דבר אחר כי אש יסוד שכל לא דבר אחר חלילה וחס' וכל אלו היסודות הרוחני השכלי נקראי לעולם אור וכולם מתכנין על יסוד האור השכלי לא דבר אחר ועל זה כאשר בראשית כל המאמרות ויאמר אלקי יהי אור ביום אור השכל כמו שפירשנו ובדרך זה שפירשנו תמצא היסודות חלוקי בעולם המלאכי שהוא הנקרא עולם השכל וכמו שהוא שכל כך כל יסודותיו לא דבר אחר חלילה וחס' ובענין זה תמצא השלשה יסודות בעולם השכל :

עולם החומר תמצא בו כל אלו השלשה יסודות פשוטין אש המאור הנדול אין הענין יכולה לשלוט בו מרוב בחיכות' אמנם אינה אש שכלית כי אש אש חומרית וכן החיזיק שבו אור נלול וחד' אמנם לא אור שכלי כי אש אור ודוקי וכן מים שבו שים וביסודקי וטהורים' אמנם לא מים שכלי כי אש מים וכיס וקני ועל אלו וכיוצא באלו כאשר

וכעצם השמי' לעוהר' ואלו היסודות ששמי' כולם יסודות נקיות וטהורים' אמנם יסודות חומרי' ואלו יעלה בדעתך דבר אחר אמנם בתכלית הדקות שאיפשר ליסוד חומרי' ועל כיוצא באלו הענין קאמר על השמים שהן טהורים וכו' בהיות יסוד אש רוח מים אשר כל אחד ואחד מהן דקים וכו' וטהורי' אמנם לא שכלי כי אש חומרי' ומה הדת הוא כבבוא השמים כוכבים ומזלות כולם יסודות נקיי' כלולים קענס ספיר' ותדע לך כי לאלו יש להם נפש ושכל במה שבו ישיגו איתו יתברך השגה גדולה ועליונה' אמנם לא כהשגת השכלי כי אין הפקוד עם הנחל' ומדרך זה כאשר על השמים שהן בעלי חומר ותמצא כל היסודות כפי מדרגן ובאמת כי תמצא קו דרך אחר שיש בו שתי יסודות' אמנם כל יסוד ויסוד עומד בהיותו ואינו משתכח כמו החמה שנקראתו מנד אחד מים ומנד השמי' אש' ואף על פי ששני הפכים כאחי' כאחד אין אחד משתנה מנורתו כי המים עומדי' בנורת מים והאש בנור אש' ושניהם כאחי' כאחד בנורת חכמתו יתברך' ועל זה כאשר עופה שלו בערומיו בהיות שני הפכים כאחי' כאחד וכל אחד מהם עומד במיני ואינו משתנה ואינו מייק לחבירו' ובדרך זה היא תכורת הגלגלים והכוכבי' והמזלות' אשר אש אש ואשר מים מים כל אחד טן היסודות הנכבדי' טן העליונים בהיותו הוא עומד ואף על פי שיש שני יסודות כאחוס כאחד כל אחד ואחד טן היסודות אינו משתנה מטבעו' ולפיכך תמצאם יסודות מאירים בהיות עומדי' בטרת סבלתי' סינוי נורתה' וכל יסוד יסוד מושל במה שהוא שמונה ואין בזה העולם הויה והפסד' ואף על פי שכל היסודות שבו פשוטי' עומדי' בגורתם שכלתי' סינוי' ולפיכך תמצא זה העולם שהוא עולם הגלגלים וכן נקיי ופשוטי יסודותיו קיימין' ואף על פי שיש בהם קצת הפכים כאחוס כאחד כל יסוד ויסוד בהיותו מתקיימת מאחר שאינו משתנה מאמתו' ובה דרך בקריאים השמים עהורים וכו' אמנם כי הן בעלי חומר והחומר שלהן וכן ועוהר וזהו הנקרא עולם החומר' ובדרך זה שפירשנו תמצא היסודות בעולם הגלגלים שהן יסודות חומריים מה שאין כן בעולם המלאכי שהן כל יסודותיו שכלי' לא יסודותיו חומרי' ועולם הגלגלי יסודותיו על כל פנים חומרי' ובדרך זה שפירשנו תמצא אלו השלשה יסודות בעלי חומר :

עולם ההרכבה תמצא בו אלו שלשה יסודות עבים ועכורי' יותר ויותר עבים מיוסדות השמים' ובה עולם ההרכבה תמצא היסודות עבים ומשתני' סכח הרכבתם' ובה העולם תמצא הרכבת היסודות סבת שינויין מה שאין כן בעולם הגלגלים' כי אף על פי שהיסודות כאחוס בעולם הגלגלים לא ישתנו מנורתן מה שאין כן בעולם ההרכבה כי היסודות בהרכבתם משתנים כולם מנורתן ואו נעשית משונה מכל הנורות שלהן במתכות ונמחים ובשנים ובדגים ועופות ונחיה ונבנה והנה ובאדם ובשאר כל נבואת התחתונים תמצא מורכב ס מהן ואין בהן יסוד עומד בנורתו' ולפיכך תמצא שנקר' עולם ההויה וההפסד כי הרכבת עבדיה היא סבה לפירוד' ולהשחתתם מאחר שאין יסוד כבולן שעומד בנורתו וזו היא סיבת הפסד זה העולם השפל ההרכב' שגורו ות כל יסוד ויסוד כפרד מהרכבה וחוזר אל המקום אשר היתה שם אהלה בתחילה' ואם כן הרי לך מביאר ההפך שבו עולם ההרכבה וכן עולם החומר' כי עולם החומר יסודותיו עומדי' תמיד בנורתם ואחר שכן דבר ברור כי היסודות עומדי' תמיד נקייים ולא ישחיתו' ולפיכך נקרא עולם החומר בהיות כל חומר וחומר שבו עומד בנורתו ועולם ההרכבה היסודות המורכבי' תמצאם משוני' מנורת' ואחר שכן עתידה הן להשחית מהנורות המורכבות ולחזור לנורתן היסודי' הטבעי' כל יסוד ואור כל עמ

עמית שבא כן ילך. ולפיכך נקרא עולם ההרכבה והרכבתו היא סבת השתתפותו בהיותו כל חומר וחומר כפרד מההרכב שאורכב עה וחומר לנוריתו הטבעית. ואם כן הרי לך הענין שבואר בהיות אלו השלשה יסודות בעולם המלאכים שכל בלבד לא יסוד חומר. ובעולם הגלילי הן חומר משש ונקי וכלול וך אמנם כל יסוד עומד על מבטתו בלתי שינוי נוריתו. ובעולם השפלי הן חומר עביר ויסודות משתיים סודות על דרך ההרכבה. ואם כן ההכבדת השפלים היא סבת השתתפות נאחר שכן התבונן מחלקות אלו היסודות בתוכות שלשת עולמות כירב המקום ביניהם. וכמו כן כי השמים וכבאותם יסודותיהן עומדי כנורתם. ואף על פי שיש דבר אחד באחו ששני יסודות כל יסוד וחוד אינו משתנה מנוריתו כי בהיותו הוא אעומד. ולפיכך נקראים טהורי וזכים וכמו כן התבונן בהיות הארץ וכל כבאותיה ויסודותיהם בהיותם מורכבי שתיים שתיים. ולפיכך הנכרדים שהרכבות משתכחו על ידיה וכל אחד מן היסודות חוץ כשאר לנוריתו. ולפי אלו העניינים שבארכימיט לך להבין סוד שלשת פעולות כל בעולם שהן מובדל ומאחזיכו בתכלית ההבדל בשנין ובמשלה. ותדע לך כי כל דבר שהוא מובדל מן דבר אחר נקרא קדוש ולא צדילי בין הקדש ובין החול ובין הטמא ובין הטהור. הרי הקדש לשון הבדל כפרד מן החול. וכל כל מי שהוא נקרא קדוש הרשון כן מובדל מן השאר כמו שהנזיר נקרא קדוש כי בור לשון הבדל כאחרו כל ימי טהור קדוש הוא ליי כלומר מובדל ומיוחד לו יתברך בהיותו מובדל מכל שאר אשר בשפן היין. וכן בהיות ישראל מובדלין שאבילת קטנים ודממים כאשר בהם קדושה כלומר לשון הבדל באמרו והקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני. ולא תטמאו את נפשתיכם בכל השחך הרושם על הארץ ארי. הוא אומר קדושה במקום זה כלומר לשון הבדל לפי ששתי. ולפיכך נקראי קדושים קדושים ולשון קדוש לעולם לשון הבדל. וכל הענין אשר נעבורו סבבנו כל זה להושיעך כי השמים וכל כבאותם קדוש הן אכל הארץ וכל כבאותיה שאחר שהן מובדלין מיהן בשנין ובטבע נקראים אכלם קדושים. וכן ישראל אכל האומות קדש הן כלומר מובדלים המובלים באמרו קדוש ישראל ליי ראשית תבואתו. וכן הבהניים אכל ישראל קדש הן כלומר מובדלים מהן באמרו קדושים יהו לאלקיהם כי את איש יי לחם אלקיהם הם מקריבים והיו קדוש. וקדשתו כי את לחם אלקיך הוא מקריב קדוש יהיה לך. הרי הבהניים קדוש אכל ישראל. וכן הכהן הגדול קדש אכל שאר הבהניים באמרו כי אני מקדשו. וכמו כן התבונן בהיות הכלים והמקדש כולם קדושים מובדלים משאר כלים שברבה כאלו עד אין מספר. ותמצא ההבדלה קבועה ומבדלי בין קדש לחול בהיות הדבר הקדוש נקרא קדוש מוקדש מובדל מן החול. והעיקר הגדול אשר שוררניך על כל זה צליו להיות כי הקדושה הנערכת ליתברך בשלשה צבאות העולם שהערכו שהיא תכלית הפרישות והיותו יתברך כבדל מכל שאר הנמצאים. ולפיכך תמצא כל העולם כולו משפלה קדוש קדוש שלשה פעמים והמלאכים שהן המשפלה הראשונה שכל הנבראים משלימים ומקיימין אותו יתברך ויתעלה ואומר קדוש כלומר מובדל ומתעלה ושבתא הוא מכל בנאדריכו הוא אלקינו ואמנו עבדיו והוא המקיים איתנו בקיים השכל ומובדל הוא ממנו. והוא לשון קדש שהמלאכים אוחזים. ואם כן הרי כל כבאות השכל מעידיים עליו שהוא יתברך קדוש כלומר כבדל מעולם. והוא יסוד יקדים באמרו ישתבח ויתפאר ויתרושם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמי דקדושא בריך הוא. כי אלו השלושות כולם לשון פרישות והבדל הוא. ולפיכך נקרא קדוש ובאצת כי עיקר הקדושה תמצאם בתכלית השכלים הנכרדים באמרו טרפים עומדים משעל לו. (נאמר בהם וקראוה

אלו ואמר קדוש קדוש קדוש יי צבאות. ואם הוא יתברך קדוש אכל השמים שהם תחלת כל השמלות בהיותם יסוד אש השכל והוא יתברך ויתעלה קדוש כנגדם כלומר כבדל וכפרש שהם כל שכן אכל שאר הנמצאים שהשכלים קדש כנגדם. ואם כן הרי הקדושה כוללת היותו יתברך ויתעלה קדוש על המלאכים כלומר מובדל מהם ומלך עליהם. ואם כן התבונן בהיות הקדושה כוללת היותו יתברך ויתעלה כבדל מכל כבאות העולם שהן שלשה כבוד קדוש קדוש קדוש כנגד אלו השלשה הכבאות. ואחר שכן הרי לך ענין הקדושה שבואר בדרך ישר בהיות כל כבאות העולם מקדישים אותו כלומר מעידיים עליו שהוא כבדל וקדוש שהם. והוא יתברך ויתעלה לבדו יחיד. מושל עליהם ועל כל כניס עדותם כוללת שהוא יתברך ויתעלה ברוך הוא יחיד וקיום הכל. והוא חונה לכל שאיכו כופל לדבר מכל הדברים אשר בעולם. אימנם מובדל הוא מן הכל והוא לשון קדוש. ואחר שכן התבונן במעלת הקדושה וכמה יסודות היא כוללת מכל העולם כולו תלוי עליה. וכן תמצא בראש כל חדוש העולם שהוא לבדו יתברך ויתעלה כבדל מן הכל וקדוש והוא מה שעמידים המלאכים וגלגלי ותחתונים. ואמרו כי הוא יתברך ויתעלה קדוש שאו כלומר כבדל לבדו יחיד. והוא סוד תיבה ראשונה שכל תיבות התורה שהיא מעידה על היותו יתברך ויתעלה קדוש מראש. באמרו בראשית מסודו בראש קדוש מעיד עליו יתברך ויתעלה כי בראש הכל יחיד הוא כבודו וכבדל מכל מה שחדש אהב כי והוא לשון קדוש כמו שאמרנו במלת בראשית בהיותו בראשית כי בראש קדוש כלומר בראשית הכל הוא יתברך נשא יחיד קדוש ומובדל. והרי אלו העניינים מבוארים הן לכל מעשלי. והכני נכנס בניאור שאר העניינים.

שער לשון זכר ונקבה :

זהו יס לך אחי להתבונן ולדעת כי כשאנו מדברים בדרכי החכמה לפעמים אנו משתמשים בלשון אחד פעם בלשון זכר פעם בלשון נקבה כי לדברינו זה על כד האמת כי זכר ונקבה בראש כי תשאל היסודות פעמים בלשון זכר פעמים בלשון נקבה תמצא האם זכר ונקבה כאופו בפסוק אחד תאכלהו אש לא נופח. הן ונתמנא תאכלהו אש לשון נקבה לא נופח לשון זכר. וכן תמצא הרוח לשון זכר ונקבה כא ירו כי רוח עברה בו ואינו לשון נקבה. וכן תמצא הוח קדש נכון בקרי לשון זכר. וכן התבונן בשמים ותמצא פים עליונים בסוד רוכב וכרכב. ואמנם הארץ תמצאה לעולם לשון נקבה להיותה בית קבול לכולם בהיות א"ע רוח מים למעלה ממנה והיא תחתונה והוא סוד אמרו בנקת עפר לשונך. וכל זה שניארנו עדות ברורה על היות היסודות כולם כנין לפניו יתברך ויתעלה והם בעצמם עדיים נאמנים כי על כל פנים יסוד הם אכלינו וכוונתם הם לפניו יתברך ויתעלה ברוך הוא ולפני יחיד שה אתה סופר שהוא באחד ושה סולתים בשתיים ובכרענה. והרי העדות ברורה שאין בכל בנמצאים כולם דבר שאין לו שניו וליתו יתברך ויתעלה. ואחר שיש להם שינוי משנה יש להם שמושל עליהם וכידו להפכם ולהחזים לאין מאחר שכל אחד ואחד מן היסודות נשתיים יכסה פניו וכשתיים יכסה רגליו וכשתיים יעופף. ואמנם שכל אלו העניינים אשר הרכבו הכהני לנו להתבונן שאין בכל הנמצא מן הנמצאות כולם קיים וליתו יתברך ויתעלה ברוך הוא. והוא לבדו באחד ולכל הנמצאים כולם נרביים הם לו וכקיומו הם שתקיישים. ולפיכך אלו העניינים אין לאדם בעולם לתפוש עלינו

עלינו להיותנו מתפקדים פעם בלשון וכר ופעם בלשון נקיבה כמו ששתי הלשונות נקובים על אותו הדבר וכמו שפירשנו ביסודות כמו בתמא השמש יבא על הארץ לשון וכר והשמש ורחה על המים לשון נקיבה וכן שמש נוטה ללשון וכר וללשון נקיבה חמה נוטה ללשון נקיבה וכמו כן ירח יקר הולך לשון וכר ומופדה הלככה לשון נקיבה והיות ירח נוטה ללשון וכר לככה נוטה ללשון נקיבה כמו שאמרנו בענין שמש וחמה וכלו הלשונות תמא הרבה ור"כ אין אדם בעולם ראוי לתפוש עלי כענין זה ואחר שהתעוררנו על זה כאמור לשאר ביאורים בעזור הסלמד לאדם דעת :

שער בביאור אמתח המערכות כסדר שהערכנום ערך שלם :

כבר ביארנו למעלה הענין בהיות העולם מיוסד על יסוד שלשת המערכות שהן שלש מחלקות שבאותיות שכללם שלשה ושבעה ושנים עשר ובהם כל העולם כולו מתכנה תדע כי כוונת אלו השבבים תמא מיוסדות כמורחם אותיות ראשונות שבאלפא ביתא והכני ככנס במקור ביאורם :

אמ"ש בנ"ד כפרת :

הו"ז ט"ו ל"ג ס"ע ז"ק

אלו הן שלשה דרכי מחלקות העולם כסדר האותיות היסודיות וכנגד אלו תמא ביאור הענין מיסוד קביעות אלו המחלקות כסדר אב גר גדה התבונן באלו ותמא מכוננים כנגד אלו המחלקות שהן שלשה ושבעה ושנים עשר כל אלו המחלקות תמא הים יוד והבנין והתנועה סמוכין כי אב רמו שלש יסודות גר רמו שבעה טעמי הכנין גדה רמו התנועה הנולדת מאמתת השמים עמר כמו שביארנו במוד התבוננות אשר הן למעלה ואחר שהתעוררנו על זה דע לך כי שלש היסודות מודם אב שהן אבות כל המלאכות בהיות העולם כולו מתחלק באלו השלש מחלקות בפי הדריך אשר פירשנו ובהיות אש רוח מים יסודם אב הם טעמים הלא אב לכולנו הלא אל אחד בראינו ומאמתת האחד הקדמון יתברך ויתעלה וזכרו כהוהה אב יסודות שמהם נולדו שבעה ושנים עשר כמו שאמתת אב נולדים גר גדה ועל כל פנים אב מתיחד טעמי גר גדה והעיקר הגדול שאתה כריך לדעתו כי יסוד ראשון שהו אור הוה מתעלה משאר היסודות שבעולם שאחר שהוא ראשית המביאו ושני יסודות שאחריו שהן רוח ומים אף על פי שהן נקראו יסודות כיון הם אצל היסוד הראשון כיון מהם למעשה ממנו ותדע לך כי היסוד הראשון הוא לכדו יסוד והשאר בנין והעדר הביאון אב א יסוד שהוא אחד ב בנין שהוא שנים ואם כן התעורר לכל מקום שתמא שלשה יסודות כי היסוד שנוכחן הוא הראשון כלכד כי השאר בנין הוא ואיש אל רעהו יעוזרו ולחשו יאמר חוק ודרך היסודות כך הוא לעולם יסוד א הוא יסוד פשוט ואינו יכול להפך אותו כי לכל כד שתפכהו יסוד אחד תמא אב ולפיכך כל דבר שהוא יסוד ואין עמו בשם ישתף נקרא יסוד שאין אבן אחת בוכה ענין לעולם אמנם אבן הראשונה נקראת יסוד והיא ראשית הכנין וכל מנין לעולם יסוד הכנין אבן אחת יסוד שתיים בנין הרי הכנין תלוי על המנין ולפיכך תמא שתי אותיות ראשונות אשר באלפא ביתא כוללת היסודות השלשה במוד אב האחד הראשון יסוד פשוט השני טעיד כי בנין הוא בהיותו טעיד שני וכן אלו שתי האותיות האחת יסוד והשני בנין ושתיהן צונות

שתי בתים שהן אב בא כענין שאמר צעל ספר יציה שני אבנים צונות שני בתים כשתשים האחת למטה והשנייה על גבה הרי בית אחד וכשתשים השניה על גבה ותגביה השפל הרי בית שני לפיכך תמא כי לשון אב טעיד על היות אלו השלשה יסודות ראשית הכנראי והם אבות לשאר כל התולדו הנמשכות אחריה והתבונן אמרם זל וכתוב אחד מבנין אב ומשוכים הם תמיד על האב כי הכנין מסוף הוא ליסוד ולפיכך נקרא אב אבי הן בהיות האדם שהוא יסוד מתחמם אכל הנקיבה שהוא בנין וכתבנו יסוד ובנין טעודם אב אז כולד הן והבן הוא הנוגם היות האב נקרא אב שאם אין שם בן אין שם אב ומה שם מתחדם לאב בהולד רבן ונדריך זה תחלט שיכו זה לבוא יתברך אצל ישראל אם אב אבי איה כבודי לילה ואם להיות אב זה כופל בו בלשון אב כי אם בלשון היותו יתברך כוהם עמהן נחמי אב ואל יעלה בדעתך דבר אחר והפסוק טעיד בעצמו בן יכבד אב ועבד אדוני ולפיכך אומר אם אב אבי איה כבודי כלומר אם רובי לעבוד לפני מנד חיוצ כן בעבודת האב איה היא עבודה זו אמנם לא להיותו יתברך נקרא אב כי קדמון יסוד כמא לא מכה דבר אחר שפעל מה שפעל ואם נקראו שם זה על כד השם לשם אב לכד כלומר להיותו מרמס עלינו כאב המרמס על בנו העובד אותו וכל המפורדים כולם שפולדים דבר נקראי אב בהיות היסוד והבנין ככללן כאחד וכולד דבר שכה נקראו נקרא אב כי אדם ומהו טעודם אב אדם נאחד ומהו נשתיים ומכאן נפרדו הגוים בדרך כל דבר למינו ולפי זה הדרך יש לך להתבונן בכוונת מערכת האלפא ביתא בהיות שתי אותיות ראשונות אבות לכל התולדות כי מכה אב נכני ארץ בתים בסוד ארץ בית כי כל התולדו אשר הן נשכנו טכה אב ארץ מעלו הן כמו שאנו עתידין לזכור בעה וברוך אבי לעוררך על ענין ככד בהיות אדם הראשון שהוא אב ראוי להיות ארץ שלמים כמו שחל בדרכו נוטה נדונות וראה דול נתן לו משכונתו כך כי כל שכוונתו של אדם הראשון ארץ שמים היו ראויין שהיו בהיותו אב לבאם אחריו בדרך זה אב סודו האמתת בשם האחת וכמספר השני ארץ שני וכל המנין יסוד ומדרך זה יתבונן אדם כל שכוונתו של אדם הראשון בהיותו אב לשאר הנולדים אחריו והכל בהמשך הכנין אחר היסוד בהיות חוה נשמת את האדם ואחר שביארנו דע לך כי אב הוא סוד שלש יסודות אשר מהם נבראו שמים וארץ ומשם נסעו הגר גדה נסוד גר גדה ומאמתת אב בא גר כי הפכה מאמתת השלשה נמשכו זה בלתי ספק כי שבעה על בני שלשה במוד בא גר ושנים עשר על בני שבעה במוד ומשם נסעו הגר גדה ואחר שביארנו יש לנו לעוררך על ענין מוכח אמר ר"ל במסכת ברכות כפי עריבות נמות המליכי היותם מספתי הסודות כנגלות ואמרו ארץ קרן אבות אלו לשלשה שהן אברהם יצחק ויעקב ומה הפלגו ומה נמרכו אמרי יסוד כי אב סודו שלשה יסודות ולא עוד והם אמרו שאין קורין אבות אלו לשלשה כי אבות הנולדות שלשה הם בדרך זה וכן אברהם תמא אב יסוד ומכאן אנרבה נכדו שתי בתים בית יצחק בית יעקב והכל הוא אב ואחר שביארנו אלו העניינים במערכות שלשת המחלקות שהן אמ"ש בגר כפרת הו"ז ט"ו ל"ג ס"ע ז"ק בהיותם נמשכי נפיד אמ"גדה כחומר לכאר שאר הענייני הנשפכים כסדר הכוונה אב גר תמא אהו מרכבה ימרה כוללת פטרה חלקי הפניות כמו שאמרנו עשרה הן ולפי מערכת הכוונה וסדר הישר כל עשרה לעולם מרכבה בהיות נערכים כסדר דרך הכנין במוד אב גר ואם כן התבונן בעשרת אותיות ראשונות שבאלפא ביתא ותמא העשירית כוללת המרכבה הראשונה וטבל כד נכנס אב גר כולל יוד בשתי דרכים כוללות אבות נדונות וכולל אות יוד שלימה כוזה

דלק אב אב אבג אלו עשרת האותיות על דרך
 כפול כללת האות העשירית יוד והן עשר האותיות
 שבידין על העשירית בדרך התכונה הישנה וכל אחת ואחת
 שהיא העשרה אותיות שעלה שהן כתב ידו שכל העשרה
 שמו יוד כיהשכל העשירי הוא מניע פני הנמנים מתחת
 שפלתו במאמר קובו שהוא מניע אותו ואחר שהתעוררו כבוד
אב ג תדע לך כי כוכבא לפעלה מן הכל כבוד **אב ג**
אב ג למטה זה זח למעלה מן הכל כי **אב ג** הוא
 הכולל כל הנמנים כולם וזלתי יתברך וסוד זה זח הוא שם
 יודך יתברך ויתעלה זכרו למעלה מכל הדברות ואם כן הרי
 הוא יתברך ויתעלה משל על העשירי ומניע אותו בהיות ה' ה'
 זח מונה למעלה **אב ג** וכבר ביארנו אלו העשיריים
 כי נופה היתי במתת זה זח וזאתה את ידך יושבעל
 כפול למעלה מן הכל זה זח והכל ובהל מן הכל והוא יתברך
 יסוד וכפני י' לבדו ואחר שרמונו והמעשים לבו לעורך על
 ענין גדול וכבוד תפארת כבוד בהיות הטובות תלויה בשמו
 הגדול יתברך ויתעלה כאמרו במקומות ח' יודך כי זה שמו
 ה' וכלו הוא ה' ידך ה' ה' ה' פירך שביארנו ואם
 כן ה' שמו כבוד הטובות תלויה בשמו יתברך שש' וזהו
 דבר מבורך נגלה לכל משבלי ואחר שביארנו זה כאחור להפנים
 בשאר ענינים אשר הם כשביים אחר המונה העליונה
 כפי החפץ והכבוד בעזרת שדי יתברך ויתעלה :

שער בביאור היות כל הנמצאים מתקיימים בשמו יתברך :

דע כי קיום כל הדברים כולם בחשבון וקיום החשבון נז
 יתברך ולפיכך קראו חשבון פלטון מחשבה
 והנה תמלא האותיות שכן מתנהגות על דרך החשבון והמספר
 וההיסוד שלהן ולפי' אני אומר כי קיום האותיות וקיום האותיות
 כי יתברך ולפי' זה הדרך התבונה אשרם ולעלה במחשבה לברוא
 את העולם ואלו הם שהיו ל' יתברך מחשבה כמה שיתפשט
 והחלש ל' רבין וחפץ אטקם עלה במחשבה הכוונה עלה
 באמתת השם ש' ילוד שהוא החשבון שהוא יסוד כל החשבון
 תברך את העולם ותלחו בדרך החשבון ועדך זה יש לך
 לסתפון כי העולם מולו תלוי בו הוא לא המשיא דבר כי אם
 מאמתת החשבון ואינו מתנהג כי אם על דרך החשבון ואמנם
 צריך אתה לדעת שהוא חשבוןא שכל העולם כולו תלוי עליו
דע לך כי חשבוןא סודו ש' ידך ואם כן התבון זה
 העיקר הגדול בהיות העולם נכרא ושתנהג צמה
 שפוכן מתחלה בכחשם הה' וה' זהו סוד חשבוןא יתדע לך
 פ' שם ילוד הוא יסוד כל הנבראים כולם שביארנו ואין
 פ' בלתי שכן ועל כל פנים מביאות העולם וחלדו תכלית
 העדות בו זהו החשבון כי פלתי חשבון אין שם עדות אים
 העולם קדשן או מחודש ואמנם בהיות העולם שתנהג על
 דרך החשבון אי הבר נכוד ידוע כי הוא מחודש והזמן כמו
 יכן בכלל הנבראים כי מביאות הזמן כמטף אחר מביאות הגלגל
 ומביאות הגלגל כמטף אחר קיום התנועה וקיום התנועה כמטף
 אחר החשבון וקיום החשבון בו יתברך ויתעלה וכבר נסתכח
 רוב הפילוסופים בענין המביאות בהיות כל דבר שיש לו ראשית
 תכלית יש לו וכל דבר שיש לו ראשית ותכלית נבול יש לו
 ועל כל פנים העליות והעליות ואין לו רבים ענשים מספר יש
 להם ועדין יתברך יגיעו ויבין מקומו כל התכליות וההיותיו
 מונים מביאות העולם עד הנה ואינו מתנהגים על יסוד החשבון
 איתיה העדות בכורה שהעולם מחודש פ' לא כודע זה
 שדרך החשבון שאחז נד כדע אותו ולפי' אני אומר כי החשבון
 הוא כולל כל הנמצאים כולם ואין לו תמלא בעלי שיעור דקים
 ורבים ואין לו חלום תכלית יש לו למספרים אחר שהם בעלי

שיעור וכמציא יחד והרי החשבון כולל אותם וכן כל הדברים
 שבעולם אמנם תדע לך כי יש דברים נכדים לנכוד לפי
 האדם כחול הוא אוקמה או עבר הארץ כי נפש האדם הקוד
 בספירת מפורד קיימת אמנם באמת כי תכלית יש להם והוא
 החשבון הכולל את כולם ומה שאמר כחול הוא אשר לא ימד
 ולא יספר כל זה בחוק האדם אמנם בחוק ספירת תכלית יש
 ולפיכך אני אומר לך כי החשבון הוא העדות על חדוש העולם
 והוא המודה בהיות הזמן נכרא ולפיכך תמלא כי זה העד
 הפ' שמו חשבון הוא שם ה' ואם כן הרי שמו הגדול
 ויתעלה שניע את כל העולם ומנהיגו על דרך החשבון והחשבון
 הוא עדות ברורה שהוא יתברך חידש העולם וכל מה שג' של
 עולם וקיימו תמלאהו מיוסד על החשבון ומתחיל יתברך לך
 אמתת חדוש העולם בהיותך יודע מספר השנים אשר נברא שאתם
 נתחדש העולם ואם לא היה שם חשבון מה תאמר או מה זה
 הענין ותדע שהעולם מחודש הוא מאחר שאין יודע ראשית
 לחדשו ולפי' זה הדרך אני אומר כי הנהגת העולם על דרך
 החשבון ויש לך להתבונן במערכת תנועת הגלגלים וכל
 צבאותם ותמלאם כולם מפורדים במערכת החשבון ושתנועעים
 על יסוד החשבון שמים קבועים ותעות ידועות ורגעים ונקודות
 שכוונים פסדר תנועתם כל הימים אשר הם מתנועעים ועל יום
 מלאות ימי תנועתם ובמלאות ימי החשבון שמונים כולם לכסדר
 ובדרך זה תמיד כענין שאמרנו בשחורו וכל זה להיות עדות
 החדוש קיימת תמיד והכל בעדות החשבון ומה שברך
 שתדעהו בהיות העולם מתנהג על חשבון נקודות ורגעים
 וחלקים ושעות וימים ושבועות וחדשים ושנים והמחזורות דביק'
 בחשבון בהיות השמש והירח והכוכבים דביקים בתנועה אמנם
 המלאך התמידי הנראה לעינים הוא סוד מהלך השמש שמה
 ימים ורביעי בכל שנה והמחזור הגדול שלו כ' שנה שלימים
 כפולן על דרך חשבוןא שכוון ויש לך להתעורר למה שארז
 במסכת דברכות בענין פני ילכו השתן עד שיעברו פנים שלוש
 וכו' וכמה זעמו רגע וכמה רגע אחת מחמת אלפים ושמונה
 מאות ושמונים ושמונה בשעה זו היא רגע ותדע לך רבותינו
 ול' הם ח' קו השעה כמספר תרף חלקים והרמו בחזות חלילה
 אלפי' שעה כה כלום ח' חלקים יש בשעה וחלקו היום והלילה
 כל שעות והשפועה שבעת ימים ושבעת לילות והחדש
 לחשבון הלצכה שתשעה ועשרים יום וחמי שתי יודות שעה ועג'
 חלקים וחדש לחשבוןא החמה שלשים יום ושער שעות ושעה'
 והשנה לחשבון הלצכה שלד ימים ושליש יום ותע' חלקים בשכ'
 פשוט אמנם בשנה מעוברת ששבעה שבע ימים וכל שעות
 ותקפט חלקים ואם כן הרי לך השיש והשפועות וחדשים
 והשנים על דרך החשבון הם מתנהג' ואין דבר נעל מיד
 החשבון וכמו כן תדע לך כי אפילו הנהגת השניאות העולם
 השכל ושאל ותן האדם זה עש זה אין לו קיום כא' על דרך
 החשבון ואין הנהגתם שלימה ומתקנות כ"א על דרך חשבון
 מוחלט ואם כן יש לך לדעת ולהתבונן כי תקון הנהג בעליוני
 והתחנפים על שם י' ה' ה' היא מיוסדת כבוד חשבון וכן
 התבונן אמרו כרוך הבא בשם ילוד כי כל הנבראים כולם
 מאמתת החשבון כמלאו ובהזכרת שם ההוייה נכראו איש ובינו
 באו ולפי' זה הדרך אני אומר כי העולם כולו שכוון הוא
 בתנועתו כנגד תפועת האותיות המוריות לו דרכי ההנהגות
 עולם ודרכי הפעולה כי בהן ששתלשלות כולם בשלשלת
 החשבון ועל כל פנים כי שם ילוד הוא יסוד העולם ונביאו
 ותנועתו ועיקר כל פעולותיו וכל הענינים המתחדש כי כולם
 על שם ילוד הם תלויין על דרך חשבוןא וסוד חשבון ושאלו כמספר
 כולם ומה שברך שתדעהו והוא ענין נכבד לכל משכיל לכל
 החשבון כולו יש לה אית ידועה ובלתי החשבון הסוטל עלה
 בדרך האלפיא כיתאי וכן תמלא **אב ג** זהו זח ש' כלם
 גם ע' צקר שות דם רץ וכן יגיע עד תשע מאות
 אמנם

אמנם לחשבון אלף לא תמצא בו אות שמוימת אמנם תמצא האות הראשונה שבכל האותיות נקרא עליה שם שהוא תכלית המספר והרי תכלית הבורות תחלת השם כי תמצא תכלית מספר הבורות כאחד בתחילת שם האותיות ואיך יכול להגיע למספר אלף עד תקרא שם לאות ראשונה שבכל האותיות ואין דרך לכתוב ימין ושמאל והרי לך בחזרת הגלגל נעשה כל זה כלו כולל שם האלף בתכלית והרי ראשית האותיות חותם תכלית לכל האותיות ולכל המספר ולפיכך אמרו בעלי קבלה כי כל חשבון האלפים מוכרח הוא להיותו חוזר לאחדים כלומר כשתגיע למספר אלף תשים במקומו א' וכענין זה השעיהם לה תתקף אלף חלקים שגורו אלף ושמים והוה דרך מחולת השמים וכן בריך הגלגל להיותו חוזר חלילה לעולם והתבונן בענין המופלג הזה כי ראוי הוא להיותו טובו לכל ששכיל כי כל העולם כולו על דרך החשבון הוא מתנהג ואני אומר כי יסוד חשבון הוא שם י' וד' לא שם אחר כי אם שם הויה המעיד על קדמותו יתברך אשר מאמתתו יתחדש כל יסודות העולם וכבר ידעת כי ראש תחלת המביאות כאמרו ויאמר אליהם יהי אורי ותדע לך באמת כי האם היא תחלת היסודות יתחדשה בתחלה ונשכחת בבורות שם י' וד' כאמרו כי אם יגאה מחשבון ואם תתבונן הרום הנכבד יתברך לך אמתת מביאות האם בראשונה מאמתת החשבון שהוא שם י' וד' ואחר שכן תדע לך שביסוד החשבון כל העולם כולו מתנהג והחשבון תלוי בשמוייתברך ותדע לך כי אש אד' וי' יגאה מאמתת חשבון שגורו הוא שם י' וד' ולפי זה הדרך תדע לך כי בתוך היכל הסתרו יתברך האש כמלא' בהיות ראשית החפץ וכמו שכבר ביארנו לא אש חומרית ולא אש דקה כי אם אש השכל היושבת על יסוד כל המאורות אשר מאמתתו שגורו כולם ותדע לך כי היכל י' וד' אש שם ולא לחנם כאמר אשר אורו כיון ותכור לו ברושלים ובאלו העניינים שאנו מתעסקים בהם בולם שכלים דברי אלפי חיים ולפי זה הדרך תדע לך כי העולם כולו הוא יתנהג בכל דרך החשבון והלא תראה שפירת בליה ושלש' ושתים כתיבות ועשר מאמרות כולם על דרך החשבון מיוחדים והוא יתברך מכהנים כי שמש ילוד וכשם ילוד הם מתנהגים ואם כן תמצא העולם תלוי עליו שאלו הכ' בית ושם י' וד' הוא יסוד החשבון לעולם וכבר הודיעך להיות השם המיוחד מורה ופעיד על קדמותו ית' וכי מאמתתו כמבואר כל ההיות' ולפיכך אני אומר כי על כל פנים ראוי הוא להיותו מושל על כל הדברים שהוא כשם אלפי' שמתאמתתו וכבר הודיעך בהיות שם י' וד' סוד כוונתו שם אלפים סוד וכו' וכבר תראה בכל מעשה בראשית כי כבוד הו' המלאכה נעשית אמנם נחה המקבל מאמתת כו' אשר הוא הגורם לפעולת פו' ולפיכך תדע לך כי כו' כופה פו' פועל ואם תתבונן בענין זה תדע לך כי פו' שהם המטונים בכחות הנקראים אלף שפועלי' בכח הזכרת השם הכופה את בולם שהן מושבעים תחת ידו ובאמרו עושין מה שהן עושין ואין להם רשות לשנות ואמנם תדע לך כי כוונת השם הכופה את כולם אין הכל וכו' למעלתו שאין כל מי שרוב ליטול את השם כוונתו כי אם יחיד בכמה דורות ואם הוא מן הראויין לחוות כניסוי וגומר ולחיותו יודע כוונת ידועות כי בד השם מושך את כל המבואות כולם וכל השמחה וההשמחה יש לה דרך ידוע כפי הכוונה העליונה לא להיות הזכרה שלו על דרך הסקרה כי אם בהיות אותו הזכרה שפיעדה אמת היות הזכרה לדבר שהיא מוכרת עליו והיא קבועה לאותו הענין אל המקום אשר יהיה שם הרוח ללכת ובהיות האדם יודע הכוונה בהכחות ידועות בענין השם המיוחד וידע כי בד קיום כל אותן הדברים שבה להכריח תלוי בשם שהוא מוכרי וכשהוא ידע ענין או איתו הדבר שהוא עומד על קיומו שכת אותו

הזכרה מכריח לעשות רגון המכריח באשר הוא שמונה עליו כפי הוראת ההוכחה והדרך הזה שביארנו הזכרת השם קבועה כפי קביעות קיום הדברים בשם י' וד' ולפיכך בארשם נשבע לעבדים במלך ומראה אותם חותמו של מלך או העבדים מוכרחים למלאות רגון המכריח איש איש שמלאכתו אשר המה עושים ופעמים אדם מתחנן לפני המלך ומוכרי שמו ומתחנן לו ושכנס מלפניו על עמיו וכדרך זה היתה קבלת החכמה בהיות בית המקדש קיים והחכמים היו מוכרים לתלמידיהם פעם נשבעו ובמקדש היו מוכרים אזכרות ידועות ומשכרו הפריים התחילו הכהנים להסתיר ההוכחה וכחזר לענין שאמרו בו וכאמר דע לך כי השם הנותן כח בכל הפועלי' נתן ונותן והשם שפעל אלו הפועלים פועל ויפעל והוה בלתי ספק כי הכל תלוי הוא בו ואף על פי שיש רבים שהענין הזה מדרך הנפגע בהיות אזכרת השם מברכת את התנועה ואומרים שאי אפשר להם להשתנות בעצמי' הוא מכהי' העולם ואין פעולת דבר שמתנהג טבעו וכלוה כן הוא ואינו כן כי באמת העולם מתנהג בכחו יתברך ומתמיד כל העצמי' על קיום' ובאמת כי המכהי' זה טבעו והמקיים מושל הוא עליהם ובכבודו לשנות' מלמד שהוא יתברך המוכיחם שאין ביד הממביא הכל תלוי בו יתברך שאין טבע עומד לפניו והוה דרך הכיסוי והכפלות כמו שביארנו בדרך זה היכולת לו יתברך לעשו' כאמרו כל אשר חפץ עשה בשמים ובארץ ובחפצו הכל תלוי בו והוא עדין בדורה על כל הטבעים שכלם מחודשים ואמנם אלו שלא יאמינו בו האם אפשרו שינוי הטבעי בזמניו זה אין להאשים אם ישמוה הענין הנמכעות נזמן הוה כי החכמה הוית כל כך היא רחוקה מדעות ההמון בזמן הזה עד שענייני השנותים ישומו טעם הכפוע' לא מן האפשר כל שכן מן הראוי אמנם בהיות יחיד בדור או בכמה דורות משג' קצת סתור תעלומה וסקרי השנותים אולי יאמינו שהוא שפיג' או לאו וכל זה צהיתה רחוקה מן דעות האכזשים שגוה הזמן ואותו יחיד המשיג דעתו נשכחת להסתיר מן ההמון מה שהשיג בדרך החכמה ולפיכך החכמה הוית נעשית נכריה מהאומ' שקבלה לאחות ולמודע ולפי אלו הדרכים עוררתי אל ההכרה השכלי' לברר ענייני' עומדי' במהתרים בהיות תורתנו כולה בנויה על יסוד הניסים והכפלות ובהיותו שינוי הטבע ברגונו והכל כסגור' ובהיות שמו המיוחד יתברך ותעלה זכרו מכריח הזכרת שלו לכל הפועלים כפי הקביעות והמעשה והנה רבות ינו' ולכל פעמים שמו בענין ההכרה וכביאור אמרו ול במכמת תעבית פעם יבא אדר ול ילדו גשמים שיחולו להלחי' השעגל התפלל וכו' עד עונה כלומר קרב טקום וכו' ואמר לפניו רגונו של עולם בריך שמו כפייהם עלי שאני כן בית לפניך נשבעתי בשמך הגדול שאני וו מלאך עד שתרחם עלי בריך התחילו הגשמים מטפטין אמרו ליה רבי ראובן ולא נשות כמדומים אנו שאין הגשמים יורדים אלא להחיר את השנועה ויש לכל בעל שכל להתעורר בזה הענין הנכבד כאשר נשבע אני בשמך הגדול ויש לך לדעת מה שמו הגדול שאין לו שם הגדול בשם המיוחד לו יתברך שהוא בן ארבע אותיות וכמו כן יש לך להתבונן סוד ארבע כמדומים אנו שאין הגשמים יורדין אלא להחיר את השנועה עין חת אתה בעל שכל ותראה כי הכחשת השנועה חלה למעלה לקיים אותה על כל פנים כאמרם אין הגשמים יורדים אלא להחיר את השנוע פשי שתקיים עליו שנועה ואינו יכול להמלט או מידי קיום או מדי התרה והתבונן בענין אלוהי' ע' כאמרו ח' י' וד' אם יהיה השנים האלה טל ומטר כי אם לפי דברי' ובאמת תדע לך אחי כי ההכרה כשהיא בתקופת על העליונים היא כולה חלה ועליהם להשימה והוא יתברך ויתעלה בריך הוא המוכיר שמו כראוי על כל פנים לא יחזור ויחזיק כי אם הגלגל באשר שלחו ומה נכבד ענין הוה אשר עוררנו עליו בענין זה החכמה בהיות הכרתו

עיניך בריכות בשבון ועל חשבון מצוינות כל העולם כולו מתקיים ועל הפסכתו סמוך ואם כן הרי לך כל העולם כולו מתקיים מאמתת שם השיוחד ואם מהתעוררנו עליו יש לנו להתעורר ולחזור שאר עבדיי:

שעו בביאור היות תורתנו מתקיימת באמתת השם המיוחד:

צריך אתה לדעת עוד גדול ופכה אשר תורתנו כולה עליה שיופד כבוד השם המיוחד בשתי מחלקות שבו וצריך אתה להתבונן חקירת משה רבינו ע"ה ארון בל הבדלים והפעלה שלו היה ילוד אלקי אבותיכם חלקי אברהם אלקי יצחק ואלקי יעקב שלחני אליכם והשי לעולם והוא זכרי לזר דור וצריך אתה להתעורר על הפעול הכבוד הזה כי יאור לשם שנה הענין שני פעמים באמר זה שמי לעולם ואמר זה זכרי לזר דור: דע לך כי באלו המחלקות העולם תלוי בהיות השם נחלק בשתי מחלקות י"ה וי"ה החלק הראשון נקרא שם וכן הוא האמת כי תמצא במקומות רבים בתורתנו שהוא נקרא בשם י"ה ולפיכך נאמר זה שמי לחצי השם הראשון שהוא י"ה אמנם החלק השני שהוא ז"ה לא תמצא שאינו קורין אותו כפי אותיותיו והוא נכתב באותיות ז"ה ואינו נכתבו אשכס הוא עומד לזכר ואינו נקרא כי אם בשעת הזכר ויחידה מכוונת ולפי תמצא שם ז"ה נקרא וזכר ככתב נוכח ואינו נקרא ככתבו וכפי זה הלשון אמרו רבותינו במקומות הרבה אע"פ שא"ר ראה לדבר זכר לדבר וכן הענין הזה אע"פ שאין השם נק"ר ככתבו וזכר י"ה והוא המכתב כדי שלא תשתכח אמתת ההויה הנבואת ככתבית ולפי ש"ו שתי המחלק' אשר השם המיוחד נחלק אותם תמצא תורתנו נכונה על יסודות בשתי המחלקות התורה ששם מנות עשה סמולס רמ"ח בשני איברים של אדם ומנות לא תעשה סמולס ש"ח כשני יסודות החמה ולפי זה הדרך צריך אני לעוררך בהיות מנות לא תעשה ומנות עשה תלויות בן דע לך כי שם בן ארבע אותיות שהזכיר בפסוק ילוד אלקי אבותיכם חלקי אברהם וכו' והשי לעולם והוא זכרי לזר דור ושתי המחלקות אשר בשם זה הן ז"ה וז"ה כמו שאמרנו האחד שם והשני זכר ומה שאמר זה הוא באלו אמר י"ה ופירושו זה שמי לעולם י"ה והוא זכרי לזר דור והוא זכרי לזר דור והוא זכרי לזר דור וז"ה זכרי לזר דור ואם התבונן באלו שתי המחלקות תמצא בל מנות תורתנו נחלקת אליהם והוא דבר מבורר לכל פשוט החלק הראשון שמו י"ה שמי תמצא שמו כנגד מנות לא תעשה שהוא ש"ח והחלק השני שהוא זה זכרי תמצא שמו כנגד מנות עשה שהוא רמ"ח בבור כבוד ביאורם בדרך ישראל למען ירון קראו י"ה שמי ש"ח שאלו הן מנות לא תעשה בדרך האמת בלתי ספק כמו הן תמצא החלק השני שהשם הנכבד ז"ה זכרי רמ"ח שאלו הן מנות עשה ואם כן הרי לך מבורר בהיות כל תורתנו תלויה באלו שני הדרכים שהן מנות לא תעשה ומנות וכן תמצא השם המיוחד הנכבד והנורא שכוון התכונות כולם על תכונות ובהיות נחלק בשתי המחלקות שהן י"ה וז"ה ובאמת וצריך לך כי מנות לא תעשה כולם דין גמור ושפט וכן השם הראשון המובל אותם שהן י"ה שמי הוא דין גמור וסולט וזה השם אשר תמצא שמו חשוף בשם אלקי כי י"ה הוא בורת אלקי וכן הוא מנות לא תעשה שהוא כמו דין והדן דין אסוף הוא אכל הדיון ותדע לך כי מנות עשה הם כולם נחשבים ומעלה וכן השם השני המובל אותם נחשבים ומעלה כי השם השני לעולם הוא נקרא נחשבים כמו שאנו עתידים לבאר בע"ה בבור צדוק הכולל השפוט והרחמים העונש והגמול וסודות רעה וטובה ופעלה ומטעם ימין ושאל פנים ואחור והכל בבור השם הנכבד והנורא שמו דו ה' ה' ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד חנוי אש וחנוי ברע

הכרחו חלם על המלויים ומה התבונן אחי בהיות כל העולם שתנהג על יסוד החשבון שמולד שם ילוד וצריך אתה לדעת כי תחילת העינות שכבשו ישראל והתחילו לשבת בהן חשבון היא באשר וישב ישראל בכל ערי האשורים בחשבון ובכל בנותיה ודע כי בכח חשבון נכחו את מלך חשבון ותדע לך כי לך נקראת עיר האשורים חשבון להיות העם אשר בה אנשי חיל אנשים גבורים עולים במספר וכל העם אשר לאינו בתוכה אנשי מדות ולפיכך תמצא כתוב בהן ויכירם אצל חשבון כי שבת שם ילוד כאבדו אנשי חשבון שהם האשורים ולפיכך תמצא כתוב אשר וישב ישראל בארץ האשורים כי בכח חשבון נכחו אנשי חשבון וזו תחילת העינות שכבשו ישראל וישבו בהם ואם יקשה בעיניך מה שאמ' בכעני כי תמצא כתוב בהם והחרימתי את עריהם ויקרא שם המקום חרמה אמנם תחילת העינות שכבשו ישראל וישבו בהם חשבון היא ואמנם בהיות חשבון תחלת הכבוש תדע לך כי היתה היא מעכבת בכבוש כל סחר הארץ והיתה עומדת בכפי הכבוש כשיגיעה המפסקת בה' לעיר חשבון המעכה עליהם אמנם בשלטת היסוד על חשבון נכבשה שיד אף על פי שאמרנו חשבון יסוד יש לו והוא שם ילוד ועל כל פנים שם ילוד הוא על חשבון ולפיכך נכבשה חשבון בכח שם ילוד כי הוא יסוד חשבון ושאר שכבשה חשבון נכשו כל העינות הפקר ולפיכך נכבשה חשבון תחילה והתבונן שאמר דוד המלך עליו השלום למכה שלמים גדולים ויברגו שלמים אדירים למימון חלף האשור ואם כן התבונן אחי כי תחלת הכבוש אלו הן ולפי דרך זה יש לך להתבונן כי שם ילוד הוא השולט על כל חשבון ושם מיוחד הוא לבדו נקרא ולא ניתן להדרש לכל ותדע לך אחי כי ההכרח היא בזכרת השם המיוחד שהוא שם בן ארבע אותיות כמו שביארנו כי ילוד שם נכבד ולפיכך נאמר כי זה שמי לעולם ונמסכת קידושין באשר אמר רבה בר בר חנה אחר רבי יוחנן שם בן ארבע אותיות שמיים מוסרים אותו לתלמידים פעם אחת בשבוע ואמר לה פעמים בשבוע אמר רב נחמן מסתברא כמאן דאמר פעם אחת בשבוע דכתיבה שמי לעולם לעלם כתיב ושם נאמר רבה סבר למדרשה נפקי אל' ההוא סבא זה שמי לעולם ולעלמי עלמיא והתבונן אשר שם בן ארבע אותיות בהיותו נעלם ובהיותו ראשית לכל והתבונן בהיותם פעלמים ושמתירים פירוש זה השם הנכבד שעיני כל חי באמרם רבה סבר למדרשה ואמר ליה ההוא סבא לעלם כתיב ותדע לך כי השגתו היא נעלמת משום העם ואילו לאמרם פעמים בשבוע אכור ושם נאמר רביא רמי כתיב זה שמי ובתיבה זכרי לא באני ככתב אני נקרא ככתב אני ב"ר דה' ונקרא אני באל' דלת וענין זה עמוק שא"ר וכבר פירשנו אותו שהשמי היה די לכל משכיל כביאור שיתור ושם נאמר שם בן שתי עשרה אותיות וכו' ששרבו הפרישים היו מוארין אותו לכנועין שבחוב והיו מעליעין אותו ככעשיית וכו' והתבונן בענין זה באשר ששרבו הפרישים ושם נאמר אמר רבי טרפון פעם אחת עליתי אחר אחי אשי לדוכן והטיתי אוני אבל בהן גדול ומעתי שהכליעו בכעשיית וכו' ושם נאמר אמר רב יהודה אמר רב שם בן ארבעים ושתיים אין מורסין אותו אלא לשי שהוא כנוע וכו' שכל היודעו חזיר בו והמסורו בטהרה אהוב למעלה ונחמד למטה ואופתו מוטלת על הכריות וכחל שתי עולמים העולם הזה והעולם הבא ומכל אלו שלטונות יש לך להתבונן כי על כל פנים יש הכרח לטעה ויש לך להתבונן באמרם ששרבו הפרישים וכמו כן בהיותם בולעים אותו וכמו כן אמרם כל היודע וזהו בו ושם נאמר בטהרה דכל אלו שלטונות הם מורים לנו הדרכים כי חכמי התלמוד מכל פנים מודים הם לדברינו ושמימין ההכרח שערבן העוכר כל שכן מענין האפשר לא מהרשע שם דבר ולכן אלו העבדיים יש לנו להתעורר חלבתו כי השם המיוחד כל העולם כולו תלוי עליו ועל כן כתיב

לעורר הלכות בהעבורות ולאחר בתשובה בענין תרועה כש
שרמו וזל כפרכת תפנית בענין תרועה עמו ישיש
מתנומתכם והקיבו נרדמים שתדרסתכם וכו' והוא ענין
התעוררות הלז ולאחר בתשובה ובאלו שלשה דרכים תמצא
תהלות ראש השנה שהן משולשות והכני נכנס בצד ביאורם :

סדר מלכיות דע אחי כי מה שאנו אומרים בראש השנה
מלכיות הוא שוד הדין והמשפט והם על כל
פנים מכוונים כנגד מנות לא תעשה וזונו אומרים מלכיות
לעורר הלכות אס עברנו על לאו שבהם כי יתדין אנו להשפט
עליהם ולעמוד לדין לפני המלך כל לאו והוא שבעברנו עליהם
מכל הלאוין והמכות שבויה עלינו המלך שלא לעבור עליהם
ועל זה הדרך אנו אומרים מלכיות וזכר למלכות שהוא שוד הדין
והמשפט כי מלכיות לעולם משפט גמור הוא כאמרו מלך כשפט
יעמיד ארץ וכאמרו מלך יושב על כסא לין ותדע לך אחי כי
תכונת מלכות בהיות המלך שתכנה בכל ענין בדרכי הדין
בהיותו עומד לין ומשפט והתבונן בהיותו אומרים כעשרת
הימים שבין ראש השנה ליום כפורי המלך המשפט והיו המשפט
סמוך למלכות כי לולי המשפט היו העבדים מורדים במלך

אמנם בהיות המלך מעבס את החוטאים או יראו העבדים מן
העובם ויראו שגשת למה שבו המלך שלא לעשותו ותדע לך
כי המלכות בשפט תכון כאמרו כוון המשפט כאמר ואם כן
יש לך להתבונן העיקר הגדול והנכבד שמונה עיני מלכות שאנו
אומרי בראש השנה בהיות מלכיות ענין דין ומשפט כי זהו שוד
הדין שם הראשון שמוצו י"ה שמי המשפט על מנות לא תעשה כי
רבותינו ז"ל מלכות כדי שמתלכוכי עליכם ובהיותנו משליכים
אז נדע שיש עלינו מלך מכהיג אותנו כשפט כאמרו ויגבה יי
בבאות כשפט ומה שיש לך לדעת כי מלכות מכוונים הם
כנגד י"ה שהוא אלוקים ושוד אלוקים לעולם הוא הדין והמשפט
כאמרו המשפט לאלוקים הוא וזה העדות בהיות המלך דין
משפט כלומר דין ושפט והוא יתברך שפטי אמתו
למשפט ולפיכך תחננו מלכיות בראש השנה להיותנו שומעים
לעמוד לדין כיום זה על כל לאו ולא שעברנו בו בכל יום שימות
השנה והתבונן בהיות זה היום יום נועד בשנה לתת בו החשבון
על כל לאו יום ויום ובביאור אמרו ז"ל כפרכת מכות על כל
הסמך בהיות מנות לא תעשה שהן ש"ה כנגד ימות החמה
שהם ש"ה כל יום ויום אומר לו לאדם אל תעבור כי עבירה זו
והתבונן פמה הפליגו ז"ל בענין זה בהיות הימים כנגד הלאוין
וחס כי יש לך לדעת כי יום זה נועד הוא לתת חשבון על כל יום
ויום שימות החמה אס עברנו פהם לאו מכל הלאוין אשר הם
ככללין במנות לא תעשה ותדע לך אחי כי יום זה הדין כותן
להיותו קובע בשנה להתעורר בו על כל המשפטים שאנו עושים
בכל השנה ולאחר בתשובה ולבקש חלפניו יתברך סליחה ובכפרה
על כל יום ויום שחטאנו בו ועל כל לאו ולא שעברנו עליו ונפי
זה הדרך אנו אומרים בראש השנה מלכיות לעורר הלכות שיש
עלינו מלך שושל באמת לגמול טוב ולמלט שרר כפי הפעולה
זעתיך להפרע ולהעניש למי שעבר על מנותיו ולפי זה הדרך
תמצא רז תקנו בראשית הכל מלכיות כאמרו וקרבתו אליכם
למשפט מפני שהמלכות כנגד הדין הם מכוונים כנגד מדת
הדין וכנגד מנות לא תעשה להפרע ממי שעבר על לאו מכל
מנות לא תעשה בכל יום שימות השנה כי הכל ניתן לחשבון

זהנה תמצא ז"ל רומים זה הענין בשפכת ראש השנה פחותם
מלכיות ואמרו "אלוקינו" "אחד מלכות בהיות אלוקינו שוד
המלכות לעולם והוא שוד חני שם י"ה שהוא מדת הדין כאמרו
אס עובות תשמו י"ה וכן כי יתגלב י"ה ותדע לך כי בשם
אלוקים בראש שוד המלכות ואם כן הדין עובד מכל אל
העניינים שביארנו כי מלכיות הם מכוונים כנגד הדין והמשפט
חברון

שמוכו חיים ששאלו אותי ופני זה גדול עמוד הקבלה אין
הכל יכולין לסבול מצד דקותו ולפי אלו שתי השאלות הן
מנות לא תעשה ועשה ובסוד פעולת ותכונה הכל תלוי : ומה
פ"ש לך לדעת בנתי שמחלקות אשר המנות מחלקות בסוד
מנות לא תעשה ומנות עשה וכן תמצא מחלקות כנגד ימים
ושמאל כמו שהשאל אינו לשמוש כל עיקר כך מנות לא תעשה
אינו לשמוש וכמו שהיטין לעולם לשמוש העיקר כך מנות
עשה לשמוש העיקר וזה היא היסוד הגדול אשר מנות תורתיו
מיוסדות עליו בהיות כל המנות תלויות בלשון ועל זה פאמר
מות וחיים ביד הלשון ואחר שהתעוררנו על זה נחזור לכונס
שאלתנו בביאור מהו שוד זה שמי וזה זכרי :

דע כי מנות לא תעשה שהם ש"ה תלויות על שם שהוא י"ה
שמי ומנות עשה שהם רמ"ח תלויות על דבר שהוא
ו"ה זכרי ובהיותו רמ"ח מנות שהן תלויות על זכר הרמז
שלהם כדומה רחם תוכה כי רחם הוא וזה זכרי שהוא הזכר
וא"כ התבונן למה נז תוכו סמוך למלת רחם בהיות רחם תלוי
בסוד זכר והענין ההם מביאור הוא לפל משכיל הכנה לך
שבואר עכל אלו הדרכים שזכרנו כי נז תורתנו שהיא שבויה
עשה ושמות לא תעשה תלויה בסוד השם המיוחד בנתי
המחלקות שבו ולפי זה ענין תדע בהיות שמי יתברך סמוך
לישאל וכל זה להיותם מקבלים תורתו שהיא מחלקת כמו כן
עשה ולא תעשה ישין ושמאל ומה שאמר זה שמי לעולם וזה זכרי
תדע לך כי כן הוא אומר לו יתברך למשה כך אמר להם לישראל
כי יש להם לקבל ש"ה מנות לא תעשה רמ"ח מנות עשה שהן
תלויות בסוד י"ה שמי לעולם וזהו זכרי לדור דור ואם
יכולין לקבל הדי הטוב ואי גואל אותם ואם לא בהיותו י"ה כי
זכריים לדעת שוד שמי אס הם רובים בגאולה וזכריים הם
לקבל עול מלכות שמים והוא שוד ויאמן העם וישמעו ויקדו
וישתחו ויאם תתבונן הענין הנכבד הזה ששם יתבאלך האמת
באמת ואחר שביארנו אלו העניינים בהיות מנות עשה לעולם
לחברון דע לך כי זהו מאמר הנביא בהיותו כופל שתי לשונות
בכסוף אחד שהן וכדון ומנות עשה אסר הבן יקיר לי אפרים אס
אלד שעשויים כי שילי דברינו זכר אזכרנו עוד על כן המו
שעילו רהם ארחמנו התבונן אחי הענין הנכבד הזה
בהיותו כופל הלשון בסוד זכור אזכרנו ושוד רחם
ארחמנו ושוד רחם הוא שוד רמ"ח מנות עשה הרי זכרון
ולפיכך כפל בשניהם הלשון בהיות הכוונה בהם שלימה כי זהו
יסוד ועיקר גדול בהיות תורתנו תלויה על יסוד השם המיוחד
במו שביארנו ואם כן יש לך להתבונן מכל אלו העניינים שוד
מנות לא תעשה ומנות עשה ונחזור לבאר עניינים הולכין
על סדר הכוונה :

שער בביאור תפלות ראש השנה היותן מיוסדות על השם :

דע לך אחי ישמך האל כי תפלות ראש השנה וכל
שערכו וכל מדתו על כוונת השם המיוחד הם
מיוסדים וקודם התחילי בביאור התבונן על סדר ביאור השם
המיוחד יש לי לעורר על ענין נכבד וכעיס כאשר בשפכת ראש
השנה והוא מאמר רז אפרו לפני בראש השנה מלכיות וחברוני
ושופות מלכיות כדי שתפליכו עליכם זכרונות כדי
שיבאו זכריכם לפני לטובה ונמה בשופר וישילך לעיני בענין
הנכבד הזה כי זה ענין האמת כמו שאנו אומרים שהוא מדת
הדין ושדת הרחמים ויש לי לעוררך על הענין הזה כי נז
דע לך כי מה שאנו אומרים בראש השנה מלכיות הוא שוד
הדין והמשפט והוא שוד מנות לא תעשה ומה שאנו אומרים
בראש השנה זכרונות הוא שוד החסד והרחמים הוא כנגד מנות
עשה ומה שאנו אומרים בראש השנה שופרות כדי לעורר

מכרין העונש על כל מי שהוא עובר על לאוין עונשים וכריתות בית דין ולפי זה הדרך הם מכוונים כל מלכו' ביום ראש השנה:

סדר זכרונות דע לך אחי' עה שאבו אומריה בראש השנה זכרונות הוא סוד החמלה והרחמים והם על כל פנים מכוונים כנגד מצות עשה ואזו אומרים לפני זכרונות להיותו יתברך וזכר איתנו לטובה ופוקד אותנו לרחמים על כל עה שקיימנו כל השנה כולה מצות עשה שבו איתנו לקיימה' ואזו עובדים לפניו כעבד רץ לפני אדונו ומתאוה אליו תמיד ובכסף לעבוד עבודתו ולשמור מצותיו ולקיים כל תקנותיו ומנהגיו אשר ביה לו לשמור וללכת בהם והוא סוד זכרונות שהם מצות עשה כמו שאמרנו בסוד ד' זכרי שהוא סוד זכרונות' והוא סוד מצות עשה שהם רמ"ח כרוגו רחם תזכור' וכן תפא' בזכרונות שבראש השנה עלות נדורה בהיותנו מתפללי' לפניו יתברך שיזכור אותנו לרחמים על מה שקיימנו משנות עשה שהם רמ"ח זכר אזכרנו זכרונות רחם ארחמנו מצות עשה' ואם כן הרי מצות עשה מכוונים כנגד זכרונות' והתפוק אחרים זכרונות לברכה במסכת ראש השנה זכרונות כדי שיבא זכרונות לפני לטובה ובמה יבא הזכרון לנו לטובה כי אם בזכרון הטובות שעשינו בהיותנו מקיימים מצות עשה שפיה לנו לקיימם' ויש לכל משכיל לעיין בעיקר הגדול הזה באלו העניינים שביארנו בסדר זכרונות' ובהיות יסוד דתינו ופכת תורתנו פיוסדים על אפי השם המיוחד חביו הנה וחביו הנה ולכנגד מכוונים מלכות זכרונות' מלכות כנגד מצות לא תעשה וכנגד חבי השם שהוא י"ה זכרונות כנגד מצות עשה וכנגד חבי השם שהוא הו' וכו' תלויין על שם זכר' ואחר שביארנו זה יש לערוך על היות מלכות זכרונות מכוונים בזכרונות שופרות כל אחד ואחד כפי המערכת:

סדר שופרות דע לך אחי' כוננת שופרות אשר לנו אומרים בראש השנה נדונית ככלל ופרט' תמא תקיעת שופר ככלל שהוא מלכות זכרונות ושופרות' ותפא' בפרט שהוא שופרות' ולפיכך תדע לך כי כוננת שופרות אינם בכוננת אלו והמחלקות באלו השנים מלכו' כדי להמליך זכרונות כדי להזכיר ושיניה בשופר' והכן אמרם ז"ל אמרו לפני בראש השנה וכו' מלכות כדי שתמליכוני עלי' זכרונות כדי שיבא זכרונות לפני לטובה' ולא אמר שופרות כך וכך' אמנם אשר במה בשופר כלומר כוננת שופרות סמוכין הן למלכו' ולזכרונות להיות תקיעה בכל אחד מהם' ובאמת כי באלו התקיעות אשר במלכות ואשר בזכרונות חלקים הן במיניהם כי תקיעת מלכות תרועה' ותקיעת זכרונות תקיעה פשוטה' וכוננת אלו ידועה כי הכל על סדר הכוונה ותרועה שמלכות מכוונת לעורר הלכות' כי תרועה סוד תרועה' כלומר עוררות להבנות כשנדע כי יש מלך כאן עתיד להפרע ובאין לפרוע' וכן יש דין ודין נפה ורואם ומשניה על כל המעשים שאנו עושים בין טוב לשטוב ובשתי' להפרע ממנו על כל לאו ואלו שעברנו עליו ועל כל הלאוין והאזהרות ועונשים ומיתת בית דין וכריתות כל אלו כולם בכלל הן במצות לא תעשה' ולפיכך תרועה בזה עליהם לעורר הלכות ולדעת כי היום הוא יום פקודה ושלום הוא יום משפט ודין מוכן להפרע יעבוד עבירה' אמנם תקיעה הוא פלשון תקועה כלומר פלשון חוץ וקיום והתמדת היתל תקיעה בטקום באשן והוא עניין שכוונת כנגד זכרונות לראות שעשינו הטובים וקיום מצותיו שאנו מקיימים בזכרון לעל ועומדים תקועים כסמנו' תקועים והיותו יתברך זכר איתנו תמיד וקבע פקום להיותנו לעד קבוע' בו' ותקיעה היא דרך זכרונות כדי שנדע כי יש אדון משלם שכר טוב ליראיו לשופרי בריתו ובאשן הוא לשלם שכר פעולה ופיוסדים במלאכתו:

ולפיכך כל המקיים מצות עשה ראויין הן להזכר לטובה והוא דרך מלכות זכרונות והתקיעה הנשכח בהן ואחר אשר התעוררנו על אלו העניינים הנכבדים בעיני מלכו' וזכרונות דריבים אנו עוד לערוך על עיקר גדול וכבד מאחר שהודענוך כי המלכו' מכוונים לענין העונש אשר המלך שפטים לכל העוברים על גזירותיו' וכן כל לאוין שכתורה נקראים מצות לא תעשה הן ככללים בזה והזכרונות מכוונות לתקיות הגמול אשר המלך גמול לכל המקיימים מצותיו' וכן כל מצות עשה שכתורה בכללן בזה' והשופרות הן מכוונים כנגד העובר לפני המלך ביום נועד ושכרו כל מי שצבר על מצות המלך ידע באשת כי המלך גמול לו כגמולו' ולפי זה הדרך המחלקות שנים הם שהם מלכות זכרונות עונש וגמול והזכרון עובר לפניו בשופר' והוא סוד אשר אמרו לפני זכרונות וכו' ובמה בשופר בהן כרוח קרא בחיל ולפי זה הדרך כאשר אם יתקע שופר בעיר והעם לא יחרדו כי ענין שופר לעולם לעורר הלכות וכל מי שעבר עבירה יחרד ויודעו על מה שעבר כי תקיעה זו לדעת כי העונש והגמול עתידים להפרע ולפרוע' ואמנם תרועה שבעלמית הוא במש' שהוא סוד התעוררות הלכות וחדתם שמינות העונש כי מלכות הוא מלת הדין לעולם' והוא סוד י"ה שמי' שמה מצות לא תעשה הכולל אותם אלקים שהוא הדין והמשפט כאשרו כי המשפט לאלקים הוא' ולפי זה הענין תפא' התרועה דבקה לאלקים שהוא הדין והמשפט כאשרו עלה אלקים בתרועה' י"ה ד' בקול שופר' הרי עילוי שם אלקים שהוא הדין והמשפט לעורר הלכות ולירוא מעונש הדין ולפיכך אנו מרעין במלכות הן הדין' אמנם תקיעת זכרונות שהיא סוד הודעה וקיוון לקבל הגמול הטוב שיש בו תקיעה פשוטה לקבוע ולהודעה לבוא בל אחד ואחד לקבל שכרו הטוב' ולפיכך אין בזה התעוררות הלב כי אם שמחה והנחה באדם הנכנס לקבל שכר טוב על פעולת היושר שפעל בו זכרונות לעולם' סוד הרחמים והגמול והוא סוד זה וכרי רמח מצות עשה הכולל אותם י"ה שהוא סוד הרחמים וההינה כאשרו לוי' אלקינו הרחמים והשלמות' ולפי זה הדרך תמא תקיעה פשוטה שהוא דרך זכרון דבקה לשם י"ה ד' כאשרו י"ה ד' בקול פשוט שהיא תקיעה פשוטה' להודיע לכל ביום זה שעת הגמול הטוב ולפיכך אנו תוקעין בזכרונות' והתפוק אחי' והענין הנכבד שכללנו כאשרו עלה אלקים בתרועה י"ה ד' בקול שופר' עלה אלקים בתרועה בסוד מלכות' י"ה ד' בקול שופר בסוד רחמים' וכבר ביארנו כי מלכות הוא הדין והמשפט כאשרו אלהים בתרועה' והוא מדת הדין' והוא אלקים בתרועה התעוררו להלכות והחדה מיראת העונש וכשהזכיר הזכרונות שהוא סוד הרחמים אמר' בקול שופר כלומר תקיעה פשוטה ויום זכרון והודאה לקבל הגמול' וכל זה ביארנו במלכות זכרונות ותקיעות שנים' אמנם תקיעות שופר' שהיא תרועה משנית הכוונה כנגד היום שהיום הזה עת ברה לכל החוטאים ואפילו בדיקים מנטעים בו אם עברו על לאו שבהן באונס או בזכרון או בשגגה כי עתידין לתת חת החשבון בקלות ובחמורת' ולפיכך יום זה הוא יום נרה ויום הדין לרשעים על החטאות ועל הקלות שעברו' ולגדקים אפילו על הקלות כיהקב' מדקדק עם הדיקים אפילו כחוט השערה' ולפי זה הדרך תקיעת יום זה שהוא סדר היום בתרועה שהוא יום הדין והחשבון לדין' ולחוטא כאשרו בראש השנה מלך יושב על כסא דין מפרי חיים ומפרי שמים פתוחים לפניו וישאל אומרים שירה' ואם כן התפוק אחי' העיקר הגדול הרסו הנה ותדע לך כי בכל מועדי השנה יש שם תקיעה' אמנם תקיעותם ילשות' בכל מועדי השמחה יש שם תקיעה פשוטה דרך זכרון' וכמועדי הדין יש בהם תרועה לעורר הלכות ולחזור בתשובה' וכיך אפי' לערוך על הענין הזה כי ענין גדול וכבד הוא ושמו יתבאר לך האמת בתקיעות שבתרועות או בתקיעות פשוטות' התפוק אחי' בכל זכרונות ויתראם

כיבד כוונת התרועעה לעורר הלבושית ופיוצת התקיעה
 הפשוטה ענין טוב הדעת וההנחה אשר בענין המסעות שהיא
 פנין תעורה וענין כאלדס שמופע ממקום למקום וגולה ספכה
 לפכה ותקיעתם תרועה וכסע המחוות כי זהו התעוררות
 המחשבו כשהם טופעם שמקו למקום כי צפוי גמור הוא כאשר
 ענה בדרך פחיו קבר ימי ונביאור אמרו במסכת תענית עברו
 אלו ולא עבדו מוכיאים את התיבה לרחבה של פיר כאלדס שגולה
 ויכרו הרצ ככע במקום שאין מכירין אותו והוא אמרו ג' שנו
 ונלתינו מכפרת עליו וכו' ונביאור אמרו בדרך ששקין
 בית השלחין דאה אלדס שיכרו מתגבר עליהם למקום שאין
 מכירין אותו ולכס שחורים ויתכסה שחורים וכו' וקתבון למסע
 ילך למקום שאין מכירין אותו כי הטלמול ספכה לפכה ענין
 גדול וככיה גדולה וכמה הוהירה תורתי הקדשה להוציא
 באתן שגולים ממקום למקום כאשר וגר לא תלחץ ויתעם
 ידעתם את כפש הגר וכו' כלומר ויתעם דמיסביעות ממקום
 למקום פי נפשו ככעעת ושפלה והוה שמי מקום כשהאלדס
 מתאבל על קרובו כשעת לומת הוא מפנה את מקומו וכל זה
 כדי להתעורר לבנו ולפספש במעשיו ולדעת כי לא להנה
 צאה אלו הגרה הזאת וכיך הוא לחזור בתשובה ולהתעורר כי
 הוא יתברך אינו עושה דין בלא דין וכבר הרחיבו דבותינו לא
 עסקת נרכות העניינים בזה והתבונן כשהוא אמרו במסכת
 כתובות ככעלתה כך יהינותה בהיות מריעים בשואלות
 כשמוכיבין תלמיד בחס לקברו וכמו כן הרחיבו השאר צה
 בפרק ששקין כאשר אי קרי בכך וכך ואי תנא בכך וכך. ונשיין
 דמתני לית ליה טיעורא וכמה הרחיבו בזה השאר בזה ותרועה
 ח תרועה כי בהיות הנדיק פאסף בחטא אנשי לורו לאסף כאשר
 כי מפני הרעה פאסף הנדיק ונפיך מריעים בהאספה לעורר
 הלבושית ולכעוק לפניו יתברך ולפספש במעשיהם ולדעת כי
 צנווניותם שפע טוב ובאסף הנדיק אשר בדורם שלא יתפלל
 עליהם בהתחלה הגרות והעונשים על מה שחטאו כאשר
 ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם כינה ותפלה
 ואל תפגעו. ולפיזה הדרך שביארנו תדע לך אחי כי
 התרועה לעולם היא בזה לעורר הלבושית ולדעת כי הענין הזה
 שעת הדין והעונש והוה טעם תרועת שופר על תלמיד חכם
 בשעה שספער בהיות הכוונה פשה שאמר תלמיד אלפי גברי
 ושיייהו שית אלפי שיפורי. אמנם לתה אין לו טיעור ואם
 פן התבונן ששני המקום בשעת שיתת האדם ותקיעת שופר כי
 הכל לעורר הלבושית בתשובה ולחזור בתשובה ולפספש במעשיו
 ולדעת כי זהו העונש הוא אליו עונש גדול ממנו הוא ראוי לבל
 אמנם הענין שבו העונש לעורר אותו לחזור בתשובה לפני
 שחת ייעונש כנגד השטעה. ולפי זה הדרך היונו בתרועה
 דשינוי מקום ככנה האבלות כאשר ותקיעתם תרועה וכסעו.
 ולפיזה הדרך אמרו ל ראה אלדס שיכרין באין עליו יפספש
 במעשיו. שפסש ולא שפא יתלה בכטול תורה תלה ולא מנח
 בידוע שיכרין של אהבה הן. ואם כן התבונן אחי בהיות
 התרועה בזה לעורר הלבושית ולכס א במעשיו ולעורר בתשובה
 כי הוא יתברך אינו עושה דין בלא דין. ועל כל פנים התרועה
 היא בתרועה והיא תעורה. וכבר הרחיבו הדברים בזה במסכ'
 צרכות ובפלגותא דרב יאלי ורב חנינא דחד אמר יסורין יש
 בהם כטול תורה אינם יסורים של אהבה הן. וחד אמר יסורין
 של אהבה הן. ושם אמר רבי יוחנן עונש וכגעים וכנים יסורין של
 אהבה בדהו ליה ומתו. אמנם כשלא לא היו לו כלל בניס
 אינם יסורין של אהבה. ואם כן מיתת בניס כפרה הוא. ושם
 נאמר אמר רבי יוחנן נגעים וכנים אינם יסורין של אהבה והקש'
 עליה דרבי יוחנן ומסקנא דמעשיו שלא היו לו הוא דלא הו
 יסורין של אהבה. הא הו ליה ומתו יסורין של אהבה. ושם
 נאמר אמר רבי יוחנן דין גרמא דעשראה ביר דהו יסורים של
 אהבה כי את אשר יאהבו יוכיח. ולפיכך שינוי מקום

ותרועה שניהם בדרך בשעת שמת לומת תרועה לעורר הלבוש
 ולדעת כי הכער הגדול הזה הוא עליו לעורר אותו ולחזור
 בתשובה קודם שיבא עליו בער גדול מהו וכי האי גוואל יכולין
 לסימר יסורין של אהבה אפילו במיתת בניס כי אין בער פא
 לו לאדם שאין לו בער ממנו. ולפיכך הוא יתברך מקדים הכער
 הנפל כדי לעורר הלבוש ולחזור בתשובה קודם שיבא עליו כל הכער
 הגדול ממנו ואפילו במיתת בניס כי הוא יתברך לא עביר ליה
 בלא דינא. ועו אמרו במסכת צרכות רב הונא הונא הוא לי
 ארבע מאות דכי דאמר אבו. עאל לגביה רב יהודא אבו. אמרי
 לא לעיין טר במילה. איז להו ומי חסידא בעיבינו. אמרו
 ליה ומי חסיד קורטא בריך הוא דעביד ליה בלא דינא.
 ואם כן התבונן אחי כשה הפלגו בהיות העונש על האדם כדי
 לעורר אותו ולחזור בתשובה ואפי' מיתת קרובים ולפיכך
 מריעים במיתת ומסכן את מקומו כדי לעורר הלבושית ולחזור
 בתשובה כדי שתתבטל הגויה התלוייה העתידה ויתקדש גור
 דנו של עונשו ובענין שפיו מקום כאשר ברה שלשה דברים
 מקדשין גר דינו של אדם נפקה ושינוי הסע ושינוי מעשה. וש
 ארעים אף שפיו מקום. והתבונן כמה הפלגו בענין נפקה
 ונדיקא ושינוי השם ושינוי מעשה הם הנתלי בתרועה כלומר
 לעורר הלבושית ולכעוק נדקה ולכעוק להתפלל על כל מה
 שקדם לו מן העוונות ולכס פלילה לפניו יתברך. והכל בהיותו
 פורש ממעשיו הרעים זהו שינוי מעשה. וכביאור כאשר במסכת
 יומא כל השתולה בעצירה והוא אינו פורש למה הוא דומה
 לאדם שפספש שרץ בידו ועל בו כי בעוד שהרץ בידו לא יושל
 לו העטילה. התבונן כמה הפלגו כי שינוי המעשה הוא תיקון
 כל התשובות והצדקות והצדקות בהיות הפה והלב שוין הפה
 להתודות והלב להתנקות מהמעשה הרע שזכו שינוי מעשה.
 וכביאור אמרו במסכת תענית וירא אלקיים את מעשיהם כי שפ
 מדרכם הרעה לא נאמר וירא אלקיים את שפם ואת תעניתם כי
 אם וירא אלקיים את מעשיהם כי שפם והוא שינוי מעשה. ולפיכך
 תדע לך כי נדקה נפקה ומעשים הן נחלים בתרועה. אמנם
 שינוי מקום הוא הגומר את השעשה בהיות הלבושית ככע ופלא אז
 תשלים התשובה. ולפיזה הדרך תמא שינוי מקום ותרועה
 כמנהג האבלות להיות האובל מתעורר ומפספש במעשיו וחזור
 בתשובה והוה לרך שמי פוקס של אבל להיות לבו ככע ופלא כי
 זהו תכלית התשובה. ולפי היות המכעות צפוי הדין ושינוי מקו'
 כאשר בהם תרועה כי המכעות מתעוררות והדין שפספש
 ומתעורר בגלותו ממקום למקום. ולפיכך כאשר תרועה
 ככעיה כאשר ותקיעתם תרועה וכסעו המחנות וכו'. תרועה
 יתקע למסעיהם. אמנם בהקהיל את הקהל שהוא לשון
 פנוחה וקבוץ כאשר בו בביאור תקעו ולא תריעו תקיעה
 פשוטה ואין שם תרועה להבדיל בין תרועה לתקיעה למה שכל
 אחד משניהם ראוי בהיותו נופל הלשון בשניהם לחד כל אחד
 ואחד מהם למה שהוא ראוי בתרועה. שנסע' אמר ותקיעתם
 תרועה וכסעו ואחר כך תרועה יתקעו למסעיהם. ובתקיעה
 כאשר תקעו וסבה הלשון ולא תריעו בהיות התרועה בא
 לעורר הלבושית ותקיעה לשיב אותו. וכן התבונן בהיות
 הנכות שתקדשות והמכות השואלות שהן ענין של הדין
 והעונש לשון תרועה והוא אמרו וכי תבואו מלחמה בארצכם
 על הצר הבורר אתכם והרעותם והוא הדין לכל הצר הבאה
 על הבורר או על היחיד ונאמר בזה על הצר הבורר אתכם
 והרעותם תרועה ואין שם תקיעה. ולפיכך כאשר והרעותם
 על הצר הבורר לעורר הלבושית ולפספש כל אחד ואחד ברכו
 ולפספש במעשיו ולחזור בתשובה ולדעת כי באו ימי הפקודה
 ויבואו ימי תשלום ושעת הדין הוא. והרבה הפלגו וכדונם
 לברכה במסכת תענית בהיות הסכות משולחות. וכן תמא
 בתענית הגשמים הריעו בני אהרן הריעו כאשר על הצר
 הבורר אתכם. אמנם בשעת השמחה והטענה והיישוב עה
 אומר

אומר וביום שמתחכם וצמועדיכם ובראש חששכם ותקפתם כחוכמות ותקפתם ולא הרעוכם וזו התקיעות ענין ששחה והנחה והתישבות ואשר שהתעוררנו על זה התבונן על הפנין המופלג שדמו רבותינו וזכרום לזכרה כשסכת ראש השנה והוא אסרו כל שנה שאין תוקעין לה בתחילתה מריעין לה בסופה שאי טעמא שזו דלא מערבב שטכא וכמה הפלגו בזה כשתסתכל בענין אשר הם רמוז אליו והוא אמרם כל שנה שאין תוקעין לה בתחילתה מריעין לה בסופה שאין תוקעין לה בתחילתה מליכות וחכונות ושפיות פבראש השנה שהן לעורר הלכות ולחזור בתשובה שהן בתחלת השנה שהיא יום ראש השנה מריעין לה בסופה כלומר ברות מתחלשות הן בשנה שבדיכס להריע פפמים עליהם דומיא דהכר הגורר מ"ע דלא עירבב שטכא כלומר מאחר שלא תקעו תקיעות ראש השנה במליכות וזכונות ושפיות ולא עוררו הלכות והכניעו היבדים שהן הנקראים שטן ולא חזרו בתשובה אי העושה והשכות באין עליהם על כל הרעות אשר עשו מאחר שלא תקעו מדר תקיעות ראש השנה והרי לא חזרו בתשובה מאחר שלא כתעוררו הלכות ונשתברו היבדים כייצר הוא הנקרא שטן לעולם כי הוא המטטה את האדם וצביאור אר"ל הוא יצר הרע הוא שטן הוא סלאך המות ולפי דרך זה הוצרכו לומר דלא עירבב שטכא כלומר שלא נכנע גבהות יצר הרע כאמרו או שריפנע לזכרה הערל שהוא יצר הרע והוא הנקרא לעולם שטן בהיותו מוטטה את האדם ומשגל עליו כחות הגופניות והוא מוד אשרו בענין איוב ויאמר יי אל השטן הנו בידך כלומר כל כחותי של אדם הגשמיים עמורים הן ביד השטן שהוא יצר הרע אמנם הכחות השכליות אינם מאורים בידו והוא מוד אשרו רק את נפשו ששור כלומר כל כחות יצר השכלי אין לשטן שהוא יצר הרע רשות בהן כי המלאך שהוא יצר משוכה על כחות הנפש השכלית והשטן שהוא יצר הרע משוכה על הכחות הגוף החומריות ולפי זה הדרך צבכמו אמר מאי טעמא דלא עירבב שטכא כלומר שלא הוכנעו כחות ההרגש והגוף לא נחלש וכל עת שהן בחוקתן אין האדם יכול לחזור בתשובה שלימה כי אין לכחות השכליים בהתנגד כחות הגוף וההרגש ואם כן אין חזרתו של אדם שלימה ותשובה בראש השנה אם כחות הגוף בחוקתן כילכך התרועה באה ולפיכך אמרו דלא איערבב שטכא ואם תקשה עלי ותאמר והלא כבר אמרת כי התקיעות הפשוטות לשמחה ולשוכ הדעת והתרועה הן לעורר הלכות והמשכבות והנה אמרו רבותינו וזכרום לזכרה כל שנה שאין תוקעין לה בתחילתה מריעין לה בסופה מ"ע דלא איערבב שטכא והרי תלוי התעוררות ועירובב השטן בתקיעה כאשרם כל שנה שאין תוקעין מאי טעמא דלא איערבב שטכא והרי התקיעה גורסת התעוררות לבי זה הדעת ולפיכך הענין קשה תשובתך על זה דבר בכור דע לך כי רבותינו וזכרום לזכרה לא פיתחו ולא הותירו בזה הענין על מה שאמרו אנחנו וזהו היא התשובה :

כי בראש השנה תקיעות ותרועות השמחה מעורבת עם התעורה אמנם בסוף השנה תרועה בלבד ואין שם שמחה כי מוכח הדרה וצביאית העונש והמכות המזולמות הן מריעין וגורין תענית ולפי זה הדרך אין ספק באשר ; ואין להקשות סנה שאמר כל השנה שאין תוקעין לה בתחלתה ולימא התקיעה פשוטה בראש השנה כי הם לא אמרו וזלתי גל כלל מדר התקיעו אשר בראש השנה ובהיות תקיעו היום ירועות לא הוצרכו לדקדק בין תקיעה לתרועה ותפסו לשון הכולל תקיעה ותרועה שהיא לשון תקיעה והשד השעיד על כל זה אמרו בפרק חבונות תתקעו ולא תריעו בהיות התרועה בכלל התקיעה הוצרך יתברך לומר ולא תריעו תקיע' וזו שיהיה בלתי התרועה ואמנם מה שאמר צמועדיס ותקעתם בחבונות אינו צריך לבאר מאחר שפירש בפסוק שלשעלה מאו תקעו ולא תריעו מה היא התקיעה הנאמרת בצרשמו שהיא פשוטה בלתי תרועה אמנם צאר תקיעו שתמנא בגון תקיעת שופר בכלל תקיעה ותרועה בכללן כאחד ולפיכך הוצרכו חכמים וזכרום לזכרה לומר שהם הכולל מדר תקיעות שבראש השנה בין תקיעות מריעות בין תקיעו פשוטות ולפיכך אין להקשות מאמנם וזכרום לזכרה כי הם וזכרום לזכרה על מדר תקיעות ותרועו אפרו אמנם אחר שביארנו אלו הענינים יש לך להתבונן אשרו עלה אלקיס בתרועה ילוד בקול שופר בהיות התרועה שהוא מוד הרין וצאה על הדנות והוא משפט שיהיה אלקיס כאמרו כי זהו אלקיס בתרועה יי בקול שופר ובהיות קול השופר כי זהו מוד תקיעה פשוטה והיא מוד הרמיים וצאה על השמחה שיהיה לשי יד' כאמרו יי בקול שופר ואחר שביארנו זה יי לנו לחזור ולהתעורר במדר תקיעות דרך ישר :

תקיעות מליכות היא כוללת תקיעות ותרועות ואמנם התרועה שבמליכות באה לומר כי זהו יום הדין והמשפט ועדיין אינו עתידין לתת את המשפון על כל הלאין ועונשים ואזהרות שעברנו מכל מאמר המלך וכי יש לנו לקבל את העונש על כל עביר ועבירה שעברנו ולפיכך נביכים אנו לעורר את הלכות בהיות הכרו יונא טוהו הכרו הנקרא תרועה הממונה במלכות על הדין והעונש וזוהו הדרך יתכוננו תכונת מליכות :

תקיעות זכרונות היא תקיעה פשוטה ואין שם תרועה כי תקיעה זו אשר בזכרון באה לומר כי זהו יום זכרון לכל המעשים שאדם עשה עתידין אנו לקבל הגמול הטוב על כל מצוה וטובה שקיימנו וכל אשר צוה המלך לקיימו ולפיכך הכרו יונא בענין התקיעה הפשוטה שהו הכרו הנקרא קול שופר הממונה בכלכו על הגמול ועל השכר וזוהו הדרך יתכוננו תכונות זכרונות וזכרום :

תקיעות שופרות היא התרועה עמטית והיא מדר היום שהיא יום מועד וזמן הדין יהיה להיות תקיע' פשוטה בהיות היום יום ראש חשד יום מועד וצמועדי' ובראש חשד יום ראש חשד יום מועד ולפיכך היה ראוי ביום זה להיות התקיע' שבו פשוטה באשר המועדים : אמנם בהיות היום הזה שיהיה מיוחד לדין בין לדיקים ובין לרשעים כש שאמרו ונשתה שאשר המועדים שם שופדי השמחה כשתי תקיעתו ונעשית תרועה ולפיכך הוצרך יתברך לומר יום תרועה יהיה לכם הרי יחד תקיעת יום זה שאשר המועדים שאשר המועדים תקיעה פשוטה כאמרו ותקעתם בחבונות וזהו יום תרועה שאמרו יום תרועה יהיה לכם לפיכך

דע לך אחי כי מוד מדר תקיעות ותרועות שבראש השנה השם הכולל את הכל תקיעות שופר ותקיעות שופר בכללות תקיעות ותרועות והרי התרועה בכללת כלל התקיעה ולפי היות מדר התקיעות שבראש השנה מהם תקיעות פשוטות ומהן תקיעו מריעות הוצרכו רבותינו וזכרום לזכרה לבלול התקיעות והתרועות אשר בראש השנה בכלל תקיעו כי התקיעות כוללות כל מיני התרועות והתקיעו ואמרו כל שנה שאין תוקעין לה בתחילתה מריעין לה בסופה כלומר בלשנה שאין תוקעין לה מדר תקיעות אשר מהם תקיעות פשוטות ומהם תקיעות מריעות מריעין לה בסופה כלומר ברות מתחלשות עליהם וצדיכס הם להריע בהיות בלתי תקיע' וזלתי הכל תרועה שוכה הכרות והמכות השמולחו

שאנו נזכרים לפניו לטובה והנה תמצא התקיעה הפשוטה פשוט לשם י" באמרו ילוד בקול שופר :

בחצוצרות וקול שופר הריעו זו היא תרועת שמצות כי ין אשר בחב ונרות וקול שופר הריעו זו היא תרועה זו היא תרועת סדר היוס כמו שאמרו בהיות יום התעוררות ויוס הדין כמו שאמרו ויוס תרועה יהיה לכם ומה שאמר בחצוצרות וקול שופר הריעו בלחמת כי והוא סדר היוס ונרות ינוזל העינוגי על זה באמרו ול במשכת לה שופר ארריך וחזנרו פקרות שמכות היוס בשופר וה"מ במקדש אמנם בנבולין מקוס שיש שופר אין חצוצרות מכל מקוס מכות היוס בשופר ולא כן התבונן אחי בהיות חצוצרות וקול השופר סדר היוס אמנם העיקר הוא בשופר תרועה כי זו הוא מכות היוס פשוט שמוכו באלו הענינים וכחזור לסדר פערלות :

סדר הזמנים שיש בהם תרועה :
וואלו הן כראוי :

תרועת ראש השנה באמרו יום תרועה יהיה לכם תרועת יום הכיפורים של יוכל אף על פי שכלומר בו וקראת' לרזר כי היא צאה להניח את העבדים לחירות על כ! פנים התעוררות גדול וחזרה גדולה בתשובה וליון בתרועה זו והיא שידעו הילך הועבדים במצרים והיו בתרועה זו עבדים והיו משועבדים תחת ידם והענובים תחז יד מענובים והיו בעקיס לכבוד העבודה וקשה ושיאף הושיעם הוא יתברך ולפיכך צאה תרועת יוכל להוציא עבדים וקרקעות לחירות שלא יקשו ערפס כאמרו נשנת השמיטה ולא יקשה בעיניך בשלחך אותו חפשי מעמך יוב בשנת היובל שאמרו בו וקראתם דרוך בארץ לכל יושביה ושבתם איש אל אחותו ואיש אל שפחתו תשובו וא"כ התבונן כי התרועה הוא כורך גדול ביום הכיפורים של יוכל לרזר הלבבות ולהכניע בנ התאוה ולוותר טעלהם ולשמש עבדים ונחלות לחרות ואין בדבר מכל דבר שיהיה לורך תרועה יותר מה כי הוא קשה על האדם לעוררה בהיותו משלח לחירות עבד שהיה ששתעבד בו אז נחלה שהיה ששתעבד פשלו ואף על פי שראית' לחכמים זכרונם לברכה אומרים כי תקיעת יובל סימנא בעולם הוא

הנה כי אין סימן בעולם יותר גדול מזה ולפי תמצא מנה זו מנהגת ביום הכיפורי של יוכל בהיותו יום הדין והשפטה והתעוררות הלב ולפיכך אני אושר כי תרועה הזר הנזכר כי אין כורך בעולם שהיה כורך יותר מה שיזר אדם הוא כורך על זה והתבונן מה שלאמר בירשיה ותשובו ותכבשו אותם לעבדים ולשפחו כי היצר הרע נוטה אל התאוה לעולם והוא הכורך לקיים מנהג זו ולפיכך הזכרנו ישראל לקיים אותו בתרועה כדי לערבב השטן שהוא יצר הרע שלל יעבד בידם בקיום מנהג זו וכדומה לי כי יש לך בזה הרמז השועט שהתעוררו בענין תרועת יובל וכחזור לשאר הוסיים שיש בהם תרועה בהוסיים לנו לתקוע תקיעה ותרועה ביום הכיפורי שבכל שנה ושנה אחר הכניעה וכן בכל ימי תעניות אשר תבדור גוורים על כל צרה שלא תבא של הנזכר וכן בהיות ת"ח נפטר דריכין להריע וכל אלו תעניות בניבדור מכות בזרות וכולל העכוה המטילות בהותם הענינים שרבוהמלך שלמה רעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה שלפון וירקון כי סוף דבר כל התעניות דהנכר הנזכר אתכם שכתוב בהם והעוהם בחצוצרות ובאלו ככללים בנכל הנסיעות ושינוי המקומות ומיני משחית ומיני דבר ואלו הדברים אשר כללנו ויבוא בהם התקיעה היא עיקר התרועה שבהם כדי להתעורר הלבבו ושלא יקשו ערפס לחזור בתשובה ולהתחנן לפניו יתברך ושלא יתקוף עליהם יבדם בשלח עבדים וקרקעו לחכמי וכל אלו ככללים בחכי השם שהוא סוד הדין אם עברו על דבר עהם הוא ית' עתיד להכריע :

ולפיכך נאמר תקעו בחדש שופר בכסא ליום חגיגו כלומר אף על פי ששאר חדשים תקיעה ביום הזה שוכר תרועה כאמרו תקעו בחודש שופר וכאמר בכסא ליום חגיגו בהיות ראש השנה שתכסה ותקיעתו ששתתית ולפיכך נאמר במשכת ראש השנה שתקיעת החדש וסדר השועט מתכסה בו ולפי תמצא תקיעת שופרות שהוא סדר היוס תרועה ואסן הרי לך שבוחר פניך גדול וכבוד בענין ראש השנה בהיות תפילותיו ותקיעותיו מיוסדות על השם המיוחד בהיות חניו דין ומניו רחמים הוה הדין שהוא י"ה שכוון כנגד לא תעשה והכולל את השמות הרחמים שהוא זה מכוון כנגד מכות עשה והכולל את זכרותו ואחר שביארנו את זה יש לנו לעוררך על סדר התבונות אשר הם מכונים בהם כל אחד ואחד שהם כפי מעלתו וכפי גורתו :

מלכות משפט • אקים תרועה •
יה שמי שטה • זכרונות רחמים •
יהוד תקיעה • זה זכרי רמח :

אלו הן סדרי השערות של מלכות בהיות דין ומשפט כמו אלקים שהוא לעולם שם המשפט ומלכות ולפיכך ערעין בו שהיה למה הדין והפחד והתעוררות הלבב והחזרה בתשובה על כל לאו ולאו שעברנו פכל ש"ה מכות לא תעשה הנכללן בחכי השם המורה על המשפט שהוא י"ה שמי הכולל ש"ה מכות לאין ואמנם סדרי מערכות וזכרונות בהיותם רחמים והמלה בשם ידוד שהוא לעולם שם רחמים ולפיכך תוקפין בו להודיע כי זהו השם הגדול יושב הוא נאמן לשלם שכר טוב לכדיקים על כל מכוה ומכוה שקיימנו מצות עשה שהן בכללים בחכי השם המורה על הרחמי שהוא זה זכרי הכולל רמח מכות עשה ואסן כן היה לך שבוחר בניאור כבוד על היות מלכות וזכרונות חלקים האחד בא להכניו על העולם והשני בא לכשר על הגמול ואמנם שופרות הן סדר היוס והן בתרועה והן יום הדין והמשפט ותייחד לה באמרו יום תרועה יהיה לכם ולפי זה הדרך כריך אני לעוררך על סדר שופרו אשר נאמר בו וכדברי קדשך כתו לאמר עלה אלקים בתרועה ילוד בקול שופר ואמר אחריו בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני הסלך י" ולפי זה הדרך של לנו לעוררך בהיות ג' התקיעות אשר למלכות ואשר בזכרונות ואשר בשופרות ככללות באלו הפסוקים כסדר הנזכר זה :

עלה אלקים בתרועה זו היא תרועה מלכות שהיא על הדין שסודו אלקים והתרועה באה להמליכו יתכ' וליראה שפחדו כי זו היא מדת הדין לעולם ועל זה אמרו ז"ל מלכות כדי שתמליכוני עליכם כלומר כדי שתדעו שיש מלך ושל עתיד להפטר מכל העוברים על כל לאו ולאו שהדברים שניהם שלא לעבור עליהם והנה תמצא התרועה פשוטה לאקים באמרו עלה אלקים בתרועה כי התרועה לעולם באה על הדין כמו שביארנו :

ידוד בקול שופר זו היא תקיעות זכרונות שהיא תקיעה פשוטה באה על הרחמים שסודו י" והתקיעה באה בזכרונות כדי שיש מלך וזכר ופוקד אותו לטוב ומעלה אותו בזכרון הרחמי על פי המכות והטובו שאנו שקיימי' לפניו וכלל זה אמרו ז"ל וזכרונות כדי שזכר זכרונות לטובה כדי שתדעו שיש מלך שפניו ופוקד כל המעשים שאדם עשי' ובשאתם שקיימים מכותיו הרי הוא יתברך וזכר לטובה ולפיכך אמרו כדי שיבא זכרונות לפני לטובה והתבונן עך מחד זה הענין הדק ולפי' אנו תוקפין תקיעה פשוטה וזכר לשמחה

ביאור תנועת הרחמים זה

כבר הודענוך אחי על היות תנועת החלקים בסוד זה והשכל העשירי הוא המניע ותנועתו כולו מלת הדין שאין בידו רשות ללחוץ אמנם תנועתו זה שהוא סוד תנועתו יתברך שתחלתו ושופעת על השכל העשירי ועל השאר כקראת תנועת הרחמים כדרך זה א"י ב"ש ג"ח ד"ו ה"ז וי"ש לך להתבונן אחי בתנועת א"י חותש זה כי זהו סוד חני השם המיוח האחרון וי"ש לך לדעת כי א"י סוד תנועה היחודי על י' חלקי המציאות ואפילו השכל העשירי בכלל המתנועעים כי א"י תמצאה מניע כל עשרה חלקים העשירי שהוא פנימי בתנועת א"י תמצאהו כלל בתנועת א"י בהיות היחיד שאין בלעדיו יחיד פנימי כל עשרה חלקי המציאות אשר בהם הנכללים מלאך וגלגל ועולם הבהיה וההפסד והרי הוא יתברך מניע כל הכללים וכל המעלות לפניו שוות ולפי ככללות בליות י"ד בהיות א"י מניע את אות עשרה ואחרי שביארנו את זה דע כי תנועת א"י שהיא תנועתו ית' בחותש זה קראת רחמים בהיות המניע זו התנוע' המלך השולט על הכל והוא מלך מוחל וסולח וכידו להעביר חטא ואשם כאומרם לאד"י אלקינו הרחמים והמלכות וזכר ידעת כי אד"י סוד הזכר ולעולם הוא בא על הזכר שהוא זה ולא על השם שהוא י"ד כי אד"י אנו קורין השם המיוחד כולו בהיות זה מלאך ולפיכך אד"י לעולם כודו הזכר שאינו מסור בידו ולתו ית' והסוד תמצא כששם י"ה תקראוהו כפשוטו ובהיות זה ככלל בו תקראוהו אד"י והרי לך מבורך בהיות אד"י בא על הזכר שהוא זה הלא תראה ראשיתו ותכליתו א"י סוד חותמו וה' שהוא אד"י שסודו כמו שאמרנו ולפיכך תמצא רחמים תלויין בסוד זה סוד תנועתו בלתי אשכנע והוא ית' טרחם על ברייתו כמו האב המרחם על בנים כי שאר שהוא לבד מלך ואינו מסוכה מתחת יד אחר הרי המלכות והרחמים לפניו והרשות לפניו ית' להעביר חטא ואשמה כאשרנו כש' עון ופשע וחטאה אמנם הרי תנוע' זה כולה רחמים ופליחות בהיות תנועת זה מאתו ית' מה שאין בו בתנועת י"ה שהיא באמצעות מלאך ואין מלאך יכול לנסות לברך אמנם הוא מתנהג על קו הדין כפי השפעה ולפיכך מתנהג עם החוטאי' כפי חטאם כעבד שבויה רבו להיות מסוכה על כך וכך ועבר לו כח לאסור ולא מסר לו כח להת' עד בא אשך לו המשפט כאמרו ית' יתיר אחרים אמנם תנועת זה שהיא סוד התנועה הבאה שאתו בלתי אשכנע' דבר אחר מעיד על הרחמים והחמלה כי הרי גם שאר האשכנעים בכלל התנועה בהיות א"י נכלל מן י' מניע את כולם והרי בעשרה ככללים כל המניעים הנקראת עשירי ושגב י' לבדו וימכל אלו הדרכים אשר התעוררו עליהם יש לכל משכל לדעת ולהתבונן כי תחלת כל הקיום והתנועות מאתו ית' הן בלין ואחר תנועתו כמשכין כל שאר הנמצאים ואין צ"חם קיום בלתי שיכילתו ית' וקיומו הוא הגורם לקיומם אמנם הוא ית' פועל פעולות בעולם כל י' אשכנע בהיותו כותן כח תנועה בלתי המסוכ' להניע ומניע זהו הנקב' שרו של עולם ובאמצעות זה אשר סעל ית' הכחות האישיות ונותן כח בכל בורה ובורה בכל גולם אמנם כל המצות אלו ית' מניעות כדרך השתלשלו' סבה אחר סב' עד אשר יגיע בסבה הראשונה ודבר בכור וידוע הוא כי כל כחות רעלים כלליו ופרטיו שקבלים כח ובורה מאתו ית' והוא פועל בהם באמצעות מלאך או כח קר' מלאך ובהיות כל הסבות מניעות עדין תרצא לפעמים שמדלג כל האמצעות ושכחה אותה הסעילה לוי' על הצד תחלת שפיותה מאתו ית' ואף עליה שכפלה י"ה אשכנע נקראת על שמו על היותו ית' סבת מציאה אותה פועלה ודע כי שהיא כפועלת ע"ה אשכנע א"ן לך פועלו' הנמצאות שלא יכנו אותה בסבה ראשונה ופעמים הרבה תמצא בניכויים שייכחים כל האשכנעים ושכנען הפועלו' לו ית' ומשתבין הענין כדרך א"י להשטילך

ולפיכך תמצא גבריאל קרוב למחנה הפטר כאמרו והאיש גבריאל אשר ראיתי בחוון בתחלה מופק ביעף ואף על פי שאין בו כוחה אלא מחנה השכל אמנם היסוד שיש לך לסמוך עליו להיותך יודע כי הפילוסופים שומכמים כדעתו בענין השכל העשירי היותו מסוכה על הכחות האישיות וקוראין אותו שכל הפועל וסודו של עולם וכן קוראין אותו השכל העשירי ולאכ השכל העשירי הוא עדות על חני השם שהוא י"ה כדרך א"י ב"ח ג"ד ר"ו י"ה הלא תראה י"ה חותם א"ט ב"ח ג"ד ר"ו וכל אחד ואחד מאן מעידין על זה השכל העשירי בהיות א"ט תשעה ועשירי וכן ב"ח עשרה וכן ג"ד עשרה וכן ד"ו עשרה עד הגיעם לחותם י"ה ואם כן בורת השכל העשירי הוא י"ה

ולכך התבונן היות השכל כקראשעירי והוא שפיד על היותו דין בהיות חותמו י"ה וזהו השם המסוכה על התנוע' האשית ואתה יודע היות אות י"ד מתנהגת סבה העשירי וכן תדע לך האמת כי בכח תנועות השכל הפועל השפע שופע על הנביאים להשתלות למעלת הקדש ואמנם כי זהו השם הנקרא כפי חכמי התלמוד שרו של עולם ובביאור אמרו ו' כמסכת חולין בענין קומי בעלי חיים דרש' שביא בר פפא מאי דכתי' יהי כבוד י' לעולם ישמח י' במעשיו פסוק זה שר העולם אמרו כשעה שאשר הכתוב למיכא באילנות כשאו דשאים קל וחומר בענין וכו' פ"ד כל אחד ואחד יבא לעיני פתח שרו של עולם ואמר יהי כבוד י' לעולם ישמח י' במעשיו ומה הענין הנכבד יש לך להתבונן בהקשר ו' כי שר העולם אומר פסוק זה על העניים האישיים בהיות זה שר העולם הפועל הגלגלים והכחות העליונים ששם השפע נשפע אל הכחות התחתונים והתבונן בהיות כח העולם אומר על חלקי המציאו' וטבעיו יותר משאר כל המעלות וזה בהיותו מסוכה על כל אלו הדברים וצפירו' הזכר לאורו וכבר הסכימו אחרוני הפילוסופים לדעת זו בהיותם שונים השכלים הנפרדים במעלותם וגלגלי התנועה במעלותם ואמרו כי מספר הכדורים העקיפים תשעה גלגל ערכות הפסוקי' ככל וגלגל הכוכבים העשירי וגלגל שבעה כוכבי לכת הרי ט' והשכל העשירי שהוא שכל הפועל המסוכה על הובאת כח השכל אל הפועל ומכל אלו העניינים אשר ביארנו יש לך לדעת ולהתבונן כי השכל העשירי כפרד הוא מן הגלגלים שהוא שניע אותם ולפיכך נקרא עשירי קדש כלו מובדל מן התשעה ונזכר ומופרש מהם כי לאון קודש עורה על ההבדל והפרט ואם כן התבונן בהיות העשירי שניע את התשעה ונכלל מהם כדרך א"ט ומכל אלו הענייני' אשר עוררנוך עליהם יש לך להתבונן בהיותם י"ה שהוא שם הדין ככלל בתנועות השכל העשירי

ולפי' כאמר כי שמי בקרבנו וזהו י"ה שהוא נקרא שם כמו שפירשנו בענין י"ה שמי לעולם ואכך התבונן כי שמי בקרבנו מורה על חני השם המיוחד הנקרא שם שהוא י"ה ככלל בתנועת השכל העשירי וזכח זה השם הוא כועל פה שפועל כי בורת לקים וכחו הוא שם י"ה והתבונן אמרו כי שמי בקרבנו שמי ולא זכרי כי השם שהוא י"ה וזה הוא זכר כמו שפירשנו באמרו י"ה שמי לעולם זה זכרי לדור דור ולפי כיות השם שהוא י"ה ככלל בתנועות השכל העשירי בסוד א"ט ב"ח ג"ד ר"ו י"ה שכולם מעידין עשירי וחותם י"ה כאמר על זה השכל העשירי כי שמי בקרבנו ואל תרחיק שכנגד היות י"ה לעולם נק' שם כי שמי זהו חותמו של השכל העשירי ולפיכך נקראת תנועתו מלת הדין מאחר שכל בו כי לא יא' לפסעך שאין לו רשות למהול חטאו ולהעביר אשמו והוא שתנהג על קו הדין והמשפט ולפי זה הדרך אנו אומרים כי השם שהוא י"ה לעולם מלת הדין ואנו שכנען אותו למלכות ולשנות לא תשפס כמו שפירשנו ואחר שהתעוררו על זה השם יש לנו לחזור ולהתעורר על חני השם הנשאר שהוא ו"ה כיכד הוא מורה על הרחמים והכני

בכנס בסוד ביאורו שהוא טורח על הרחמים :

להשליך של אנרהם גולד מאמתת ארדו הראשון ויבחק כולד
 מאמתת אברהם ויעקב כולד מאמתת יבחק וכן על זה הדרך
 ולפסטים מדלג באלו האמצעים שיעקב כולד אדם ואומר
 שיעקב כולד מילד הראשון ובאמת כן הוא כי ראשית שין האדם
 אשר ממנו כמשכו השאר הוא אדם הראשון באמת וכפי
 זה הדרך תסבא יחזיקאל אושר בנבואתו בן אדם בית ישראל
 בן אדם התמינה בן אדם קח לך עץ אחד וכן כל נבואתו
 וזה הוא בהיותו מדלג כל האמצעים אשר שאדם ועד יחזיקאל
 וכן כל אגשי העולם נקראים אדם אדם להכלל דמה וירא
 כי רבה רמת האדם וכן כל הנאים אחר הראשון נקראים
 בשמו וכפי הטל הוא אדם הטלתי לך יש לך להתבונן מה
 שתסבא בנביאים בהיותם לפסטים מדלגים כל האמצעים שכן
 הפנה הראשונה וכן המסובב ואושר כי הוא יתברך פועל אותו
 הדבר ואע"פ שהוא על ידי אמצעים באשרו ופתח י את פי
 החיות לא שהוא פתח פי החיות ובעשה נביא ודיבר אמנם
 בהיותו יתברך כותן כח בכל הכפאים כולם וממשיך כח אחר
 כח עד שנתן כוחו כח על ידי הממונה בנתינת הכחות נקראת
 אותו הפעולה על שמו יתברך ואף על פי שנעשית על דבר
 אמצעי כי האמצעי אנוני וכול לשכות דבר כי אם לתת כח לכל
 טבע וטבע כשהוא ובהיות ענין זה בשמי הטבע הוכרך
 האמצעי לקבל רשות ממנו ולפיכך נקרא שיכו זה על שם
 רבו להודיע שאין כח באמצעים לשנות דבר כי אם באשרו
 יתברך ולפיכך כתבנה הפעולה על שמו יתברך בהיות
 המפורז זה הכח מקבל רשות מרבו ולפיכך נקרא שיכו זה
 על שם הרב להודיע שאין כח באמצעים לשנות דבר כי אם
 במאשרו יתברך ולפיכך נתכנה הפעולה על שמו יתברך בהיות
 המפורז זה הכח מקבל רשות ממנו וכמו כן ויאמר י לדג לא
 שהוא ית דיבר לדג ופעשה נביא אמנם בהיות מעשה זה הדג
 שפעשה ובלעו לכונה ידוע ופלטו על ידי כונה ודושה כי זהו
 ענין שיכו הטבע בדג להיות עושה מעשה כענין לכונה ידוע
 נתכנה אותה הפעולה לית ואף על פי שנעשית באמצעות
 ממונה ובהיות אותו הממונה אינו יכול לשנות דבר כי אם לתת
 צורה וכח לכל דבר ודבר כשהוא הוכרך לקבל רשות
 מרבו יתברך ולפי שידע שאין דבר זה יכול להעשות כאו במאשר
 האדון יתב נתכנה פעולות הדג לית באשרו בכליעה וישן
 י דג גדול לבלוע וכאשרו בהקאה ויאמר י לדג ויקא
 את יוכה בהיות לו הפעולות קרובות בשניו הטבע כתכנו להכנה
 הראשונה והוא ית יכול לשנות אמנם על היות זה האמצעי
 הממונה על זה בלתי יכול לשנות דבר אף על פי שהפעולה
 הזאת נעשית באמצעותו אין הפעולה נקראת על שמו כיון שאינו
 ממונה על שיכו הכחות כי שסלתו לקיים הטבעים כל טבע
 ועכש כוחו אשר הוא דומם כח הדומם ואשר הוא נומם כח
 הנמיחה ואשר הוא מתנוגע בכח התנועה ואשר הוא מדבר
 כח הדיבור על כחות כאלו האמצעי ממונה אמנם אינו
 ממונה לשנות טבע הדומים לדבר ולכח אחר כי אם כח
 הצורה שכתחידה לאיתו הטבע ולפי היות שיכו הטבע נרכון
 הפמציא הכל שאין וברשותו נקראת הפעולה על שמו ופאלו
 עניינים אשר עוררנוך עליהם יש לך להקיש על שאר העניינים
 הדומים לאלו ואמנם יש לנו לעוררך על העניינים אשר
 תורתינו כולה באשכח בהם והוא בהיות כל הכחות הנעשים
 באמצעים מאתו יתברך לפסטים מדלג כל האמצעים ומכנה
 אותם הפעולות לו יתברך בהיותו ראשית לכל הפעולות
 והוא הנותן כח לכל הפועלים לפעול והעד הגדול
 משיע לדברינו הוא אושרו י יא הדבר בהיותו המעשיא
 הראשון לכל הכחות ולכל המכות כשך מאתו יתברך
 ולפיכך אושר ותהי אשה לכן אדוני כאשר דבר י ולא יעלה
 על דעתך שהוא יתברך דבר עם לכן ובתואל אותו הענין ובעש
 גביאים אמנם בהיותם מתעוררים לענין כוח אשר כי הוא

יתברך העירם לענין זה על ידי הכחות האמצעים הממונים
 לעורר זה החפץ ולהיות קיום הכל בו הניח כל ספור האמצעים
 וככה אותו הפעולה לו יתברך בהיותו כח כל הכחות וממנו יקבלו
 כח לעורר את המתעוררים ולפי היות הענין זה מדבר אחד
 קשה בעיני לכן ובתואל לשלוח את דבקה פעלך כשהימים אמרו
 תשב הנערה אתנו ימים או עשר ושכר אחר היו חפכים בדבר
 אמרו מיי יבא הדבר כלומר הוא יתברך העידנו לענין זה על ידי
 הכח הממונה על החפץ כי כלומר כאשר נתעוררו כח המעוררים
 הענין כאשר דבר י כלומר כאשר נתעוררו כח המעוררים
 הטקבלים כח התעוררות מילוד ולפיכך ראוי לך להתעורר
 שן העניינים אשר עוררנוך הקש על שאר העניינים הדומים
 לאלו ועוד יש לי לעוררך על שאר עניינים באר בתורה
 שדלג ספור האמצעים ומכנה אותו הפעולה לו יתברך בהיות
 הפעולה יקרה או פעולה קשה לעין באשרו בענין יוסף לא אתם
 שלחם אותי הנה ובאשרו כי למחיה שלחני אלקיים לפניכם
 וענין זה ברך אתה לדעתו לא שהוא יתב אושר ליוסף ארי משלח
 אותך שליח להחיות בית אביך כי יוסף לא נביא היה להיות שליח
 מאת השם אמנם בהיות הענין ככדד במאשר מאד שהקנה
 סיבב על ידי יוסף פליטת בית אבי אשר כי למחיה שלחני אלקיים
 לפניכם כלומר למחיה הזמין והקרה אותי אלקיים לפניכם כדי
 שלא תמותו ברעב ובהיות כל המכות באות מאתו יתברך כנה
 אחר כנה כנה מכה זו לו יתברך ואשר כי למחיה שלחני שאחר
 שהוא יתברך סבב היות פליטת בית יעקב על ידי יוסף והזמין
 מחיתם על ידו ואל יעלה בדעתך דבר אחר ודבר זה יש לך
 להתבונן בו שלחך בהמשך סנה אחר סנה וכמו ישלח דברו
 יוסם כלומר הוא יתברך כותן כח בעשומים על הכוח בהיות כל
 כח כח פועל לפי שהוא בהיות כח החום מתוך השלש והכפור
 וזהו אשרו ישלח דברו ויסם ודמיון זה כל הנמשכים לזה וכן
 אשרו איני כוונתי למקדמי כלומר בהיות כח החום מתוך כח
 האמצעים המקבלים כח שהיכה הראשונה אשר באמר כח
 איני כוונתי וכן בענין אלהו איני כוונתי שם אשה אלמנה לכלכלך
 פלומר פרנסתך הזמנית על ידיה לא שהוא כוח אל האלמנה לבי
 פרנסה לאלהו אמנם כל הפעולות קש בהן כונה לפי
 השעה כאשר בהן בניו כולל כח התעוררותו כן כל הדומים לאלו
 וכן ברך איני לעוררך עוד על ענין ברך אתה לדעתו שהוא
 דושה הפך הכונה בענין שמעי בן גרא כאשר כי אשר דוד
 הניח לו ויקלל כי י אשר לו לקלל דוד וענין זה בשוטל ראשון
 הוא דושה הפך הכונה כי ידענו באמת כי רשות מסורה בידו
 לטוב ולרע כאשרו הנה כתתי לפניך את החיים ואת הטוב את
 השות וגו' וזהו יסוד תורתנו בהיותה שיוסד על היות מעשה
 האדם מסור בידו ובחירתו למעשה הרע שאם אין בו מה
 תועלת בעכו עשה כך או לא תעשה כך שאחר שההכרחה
 עלמעלה ואם כן אינו דין להיות שכריחן למעשה הרע ולהיות
 מעניינין עליו והוא הדין למעשה הטוב שלא היה ראוי העושה
 מעשה הטוב לגמול מאחר שלמעלה מכריחן אותו לפאטותיו וכל
 זה ידענו כי אינו כן אמנם רשות האדם מסורה בידו
 עבדתי שיכריחוהו למעלה לטוב ולמטה כאשרו ובחרת בחיים
 כי בהחירה תלוי באדם לטוב ולמטה ולפיכך נקרא פולס
 קטן כי ממנו פיכה ומשנו יתד וממנו קשת שלחמה וממנו יא כל
 כונה אמנם בלתי ספק כי בהיות האדם נאחר כשעשה כפונ
 ימא פיו שלמעלה אמנם לא הכרחה כ"א סיוע ועל זה
 אמרו בא לטהר שסייעין לו בא למא פיתחין לו ודוקא
 עכא לטהר הוא דמסייעין לו הא לא בא לטהר אין שם סיוע
 וזהו עיקר גדול וככד וכוה הדרך תפאכ כל התורה
 נביאים וכתובים בהיותו מתפללים לכינו יתברך שייסע אותו
 למעשה הטוב כאשרו הדריכוני באשתך כלומר משיע לקיים
 שנותין ותודיעני הדרך ואני אלך בעכסי לא שהיה הוא יתברך
 שכריח אותו ללכת וזהו אשרו הודיעני אורח חיים כלומר

שיעני למעשה הטוב בנאי לרדף אחריו והוליעני הרדף באמרו תודיעני אורח חיים הודעה ולא הכרחה וכן לב טהור ברא לי אלקים כלומר לבי שהוא טהור סייעני להכרחתו וכן אמר תמוך אשורי במשגלתיך כלומר סייעני בהיותי שאמר מעגלות מעותיך נשמת כהם ומחבב אותם וסוף פסוק זה מוכיח כל נעומו טעמי כלומר שלא יוכלו טעמי להתמוטט שוואו הדרך שאני בוחר בו הרב כענייני טעמי ומחטאתי שהרני כלומר סייעני להטטר והוא הלשון משש פה לטהר סייעני אותו בדרך ומחטאתי שהרני ובני ש' לך להתבונן סוד כל המקומו' שאמרנו ש' שהיא כהורה שמשמע משפטם שהוא כופה ומכריח זה אינו כן גבי הו' אינו כופה אפס סייעני אותו מלמעלה אמנם אין שכריהין זהו שאמרנו קושה י' קדמה בכני הכריעהו כלומר בשאיבי כומר בדרך יגורתי יגרי רצה להתגבר עלי ולהטות אותי סייעני מתפסט נפשי שרגשת יצר הרע ותהיה פולטת על תענוגי יצר הרע ותתקפה הרגשותיו והוא לשון פליטה מלשון כדולעו כד פולעו ומה שאמר מרע הרב כלוע' מיצר הרע שהוא הגורם לעופף תרדך להמית כאשר ול' הוא יצר הרע והוא שלאף המות' ולפיכך נקרא יצר הרע בהיותו הערוד הממית כאשר ול' יורד ומסטיף עולה ומקמץ פועל כמות וגו' נטל נשמה' ואם התבונן בעינין זה התבונן כי הוא משמש פליטה מרע הרב' ומכל אלו הענייני' אשר ביארנו יש לך להבין בהיות ראות כל אדם ממורה בינו ובהיותו גורם בעשה הטוב בלי הפק סייעני אותו אפסם בהיות האדם נוטם למעשה הרע שכל כניסו שובא פתחו ולא סייעניו וכל שכך מכריהין' אפסם פותחין ופאמרם ול' פה לטשא פותחין לו ולא אשר סייעני אותו והתבונן זה הענין שהעניניו עליו מאמר' ול' ברא לטהר סייעניו וברא לטמ' פותחין בו על כל פנים אין סייעניו למעשה הרע' והוא סוד רב חסד וטהר כלפי חסד להיותו ית' סייעני למעשה הטוב ולא למעשה הרע' ואחר שהתעוררנו על הענין הנכבד הזה בהיות ראות האדם מסורכו בידו כחור לעיניו שהיינו בו והוא הענין שבעבורו גבנו כל זה והוא ענין ששעי כן גרא כמו שאמר כי י' אשר לו לקבל את דוד' וענינו זהו פרוקו בהיות טעמי מגדולי ישראל ודוד ראה חוק קללתו אומר בדעתו אולי נתחייבתי לשמי והוא גם זה שלא לקבל אותי ולהעניש אותי לא להיות דוד אשר פולטתה אתה שמעת טעמי לקבל את דוד כי אם בדרך השתלשלות הסבות' ועל ידי הכוונה בדרך זה כאלו מלמעלה בפריחוהו מה לו לדוד להעניש אותו כאשר לשלמה ואשבע לו ביי' לאמר' ואמר נפשית כחמתך ולא תוריד טיבתו בשלום שאול' אמנם ההתגבר דוד והיכל ידע שלא אמרו לו שלטעלה ואפילו על ידי שליחותו וכוונה ולפי שעה לא הכריחוהו לומר' אמנם ידע כי מרעו נכחו עשה בכחירתו כשאר העושים הטוב והרע' ורבינו טעם מיישן וכרובו לכרחה כולל ענין זה עם שאר העניינים שאמר בהן זיווי או שליחות' ולפי דעתו אינו ראוי למה שאכחו בו ולאשר בהיות דבר זה כאשר בבחירת טעמי כן גרא לעצאת הרע הוצרך דוד לכוות את בנו שאול שלטעלה הכריחוהו מה לו לדוד להעניש אותו כיון שאכחו היה ובכרחה עשה והרי אכחו רחמנא פטריה' אמנם הענין כמו שאמרנו וקלים הדבר בבחירתו' ומכל אלו העניינים אשר עורכנו עליהם יש לך להקיש בכל מה שתמצא בתורה בכל טקום אשר אתה מוצא פעולות רבות שיוחסת לו' והאמת מה שביארנו בהיות כל הכחות כשפעו' מאתו ובו הפקו כל השאלות לפעמים מדלגים האמצעים ומכנין הפעולות ומיחסין אותו ליו יתברך להיות כל הכחות מקבלים פעולה מאתו יתברך בדרך השתלשלות הסבות' ואחר שהתעוררנו על כל זה יש לנו לחזור בכוונה שהיינו בו והוא להודיעך כי הוא ית' בותן כה בכל המניע להתנועע כי שאלתי' שתחיל התנועה לכל הנמצאים בדרך זה א' בט ג' ד' ה' ו' ולפיכך נקראת

תנועת דה תנועת רחמים כיון שהוא יצר' מושל בתנועת הוא מלך רחמן מרחם על ברייתו כאמרו כי אל רחום י' אלקיך' ואמרו כי עמך הסליחה' וכאמרו ל' אדבי אלקיכו הרחמים והסליחות' והתבונן אחי בדינה גדולה כי תנועת א' בסוד הנקרא אל' על כל פנים א' שהוא מניע את כל' חלקי העולם כדכל הוא שכולן ולא תוכל להכנס בגדר אחד זה המניע עם המתנועעים כמו שלא תוכל להבליע את א' ולטום בשקומו אות אחת כוללה את שתיהן כמו שתמצא בתנועת החלקים שהן א' כי גם המניע שהוא השכל העשירי גדר אחד כולל אותו עם מה שהוא מניע בדרך' שהוא בוללת גם זה המניע העשירי בכלל מה שהוא מניע אף על פי שהוא כרטי מכלל השפה החלקי' גדר אחד כולל את כולן והוא י' עדות כי גם זה העשירי מחודש הוא באותו שהוא מניע ושוש' עליו שוכל לשכחו' ולפיכך תמצא תנועת השכל העשירי א' ששתיות וכעשית נורה את עם המתנועעים' והוא הסוד בהיות כל הנמצאים אלתו ית' אפשריים לקבל זיווי כי חלקי הנמצאים שהן א' ומתנועעים כולן יבולין הן להשתנות שזורתו לזורה אחרת' אמנם סוד התחלת התנועה שאלו ית' לא תמצא אפשריית להתערב עם החלקי' ולהיותם ככסות בגדר אחד כי שתנוע' א' שהיא תחלת כל התנועות שבעולם ואין בכל העולם ראשית תנועה כי אם תנועה זו ולא כל ראשית תנועה אחרת מאחר שהיא התנועה השתלשלת מאתו יתברך תמצא זה המניע אחד כדכל מכל המתנועעי' ואינו כולל עמהו בגדר אח' כמו שאיך יכול להכניס שתי אותיות א' בצורת אות אחד כמו שתמצא תנועת א' אינה בתנועת א' כי תנועת א' היא תנועת העבד וכשהעבד מניע בתנוע' א' הרי העבד מקבל תנועה בדרך' וככנס בדרך אחד עם המתנועעים ואין בהם אפשריים להכנס בדרך אחד' להכנס בגדר אחד עם שאר הנמצאים כמו שהוא ית' מושל על העבד ויכול לשכחו' ולהכניסו בגדר אח' עם שאר כל הנמצאי' ואם כן התבונן ואי שכל אלו העניינים שאמרנו בהיות תנועת העבד לחלקי ית' וזו מדת הדין הגמור בהיות העבד מתכנה על קו השפ' ואין יכול לשנות' והוא אמרו כי על כל מעשה האקי' יבא במשפט על כל כעלם אם טוב אם רע בהיות זה המושל על התנועה נקרא אלקים כמו שאמרנו בסוד ית' ובסדר תקיפת ראש השנה' ולפיכך זה השר שתנהג במשפט על טוב ועל רע ומדקדק אפילו כחוט השערה' ולפיכך באמר על כל מעשה אלקים בהיות זה אין בידו רשות לשנות' ולפיכך מתנהג בדין זה העבד שהוא לפניו עבד נקרא מלך אבל שאר מה שניע כאמרו מלך ישב על כסא דין בהיותו שמונה על הדין ולפיכך נקרא אלקים' ואם כן הרי לך מניאר בהיות לעולם שם ד' דין גמור ומשפט שחולט' ולפיכך תמצא שסמוך הוא אבל מלכיות שהוא הדין כמו שאמרנו לעלה וקאמרו עלה אלקים בתנועה כי התרועה ענין התעוררות והיראה מן הדין הם י' לאלדים' אמנם תנועתו יתברך לכל א' בט ג' ד' ה' חותם תנועתו יתברך לכל הנמצאים והוא דרך הרחמים משש בהיותו ית' מתנהג עם עבדיו לפניו משורת הדין ומטה כלפי חסד וכו' ואולי יוכלו להתקיים כמה מהם שכלים ונפשים וקלים אלו יתברך לפיכך הוא יתברך מרחם מאחר שהוא מלך שחולט והולט נושא עון ועובר על פשע על שארנו בכל התורה כולה להל' אלקינו הרחמים והסליחות כי הוא המוחל והסולח והמרחם על כל עבדיו' ואם חוטאים מעביר מטאית' ואם עושים טעם הטוב מוכיר להם גזקתם ומעדיף ולא יחשר' והוא מושל בכל ויכול לשלוח מה שאין העבד יכול לעשות כן' ואם כן הרי לך מניאר בהיות לעולם שם ו' חסד ורחמים ולפיכך תמצא שסמוך הוא אצל וכרבות שהם רחמים' והוא מה שאנו אופרים אל מלך ישב על כסא רחמי' שתנהג בחסידות מוחל עוונות עמו מעביר ראשון ראשון מרבה פחילה

פחלה להטאים והלחה לפוטעים עושה נדקה עם כל בשר ורוח
 לא ברעפת תגסול. התנוון העיני הזה היאך כוונה זל כל
 העיני על תנועת אי שמואל אל בעיניך אב גר הו זח
 פי ב שהוא יא אתיו תוסף על אית אחת עשרה שהיא סוד
 מספר האריות שהם יא תפא אל. והו סוד גדול כריך
 כל חכם לכ לידעו. והו אסרו הן כל אלה יפעל אל. התנוון
 ותפא הנהגות זה בסוד אל הולך על יא יא לעולם. ואם
 תתנוון תגליח ותשכיל בהיותך יודע הרטו כאמרם זל כי זהו
 פוד זה ופינושו לא פחות ולא יותר. ולפיכך הוצרכו לומר
 אל שלך יושב על כחא הרחמים ממש. ושכל אלו הענייני פולס
 אשר עוררנוך עליהם יש לך להתנוון העיני בעיני בהיות השם
 השייחודית מובל כל העולם ושיפתח מחיתיו שהן יה וה מוריס
 סוד הדין והרחמים. והכני מעיד עלי שתעורר תמיד
 בכל מקום שתבא אפי אומר יה מלת הדין וה עדת הרחמים
 והכני ככנס כביאור שאר העניינים בעזרת שדי :

שער בביאור מהות קרי וביאור מהות

מקרה

דע לך אחי ישמרהו האל כי ראיתי בעיני המקרים כמה מיני
 תפוכות. ולפיכך התעוררתי על אותם שאמרו כי
 מקרה שם ההפך שמש בלי כוונה ועוברי בעמק הכחא מעין
 ישיתוהו ושם מחלט לעיני ישיהו והו אינו בן כי רב הסקר בין
 קרי למקרה כי שומע יוסף כי השליץ ביניהם. והכני ככנס
 בסוד ביאור אלו העניינים כפי דשו הישר וסדרו הכנון דע
 לך אחי כי המקרים הכאשרים שני שייכים האחד בקרא קרי והו
 סוד העבס שמש והוא השורה עיני סילוק ההשגחה ולשון הפקר
 והיות הדברי באין כוונה ולתי דבר שיקרה שכח קרי בלתי דעה
 וכוונה ולא שדד עיני שכל כדדי השגחה ועיני ועל קרי זה באמ'
 בתורה ואם תלכו עמי קרי כלומר אם תכפרו בהשגחתי ותאשרו
 כי כל השובות הבאות או הרעות הבאות עליכם לדרך קרי הם
 באים בלתי בד ההשגחה ולא בד כוונת גמול ועונש או אשלך אני
 השגחתי שכל וכל ויהיו הפקר גמול למה שיתהווה שענין קרי
 והו אשור והלכתי אני עמכם בקרי שהוהו השגחתי מכל
 וכל. ולפיכך אשר אחריו והכתי שתכנס גם אני שבע על גו'
 כלומר בהיותך הפקר למה שנתהוה סחאס קרי או ביאור הסכו'
 עליכם בדרך קרי בתובעת שבע כוכבי לכת והמולות הנחלקי
 אותם אליהם והו אשור שבע על חטאותיכם. וכבר ביארנו
 למעלה כי שבעה כוכבי לכת יש להם כחות ידועות לטוב ולרע.
 וכשהוא ית שטח און שבעה כוכבי לכת כח להרס כי הוא
 מן לכל החושים גוי ואמנם בהיותו ית רוצה להנקם מפלך
 השגחתו ואז נעשים הפקר והו לשון קרי כלומר הפתלקות
 ההשגחה שכל וכל. אמנם המקרה אינו בעבס הקרי ששקמם
 דבר שתהוה באשפעות דבר אחר וכוונה יש לו בהיות הנורה
 שיקרה בעבס ובהיות התנועה מקרה במתנוע. ולפי זה הדרך
 באמר מקרה האדם ומקרה הבהמה מקרה אחד לנדיק ולרע.
 ועיני זה כך כיבוד תנועת גוף האדם בהרגשותיו אחר השאהל
 והשגחה ותנועה ותעורה היא תנועת גוף הבהמה לשאלל
 ולשקמה. אמנם מקרה זה כוונה היא כי כוונת הבהמה
 שאהיה מתנועע לאכול הרי מקרה כל התנועה כולה ככוונתם
 שכל האכילה וכמו כן מקרה גורת חומר הבהמה ומקרה
 גורת חומר האדם. כי גורת חומר האדם וחומר גורת הבהמה
 שיקרים הם בעבס וההפרס שניו הלאים והבהמה גורת החומר
 כי מקרה גורה בעבס של שכיחה. אמנם ההפרס שכיניהם
 הוא בגורת השכל שהאדם נבדל מן הבהמה בגורה זו.
 ולפי ששם רה הפורה בעבס ההרגשות באמר כי יש מקרה אחד
 לאדם ולהמה. והמקרה על כל פנים על ידי כוונה

שכוון הוא שפועל כוונת מקרה הנורה צעבה ומקרה הנורה
 ככוונה שכוון הוא וכמו כן מקרה אחד לנדיק ולרע.
 יש לך לדעת כי הוא כמקרה האדם ומקרה הבהמה כי מקרה
 הנדיק ומקרה הרעש אחד הוא בהיות הנורה חלה על הפגם
 בהרכבת היסודות וכמו כן כיבוד הרכבת היסודות למניהם
 שיקרה אחד. אמנם ההפרס שכיניהם הוא השכל של
 שאר צמאור המכלים. והרעש שכלו חוור עכור כנהמה
 ובתעבר עם החומר שיד הוא נשחת וכפסד כפיבוד ההרכבות.
 וכל לשון מקרה שמש אינו סילוק השגחה בא כוונה שכוון. וכל
 מקרה בחירק כפעל עי מקרה בקמין כלומר על ידי פועל
 ועל ידי כוונה ובעיניו כאמר כי החרה יי אלקיך לפני. הרי
 המקרה הזה משתתות ובכוונה עליונה. וכן אולי יקרה יי
 לקראתי הרי שיקרה זה ככוונה שכוון. אמנם קרי הוא
 ענין שם העבס לסילוק ההשגחה. ולפעמים כאמר מקרה קרוב
 לזה הקרי. אמנם הרי הוא ענין שם העבס לסילוק ההשגחות
 מן השקרה בקרי. והרחצתי הדברים הנה בהיותי רואה
 השון השתפלסין משימן מלשון הפקר וסילוק השגחתו ודין
 ושכוונתו ברכווק אחרת לא להיות מקרה דבר שתגלגל ומסתבב
 על ידי אמנעי כאמרו כי למחיה שלחני יי לפניכם כלומר
 למחיה בקרני אלקיס לפניכם. וכן כל דבר שנתלה על ידי דבר
 אחר. אמנם תפא בפלסטים ידענו כי ידו נגעה בנו
 ואם אין מקרה הוא היה לנו ולדומה מה כי מקרה הוא עבס הקרי
 ואינו כן כי פלסטים אף על פי שהיו חוששין שהוא יתברך נעמס
 בנגעם אלו לא היו חוששים שיש אלה וזלתי והו היחידקושיא גדולה
 באמנם מקרה שאחר שהוא לא נגעים קרי גמור היה.
 אמנם שאחר שהיה להם אלהות והיו שומעים וזלתי ית אמרו
 שיקרה הוא היה לנו כלומר אף על פי שלא נגענו אולי שאר הכחו'
 ושאר אלהות היכונו עבס וזלא שחתו היתה זאל יעלה בדעתך
 דבר אחר בעיניו זה. ואין להקשות כמו כן שענין כי אסר
 שיקרה הוא לו בענין דוד כלומר אולי מוטולו דבר שאינו יכול
 לבוא זאל יעלה בדעתך דבר אחר. ובדרך זה יש לך
 להתנוון בכל מקום שתפא הלשונות בכל תורתנו כולה. כי
 תדע לך באמת כי ההפקר הוא קרי. וכל דבר שנתלה בדרך
 אחר מקרה אי קודא כי כמו שהבדירה נתלית בחומר או התנוע
 נתלית בדיתנועש כל אלו מקרה אי קודא בהם ואף על פי כן
 עכוונה הם. ואחר שכן יכול אינו לומר מקרה כי קרי לבד
 הוא דבר סילוק ההשגחה. אמנם בקרה הוא דבר הבעשה
 ככוונה על כל פנים. וראיתי שדקדקים בלשונותיהם על
 הרב הגדול רבינו משה בן שיימן זכר קדוש לבדכ באמרו בספר
 השורה בעיני יוסף ועל העניינים המקריים מקרה גמור. כאמר
 כי שלחני אלקיס לפני ועל התמיבים עליו לא ידענו לבדלי
 בין קרי למקרה כי החכם זכרנו לבדכה כל דבריו שכוונים.
 אמנם הפעיינים בספרו חשבו כי מקרה אין לו דין אחר זלתי
 עניין סילוק השגחה והו אינו כן כי המקרה כוונה אי קודא גוי.
 ושה שארם ושלחני אלקיס לפניכם. הוא מדרך שהוא יתברך
 הקרה לפניכם ובכח שחיתו בעבורו ועל דו יבא אומר כי אין
 זה שענין הפקר כי אם לענין זשון או הקרה אותי אלקיס לפניכם
 והבהרה אשר תביאפו בזה הביאור הוא להיות מרחיק כי
 שליחות הנאמר ביוסף שהוא סמוך לאלקיס אין בד כבואו לומר
 שהוא ית שולח אותו במלאכותו להחיות אותם הקרה לפניכם
 את יוסף. וענין שלחני אלקיס לפניכם שענין כי הקרה
 יי אלקיך לפני כלומר זשון. וכוונה עליונה. ולפי זה הדרך
 אינספק על הרב הגדול רבינו משה בן שיימן זקל כי כל דבריו
 ישרים. אמנם אותם שלא יבינו מהו מקרה ושהו קרי
 קשה עליהם מאמר רבינו משה בן שיימן זקל שאמר שהו חוששין
 כי מקרה לשון הפקר הוא ואיכוון. כי קרי לשון הפקר.
 אמנם מקרה דבר שתהוה שכח אחר וכוונה עליונה כמו
 שתפא מקרה התנועה בגלגל. והו מקרה שבעשה על ידי

מביע והרי כוונת המביע ע"י מביע. ואם כן פקרה התנועה
 שתהויות ככוונת המביע וחזו ענין מקרה כלומר זמון על ידי
 דבר אחר וכוונה יש בו. ובאמת כי הפילוסופים משתמשים
 בלשונם בכוונת קרי והשתעיתים את ספריהם משייץ מקרה
 במקום קרי. ודעת אריסטוטלס והנמשכים לושר אחריו כי כל
 מה שמתחיל בגלגל הירח אין בו השגחה עליונה והעניינים התלויין
 בעולם השפל קרי גמור בלתי כוונה שכוונת. ואינו רודה להאריך
 בענייניו במקום זה כי במקום אחר נבטל טענותיו ונהרום את
 יסודותיו. ואמנם כוונתו הגה להודיע ההפרש שבין
 קרי לשקרה. ואמנם כי לפעמים אנו משתמשים בלשון מקרה
 בשום קרי. ואמנם יש לנו לעורר על עיקר גדול בהיות
 שתלמוד משתמש על ידי קרי הרואה קרי בחלום. זכ שרואה
 קרי וכן כולם והיה להם לומר מקרה. אמנם הם זכרום
 לנכרה עמדו הדבר ללשון ברורה ואשרו לשון קרי כלומר קרי
 הבא לחדה שלא מחמת היודע שכוון כמו ההפך שאין בו
 השגחה כי לשון קרי שאין האדם מתכוין בו שאלו הוא שתכוין
 ולהוכיחו הרי הוא פוגיף זרע לבטלה וחיב מיתה כאומרו
 גוחטים הילדים בחלום. אמנם אשרו בלשון קרי להיותו
 בא שלא מחמת מתכוין ולא אשרו עקרה כי מקרה כוונה יש
 בו. ואם כן התבונן כמה הבדל יש בין קרי למקרה בענין
 זה ושדוע ישתמשו בלשון קרי ולא כשתמשו בלשון מקרה.
 וכן התבונן אשרו אשר לא יסיה שהור מקרה לילה ולא אשר
 משקרה לילה. אלא מקרה לילה בלשון קרי ממש ולפעמים
 נשתמש בלשון מקרה מלשון קרי. וכל משכיל יראה וידע
 הכונה אשר לו היתה כוונתו. ואמנם אנו רוכז להעלות
 רבה סוד קרי וסוד מקרה כדי שידעו המשכילים ההבדל
 שביניהם ולא יבטלו כי עניינים דקן הן ועשקים ויוצרינו
 ישטרנו. ואחר אשר התעוררנו על זה יש לנו לחזור על שאר
 העניינים הנמשכים אחר ביאור האלפא ב"הא כסדרן :

שער ביסוד החלקים על דרך יוד הא' ואו הא' :

כבר הוצפנוך אחיבהיות כל בני העולם מיוסדים על
 השם המיוחד. וכרך אתה לדעת כיבד כל תשעה
 החלקים המתנועעים טכ השכל העשירי מיוסדים על השם
 המיוחד ושם אותיותיו קובע מקום בפל המקומות לא להיותו
 יתברך בכלל בהם כי מהותו לא יכנס בגדר עם דבר מכל
 הנמשכים. אמנם כי המשכת אמת מהותו גורמת
 מביאות כל הנמשכים ולא להיות מהותו בכלל ולפיכך כריך
 אינו לעורר כל היות ט' אותיות שהן סוד ט' גלגלים מיוסדו
 שאמתת מהותו יתברך : אב גד הו זח ט שמוסד
 יוד הא' ואו הא' :

תדע לך אחי כי אלו הארבע אותיות שם המיוחד אשר
 שהו שמוסד ב"ה קיום כל גלגלי התנועה לא
 שהיה יתברך באמתת מהותו ככלל עסקן כי הוא יתברך
 חונה להם. ומה נעים מלומר בעל ספר יצירה עשר ספירות
 בליטה שמוסד עשר ספירות בלימה כלומר בלי מהותו
 המתברך לשי המרכיב לא לשי תכלית אמתת כסוד יוד הא'
 ואו הא' שמוסד ב"ה ואלו אשר עשר ספירות בלי יוד
 הא' ואו הא' שמוסד ב"ה להיות כל הספירות שתהוות
 משתפת ב"ה ואין ב"ה בכלל. ואמנם כריך אחי לעורר
 על ענין עשר ספירות כיבד הן עשר ספירות בלימה כסדר
 תמונות האותיות בדרך זה שאניכנסם בבימורו :

אב גד הו זח ט'

אלו הן עשר ספירות בלימה ששם ק' לך האות העשירי
 שהיא כוללת עשר ספירות ישארו כריך תשע שמוסד
 ב"ה כשתסיר אות יוד באלו עשר אותיות שמוסד עשר

אב גד הו זח ט' א

יוד הא' ואו הא' ט'

הרי לך סוד אשרו סולו לרכוב בערכות נהיות גלגל תשיעי
 וחלקיו כולם משועבדים תחת יוד הא' ואו הא' שהוא
 כולל ט' והוא י. וכריך אחי לעוררך אשרו סולו לרכוב
 בערכות ב"ה שמוסדוע אושרם ב"ה שמו. תדע לך כי
 תנועת

תנועת

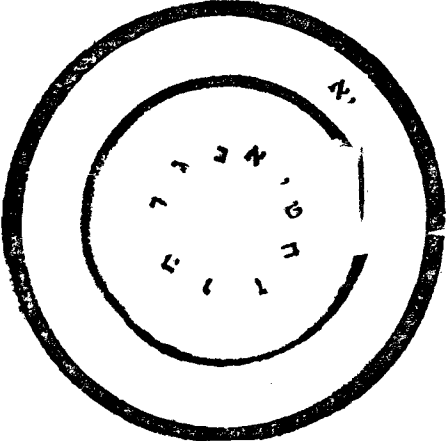
תנועת ט' גלגלים סכח העשירית היא כששבת מאשתתטס
 יה בדרך זה אט בח גז דו י' הלך תראה אט אחד
 קככטל הגלגל תשיעי שהוא ערכות בסוד י' שהוא חותם
 אט ובאשת כי י' הוא הקראטס כאמרו י' שמי לעולם
 זה זכרי לדור ודור ואם כן התבונן בנינה גדולה סוד
 אטרו סג' לרובכ בערבות בדרך אט ב'ה שמו בדרך אט
 בח גז דו י' ה' ה' אט סוד הרובכ י'ה סוד השם אט
 בראשית הסערכות ו'ה בסופה ואם כן התבונן אמרו סג'ו
 לרובכ בערבות ב'ה שמו וסמוק זה עדות ברורה על כל
 מה שביארנו בכלל אלו העניינים ואמנם כי תנועה זו מספרה
 לשכל העשירי בסוד השם הקראטס י'ה שהוא חותם התבונן זו והו
 אמרו הנה אכני שגלח מלאך לכיך וכן השמר מפניו וכו'
 אמנם אל תפטר בו כי לא ישא לפשעכם ואומר כי שמי בקרב
 והתבונן כי שמי תבדך הוא י'ה בהיות השכל העשירי מסוכה
 סתחת יד רבו על תנועת אט בסוד שמו שהוא י'ה וענין
 כי שמי בקרב הענין בעתו לרובכ בערבות ב'ה שמו כי אט
 רובכ על גלגל ערכות בסוד י'ה שמו וכן תנועת השכל
 העשירי אט בח גז דו י'ה וזהו שמי בקרב כלומר
 תנועת שם י'הד מספרתה ביד השכל העשירי להגיע
 אמנם כנשותי שאינו יכול לטות דבר מאמרי והו כי לא ישא
 לפשעכם כלומר אין הרשות בידו כי עבד הוא לארצו ולא מלך
 ולפיכך אומר אל תפטר בו אל תמירני כי בראותך אותו רובכ
 בערכות כי שמי הוא שם י'ה בקרב וחותמי הוא נושא כי אין
 המטעלה סג'ו ואם כן הרי המטעלה חזרת לבעליה והוא
 מושל על השכל העשירי וכו' בו כח להגיע כאמרו כי שמי
 בקרב כלומר באשת השפעתו בו שהוא מניע לכל השאר
 ומשפיע אט כן התבונן סוד אמרו סג'ו לרובכ בערבות ב'ה
 שמו כי סוד אט בח גז דו י'ה הלך תראה רובכ
 בסוד אט ובס' י'ה ואם כן הרי י'ה פינה גדולה וחוקה
 שבושרת בכל מה שביארנו למעלה ואם כן הרי עשר ספירות
 בלימה בלושין מלפניו ומשל על כולם בסוד אט י'ה וגם השכל
 העשירי והשכלים כולם הקראטים עשירי כולם בלושין הן לפניו
 ואינם יכולים לעשות דבר מדעתם ושורטתם כי מתנו ונסנו
 ציפהם כאמרו כי שמי בקרב כלומר סתחת ידו הוא טעונה
 ועבד הוא לפניו ובלושים שאין בידו יכולת לטות לשאר שכלים
 סתחתיו והוא אצרו כי לא ישא לפשעכם הפוך וקרי סג'ל עמך
 כלומר גם הספירה העשירית שהיא המושלת על כל תשעה
 הספירות שפלה היא לפני הארון כשאר הספירות וככלל בלימה
 הוא ובלושה כי בעשר ספירות הלומות והרי גם העשירית בלימ'
 וכל זה עדות ברורה כאמרו כי שמי בקרב ואמנם יש לך
 להתבונן אמרו תולה ארץ על בלימה למה אמר ארץ ולא אמר
 שמים תדע לך כי כן הוא כי עשר ספירות בלימה בלתי העולם
 הזה השפל הנקרא ארץ הם כי אנו מונין עשר ספירות מגלגל
 הירח ושעלה בסוד אט ואלו הן גלגל ירח גלגל כוכב
 גלגל בונה גלגל חמה גלגל שאדים גלגל דק גלגל
 סתתאי גלגל המולות גלגל ערכות השכל העשירי
 הרי עשר ספירות בלימה ואין כולם עולם השפל הנקרא ארץ
 ולפיכך אומר תולה ארץ על בלימה כי הארץ שאינה בדרך
 זה בכלל עשר ספירות תלויה ולעשר ספירות בלימה שהיא מגלגל
 הירח על השכל העשירי כי אחר י' עשר ספירות הארץ כששבת
 ועכח הגלגלים והשכל העשירי סתקיימת במאמר הארון המושל
 על כולם ותדע לך כי הארץ בלימה זה העולם השפל הבלימה
 חוקה בו יותר מן השאר שאמר שהיא תנועת השכל והגלגלים
 וכלמה שמוסיפי להרחק שומישים בלימה לשכלים כמאמר
 בלימה אחת והיא היותם בלומים מתחת יד כולם והו יונכנו
 יתבדך ויתעלה המושל על כל מה שכלל בלימה והגלגלים יש
 להם שתי בלימות האחת תחלת המטעלות והיא מטעלת הארון
 יתבדך וו' אט בלימה אחת והבלימה השנית היא כששבת

מטעלת השכל אשר הם שמונים מתה יד הארון להגיע את
 הגלגלים וו' היא בלימה שנית והרי שתי בלימות הגלגלים
 מאחר שהם מתנועעים באמצע השכלים הנכרדים והשופלים
 על תנועתם במאמר הארון ואם כן הרי לגלגלים שתי בלימות
 בלימת הארון ובלימת עבד הארון המטעלה על תנועתם שאין
 לגלגלים תנועה מעצמם אלא יגיעים השכלים ואין להם
 תנועה בלתי מניעת הסום לחפזו ואם כן הרי הן בלומים
 מתחת יד המנהיגים המניעים אותם ברבון ובחפז וכמו
 שהרובכ מניע הסום לחפזו בהיותו בלום כן השכלים
 מניעים את הגלגלים לחפז הארון בהיותם בלומים לבימה
 במאמר הארון והארץ יש לה שלשת הבלימה בלימה ראשונה
 מטעלת הארון המושל בכל בלימה שנית מטעלת השכלים
 המניעים את הגלגלים בלימה שלישית מטעלת הגלגלים
 המקיימים בתנועת אישיה העולם השפל הנקרא ארץ והו
 תולה ארץ על בלימה כי הארץ כמשל אחר תנועת הגלגלים
 ובתנועתם היא מקיימת במאמר הארון הבולם את הכל
 ותמא כי הארץ וכל בארציה כמשכיר אחר תנועת הגלגלים
 הנכניס כראו בארץ ועת המיר הגיע וקול התור כשמע בארצנו
 כי אין לאישים אשר בכדור הארץ קיום ותנופת בלתי תנועת
 הגלגלים ובאותיהם כמו שכבר ביארנו למעלה בביאור גדול
 וכבד כי בהיות שהלך השמש לנד דרום הרי המזרח והקוד
 בארץ ובהיות שהלך לנד צפון הרי הקוף והמזרח בארץ ואחר
 קוף והקוף ישמרו בארץ הארץ וזע זכרי ומריפני הארצה
 וכן בתנועה הלכנה וכן בתנועת שאר הכוכבים והמולות
 ואכ' הרי הארץ בלימה סתחת הגלגלים בלומים ומתחת יד
 המניעים אותם וחפז הארון הבולם את כולם המניע
 אותם ואם כן לבי תנועת הגלגלים יתקיימו פטי
 השכלים וכל מול וחול בלדתו ובסכנו ישורר בשם הדבר כי זה
 המושל מסוכה עליו ואכ' הרי תנועת השפלו וקיומו והפוכם
 סתהיים באמצעות הגלגלים בהיות ובהפלת הכל במאמר
 הארון ונרשתו ואם כן הרי יש בארץ שלשת בלימות
 ולפיכך התבונן אמרו תולה ארץ על בלימה שהם למעלה הימנה
 והיא תלויה בהם במאמר הארון המושל על כולם ומניע אותם
 וכולם אותם ומושל עליהם וכולם סתהיים מאמתת ספירו בלימ'
 וכולם בלושין הן אמנם הכלל הכולל כל הספירות שבעולם
 בעשר ספירות בלימה הוא אגש רוח מים ארץ מעלה
 ומטה מזרח מערב צפון ודרום וכלו עשר ספירות
 בלימה ככללים כל הכמנאים כולם ולתו ית עולם הארון ועולם
 העליון ועולם התיכון ועולם התחתון כל אחד מהם לפי הרבון
 למיניה בדקות היסודות או בעוביין וכן כל הכמנאים כולם
 ולתו ית בלושין הן באלו עשר הספירות ומושל עליהם שכולם
 אותם ולפי זה הדרך תוכל להתבונן אמרו תולה ארץ על בלימה
 בהיות הארץ תכלית כל הבלימות בהיותה גוף דומם בולשים
 אותם ואינה בולמת מניעים אותם ואינה טיבי מושלים עליה
 ואינה מושלת כי לטעה מכל המעלות היא ולפיכך אמר
 תולה ארץ על בלימה בהיותה לטעה מכל הבלימות ופיה בלום
 וסתום לעולם ומה שאמר תולה ארץ על בלימה הוא הדין
 לשמים אמנם בהיות הארץ לטעה מכל תכנית איה הסתימה
 והבלימה וכשתבון הבלימה תמצינה עולה הן הארץ עש
 השכלים הנכרדים שהם בלומים לפני הבולם את הכל ואם
 תקשה והלא הארץ מושלת על הפסחים בהיותם בנפחים מן
 הארץ כאמרו כי בארץ תוביא כשהם תדע לך שאין הארץ
 יכולה להבטיח נפחים בלתי הרוח הנושבת וחום המטעם ומים
 המרטיבים וכח אלו השלשה נפחים סתהיים בארץ כי הארץ כלי
 קבול הוא וכולם נשואים עליה ולפי תלויה בבלימה על כל פנים
 ולמטה מי ספירות בלימה שהן הגלגלים והשכלים היא עומדת
 ואם שכן הרי לך ענין זה מביא כאמרו תולה ארץ על בלימ' נכיות
 הארץ תלויה בכפות הגלגלים שהן כוללים בתנועת השכלים

ברכבו יתברך ששיתן אותם סוף הנמכרים לא מהאשרים כל
 שכן המוכרים בהיות האור נסתר וחושך על פני תפוח
 ואותיותיו לא יראו ואין עוד כביא. ולאו הדברים הכריחוני
 לגלות דבר שהיה נסתר וכונתי לשמים ורחשתי לירא בעי
 והוא בחסדו יעזרני להפיק פוקה ולהרים מכשול. וליקרא
 ואמר סולו סולו פכו דרך וכונתינו להפיק נרות בשבואות
 האפלים. ואחר שהתעוררנו על אלו העניינים יש לנו
 לחזור ולהכנס בחקירת שאר העניינים בעה :

שער בב אור קיום כל טבע על יסוד כו :

דע לך אחי כי כל טבע שבצולם סומד הוא על יסוד
 א אשר מאמתתו יתקיים כי היסוד הראשון
 שחודש שאין ועל יסוד הראשון הוטבעו
 כל הטבעים. ותדע לך באמת כי הגלגל הוא השובב לקיים
 כל טבע וטבע בהיותו. ואחר התנועה תשאר כל הטבעים
 במשבין כי בהיותו כל גלגל סובב מתקיים כל אחד מהטבעים
 בחותמו. וזה שתכרך לדעתו הענין הזה גלגל סובב
 כי הגלגל סובב תמיד ובסביבת הגלגל תשלום תכונת כל טבע
 שתסבאה בכל גלגל סובב תמלאהו מתקיים מאמתת השם
 השייך שיהא ידוך כשתכלול השם המורה על בנין הגלגל
 עם הגלגל וכשתכלול השם המורה על הפיכוכ עם הסובב תמלא
 כל הטבעים כולם מתקיימים בחותמו של מלך יתברך ויתעלה
 שמו וזכרו. ואין טבע שכל הטבעים כיכול שהיותו מתהווה
 מאמתת שם הויה ובלתי שם הויה אין לשום טבע קיום
 ושייאות ואי אפשר לו להמא. וכדי להיות זה הענין
 הנכבד שנין על השטכילים נביכים אנו להכנס בחקירת
 העניינים כדרך הראוי בעזרת שדי :

דע לך כי קיום הגלגל בתנועה בדרך זה שאני שבייר
 התבונן אחי ותראה אלו האותיות החקוקות בגלגל
 ותמצא התנועה שהיא דונק בתחילת הגלגל ובתכליתו. והלא
 תראה אחי כי כל גלגל סובב ומתקיים בתנועה אשר היא
 נשפעת מאתו יתברך. והתבונן אחי ותראה כי אותיות הגלגל
 הן המכריחות לאות הנשפעת תנועת טבע בדרך זה שאני נכנס
 בכיאוורו ובהקצתו. וכדי להוסיף לך ביאור בדעתי להודיעך
 כיכד אלו האותיות הן נורת הגלגל. התבונן לגלגל ותמצא בן
 עשרה פלקים וכל עוד שאינו מתנועע אינו נקרא גלגל והכל
 בחותם א בדרך זה אב גר דו זח טו יא סודס
 גלגל. והתבונן בהיות אותיות הגלגל הן סוד גלגל שבהיות
 התנועה דבקה בגלגל והיא חן לגלגל כי יא תמלאהו חן
 לטבע הגלגל ושמים הגלגל גלגל בטבע ומכריח אותו להיותו
 מתגלגל ומתנועע כי בלתי א אין שם תנועה ואין שם
 גלגל

שער ספירות בלימה בהיות הארץ תלויה ואחר שביארנו אלו
 העניינים נחזור למה שהיינו נביאורו והוא סוד מ"ה הכולל
 אב גר דו זח טו נסוד השם באותיותיו יוד הא ואו
 ה"ה שמודם מ"ה. ולפי זה הדרך התבונן כי עשר ספירות
 פמכאות מאמתת מהותו יתברך. אמנם אין מהותו בכלל
 המפירות. וזהו עשר ספירות בלימה כלומר בלתי מהותו
 יתברך כמו שתוכל לכלול עשר ספירות בסוד א בלא אב
 גר דו זח טו שהם סוד מ"ה. ואם כן הרי עשר
 ספירות בלימה כשתבונן תמצא פירושו אב גר דו זח
 טו. ואחר שביארנו אלו העניינים יש לנו לברר לחזור
 ולהתעורר פסוק אחד בא בתורה כולל כולו והוא מאמר ועתה
 ישראל מ"ה ידוך אלקיך שאל מעשך כי אם ליראה.
 ורבותינו זכרונם לברכה בראותם עובד הענין הנכלל במאמר
 זה הוכיחו למר וכי דבר קטן אמר משה. למה הדבר דומה
 לאדם ששאלין ממנו כלי קטן ואין לו דומה בעיניו כגדול.
 גדול ויש לו דומה בעיניו כקטון. ואם תבונן כמה הפליגו
 הענין זה יתבאר לך האמת בהיותם מעלימים כל התעלמות
 ומסתירים כל הנסתרות. תדע לך כי בסוד מ"ה
 ידוך כל העולם כולו תלוי בדרך זה שאני נכנס בכיאוורו
 בסוד השם ובאותיותיו וביסוד מ"ה האותיות שם כו: יוד ה"ה
 ואו ה"ה ידוך והסוד מ"ה ידוך לא פחות ולא יותר
 אותיות השם. וכסו כן השמות הנקראות בהם אותיות השם
 שכל העולם כולו תלוי בהן בדרך זה שאני נכנס בכיאוורו.

- אב גר דו זח טו מ"ה
- אט בח גז דו ו"ה י"ה
- אי בט גז דו ו"ה

הרי לך כל העולם כולו נכלל בסוד אהיה אהיה בשי
 דחט. וזח. הרוז טהורא. אהיה. זהו סוד תכונת
 המרכבות וחותם הכרדים הנמשכים מאמתת מ"ה ידוך
 והוא סוד חותם יוד המוכל את הקשרים כולם. ואמנם
 פנר התעוררנו בהיות מ"ה ידוך נמשך כפסוק שנברכת
 כהנים שמורו יברכך י וישמרך. התבונן ותמצא
 בראשית המלות כ"ו ובתכליתן מ"ה. ומאמר שהתעוררנו
 על אלו המאמרים יש לנו לחזור ולהתעורר על שאר העניינים
 הנגלים מדרך החקירה. אמנם כי כל אלו העניינים אשר
 עוררנוך עליהם להודיעך כי כונת כל העולם כולו הולכת
 על סדר שמו השיווה יתברך ויתעלה ברוך הוא. וכל זה
 להודיעך כי אין לעולם כד קיום ותקומה בלתי השם השייך
 יתברך וכי הוא יתברך לבדו סובל את העולם ומניעו
 תנועת הקיום. ודברים אלו ראויים להיות נעלמים כי הוא
 יתברך כמו סוד הסתרים באשרו זה שמי לעולם לעלם הוא.
 וכיאוורו אנול בשפכת קידושין על זה השם שהוא בן ארבע
 אותיות. וכל סבר למדרשה בכירי' א"ל ההוא סבא זה
 שמי לעלם. כלומר ראוי הוא להעלימו ולא נתן להדרש
 בשפך. ומה הדב היה ראוי ללחיותים פשוטו ונכנס
 ונקלם שלא לגלות סוד סתרי תורה מאחר שהסתירות חכמי
 התלמוד אותם שלא היו ענייני החכמה נפלים להם בדרך
 הסקרה ואם הם העלילוני והעניינים הניקוני להכנס עניני
 פתוך כבשן האש לבאר העניינים שלא ראיתי אדם שכל אותם
 שקד עובדיש באר אותם. ואם ביארתי לא בארתי כי אם ברשולא
 בכיאוור. אבל שמכתי על מאמר עת לעשות ליי שמים
 דחסו תורתך בראותי השוכניו קבתם נוטים מן הקו השוה
 ויסודות תורתנו ויסודותיה והניינים והנפלאות שהיו סוכרתי.

גלגל ואם כן הרי הגלגל נקרא גלגל בהיות תנועת הגלגל ששופתת בו וקיום הגלגל לעולם בתנועה בדרך זה שעורכוך עליו כי בלתי תנועה א"ל אין להלקים שהן יקום אשנס בהיות החלקים דבקים בתנועה בדרך זה אב גד הו זח טי וא שאלו הן החלקים והתנועה תשאל הגלגל מתחיל להתגלגל ובקרא גלגל ומהו הדרך כוכל לדעת כי קיום עמרה חלקי הגלגל בתנועה שאיפשרות למכירות גלגל בלתי א קח לאשית הגלגל ותכליתו וכרסוזה עם וזהו תמכא גלגל כולד אשנס קודם לכן לא תוכל להגיע לאשנת מדיאות גלגל ואחר שבארכו בהיות הגלגל דבק בתנועה בדרך אב גד הו זח טי א"ל שזהו סוד גלגל אשתי אשר תמכא אותיות גלגל שנהיות בורת גלגל אשר בייכרו למעלה אב גד הו זח טי בתוך הגלגל א"ל בתחלת התנועה בזהו סוד קיום הגלגל בתנועה יש לנו לחזור ולהודיעך כיבד קיום התנועה ביות בדרך זה א"ל א"י בט גז דו הו הלך תראה קיום התנועה שהיא א"ל אשר בה הגלגל שתקיים תמכא תנועת א"ל כמשכת עד אשר הגיעה לחותם שמודו וזה כי זהו השם הנעלם המובל את כל התנועות כולם ומהו הדרך תמכא שהתנועה פששכת אחריו יתברך ואם כן הרי לך מכואר שאלו העיניים שבארכו בהיות קיום הגלגל בתנועה בדרך אב גד הו זח טי א"ל וקיום התנועה בו יתברך בדרך א"ל בט גז דו הו ואם כן הרי לך מכואר בהיות קיום כל הדברים בו יתברך והשם המיוחד יתברך ויתעלה ונתן בה גלגל להתנועה ומשם כל התנועות הגלגליות טבעיות בהיות כל גלגל מוכב מתגלגל ושתקיים בטבעו נכח השם המיוחד בדרך זה =

גלגל י"ה טבע סובב ו"ה טבע :

התבונן אחיות תראה כל גלגל מוכב כי שם ילוד יתברך ששם תנועתו טבעית בהיות שם המונהכינו החלקים שהוא י"ה טבע עם גלגל בהיותו שם המורה על תנועת הגלגל כטפל עם סובב והוא ד"ה גלגל י"ה טבע ד"ה הבן ותראה חכי השם ששם עם גלגל הטבע וחכי השם ששם סובב טבע כי התנועות השם המיוחד ישם שהם ט' טבעים וכל הטבעיות כולם מאשמתת השם המיוחד הן כשכאים על התכונות שהם בתוכם ואם כן התכונות בהיות כל טבע טבעולם שתקיים בהיותו הגלגל מוכב גלגל י"ה הרי שם י"ה ששם אותו טבע מוכב ו"ה ששם אותו טבע וכבר ביארכו כי קיום הגלגל כבוד י"ה וקיום התנועה כבוד ו"ה בדרך זה :

חלקי הגלגל אט בחז דו י"ה גלגל י"ה טבע :

תנועת הגלגל א"י בט גז דו הו סובב וה טבע :

ואם תתבונן בזה השערכת יתבאר לך הסדרים כבוד קיום כל טבע על תכונותו וכי חלקי הגלגל שתקיימים בטבע חותם י"ה וכי תנועת החלקים שתקיימים בטבע חותם ו"ה ואם כן מכל אלו העיניים יתבאר לך בהיות כל טבע תלוי בשם המיוחד וכידו לקיימו בהיותו או להפכו ולשנותו שהויותו ואחר שכן שנואר לך בהיות שיכו הטבעים כמשך אחר השם המיוחד מאחר שקיום חותם בו וכולם בו הרי השם המיוחד שושל על כולם ומחלק להם האור והעממלה חולתו אין להם פיוס וכל דבר שאין לו פיוס אין לו קיום ומאחר כי השם המיוחד חותם כל הטבעים בחותמו דין הוא להיות כל החותמו שאורים ביד החותם וכל הטבעים כולם כששבים אחריו כי כולם טבע חותמו יבאו להיות ששם אין שם קיום אין שם טבע כי

אין בטבע בעולם שימלט מדי החרה כי מאחר שהטבע כמזא הסויה גורמת פכיות והרי אלו רואים כיבד חותם גלגל סובב בשם הו"ה גלגל י"ה שובב ו"ה וכל אחד שאלו שתי השחלקות מעיד טבע בהיות חותם ההויה בהם ובאלו שתי השחלקות העולם כחלק לחלקים ובתנועה כיוונו סוד גדול סובב כלומר החלקים והתנועה והחלקים לעולם דבקים בתנועה כמו שביארכו בדרך אב גד הו זח טי א"ל והתנועה לעולם דבקה בהיות הקדמוני כמו שאמרנו בדרך א"י בט גז דו הו ה"ל תראה חותם החלקים א"ל שזהו סוד התנועה והלא תראה חותם התנועה ה"ו שזהו סוד ההויה הקדמוני ואם כן הרי תכלי כולן אליו יתברך ויענו ובו יספקו ומאשמתת שם ההויה הטבע גלגל י"ה בחותם טבע והוטבע סובב ו"ה בחותם טבע ואם כן הרי החלקים והתנועות השם יתברך ששם אותם טבע והוא מובל את כולן וחונה לכולן כי לעולם חונה לכל תמכא כמו שאתה רואה אט בח גז דו י"ה י"ה חונה לכל גלגל י"ה טבע א"י בט גז דו הו ה"ו חונה לכל מוכב הוא טבע בהיותו יתברך למעלה מכל הדרכות כמכא לכל וחונה לכל והוא יתברך שאלו הכל והוא הכל כמו שאתה רואה כי א"ל שהוא מקום התנועה סודו ה"ו וכן הדרך ועדיין נבאר זה בעה בחלק טעמים אלו אמהם הכוונה שאנו כששכי אחריה להודיע כי כל טבע מכל הטבעים שבעולם מאשמתת שם יהוד ומאשמתתו מתנועה ומתקיים כבוד גלגל סובב כי גלגל ששם חוזרין בחלילה לעולם וחוננים תמיד ודבר זה כל הפילוסופים וכל חכמי האומות אף על פי שאין להם תורה לדעת האשמת מדרך השכל שוסכמים לדעתנו בזה ומביאים ראיות על כל טבעותיהם וזה בלתי ספק וכן אמרו שיש להם קולות עדינות בעת תנועתם וכבר ראיתי רבותינו ז"ל רומים על זה גד הסדר בתיקון קדושה שכל כלול אופניו מכל כהלה והרחיבו השאשר אף על פי שאשכחנו על כד הרש וההגדה ואשנס הכלל העולה בידינו מכל אלו הדברים ביהנותת הגלגלים הן לקיים כל אישי המין החומרים ובהיו התנועה ההויה מ"כ חלקים או יתקיימו כל הטבעים לשיפוטם בהיות השם הממביאם והוא השניעם ואחר שהן כששכים בקיומם אשר שם ההויה דין הוא להיותו מושל על כולם מאחר שהוא המחדשם והוא השניעם ואחר שכן הרי השם המיוחד ית ויתעלה וכו' ושמו הוא המושל והמובל את כל העולם כולו כלליו ופרטיו ואין בכל הנפשים כולם שמלך וגלגל והרכבה דבר שימלט מתחת החותם כי חותם שם ההויה הם כושאים ובו הם שתקיימום והוא לבדו מלך יחיד שושל על כולם אין דושה לו ואין דבר כשלט מדי חותמו כי כל הנכבאים כולם חותמו של מלך הם כושאים ומאלו הדברים ודושיהם נכנס לחקירת הייסוד האשיתי ומכל להתבונן סוד ידוד אחד בהיות ידוד שושל על הנכבאים כולם בדרך החלקים וקיום התנועה וזהו סוד אחד ואין לו זולת זה השם שיש בו לכל להמביא דבר כי אסן שם ההויה קדונית שם שהוא ילוד ואין לך בעולם הויה כי אסו' שא עיך ישה וכפנה תישכה ושורכה כי אין הויה באיפשרות זולת ילוד ואם כן מכל פנים ידול אחד וזהו השם אשר הוא קיום כל הטבעי וחותםם כי בורת א"ל אשר מייצר בורת הגלגל בדרך שאמרנו והתבונן היטב ושמוך העיקר הגדול הוא ותמכא בכין הגלגל ותנועתו מתהוים מאשמתת שם ילוד אט בח גז דו י"ה א"ל אלו הן האותיות ששורן מדיאות גלגל תכלית החלקים ותחלת התנועה כמו שאמרנו כי חותם החלקים י"ה ותחלת התנועה א"ל כמו שכבר הרחבנו שאמר למעלה כי התנועה כששכת אחר החלקים והחלקים דבקים הם בתנועה כי הם יתקיימו וכשתתבונן אלו העיקרי הנכבדים יתבאר לך אשתי הגלגל ועל מה הוא מובל ותדע כי השם המיוחד הוא מביאו ושכרש מכחו ומשיטו טבע כמו שאמרנו ויש לך להתבונן בהיות

זהויות השמים נקראים כ"סא וכל זה בהיות כח הסם מגלגל אותם בסדר גלגל זה כיון כ"סא ואשר השמים כ"סא וכן בהיות השמים סובבים תמיד נקראים כ"סא בסדר סובב זה ביהוה סוד כ"סא כסו כן ואחר שעוררנוך על כל העניינים בהיות חלקים מתקיימים בתנועה ובהיות התנועה מתקיימת בו יתברך יש לך להתבונן בהיות הגלגל סובב תמיד בכוח יתברך ויש לך להתעורר מהו בכוח שהוא אצל גלגל סובב תמיד בכוח יתברך שהוא אצל הגלגל סובב גלגל זה סובב זה והוא סוד היות הגלגל סובב בכוח יתברך וכל זה שאין לו הפסק והוא האמת כי הפסק המיוחד מקיימו והוא ית קיום הוא לעולם וכמו שהוא קיום לעולם תמיד בעדות יורד כך הוא ית' ערין את הגלגל בפח הנמשך בו פסם יורד כמו שכבר ביארנו למעלה כי סם יורד הוא המאמת מביאות חלקי הגלגל ותנועתו ומכל אלו הדרכים אשר סדרנו יש לך להתבונן סוד קיום הגלגל בתנועתו וקיום התנועה בו יתברך וכדי להוסיף לך ביאור בדעתי לבאר לך כל הדברים על הסדר כדי שיהא סובבים לכל משכיל בלתי ספק בדרך :

קיום הגלגל בתנועה אט בח גדו זה יא גלגל אהו אהו אהו קום התנועה בו יתברך :

אי בט גח דזהו זה גלגל איהו איהו איהו :

ואם תתבונן אחי באלו הערכים אשר הערכנו יתבאר לך האמת בלתי ספק ותדע כי כל הנמצאים כולם ית' הם מתקיימים הפשכה אחר המשכה עד שגיעו אל התכלית ול' הכוונה האמתית אשר על אמתתם כולם מיוסדים ומכל אלו הדברים אשר עוררנוך עליהם יש לך להתבונן סוד תנועת הגלגל וקיימו לעולם בשם הפועל והמביע ובאמת כי כל הפילוסופים פסכסיים בתנועת הגלגל ואמנם תולדות התנועה נעלם מהם ואינם יודעים על דרך היסוד האשיתי הדרכים האשתי כי אם על הד השכל ואין להם על מה שיטענו עליו וכל חכמה שאין לה יסוד אין לה תקומה וקיום ובנין שאינו של קיימא לאו בנין הוא ואמנם היסוד האשיתי והכיוון הוא להיות חכמת השכל מיוסדת על יסוד התורה אשר היא היתה שאו יסוד השכל באשר היתה באמנה אלוכל חכמת השכל שאמת עליה בלתי ספק ראשית היסוד שלה היא התורה הכאמנה ובשאר סדכרים נחשבה עליה השכל אלו כסמכים ביסוד האמת שהיא ההויה והתורה יתבונן חכמת השכל - אצל

בהיות חכמות השכל בלתי התורה נחפכו כחליה לפת ועפרה לגפרית ואמנם כי חכמת כל הפילוסופים על פי השכל ולא על פי היסוד כי מאחר שאין להם תורה אין השמים בשם יוכלו ליסוד יסודו השכל כי אין לבניינם תקופה בלתי היסוד המקובל שסוקר השכל כי זהו יסוד התורה ובאמת כי האושה המיוחד לו יתברך אשר התורה מסורה להם לכיונא בטעלותם בזה ויברכו יתברך ויתעלה לחקור סוד אמתתו על פי היסוד האשיתי שהיא התורה וכל עוד שאנו מתעסקים בחכמת השכל וכשנא יסוד מן התורה אזי נוכל להפסך על יסוד קיום שאין לו בד השמחה ושירום ולפיכך אנו אושרים כי בשדכרו הפילוסופים ענייני התבונן ובאו עד שקום השכל וכח אין להם להכנס ליסוד הפנימי שהוא יסוד התורה או כולם מבחין ובאין עד משנר וכח אין ללדה מאחר שאין להם על מה שיטמכו ובתכלית חקירת המכנים חורים חיליה ולעולם לא הגיעו לבקודה הפנימי שהיא נקודת התורה כאמרו ובאמת יבערו ויסקלו בלושר כל חכמי האזמות הולכין סביב העיגול ודעתם לגיע עד הנקודה ואין להם בד על מה שטמכו לדיעת אותה הנקודה מאחר שאינם מסורה להם והכוונה אשר בעבורה סבכו כל זה להודיעך כי הפילוסופים בשדכרו ענייני התבונה הם שאינם שגלגל דבק בתנועה אמנם לא ידעו שהותוכן

אומרים כי התנועה דבקה בו יתברך אמנם לא באמת היות התנועה נמצא מאמתתו כי על זה הצד היותו מושל אמנם לא שמיא וכל גיעת לבית המלך ואין נכנסים אפילו לבית שער מאחר שאין להם תורה אמנם מי שהוא מעט קדוש סובל ופיוחד לחלקו ית' יודעים חכמת התורה ושומדים עליה חכמת השכל כי התורה היא ממקור אשר כל החכמות הן נמשכות ולפיכך יוכלו ישראל להגיע לאמתת היסוד כינד הרי הפילוסופים אומרים שד השכל כי הגלגל מתקיים בתנועה והתנועה מתקיימת בו יתברך ושחקירתו על כאן גיעו ולא ידעו כינד אמנם אנו שהתורה מסורה לנו יוכלו אנו לדעת היסוד כינד הרי שאנו אושרים כי הגלגל מתקיים בתנועה והתנועה מתקיימת בו יתברך וכינא ראייה מאמתת תורתנו כינד הרי הוא ית' נקרא בכל התורה כולה יורד ושם יורד שהוא נקרא בו מורה ומשיב על כל זה כינד קיום הגלגל בתנועה בכח שם יורד אט בח גדו זה יא שזהו סוד גלגל ושתיה חותמות האחרונים שהן יא א' סובבים על יורד וכל אט בח גדו הם נממכים על יא א' וסוד אי שהוא חותם הגלגל הוא סוסך על חכי השם הנשאר א' בט ג' רז ד' ז' ופכל הראיות שפירטנו בשערה אנו נכנסים ליסוד אשר הגלגל זה תנועה פיוסדו עליו והוא שם יורד ומאחר שדע כי הגלגל והתנועה מיוסדות מאמת' סם יורד כשנא אז כוכל להעיד כי הוא יתברך חדשם מאמתת סם יורד בכח שמו השייחד המורה על היות קדמותו וכי הוא יתברך לדו קדמון ואחר הנסבאים כולם מחולשים ועל יורד הם נממכים ובשדכדע זה נגיע צימוד האמת שאין סם קדמון אלא זולת נממא אחד שששו יורד והוא חדשאת כל הנמצאים כולם מאמת' סם והיות נוכל ליסוד יסודות השכל על המקור הראשון אשר ממנו נשטכו כולם אמנם הפילוסופים אימינו קיום הגלגל בתנועה וקיום התנועה בו יתברך סנד המטטלה ולא מנד המביאות וכל זה שאין להם יסוד ולפיכך אימינו קדמות העולם והרואה דעתם ולדעתנו בדבר נמו שכל הראשון חושבים כי הוא אחד ואינו כן כינד הם אומרים שהגלגל מתקיים בתנועה והתנועה מתקיימת בו יתברך שד המלכות והמשטלה כמו שהמלך מושל על כל חיליותיו ויטיב אותם כלומר ענהו אותם בריבונות היושר אמנם לא יאמרו שקיום הגלגל והתנועה בו סנד היותו מבייר אותם ומחדשם שאין וכל זה שאין להם יסוד התורה ומדעתם של אלו שהעולם קדמון לא שחולש ואף על פי כן שהם אושרי שהגלגלים והתנועה בו מתקיימת שד הפניות והחדוש ולפי לא יאמינו לעולם בשינוי הטבעים מאחר כהה קדמוני בקדמותו יתברך ומאחר שלא חדשם שאין אי אכזה לשנות אותם ובו הם מתקיימים ודעתינו אנהנו כחלי התורה כי הגלגל והתנועה מתקיימים בו יתברך בהיותו עחדש אתם שאין ותולה אותם בשמו הגדול כינד אט בח גדו זה הרי קיום חלקי הגלגל מחודשים על ידי מחדש ונשואה על ידי נושא בדרך זה א' בט ג' רז ד' ה' הרי זה יורד נושא הגלגל והתנועה ומדרך זה נוכל להעיד כי קיום הגלגל והתנועה בו מנד היותו משיא אותם שאין וכל זה בדעה מנד יסוד התורה ולפי זה היסוד דעתנו אנהנו שהעולם מחודש ושהוא חדש שאין בסוד ית' אור וכאשין כי הגלגל והתנועה מתקיימים בו יתברך מנד היותו מחדש אותם שאין ומביאים וכן כאשין אנהנו בשינוי הטבעים ומעשה הבינים והנכלאות מאחר שהטבעים מחודשים מאמת' סם יורד והשם המחודש והסובל הוא השם שיוכל לשנותם ולהעבירם יש לאין כבדאשונה אם ירצה להעבירם ואם כן התבונן ההפך גדול טבין דעתנו לדעת הפילוסופים באלו הפניינים רב המקום ביותם ובולכתן יורד בינינו וכיטיסה והוא אנהנו נוכל להשיג העניינים השכליים על דרך היסוד והוא יסוד התורה והם לא יוכל להם לעולם על דרך היסוד מאחר שאין להם

להם תורה ולא חקום ומשפטים דייקים ולפיכך רב המקום
 בין בנותינו לבנותם ואפילו תראה להם עמינים שנראים צעקל
 ראשון ותחשוב שהם מודים לדעתינו אינו כן אבל הוא ההפך
 ולפיכך תדע לך כי לךך נתיחדו ישראל מעל האומות לחם שמו
 הגדול יתברך ויתעלה בהיות התורה שהיא יסוד היסודות
 מסורה בידם ומתובה ויכלו להכנס לחקירות ידוד אחת
 צראות מתוך דרכיה כי כל העולם נשאלו כלליו ופרטיו כולם
 כשואים על ידי כושר ומחודשים על ידי מחדשה ויכלו להמליכו
 ית' מלכות בלתי פנימה והנה דע טבח התורה כי כל טבע
 וטבע תלוי הוא בפור השם בהיות כל גלגל סובב בכל שמויתב'
 כסוד גלגל יהוה סובב וזהו היות השם המנהיג יתקיים כל טבע
 בחותמו והנה שגן אמתת קיום הטבעים בשמויתבךך וכמו
 שמתקיימים ברכך איפשר להם להשתנות ולהתהפך ברכונו כיון
 היא הגבורה הגדולה והפליאה העבודה בהיותו טופל
 על הכל מעל היותו סובב את הכל כיון היא משמלה
 עבודה לא כשאר המשמלות שאינו עושה עמלה או
 למשלה בעולם וכשתפונן פענין זה תמצא האמת
 והוא סוד גדול מסודות האמיה ואינו יכול להרחיב בו יותר
 והשכליים יבינו: ומאחר שכשיג יסוד כל העולם על דרך
 האמת או יתקיים חכמתו בהגיע לה יסוד שהוא יסוד התורה
 ולא יאמר בחכמה ושיג גוף גדול אשר לו חקום ומשפטים דייקים כיון
 אלקינו וגושר ואומר כי היא חכמתם ובינתכם: וכתבי ברק עם
 חכם וכבן וכל זה בהגיע לחכמת יסוד מאמתת התורה כיון
 היסוד המקיים שאין לו כל שכי לעולם. אמנם שאר כל
 האומות שאינן יסוד תורה במה חכמתם
 ותדע לך כי אלו ההערות שהעירובן עליה כשתבונן בהם הן
 דברי אלקים חיים ועל יסוד זה תמצא כל המספר שיוסד
 פהגיע לכל חכמתו יסוד מאמתת תורתו כשאלו מדברים
 בצנייני התוכנה אנו מביאים יסוד יסודי התורה בדרך שגני
 לאמת שאין בה תענובות דוכי וכבר הרחבנו שאמרים רבים
 בפנינו לחן טענותיהם בהיות כל היסודות טבעולם מיוסדי
 על תורת ידוד והוא אשר תורה ולרך החיים ותודיע לךך השכל
 על דרך היסוד האמיתי והוא יסוד ש' ידוד' אשר כל העולם
 כולו תלוי עליו כו אלו הדרכים אשר נשיגם מאמתתו על דרך
 האמת כמו ששגי קיום הלך הגלגל וקיום תמותתו על יסוד
 השם המיוחד חר' וטעיל על חר' העולם וחיו טעיל על חר' השם
 התנועה בו וקיומה במשפיל וכדרך זה כנס לחקירת קדמותו
 יתברך ועל השפכים מאמתת יסודות התורה. אמנם
 חכמי האומות הפלפלים הטבעיים אינן להם איפשרות להגיע
 ליסודות האמת שאין להם תורה והוא סובבים מבלתי
 שיגו האמת וילאו למכוא הפתח לעולם הם מבחון ולפיכך
 קדאו רבותיו כל חכמת חכמי האומות עופלי כוכבי ומלות
 חכמה חכמות מאחר שאין להם חכמה פנימית שהיא חכמת
 התורה והיא ההיכל לפנים וו היא נקולה פנימית הכערפת
 כשדר כ' אותיות היסודות שמולם אהויי א' לך ה' וא' ו'
 י' ש' ש' קדלה' ואם כן אהויי ש' הוא מוד כ' אותיות
 שהן יסוד תורתו נקודה אחת. ואם כן כל תורתו נקראת
 נקודה אחת ופשו ש' מכלל נקודה כל גלגל באמצעותו כך נקוד'
 זו שהיא התורה לפני ולפני יודעי התורה ששיגן השם יתברך
 פנים אל פנים מאחר שהן באמצע הנקודה שהיא שור היפל
 שמימי אמנם שאר אותיות בגלגל שמכיב הנקודה הן סובבי
 וסבובן רן עומדים וכדי שתכנס לאמת אבייך לך
 פליאה הנקולה והגלגל התבונן ותמצא כי ישראל שנקלו את
 ה' ה' ה' אשר היא מיוסדו בסוד כ' אותיות שמודם נקולת אהויי
 שהן שור נקודה אמצעית הרי הם פנים ושאר כל אומ' ע' ע'
 בחון ולפי זה הדרך אין להם תורת אהויי שמודם כ' אותיות כי
 בישראל כאשר ג' נך יאמינו לעולם. ואם כן משה הדרך יתבאר
 כי ישראל שנקלו תורה כ' אותיות ששיגן שור נקודה שהיא

אמצעית בסדר אהויי כ' א' לך ה' וא' ו' י' ש' ש' קדלה'
 אמצעית שבגלגל היא יסוד הגלגל ואין האומות משיגין
 היסוד שהיא הנקודה כי יתאמת להם האמת והרי כולם חונה
 ליסוד ולפיכך אין להם איפשרות להגיע לתכלית האמת כי
 בגלגל חוזרים חלילה ובאמת יבערו ויכסלו והיא נקוד' אמצעית
 זו היא המורשה אשר ירשו אותה בני ישראל ובה שיגו השגה
 שלימה ועל השגה זו הפנימית כאשר פנים בפנים דיבריי
 עמכם בהר' ולפיכך תדע לך כי אין אל האומות מכחישי
 התורה והפלפוסים עכוס. איפשרות להגיע לאמת היסוד
 שאחר שאין להם חלק בנקודה שהיא היסוד פשה שיגו ולפיכך
 אי אפשר לך כי תושש התורה להם לבדם נתנה ההשגה
 והחכמה היסודי מאחר שכולם מחקיקים בנקודה אחת כאשר
 אחת היא יונתי תמתי וכאשר תורה אחת יהיה לכם ועל תורה
 אחד כאשר באומות מכחישי התורה ע' ובלאמת יבערו ויכסלו
 והיא מוד נקודה אחת שכל העולם כולו תלוי עליה והיא מוד
 ה שנת אהויי טכולל אהויי מאמתת ידוד אהויי ויהי ויחוקד'
 זו באמת כאחות בהיה שאין זולתה הויה אמתית וכמו שתמצא
 נקודה אמצעית יסוד היסודות יעמוד החכמו ועמוד השלך
 על העמוד מאחר שהיא יסוד לכל היסודות הרי חכמתו כו בהיה
 על יסוד' ולפיכך יפולין אנו להגיע אל אמתת היסוד הקדמון
 מתוך חקירתו כסוד כל החקירות ואם כן חכמת נקודת היא
 חכמה פנימית כמו שהנקודה באמצעות התוכנה ושאר חכמת
 האומות מכחישי התורה הן הנקודות חכמות חכמות
 שהרי כשואים סובבים בגלגל אמנם לא שיגו הנקולה' ואחר
 שלא שיגו הנקולה אין יסוד להגיע לאמת ישראל שהם באהויי
 בנקודה אמצעית ושאר האומות ע' פנים כ' בלתי
 נקולה' והרי אין לגלגל שלהם יסוד כי יעקב לקח הגבורה
 שהיא נקודה ראשונה. ואחר שכאשר לך עכל אלו הפנים
 שזכרו היות התורה יסוד כל היסודות ושוכן יכולין ישראל
 להשיג האמת ולפיכך נתיחדו ונקראו בני למקום כשהן
 כשהן באותם בנקודה שהיא ראשית הסלכות אהויי כאשר
 קדוש ישראל ליי ראשית תבואתו ולא כשאר לשאר כל האומות
 עובדי כוכבים ומלות יסוד כי ישראל החוקר' ומכל אלו
 העניינים אשר עוררנוך עליהם ילך להתבונן ההפך שנין
 ישראל לאומות העולם ע' פנים בהשגת אמתת יחודו ית' בהיות
 התורה מסורה בידם שהיא החכמה הפנימי ובסוד הפנימי שיגו
 הפנימית כאשר ודבר' אל ששה פנים אל פנים. והתבונן
 הרעו ואל התבונן שאין יסוד מגיע לחכמת האומות מאחר שאין
 להם תורה הנקרא' נקודה' כי הנקודה לעולם יסוד ומאחר
 שאין להם יסוד ראוי לנו להתרחק שם ופלא להתקרב אליה פ'
 על כל פנים וריס הן אמת ואין להם על מה שישמכו
 ואמנם התעוררו על אלו העניינים צראותינו חכמי זמנינו
 טו' א' 15

באשכים אחר חכמת פילוסופי באומות ובידו נכרים ופיקור
 נדעית כי מתוך חקירת האמת הפילוסופית יבאנו להמתת
 היסוד ומכאן יסוד שהיא התורה המבורה לדבר אחר
 הטפל שאין יסוד ואין חכמת פילוסופי האומות שאין
 איכפתו יסוד טעם לחכמת אחר שאין להם יסוד הורה
 ולפי אלה אותם הנכבדים לחכמת המחקר עומדים על שני
 הכספים הראשונים הנמשכים שפסקאים בתוכה ואינם יודעים
 היסוד אשר כל התנועות והטבעי שיופדי עליו בהיותם רואים
 תכופת הגלגלים ואינם יודעים על מה האדניה הופצו שאם
 יבא יסודות היסוד אשר הגלגל והתנועה שיופדי עליו
 יתבאר לך האמת שאין שם פסק והנה תבאר כל הפילוסופים
 שמוכשרים לתנועה הנלה ידעו מאיזה יסוד התקבל התנועה שבו
 זה שביא להשיג בקדשו הגלגלי ואפי' אותם שלא יאשימו בקדמו
 הגלגלי יאשימו בקדמות החומר ואין הפרש בין האשכנזי לעולם
 קדמון עשיריין האומות כי בעולם שפוצה שחש שהי' קדמון
 עשיריין הפך בין אל לאל כי באל שישם הם כי אותם האומות
 כי האשכנזי מחדש הוא אמנם שחומר קדמון שהיה עשיריין דינם
 פד'ן האשכנזי בקדמות העולם ואין המאמינים בקדמות
 החומר על כל פנים כנכרים הם בעיקר ותדע לך באמת הפנה
 אשר בעבורה נכללו אלן דוועיהם הוא בהיות דעוכם מנהילים
 אותם לדעת שה' זהו זה והשיעור הדברים בזה אחר זה
 בחקירות השכליות הגיע לתכלית וכאשר הגיעו לתכלית
 החקירות נכללו לפניהם שער הפנה זהו יסוד התורה שלא
 כתנה להם ובאור קדם ואין עורר להם ובהיותם מניעים
 לחקירה האחרונה טן חקירות השכל לא שפאו יסוד על מה
 ששטחו והנרכו למר פהכרה כי העולם קדמון ואם הוא
 שחודש שחומר קדמון הוא שחודש' וכל זה שלא מלאו היסוד
 אשר כל החקירות שתגלות שתובו ותכלית החקירות שפסקו בהן
 ועמדו על דבר והיא אמונת הקדמות היא ראשית החקירות
 שגלו והוא ראשית תורתנו כאשר בראשית ברא אלקים את
 השמים ואת הארץ ואם תכלית חקירת היא ראשית האמונה
 והיא תחילת יסוד האמונה והאמת שה' תועלת ככל חקירתם
 הקדמונית פהרי אין בהם שמשות' והאמת כי אין להאשים
 לחכמי האומות עכ'ם בדברים באלו העניינים כי הם לא דברו
 בהם על דרך היסוד כי אם על דרך השכלי ואפילו אם ירבו
 לדבר בהם על דרך היסוד לא וכלו מאחר שאין התורה סבורה
 להם ואולי יאמינו חכמי האומות בקדמות אין לתפוש על זה
 כשאין להם יסוד שפורר על אמת חדוש' אשכנזי העובט
 הגדול והאשמה הגדולה לעובדים בעמק הככא והם אשמי
 ופיח בני ישראל אשר נראה אותו שכיח יסוד תודתנו אשר
 מתובן יעצו להשיג אם יתעסקו בלמודם וילכו אחר הפלג
 ויהלכו נהגו שתעסקים בחכמת האומות עכ'ם בלתי כדריס
 ומדקדקו אחריו וכמבין אתרא דאשורא בהיות מניחים
 היסוד בראשית השכל ואפילו אותם חכמי האומות עכ'ם הם
 מחשבי' למצוא דרך להכנס בחקירות תורתנו ויבאנו הרודפים
 בכל הדרך ולא מציאו בהיות התורה כסתרה ורחוקה מכל
 האומות עכ'ם ואינם שחודש' כי אשכנזי ישראל להאמין האמת
 ולהתרחק מן השקר ועכ'ם אינו מנאשים בקדמות העולם כי אם
 חופה רוח ורודף קדמות כדריס עמ חכמי האומות עכ'ם יבנות
 וכן וחקר יושם ויללה לל ישנותו להתעסק בחכמת
 היוונים וחדש חכמה שכיח' ואינו ראוי לעס קדוש להתעבד
 בגוים' והיך יוכלו למצוא היסוד בדכס אחר הטפל ככמה
 כמכשור חכמי מהתלמוד מהם' והחכם שלמה עשה כמה הפליג
 בהיות חכמת האומות חלק לקות לא יסודות והיא היא העיר
 הכדחת' כדמה וסודתה ואער במליכתו הנעישה כי כפת
 תסופנה שפתי יורה וחלק ששמן חכה ופליג כמה פרשית בספר
 משלי כולם שחודשית איתנו מהתנגש לחכמת כדריס ומה מעם
 הקדש כי הוא השכיח את האדם לכאר שחת ולדבר בה בהו' כל

דרכיה הפך הכוונה והתבונן כמה הפליג באשרו למה הפנה
 בני בורה והתחכן חיק כדריס בניו הפילוסופים חכמת האומות
 עכ'ם ודעתם רחוקו עמנו ורות של עותבו כמאשר הנביא
 דרכי בניו' לא תלמדו כי אין בהם דבר שניע ליסוד אמת ומדעת'
 נהרבו באשרו הנל המה טעמה תעתוע' ואיתה יודע כי יסוד
 תעתוע' הוא דבר שאין לו יסוד ופתחך כנגע וכפסד פתאום
 והיך יוכלו המתעסקים בחכמת הפלסופי להשיג היסוד שחוק
 ההפכי וברי אין להם יסוד כל שכן שהיא יסוד לדבר אחר ובאמת
 כי הן מושבים בלבבות אחר התעתועים אשר יעלה נדעת
 המתעסקים שכולם אפתיים וכשהאמת יתגלה תראה חרפתם
 ופליגתם באשר הולך אחריה פתאום כשור אל טבח יבא וכמו
 כן לא לחנם באשר דרכי שאלו ביהו יודת אל חדרי שות בהיות
 חכמת האומות הפילוסופיות שמשכת הלכ אחר הדמיון לא אחר
 האסוד שהרי אין לה יסוד' וכן תמצא חכמת האומות עכ'ם
 תולה בהטפות על כד האומות שאין תחבולה להכנס להטפת
 היסוד שאין אחריו יסוד' ותדע לך כי הוא נכריה גמורה
 ואסורה היא לכוונות אשכנזי ויתפשו בה שני איסורין אסור אמת
 אשכנזי ואיסור כדריס' ואם כן אמת יודע דין בריחוק כמה הוא'
 ואם באמת איש ככרת הרי דן שקי כי עלה כאמר אשר הלך
 יד' אותם לכל העמים' ותדע לך כי כוונת השטלים אשר
 באשר שטלי בדרך השפיעו יודעים בהיותם מרחיקים את ישראל
 מדעת כדריס הפילוסופית ולפיית מחבקים בכלה מאורסה
 כאשרו תורה וזה לנו טעמה שורה אל תקרי שורה לא שאורסה'
 ועל זה אשר שלמה יונתי תפתי בהיות התורה שחודש' לישראל
 ואין לאורא שכיח התורה עכ'ם חלק בה באשרו לא לכה ולל
 לכו לבנות בית אלקינו ואם תתבונן בכנסת אחר יתבאר האמת
 כי בל העמים ילכו איש בשם אלהיו ואחזנו כלך בשם יד' אלקינו
 לעולם ועד' בהיות התורה שחודש' לישראל ובהיות שמשכתי
 מלהתעסק בשאר תועותי פלפומי האומות עכ'ם והתבונן כמה
 הפליגו רוב' בשכרת סנהדרין בכרן חלק באשרו ואין שאין להם
 חלק לעולם הבא וכו' אף הקורא בשכרם הח' בניו' ואם
 תתבונן יתבאר לך האמת בהיות חכמת פילוסופי האומות
 שינוכה בשו שביארנו בהיותם שסבבין חוק להטפה וכל אלו
 הדברי' התעוררנו עליהם לדעת כי כל הפרקשים חיסוד מהוך
 חכמת הפלסופי כל מה שייפיו לחקור יוסיפו ברוח' וכל
 מה ששופין בלמוד טוסיפין שבוש' עד כמעט לא תתיישב
 עמם ביסודות הדת ויאשימו קדמות הנשגפים ויסתפקו להם
 הניסים והנפלאו' ועוד כמעט לא יעמדו בין המתייבדו והייס
 כי יודעים אלו באמת כי אין להם כד איפניות להשיג האמת
 ולמבין היסוד והעיקר ובה כדלו בהטפה וכמעט מכל האומות
 עכ'ם שכל ולהם' וגבול נתן' בנינו וביניהם' כי איחזנו
 מאמינים קדמותו לבר' ואשר כל אומות עכ'ם אין להם
 איפניות באמונה או אשר אין להם תורה אלהית ולגותות י'
 תעישה ואמונתנו כדריס היא על היסוד יד' אחר כי יודר'
 הוא השם המורה והשעיר' על קדמותו' ופתחך קדמותו
 יתבאר חדוש השכל וכל זה באמת השם המיוחד' אשכנזי
 השאמינים בקדמות העולם או קדמות החומר אין להם חלק
 ביד' אחר' מאחר שאמינים בקדמות העולם כי אם ידול מורה
 קדמותו' לבר' ולא הן מאמינים קדמות שחר ככריס' ואם
 כן כי כד יהיה להם חלק בשם יד' שאלו היה להם חלק בו יסוד
 היו נכבדים לחקירת השם אחר' ומיד יתאמת להם קדמותו'
 לבר' וחדוש שאר כל הנשגפים והכל מחקירות שם יד' הני לך
 כי הפרש הגדול שיש בינינו שאמונתנו כי העולם כדוש
 שאין הרי ככרא קדמון יד' אחר והוא אשר חדש לכמאם ואם
 אין העולם שחודש מאין כי כד כוכל להעיד יד' אחר' אשכנזי
 האמת הוא כי לך בניחוד' או האומות וכתנה לנו תורה כדי
 שפסקיל שתוכה באמת כי הוא לנדוית קדמון כסוד יד' וכי
 הוא חדש כל הנשגפים כולם שאין' ואכ' הרי לך עדות כדריס

כי אשונתו כולה תלוייה היא במוד ילוד אחד כי בהיותו יודעים אשתת זה אינו כולל להעיד כי העולם וכמלאו מחודשים הן וכי הוא ית' חדשם כרכוכו וכבר המשיכוני אלו העניינים אמנם כולם נורך גדול הם וכחוד לפה שהיינו כטאורו וכאמר

דע כי בהיות מוכב או יתקיים כל טבע כחותמו ובהיות השם מביט את הגלגל או התקיים תנועת הגלגל ותשים תכונתו תכונת טבע בהיות גלגלה טבע מוכב וטבע ואכ' אין לך לטבעי בד קיום בלתי השם השייחוד המקיים כל הטבעי וממילא שאין והוא המושל עליהם ואחר שכן יכול הוא לטבותם כי אפי' שם גלגל הוא עבודת על עגמו כי ילוד עמו:

ולפיכך אינו אומר כל אלו העיקרים הן יסודות תורתיו ורחוקים המידות שמשאר כל האומות עכום ואינם מיוחדים אלא לישראל בלבד כדי להיות אומה שייחודת לו שכל האומות להשיג אמתת יסודות בתורה ורחק משעיר לטו הטיע שהר פאין ודע לך כי שאר כל האומות עכום כולם הדין ונותן להיון אשתת היחוד בעלמת מהם וכסתר מכולם כאמרו כן תשא עיניך השמימה וגושר אחר חלקי' לכל העמים התבונן אמרו לכל העמים ולפי' תמלא כל האומות עכום כולם ולת ישראל הן לפרוודו' ולפיכך אנו אומרים כי לא כל הרכה לטול את השם נוטל כי השם השייחוד לא יתהלך להרש כי אם לישראל בלבד כאשר נמשנו את שמי על בני ישראל ולפי זה הענין אינו אומר כי בהיות הגלגל סובב בכחית' במוד השם השייחוד השפוט נר שפגג את קיומו וההגות ואלו העניינים בעלמים הם מרוב חכמינו ל' משאר אומותינו וכש משאר האומות עכום שאין להם איפשות להשגה זו ולי לנו זה במר שמנו וכחוד לבאר שאר ענייני הגלים כדרכי החקירה בע' :

שער בביאור היותו יתברך מקום לכל הנמצאים :

דע לך אחי ישמך האל כי השער הזה שאכחו בניאורו הוא להודיע בהיותו ית' נקרא מקום והרכה נהגו כחל' כאמרם ברוך המקום שנתן תורה לישראל ויש שפן החכמים שביאו על כך הדגש הכעים ואמרו הוא מקום לעולמו ואין עולמו מקומו ואמנם כי בריכים אנו לעוררך בזה הענין בהיות שם ילוד' בעצמו שמו מקום' בחשבון המרובע והתבונן דבר זה ילוד' בכורת עשרה פעמי' בסמפנה מודה ק' זה בכורת' חמשה פעמי' במפנה מוד' כה' ו' בכורתה ששה פעמים במפנה מודה ד' זה בכורתה חמשה פעמים במפנה מודה כה' הרי לך מביאור השם השייחוד עולה מקום' בחשבון המרובע וכדי לעוררך על הענין בבחי' הכי מסדר אותו בדרך ישר וזה היא בורת' פעמי' ק' זה פעמי' ה' כה' ו' פעמי' ו' זה השם השייחוד מוד' מקום' ואמנם נקרא ית' מקום להיותו מובל כל הנמצאים שהמציא' הלא תראה כל חלקי הגלגל ובניינו נשואים כשמו והוא מקום להם בדרך זה שאפי' שאר' אט' בח גורו ית' הלא תראה כי כל חלקי העולם עשרה חלקים וחמשה בניינים הכניי' מהן בהיותם זוגות זוגות' כיהו לרך הבנין החלק הוא אחד והבנין שני חלקים' ואל מוד שתי אותיות זה תמלא פעמי' עשרה עשר חלקים וחמשה בנייני' ואכ' הרי חלקי העולם ובנייניו נשואי' על שם השייחוד בדרך זה והוא מקום שאין לו מקום והויה שאין חלפתה הויה ואמנם יש לך להתעורר על ענין גדול וכבד שאמר רבותינו ול' על כך המסך והוא אמר' העולם הזה נברא בה' והעולם הבא נברא ביר' וזהו כלל זה' מה נעשו דבריהם להאמנים כי הם מתנהגו' בדרך אכשי ל' ואמנם הכונה אשר לה ניתכוננו כאמרם העולם הזה נברא בה' הוא להיות זה העולם עולם הבנין ובכלל השמים והארץ פי עשרה חלקים וחמשה בניינים * ואכ' הרי זה מעידה זה

בניינים ולפיכך אמרו כי העולם הזה נברא בה' בהיותו עולם החומר והרכבת ותכלית הבנין וכן תשאל חמשה בניינים שחמשה נקודות עם חמשת נקודות האותיות בנין מוכר אצלנו בדרך זה אה' הע' ב'ומף ג'יכ' ד'טלנת וס'ארש הלא תראה חמשה בניינים מעשרה עניינים וכל זה בהיותו בעלי חומר ואפי' הדיבור שלכו הוא בנין נקודות ואותיות והרי עשרה חלקים וחמשה בניינים' ובהיות זה העולם בנין גמור מוחלט אמרו עליו שהוא נברא בה' כלומר בבנין כי ה' מעידה על חמשה בניינים מעשרה חלקי' בדרך זה' כב כב כב כב' הלא תראה עשר אבנים וחמשה בניינים בהיותם זוגות זוגות יסוד אבנים וסוד בניינים אב סודו א' אבנים ב' בניינים ולפי זה הדרך תדע לך כי חלקי זה העולם המורכבים זה כוח האמר עליו שברא בה' כלומר בהשגה בניינים הנבנים מעשרה חלקים אמנם מה שאמר כי העולם הבא נברא ביר' פה טוב ופה נעים בהיות עשרה חלקים דברים פשוטים בלתי הרכבה כי העולם הבא עולם השכל דבר פשוט בלתי הרכבה ולכן מסכו אותו ול' לזאת ילוד' כלו' חלקים פשוטי' והלא תראה כל עשירי קודש נקרא' וכן השכלים הכפדים נקראים עשירי ולפי היות מעלת עולם הבא מעלת שכל פשוט בלתי הרכבה כאשר עליו שברא ביר' והשכלים ביר' יתעוררו בעולם הזה לזכות לעולם הבא אשר זה כי איפשר לנדיקים להכנס בהיותם לעולם הבא ואם כהייהם כך כש נהדבק היידיה בשקם השכל נכדור החיים שאחר שלא נשגול לפניה השער שמדו עשורה' ואם כן הרי העולם הבא נברא ביר' בהיותו פשוט בלתי נד' הרכב' ושאלו העניינים יתבאר לך עולם החומר ועולם השכל שניהם תלויין ה' זה פשוט בהיותו עשירי זה בנין בהיותו חשישי' ולפיכך שמכרז' עולם הזה לזאת ה' והעולם הבא לזאת' ושניהם בשם ית' ואם כן הרי ית' מקום לעולם הזה ולעולם הבא כי הוא מובל את שניהם כי בנין תלויין זה כראוי זה כראוי וזה הוא עדות ברורה עליו היותו מובל כל הנמצאים כולם ונקרא' פלך עליהם תכד היות מלכותו תלוינו וזולתו אין לל' הנמצאים קיום כי הוא המובל את כולם' אמנם שאר מלכים אינם נשאי' מלכותם להיות כל מלכותם תלוייה בהם וזולתם באבדת כי איפשר להישאר עמד שאר המלכי' בהעדר הפלכים מכני שאינם תלויין בהייהם וקיומם בשלכי' שאין המלכי' מוטלי' בטעמיה כי אם ממד גדלותו ואשתתו ית' ובהיות כל בעלדים וכל השמלכת תלויין בו והוא נשוא אותם והוא מקום להם בהיות קיומם תלוי בו יתברך' ואם כן התבונן היותו ית' נקרא מקום להיותו מקום לכל המקומות כי אין לכלל הנשוא' קיום אם לא תשכלם הויה' כי מוד הריה הוא מוד שאין לכלל הנמצאים בולם מקום גדול להם מן ההויה כי ההויה היא מקום הנשוא' את כל המתהוים וכש' בהיות ההויה בורת כלל הנמצאים וחותם כל הטבעי' וקיום כל התנועו' כולם' וכן זה בהיות כל חלקי העולם שהן עשרה נשואים כשאמר במוד זה' והרי אחד נשוא כל עשרה חלקים ומובל אותם ומביעם ומקיימם בתנועת תמידית אשר באותה התנועה יתבירו הנורות הנשואות בכל חלק וחלק מכל חלקי העולם' ואכ' הרי לך בהיות א' מקום לכל חלקי העולם והוא באחד ואם כלל הנמצאים כולם תלויין בו באיזה דבר יהיה שקדמו כאשר ואיזה מקום שבוות' וזאת כלל זה ידעשתה והיו כל אלה כאוס ילוד' כלומר כל המקומות כולם אינם מבאייתם ואפי' מקום להם וכבדל אפי' מהם ובי' הם תלויין ואיזה מקום בהם שיהיה כולל אותי' והיא אפשר' ובאשת כי הוא ית' מקום שאין לו מקום ומשני' שאין לו משני' ונושא שאין לו נושא ומחדש שאין לו חדש ומקד' שאין לו מקד' ולפיכך תדע לך כי הוא מקום נושא את כל המקומות ומגביל ומותן להם קבד ושעור' והנה להם קבד ושעור' והוא אין לו קבד ושעור' ואכ' התבונן בהיותו יתברך ככלל סוף הכלל והחוב לל' וחוקם לל' וכן התבונן בכל מקום שקראו רבותינו ל' מקום

חלק

שבי

טל ית כש אר בק גץ דף הע וז חס :
יל פת אש בר גק דץ דף וז חס טס :
כל את בש גר דק דץ וף זע חס טנ ים :

התבונן אחי ותראה שלש אלפא ביתות ראשונות ראשית
אל חותמם בם ולא תמנא בם בגלה עד גל
בתיים ולפי כך תמנא ראשית האלפא ביתא השלישית אשר
בסלם הגלגל סודו גל ומה שתבטח לדעת ממנו אל
השלש אלפא ביתו אשר הן עליו ותחתיו ואי ציל שאין גלגל
בעולם כמלט פשלה חלקים חבי כדור ופני כדור ונקודה
אמצעית אשר היא עוברת בשטח הגלגל ומתכוונת אותו וכל
השלש חוקים ככללים מעלה ומטה וארבע רוחות והיכל שביעי
פוכך כל השטח כמו שתמצא יום השבת טובב כל השבת ימים
לעול ובה חורב' הלה שלש פכאן ושלש פכאן והיכל הקדש מכון
באמצע ואל כן התבונן בהיות נורת כל גלגל מכוונת כנגד
נורת האותיות וישן גלגל הוא צד על עיניו בהיות בו מעלה
ומטה ואמצע ובי הוא כפון ומור ואחר שהוא כפון בנתיב יס לו
כיוד יש לו מעלה ומטה ואמצע הלא חרא כל אותיותיו מפולשו
ג' משולשם מעלה ומטה ואמצע ל' משולש מעלה ומטה ואמצע'
כיוד הוא כפון גמור בהיות כל שליטותיו מורה כפון כיוד גל
הרי מעלה ומטה ואמצע שנים שנים ל' הרי מעלה ומטה
ואמצע שנים שנים וכן התבונן בהיות שלשה עשריות ושלש
אחדים וכן גל שני מורה היותם כפולים שנים שנים כנר

אל בת גש דר חק וץ זף הע טס יב כס :

בל גת דש הר וק זץ חף טע ים כנ אמ :

גל דת הש ור זק חץ טף יע כס אנ בם :

התבונן ותראה גל בתיים כפולים שנים שנים גל איתו כנגד
גל איתות ואם תאמר מה טעם היות אלף השלש אלפא
ביתות עבס הגלגל לא פחות ולא יותר תשובתך כיונה כנר
ידעת כי הפסוק השוכח לאותיות ככין בלתי כד פסוקי הוא חבי
האלפא ביתא כנגד חבייה כסדר אל בם גב דם הע ופ
זצ חק טר יש כת וזה בלתי שניו אחר תדע לך
כי על זה הסדר כל הגלגלים כובבס ואם כן התבונן
ראשית גלגל האותיות תמצא אל שיהו רחמים כפון האלפא
ביתא ולא תמצא כפון שני שהוא בס' תכלית שלשה האלפא
ביתות שסודם גלגל כפון שבירכוני ומאחר שהגיע לבנין המני
שרוא בם תמצא גלגל חמור למולם כסוד ששה כדד ס הכלל
כדרך אב גר הו ס הו כ'א בתיים טען כן לבנין אחר שהגיע
לבנין בם תמצא גב אחר כ'א בתיים דם אחר כ'א בתיים
הע אחר כ'א בתיים ופ אחר כ'א בתיים בהיות מחור
האלפא ביתא חלילה תמצא זצ אחר כ'א בתיים חק אחר
כ'א בתיים טר אחר כ'א בתיים יש אחר כ'א בתיים
כת אחר כ'א בתיים ותשלם חזרת הגלגל בחלילה אל
ואם כן תדע לך אחי כי כ'א בתיים טען כפון לבנין סודו יהו
כי הוא סוד ששה חותמות ואמנם כי האלפא ביתות שרפנו
הכה היא שבת טעם וכולם ראשי נכחות וכל אות ואות ישלש
גלגל ראש שערם וטעם הגלגל הב גל בתיים ראשונים
ואחר כך שתחיל להתגלגל לחזור בחלילה וכדי להודיעך הפסוק
כביאור בדעתו לך כיוד יש גלגל ראש לכל אות ואות :

אל בת גש דר חק וץ זף הע טס יב כס :

בל גת דש הר וק זץ חף טע ים כנ אמ :

גל דת הש ור זק חץ טף יע כס אנ בם :

התבונן ותראה גל בתיים כפולים שנים שנים גל איתו כנגד
גל איתות ואם תאמר מה טעם היות אלף השלש אלפא
ביתות עבס הגלגל לא פחות ולא יותר תשובתך כיונה כנר
ידעת כי הפסוק השוכח לאותיות ככין בלתי כד פסוקי הוא חבי
האלפא ביתא כנגד חבייה כסדר אל בם גב דם הע ופ
זצ חק טר יש כת וזה בלתי שניו אחר תדע לך
כי על זה הסדר כל הגלגלים כובבס ואם כן התבונן
ראשית גלגל האותיות תמצא אל שיהו רחמים כפון האלפא
ביתא ולא תמצא כפון שני שהוא בס' תכלית שלשה האלפא
ביתות שסודם גלגל כפון שבירכוני ומאחר שהגיע לבנין המני
שרוא בם תמצא גלגל חמור למולם כסוד ששה כדד ס הכלל
כדרך אב גר הו ס הו כ'א בתיים טען כן לבנין אחר שהגיע
לבנין בם תמצא גב אחר כ'א בתיים דם אחר כ'א בתיים
הע אחר כ'א בתיים ופ אחר כ'א בתיים בהיות מחור
האלפא ביתא חלילה תמצא זצ אחר כ'א בתיים חק אחר
כ'א בתיים טר אחר כ'א בתיים יש אחר כ'א בתיים
כת אחר כ'א בתיים ותשלם חזרת הגלגל בחלילה אל
ואם כן תדע לך אחי כי כ'א בתיים טען כפון לבנין סודו יהו
כי הוא סוד ששה חותמות ואמנם כי האלפא ביתות שרפנו
הכה היא שבת טעם וכולם ראשי נכחות וכל אות ואות ישלש
גלגל ראש שערם וטעם הגלגל הב גל בתיים ראשונים
ואחר כך שתחיל להתגלגל לחזור בחלילה וכדי להודיעך הפסוק
כביאור בדעתו לך כיוד יש גלגל ראש לכל אות ואות :

אל בת גש דר חק וץ זף הע טס יב כס :

בל גת דש הר וק זץ חף טע ים כנ אמ :

גל דת הש ור זק חץ טף יע כס אנ בם :

התבונן ותראה גל בתיים כפולים שנים שנים גל איתו כנגד
גל איתות ואם תאמר מה טעם היות אלף השלש אלפא
ביתות עבס הגלגל לא פחות ולא יותר תשובתך כיונה כנר
ידעת כי הפסוק השוכח לאותיות ככין בלתי כד פסוקי הוא חבי
האלפא ביתא כנגד חבייה כסדר אל בם גב דם הע ופ
זצ חק טר יש כת וזה בלתי שניו אחר תדע לך
כי על זה הסדר כל הגלגלים כובבס ואם כן התבונן
ראשית גלגל האותיות תמצא אל שיהו רחמים כפון האלפא
ביתא ולא תמצא כפון שני שהוא בס' תכלית שלשה האלפא
ביתות שסודם גלגל כפון שבירכוני ומאחר שהגיע לבנין המני
שרוא בם תמצא גלגל חמור למולם כסוד ששה כדד ס הכלל
כדרך אב גר הו ס הו כ'א בתיים טען כן לבנין אחר שהגיע
לבנין בם תמצא גב אחר כ'א בתיים דם אחר כ'א בתיים
הע אחר כ'א בתיים ופ אחר כ'א בתיים בהיות מחור
האלפא ביתא חלילה תמצא זצ אחר כ'א בתיים חק אחר
כ'א בתיים טר אחר כ'א בתיים יש אחר כ'א בתיים
כת אחר כ'א בתיים ותשלם חזרת הגלגל בחלילה אל
ואם כן תדע לך אחי כי כ'א בתיים טען כפון לבנין סודו יהו
כי הוא סוד ששה חותמות ואמנם כי האלפא ביתות שרפנו
הכה היא שבת טעם וכולם ראשי נכחות וכל אות ואות ישלש
גלגל ראש שערם וטעם הגלגל הב גל בתיים ראשונים
ואחר כך שתחיל להתגלגל לחזור בחלילה וכדי להודיעך הפסוק
כביאור בדעתו לך כיוד יש גלגל ראש לכל אות ואות :

אל בם גן דם הע ופ זצ חק טר

יש בת

מקום שהוא מעולם מקום לעולם וכן שלך להתבונן סוד אית
קורף שהיא עשירית לפעמיות וקדש קדשים הוא והתבונן בה
ות' כאלה מעד מה מקום והוא סוד המעלה העשירי לעשירית
ואם כן התבונן בהיותו מקום לכל המעלה המעולה וכל שכן
לשפלות כל המכחות כולם תלויות בו והתבונן סוד מקום
קורף אמה הוא מלכי אלקים בהיות קורף סוד מלכי אלקי
ומה סוד מקום בהיות קורף קצו אלקים כשתר כנגלה של
קורף בגלה קורף כסתר וכדרך זה אשר התעוררו עליו
לך להתבונן בהיותו קדש מקום וכמדומה לטובי די לכל
ששכלי כשה מתעוררו בוא העשירי וכחזור לבאר שאר עניני
הגלים ערכי הסקירה נעם :

שער בביאור אמתת שם גלגל מה הוא :

דע לך אחי כי שם שהגלגל כקרא בו שם יתוע ומכוון הוא
למעלה גלגל הוא הכאה הארבע אותיות שבו
כפולות ששה ששים ג' ל' ל' ל' והוא גלגל וכל מה שצד ענינים
כפולים וכן התבונן בהעת ארבע אותיותיו בולם משולמות
ותדע לך כי מעלת הגלגל ששה וששים הוא תראה השלשים
שלישים והששה ששים וכל אלו הענינים מורים לנו דרכי
הכחשה וההפשה וכל גלגל יש בו ששה וששים חלקים ושלישים
ושלשה בתיים והכחש שלשה סגור היסוד בו שהוא סוד ס' ג' ג'
שבו סוד חלק הגלגל ובנינו ואמנם כי כופת סגור בהיותו
בשלש נקודות מעיד על זה אמת ושתים וכן יש לך להתבונן
העיקר הגדול הזה כי סגור מלשון מגול בלשון חכמי כי הגלגל
כגלגל וכן תמצא סגור בעולם ואמנם כי אין מקום ביאור
אמתת סגור כי בכלל בחלק התיקוף יתבאר כל זה אמנם
הכוונה שלכו לבאר סוד אמתת נורת כל גלגל שכקרא גלגל
ואחר שערךךךך על זה דעתנו להכנס לחקריות אמתית
ושכלית לבאר הענינים האמתיים באמונה

דע לך כי כל האותיות חקוקות בגלגל בר אל שערים

ותכונת כל גלגל מכון הוא כנגד נורת גלגל האותיות
ואמנם כדרך אבי לעורךך בהיות כל אות ואות חקוקה בסוד
גלגל וקודם שתחיל נורת גלגל כל אות ואות אעורךך בכלל
גלגל האותיות כדרך זה מבואר :

זהו סוד גלגל הסוכב באותיות בכור יהו

אל בם גן דם הע ופ זצ חק טר יש כת :

נמש כנגלגל הוא אל בם כי אלו הן שלש אלפא ביתות ראשונות
ראשית האמת אל תכלית השלישית בם כלומר שלש יחמת
משולמות הן בלתי אל בם ומם אלו הן שלש ושלש ותמצא
המעלה אל עד בם גל כניימס סוד אותיות וכשתבונן אות
כקראת גלגל אל איתו כנגד גל אותיות שסודם גלגל והכני
ככנס כסדר טיאווס על דרך הכפון :

אל בת גש דר חק וץ זף הע טס יב כס :

בל גת דש הר וק זץ חף טע ים כנ אמ :

גל דת הש ור זק חץ טף יע כס אנ בם :

דל הדת וז חק טץ יף כע אמ בנ גס :

הל ות זש חר טק יץ כף אע בם גג דם :

ול זת חש טר יק כץ אף בע גס דנ הם :

זל חת טש יר כק אץ כף גע דם הנ וס :

הל שת יש פד אק בץ גף דע חס ונ זס :

אל בת גש דר הק וץ חק טס יב כם :
 אב גת דש הר וק וץ הק טע יס כם :
 אג דת הש ור זק חץ טף יע כם לנ :
 בם אר בג דת וש זר חק טץ יף כע לם מג :
 אה בר ור זש חת טק יץ כב לע מס :
 גז או בה גר זת חש טר יק כץ לף מע נס :
 אז בו גה חת מש יר כק לץ מף נע :
 דס אח בז גו דה טת יש כר לק מץ נף סע :
 אט בא גז דו יש כת לר מק נץ סף :
 הע אי בט גח דז הר כת לש מר נק סץ עף :
 אב בי גט דח הז לת מש גר סק עץ :
 ופ אל בכ גי דש הח וז מת נש סר עק צף :
 אמ כל גך די הט וח גת סש ער פק :
 זע אנ במ גל דכ הי וש זח סת עש פר צק :
 אס בנ גם דל הכ וי זט עת פש צר :
 חק אע כס גג דם הל וכ זי חט פת צש קר :
 אפ בע גם דג הם ול זכ חי צח קש :
 טר אצ כף גע דם הנ ום זל חכ יי רת דש :
 אק בץ גף דע הם ונ זם אל טכ ית :
 יש אר בק גץ דף הע ום זג חם טל יכ שת :
 אא גר גק דץ הק וע זס חג טם יל :
 בת את בש גר דקהץ וף זע חם טנ ים כל :

יהו בין ענין לענין והעיקר שיש לך לדעת כי הגלגל יש בו
 ראל שגרים וסוה הדריך יש לך להתבונן השם שהאופה
 היחידה נקרא בו והיא סוד ישראל לדעת כיוצא
 הסוד המורה יש ראל שגרים תקומים בגלגל וחותמו הוא
 ישראל אשר כל השגרים חתומים בו והתבונן בחוקות שמים
 וארץ תלויין הם בשם ישראל כאשרו אל לא כדתי יומס ולילה
 חוקות שמים וארץ לא שתי והתבונן אמרו לענין ירבו
 מיכם וימי בניכם וכן כישו השמים על הארץ להיות
 ישראל חותם שמים וארץ וכסוד יש ראל שכל הפועל
 שתגלה לראויין להקרא לישראל שהן באמנים לקבל סוד השמרי
 ואם כן התבונן מאלו הדרכים ותראה סוד המרכבות וקיומם
 וחותמם וסוד הגלגל יסוד התנועה כיכד הם שתגלגלים לנו
 כיוון מאמת האותיו ומאלו הפנימיים אשר עוררנוך
 עליהם יש לך להכנס בסוד אמתת הגלגל בהיותו מורה גלגול כי
 הגלגל כולד מתוך גלגול האותיות ואם כן התבונן אחי
 ויתבאר לך ענין ככד וכעיס ומה שיש לך להתבונן כי האלפא
 ביתא של אלבת יש לה ראל שגרים וכן בל גת יש לה
 ראל שגרים וכן גל דת יש לה ראל שגרים והתבונן
 כי סוד הדת מתגלה בסוד תכונ השם יתבונן יתגלה לנו
 כפלאות הדת ושר השלם יחויק לכמה שגרים לדעת ולהבין
 ואחר שפירשנו לך אלו הפנימיים יש לנו לערוך על עיקר גדול
 בהיותו אושרים כי עכס הגלגל בתים ותנועתו ואם כן
 תדע לך כי כשתתבונן העיקר יתבאר לך הסוד כי אב סודו
 גל בסוד אותיות יהו שסודם אב שהן אותיות גלגל סמולם
 כרו כדרך התשורו תשורו כ וכן ה' תשורו ו
 וכן ו' תשורו ו ה' יהו סודו כרו ואם כן הרי לך תנוע
 הגלגל שעידה על עכס הגלגל כדרך אותיות הסמולו להכרתן
 יהו מימנו כרו כא מימנו גל ואם תתבונן פענין
 שככד הוה יתבאר לך כמה פנימיים מתושים וחתומים כי כולם
 צורך גדול הוא לכל מפיל ואשנס כי תנוע העולם כולו
 שכוונות כנגד תנוע האותיו ושתיך תנוע האותיו יכול אתה
 ליכנס לסוד תנוע הגלגלים אשר יהיה השם בעורך להכנס
 להשגת המושכלות ואם תתבונן בענין ככד וכעיס ותמצא
 ראשית גלגל האותיות תכליתו ים וכשתבין סוד ראשית
 הגלגל וחותמו יתבאר לך בסוד אלרים כיכד שתקיים בו חותם
 כל עכס כי מתוך גלגל יה סוכנו נה ומתקיים כל עכס בחות
 שהוא בו ואשנס כן התבונן אחי בהיות הגלגל נקרא גלגל וככד
 צווארנו למעלה בהיות אופכים שורה ושעיד אמת תכונת הגלגל
 שוהו סוד ר' פכים ונקודה א' שהיא אמצעית כיוצא סוד אופכים
 וכן תתבונן אחי בהיות הגלגל לטון כפול גלגל שבי פעמים
 וככד אמרנו לשעלה שהוא סוד הגלגל סגור סודו סר גל
 סר פעלות גל בניינים והופנין שופלא וככד עד מלך
 ומה שגריך שתדעוהם שככד התשורו פלו כי שתיך
 תכונת האותיות אלו ככנסין לחקירת סוד תכונת העולם
 חדוש ומניאותו וסוד פעלת הגלגלים וחלקיהם ותנועתם
 ושיעורם ואל המקום אשר מפס שאינם האור כל אלו הדברים ים
 ודושיהם נכנסים לחקירתם שתיך תנועת תכונת האותיות
 וכן יש לך לשמור תמיד כי אופן גלגל הס שני שמות מורים לטון
 עגול אשנס אופכים מורה סוד הפיות ותכונת הנדדן
 אופכים א' סוד נקודה והיא אמצעית לסוד ששה פכים
 כששענו כלומר נקודה אחת וששה פכים זהו סוד אופכים
 המורה על תכונת הגלגלים שיש להם מעלה ומטה ושין וממאל
 פכים ואחר ובסו כן גלגל שעיד כי הגלגל הוא שלש פעולות
 נחלקות לשלשים ושלש בלתי האמצעית ואשנס כי תמצא
 הגלגל מסודו שלש אלפא ביתות שמולם גלגל שורות פעלה וששה
 ואשנס כי זהו סוד שני קיים ונקודה אמצעית וזהו סוד תכונת
 כל גלגל לעולם וכוה הדריך תמצא סוד גלגל
 פעמור

ואלו הדרכים אשר עוררנוך עליהם בסוד האלפא ביתא
 יש לך אחי להתבונן בהיות כל אותיות סוכנת
 בגלגל בראל שגרים והוא אלף עם כולם וכולם עם אלף
 וכראש האות תמצא גלגל קבוע בכנת בראש בסוד שלש אלפא
 ביתות ראשונו שהם סוד גלגל שמים והלאה שורה לחזור בגלילה
 ולהתעגל כי שלש אלפא ביתות ראשונות תמצא בניינים סכוון
 תחת ששש ררר קקק צצצ פפפ עעע ססס
 בגג מממ פה לך בנין גלגל שפולט ושטם והלאה חוזר
 לחזור בגלילה בסוד ראל והוא סוד קדוש קדוש קדוש
 שהן שפולטות כוה בגלגל אשר היא כסדר קדוש קדוש
 קדוש שמולם ראל ומאלו סדרכים יש לך להתבונן
 אחי ותראה אל בם חותם הגלגל ומשם ופלאם תמצא הגלגל
 אחד בסוד אל בם גג דם דע וף זע חק טר
 יש כת ומתגלגל שהוא אל בם ולשמה תמצא חותם

המפורש סדרך האותיות כמו שתפנה אל אלו השלש אלפא ביתות
 פעיודת על תבנית כל גלגל סמורו וכו' ספלת גל כתיב בפנין
 סגול והרי לך כי תבנית גלגל מובנת מתוך תבנית האותיות
 ומה שיש לך להתבונן ולדעת כי התנועה דבקה בגלגל והיא
 סקריית וכו' והואוין מקרה דבך בתנועה וכו' וזהו לך כי לבי הנראה
 שהוסיף מקרה שני בגלגל הוא ומקרה תלוי במקרה ואמנם
 תדע לך כי המקרה הראשון שהוא מקרה התנועה אינו במקרה
 שני שהוא מקרה הוסיף ואף על פי שכתבתי הפירוש
 קשה עליהם לתחת לטון דין הדור שכתבתי עליהם להיות
 מקרה נוסף מקרה וכבר אמרנו למעלה שאין להאשים בפני
 שלא נתנה לה דעות להכנס מאחר שאין להם יסוד המקרה
 האמתית ואמנם קשה עליהם להיות הוסיף בתנועה וכל
 זה בהיותו יודע שהוסיף מקרה ויודע שהפך שיש בו שני
 המקריים ואולם שמישהו מקריים אין דין שיהיה סוף מקרה
 התנועה בגלגל על כל כפי המקרה הוא אמנם אמרו המקרה
 דבך בו סכל נד יותר ממקרה הגורם במקרה כי מקרה התנועה
 בגלגל מחלקי הגלגל שפשוט הוא גלגל והוא ראשית בחלקים
 ותכליתו ומקרה הגלגל הוא התנועה אשר בו והתנועה האמת'
 להיות הגלגל נכבד וכמנבא בגלגל כוללת התנועה במציאות
 וכשכלם מביאות הגלגל הרי מביאות התנועה גם הוא נשלים
 עמו והכי רובו לבדך לך ענין זה כי זהו יסוד הדת כבר
 אמרנו כי חלקי הגלגל עשרה קולות עור ושערה ולמעלה
 התנועה שפשוט והגלגל מובד בכוונתו כי סודו הוא סוד
 התחלת התנועה וסוד חלקי הגלגל עשרה אב גד הוסיף
 קח בידך ראשית הגלגל שהוא א' ופולתיו שהוא א' הרי לך
 הכוונה והיא דבקה בראשית הגלגל וכן כליתו ואם אין שם תנועה
 אין שם מביאות גלגל כי ראשית גלגל נמצאת בתנועה
 ובהשלמת הגלגל התנועה דבקה ואם התנועה תאמת מביאות
 הגלגל שאם אין שם תנועה שאין שם גלגל בלתי מביאות התנועה
 בראשית ובתכלית ואם יבואו לומר כי הוא במקרה השחרות
 בוצת ובמקרה הלבוז במה שחך דבקים בעצם והענין שהביא
 המילומים לתכלית המפך הוא ארבעה שהתנועה מקרי ולא
 ידעו כי במקרה התנועה קרוב הוא למקרה הנורה ולפיכך קשה
 עליהם לתת חסד דין הדור להיותו מקרה תלוי במקרה ואין
 צדקתם יבאין לתכלית סדר משהו שאין היסוד נידע ואמרו
 שמקרה התנועה אגוד דומה למקרה השחרות והלבוז וכל ה
 אמת אפוד הנורה אמנם עשה הסוד קרוב מקרה התנועה
 להיותו יסוד ולא מקרה והם יודעים דבך היסוד שבו
 וכולם שמתקשרות הן היות המקריים שמישים מקרה הנורה
 בעצם ואינו דבך בגלגל והוא התנועה והוא השבר
 הנכלל בהיות האדם שמתנועע יתהוה מקרה התנועה ובעצמו
 יתחיל אותו המקרה אמנם מקרה הנורה בעצם בשוה השחרות
 לכת איתו הוה פעם ומתחיל פעם במקרה התנועה
 והפירוש אמת כי מקרה התנועה בגלגל הוא לתנועה
 האדם תהי' אינו בן המקרה התנועה באלם מקרה גמור הוא
 הוה פעם ומתחיל פעם אמנם מקרה התנועה בגלגל שהוא
 כדורי במקרה השחרות בוצת איתו שיש אותו והוא שפשוט
 אינו בגלגל שן הכת כן אין התנועה בגלגל שן הגלגל מאחר
 שהוא כדורי ולפיכך אין תנועה בגלגל במקרה לעולם כמו
 שאין שחרו היותו מתקשר משנו שאלו תרבה להפסיד תנועת
 הגלגל תפסיד חזית עשה ובן אלה תרבה להפסיד תנועת
 מביאות הגלגל והשלמתה ואם בן אין מקרה הגלגל דומה
 למקרה התנועה באלם כי האדם אינו כדורי כמו הגלגל ולפי
 ששם האדם עומד ופעם מתנועע אמנם הגלגל הוא תלוי
 בכך גבורה והוא כדורי אין לו קיום בלתי תנועה וזהו היא הנורה
 הנכלל בהיותו יתכרך שמיש הגלגל ומקיימו בתנועה בהיותו
 פועל אותו בכחשה וחתם התנועה בראש וכו' ולכן היא

כדורית הראשית לחיות פס התכלית ושניהם מודים א' ואם
 כן אין מקרה התנועה בגלגל אהו למקרה הוסיף בתנועה כי אין
 שניהם שרים במקריהם שנושאים מתחלפים כס' ולפיכך
 אמר לך דבר כי חלקי הגלגל עשרה אב גד הוסיף
 א' ראשיתו ותכליתו והרי לך שכל כפי כי ארבע שהתנועה
 סקריית על כל כפי בהיות הגלגל שם התנועה שלימה עמו ואין
 גלגל שם בעולם מכליתו שתהיה גם התנועה נמצאת עמו
 ושכל כפי דבך שאם לא הוסיף תפלת הגלגל למקרה חלקים
 אין שם גלגל שם ואין שם תנועה שלימה אמנם כשתנועעו
 בעצמה חלקים תמצית שהתנועה דבקה בו ונמצאת עמו בכוונת
 הגלגל שהוא א' והיא יסוד התנועה שהיא א' והרי לך כי מקרה
 התנועה בגלגל במקרה הגלגל באלם וגם לא במקרה הלהט
 בכתיבת המרד בתנועה שהיא מקרה כי סוד מקרה כי מקרה
 התנועה באלם מקרה גמור הוא ומקרה הוסיף בתנועה מקרה
 גמור הוא אמנם מקרה התנועה בגלגל כולל לומר שהוא
 המקריים האמתיות במציאות מה שסל להם מקרה כגון מביאות
 הוצת השחרו בהיותו שפשוט שאינו בגלגל שן הופת כן כולל לומר
 שהיא במקריים האמתיים מביאות מאחר שם אינן שחרות למציאות
 הגלגל שכליתו א' שהוא סוד תנועת הגלגל ולפיכך כולל לומר
 כי מקרה התנועה בגלגל קרוב הוא לעצם ועל כל כפי תדע
 לך כי תוכל לדעת שבענין הזה סוד אמת התנועה ואם הרי
 מקרה הוסיף תנועה אינו דומה במקרה נוסף מקרה כי המקרה
 הראשון שהוא תנועה בגלגל יכול אסור המקרה השני שהוא מקר'
 הוסיף כמו שמקרה גמור החומר אשר באלם סוד מקרה ההלבוז
 איננו מקריים ואף על פי שמקרה חסד קרוב הוא להיותו נכבד
 במציאות הגלגל והתנועה אין אלו המקריים שאין במקרה
 התנועה מאמתת מביאות הגלגל ויכול הוא לסבול מקרה כמו
 שמקרה הנורה בחומר ובאמתת מביאות החומר ויכול הוא
 לסבול מקרה ולפיכך אין מקרה הוסיף בתנועה דומה למקרה
 התנועה בגלגל כי קיום הגלגל בתנועה הוא וכשעט כי תנועת
 הגלגל לא תקראוהו מקרה כי אם יסוד שאם אין שם תנועה אין
 שם גלגל לכוונתו אין כאן נכבד אין כאן וכמו שהנורה תאמת
 מביאות החומר כך התנועה תאמת מביאות הגלגל וזה דבר אין
 בו כד שפך והרי התנועה עצם הגלגל ששם אמנם אין הוסיף
 גמם התנועה כמו שהנורה עצם הגלגל ואמנם כי מקרה
 ראשון קרוב הוא להיותו בקרוב עצם אמנם מקרה הוסיף שהוא
 מקרה שני מקרה גמור הוא שאם אין שם תנועה אין שם וזהו
 התנועה נוסף בגלגל והוסיף כמו שהגלגל גורם לתנועה והוסיף
 אמנם אין הוסיף גורם לתנועה וגלגל והרי כשעט שאין באלו שני
 המקריים זולתו מקרה אחד והוא מקרה הוסיף בתנועה ואף על פי
 שהתנועה הוסיף אמנם מקריים הם נמצאות עמו מקרה התנועה בגלגל
 היא יסוד הגלגל שמתנועע והתבונן אחי ביוסוד גדול שאני
 שנאר לך עכשיו והוא בכיות התנועה יסוד הגלגל ובלתי
 התנועה אין לגלגל מביאות והתבונן באותיות ואתנועות
 ותשאלו שאין לאותיות יסוד בלתי התנועה כי כד אלו תרבה
 להניעו לא תוכל להניע אותה בתנועה חזקה לו כי אם בתנועה
 המאמתת מביאות ששם תרבה להניע אותה תניע אותם כאחת
 מחשבת מביאות הוסיף ובלתי אין לאות א' מביאות כי בהוולד א'
 כאלה עמה אם מחשבת מביאות התנועה ואין לה אינן שחרות להתקיי'
 בלתי מביאות התנועה וארבע שמתחלה נכלמת בה התנועה
 היא גורת האות כמו שהסכל נורת הכשפה וזה בלתי ספק
 ואם כן התבונן בתנועת הגלגל בהיות ראשית הגלגל ותכליתו
 א' הוא נורת הגלגל וכמו שהנורה מביאות גורת
 האותיות כך תנועת הגלגל מביאות נורת הגלגל ואם כן התבונן
 אחי סכל אלו הפנים אשר זכרו ותשאל תנועת הגלגל דבקה
 בגלגל והיא מביאות נורת הגלגל כמו שמתנועע האות מביאות
 גורת הא' ובלתי התנועה אין לאות נורה ואם אשר לפי לוסוף
 הביאים לחשוב שאמתת הקדמו' הוא היותם מובאים הוסיף נמשך

אשר התנועה מקרהית לתנועה וקשה עליהם להיות מקרה כושית מקרה והם לא ירדו לאמת מקרה התנועה כי אף על פי שנקראת מקרה יסוד הוא למה שהיא לו מקרה המכיר בזה שר שהיא לו מקרה וענין זה איך חבמי תורתנו בכניסה לחקירת אמתו וכל שכן שכיבם לו אשר האושר עוצדי כוכבים ומגלות כי אין הכל חזק לדעתו כי עושק ודק הוא

ואיבא דריתק ולא אשכח בי כלהט חרב הוא שתהפך מרוב דיקותו ואשר שביארנו זה דע כי כוונתו הוא מקרה גשור כשך אחר התנועה והתנועה היא הגורמת שביאו הגלגל יותר ממה שהגלגל גורם מביאות התנועה ואילו ואלו מתקיימים במשכיל אותם שאמתת ההויה כי הגלגל והתנועה והשון באמת מחודשי הם והפעלם פרטיו וכליו בהתחלה ושינית בכרחו והשון בשו בין זככל הכנראים והכל תראה שניו השון כשי השתנות התנועה קין וחורף יום וליילה כולם כשכי אחר התנועה וכבר הודענוך כיצד התנועה דבקה באמתת ההויה כמו שכבר ביארנו למעלה

בסוד אטו בח גו דו יהי א' בט גח דו דו יהי הגלגל והתנועה שהן כושאי השון ושתמידן כשחזתו הן תליון בשאר ואלו כושאי השון תליון בשאר יכול אתה דן שקל וחומר השון והתנועה כי השון ששתנה כפי מהלך התנועה והוא דרך השכון התקופו וערך שוליות שבתנועת השון משתנית ואם השון משתנית טכח מתנועה כל שכן טכח הטניע את כולם ואמנם השיקר הגדול והכבד שיש לך להתבונן הוא שדע שהשון כשכח גלגל ארפון ובהתגלגל מחנות גלגל ארפון איך לא שכתו יום וליילה שאלו הקנפים והשון הלופיו וחילופי חלופיו בהשתנות השעות והרעפים והקנפות ועל לו הם חוגגי ודע וקבי וקור וחום קין וחורף וכולם על סוד ויום וליילה הכשוף על כשי ארפון ואם כן הרי לך ענין גדול מביאר בהיות הגלגל והתנועה תליון בשאר ידך ובהיות השון כשכח בהיות התנועה והגלגל תמיד וואחר שכן הרי הגלגל והתנועה והשון כולם מחודשים הן תנועת הגלגל התבונן כי קרובה היא לסוד האף המכיר בורת הגלגל כמו שאמרנו בדרך א' ראשי המדע המבליתי ועדיין ברובו להודיעך כיצד הגלגל הוא תקופי כהלל העשירי ועלתה ידן כמלת יד' שהיא העשירית יד' וד' גלגל ואם התבונן קביעות הגלגל בחלק העשירי שהיא יד' אשכח בדרך אתה לדעת ענין גדול וכבד בהיות הגלגל כדוריו וכן בהיות גלגלת האדם עולה ונקראת גלגלתו היא גבה למעלה מן הכל ואמנם תמצא אות' יד' כמו כן מעידה גלגלתו בשו ששערה גלגל' כי יד' פשיים כקראת יד' וד' דד' ופעמים כקראת יד' וד' דל' ואם תקרא יד' וד' דל' תמצא גלגל' ואם תקרא יד' וד' דל' תמצא גלגל' ואם כן התבונן אחי העין הגדול והותראה ומתב' קיום הגלגל בעשירי כי השכל העשירי מביע את הגלגל והפי תנועתו בורת כגלגל' וכן בהיות גלגל הראשון יד' שהיא למעלה מכל

דלקי הגוף התבונן עד מאל ותמצא קיום החלקים בעשירי וקיום עשירי ביחוד ואם תתבונן ענין גלגלת בהיותה עולה תתבונן נכון הגלגל בהיותו עולה ותבונן כי הכבוד שריו בגלגלת והוא סוד ככ' הכמשל בתוך ב' סודו ה' ואמנם מאחר שאנו בניאור גלגל בסוד יד' כדרך א' חיל לעורך על היות העולם כולו תליו בעשירי בדרך זה יד' תמצא שהיא השכיירת בורת כל גלגל והיא הכוללת כל מה שתחת העשירי שהיא גלגל' ואם כן התבונן בהיות את יד' בדרך זה מעידה על גלגל שמתנועה פאמתתה ואף על פי שהתנועה היא איש תכלית התנועה כי הוא מביע כל העשריו כולם ומדרך זה תמצא' שסודה יד' וד' דל' כולל כל גלגל אשר בזה ככללים כל החלקים אשר תחת כל העשיריות יד' תמצא שהיא עשירית בורת כל גלגלת והיא הכוללת כל מה שתחת הגלגלת היות תראה סוד העשרה כאחיים וכמשך שאת הגלגלת שהם עשר אכשעות ותדע לך אחי כי בשו שאות יד' היא התחלת קיום החלקים בסוד א' או בסוד

אט' כן תמצא הגלגלת היא התחלת קיום הד' והיא השכנת כל חלקי הגוף בהנהגה ישרה ומה שיש להתבונן כי לך בקראת גלגלת להיותה שגלגלת הגוף אל המקום אשר היא פונה' כמו שהשכל העשירי מסוד יד' מנגלל את הגלגלים אל המקום אשר יפנה לזד הבוונה' ויש לך להתבונן בהיות הגלגלת סודה יד' וכן הוא אומה חמשת חמשת שקלים גלגלת חמשת חמשת סודם עשרת שהוא סוד יד' והוא סוד גלגלת חמשת והתבונן היותו ככלל כלשון גלגלתו בסוף כל הגוף ככלל בו להיות הגלגלת בסוד כל הגוף והנהגתו כמו שתראה העשירי יסוד כל הגלגלים והנהגתם' והתבונן בהיות העשירים והפכים דבקים בגלגלתו והוא הראש כי הם השכינים הגוף אל המקום אשר הם פונים כמו שעיני ההנהגה הם בעשירי' וכן התבונן בהיות האופני' בעלי עינים כאמרם ונותם מליאו עינים כי הם עינים אבל עולם השכל' והתבונן בהיות האופנים והגלגל כמו פנים וגלגלת' ובהיות העינים באופנים וגלגל כמו פנים וגלגלת'

ובהיות העינים באופנים כמו העינים בפנים אף על פי שעיני האופנים מכוונים לעיני' אחרים על כל פנים ענין שכוון כנגד עין הוא ואמנם כי כוונתו כולל האודיעך כי את יד' סודה גלגל' וסודה גלגלת' פנים את הגלגל בעין השכל לבעלי השכל ובעין ההרגש לבעלי הרגש ועל כל פנים גלגלת לשונו גלגל הוא להיותה מגלגלת את האדם ל המקום אשר הוא פונה וכן הוא אומר וגלגלתן מן הסלעים מלגול' גלגל' וסודך זה תמצא יד' סודה יד' וד' דל' כוללת גלגלת שכה ככללן כל חלקי הגוף יד' תמצא שהיא כוללת כד' אותיו כשפיר אותיו האלפא ביתא בהיות האותיות נקראות בשמותן כל אות ואות מעשר אותיו עד אות יד' והנה כי כנס בסדר ביאור שלה:

התבונן אחי ותראה האותיות כד' שחומתם יד' כשפיר שעות כל האותיות שמתגלגלות באות יד' והרי תמצא אותו לעולם חותם לכל' וכן תמצא השכל העשירי מביע כל האותיות כגלגל' ט' צ' בחומת אט' שהוא סוד אט' צ' ומהו הדרך התבונן אחי בהיות השכל העשירי נקרא ששם זה ט' צ' שהוא סוד כד' אותיות' ואם כן התבונן אחי בהיות העשירי זכ' שהוא זד' ואחר אשר התעוררו על היות יד' חותם זד' יש לנגחחור ולהתעורר על שאר העיניים הגלגלים בדרך החקירה באות יד' והיא מעיד' על יסוד אמתתם יד' תמצאיה שהיא כוללת כל המביאו בסדר שלשה אותיותיה האות הראשון' היא כולל כל חלקי העשירי שהן עשרה ולא עוד ואין בעולם החלקים כי אם עשרה ושעשרה ולמעלה תמצא הגלגל חוזר כאשר בתחלה: והאות השני שאותיות יד' מסודו ו' תמצאיוהו כל פיאות העשרה חלקים שהן ששה מעלה ושטה ישן ושאל פנים ואחר והוא סוד אשר היא כשואה באות יד' וכל דבר שאוחז מקום מן הכשכאות אינו כשלט משה פנים ואפי' השכלים הכפירים שאינם אוחזים מקום כנגד מעלה אלו מגבילים אותם והשכלים כנגד מטה וארבע פיאות באמנם הרי כל העולם כולו ככלל בסוד' לא שחות יד' מונה על החלקי' ו' שור' על המעלה: והאות השלישי שאותיו יד' שהוא ד' תמצאיוהו כולל' יסודות אשר ששה כוחו ועשרה חלקים מתהוים שהם כי מארבע יסודות ששה רוחות ועשרה חלקים מתהוים ומהם נההוה כל המביאות כולו כל דבר לפי מינו אשר היסוד דק דק' ואשר היסוד עב עב' אשכח כל הנמצאים ואלות' סד' יסודו הם כנראים שהן אט' רזח ב' מ' אר' מה' ובהם כל הנמצאים חלקי' למיניהם בין עליונים ובין אשכשעים ובין תחתונים' הרי לך כי את יד' הא כוללת תכונת כל הנמצאים שעולם בסוד שלש אותיותיה יד' לחלקים ו' לנמצאים ו' ביסודות' ואם כן התבונן אחי רעיקר הגדול שעורכוך עליו באות יד' בהיות כל המצאם כולה תלוי עליה בדרך זה: ועוד אות יד' שצדקתמנחה שהיא עשרה והוא סוד ראשית השם

והשער בהם שלא ישתכו אליך העניינים האמתיים כהתנבא
הדמיון כי בשכלאכו שתעסקים ולא בדשיון. דע אחי כי
כבר נסתכסו אפילו הפילוסופים לדעתיהו ואפילו שדרכי השכל
כי השער העשירי הכרוז בקדוש הוא ממונה מתחת יד רבו על
תנועת עולם החומר ועולם ההרכבה ובפרך מולות ובמשלות
כוכבים הוא השר הגדול אשר נתמנה בדשות רבו על תנועת
הגלגל כלליות וכרעות בין תנועות ישירות בין תנועות עקומות
וזה השר השוטף על כל האלקי' במאשר רבו והוא המחלק ממשלנו
למשלים כולם וזהו השר הנקרא שר של עולם והיא תכלית מעלה
השכלים ותחלת מעלת הגלגלים וזהו השר הנקרא עשירי אשר
שמו כשם רבו. ותדע לך כי זהו השר הממונה על הזויות
האישיות לתת לכל טבע וטבע בונה הראוי לה ולקיים כל טבע
בכח חותמו. אמנם לא לשבות כי הוא ממונה לקיים ואמנם
לא לשיטה הוא במאשר רבו. ואל יעלה פלעקך דבר אחר מזה
כי במאשר רבו ית' הוא פועל כאשר כי שמי בקברו כלומר הכח
שמי המסור כינו הוא פועל וטבע הוא לפניו ית' לא מלך.
ותדע לך כי זהו השם הנקרא במטרו'ן ששמו כשם רבו בהוכרת
שרי'. ותדע לך כי לכך נתכנה זה העבד בשם האדון להיותו
מעיד על עבדו שהוא עבד למשל ומעיד על האדון שהוא מלך
מושל עליו. כיכד כריך אתה לדעת כי עבדן זה מוכרח לדעת
כי בעבדו זה כמה גדולים כשלו וכוונתו ופלו בראותם גדולך
למשלתו ויקר תפארת גדולתו אמרו רשות כפני עבדו הוא ואלו
למען תפארתו בלבם. ואמנם כי לכך נקרא עבד באופן קושר
כתרים לרבו להיותו מעיד פי שמו של רבו המיוחד לו לברו וזו
קושר הכתרי' כיכד הרי במטרו'ן מעיד שר' ידוד כלו בשם
ידוד ית' לו לבר בהיותו קודם לכל הנמצאים כולם בסוד שם
ואם בשמו מעיד על רבו ואומר אני העבד מטרו'ן מעיד על כי
שרי' ידוד לברו הוא שם. וזהו השם לבר די לית' ואין עוד
מלבדו כי זהו השם פועל קדמותו והגדלותו והיותו מחדש כל
הנמצאים כולם מאמתת הבורה. ומאשר שזה העבד הממונה
על התנועה מעיד על רבו ית' ויעלה שמו וכוונתו כי הוא לברו
יחיד קדמון וכמא' שאין לו מציא' באמת כי כארץ הוא זה העבד
להיותו מנהיג המציאות ולקיים כל טבע בצורה חותמו. ומאשר
שהוא עד לאמן לפיכך תיחא' מקראוהו עבד לאמן קושר כתרים
לרבו. ותדע לך כי השכל העשירי הנקרא במטרו'ן הוא
מושל על טבע מאלות ותשעים ותשעה חלקים שמודם ט' צ' וכל
זה בהיותו נקרא שכל העשירי כזה:

זה השער ל' כי היא שער ארצות השם. ותדע לך כי זה
השער חותמת דלת' והנני רוצה לבאר הענין בסוד מרכבת
האיתו' באב ג' סמולם עשלה חותמת דלת' בדרך זה דלת'
השער כמו אב ג' ואם תתבונן הענין יתבאר לך סוד גדול
שימולות האמונה בהיות אות יוד פודה דלת' השער שהוא
בית' שער להכנס למוד השם נקראת דלת' השער דלת' עשלה
וזהו סוד אב ג'. והתבונן דלת' השער כי זהו סוד השנת
ידוד אה' והתבונן ענין זה ומאיתו יתברר לך כמה עניינים
ענשים וזהו סוד י' ה' ה' אחד תענא סודו יוד והמשכילי' יבינו
וידעו כי י' ה' ה' לברו אחד בסוד יוד ואלו הן הקורות עבדות
גדולות עד שאל' ומאשר אשר התעוררנו על אלו העניינים
יש לנו לחזור ולהתעורר עוד כיכד אות יוד מעידה סוד שלשה
עולמות כמה שהן על היסוד האמתי והן עליון תיכון ותחתון
יוד. תדע לך כי אלו השלש אותיות אשר אות יוד מעידה
עליהם הקסוד תכונת ג' עולמות שהן עליון תיכון תחתון
ובלעתי' להודיך כיכד אות הראשון' תמכאיה שהיא מעידה
על העולם העליון שהיא עולם השכלים הנקראים עולם עשירי
וכמו שאות י' מעידה על האלקי' פשוטים כי חלקי' העולם עשירה
והעשירי הן סוד השכלים הנפרדים וזה דבר שכל החכמים
מפאיינים בו ואם כן הרי העליון נקרא י' וזהו הראשון אשר
בשם אותיות יוד וזהו האות השעורר על העשירי שהוא קודש
וזהו הנקרא עולם העליון. אות השני אשר באותיות יוד
היא ו' הכתובת שהיא מעלה על עולם הגלגלים שהם חומר
ומאשר שהם חומר אינם כמלטי' מדי' כי זהו שמה כדדים שהם
מעלה וטפה וארבע רוחות. ואם כן הרי העולם האמצעי שהוא
עולם הגלגלי' נקרא ו' והוא מתנועע עכה עולם י' שהוא עשירי
והוא עולם השכלים כי הגלגלים השכלים מניעים אותם במאשר
ברואים והרי כה י' הלה על ו'. ולפיכך בראשונה ו' אחריה
סוד תכונת העולמות. ועולם ו' הוא הנקרא עולם הגלגלים
זהו עולם התיכון: אות שלישית מאותיות יוד היא ד' ותמא'
מעידה על העולם התחתון שהוא עולם מרכבת ארבע יסודות
שהן אש ר' דח מים אדמה. והמורכבים החומליים מאלו
הארבע יסודות הם מתהוים בראשונה וזו הן חורים באחרונה
ואינה כמלטים בהרכבתם מדי' יסודות שהו הנקרא ד' שהיא
קריית חבון כי ד' יסודות שמורכבים בשניגת טבעים נפרדים
לכמוק ייסים וחורין כל יסוד ויסוד א' המקום אשר היה סם אלה
בתחלה וזהו עולם המורכב הנקרא ד' שתנועע מאמתת ו'
למשלה היסוד ולכך נתוספו בעולם ההרכבה ו' מאשר שהוא
חומר וכן תמכאיה שתנועע מאמתת י' אשר למעלה משני אלו
העולמות בהיות השכל כשפע באמתת העשירי. ואם תביין
בשש אותיות של אות יוד כוללת אותם תמכאם מכוונת כנגד
תכונת מלשה עולמות על המדר המוכרח י' למעלה ו' למטה
ד' באמצע. וזהו היא התכונה בלתי בד ספק ואמנם כל אלו
העניינים המשכוכי' בביאור זה השער על דרך גלגל סוד גלגל
בהיות אות יוד היא מעידה מוד גלגל בדרך יוד ו' ד' ו'
ואל תתמה על החפץ כי חכמת הקבלה כך הוא פעמים ד'
ובפעמים דלת' והסוד נכרה על ד' שפתי' ואם תרכזה לדעת
סוד גלגל יוד ו' דלת' ואם אני רוצה אגלגל הגלגל בסוד
יוד ו' ד' והמשכילי' דום. וכמוסלה לנו כי די כמה
שהתעוררנו עכשו בסוד גלגל בשער זה. ועדיין נבאר בעהי'
בשאר מקומות ביאור נעלם סוד. אמנם די לנו בהנהגה ובהחזק
לבאר שאר עניינים בעזרת שדי:

מטרו'ן שר הפנים ט' צ' העשירי קודש.

ואם תתבונן זה העיקר הנכבד יתבאר לך סוד תנועת
השכל העשירי לפשרת עשירי' בלתי חותם האה' ל
לעולם. אמנם פי זה התבין באותיות א' ק' י' ש' לכו לבאר כי
זהו סוד ט' צ' וסם נבאר בעיה הענין על פי דרך השער:
אמנם כוונתנו הנה להודיך כי התנועה מסורה היא ביד
השכל העשירי. ותדע לך כי זהו היא השגה העצומה
אשר היא מרתעת נביאים ומודענות שכל הנמצאים שבינת
חכמים אחרו טועדת דעיון שולטת על השחשנו' קורעת השכל
לכמה גורים וזו השכל המשגים חפץ האור. ובאמנו כי ההשגה
הזאת רבים נשתוקקו אליה להשיג סוד מאוריה ורבים חללים
הפילה וענושים כל הרוגיה בהיותם מניעים למשלת העבד
וחושבין כי אולי רשות כפני עבדו היא זו. וכל זה בהיותם רואים
כחו הנפלאה ועובס משללתו והממשלה וחושבים בי לא מכח
הרכב עושים ולא מדעתו מתנהגים. ובאמת כי בעבור היות זה
השר מעיד על רבו נקרא עבד כאמן להעיד עליו כי עבד הוא
ולא מדפתו הוא פושה כי ששמינו מקיימו ואין לעבד בלתי כח
הג'.

שער בביאור היות תנועת השכל שופעת בגלגל:

דע לך אחי כי השער הזה שאנו נכנסים בביאורו ובחקירתו
הוא שער נכבד ודבריו דקים שפליים דברי אלקים חיים

הרב וחיותו ומאחר כי הפר עמיד עליו כי טמונה הוא תחת
 יר טמונה ומושל יש עליו הריהו עדות לשראל להודות לטה
 ירוך כי ישראל מודו שכל הפרועל וזהו השר העשירי
 הנקרא ישראל ואם כן הרי השכל הפועל טוב להודות שם
 ירוך בהיותו מושל כמו שם יה המסור בידו כאמרו כי שמי
 בקרבנו שם יה כבוד אט בוח גז דו יה ולפיכך
 מעיד בדרך זה עדות לשכל הפועל להודות לשם ירוך בדרך
 זה לירוד שדי שהוא לשם ולפיכך אשר להודות לשם
 ירוך להיות העבד בעם משם שדי ירוך כי זהו
 מוד שם משם ולפיכך אשר לשם ירוך והרי לך מכלל
 הנדרים כי העבד שהוא מטטרון מעיד הוא על רכונות
 ואמנם תדע לך אחי כי בשעלה זו כשלא ילשע אחר ובריחור
 אשר ורכונם לברכה בעמכת חגיגה אחר קצץ בכטיפות מאי
 חוז הוא מטטרון דליתיהבא ליה רעותא למכתב וכוותא
 דישראל חדא שעתא ביוםא אומר גמירי דלמעלה אין ביד לא
 עליה ולא ישיבה ולא קפאה ולא תחרות ולא עורף ולא עכו שמי
 חסו שלום פתי רשותי הן תפסוה למטטרון ומחיה וכו'
 יתה בת קול ואחר טובו כים סוככים חוז מאלישע אחר ואם
 כן יש לך להתבונן במה שכשל אל ישע אחר כי הוא בקפאה
 ובתחרות ובמקום שיש שם מקבא אכל מקבא ואין קפאה בלתי
 שים וזה גדול מזה ובראותו לשר הנקרא מטטרון עסיק
 בזכותו של ישראל חדא שעתא ביוםא נפרד אומר אולי יכא
 אחר כנדרו ארדיה וזו אינו כן חלילה חלילה כי לא מדעתו
 עושה כל מדעת רבו שאחר שכתנה לרשותו והיה עושה מדעת
 עבמו אומר אולי יכא ארדיה מדעת עבמו ואם כן התבונן
 אחי הענין כנסתפק בו אל ישע כי אינו כמו שחשב כי בביאור
 אמרו חזא מטטרון דליתיהבא ליה רעותא לא קא וכל
 לחיפבד לא מדעתיה דרביה אלא מדעתו דרביה קא
 עבירי ואם כן התבונן אחי שאין עשה להענין מדעתם כי אם
 מדעתו יתברך וכלם בעמאר הרב הם עושים ולא מדעת עבמו
 היאך היה ביניהם קפאה ותחרות כי בולם סוככים הם לדעת
 אחד והיא דעת הרב ולא אחרים כי אינם אלא
 גלמים חפטים בזכות הארון ולמאמרו כמורה ירדפו ולפי
 כמאן כולם משתחווים ואם כן היאך היה ביניהם קפאה
 ותחרות חלילה חלילה כי אף על פי שהם לישון וזה לשמאל לא
 טבד היות ביניהם קפאה ושכחה כי בולם כוכתם לקיים מנות
 הרב ואם בולם מוסכמים לדעת הרב ומדעתו הן עושין הרי אין
 נד מקבא בזה כי כל אחד מהן שושח בחלקו והוא קיום עבותו
 יתברך ואל יעלה בדעתך דבר אחר ואם כן הרי בולם דעת
 אחת כוללת אותם והוא היחיד השייך הקדשון המשביאם
 ומושל על כולם ומה שאמרו בענין תפסוה למטטרון
 ומחיה חלילה חלילה דלאו דוקא מחיה אלא כעין מחיה וכוונה
 זו להיות לא לישע אחר כי אין הממשלה ביד מטטרון כי
 מושל יש עליו שיכול להתבונן ולישר אותו ולהעבירו אלו ירבה
 אמנם לא שהכוונו חלילה וחס לא דהא לא קעביד אלא מדעתא
 דרביה ואם מדעת דרביה ולא מדעת עבמו מה לי מחיה לא
 האמת כמו שאמרנו וכן דע לך אחי שאין למעלה לא ישיבה ולא
 עמידה וכן כולל ענינו בהיות שכלים נבדלים מכל כד הנש
 ומכל נד חומר ומאחר שאינו בעל חומר אינם תופפים מקום
 כי אינם יולת שכל והשכל אינו גוף וגויה להיותו אוהו מקום ואם
 העבדים כך מקור אתה דן את הארון ואין לנו בביאור זה עבמו
 וסוה הכלל הקטן יתברך לך אמתת מאמרו הכאמר בעמכת
 חגיגה ואם כן יש לך להתבונן ולדעת שכל אלו הדרכים אשר
 כללנום הנה כי כד היא מששלת מטטרון השר ואם תבונן
 בענין שביארו שמו יתברך לך כמה ענינים ונפלאים ותדע
 לך כי מששלת מטטרון כמה וכוונה והמשכחה שאמתת
 הרב השטכיו והמושל עליו וכל זה היות העדות קיימת בזה
 השר עבד הוא לפני רבו ועל פאמר הרב הוא שתכה

מדעתו הוא עושה ולפי זה הדרך תמאן שנקרא זה השר
 העשירי עבד כאמון קשר כתרם לרכו בהיותו מעיד על השם
 השייך הקדשון שהוא יחיד כשגבר מראש והוא ירוך המורה
 הוליה פטוה שאין בה תערוכות חסין לא מעט ולא הרבה
 והרי לך כי השפלה העשירית מעידה עליו יתברך שאין בכל
 הכנאים כולם כי אם מלך אחד יחיד ומיוחד ממניא הכל
 שאמתתו מושל על הכל מחמת היותו גושא על הכל לא מחמת
 היותם עבדי בא מחמת היותם עבדי לו ופשוטה שלו אינה יונה
 שובה לרבי הוא מושל מחמת היותו והשכל העשירי והוא יסוד
 ויסוד ותדע לך כי כמו עדות זה השכל העשירי כמון
 קיימת כי מהכנאים הקדשון קמא שאר הכנאים והוא
 לכד וכוונת קיום כל הכנאים והרי לך מעלה זו מעלה עליו
 יתברך כי הוא אחד ואין לו שני ואין לשום נדרש בעולם לעשות
 בה בהיותה משפ בה כי היא גושא בעמיה עליה כי גושא היא
 על ידי גושא ומאחר שיש לה מאי יש לה מושל ולפי נקרא
 השכל העשירי עבד כאמון להיותו עבד מעיד על רבו עדות זו
 כלומר שהוא בעבמו עד כי אף על פי שהוא מניע תכונת זה
 העולם ומקיים כל הטבעים בנורתם אין העולם נפקד בידו ולא
 מדעתו הוא עושה כי טמונה הוא מתחת יד טמונה ומניעים לו
 שמניעו ונותן בו כדי להניע וכל מה שהיא עושה על פי כוכת
 הרב ומדעתו הוא עושה וכמה הן הפילוסופי הגישו עד
 השפלה הזאת ונקבנו נביעתם ולא השנו היסוד כי כשתגלגל
 במחנות העוורון והולך תמיד בסביבת הגלגל ואינו מוצא פתח
 להיכנס להיכל פנימה שהוא מוד נקוד האמצעי וכשהגיעו
 לבין חתו ולא עזר עוד ואמרו כי אין השגחת הרב שופעת למטה
 מגלגל היח והביאו ראיות בהיות השגחתו באישים העליונים
 שמתקיימים בהן תמיד מאחר שהוא שמיים בהם אמנם
 מורכבים הן לפי התקופה וכפסדים לפי התכונה והאריכו לשון
 בה וכל זה שלא השינו היסוד ואם לפי דעתם מאי יאמרו
 בהיות יסוד השפלה קיימים שאין להם הפסד זו לך דרך
 החיבור והפרוד אמנם היסודות בעבמם אינם נפסדים כי
 אם כל המורכבים מהם ואליהם הם חוזרים ואמנם היסודות
 בקיומם הן עומדים ומה יאמרו בקיום אלו היסודות מאחר שאין
 השגחה בהן אכל האמת מה שאמרת לך כל הפילוסופים
 דברו על דרך אומד השכל ולא נתיסדו על היסוד אשר השכל
 מתקיים בו אמנם תדע לך כי אלו היה השמים והארץ תכונה
 אחת וחומר אחד וסוג אחד וקבצו אחד ואלו מתקיימים ואלו
 נפסדים היה להם לעשות כך ובהיות השמים והארץ אחדים
 ושינוי באלו והקיום באלו היה להן לעשות כך אמנם להיות
 השמים וקני ואין דבר שכל צורתו משתנה מטבעו לצורת
 אחרת והארץ אינה כן וזאת יסודות ד מורכבים בה ומשתנית
 הם בהשגחהם בהשגחה מה להם לעשות בכך שאין תכונה טבעית
 אלו ולפיכך אלו ראויין להתקיים תמיד בטבע שהטבעים יורכ
 הכל ואלו ראויין להיות מורכבים וכפסדי בטבע שהטבעים יורכ
 הכל אמנם לא לעשות שהשגחתו מסולקת מהשפלים לפיכך
 אינם קיימים והשגחתו שופעת בעליוני ולפיכך הם קיימים
 כי אין למאמר זה יסוד ודמיון הוא ולא שכל ולא יסוד כי רואה
 אני שהיסודות תחתונים מתקיימים הם ביסודו העליונים ואין
 ההפסד ביסודות לא בהרכבות ואינם הם יאמרו על זה אמנם
 ידענו באמת כי לעת פקודתם כי שגר נכסם ולא נכסם באמנם
 שאין ההשגחה עליונה למטה מגלגל היח והם לא הסתכלו שאין
 התכונה התחתונה שיה הוא עם התכונה העליונה עומד כי תכונ
 הגלגלים חומר עומד בצורתו ותכונ השפלים הרכבת חומר
 משתנה בצורתו ולפי החוס משתנה מצורתו ולכן הישי חוזר להיותו
 וזהו היא החכמה הגדולה בענייני התכונה כי כל תכונה שתכה
 בענין שערכה שאין ואין דין כל התכונות שוות ואעפ שרכב
 כל השפלים נפסדות אין היסוד נפסד כי כל חומר חוזר ליסודו
 והרי החומר התחתון קיים בקיום החומר העליון וההפסד שהוא
 נפסדותו

השגחתו שופעת בתחומים כאשרו מסבךן שבתו השגח על כל יושבי הארץ היובר יחד לנס הפנין אל כל מעשהו וזו היא פכז תורתו התסימה בענין הגמול והעונש ולפי אלן העניינים כולם יש לך להתבונן בסוד יסוד תורתו שאלו היותה מקובלת על יסוד רביו רכנן כל כל הכניא יכ עה כאשרו אשר ידעו יי פנים אל פנים ירוד מש ידעו בהיותו מתפרסם על ידיו וכן התבונן בהיות השכל העשירי שמונה על התבונה ובאשבעו התבונה פועל הגורות נטבעו וכל זה בכח בוראו ית' אבל תדע לך באמת שאין העולם מופקר בידו אעפ"ש מכח תנועתו כששכי' הכחו העליוני' ה' התחומים ע"ב השגחתו ישרה ואינה פוסקת כי השכל העשירי אעפ"ש שהו' שמונה להכני' אינו שמונה להיותו עיבר על מלכו רבו ובניאו אשרו בענין הכה אכזי שולח שלחך לפי' וכו' אומר ושעם בקולו כי זהו העפיד להתראו לכניאים במראה בסוד אישים' אסכס אל תשכי' בו כלום' אולי תעלה בדעתך כי השגחתי סמולת והעולם מופקר בידו אינו כן כי שמונה הוא שמתת יד ממונה וככה הכשע עאת רבו הוא השכי' וגם כל זה תדע כי לא ישא לפשעם כלום אין כזה השר כח לפאת חטא ולמלאו כי אינו לבדי הסלח והמחול כאשר ל' ירוד לקיבו הרשעים והסליחו' כי אין לשר הזה רשות לא להט' ול' להכע כי אם מכח רבו כי כל מה שהוא עשה טכא שמי הוא עושה כאשרו שמי בקרו' והתבונן כי שמי בקרו בהיות חותם הרב לטבעו' מסור בידו על כל פנים הממלה בהיות תחת ידו בהיות השם יתברך משפיע בורה ויכול להניע וכל מה שהוא עושה מדעת הרב עשה' וכבר קודענוך למעלה טוד הפעולה והתנועה בסוד אט' בח ובכוד א' בט' ודי בשעה שרמונו הכה בענין זה' והכני' שתחיל להכנס בדרכי החקירה לשאר עניינים כפי הראו בעש' :

זהו יסוד ביאור היותו יתברך

ממלא את הכל

כבר הודפסו חסדי בהיות כל הכניאים אשר בעולם מקטן ועד גדול מתהיים מאמתת היותו יתברך כשאלו' כולם ות' ויין כמציאותן תחייב השביאו הקדמוני' והוא ית' אינו תלוי כמציאותם מאחר שהוא השמיני אותם והעדות ברורה על כל אן העניינים יכלין אנו לברך ולדעת איתו מאמתת שמו המיוחד לית' כי כד הר' שסוד המיוחד לו יתברך אינו מורה ומע' ככל תשמיש' לטון כי אם שכיאות' ומאחר שהוא שפיד מביאו' והויה ידענו כי כל הכניאים בעולם אינ' כשלים' שדי הויה שהיא הגורמ אמתת מביאות' ואחר שהיה ההויה היא כבת שביאו' הכניאים יח' הרי זה הכמל הקדמון שהוא הוא אמתת ההויה הויה הויה הרי הוא סבת כל הנמצא' חמתת הויה והוא מופת מוחלט אין מי שיוכל להכיוו מאחר שהם הויה שיוחד הוא לבור' על אמתתו ידענו כי אינו שפיד כי אם על שכיאות כמכא יחיד' ושאל' שאינו מורה כל שביאו' הרי המביאו' היא כבת כל הכניאים כי אין שום נמצא כשלים מן המביאות' ואחר שכן הרי זה הכמל קדמון שמיאמת' והשם הקדמון הוא כאשרו אבי יר' ר' הוא שמי הרי כל הכניאים הם נמצאים מאמתת היותו כשאל' ואילו יעלה על הדעת שאיננו נמצא אין לכל הכניאים כד אישיות מאחר שאין לשם הויה' ואם אין לשם הויה כמה יתהוו כל המתהוים כי ההויה גורמת שכיאות ועל כל פני' ההויה קודמת לכלו ית' ק' שהם נמצאים' ואם ההויה גורמת שכיאות הרי זה הכמל קדמון שהוא אמתת ההויה קודם לכל וגורמ שכיאות הכל' ואז' הרי שמו הגדול שפיד על' איתו קדמון בעדות נאמנה כאמתת ההויה והו סוד אשרו אבי' לא שניתו ית' כני' ישל' לא כלית' וכאשרו אבי' הוא שמי אבי יר' ר' ראשון מקי' אחרון בהיות אמתת שכיאות והויה' והבן עד מאד ענין זה כי הוא עמוק עד שאל' ואם כן התבונן אבי יר' ר' ראשון ואלו אחרונים אבי הוא כי כן תחייב היותו ושכיאותו ושמו הוא עד כאן על היותו ראשון ואחרון

בהתחייבם היא לפי החבור והפירוד הכמד היכוד והכליאה הענושה והוא היד הגדולה החזקה הזועה הנטוה היא להיותו יתברך פועל על כל תכונות העולם וכולם פעולות פעולות הן תכונות מפולות קיימות לעולם ושהן תכונות למטה סאלו קיימות אסכס לא בכני' ועם בל' אין לטעון כי בהשגחה התמידית שופעת בכל להכני' הטבעים כמות' התכונה שנתכונה בהן אשר שכל סכל' ואשר חומר חומר ואשר הרכבה הרכבה ואשר הפסד הפסד והכל לפי השמיא' הכל והשגחתו כי הוא המובל את הכל וסובל בכל והיאך יעלם ממנו דבר או היאך ימלק את השגחתו מדבר והרי הכל לפניו כאין' ומה הדרך תדע כי כל חיבור ופירוד כמורכבות נמשך מכחו ומכונתו הכל והשגחתו כשפעת בעליונים ובתחומים וכולם מקבלין הן כח ממנו לא כפי דעת הכופרים השגחתו ית' ואשרו עזב יר' ר' את הארץ אין' וואה וכבר הרחבנו הביאור בענין זה כפי השגחתי השרידים במה שבו יהיה די לכל משכיל' ומשיב לבונתו יכנו ואמר דע כי השכל העשירי הוא עד כאן על רבו ומשיב על עשבו כי הוא עבד ורבו הוא הממכיא' ושפיע בו כח ונאותו השפע הכשע בו מכהו כל מה שהוא מכהו' ולפיכך אסרכו כי הוא השר המשונה על הגורות האישיות כל בורה וכו' כפי הטבע והוא הממונה על תנועת הגלגל כי מאמתת התנוע' הוא פועל בכורות בהיות התנועה שופעת בגלגל' ואחר שכן ברך אבי למורך על היות כחות משטרון תקועים בחלקי הגלגל ונחלקת אופן בדרך שאבי מבאר בעש' :

גלגל גימל למד גימל למד • שדי מטטרון • אופן אלף ו' פה נון • סודו שדי מטטרון •

התבונן אחי העיקר הגדול הוא ותמכא חלקי הגלגל מתנועעים מאמתת השר מטטרון בסוד כח המסורה בידו ובסוד היותו נקרא שדי' והתבונן כן מה שנארכו בסוד גלגל בסוד יוד יר' ר' ד' גלגל' הלא תראה גלגל כמציאות שדי' וית' וצ' חלקי הגלגל כמציאות מאמתת העשירי שהיא יר' הכקרא מטטרון' ואם התבונן היטב' ונברא סוד גדול וככד כי הגלגל כמציאות בסוד יר' ר' ד' גלגל' גלגל' גימל למד' גימל למד' מטטרון שדי' הלא תראה גלגל טלד מאמת' העשירי ומתנועע מכח שם העשירי שהוא שדי' ואם כן הרי לך חלקי הגלגל כולם סורים יד מטטרון להניע אותם במאמר הרב השטיע אותם' והתבונן זהו כי נסיבוב הגלגל ישמכו כחות העליונים לתחומים והו שמונה ועל סבות הגלגל כמציאות ית' ולפי' אשרו כי בוא ית' נוחן בורה בכל גולס וגולס' ועל ידי זה השכל העשירי הנקרא אישים שטודו שם יר' הסמור בידו כחותם הטבעי' ולפי' יכול לצייר ולתת בורה לכל גולס וגולס' וכל זה בהיות זה הגלגל מוכב כי איתו ציחה הבורות בהרכבת הטבעים ויסככו משטח למעלה וכביאור אשרו אל אין לך כל ששכעשב שלמטה שאין לו שול למעלה שסכה אותו ואמר לו גדל' ואם תתבונן יתברך לך כי בהיות הגלגל' שתנועע' המולות פועלים וכל זה ככח תנועת השכל העשירי הממונה על תנועת הגלגל כלליות ופרטיות' לפיכך פועלים הכחו' העליונים ככח התנוע' והשר השכי' הוא השר המקביל כח התנוע' מאת רבו ורבו הוא השכי' איתו ונותן בו כח לעשות חיל' ואל יעלה בדעתך כי העולם הוא הפיקר בידו מלה כי אעפ"ש מה השר שמונה עליו אין השגחת הרב פסולת' כי השגחתו בכל שאחר שהוא כוח הכל לא כפי דעת הפילוסופי' החושבי' כי אין השגחה למטה מגלגל היכת חוה ראש הכפירה בעושה ויאל' מן הדת טלס אין שם השגחה אין ת רולא גסול ולא עוש' אעכס יסוד תורתו הויה

ואחרון. ואחר שביארנו זה בריבוי אנו לגזור על עניינים רבים תמצא בין בתורה בין במדרשות ויעלה על דעתך שפי אפטר היותן כפשוטן וולתי שהן עניינים שנאמרו עליו יתברך כשהלל על כד הגומא ופי אפטר להיותו כפשוטו :

דע לך כי לא תמצא פלו יתברך בכל תורתנו כד מהלל השמים ושמי השמים לא יכליך. וכאמרו הלא את השמים ואת הארץ אבי מלא. וכאמרו מלא כל הארץ. ובסדרשי חז"ל כמה וכמה הוא מקום לעולמו ואין עולמו מקומו. וכמה אלו העניינים אשר כל תורתנו מלאה מהם ויעלו על הדעת שאינם כפשוטן. אשכח עניינם. באשר בו יתברך על כד הגומא באשרו ערים גדולות ובנרות בשמים זה אינו כן. ותדע לך באמת כי הנמצאים אשר בעולם לא ימצאו תכלית אמתתו בין העליונים ובין התחתונים. ואם אין יכול להשיג תכלית אמתתו באזה כד יוכל להגיע לתכלית מהללו. ואם לתכלית מהללו לא יגיעו היאך יוכלו להללו יותר מהמהלל הראוי לו עד שיבאו להללו כשלם גומא זה אי אפטר וסן הנסבע הוא. ועוד מאחר שכל הנמצאים באים הן לכבוד יותר מהמהלל הראוי לו עד שיבאו וקטנים. וכל כד מי שמהלל בהם בלשון גומא אין להמהלל לא לא בהערך אותו לדבר גדול שמו כאמרו ערים גדולות ובנרות בשמים כל כך רונה להפליג במבאם וגדלם עד שהעריכם לשמים. ואם היא יתברך מהולל על כד הגומא לאזה דבר גדול מסכן ועריכוהו אי אפטר בו סן הנסבע הוא. ואשכח האמת מה שאמרו כי כל המהללים והתושבחות בתורה נביאים ובתנאים ובתורה שבעל פה כולם עניינים באמרים כפשוטן הם ואסתיים דברי אלקים חיים הן אין בהם דבר יודא מפשוטן.

וכדי שיכנסו הראויין להכנס דעתנו להתעורר בו כי עניינים שמוקם ודקים עד מאד. הרי תמצא שנאמר הנה השמים ושמי השמים לא יכליך. כי כד כבר ידעת מה שביארנו היותו יתברך אמת כל הויב ואמתת כל עשיאות והרי הוא כולל כל הנמצאים אשר בעולם גדול ועד קטן והוא חקיף בהם וסובב מאחר שההויב סובבת בהם והוא ית' נושא אותם ומכלם וידענו כי הוא ית' אמתת ההויב כאמרו אי ילוד הוא שמי. ואם כן הרי לך מבורר שהו יתברך כולל כל הנמצאים מאחר שהם נמצאים ואין שם דבר שאינו כולל אותו מאחר שאותו הדבר נמצא. ואחר שכן מבורר הוא בהיותו יתברך סובב את הכל. ואחר שביארנו זה דע לך כי כל הנמצאים וולתו יתברך ממלאך וגלגל וחוסר והרכבה כולם נמצאים מאמתת ההויב וחלקים הן בהויב ולא כלל בהויב. ובכל מקום שמתבאנו קורין לכל מה שולתו יתחלק הויב אל יעלה כדעתך כי הוא אמתת הויב אשכח חלק נכאש ע' הויב כי אין אמת' הויב לכל הנמצאות וולתו כי ההויב הוא הסובב כל הנמצאות והוא ית' לבדו אמתת ההויב ולפיכך נתיחד לו שם ההויב להורות על אמתתו ואין וולתו שותפות בשם זה. ואחר שעוררנוך על זה הכלל שמור בכל מקום. וכאשר לבוונתו הרי שאמרו כי כל הנמצאים חלקים בהויב כי כד הרי המלאכים שהן עליוני המעלה אשר נביאים חלק הויב הן ולא כלל הויב שאחר שנכאש וולתם עשיאות נגלים ובנאותיהם ומביאות הארץ ובנאותיה הרי המלאכים אינם כוללין כל ההיות וולתו מה שברך ללהם ומה שראוי להם מן ההויב והם יקחו חלקם. ומאחר שאי' כלל כל ההויב וולתו שמה חלק ממנה היאך יוכל להתכלל ויסובל הנמצא הקדמון אשר הוא אמתת ההויב והוא כולל כל ההיות כולם. וכן הגלגלים כולם וכן השמים ושמי השמים הרי הן חלק מן ההויב כי וולתם נמצא הויב כשם הויב המלאכים שהיו גדולה מהויתם וכשם הויב השפלים שהיו הויב וולתם. ואם כן הרי גם השמים ושמי השמים אינם כוללים את כל ההויב וולתו שהן חלק מן ההויב. ואם הם חלק מן ההויב היאך יוכלו לכלול ולסבול הנמצא הקדמון הכולל כל הנמצאים בהויב וכולם אינם כוללים

אותו. אשכח כי הרי השמים ושמי השמים חלקים מן ההויב ולא כלל הויב ולא אמתת הויב והחלק אינו נושא אמתת הכלל. ואם כן הרי השמים ושמי השמים שהן חלק מן ההויב לא יכללו את הקדמון אשר הוא אמתת ההויב וכולל כל ההיות. ולפי זה הענין נאמר הנה השמים ושמי השמים לא יכליך ובאמת כן הוא כי כשם שהחלק אינו נושא את הכלל וכולל אותו. ואם כן הרי לך מבורר בביאור נעים זה הענין הנכבד. ואם תאמר הרי כל הנמצאים כולם בהיותם בכללים יוכלו לסבול. הלא הודענוך שהמלאכים שהן עליוני המעלה אינם כוללין אותו ותראה שיבטרו עמו השפלים להשלים חסרונם זה אי אפטר. ועוד כבר הודענוך כי הוא יתברך תשלום ההויב ואין כל מה שולתו יתברך תשלום ההויב כי הרי הוא חזן להיות כל הנמצא וולתו תשלום ההויב היאך יוכל לסבול ולכלול ההויב הכולל את גולם זה אי אפטר. ואי' הרי לך מבורר מכלל אלו העניינים אשר ביארנו אמרו הנה השמים ושמי השמים לא יכליך. והוא הדין לכל הנבראים אשר בעולם כלל ופרט כולם פרט הן לפניו והוא ית' כולל את כולם. ואחר שביארנו זה הפשוט נאמר לביאור שאר עניינים. וענין מה שאמר הלא את השמים ואת הארץ אינו שלא נאס ילוד כי כד הרי כבר ידעת שאין בעולם ריקות וולתו שביאות מכל הדברים שהנביאים יתברך. ומאחר שהנביאים ממלאים השמים והארץ מאמתת היותם נמצאים בהויב הן ממלאים אותם וההויב היא הממלאה את כולם והסובלת אותם ובהיות כל הנמצא בהויב מקבלת מלוואו הרי הוא יתברך ממלא כל נמצא. ומה שאמר הלא את השמים ואת הארץ אינו מלא באמת כן הוא בהיות כל הנמצאים בהויב הנמשכת מאמתת היותו ממלאין את השמים ואת הארץ זה אמת אין בו כד הפך. ואם תרצה לביאור ענין זה בהיות הויתו כוללת שמים וארץ ומה שבהם וחונה להם מה טוב ומה נעים. מכל הנביאים כן הוא בהיותו יתברך ממלא את הכל. ומדוך זה תוכל לדעת שלא כל הארץ כבודו. וכבר ידעת כי כבודו הוא פוד שמו כבוד שם כבוד מלכותו לעולם ועד. וימלא כבודו את כל הארץ והויב שהיא אמתת שם כבודו ממלא. כל הנמצא מאמתתו וממלאיתו ועניינים אלו פוד עשוק הן. ואם כן ישר לך להתבונן בכל מקום שתמצא עליו יתברך היותו ממלא את הכל כי באמת כן בהיות ההויב ממלא כל נמצא. ומדוך זה אשר עוררנוך יש לך להתעורר על כל מקום שתמצא דול מפליגין במהלליו שכל דבריהם כנויין על שורש אמת. וכן מה שאמרו הוא מקום למולמו ואין עולמו מקומו באמת כן הוא כי ההויב הוא מקום לעולמו בהיותו סובבת הנמצאים ואין בעולם מקום להיותו ומה מבורר כי אין ההויב בריבה לכל נמצא ולכל נברא וכל הנבראים בריבין אותה. ובכל העניינים אשר התעוררנו עליהם אנו נכנסים לחקירת אמתתם שכה שמו השיוחד יתברך בהיותו נקרא ילוד יתברך שמו וזכרו ושמו השיוחד לו הוא חמיד עליו יתברך שכל כד שעדותו הוא ברך להשגחתו וכולל מקום ולא לענין הפליג בכל התורה כולה ברך שם כבודו ויקרא בשם ילוד. אינו ילוד הוא שמי וקדשתי את שמי הגדול. הנה ילוד נכבד וגו'. והיה ילוד אחד ושמו אחד וכל תפילתינו כערכות עליו עשה לשען שמך. וכן כל היסודות כולכ ושמו את שמי על בני ישראל. וכבר ידעת כמה הפלות וכמה עניינים וכל תורתנו שיוסדת על שמו הגדול יתברך. ולפיכך בריבין אנו לדעת בכל מקום אשר נזכר את שמו הגדול הכללים הגדולים השורים על אמתתו וזאת תשלום הכוונה בכו בהיותו יודעים אמתתו טכח שמו הגדול המסור בידינו ואו נוכל לייחד אותו ולהשליכו בלב שלם בהיותו יודעים אמתתו טכח שמו הגדול שאנו סוכיכים לאיזה כוונה היא הולכת ואונוהיה מייחד לייחוד העתיקד כמו יודבק באהבתינו. ויתקדש שמו הגדול על ידינו. וידוד אלקינו ירכנו. ויורנו הדרך אשר נלך בה ואת המעשה אשר נעשה.

שער בביאור הבדל בין אמת שמות הכללים :

דע לך אחי שהעולם תמצאהו כחלק בתכונות הצורות
נחמשה דרכים אשר שתזכר כוכל לבאר ולאמת סוד
התמלקות הצורות כלליות ופכטיות וכולם במערכת סוד
האלפא ביתא בדרך הזה :

עצם כללי עצם פרטי עצם המקרי

עצם הכללי דע לך אחי כי השם הנקרא עצם כללי הוא
הנקרא כפי הפילוסופים סוג ועצם כללי
הוא מיניס דביס כשואים במאשר אחד והכני רובה לבאר לך
אלו העניינים בדרך אותיות היות עצם כללי כאלו תאשר אותו
שהו עצם כללי הכולל כל האותיות שהם חלוקות במיניה וסוד
עצם כללי הוא כלל האלפא ביתא בדרך זה שאנו נכנסים
לחקירת כל האותיות לך כלל כזה :

אב גד הו זח טי כד למסגן סע פף צץ קרשת :

לכל האותיות אנו קורין עצם כללי כמו שהיינו קורים בכל
המציאות עולם על דרך הכלל ובה השם נכנסים כל
פרטי העולם שתיס ותיס דוממים נכמים ושתנועעים וכל
שאר השייכים וברך זה כוללים האותיות עצם כללי והוא סוד
סוג וכמו ש תמצא חיים עם כללי ככללי כאחד אדם ובהמה
דגים חיות ועופות והרי שם חיים הוא עצם כללי בדרך זה
ואם כן הרי לך שבאר זה הענין במעט דבר :

עצם פרטי דע אחי כזה השם הנקרא עצם פרטי הוא
הנקרא כפי הפילוסופים מין כלום התמלקן
השייכן מהכלל כמו שאמרנו עצם כללי חיים שהוא השם הכולל
אדם ובהמה רמש וחיות ועופות ודגים חיים כולל אותם עצם
פרטי חיות או בהמה או אדם או אחד שן השייכים כולם הכללים
בעצם כללי והנה רובה לבאר לך הענין בדרך האותיות
מאשר שכללנום בעצם כללי כחומר ולפרשם בפרטי בהיות
האותיות נחמם תכונות אשר להם אההע מין בומף
מין גיכק מין דטלבגת מין זס צרש מין :

בהיות שייני האותיות חלוקים אלו מאלו אנו קורין אותם עצם
פרטי כי שייני האותיות שהן תמשה פרטי הנאכל כל אותיות על
דרך הכלל מכללית הנדל המיינים אמנם אחיה שם שייני אחד
או בומף או דטלבגת או זסלבגם בכל אלו השייכים חלוקין הן וכמו
שתאמר מין האדם או בהמה או העופות או הדגים שהן שייני
ידועים מהכלל שתאמר על כולם שהן בעלי חיים או נכמים
וכמו כן זהו הדרך כי השייכים חלוקין בהם וכאשר תראה
המקורות טשונים כך תראה היסודות שבהן משויכים וכאשר
תאשר אותיות כאלו תאמר שביאות כי האותיות סיבלות כל
המציאות ובהם המציאות נמצא שם לקרא לך ברפליהם
לא תדע אשתת וכל דבר שאינו שם אין שם מציאות וזהו דבר
ברור ואם יש לו שם אינו נמלט מדי האותיות כי האותיות הן
יסוד כל שם וכל המחודשים אינם נמלשין מהיות האותיות
נושאות אותם ואם כן האותיות נושאות והן יסוד כל העולם
ובאיה הנהו מציאות אם אין שם אותיות והרי האותיות כלי הן
לקבל הנשואים כולם שאם תרצה לומר מלאך אפי' בשבעים לשון
אינו נמלט מדי אחיו ואשתת מה שנסבא במעלת האותיות
שעידות עליו וכן בגלגל וכן כל הדברים המחודשים כולם
אינם נמלטים מן ידי האותיות כי האותיות קובעים להם מקום
ואם יש אותיות יש שם מציאות ואם אין שם אותיות אין שם מציאות
ואל הרי כל המחודשים כולם נשואים שן האותיות והרי האותיות
הן השעלן ואם כן התבונן אחי בהיותנו חולקי ענייני

זה השער וסופכים אותם על האותיות כי האותיות הן יסוד כל
השאר ואם תאמר למעלה שאין שם חיתוך אותיות דע
לך כי בוונת האותיות והצורות השכליות קבועות בהם ואם כן
הרי האותיות נושאת העצמות כולן ככה שהכליות מאותיות
בסוד שם ההיות כי מכל הנמצאים אין לשום דבר מציאות בלתי
מציאות האותיות שאם אמרית יהיה דבר פלוני הרי האותיות
כלי לאותו דבר ואין לכל הנמצאות כולן איפשהו קיום בלתי אלו
כב אותיות וכל המציאות כולן שתנהג בין במציאות בין בהיותו
כי תדע לך באמת שאין דבר מכל הדברים נמלט מהיותו
נשוי ושתגלגל באלו כב אותיות ולפיכך בקראת התורה
יסודית התבונן סוד אמנם נתיעץ בתורה וברא העולם כי
התורה ראשית החפץ היתה במאשרו ילוד קנני ראשית
דרכו ואמר וזהיה אכלו אטון דע לך כי באותיות אטון
כל המחודשים הן שאין דבר איפשר המציאות בלתי מציאות
האותיות ואם כן כב אותיות הן יסודות כל המחודשים כולם
ובהן מתגלגלים ואינם נמלטים מידם כריכים אנו לדעת כי
הכלי התכוון ויסוד שר המחודשים ולפי זה נדעך תדע
לך כי האותיות הן ראשית החפץ והם כלי לכל התכונות ויין
לתכונות קיום אלו תמכסם האותיות והאותיות ידענו באמת
שהן המציאות מאשר שמו הקדשן יתברך שהוא שם ההיות ושם
ההיות לבשו האותיות כורה כאמרנו ילוד קנני ראשית דרכו
התבונן כי ילוד הוא המציאות האותיות והן נמלשין עמידות עליהן
שהן מחודשו בהיות נקרא אותיות שלשן האותיות הגידו וכן אמר
שומר אתא בוקר כלומר שהן באות עכשו וסחודשן הן כי כל
דבר שהיה בא עכשו סכלל שקודם לכן לא בא אס כן נקראו
אותיות שם מציאות ושתדע לך איך התבונן אחי בהיות האותיות
כלי לכל התכונות והנמצאות נשבי חסריהם ואלו נמשכים בהן
בכל דבר מאשר שהן יסוד השכל הסמוך לכל המחודשים נחמד
למה שהיינו נוונאמר דע כי עצם פרטי באותיות הוא בהיותו
שייני המקורות חלוקים בהן והרי הפרט נדלשן הכלל כי
הכלל הוא אותיות הפרט מייני האותיות וכן הוא בשאר הנמצאות
תאמר מציאות שם כללי ותאמר אדם ובהמה שם פרטי וכיוצא
באלו בהכלל המייני אשר נמצאות כמו הנדל המייני אשר
באותיות ואם כן די לך במה שעוררנוך על עצם פרטי :

עצם פרטי דע לך אחי זה השם הנקרא עצם פרטי הוא
מורה בהפרד המין החומר זהו מה בהכלל הברור
כבו שתאמר במין אחד שהוא אדם ועצם הפרטי כבו איש ואשה
הרי השם מפרד בין איש לאשה והוא מין אחד שאיש ואשה
שניהם אדם כאמרנו ויקרא את שםם אדם ביום הברוא וכן
במין תוכל לומר שור או כבאו שזוכין נקראין במין אחד
והוא בהמה אמנם עצם פרטי חל בהם והוא השם וכן
חיה תוכל לומר אייל וצבי והשין הכולל חיה וכן תוכל לומר
לאייל רמון תמר תפוח והשין הכולל אייל ואם הרי לך אחי
שבאר עכס פרטי שהרי נמשך אחר עצם פרטי שהוא השין
ואחר עצם כללי שהוא סוג והרי שם משה בעניינים אחר
והכולם נשואים בעצם כללי ובעצם פרטי ובעצם פרטי
ואמנם בהיות עצם פרטי במין אחד הן האותיות כי כיד כגון
אההע שהן פרטי אכל כלל האותיות ואההע מין אחד בהיותו
מסקור אחד אמנם העצם הפרטי אשר חל בהם הוא הנדל
הצורות ואף על פי שהן מין אח כאלו תאמר אף חית דא
עין הרי אתה מדביל במין הנדל הצורות ויתפרדו איש מעל
אחיו וכן אפילו במין אחד בלדם תוכל לומר ראובן שמעון לוי
יהודה אעפ שאין אלו שן הענין אמנם היסוד אשר נשכס
הפרט בהיות שם המין אדם חל בו עצם פרטי איש ואשה ונחיה
איל וצבי וחסור ונכמה שור או כב או צו והוה לך האותיות
ששכי אההע מין אחד פרטי שן הכללי וענין אף חת
הא

ה'א עין עכס פרדי הל בעכס פרטי ואס כן די כסה שרסונו
עכסיו ונחזור לשאר :

עצם האישי דע לך כיוה השס הנקרא עצם האישי הוא
המורה על מדר עכס פרדי כינד הרי

מאמרו בענין האילן בעכס פרדי תסרו ויתו ועככס תאמר בתפ'
גונן ותאמר כוית מוסק ותאמר בעככס כוכר' ושלשת אלן

הלכות שפנין אסיפה בהיותם אופמים פינות האילנות' אמכ'
בהבדל עכס הפרדי כך בהבדל עכס האישי' וכן סוס וחמור

שניהם מין בהשפסום דוהר חמור כוער כפי הבדל עכס הפרדי
כך הבדל פגולת עכס האישי' ולשון אישי כלומר אמתת השס

הטפל על כל איש ואשה מכל אישי הנמצאים' וכן מין האדם
ראובן ושמשון גדול כפעלה ובחכמה רבה אלפי אלפים משמשון

כשהוא מדבר גודע שהוא משכיל' וכמה מדבר כודע
שהוא מכל בהיות עכס האישי הל כפי המעלה וכפי האישי' כינד

הרי שתשמע קול דוהר תדע שהוא סוס' וכן קול כוער תדע
שהוא חמר וכשתשמע לשון כוכר' תדע שהוא בעככס

וכשתשמע לשון מוסק' תדע שהוא כוית' ובדרך
זה הוא עכס האישי' אמכס בהיות זה הדרך תלוי באותיות

בסוד עכס האישי כגון שתאמר א' ותאמר ח' הרי הבדל עכס
האישי ביכיס כ' אף על פי שניהם משקור אחד מבדיל אתה

בניה' ו' כפעט קלית א' ו' ככדכד ח' ו' מוטובה טוה בקריאתה
בהיות האישים שטוכים והרי עכס האישי משמש הל באותיות

שאלו תאמר א' ותאמר ח' ותאמר ו' ותאמר ע' הבדל
גדול יש בקריאת' שלא ראוה כדאוה כי כל אחד מן האישים

הבדל יש בין הקריא' כמו שאמרו בענין כוכר ובענין מוסק' וזהו
הענין בעכסו בהבדל הקריא' ששון ובבדל הכור' כמין' ואכל הרי

הענין מבואר בסוד עכס האישי' וכשדומה לי כי די לך כזה :

עצם המקרי דע לך אחי כי השס הנקרא עכס המקרי הוא
הטוכים על היותם כוית כודעיות במקרי ת

האדם כינד הרי כורת האדם והבהמה והחיה והעופות מקרים
גופלים בעכס' ואמכס כי מקרה כורת האדם תאמת הבדל

האדם ומקרה כורת הבהמה תאמת כורת הבהמה' וכן מקרה
הגורה בעכס החיה והעופות תאמת כורת הסיני' ואס כן

הרי עכס המקרי תאמת מניאות מה שהוא כו מקרה' ותדע לך
כי מקרה הגורה בעכס מין מקרה זה כדל מן העכס כמו מקרה

השחרות כופת ומקרה הלכן כהמלה אס לא יפסידו' כורתס
בדרך ערוב' וכן מקרה החוס מן האס איכנו כדל כי הוא

אמתת כורת האס' ומשכניהו בענין המקרה בגורות תוכל
לבדוק בהן אשר לכן לכן ואשר שחור שחור ואשר ירוק ירוק

ואשר ירקרק ירקרק' ואפסם כי יש מקרים הוים פעם ומתכעלין
פעם כמו המקרי' שאינם טעניים בכורות' כמו הכובעים כגד

הנכע במקרה כו כי כפעם עבר ופעם מתקיים' וכן מקרה
התנועות כאלס פעם עומדת בקיומה בהיותו מהלך ופעם

פוסק בהיותו עומד' ואס כן התיכון סוד עכס המקרי ותראה
יסוד' ואמכס בהיות עכס המקרי שנתו הוא היות מקרה

כמה שכן ככתבות' והנכע מקרה שנתו כגורת האותיות' ו
ואס כן די לכל משכיל כמה שנתו ררנו באלו העניינים ומתוכן

יכול כל משכיל להבין האותיו' והרי אלו חמש העניינים אשר
אמרנו כוללן ענייני השניות וכולן עניינים כמשכים זה

אחר זה' ואלו הן אשר בקריאים על דרך יסוד הביאור עכס כללי
עכס פרטי עכס האישי' עכס המקרי ודרך ביאורם והו עכס כללי

כולל כל כומאים אשר כזה ככללן אדם ובהשפעה ודגים וחיו ועופו'
וכן עכס פרטי שתבאר בו פרט הבומחים כל אחד למי שיכונ מיני

במחים ומין אדם ומין בהמה' וכן עכס פרדי שתבאר בו הפרוד
מבין כל מין ומין כינד מיני במחים תסרו ותפוח' מיני אדם איש

ואשה' וכן עכס האישי' שתבאר בו מעלת כל איש בהיותו כדל
במין כמו רכיבה כאלס כפסוק רגלים וישיבה באשה' וכן עכס

התכונות זו שווי' ואכל די כמה שרמונו כשער זה' והכנו ככמים
בחקירות שאר עניינים כפי הישגה כעה :

שער בביאור אמתת ס' ני שבו עשרת הדברים :

דע לך אחי שמדך האל' כי השער הזה שאלו ככמים
בחקירתו הוא שער כפלא' והוא שער השמי' וזה השער

יתבאר לך אמתת הר סיני שהתורה נתנה בו' ותדע לך כי הר
סיני אמתת יסודו הוא יסוד השס השייחד לרבי שמושו אשר כהס

אלו ככמים בחקירת אמתתו' דע לך אחי כי השמוש שאלו
משמשים באותיות יוד' הן עשר אותיו' אשר בהן ככללן כל

השמושין יוד' אהיה יה' ואמכס כי משמכת ככונה יש הן
על מדרה המוכרח בדרך זה שנבאר יהוד' יהו' יה' ואס תתבונן

כזה השמכר' תאמס' לך היסוד האמתיות תראה כי פלר המוכרח
הוא זה הדרך שערך כוד' ואין לך לנטות ישין' ושאל' וכבר

ביארנו העניינים למשה' אמכס כריכס אלו להכנס לאמתת
חקירתס כדי שיתבאר למשכילים מה היתה השגת הר סיני אשר

בו קבלו עשרת הדברים וברך זה אלו ככמים לחקירת השכל'
יד' וסוד מביינו הראשון המוכרח כו' שזהו עשרים וששה טוה

עשרת הדברים' ואמכס כי כדרך אתה לדעת שזהו הסיסין
המוכרח המורה על כו' אותיות אשר בסוד שמוש ההויה

הכוללת כולה כסוד יוד' אהיה יה' יוד' ה' ואו' ה' א' -
יוד' ה' ואו' יוד' ה' א' יוד' התבונן אחיות אתה

יסוד שמוש אותיות טהס עשרים וששה יסוד עשר אותיו' שסודס
עשר' הדברי' כי והו סוד עשרי' וששה' ואס תתבונן כינד השמונה

שתגלגלת יתגללו לך חקירות עבמות והכנסתו' כששה עניינים' -
אמכס עכין אלו העשרים וששה אותיו' הן אמתת סיני על כל פני'

ובאמת כי כריכס אלו לדעת אמתת לו' העניינים ראשון ראשון
ואחרון אחרון יוד' הוא יסוד כל היסוד' וקדשן לכל הקדשוני'

שאין שי שיקדשנו והוא קודס לכל ומשפרו' תמאכס שהוא כו'
שסודו עשרים וששה והוא המכולל עשרת הדברים הנשכאים

מאמתת יוד' יהו' יה' י' - שהן סוד עשרה אותיו' וסוד עשר
אותיו' כסוד ארבע וסוד ארבע יסוד עשרים' וששה וכולן

לכך אחד לה' ובמחוגה אחת כולן חוגנים ולסס השייחד הן
חוקרים בדרך' ילוד' הוא הנמשא עשרים וששה אותיות הנכללן'

בעשר פטריות יוד' יהו' יה' י' שסודס כרמזים היות עשרים
וחדים וששה כושאים עשרת הדברים כמו שתראה יוד' כושא

יוד' יהו' יה' י' לא פחות ולא יותר' ואמכס כי עשרים וששה
אשר עשרת הדברים באשרין כהס כסוד הר סיני אלו הן כפי

גורתן הר סיני יוד' ה' ואו' ה' א' יוד' ה' ואו' יוד'
ה' א' יוד' : קל' ואלו הן אותיו' סיני אשר בו נתנו עשרת

הדברים בדרך עשרים וששה' והסוד הכולל מעמד
סיני וסודס עשרת הדברים הנאמרים בו הוא לך היות שס

השייחד יסוד כל שמוש ההויות ולא כפעם שסודס עשרים וששה
כושאים עשרה בהכרח יהוד' בו כושא עשרה יוד' יהו' יה' י' -

ואס תתבונן כו' השמונה הגלגלית יתבאר לך אמתת הר סיני
ואמתת עשר' הדברי' אשר בו כמס' הן לראוה הוא סיני לראמר

בו עשר' הדברים כשו' שתראה היות כו' אותיו' להיותן
כושאיות עשרת הדברי' כסוד ל' אותיות וכסוד עשר' ואמכס

כי כבר ביארנו למעלה בהיות עשר נמשכו מארבע ובהיו עשרי'
וששה כששכות שעשרים וארבע כסוד מסיין ילוד' כו' כמשכות

מעשר יהוד' יהו' יה' י' יהוד' יוד' ה' ואו' ה' א' יוד' ה' ואו' יוד'
ה' א' יוד' הרי כו' כתלים כששעה' אמכס כי עניינים אלו עניינים

עשוקי' עד מאד' ובחדרי מרכבה כמכאים' ולפיכ' כריכס לכאר
אמתתו כפי שלא יכעלו כהס אכני לכ לא שימאכו החפץ העליון

בדרך האמת ובאמ' כי כבר אמרנו למעלה כשער ההויה בהיות
אלו השלשה דרכים טהס ילוד' יהו' יה' י' יוד' ה' ואו' ה' א' יוד' ה' ואו'

יוד' יוד' ה' א' יוד' שסוד' כו' עב' קל' כתלים כפסוק א' הכה ילוד'
כוכב על עב' קל' ובא עברי' ואס תתבונן בענין זה יתבאר לך האש'

כי כו ע'ב קל' בולם נאחזים הן מלת כו כי מלת כו תפארה
 אמתת קל' ושאר שכן יס' לך להתבונן בוד אמרו והר מיני עשן
 בולו מפני אשר ירד עליו ילוד כי בהיות השם השיוחד לו יתברך
 הויה לבד היא המעלה של יתברך שאין לו ירידה אשכס בהיות
 השם משתמש בשאר לשונות כבוד סיני הרי ירידה ככללת בו
 שאין אמתת איתו סיני באמתת איתו הויה ואכ"פ שכולל אלו
 לו ואם כן התבונן מהו סיני שאמר בו ירידה בהיותו
 מתקרב להשגה האנושי ואין בשכל האנושי יכולת להשיג אמתת
 הויה הכין להם סיני ביאור אמתת עניינים מתקרבים לאמתת
 ההויה ולא תכלית ההויה כי אין שכל האנושי יכול להגיע לתכלית
 אמתתו ולתן על בד הערכוב כי באותיות סיני ערכוב אות ד'
 שאיננו מכלל אותיות ההויה וא"כ התבונן בהיותו מכלל
 אמתתו על הר סיני כאשר בו ירידה בהיותו מתנגס להשגת
 שכל בחומר וחומר לשכל איננו משיג אמתת השכל בלתי
 תערובו דבר אחר ולפי היותו השם השיוחד שהוא סוד הויה
 והנודך להתגלות להשגה האנושית כבוד סיני שיטבו תערובת
 בלתי הויה כאשר בו ירידה ועליון האסתיה הויה בלבד ולפי זה
 הדרך תדע לך הסוד שאמר וירד ילוד על הר סיני כי עליו
 בהויה וירידתו בסיני ואם תבונן יתבאר לך סוד גדול
 מסודות חדרי השכל שאין הכל עניינים ולפי זה הדרך התבונן
 בכל מקום שא"כ בו ירידה כי בעת שרובה הלודיע אמתתו ירידה
 היא לו שהשמיני לא ישנו ולתי באכנעו הרגש ואמתת מציאותו
 אינו נכנס לכלל שאר הדברים שכלים כל שכן היותו בדרך הרגש
 ולפי הדרך התבונן סוד וירד ילוד על הר סיני כי יירד הנאמר
 בזה העניין בהיות מלת ירוד כעתקת למלת סיני וכפי היותו
 מתקרב להשגה האנושי הנוכך לאמצעות סיני כ זהו סוד קל'
 הכרסו כבוד כו אותיו שמדום עשרים וששה הכשואות
 כבוד עשרת הדברים ואם כן התבונן באמתת אלו
 העניינים הנכבדים אשר העינוכך עליהם ולא יעלה בדעתך
 שהוא יתברך עולה או יורד חלילה וחס אמנם עליו בשם הויה
 וכשרובה להתגלות מתוך שאר המשכות אלו ולפיכך כאשר בו
 ירידה בהיותו מתגלה בהתקרב השמינים לאמתתו והם על בד
 הקורבנה משיגים לא על בד תכלית אמתת ההויה ואי היא
 עלייתו וזו היא ירידתו במערכת שלה וזו במערכת שלה
 ולא יעלה בדעתך שהויות יש לו ירידה ועליה חלילה חלילה
 ואם לעבדיו השם השכלים אין להם ירידה ועליה כש למי
 שהמיני אותם מאמתת עליון יתברך ואין מעלת העבד דושה
 למעלת הרב ואם העבדים הם כבודל העליון כש האדון
 השמיני אותם מאמתת כבודו והנשוא את כולם ואם העבדים
 כך מקויותה דן את הרב ואם כן ש'ך אחי לדעת את
 האמת כי הוא יתברך אינו אוחז מקום שהרי הוא מקום לכל כמו
 שאמרנו למעלה ואם הוא מקום לכל המציאות באויה מקום
 יהיה עולה או יורד שהרי הוא מקום לכל ולפיכך אי אפשר
 לו ירידה ולא עליה והאמת מה שאמרנו כי העליה שלוית
 בהיותו מתנשא בשם ההויה והירידה כולו בהיותו
 מתנגס להשגות ואין ההשגת ששגות אמתת ההויה
 כמות שהיא ולפיכך כשהוא מתנגס בדרכים קרובים
 לאמתת הויה כדי שיובלו הנמכאים להשיגו בדרך זה ובצניוה
 היא היירידה שלו כומר היות השפלים משיגים אותו ובהיות כל
 מה שאלתו משיגים אותו כאשר בו ירידה שהרי ירידתו ויריעתו
 מתקרבת בשפלים ובהיותם מתקרבים אינם יכולין להשיג
 אמתת שההות כי אם בשאר דרכים וכפיוה הדרך תפאח
 בוד כל ירידה ועליה שאמר בו יתברך לא להיותו עולה וירד
 חלילה וחס כי העולה והירד במקום גדול ממנו עולה או
 יורד אמנם הוא יתברך אין לו מקום והוא מקום לכל באויה
 מקום יעלה וירד שאמר שהוא המקום הכולל ובו יתברך
 יתיישבו כל המקושות ושוה הדרך שאנו כביאורו יש לך
 לדעת הסוד שאמר בענין וירד ירוד על הר סיני כי עלייתו

בקרן יח וירידתו בסיני . ודע לך כי סיני כשואמר
 הוא סוד עשרים וששה שאלו הן אותיות סיני ונתון
 עשרים וששה כאמרו עשרת הדברים שהנכתר תורה
 ואם כן הרי לך עשרת הדברים ניהלים נתון עשרים וששה שאלו
 הן אותיות סיני ואחר שכן התבונן אחי מעלת הר סיני שבו נתנה
 עשרת הדברים שכן כוללן כל התורה כולה והתבונן אחי
 ענין המולם שראו יעקב במראה הנכונה כי הוא אמתת סיני
 ששם והוא אשור והנה ירוד נכב עליו ודע כי סוד סיני
 הוא בעצמו סוד סלם שראו יעקב ונסיני כאשר וירד
 ירוד על הר סיני על ראש ההר וכסולם כאשר והנה ירוד נכב
 עליו והתבונן כינד היה סוד ירוד נכב עליו על סוד סלם
 בדרך כו אותיו שלו סוף סוף סלם . וכל מה שאנו בענין
 סיני יש לדעתו בענין סלם הוא למלאכי החץ וכמדומה
 לי כי יש די לכל משכיל בעניינים אלו שרמזו בסוד סיני
 ובסוד סלם ובסוד עשרת הדברים כאמרו על הר סיני
 ויש לנו לחזור ולהתעורר על שאר חקיות הר סיני מה היתה
 ההשגה שהשיגו בו אשר עתוכה ראוי לקבל את התורה בהיותם
 משיגים אמתת עניינים שכלים פנימיים ולא מעט השיגו
 והתבונן כינד השגו סוד אמתת עשרת הדברים כי השגת
 סיני והשגת עשרת הדברים כולם תלויין הן כבוד השם השיוחד
 ואי אפשר וזאת זה הלך תראה באמת כל הדברים אבכי ירוד .
 ואמנם כי קודם הים לי לרוד עך מהו השופר שקולו מתחוק
 באותו המראה . תדע לך באמת כי השפר הנאמר בסיני על
 כל פנים שרף . התבונן אמרו כי כל שופר אשר תמארהו
 בסיני חסר הוא בלתי אות ר' ואם אמנם שאר שופרות
 בעלמא מלאים והערכת שופר תרומה בזה הכיפויים תעבירו
 שופר מלאים אמנם בעשעש שופר סיני תדע לך כי כולם העבירים
 וזהו סוד השר הכקרא שרף בתחלה וכאמ' וקול שופר חזק מאד
 ואחר כך כאשר יהי קול השפר הולך וחזק מאד . ואחר כך
 כאשר וכל העם רואים את הקולות ואת הלפידים ואת קול
 השפר ואם כן התבונן אחי סוד הענין כי אומר יהי קול
 השפר הולך וחזק מאד וזהו יהי קול השרף הולך וחזק מאד .
 ותדע לך אחי כי כל שפר הנאמר כמעט הר סיני שרף הוא
 השר הנאמר בו ויעק אלי אחד מן השפכים וזו השר הממונה
 על המראות השכליות כבוד היותו מיי שנגלה להם במאמר
 רבו ואם כן תדע לך כי שפר הר סיני שרף שמו ונני
 רשף יגייהו עוף עופפים כאמרו יעקב וכאמרו ויעק אלי אחד מן
 השפכים כי שפר זה שרף שרף להבין כי שפר . ואם
 קיים לך להתבונן הענין הזה כי וזאת הסבה הראשונה אין לכל
 שרף כח פשר ורגשו משיג ר' פ' כי ככל מה שזולתית'
 דבר והפכו . ותדע לך כי שפר סודו שרף וסודו ש'רף
 הפכור פ' ש'סוד פ' ש'ר ש'ר ש'ר ש'ר ש'ר ש'ר ש'ר ש'ר ש'ר
 ומתוך השרף תמכא השרף וזי כזה ואחר שהתעוררנו
 על אלו העניינים יש לך לדעת כי זהו השפר אשר נודע שהוא
 השפר הממונה על התורה שהיא אש כאמרו פמיכ: אש דת למי
 ואחר אשר ביארנוה יש לך להתבונן כי השר הממונה על התור'
 שרף שמו ואין ראות לכל המשכילים להתבונן אש לא יקבלו
 סיוע מאת השר הגדול הממונה על הסוד אשר היא אש
 התורה . וכן תדע לך כי מתוך אמתת הר סיני ש'רף
 מלכי המלכים . וכן תדע לך מאמתת מדבר סיני
 ש'רף אמתת מדבר סיני . ובאמת מדבר סיני ש'רף אמתת שמו
 יתברך שהוא שלום כאשר ויקרא לו ירוד שלום
 וכנותיו אשור כסכת שנת ויקרא לו י' שלום כלומר שש
 של הקדוש כבוד הוא שלום . והכן זה הענין הנכבד
 אשר אנו כביאורו ומסנו יתבאר לך כמה
 עניינים וכמה סודות כוראים ודי כמה
 שרמזו לכל ששכיל בעניוה .

חלק שני דם
עיר בכ אור היות תנועת כב' אמות יא של יא :

דע לך חמי ישיך האל כי סחית כב' אמות הוא אית
ד' אב גדרו זה ט' כ' סחיתו הסחיתו חות' למס' נ
סע פפ צץ קר שת' וכסבל אלו הסחיתו ענא יא יא
ובנתוך ככ' סחלו סח הכחיתו ענא סחיתו פה יא נוספת
פיד בדרך אב סחלו הנראשי החבאן ותפלת חבי הראשון ד'
נראשון כתיבו אל' הרי יא נוספי על ד' והרי הכנין ככ' אה
ואל' הן ככ' יא אל' כס' נוסף וקח ענין כס' : ואם
תתבונן חמי התבונן יא ככ' יא סחיתו ככל תנועה ותנועה
ואשכח כ' כתיבן אלו לעורך על היותו הענין אשר אלו
כפי אורו כג' סבואר כסמור אחרון סכוחתם ספר תהלות

ותפלתו סחיתו סחיתו עניינים סמורס מוד הכנין והפעולה
והתנועה ואלו הן הללויה הללויה אל בקרשו הללויה
ברקיע ענין ככ' אמות סמכא מוד חבי הסס עהו יא כאשר
הללויה וזה הפס הככלל בחלקים : אחר כך תפלת מוד הכנין
בענין שהוא אל' הללויה אל בקדש : אחר כך מוד ענין התנועה
כמוד הללויה סקדשו הללויה הוא מוד אקיס אל' ולכך תפלת
הללויה הללויה סקדשו הללויה הוא מוד אקיס אל' ולכך תפלת
אל באקס להיותו נוטה פעמים לפעולה בשם אקיס ופעמים
לתנועה בשם אלוה' ואל' סבואר מוד הללויה הללויה אל' הללויה
בהיותו שלשתן מסוכסוה מהו כלי לעורך על הענין כתיבאר
כוכניו ככ' אמות לכאר כל האלפא כיתא כבוד הסמור קודם
כתיבאר ככ' אמות יש לנו לעורך כהיות יא על אלו אשר סמור
הללויה הללויה אל בקדש הללויה כון בענין על סדר האלפא
כיתא בענין שאמרנו לעלך דע כי הללויה הוא מוד
הכנין בדרך אב בחג דנ' ה' והרי לך מוד הללויה : וכן
הללויה הוא מוד התנועה בדרך מוד א' בשג ד' ד' והרי
לך מוד הללויה ואל' כשאר באקס הללויה אל' סחיתו סמור
מוד תפלת היות החלקים סחיתו פעמים זה עס וזה כי הללויה סמור
החלקים הללויה אל' סחיתו כבוד בנין החלקים הללויה סחיתו
מוד תנועת החלקים כי כענין אל' ולפעלה סמכא החלקים
תנועתם סמכא יא יא כדרך זה :

- הללויה והו מוד הכנין לחלקים כבוד אט בוד
ג' ד' יא יא תולה כרת כ' :
הללויה אל בקדש והו ראשית תנועת החלקים
בדרך יא נוספיס על כ' אל' :
הללויה ברקיע ענין והו הדך כהיותו תנועת סס ה' ד'
סמור יא ענין במ :
הללויה בגבורותיו התבונן ותראה הו סמורו יא
לעולם כתוסף בתנועת ג' :
הללויה כרוב גרלו התבונן סחיתו הגלגל לעולם כמוד
הו וכן כתוסף כמלת דם :
הללויה בתקע שופר התבונן חזרת הגלגל לעולם כמוד
הו וכן כיתוסף הע :
הללויה בגל וכנור התבונן כהיות הו כתוסף וכחזרת
הגלגל כמלת ופ :
הללויה בתוף ומחול התבונן כהיות הו כתוסף כהיות
הגלגל כמלת דץ :
הללויה בבינים ועוגב התבונן כהיות הו כתוסף כהיות
הגלגל כמלת חק :
הללויה בצלצלי שמע התבונן כהיות הו כתוסף כהיות
הגלגל כמלת שר :
הללויה בצלצלי תרועה התבונן כהיות הו כתוסף
כהיות הגלגל כמלת יש :
הללויה האחרון ענין על היות האחרון
סכל קשתית האלפא כיתא הו ת :

ד' אב גדרו זה ט' כ' סחיתו הסחיתו חות' למס' נ
סע פפ צץ קר שת' וכסבל אלו הסחיתו ענא יא יא

ותבונן עכל אלו בעניינים אשר ביארם ותראה
סלחיתו ראשון כשאל כ' והללויה אחרון כשאל ת
ראשית ותפלת כ' ותפלת כ' אמת כל השמונה חזרת כהלילה
כמוד חבי הסס סחיתו סמורו וזה וכסו סחיתו כהלילה ראשית
הכל ותפלתו כ' סחיתו סחיתו גלגל השמונה כהיותו חזרת כהלילה
כמוד יא סלחיתו ראשית סחיתו כ' אחרת אל' סנה יא
אחרתם כס' סנה יא אחרתם ג' סנה יא אחרתם דם
סנה יא אחרתם ד' סנה יא אחרתם ה' סנה יא אחרתם ו'
ד' סנה יא אחרתם ח' סנה יא אחרתם ט' סנה יא אחרתם י'
אחרתם י"א סנה יא אחרתם כ' סנה יא אחרתם כ"א סנה יא
הגלגל כולם לעולם סחיתו ותבונן ע' סחיתו כ' סחיתו
הכנין ו' סחיתו הכנין כשאלו יא אחרתם כ' סחיתו
כולם סחיתו סס סנה יא אל' במ' וראשית כ' סחיתו יא אמו
לפעולה סחיתו סחיתו סחיתו הן אקיס ע' חק סחיתו יא
סנה יא וסמור חק ולפעלה יא סנה יא : וכל כ' א' הוא וכל
הסחיתו יא יא כי ענין זה סכואר הוא לכל סחיתו כענין היות
אקיס סנה יא א' אל' במ' וכל האלפא כיתא דך סחיתו היות
לו בענין סכל סחיתו יא סנה יא יא סנה יא ואל' ואל' ואל' ואל'
לדעת כי מוד הללויה הוא מוד אקיס : ואל' לך סחיתו
מוד כס' סכור ככ' אמות ענין אחרון הללויה חבי הסס כראש
הללויה אל באקס הללויה חבי הסס כסוף אחר כך יא
כראש הו כסוף אקיס באקס פעס כוסה לנד אקיס
כעס לנד אלוה' וקניס לך להתבונן מוד סתי החלקות סמור
כלל אמת סחיתו ענין סחיתו סחיתו אחרו דלרו יא סחיתו סתי
סחיתו ככ' אמות סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו
להיותו כוסה ל' זה פעם לתנועה סחיתו כוסה ל' זה : ואם כן
התבונן חמי סכל אלו העניינים אשר לסדנו מוד כיתא סחיתו
לך סחיתו כיתא סחיתו סחיתו : וזה סחיתו סחיתו מוד
הסחיתו אשר העריך דוד ע' בענין יא אחר כראשיתו הללויה
סחיתו מוד החלקים אשר אחריו הללויה סחיתו סחיתו מוד סחיתו
סחיתו יא כסחיתו סחיתו יתבונן על סחיתו סחיתו סחיתו
החלקים סחיתו ענין כי כל סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו
קודם ולכך אחר הללויה סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו
והתבונן ע' סחיתו ככ' אמות הוא כי סה סחיתו סחיתו
ואו מוד עולם סחיתו עולם סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו
כל סחיתו סחיתו סחיתו יתבונן : וכן סחיתו הללויה אל בקדש כי ענין
אל' כיתוסף על אית' יא כי כוסה מוד ראשית סחיתו סחיתו סחיתו
סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו
סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו
ל' יוד כ' סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו
ל' יוד כ' סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו
לוה הללויה כרית ע' כי כוסה סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו
ותדע לך כי קרית סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו
אשר ככ' אמות סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו
קרא קרית ע' כוסה סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו
הגלגל ויתנועת החלקים סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו
סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו
סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו
הדרך סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו
כהיות סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו
ואחר כך אשר סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו
סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו
גבורותיו ככ' אמות כי סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו
וכבורותיו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו
סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו
סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו
סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו
תנועתם כ' סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו סחיתו
לסחיתו

למורה ומהם מנפין לרוב ומדרכ לנפון. וכל אחד ואחד
 ילדוע והקבוצ אשר קבע יתברך לכל כובד וכובד במדר
 תכונתו ומערכת שלו וכל כובד וכובד מכובדי השוליות ישלו
 פעולות ילדועות שאותו הכובד הוא השול בהם נהייתו
 מתנועע. וכל אלו הכובדים אשר נגלגל השמיניות הם לפתים
 עטרה מחלקות ונקראים שנים עשר מלות וכל שול. מאלו ישלו
 שלשים מעלות. ומכל מפלה מאלו יש לו כמה חלקים תחפיים
 ושניים ושלישים עד אשר מגיע לכל מול ומול כמה אלפים כוכבי
 אמנם כגון מעלות כל מול ומול ש"ם מסודם שי"ן. ובהתחשע
 אלו שנים עשר חזלות חותם מפלים בתחתונים במאמר בוראם
 ומתוך אלו התנועות יתפרסמו גבורותיו כל אחד בהיותו עומד
 ומסרת ופועל ככה גבורות התנועה האמתית אשר נגלגל
 התשיעי שהיא לפולם אינה פומקת והיא המחלקת תנועות
 לכל כוכבי מסודם כולם. ולפי היות כל אלו הכחות
 מתמזגים בחותם כאשר בהן גבורה בהיותו יתברך נותן כח
 לכל מול ומול לפעול. ולפי זה הדרך יתבאר לך
 לך סוד תנועות נגלגל המולות אומר אחר כך הללוהו כרוב
 גדלו כי זהו הרעו הכולל שבעה כוכבי לכת אשר להם נחלקן
 שנים עשר מלות. ואמנם מה שאומר הללוהו כרוב גדלו כי כל
 אחד מאלו השבעה כוכבי לכת יש לו שיעור קבועה וגודל
 מפורסם והמסכתות מוגבלות כל אחד מאלו הכוכבים בדרך
 להלל אותו יתברך כל אחד כפי שיעור גדלו כי לא יוכל עליו הו
 פה זה הלשון שאלו היה כופל עליו היה משים לגדלו יתברך
 גבול ילדוע. וידעו שי"ן אחד מכל הכמבאים שיוכל להלל
 ולהעריכו כרוב גדלו. אמנם אומר זה הלשון על שבעה כוכבי
 התנועה המתנועעים. וכבר ידעת בהיות הפילוסופים כולם
 שומכמים להשב שיעור לכל אחד ואחד מהכוכבים שהשבעה
 וגם יש שהן משישין שיעור לכוכבי המולות ומתוך תנועת שבעה
 כוכבי לכת אתה רואה המהירות והתעלמות מכל הכוכבים
 כולם ואלו יתברך והתבונן עד מאל הענין הכבד הזה כי
 קדש וקדוה וגבורה וגודל פנינים מוכרשים הבה מזה. ואחר
 אשר הללוהו בתקע שופר. וכן הללוהו בכלל וכיכור. וכן
 הללוהו בכלכלי שמע. וכן הללוהו בכלכלי תנועה. כל אלו
 מיני מוסקאיהן ואלו כולם מיני כנונים ערבים. ותדע לך כי
 זו היא עדות על התנועה כי אפילו הפילוסופים מוסכמים הן
 לזה כי השמיים ילקוחות עריבות בעת תנועתם בקול מיני
 כנון הערבי. והבן מהו כלכלי שמע או כלכלי תנועה כי אלו
 ככלכלים הן מתנועעים למכללי הן בשעת הכובד ובמדומה
 לו כי די לך כמה שהעריכך הנה כה ענין וכחור לשאר ביאור
 השמשים אשר הקיקרה השכלי ופולדי השכמה חלקית :

א"ט צ"ץ ב"ק ח' פ"ב ב"ר ז' ע"ן ג' ל"ש ו"ס דמ"ח הנ"ב:

התבונן ותראה המציאות כולן מתעטל וחוזר בחלילה וכולו
 נאחז זה כזה בענין שלהבת נחלתן ומיכאל סדר
 בכין האותיות חמשת אלפים פחות ח"ש. ואלו הפחות הן פחות
 ומגנים. ואלו הן חמשה קדוה חמותמות כל האלפים כפי זה
 שאני מבאר בלתי צד פקוק ונד כוד :

ט"צ"ץ הוא כלל אלף פחות א' שהוא יסוד כל האלף שאם
 אין אחד אין אלף. תדע לך כי חותמו ברא סוד נקודה אחת
 כסו ו א' ואם כן הרי הנקודה אחת היא חותם כל האלף
 והיא חולם :

א"ק חפ"ף הוא כולל אלף פחות א' שהוא יסוד כל האלף
 וזהו האלף החמי. והוא נשם אותיות והראשון
 בשלשה בסוד שר"י במט"ר וחותם זה האלף הוא נקוד אחת
 כנון ו א' והנקודה הזאת היא חותם האלף השני וזה
 תבנה תכונת האלף מן הנקודה נקרא שרק :

ב"ר ז' ע"ן הוא כולל אלף פחות א' שהוא יסוד כל האלף
 וזהו האלף השלישי. והוא כמו כן נשם אותיו בסוד
 יהו"א ב ג ד ה ו וחותם זה האלף הוא נקודה אחת כנון ו א'
 והנקודה הזו היא חותם האלף השלישי ובה תבנה ותבונן
 תבונת האלף וזהו הנקודה נקרא חרק :

ג' ל"ש ו"ס הוא כולל אלף פחות א' כי הוא יסוד כל האלף
 וזהו האלף הרביעי. והוא כמו כן נשם אותיות
 בסוד א ב ג ד ה ו וחותם זה אלף הוא נקודה אחת כנון ו
 א' והנקודה הזאת היא חותם האלף הרביעי ובה תבנה
 ותבונן תכונת האלף וזהו הנקודה הנקראת צרי :

דמ"ח הנ"ב הוא כולל אלף פחות א' שהוא סוד כל האלף
 וזהו האלף החמישי. והוא כמו כן נשם אותיות
 לענין שאמרנו. וחותם זה האלף הוא סוד נקודה אחת כנון ו
 א' והנקודה הזאת היא חותם האלף החמישי ובה תבנה
 ותבונן תכונת האלף וזהו הנקודה נקרא פתח. ואם כן
 התבונן אחי בסוד אלו הפנינים שכללנום בסוד מערכת חמשת
 אלפים שמתבאם כולם פחות א'. כלומר חסרי הפנינים
 והתבונן כי הפנינים אשר להם ילדועים דל"ם שרק חרק
 צרי פתח ואלוהן חמשה תנועות אשר הם מביעים חמשת
 אלפים. ואלו התנועות חותם כל אלף ואלף ויסוד תכונתו :

שער בביאור האלפא ביתא בנן משולש :

דע לך אחי שמך האל כי השער הזה אשר אנו נכנסים
 בביאורו הוא מבאר היות בנין העולם משולש כמו
 שאמרנו בהו"ו שלשה ספירות בשלשה היסודות שהן עליון תיכון
 תחתון ובהן האמת בשלשת הדרכים אשר באלפא ביתא
 הראשון בספירת האחדים וזהו תשעה והעשירי נאחז בין האחדים
 ובין העשרים. וכן ספירת העשירי תשעה. וכן ספירת
 המאות תשעה ואלו הן שרי אלפים כלומר שרי אחדים ושרי
 מאות ושרי עשרות ואם כן נריכים אנו להכנס לחקירת האלפא
 ביתא החשילית בסוד תשעה אחדים ותשעה עשרות ותשעה
 מאות :

א"ק בכ"ר ג' ל"ש דמ"ח הנ"ב ו"ס ז' ע"ן חפ"ף ט"צ"ץ :

ט"צ"ץ	חותמו ותשלום יסודות ותנועתו	חלם
א"ק חפ"ף	חותמו ותשלום יסודות ותנועת שרק	
ב"ר ז' ע"ן	חותמו ותשלום יסודות ותנועת חרק	
ג' ל"ש ו"ס	חותמו ותשלום יסודות ותנועת צרי	
דמ"ח הנ"ב	חותמו ותשלום יסודות ותנועת פתח	

ואם כן הרי לך מבואר חמשה כנגד חמשה וזה מוכרח כי חמשת
 אלפים נריכין חמשה חותמות כשהם שיתקיימו וזה מוכת סחל"ם אין
 שי שיוכל להניעו ולהכריכו. והרי התנועות השניות כל
 המציאות כולן חמשה הן יכולין הן מוכרחות ליה ואין אפשרות לכל
 המציאות בהתקיים בלתי אלו החמשה חותמות אשר הערכנו כסו
 פתחה

על כל פנים שם ידוד הוא המושג כל העיר כלומר את כל הענין והמוסד אשר ידוד שמה כלומר מיום ראשון בכתב המוסד הוא המושג ששם אין ידוד אין שם מבוזים ואם יש שם ידוד הנה המושגים אינם מביאים לתלויין הנהיה כי מיום ששם שם הענין ידוד שם הנהיה ועל כל פנים אי אפשר שיהיה ואם תתבונן הענין ידוד לך מהו מיום ידוד שמה בעל כל פנים הנהיה גורמת קיום העיר שהוא הענין ואם כן התבונן אמרו ח"י הוא ידוד כלומר מולידים מה שהיה המבואר שאין כלומר כל מרכבות העולם וכל המבואר לתלויין הכולל בסוד ח"י ח"י על כל פנים אלה המבואר ואתה לך קדמון והמוסד ח"י אשר כל המבואר אתה בו ואם תתבונן יתבאר לך מהו סוד ח"י כי על כל פנים חיי כל החיים תלויין בסך ואתה הוא המקור ואתה הוא לך הסובל את כולם וכן יש לך להתבונן בסוד אלה תולדות השמים והארץ בהבאם התבונן ותראה כל התולדות בשואת בסוד ח"י והתבונן מכל אלו העניינים ותראה כי כן הוא ח"י הוא תלוי בשם המיוחד בסוד ח"י בסתר וח"י בעלם כשם שתראה המושג כל המושג נתלים בסוד יוד הא' ואו הא' התבונן בחכמו הראשון ותמצא ח"י בסתר בסוד השכלים יוד הא' הרי שיהיה תשלום השם בסתר בו ואמנם ח"י כולל נגלה בסוד ח"י השם שמוצאו יוד הא' הרי ח"י נגלה בחכמי השם כנגד הנגלה ואם כן מכל אלו העניינים אשר התעוררו עליהם יש לך להבין בהיות ח"י תלוי בשם המיוחד ושכל אלו העניינים יש לך להתבונן בכל מקום שתמצא ח"י ידוד כן והוא פוד ידוד יוד הא' ואו הא' והכל תלוי הוא בשם המיוחד שהוא ידוד כי על כל פנים שם השם מיום ראשון ילוד שמה ומדרך זה יש לך להתבונן מוצאו ז' הוזה כי הוא סוד ח"י ידוד והתבונן בפאטר אלהו ח"י ילוד אם יהיה השמים האלה על ומטר כי באותו שבע שבוע היו הטל והשמים תלויין ולפיכך שאוסר ליתבונן הרבה את אחלך ואתה מטר בפיות השפתחות גשמים ממורים בסוד ח"י ידוד ואם כן מכל אלו הדברים אשר עוררנו עליהם יש לך להתבונן באמת ח"י הכאשר בו יתבונן כי הוא עבד החיים ששם כלם והוא יתבונן אין החיים דבר יוצא חוזה לו כי הוא אמתת עבד החיים וכבר ביארנו לטענה בהיות שם המיוחד מוצו ספר החיים ומאחר אשר התעוררו על אלו העניינים יש לנו לחזור ולהתעורר על שאר העניינים הנגלים מדברי החקירה השכלית האלהית ידוד אלקינו ידרכנו בדרכי החיים האמתיים אשר בהם נכוין לדיעת אור שמים השכלית השכלית אה :

שער בניאור היות השם המפורש סוד עב ידוד

דע לך אחי שמך האלי כי השער הזה שאנו נכנסים בחקירתו הוא שער בניאור שם המיוחד שהוא נחלק לשלש מחלקות וכל מחלקת עב אותי כשתכלול אותם תמצא עב שלוש מחלקות סוד המסך שלהם ו"סע ו"בא ו"ט שאלו כוללת עב שלוש מחלקות ידוד אלויות ודבר זה שוכח בדרכי הקבלה בהיות שם המיוחד הוא ידוד כולל בניאור סוד עב שלוש מחלקות אלויות שכלם ידוד אלויות נתכונה ו"סע ו"בא ו"ט לא מחות ולא יותר הכלל הכולל הוא סוד אמרו ויער ידוד על פניו כי סוד ידוד ויעבר הוא עב ידוד כפינו שאלו לעורך שוד על פניו הנה ואלו ועל כל פנים כפינו שאלו לעורך שוד על פניו הנה ואלו תבין הכהן עבא במסך ויעבר שלש פעמים השם המיוחד והויעבר ידוד על פניו וקרא ידוד ידוד התבונן ותמצא שם המושג המוכרח ידוד ידוד ה' סמוע עב נדך והוא כולל לא להיותו הכירוף

המוכרח אשכח הסיורה והשעיר שוד אותי בירוף השם המיוחד ואמנם בהיות ידוד ידוד סלמה פעמים במסך ויעבר הן המוסד כשמו בהיות כל אחד ואחד סמוע עב כענין שאמרנו ושלש פעמים עב סמוע ידוד ואם כן הנה ויעבר הוא סוד הוכרת השם ג פעמים הנזכרים בפסוק ותמצא לך אחי כי השם המיוחד נחלק לארבע מחלקות וכל מחלקת יש לה ג דרכים ואם כן ג דרכים אשכח השם המיוחד הוא משולש בהם במסך סוד יהוד יהודה יהוד התבונן באלו ותמצא סוד עב ידוד שהויעבר נדך ידוד ידוד יהו' עב הרי שלשון אבג סמוע עב עב עב בהיותם כולם משולשים עב הרי כללן ידוד וכל אלו שייכים הן לאותו השם המיוחד היות מלוי עב ואותיות ידוד והוא סוד על כניו כלומר על אופני ששם השם המיוחד הנכנס בסוד ידוד ידוד ידוד ג פעמים וזה הדרך יש לך להתבונן מה שאלו בנשאל השבט שמו מחבירו אל יבקש ממנו יותר מן פעמיים ואם והוא סוד ויעבר ששם בהיות השם כולל בו ג פעמים ואם תתבונן יתבאר לך האמת וכן תתבונן אמרו אהא ידוד הושיעה נא כי הוא סוד השם ג פעמים נדך ידוד הא' ואו הא' והתבונן בהיות השם כולל ג פעמים בפסוק זה ואחר אשר התעוררו על זה יש לנו למורכך על סוד ח"י השלש פעמים הכללם בחזרה מהן ו"סע ו"בא ו"ט ותחלת מחברת האלו הן פקוקים הא סוד שתי אותיות אשר להם נחלק השם המיוחד ו"י ו"ה ה' אשכח שתי המחלקות נכמות בסוד השם המיוחד ואתה עב כל אחת מהם ואשכח בהיות עב תלוי בשתי אלו האותיות בסוד המחלקות הפני רשום הענין לכל משכיל כמה שבו יהיה ח"י ודוד זה השם הראשון משכנים ואתם ואתם ח"י ופירושו שלש דרכים טלו האלו הן אותיות רשום להם והם מביאים הסוד נדך ביאור בענין זה ויהיה ידוד וההי זה סוד שלש ואלו המובלגן סוד זה הענין ודי לכל משכיל כשמו ואם תתבונן בשם הרשום שמו יתבאר לך סוד עב שהוא תלוי בראש כל בירוף אשכח שמו יתבאר לך סוד עב שהוא תלוי בראש כל השם השני משכנים ואתם שמו יתבאר לך סוד עב שהוא תלוי בראש כל השם השלישי הן אותיות רשום הן לששם השם המיוחד והם מביאים להם נדך זה יהוד יהודה יהוד והוא סוד ג ידוד המובלגן כל המוסד בהיו השם הזה סוד עב אותי ששלוש ונשתי אלו המחלקות אשר בראש אלו הן הפקוקים שתחלקים כל עב דרכים וכל ידו חלקים והמוסד נשען עליהם למי שישכח בכתובת עינים וכל משכיל יראה ויבין ואחר שראונו אלו העניינים תדע לך כי עיר הקודש אשר הוא יתבונן שכן בה לעולם בהיות העיר הזאת סוד פירוש אמתו בענין ירושלים סמוע ידוד שלם בהיות כשם זה אמתת השם ית שתבאר ואלא להכנס לאמר על נד המסך ב"ר שלם ושם העיר מיום ידוד ששם פסוד ידוד בהיותו שלם והתבונן אמרו כונה ירושלים כי ידוד הוא הכונה ירושלים וכן העיר באמת בשם הוא תלוי ולא להכנס לאמר לא החיטו מלכי ארץ וכל יושבי תבל כי יבא נב ואיוב בשערי ירושלים בהיות ירושלים יסוד מוסד על היסוד שאין לו יסוד ואשכח בהיות ירושלים שלם סוד בעשר אותיות מסובלות כל שם העיר שהוא ידוד וכדושה לי כי די בהשכחה בשער זה לכל משכיל ואחר שהתעוררו בשער בניאור סוד עב התבונן אמרו בריך כבוד כבוד מ"קומו שזהו סוד עב נדך ראש התיבות בכ"ס ובסוד עב והנה השכל :

שער בניאור חמש אותיות שכוונם במנפץ :

דע אחי שמך האלי כי השער הזה שאנו בניאורו מבאר שוד חמש אותיות בהנפסים על כל אות ו' היסוד ידוד חמש אותיות תבאר לפולס נשכח לחתימות התיבות כענין

אלו וירד אלקוט ויבנו יוריו פדרך אשר כלך כהואת
הזמנה אשר כעשה והכני ככנס כביאר מלא עבייניש
הנגלה שכח דרכי פחירה כגש :

שער בביאר דיות ימות החמה במספר ששה :

דע לך אחי ישמרך האל כי העשר שהה שאנו ככנסך
בסוד ביאורו להדיעך כי מספר ימות החמה ששה
ש"ה כנשא סמס סמומדיס על מוד השמות שהחמה נקראת
כהם והם שלשה והכנס ככנסים בסוד הקירות ובייורוס
ש"מש חרם חמה והתבונן אחי בטלם אותיות אחרונת
אשר נלו השלשה שמות שהחמה נקראת בהם ותמצא מעידיס
שמה ויאמנס תדע לך אחי כי שני כחות ממונים על אלו
שלשה שהחמה נקראת בהם והכח האחד נקרא שם במטרון
והשם השני סנדר לפון והתנועה ש"ה ותדע לך באתי כי
התנועה החמה מלאך הוא המסונה עליה מ"ם למד א"לף כ"ף
סמודו ש"ה ואם כן הרי מלאך מסונה על תנועה החמה
בסוד ש"ה יוס ואמנס כי רבותינו אמרו זכרונם לברכה
במסכת שבות בענין שבות התורה שש שאלות ר"ג שבות
באמרו לו למשה כבני מהן שבות לא תעשה ש"ה כנגד
ימות החמה וכו' התבונן כי רבותינו וכל חכמי האומות
מסכימים לדעת אחת במנין ש"ה אמנס לאמנס
לאחד מכל האומות פקוס ענין זה הידוע אמנס אמרו
שאלמו על דרך הביאור אבל ש"מש חרם דמה ע"ה
הסוד ואמנס כי מספר ימות החמה ש"ה יוכרע.

והתבונן עד שאל כי שהלך החמה באשעות תנועת מלאך כי
מלאך שמונו הוא על ש"ה בסוד מ"ם למד א"לף כ"ף ש"ה
כיון היא התנועה הוישית הנלגית מוכו כמו שכבר ביארנו כי
בתנועות ש"ה החמה חוזרת ומובנת בנגל המולות בתוך
ש"ם מעלות כי כל מל ומל כמו שאמרנו לו שלשים מעלות
ומה ש"לך לדעת כי בכל ש"ה וש"ה יש ארבע תקופות
וכין כל תקופה ותקופה צ"א ימים ועוד תדע לך
כי סוד צ"א שהוא גבול כל תנועה ותקופה סודו מלאך
ואם כן התבונן בכל ש"ה ימי החמה תמצא כחות המלאך
כשעת באמצעות מלאך והתנועות שהיה נס פוד
איתיות מלאך שם מ"ם למד א"לף כ"ף ובארבע תקופות
בסוד הסנה מלאך מסונה בין תקופה בסוד צ"א ימים ועוד
שעות ידועות וזה יבא וזה ככנס ואמנס כי התקופה ש"ה
בסוד ש"מש חרם חמה ונריך אחי אתה לדעת
ולהתבונן מוד אלו הדברים שאנו זכרונם כי אלו הדברים
מפורשים הם כולם על פדרך בקבלה הכרחית ואלו רן פתחי
עולם אשר בהם שפעלה הפלך הנקדם בנדיקה
ונקדושה ואמנס כי התקופה ש"ה מאלו הדרכים אשר
התעוררנו י"לך להתעורר מתוך פילפוליס לכמה עניינים אשר
הכנסתו תלוי בנגלים כי אלו הן דרכי תורתנו הקדושה
אשר היא ששית כפס ושאלות עינים וראיתי כפס
המונים ששכים דרכי התושה ומשישים דרכי תורתנו התמימה
ומדרי ספרות הגבוהה האלהית כפי דרך מקרה גות
האותיו ולא עוד וחושבין שאין טעם לדברים ופשיה נדחה
מהם ולא ידעו כמה תילי תילים תלויין בקומוניה של כל
איות אות כרש החכם עליו השלום קנותיו תלתים ואלו לא
ידעו כי דרכי החשבונות נתנו להסבון ועידין לתת עליהם
את הדין כי אולי ישנך דרכי החושה כדרכי המדברים
הן שאין להם שום ענין וכן חללה חללה כי דרכי היותנו
כולם אמתיים דברי אלקים חיים והן האילות הנטופים שעות
ענף ולשאת כרי ועל חל עדינה יעלה מה ומה כל ע"כ האכל

דגבר דובין לענין דגבר דגבר : ש' כנש את כולן
שפחך שפחך שראה שוכר שקרא שגמר שדבר ששטק
כנהו שטהר : ל' שניש את כולן לחנב לפאר לרוסס
לחוק לקבל לנלות לחאר לעשות לכות לטהר : ג'
כניע את כולן נספר כבאר נחמד נחון נחבל נגילה
נזמר נעשה נמה נטהר : ב' שניש את כולם כספור
כפידוש כנרון כקדושה כגילה כוכרון כעבודה כנדקה
כטהרה הרי תראה כל אות מאלו עשר משתמש באלו
השנים הנהיאים ששה אל אותיות ולא תמצא אותיות ספר
אט חק גזע ששמות כי אש ששמות ונפניות הן
שמות ששמות ששמות ואלו התבונן באלו השמות אשר
האל פ"א ב"ת"א נערך בהם יתבאר לך דרכי היסוד והענין
והתנועה ותדע כי ההייה היא שבת כל הנמצאים כולן וסוד
אמתך דשן לב עקלותי שפע שכה ההייה ומשפיות כה
באותו סגן גזע חק צ"ט ואלו ההנהגה הולכת על
הדרך הנכון ואלו הדרכים אשר ביארנו הנה תמצא
תורתנו ששמות והתבונן בהיות היות מקבלות שפע
מאשרת ידו ומנישו את האומנים והזהפעלות נלא וכן תמצא
ט' אותיות דוגמו היות מקבלות שפע מאשרת ידו ומניע
פעולה איתיות דוגמו האומנים והזהפעלות שיר סיחון
בהיות כל שיחת תורתנו וכל ערכיה וכל עניניה וכנייה כולן
בנויים על שש החכמה האלהית ואז נדע ללכת לדרך אשר
מבלתי שנטעה באחד מן הדרכים ואם כן מאלו העניינים
אשר התעוררנו עליהם לכל ששיל להתבונן בדרכי תורתנו
התמימה בהיות האותיות נחלקות בדרכים ידועים מהן נשמות
ושמן שנימות ומהן שמועות וכולן על סדר הישר ודרך
האמת והדבור הכבושה ושאלך אשר ביארנו זה התבונן אחי
בכל מקום שתמצאנו רשן סיחון ג"ט שכוונתי הולכת אל
האותיו הנקראות כשהן אלו תנועה או גוף בהיותם רומזים מן ג'
או ט' או י' כי אלו הסימנים שוכרים הם ומה ש"לך
להתעורר עליו ולדעת כי שתי קמלקות הנאמרות ופוד
הן האיתיות המכוערות והאותיות שתינובתו סודן ט' והוא
סודר האלפא ביתא בעצמו ועל כל פנים תשע אותיות
כשמות ומשמיכות ומתועצות ומביעו ועשר אותיות כשמות
ולא ששמות מתמוצעות ולא עביעות ואמנס דין פיה להיות
הפעולה שנינו את ה' אמנס כש תלוי ל"ט עור ידו
שנינו את העשר ואם התבונן בה יתבאר לך סוד גדול
בענין י"ה ד"ו א"ב אשר יתבאר ענין הששכה ו' ואם כן
בד"ל נכת ידו הפעולה וההנהגה כשכת למוד ט' כי והיא
התנועה האישית בסוד ט' תמיד ושם תראה סוד היות גשם
הנגל שהוא עשר שתנועה בהתנגל כנראושה ועל דרך זה
הנגל חוזר לעולם היות ס' חלקים חוגגים בנגל בהיות ט'
אותיות חוגגת בנגל שכן עשר אותיות שהם הן גוף הנגל

והנזן עד שאל באלו העניינים אשר בארנו במפרו
ישטם יתבאר לך האמת לכל דרכי סגורה ולכל דרכי כנף
היות ועניינים אלו אשר ביארנו בשער זה הם הסוד אשר
עליה נבנית חכמת הנרוך וספרים הדגה חבדו בה חכמי
הקדוהן הקדוקים בלאו אשר אנו ששמשים בה בחכמת
תורתנו לפי הו' הדברים הדגה כריכים אנו לקבר שש
מהריכוהם ואיפשר להאיתו מודע שתוך בתניהם ב"ה
אנו להכנס לאתנו בין הרי החכמה הדמה ולתי להניש
המלאכה למו שהוא ראו ואלמלא היינו מוכיאים מפריש שערך
פכתת מפרינו וזה במנינו לא היה לנו לעלות דבר כפה שאמר
שאין אנו כדאי אינס בהיות החוק שעת פקודה והציע
השעה אשר נתקיים יעד כביא באמרו ואכלה חכמת
חכמו ובינת נכוניו תסתור וזכרנו להעלות בספר אלו
העניינים אולי יחנכו ואלו העניינים אשר התעוררנו
המה י"ם לכל ששיל להתעורר לשאר כשהעניינים כששכים אחר

אשר פרוי למאכל ועליהו לתרופה זו היא שדת תורתנו לא פחות ולא יותר כי כל פשטיה אפיתיים כולם ובהיותן הויין עטי שיטת פשוטים ואין מי שיכול להוביא דבר פשטו בספר התורה ולומר שלא היא או יקרא פתי או סבל או קרוב הוא לפיכות .

ואשכח האמת הברור כי כל פשטי התורה למאכל וכולן כפשטן והמושכלות מתוך הפשטים לתרופת הברכה השכלית כי באמת אי אפשר לומר כי תכלית כוונתם בפשטה זה איננו כן כי זהו תכלית הסיבות כמו כן . אשכח הפשטים מוכרחים להשגה הרגשית והמושכלות מוכרחות להשגה שכלית . וכפתי אלו התמונות וכוין האדם אל התכוונה היטרה בעליו המדות כי אלו הן קמולות הנגלים בפשטוים ובעליו השכל וזו היא תורתנו תמימה אשר לא יחפר כל בה ששלת האדם במלימות השדות בפשטה ובנגלה ומשלת אותו בשלימות השכל במודותיה . ואם כן הרי כל הפשט והמושכל אשר כפאיים בתורה כולם דברי אקיים חיים . והלא תראה אחי כי כל פשטי התורה דברים שורים לאדם דרכי ההנהגה היטרה וכל מה שראינו כתובה בתוכה ארטי שדות .

ואם כן אין מי שיכול להוביא כל מלדרי תורה שמה שפשטוים כי כל פשטיה ופדריה והמושכלות והמושכלות אלה דן שקל וחומר . ובאמת כי על פשטי התורה ועל מושכליה כאשר זהו פרוי למאכל ועליהו לתרופה בהיות הפשט והמושכל סתם מוכרחים והכוונה בשניהם ולא באחד מהן לגדו כי אם בשניהם . אשכח בכביאים תדע לך כי תבוא בהם ששלים שבוכים אבל כוונות ודעות ואלו ואלו דברי אלקים חיים וכולם נתנו פרועם אחד וכדרך זה שאמרנו הן הם סדר התושיה . ואשכח כי צראותי חכמי סטון ואפי' חכמי הדורות אשר סביבותינו שערבו אחרינו אינם בקיאין בחכמת הקבלה ולא קבלו פני התן וכלם ביי אש אחד ששניה או פני התתן או פני הכלה . ולפיכך ראיתי כי הבקיאים לקבל פני הכלה ולא עוד . נטו על כל פנים אכל הפשטים ולא ידעו איה מקום השושכלות . ואשר בקיאים לקבל פני התתן וכלה ולא עוד . נטו על כל פנים אכל המושכלות . ואיכא דאמרי שאינו בפשט כי אם לכוונות המושכלות ואלו היו בקיאים לקבל פני שניהם יעני הכוונה בהם כי הכוונה פנישית והשכל לא כל מכן . ואם הכלה בת פנישית השכל לא כל מכן . ובראותי המונינו אלו מיישימים ואלו משאילים אפתי אולי הגיע השעה שתפקודה וראיתי כי אין מפיר בדברים ואין מדקדקים על הספרים . והנה אין מתחזק עמי בכל אלו כי אם השגה עליונה בהיות ית' כח השכל על בניו משפיע ואם לבנים מדיע סוד אמת אלהותו ואחקרו עבירות אשתתו . לשען דעת כל עמי הארץ כי יש אחד ואין שני והוא לבדו קודם לכל הנמבאי וכל מה שולתו פני חידוש רואים וכראים . ואשכח כי כל אלו העניינים אשר עוררנו עליהם הוא לידע כדי שתכין כי אין בכל תורתנו אית קטנה או גדולה שאינה לענין מוכרח .

ותדע לך כי לא לנסח שיו שלשים ומסרי' כי כל אחת מהן כוונתו בענין אחרו פתיחה שלוית ויהי קול השופר הולך וחזק מאד . השופר חסר . ובתקופות כאשר והעברת שופר תרועה שופר מלא כי הכל בכוונה ודוע וראי זה לא כראי זה . ואם כן התבונן כי לא לחכם הבדילנו יתבר' מן התושיים בידיעת תורתו בהאמנה כי בה כוכל להשיג סוד האמת שכלתי שכולל לטעות . וכדרך זה תדע כי יסודות העולם כולן מיוסדים על יסוד תורתנו בלתי נד פקסין ומתוך יסודות פתוחם אנו נכנסים לקרקית כל יסוד העולם כמו שאנו יומרים מאין על דרך יסוד האמתי שמהלך החמה שס'ה כי זה נדעהו אמתת מהלכו פתחת מורתנו בהיות החמה כקראית בשלשם שעות חמה דרם שמש . שמש כותן שמש לאור יומם . דרם האומר לה' דרם לא ירח . חמה' וחפרה הלכנה ובטת החמה . ואם כן אלו השלשה שעות מעידים שמה שמש חרם חמה יסוד חמה על השלשה שעות כמו

טמבא שמה חיתם תנועת השמש בנהו והרי ידענוזח פאשתת תורתנו . ואם כן מאין נדע על דרך היסוד כי תנועת החמה באשכחות מלאך היא . תדע לך כי זהו הסוד והיסוד מלאך סודו באותיותיו שס'ה למד א' ל' א' ב' שס'ה . ואם כן הרי תנועת החמה שמה שמה באשכחות מלאך היא על כל פנים ובתנועת שמה בכללות כל תנועות העולם כי בהיות שס'ה חזר חילתה כל התנועות בולדות וכל הגלגלים משלימים תנועתם אשר חדש בחדשו ואשר שמה בשמה ואשר כשה שנים בכשה שנים . ואם כן הרי התנועה הכוללת כל תנועות עולם באשכחות מלאך היא . וכל אלו העניינים כבר הרחצנו הדיבור בהם למעלה בראיות אחרות הוי' תנועת העולם באשכחות מלאך . אשכח כל אלו חיזוק הוא למה שאמרו . וכן תדע לך כי ארבע תקופות בשנה וכוין תקופה ותקופה אחד ותשעים ימים שלימים ושבע שעות וששעה ושאין נדע כי כל תקופה מלאך ששעה עליה צמוד צ'א ימים שלמים בלתי השעות סמוך מלאך . צ'א שודו מלאך . ואם כן הרי לך מוכנהל כל תקופה ותקופה וכבר ביארנו למעלה כי מלאך מחלק מארבע סמוך שס'ה מלאך בולל אותם . וכן נמצא בין תקופה ותקופה מלאך פרטי . ואשכח כריכין אנו לעוררך על הענין סוד . צ'א מלאך שס'ה מם למד א' ל' א' כ' . התבונן ותראה הדרך כיבד היא שוכח כי צ'א צ'א צ'א שס'ה מארבע תקופות סודן שס'ד . והשעות שבין תקופות שלימות שס'ה ורביע . ואחר שביארנו זה יש לנו לעוררך בהיות התקופה נמשכת אחד חותם שמה ובהיות התקופה ימות עולם והכל צמוד החמה שמש חרם חמה' התקופה שמה שמה סוד שיצור חמה' . ותדע לך אחי באמת כי שס'ה ימים הן ימות הכולל בהיות העולם מתנהג צמוד החמה' . ומכל אלו הדברים אשר פתרכנו יש לך להתבונן צמוד עניני החמה בהיותה יסוד כל הבוכים כולם להתבונן שכל העולם כולו תמבאיהו תלוי צמוד תנועת החמה . והחמה תלוי בענינים והענינים תלוי ביו ית' . ודי בשמה שמשו עכשו בענין זה כי נפקונו אחרים כבאר עוד זה והגנו נכנסים בשאר הקינות הנגלות פדרכי השכל והתושיה בעורת השם :

שער בביאור ג'מטריא הנקרא השבון

דע לך אחי שערך האל כי השער הזה אשר אנו בביאורו לפודיעך סוד ג'מטריא שהוא סוד חשבון אשר בו כל העולם כולו מתנהג . ותדע לך אחי כי ג'מטריא אסד משלשה דרכים אשר הקבלה מתפארת בהן ובשלש דרכי הקבלה כל העולם כולו מתנהג . והנה נכנס נסדר ביאורו ובהם איני חותם החלק הזה כי הם חותם הספר כולו ובהם הקבלה מתאמתת . תדע לך אחי כי החשבון הוא יסוד העולם כולו . וכבר ביארנו למעלה בהיות החשבון סוד כל פהנהגה כולו . ואשכח כי מתוך החקרה דרכי החשבון אנו נכנסים להשגת המושכלות ואף על פי כי אנו שחשנין מלה אחת וכמבא הפך אותה השלה במלה אחרת אשר תעלה בהשכחה אין לתפוש עלינו על זה כמו שביא מלאך הפכו מאכל ודומה בשמשכל ראשון כי זהו הורם גבול זה אינו כן כי כל ענין וענין נחשבונו עולה . ובביאור אמרו רבותינו וכוונתם לנכרה נמשכת כלה על היות פתי מלות בענין אחת ודמות כי הן הפך זה מכ כאשר תבא שרומם נתן בשעו פי יש ענו בראיותיו מלאך

מלמד שכל הרוץ שלם אין תכליתו חזרת ריקס וטס כאשר אלף
 שעתה עשו הכא נמי שלם הוא . התס כפי אשרי וטה נשעת
 שכתבו בו שלם הוא טרעט אית שדניות ממני על חרבך תחיה
 אם אינו טבוי על אמת כשה וכשה . אלף היא דכתיב עשו
 שלמה וזה התס שכתב כס טבוי שלם כך נקטו להחריב את
 העולם ולהרוגו . לזכרהם אס אינו נועל בו . אלף היא דכתיב
 אשר עשו הדברה זה ופקלתם אף התס כיון דשקליה יבא
 שלם בעולם . ואס כן התבאר אחי כשה הפלגו ול וכשה הן
 טביעים וולתו וטובעים לדעתו ליהויה מלות נמדאו בטבין
 אחד ומש . בהן הפך והתבין כיכד כולן הכרחו והפנין שלהם
 לבונה ידועה היא . ואכ אין לכולם לשום פתי וסכל להתקוה
 פלינו ולומר כי הפנינים אשר העלינו אותם בתפנון כמפנינו
 זה היה עניינם אפטר בהם בחשבון השתייה אל הכפון .
 תדע לך כי אינו כן שלם כאשר הדברים בכל מפריכו זה על כד
 סויותם באין בדרך השקפה כי אס כוונה ידועה והכרחה
 טוברת על כל פניו וכולן דברי אלפים פייס לא כשו טעולה
 בלבא הפתאים הפטוטות טאין טקטן טקטן ומסכרן מבר כי
 שדבר אשר אינו טענין בחשבון בהיותו ענין טוברה . ואף על פי
 שתמנא טלה אחרת בחשבון חותם המלה והיא הפך הכוונה
 כנראה אל תדון לכך חובה כי איך יודע הכוונה . ויש לך
 להתבונן מה שאמר ול בענין שלום סכולל שער . ובהיות
 כולל שמו של עשו שטעם משנו כי הפך כוונת שלום . וכן
 עשו שלמה . וכן עשו את הדבר הרע קה . פהויה טטמע
 הדברים הפך כוונת הפנין . ואס תתבונן כמה שאמרנו הפ
 יתבאר לך האמת בכל דברינו שאתם לך הפנין באמת . וכן
 תפאך ול ברשרש תליס שאמרנו בענין דרי ואויבי כי אתה מוכא
 סנין השטן בגטריא סטר שלמד שכל ימות השנה אית רשות
 לפהו כי חן מיום הכיפורים כיהו תשלום ש"ה . סכאן אמרנו
 ישראל אס תהנה עלי מחנה לא אירא לני בהיות יום הכיפורים
 שיוחד להמלך שכל פטרות השטן בכל שדל ימות השנה . והרי
 יום הכיפורים כמלע מתחת יד השטן כי השטן שטר יום
 הכיפורים טפה . ואס כן התבונן אחי כי כל הדברים על קו
 הפנין הם עולין ואין דבר נשלט שידעם של השנויות כי חשבון
 יסוד העולם . וברך הכחכו לשעלה השאמר בהיות סס ידוד
 יסוד כל חשבון . ולפיכך די לכל משכיל כשה שטעמו נסחור
 לשאר ענייני החקירות בע"ט :

וכבר מבאית כל הפכיים פתגמי טה הפדך . ומדבר
 תנחומא טרה בהיות טכס כוטריקון למלות קבועות . וכן
 קפורת וכן שאר פניינים אלו כולן כן נקראים כוטריקון וכן יסומ
 כירוף טבהויעטס יסוד טלס . וכביאר מאתים רומיכ ול בדרך
 הרעו בענין כח שסכול אריות כוטריקון שתי מלות ואלו הן נס
 חן הרי שתי אותיו טוברת וברטו כפטון אחד ולס טעא חן .
 וכמו כן מלת ער שסכולת שתי אריות טאן שתי כירופים ער
 רע ותטבאס כפטון אחד ויהי ער בכור גדולה רע . וזהו דרך
 כוטריקון הכירוף כשו שאמר שתי ארנים בוונת שתי בתים וכפי
 רכוי הארנים מתרפים בהתים והוא הדין לכל לבי אריות .
 ואס כן הרי ענין כוטריקון שפאר לכל משכיל . וכדרך זה
 אנו שתנהגים בכל דרכי הכירוף בכל ספנינו . ותדע לך כי
 כפי הגלגל האותיו כולדים העניינים שכולת ל כח ובמלת חן נסחור
 לשאר עניינים בע"ט :

שער בבאור דרכי התמורה על פי הקבלה :

דע לך אחי ישמרך האל . כי השער הזה שאנו כביאורו כול
 טער שפאר בו סוד דרכי תמורה כיכד הוא . תדע
 בהיות אריות הכירוף אותיו התבונן בערכת על הסדר יש להם
 תמורה בהיותו אונות וונות במלת אב שתי וונות וסן שתחלפו זו
 כו כשו ששטיס ב כמקום אף זה בהיות תמורה או סובררות .
 וכבר העירנו רבותינו ול בענין זה כמעשה מרכבה ידוד כסוד
 התמורה באותיו הפטכות לכו כרוז וכוו דרך התמורה וטוכס
 ועוד כרוז הכודע מדרכי התמורה טרה ענין גדול והוא סוד
 ידוד אחד כסוד ידוד כרוז . ואס כן הרי טס השימוש
 יתברך שהיא יהוד פירושו מדרכי התמורה יהוד אחד והיא
 סיא ותפונות יפיה קודם . וכדרך זה תוכל להסיר האריות
 בין בתמורות וונות בין בתמורות שלפי האותיו בין בתמורות
 שלפטר סאותיות ושתוך תמורה טמורה כוון תרישו תרומס
 ליהוד . וכפי אלו העניינים יש לכל משכיל להתבונן ולהתמורר
 אלו דרכי החקירות כי שתוכס יוכל לפכס בטושכלו האותיו .
 וכדרך שכל התבונן כי דע לעכס אף יתבא על כס כדרך
 התמורה על יסוד באותיו שאמר כף וסחור עין כף
 וסחור כף למד . וכדרך וס יכול אתה לפכס לכסח חקירות .
 וכפי זה מדרך בעשאו אדס חוטט בנדלש לעשו לו סכה וכפי דרך
 התמורה בענין זה כריכין אנו לעוררך לכל סדרכיכ והעיקרים
 אשר האסת מדעת שתופס ופיוטות תלויינבהס ונכה
 בדפתיכו להכנס בשאר מפדים כדרכי החקירות הגלות סהרי
 התורה כי וכו ספר הראשון שחברנו בענין החקירות השכליות
 וזה יבא לשונה . ובעס כוונתינו והבטתכו כי השט ית יהיס
 בעזרתינו להורות סתיי דבת לפקוח פניס עונות ויקיים כנו
 הכטחות כביאס רוח אלפים חיים יען משח וכו . לקרא
 לשבויים לרו ולספורים פקח קוח וכוכתיכו להועיל את העולם
 באשונס טאין עולתס אשונה כדי שיטבו האזני לנגד האשונה
 והכרחיס יתפדו ביסוד התורה הנאמנה . וכפדופה לנו כי
 די כשה שכללנו כוה הפלג לכל הפשפנייס וסחור טה טנגלה
 ישכאן כשה סתרים פניינים והס יתברך ישאל משאלות לנו
 כסשגטו . וסיס בלבבינו יפאנו . ויחלש ששו הגדול טמולס
 כמעשה ידנו אפרים ויכס ידנו ארדים ויובי ככונות
 אפרים . ואו תפתחנה פני עוריס . וסרש תפתחנה
 והוא יאיר עיני . שכל באשת הפננו וסרכיכ סיפוש
 כפודע שאל לסיית כולנו טשיגס אותיו יתברך
 כבאה גדולה שלפה עבתי כד הנגל
 וערברכ כשאמר הנביא ושער כווס
 סכוא הכס אלפינוה קנינו
 לו וישיטנו כנילה כשטם
 כישועתו : אף

שער בבאור כוטריקון הנקרא צירוף :

דע לך אחי ישמרך האל . כי השער הזה שאנו כביאורו
 הוא להודיעך כוונת ענייני כוטריקון בהיותו יסוד כל
 ענין כוטריקון הוא סימן קבוע לאותיותיו להיות כל אות ואות
 טורה של ענין ידוע . כי וזה דרך הכירוף בשלת גלגל על דרך
 טפל טעולה ערבת תיבות זאת אומרת גס לי . גס לך טהוא
 סוד גלגל . וכן בשלת חלם על דרך טפל כי טעיר "הלילה
 לאל" מרע . וכמו כש השימוש אשר בו קוזם השמים והארץ
 כמלת ידוד של דרך טפל ישמחו "הטמים" ותגל "הארץ"
 וכן בשלת טילה של דרך טפל טפל הטקבל ברית טלה איפצרי
 למלות למעלה כשכר טעם כישנו מי "עלה לנו" הטמיסה
 כל אלו כקראים כוטריקון בהיו סאות סובלת טילה . וכן הכירוף
 בדרך טעם כיכד כוון שחאמר טילה אלו האותיו שבתיה כולם
 ראשו תיבות . כיכד טילה טילה טילה טילה טילה . ילהם
 ילמה יעלה ילגס . וסלה יטהל . להשי להים למה למה ליהם
 למה . מלה טילה טילה טילה טילה טילה . וזה ענין
 כוטריקון וזהו דרך הכירוף כעכשו . וזה טה טבאמר ככבר
 יכרה אלף עם כולן וכולן עם אלף . וכן טבא שס סתס הספר
 הוה סנקדא גבת שהו כוטריקון באותיותיו טהס טורות טענ'
 גכת גיטריא "כוטריקון" תמורה שאלו הן יסוד כל הספר :

חלק שלישי שער היסוד

בנספח כסו שביארנו והביקור הוא הפנימי האותיות והוא סבת
 שביאות האותיות ובלתי הכיבוד אין לאותיות שביאות כמו
 שפניא שביאות הנגלים כזשכת שאמת שביאות השכלים
 ואמת שביא השכלים ואמת כל המביאו כולו נמשכת מאמת
 שביאותיות כיצד הרי כל חלקי העולם כולו עמדה הן כל
 הפניעים והסתכועים כלל ופרט חוכה לוית ואם כן
 תפנא כיצד התנועה דנקה בראשית החלקים ותכליתן כי
 החלקים עמדה והתנועה אחד עשר ואם כן מוד התנועה דנקה
 בראש החלקים ונספח והיא בגורשת שביאות החלקים בענין
 תנועה לאותיות שפס כסו שאפרכו בהיות הנקודות מהן המביעי
 את האותיות דנקות בראש האותיות ותכליתן בדרך האותיות
 אב גד הרוח שיי התנוון בראש ובמספנות שכל אי שהוא
 דרך התנועה כי החלקים עמדה ותנועת החלקים אחד עשר
 בדרך האותיות אב גד הרוח שיי כלם נכוע פץ קרשת
 התנוון בראשית האותיות ותכליתן ארף היו ותפנא
 הכיבוד שהוא מוד התנועה קבוע בהן ארף תיו שש בחזרת
 חילוף כי כן מוכרח להיות בתנועה שאחר שהוא בתנועה להיות
 חוזרת בחילוף וכן הוא האמת ואם כן הרי לך שבוחר בהיות
 תנועות העולם כוללת בראש החלקי ותכליתן בהיות תנועה
 האותיות כוללות בראשית האותיות ותכליתן והלא אתה
 רואה אמת שמורה בדרך אוק בכר גלש דמת ענין
 מוכרח והרי את כפוטו שפיד על חשש תנועות המביעות
 האותיות וזה דבר אין בו ספק וההיות הפלאות שפיד ארף
 תיו כיצד את מודו כסו שביארנו ואם כן הרי כל העולם
 כולו תלוי במוד הפלא כנגד הנקודה דשולחשט נקודו פלאות
 ביאור שנות חשט הנקודו בדרך זה חלם שרק חרק צרי
 קמץ ואיך הרי התנועה והפעולה נשאים על ידי נושא אשר
 שאשתתו הפלאות ועל כל פנים תפנא התנועות שהן דנקות
 בראשית השתכועים ותכליתן את מוד תנועות
 הפניעות כל האותיות לא מוד תנועות אי מביע כל התנועות
 כולם לעולם ואחר שהתעוררו על כל זה יש לנו להכנס למוד
 מהותו ודרך חקירתו ואמתת התנועה הנלמד שהן כל אחד
 ואחד כפי הדרך הישנה העלוכה בעלם :

חקור חלם חקור קמץ וצרי חקור שרק חרק הפלאות :
 חקור אף חקור היו ראש ותכלית והלך להבשה כל בצאות :
 בחיין חפשה מול חפשה ודחגון והמצא פלאות :

דע לך אחר שפשת מיני ניקוד אשר וכברוהן מוד כל
 התנועה ויסוד כל הנגל לעולם וכבר העירונוך
 בהיות ראשי האותיות ותכליתן עדים באמנים על המביעים כי
 ארף תיו הן עדים במוד חלם שרק חרק צרי קמץ
 בהיותם נותן להם חוקים שהוא מוד חזרהו כנגל בשחונות
 המחנים : אתפנא כי חשטת מיני בניקוד הן המביעים כל כן
 אותיות הכללות במוד ארף תיו שפן תחלת הנגל ותכליתן
 במוד את והתנוון ותפנא עשר פנייות הכללות באותיות
 ראשיתן כעון בתחילתן ותחילתן בספון וזה הדרך בענמו במוד
 עשרם חלקי העולם בהיותם נאחוס באחד וכשתכלול הראשית
 עם התכלית תפנא כי התנועה היא המחברת את האהל להיות
 אחד ולעולם דרכי התנועה והפעולות תמכאם באחד נאחוס
 כסו ששלהבת קשורה בהלח וזהו ענין עשר פנייות שהם
 מופשטים חשט כנגד חשט ואין לחשט פעולה בלתי חשט
 אשכס כבר ביארנו לפעלה פענין מוכרח כי האלפא ביתא יסוד
 היא חוננת לעולם בהיות אות ה' היסוד אשר עליו הכל מוכן
 והתנוון בדרך זה ותפנא כל בעשירין ולמעלה חוננת השד :

מה נה עה קה קמה קצה :
 רנה שכה תה תצה תקצה תשצה
 תתרצה תחתרצה תצו שת :

ובנספח כסו שביארנו והביקור הוא הפנימי האותיות והוא סבת
 שביאות האותיות ובלתי הכיבוד אין לאותיות שביאות כמו
 שפניא שביאות הנגלים כזשכת שאמת שביאות השכלים
 ואמת שביא השכלים ואמת כל המביאו כולו נמשכת מאמת
 שביאותיות כיצד הרי כל חלקי העולם כולו עמדה הן כל
 הפניעים והסתכועים כלל ופרט חוכה לוית ואם כן
 תפנא כיצד התנועה דנקה בראשית החלקים ותכליתן כי
 החלקים עמדה והתנועה אחד עשר ואם כן מוד התנועה דנקה
 בראש החלקים ונספח והיא בגורשת שביאות החלקים בענין
 תנועה לאותיות שפס כסו שאפרכו בהיות הנקודות מהן המביעי
 את האותיות דנקות בראש האותיות ותכליתן בדרך האותיות
 אב גד הרוח שיי התנוון בראש ובמספנות שכל אי שהוא
 דרך התנועה כי החלקים עמדה ותנועת החלקים אחד עשר
 בדרך האותיות אב גד הרוח שיי כלם נכוע פץ קרשת
 התנוון בראשית האותיות ותכליתן ארף היו ותפנא
 הכיבוד שהוא מוד התנועה קבוע בהן ארף תיו שש בחזרת
 חילוף כי כן מוכרח להיות בתנועה שאחר שהוא בתנועה להיות
 חוזרת בחילוף וכן הוא האמת ואם כן הרי לך שבוחר בהיות
 תנועות העולם כוללת בראש החלקי ותכליתן בהיות תנועה
 האותיות כוללות בראשית האותיות ותכליתן והלא אתה
 רואה אמת שמורה בדרך אוק בכר גלש דמת ענין
 מוכרח והרי את כפוטו שפיד על חשש תנועות המביעות
 האותיות וזה דבר אין בו ספק וההיות הפלאות שפיד ארף
 תיו כיצד את מודו כסו שביארנו ואם כן הרי כל העולם
 כולו תלוי במוד הפלא כנגד הנקודה דשולחשט נקודו פלאות
 ביאור שנות חשט הנקודו בדרך זה חלם שרק חרק צרי
 קמץ ואיך הרי התנועה והפעולה נשאים על ידי נושא אשר
 שאשתתו הפלאות ועל כל פנים תפנא התנועות שהן דנקות
 בראשית השתכועים ותכליתן את מוד תנועות
 הפניעות כל האותיות לא מוד תנועות אי מביע כל התנועות
 כולם לעולם ואחר שהתעוררו על כל זה יש לנו להכנס למוד
 מהותו ודרך חקירתו ואמתת התנועה הנלמד שהן כל אחד
 ואחד כפי הדרך הישנה העלוכה בעלם :

תרצה בני לעלות את פעלה שכל מוד פעלה חכמה ללמוד הרי שקוד :
 עצם ומאכלת אש ומבזבז חכין וכו תעמוד רגל יוד עקור :
 מקרה ומשכל יש לך לעיין שם מלות וזותיות חשבון ומוד נקוד :

יאר השם פניו לך ויחונך כפי בהכנס התושות ומדרי
 החכמות הפניעות אשר
 ששם האור יוצא לעולם ואילו הן העלבים עלינו יושר ללמוד
 ונות לאות הראויין לעמוד על קו הישור אשר כח בהם לעמוד
 בהיכל הפלך ואמכסי לי לעורך ולהודיעך מוד שקכת
 פעלת הכיבוד שאין בנכוח להגיע עד תכליתו כי הפסגה שכל
 אינפ שהיא שכלית נבולים להשגתה ואם לא תשיג ידה דיטה
 תקריב טן התורים או טן בני הוכה ומאשר תגיע אל מעלת
 הוהר ותזכה להתעדן בעדן העליון השכלי שהוא עדן תענוג
 הפפשות בהשגת ונכרנו יתברך ויתעלם מדרכי פעולתיו אשר
 שתוכס נשגור ושתוך הבנתם נשכילון כי הן המורים לנו
 מוד אמתותיה ויתפלה וזכו לגד ולנכח :

דע לך בני כי דרכי הכיבוד מוכרנו חמשה הן והם
 כלם לכלים והכנות להכנות וזולתן אין לאותיות
 שביאות בענין שאפרכו ויש לך לדעת כי אלו החמשה מיני ניקוד
 המורות לנו מוד תכונות כל העולם בין תכונות היסוד בין
 תכונות הבניין בין תכונות התנועה כיצד תדע לך כי החלם
 הוא סכונ כנגד עולם העליון שהו עולם השכל והשרק הוא
 מכונ כנגד יסוד העולם האמני שהוא עולם החומר והשרק
 הוא סכונ כנגד יסוד עולם השכל שהוא עולם ההרכבה ולא

זה שאנו ששנים השושכלות באמצעו המורגש איננו רק הכולל
 בחיות שכלנו בחומר והשכל שלנו נוטה לדבר שהוא קרוב
 שזהו החומר ואם לא נשיג הנקודה שהיא שכלית איננו כי אם
 סגור חסרונים שאנו נרביין להשיג השושכלות באמצעות
 המורגשות וכן אנו ששנים הנקודה השכלית באותו באמצעו
 האות המורגש לא שפחת האות יסוד הנקודה כי אם מנד היות
 הנקודה שכלית ואין לנו איפשר להשיג השכל לא עי' ההרגש
 שאנו שכלנו בחומר. ותדע לך כי השגת ההרגש שהיא
 אמצעית שדבר חסרונים היא והרפה היא לנו שאלו היינו שלישי
 בשכל שכלית בד ההרגש וחומר לא היינו נרביין להשיג השושכלות
 באמצעו המורגשות וגם לא היינו נרביין להשיג הנקודה היסודית
 באמצעו האות יזכר הני הנקודה יסודית לפיך דאיך יכול להשיג
 לאמתת לא באמצע האות שהיא הרגש אלא היות הנקודה
 תלויה בשכחות האות. ואף על פי שאיך יכול להשיג נקודה
 שפיך לא באמצעו האות כל זה איננו בא בחיות שכלך בחומר
 ואתה ששני השושכלות באמצעות המורגש. ואם בנקודה
 אחת שני עיניך והיא לפיך איך יכול להשיג אמתתה ולהגיע
 בתכלית ידיעתה והשושכלה ולא נוכל לדעת מה היא ומה שמה
 וולתי בהיותך ששתי כנגדה האות שהיא ההרגש והחומר שהיא
 אכל בנקודה ואם לנקודה אחת שאתה רואה בעיניך כן כש ואין
 לשכל שאין נדחה והכח שאין רשיון שישיגו והוא הנמנה הקדשון
 אשר רואה הכל וכחן הכולל זכרנו וזכר הכל ית' ויתפלה
 ואם כן מה הדריך שכלך לנבין כי כל מה שקראוה הנביאים
 בטעות התארים וכו' המאשרים בו חלילה וחס שפחת עיניכם
 נופלים עליו ית' ויש לו נבדד בהשוהו אליו הלוות בו
 חלילה וחס אמנם קראוה הנביאים שאלו הלוות בו נשמות
 התארים כדי להקריבו יתברך לדעתנו וכדי שנגנהו באותן
 הדרכים שהן דרכי התואר שאחר שאין קח בנו להשיג השושכלות
 וולתי עי' החומר. ולפיכך הוכרחו נביאנו ע"ה לדמות ית' על
 בד התארים מאשר שלא נוכל להשיגו וולתי בתחבולה ו' ולפי'
 תמצא שאתר בות' יודיה נבין הרשיבי ביותו מתקרב
 להשג' האומ' ואתה שהשג' אין בהן כח להשיג אמתתו כמות
 שהיא ולפיכך הוא ית' הוודק להדמות להם בעינינו שיתקרבו
 מתוכם להשגתו שאם אנו אין יכולין להשיג והרי אין בות' ית'
 יודיה גדולה מה בהיותו שמה להם בעינינו שהן חוכה לו
 כדי שוכלו להשיגו שיתקן אות' העיניים. ואם כן התבונן
 מה היא הידיעה שלו. ומה עיניך דרך י' דך בענין על הד' סיני
 וכבר ביארנו לעלמה בהיותו ית' מקום לעולם כי עלייתו בטם
 עיניך וירדתו בסיני ושתקן סוד יוד' אינני שיכול להגיע
 לאמתתו. אמנם שאתתאם סיני נוכל להכנס בהקרתו ואין
 מעלת אמתיות סיני כמעלת אות' יוד' ועל כל כנים תדע
 לך שאין לוי יודיה חלילה וחס. וכבר ביארנו לעלמה
 בהיותו ית' מקום לעולם ואם הוא ית' מקום לכל העצמו' כחיה
 דבר ישלה וירד וכו' הוא מקום לכל' עלייתו בהיותו ית' ככתר
 בטם דהויה וירידתו בהיותו שתקרב להשגת האומ' ו
 ואין השגיגין יכולין להשיג על תכל' אמתתו כי אם באמצעות
 תארים וחלילה וחס מהו' תארים נופלים בו. ואם כן
 אין לוי יודיה גדולה מהו' בהיותו מתגל' ואין השגיגין איפשר
 להשיג לא באמצעו תארים וירדתו ועלייתו ית' אמת דך יתקן
 צנידת הקיוד בשיתוף הא' ועלייתו בלתי הקיוד ואנו אין
 ששנים הקיוד לא באמצעו האות. ומדרך שבארנו י' לך
 להתבונן כי בכל מקום שמתמצא הנביאים קורין אותו בטעות
 התארים חלילה וחס היותם עיניים נופלים בות' אמנם
 כל אלו הלשונות לזכרנו הן ואין יכולין להשיגו יתברך כי אם
 באמצעו ההרגש וכו' והיא חלילה וחס היותו פליהם השלו הוכרחו
 להדמותו כדי להקריבו ית' להשגתו שאחר שאין אנו יכולין
 להשיגו כי אם בתחבולה. וזהו אשרו בד הנביאים ארשם
 והבישו אינו תכלית הרגון והכחן וולתי להשגיל ולדמות דבר
 לדבר

תשג אמתת ביחוד שאין דומה לו כלא יעלה על דעתך
 שיכולת להשגתו להגיע לאמתתו כי אם שכל הפעולות
 וסוד התוכחות ומד זה תוכל להכנס בהקרת אמתתו ושה
 שיש לך להתבונן כי בנקודה האות לעולם לא תשיגה וולתי
 בנבדך אות' אלא היות וכל זה בהיות הנקודה שכלית ובהיותו אמת
 ההרגש ושתקן שהוא המורגש אנו ככשים לנקודה שהיא
 השושכל ובהיותו בכפי עכשו לא תוכל להגיע לאמתת השגתה
 ולא תדע להבדיל בין היסוד ובין הנקודה וללא תדע אם היא חזקת
 או שרק או חלום. אמנם כשתרצה להשיג מוד אמתתה
 אין לך רשות להשיג וולתי בהיותך ששתקן אכלה אות' שהי' ההרגש
 ואין שתקן האות תברך הנקודה. והנה לך העדות האמתית יסוד
 נקודת הולם שהיא ראשית כל התבוננות יסוד. כל גלגל אינה
 שואבת שדרך עומה לעולם ולא השיגה אם לא תשתקן אכל
 האות כגון ו' א' והרי העדות ברוחה שאין לך להכנס אל
 השושכלות שהיא מוד הנקודה שכלית אשכנות סדרי השורגשות
 שהן האמתיות. ואמנם תדע לך באמת כי אין לאיתו קיום
 עולמית בהקדו כי הנקודה הוא יסוד האות ואם אין שם נקודה אין
 שם אמת כי שכלתי יסוד אין בכין. והתבונן בעמון גלגל סורה
 לעולם יסוד בלתי נקודה האשכנות והני נקודה אחת קטנה
 גורמת למצי' כל גלגל והוא סוד לבין כולו ואין גלגל בדורי
 בעולם גלגל סודית לו נקודה אמצעי' שהיא שבת קיומה ויש לך
 להתבונן מוד נקודה אחת אמצעית שהוא שבת קיומה ויש לך
 להתבונן מוד נקודה אחת ראשית כל הנקודה יסוד כל התבוננות
 שהוא נקודה חלילה וחס. משערה עליו ית' שהוא יסוד עיניכם
 שתראה אותה יסוד. והוא למעלה מן הכל ונמשא את הכל וכמו
 שתראה אותה למעלה מכל האותיו וכולת את כל האותיות
 וכשמה משערה שלם מקוה ית' הויה ויהיה ולעולם
 הוא באחד ואינו משתנה הויה ויהיה ויהיה עד כאן הוא
 על כל זה והתבונן אפי' הפיך גדולה זהו בהיות נקודת
 חלילה וחס והוא משערה עליו יתברך עדו ברוחה כענין
 שאמרנו ויתעך לך נקודת חלום הוא יסוד העולם העליון וכמו
 ששחלם עליו וכלו שכל טעם החכמה כך הוא מניח את עולם
 השכל שהוא עולם העליון ועולם השכל. והתבונן עד שאר
 ענין זה ושענו יתברך לך ענין ככד מוד נחמד בהיות
 הנקודה שמוכות כנגדה יסודו העליונים והאמצעיים ותחתיו
 יש לך להתבונן עד כענין נקודת חלום בהיות נקודה יסודית
 ובהיות נקודה עליונה ובהיות נקודה שנסגת עולם העליון כי
 הוא עולם השכל כמוד יוד קורף כענין שאמרנו ובהיותה קבאל
 בטם חלם כי אלו הדרכים כולם עיניים מוכרחים שפידים עליו
 יתברך עדות במדה וכן שם מכבר ביארנו הוא השפת כי
 אין גלגל בדורי בעולם שהוא מתבונני' שאין לו נקודה אמצעי'
 כשה שיתבונן עומה שתקטע קול כשמת התבונה ובעה אמת
 עתידים לבאר הנב בבו' נקודת הגלגל באמצעו בגלגל
 ואם כן הרי לך כי בהקודה הוא יסוד כל האותיות לעולם. וראשית
 כל היסודות הוא העולם לעולם הוא העליון שכולם. והוא
 נבכת כל בהקודה. ומה שיש לך להתבונן כי נקודה אחת כח
 שבארנו אינה מושג' כפי עינים ושושכלת ובריכה להיות מושג'
 אכלינו מדרך ההרגש שהוא מוד האותיו שהוא המורגש שאלו
 תראה נקודה אחת לא תוכל לבין אמתת אותה הנקודה
 אמנם כבידך בורת ההרגש שהוא מוד האות שמוכה לה תוכל
 להבין מהות הנקודה ולא יעלה בדעתך כי האות אשר היא
 האמת אמתת הנקודה והאינו כן כי האות מאמת אמתת
 הנקודה והנקודה האמת שנילו האות והיא אשר שניש
 את האות. ואלי יעלה בדעתך כי ההרגש מאמת ענינו' השכל
 כי השכל אשר הוא יגיע את ההרגש והוא אשר גרם לשכחות
 ההרגש כענין הנקודה אכל האות אכל אכחו שכללנו. בחומר
 והוא מעורב בהרגש אין אנו יכולין להשיג אמת השכל כי אין אם
 באמצעו ההרגש לא להיות המורגש גורם למציאות השכל כי על

לדבר ושמוך דמיון תכנס למושכלות . והו עדות בהיות
 הנקודה שהיא שכלית עומד לפניך ואיך יכול להגיע להשגתה
 וולתי בהיותך משתתף לה אות שהיא הרגשית ושמוך נקודה
 אחת אתה דרוך ויאס לדבר שאתה רואה בעיניך איך יכול
 להשיג ולהתבונן בו היך תבונן כשי שאין כורה אשר תכילהו
 ועין לא ראתה ואין שכל שמשכל מוד שהיותו חושבה לו
 ואמנם אם תשאל עליוית כתוב שמות התואר שהן שורים יורה
 אל תטעה בהם מהן עניינים כופלין עליו . אמנם כל אותן
 הלשונות וכל אותן העניינים שורים לנו הדרכים שבהם נוכל
 להתקרב מעט מעט להשגותי' שכלתי שיתפקך מדרינו ונבא
 טובל השגותי' אמנם בהיות השגותו מתקרב לנו מעט
 נוכל להכנס להשגתו אמתת סוד יחודו ואיך יאנו יכולן להשגת
 שאלו הדרכים כי אין' אנו אפשריים להשיג וולתי באמצעי'
 התוארים . ושאחר שמשכלנו בחומר והחומר שבה . אותו הוא
 משכלנו על כל פנים החומר שלנו אמנעי הוא בין המושכל ואחר
 שהוא אפשרי אין לנו אפשרות להכנס למושכלות בשכל שלם
 וולתי בהיות המורגש אפשרי' ואחר שכן כל אותיות התוארים
 הניאפרי' עליוית' חיללה מהיות' כופלי' עליו . אמנם אנו נדיכים
 אות להכנס שמוסם לחקריתו וליתתו כי על כל פנים לא נוכל
 להכנס לשמשכל וולתי באמצעי' ההרגש . אמנם כל אותן השמו'
 שמשכלות וולתי' נקרא בהם וולתי' הם המראה של היות
 הקדמות וכל החיות' ואתו שמו' הוא שם בין ארבע אותיות
 תדע לך כי כל השמו' כולם וולתי' זה השמו' נגזרים הם לני
 כפולותיו . ואמנם שהנזרים יש הפרש ביניהם כי אין כל
 הכינויין שיון כל כל שמותיו וולתי' הם ההווה כינויין הם כולם
 ובאמת כל אלו הכינויין נגזרים לפי פעולותיו כגון אלקים
 אדני' שדי צבאות אל' אלוה' אלו הן הכינויין שלו יתברך
 ולפעמים נקרא בהן כפי הפעולה שאותו הכינוי שורה עליה ואנו
 הכינויין שפרטנו כולם קדושים ואחר למחוקן . ואעפ' שנגזרים
 הם לפי פעולותיו ואינם שורים על אמתתו ועל קדמותו פולם
 עדים באפנים של מלכותו ועל אדנותו ועל חדוש העולם ועל
 שבהגו' . אמנם שאר הכינויין שהיויות נקרא בהן כגון קדוש
 חסין צדיק צור והדושה לאלו אינם עניינים טופלים בו על
 כד העכס כי הוא יתברך אינו גשם להיות צדיק או קדוש
 או חסין וכן צור וכל ענין' ג' שדות חיללה וחס מהיו' אלו
 שנייני השדות כופלו' בו . אמנם הוא נקרא בהם על כד השאלה
 ונדך השתתפו' ואלו דושהוהן נקראים שאר כנויין' אמנם
 לא עכס הכינויין כי הכינויין הם המוסרים על פעולותיו ולאן שמו'
 דוקא כי אם שעות שנקראים כנויין כי אין לית' שם כי אם אחד
 באשמו יד' אחד ובאשמו יד' אחד ואחד שמו אחד . אמנם
 הכינויין שכל כולם הם שורים יד' פעולות דעמו' שהוית' פעל
 אותם' ואמנם שאר כינויין אינם שורים כי אם דרכי הקורב' לו ית'
 בהיותו מתקיימים באמצעי' התוארים אבל התוארי' השמש'
 המורים תואר כי השמש' כגון שכל ראשון הוא ירד ועלה
 ועמד ונגש וזחק ושחק ועצב ואלו וכל הדומים להם
 הן התוארים שאין אנו כשלים שאמצעות' אם נכנס להשגתו שבי
 שאר ששכלנו הוא בחומר לא נוכל להשיג בראשי' השגתו כי
 אם השגה שהיה ההרגש מעיד על אפשרותה שאין שכל בחומר
 ששיג בתחל' ההשג' כי אם דבר שיהי' ההרגש מעיד על שתיאות
 ואשר אינו כשכל אכל ההרגש בבחיור' אינו אפשר אכל
 להאשין שביאותו . ואם כן על כל פנים ההרגש אפשרי בין
 המשיג ובין המושג בהיות שכלנו בחומר וכל מה שאין ההרגש
 מעיד על שביאותו אינו כשכל אכליו וכל מה שרוב חסרוכי
 הודרכו הכניאים לדמותו אכלינו בדיוויים שאפשר שביאותו
 אכלינו כי לא נוכל להשיג מודות' ואלתי באמצעות התוארים כי
 ההכרה אשר בהשגתו תביאנו לזה כי וולתי' אמנעי' התוארים
 אין אנו יכולין להשיג שביאותו כשכל הוא ווא יתברך חיללה וחס
 שהיותו ית' באלו התוארים כי כל התוארים כולם חושבה לו ואינו
 נקרא בהן לבדו כי יורה הן אכלו' . אמנם נקרא בהן לכרכנו

כד שנוכל להכנס שמוך שביאות' אפשרות אכלנו לאמתת
 חקריתו : והרי יש לך שם לתבונן העניינים האלו אשר
 עוברך בהם כולם נשיגם שמוך הנקודו' והאמתיות והרי נקוד'
 שלפנינו אין אנו ששיגין אותה וולתי' על כד השתתפות האות
 ואמצעות התואר ואם נקודה זו שלפנינו נדיכין לנו לאמצעות
 תואר בהיותו נדיכין לחקירתו כש' שיינו שולטנו עין
 ואינו ששיג וולתי' שכל הפעולות' כל הפעולות' הן אפשריות
 כעניאן' אפי' בשיעור השגותו ואם כן שמוך החקר בהפעולות'
 ובאמצעי' חקירת' נכנס לחקר הפועל' ולפי זה הדרך תשכח
 שהודרכו הכניאים לדמותו על כד הפעולות שאין אפשריות
 להמניאן' אפי' לפי השגותו . ולפי זה הענין שביאורו הוא ית'
 נקרא בכל התורה כולה נדיכיים ובכתובים ככינויין שם
 שורים תוארים . ואל' תקשה עלי' כמה שהתפורדותי עלי' כענין
 החלם בהיותו שורב על ענין השגת הנקוד' האמתית ואשר היאך
 אתה שדמה השגת הנקודה להשגותי' כי אלו היתה הנקודה
 אחת ואין בעולם נקודו' אחרו' וולתי' היה לך לדמותו לחותה
 הנקודה וכמו שהיא אחד היה לך להביא ראיה שדבר שהוא
 אחד' ביי שם שאין אנו ששיגים הנקודה בפני עצמה וולתי' על כד
 שיתוף האות אינו כי אם רבני הנקודות בהיות רבות חלם שרק
 חקר' ולא' לא נשיג הנקוד' האמת בהיות בפני עצמה אין השגת'
 נשכעת וולתי' בהיות הנקודו' רבות וחלקו' כשיניהם . ולא' כד
 איוה שם האיתו' ולפיכך נדיכין' אנו להשגה שד האותיות הן
 השור' נגזרות הנקודו' והוא ית' אין השגותו כשכעת כ' בהיות
 יחיד ואין דבר בעולם דומה לו' ולפיכך אין ראוי לדמות השגת
 הנקודה להשגותי' כי הנקודה אין השגתה כשכעת כי אם
 שרבו הנקודו' והוא ית' השגתו נכסע כי אם שהיותו יחיד ואין
 דבר בעולם דומה לו ולא' ששיגים להשגת יחודו והרי לך כי
 ההשגה הוית נכשעת שד ריבוי והשגה זו נכשע' שד היחודי
 ולפיכך קשה עלי' . וזו היא תשובתו תדע לך כי לקושייתך יש
 שמוך גדול ושמוך אותה הדבר שאתה מוכר שהוא קשה עלי' היא
 תכלית המיוה והעור לכל קושייתך .

דע לך שיש כי ביאורו היו אלוה' נקודות שכלית שד
 שוכר וכל אחת ואחת טעלה בפני עצמה היה לך להקשות
 עלי' כי שאר שהיו נקודו' וזוה ורחוקותו שבו בטעלה ובסדר
 ובענין היו הנקודות שתרבות ואין הדמוי נכון להיות שיוסד
 עליהן שאר שהנזרות והוא יחיד' אמנם תדע לך באמת כי
 אלוה' נקודות שכן חלם שרק חקר שיוסדת הן על יסוד' אחד
 ושד אחד כי החלם לעולם הוא לשעלה והש' לקטעה היסוד
 החקר לשעלה שפיהם' והרי שדן שוכר חלם לשעלה' שרק
 באמצע ולטעה היסוד' חקר לשעלה שפיהם' . ואם כן יסוד
 אחד יש לאלוה' נקודות והוא החלם לבדו יסוד' בהיותו לשעלה
 עין הכל וכל מה שמתבא כיון הוא' ואכ' אין לכל הנקודו' יסוד'
 כ' נקודת חלם כל כד' שאר שהוא לעולם לשעלה כי נקודת
 שרק וח' כן יסוד הוא שהחלם חוכב עליהם שרי שרק וח' חוכב
 שורכיים וכו' כ' עליהם וזוהו נורתו א' הכי חולם לשעלה
 הרי שרק באמצע' חקר לשעלה כדך שבהשגותו' והרי אלוה'
 נקודות שדן שוכר יש להם' ואעפ' שכן שלוקו' כגד' היסוד
 איכה שלוקות כגד' התוכו' ועל כל פנים הכנס גדול ויש לשינה'
 כשעלתו' אין מעלת העליונה שיה עם האמצעי' ולא מעלת
 האמצעי' שיה עם התחתונה כמו שאין מעלת הרכב שיה עם
 הכרכ' . ולפי היות הסדר כגלם שכלם שפיהם באמת ו הוא דרך
 שהיא' שרק פעם באמת פעם כגלם שפיהם באמת ו הוא דרך
 הבין השוכר וכהו' כגלם ו על ג' ו על ר' להיות' נקודה
 זו על ג' ו ולעולם החלם לשעלה היא כי הנקודה היסודית
 המובלת כל הנקודו' וכל העניינים וכל הכניינים שבעולם היא
 הנקרא' חלם והיא העדו' עליו ית' שהוא הוה ויה' ויה'
 ו הנקודה הוית לשעלה שכל האותיו' היא וכל מה שהיא שוכלת
 לשעלה וכל נקודו' שבעולם שמו להם ראש אחד' והוא החלם
 שהיא המתקש' לכל ראש יסודו' חלם וכן תשכח הנקודה הוית
 לשעלה

למעלה משערה בם ד יוד כי הוא שיעור הקומה והרי הנקודה
הזאת למעלה מכל הנקודות ומכל האותיות היא וכל מה שהיא
כובלת למטה וכל הנקודות שבעולם והרי היא למעלה מכל
האותיות וכל הנקודות והוא סוד הפעולה והתנועה ועל כל פנים
ראש הוא לאלו היסודות ואל מקום הראש אחריו ילכו הרי לך
סוד נקוד' חלם שתנחמת כל העולם כולו והיא חוץ לשתנהגים
ולמעלה שהיא היא ואינה מסוימת נגבולו להיותה אוחות מקום
לעולם בתוכו ולעולם רוכב' היא עליהם לא בנייהם' וההבונן
אמרם ול' במכת חגיגה ערבות אל רם וכשא' טובן עליו ושם נאש'
בניאור ערבות שבו נדק וגו' ושם אופני' ושרפים וחיות הקודש
ופלאכי השרת' וכפא הכבוד מלך רם וכשא' ברוך הוא ושכר
טובן עליו שא' סולו לרוב ערבות' והתבונן אחריו טובן עליו
ולא טובן בנייהם כי על כל פני' הנושא את כולם למעלה פבולן'
ואם כן הרי נקוד' חלם מעיד' על היחיד הנושא את הכל והוא
למעלה מן הכל' ואם תבין באמת אוד יתבאר לך מה שאמרנו
במכת חגיגה והבין לרוב ערבות כי הוא לבדו עיקר הכל וכל
מה שוליתו טלה היא אכלו כמו שהסוד טלה לרוב ודבר זה
כמו כן בותיכו ול' העירוכו עליו' ואחר טבן התבונן בנקודות
חלם ותמכו רופס על הכל' ותדע לך כי הוא שיערה על תבול'
העילוי והפשטות שאיפשר להשיג כש' הוא בחומר והנקודה
הזאת היא עדות עליו כי בעיני' שאמרנו ואע"פ שהוא יסוד עולם
אינה נכללת בכלל עולם כלום בכלל האותיות עדות עליו ית' כי
אע"פ שהוא יסוד כל הנשואים כולם אינו בכלל דבר מן
הנשואי' כי הוא חובה לכל' וא"כ כשנא' למד כי החלם בלעד
הוא יסוד יסוד ואשר כל הנקודות הן בכין גפור ולפיכך נביבין
אנו להקריבו ית' לדעתינו על כל דמוי הנושאות ואע"פ שאין
לו תערכות ואין לרשיון עשדבר בעולם על כל פנים מה
טובכל להקריבו לדעתנו מוד השכל לא נקריבו מוד ההרגש'
אסנס שה שאין עליו עבין תחבולת להמליך באמשינו ההרגש
על כל פנים נדמה אפי' באמשינו ההרגש כי באמת אין יכולת
בשכלנו מאחר שהיא חומר להשיג ית' השגה' אשכס רוב
אותה השגה ששג' באמשינו ההרגש היא' ולפיכך אנו אושר
כי הנקודה הנקראת חלם היא העליונה שכל הנקודות' וכל
האותיות שהן בכלל כל המביאות פעולה ותנועה יכולין אנו
לדמותו ית' לאות' הנקוד' כדי ל' קריבו לדעתנו ביון שהנקוד'
הזאת היא יסוד כל היסודות וכל היביות על כל פנים כפשוט
שכלל הנמכאים כדמה לו אנו נוכל לדמותו ולפי' אנו אומרי' כי לו
הג' נקודות מוכרחו' הלאהיות יסוד ובכין שאחר טש' להן מדר
עליונה ואשכב' ותחתונה ונקודת החלם לעולם שכל פשוט היא
ועליונה על הכל והתנועה עולם השכל' ונקודת המרק שהי'
אחרי' מפלה מן החלם ולפי' גבין הוא אכל החלם ואע"פ שהיא
יסוד אכל המרק' ותדע כיון נקוד' המרק טלה למעלה מן
החלם הרי העדות נורה שאין מעלתם כמעלות החלם' ואם כן
מה הבדל שבין יסוד זה ליסוד זה' תדע לך כי יסוד החלם
למעלה לעולם ואינו בכלל בכל מה ששכ' ע' ויסוד
מרק לעולם באשכע והרי המרק בכלל בכל מה שהוא סביע
כי הנקודה העליונה שהוא בכלל מה שהוא סביע שהוא החלם
הוא רשו לעולם השכל' והנקודה שלמטה היסוד היא המרק
הוא רשו לעולם החומר שהוא עולם הגלגלים וכל גלגל נקודתו
באמשינו כמו שנקודות מרק באמשינו הרי לך כי הנקודה
באמשינו אוחות מקום ונגבול מסויים ית' מהו ומהו שה שאין
בן נקודה העליונה' וכן נקודת חלם מביע עולם הנורה שהיא
עולם הפשוט' ונקודה מרק מביע עולם החומר שהוא בכין חומר
ונורה' מה שאין בן בעליונה שאינה אפילו דקות נורה'
והלא תראה בהיות העליונה יסוד השכל שהוא עולם הנורה
ונורה למעלה מעולם הגלגלים שהוא עולם החומר והנורה
נורה היא על החומר כמו שהחלם נורה על המרק כי על כל
פנים החלם מוכב הוא על המרק אפי' שוון נקודה זו נקודה זו
כוכבת ונרכבת' והרי לך נקודת חלם לעולם עליו ויסודית

ונקודת היא ואין לה שיתוף לבד ההורג' אולם אי' כש נקודות
מרק חומר ונורה היא שם טבולם הגלגלי' שהיא סוד נקודות
מרק חומר ונורה' ולפי' אלו הדברים הרי נקודות מרק אכל
נקוד חלם ונקוד' המרק תפארה בתוכו למטה פבולן והוא
סודי' שלישי' ומתכלה' דברים הרבה וחומר' ונורה הרבה
בהיותה תחתונה חומר' שהנקודה האמשינית' נורה שאמשינת
העליונה שהיא למעלה מן הכל ועל כל פנים נקודות מרק למטה
היא ותחתיה תעמוד בהפרת' והיא ככה ושומגרת' היא שכל
דברים' ולפי' אלו הדברים יש לך לדעת כי הנקודה הנקראת
חלם איינה שיה עם הנקודה הנקראת מרק וכשעם נקוד' המרק
כי חלם בתכלית מעלת השכל ושק חומר ונורה' ומרק הרבה
וחומר ונורה ותבונתו' הוא עדות על מעלתו שהחלם למעלה
מרק למטה מרק מפל' שכולן' ועל כל פנים יש לך להבין אפי'
השכל הנפרד מן הכל איינה שיה עם שכל בחומר שהוא שכל
בגלגל' כשעם שכל שיעור בהרכב' חומר שהוא שכל האדם'
ולפי' אין מעלת אלו הנקודות' שיה שפני' מסדר שלהם שוכרת הוא
ואלו לא היה להם סדר שופרס' וזאת שתיה כל אחת ואחת
רחוקה מחברתה בתכלית' הרחוק כלי' מדר מוכרה בנייהם היה
לך להקשות' אפי' נהיות השדר שגלה מוכרה כלומר עליונות
אמשינית והתחתונה נפשו השדר בכין' שהיא העליונה והרי
התחתונה עכמה עדות על העליונה שהיא יסוד והם בכין ועל
כל פנים השתים מעדות על העליונה שיה יסוד והם בכין'
ולפי' זה הדרך יש לך להשכיל ולהתבונן כי על כל פנים אלו הן'
נקודות כריכו' מברך ובכין' ולפיכך אנו אומרי' שאין לך רשות'
להשיג אמתת הנקודה השכלית ולהבדיל בינה ובין שאר
הנקודות' כי באמשינו האותיות הן ההרגש כנגדו' ואם תסמוך
האותיות אכל הנקודות און תבדר עדות היחידה שהיא תליח דה
בלבד והיא עליונה על הכל ותוכל להבין שאין מעלתה
כמעלות שאר הנקודות ואין בכלל הנשואים דבר דומה לו שהיא
שנהגת את כולן והיא חובה להם ולמעלה מהם' וכמו כן יתבאר
לך כי האמשינית בכין הוא שפני' נדדים שכן חומר ונורה ואינה
סביע למעלה הראשונה שהיא העליונה' וכיוון יתבאר לך
כי התחתונה היא מוכרכת מהרבה וחומר ונורה' והרי לך
עדות ברורה כי אלו הנקודות' הסודכו' מוכרות הן על סדר
הכוונה בהיות חלם למעלה מן הלויות השכלית ובהיות מרק
למטה מן לעולם הגלגלים שהוא חומר ונורה' ובהיות המרק
למטה מן רשו להרכבה וחומר ונורה' כ' לו הג' נקודות מכוונן
הן בעיני' שאמרנו כנגד טלם' ועליות שהן עליון ה' כן התחתון
והעליון אינו כ' אלא נבדל' וזו היא עולת החלם והאחרי' היא
חומר ונורה והעולם הגלגלי' והגלגלים בעלי' חומר ונורה הן
והשפלים הוא ההרכבה חומר ונורה הן' והוא סוד עולם ההנה
וההפסד שההיה וההפסד הרבה והוא ונורה הן' הרי לך
הדבר שבואר שאין מעלת אלו שות' כי זו באמת' וזו בשתים זו
בשלה ואיך יכול לאמת אמתת החלם שהוא יסוד' כל המביאות
וכל השפייים אשר כללנו כי זו באמשינו האות שהוא ההרגש
כי בלתי אשכע' הא' לא תדע אפי' הנקודה הזאת היא יסוד או
נורה או הרבה ולא תוכל להבדיל בין העיקר ובין השכל' ולפי'
אנו אומר לך כי נקודה שבין עיני' שהיא שכלית כלומר באינה
מושכלת באשכב' ראשון לא תדע אפי' הוא יסוד' כל העולם שיה
סוד חלם או אפי' הוא בכין שהוא מרק' או אפי' היא הרבה שהיא
מרק כי על כל פנים הנקודה היסודית איינה אלא אחת והיא
החלם כי השאר בכין הן גלגלי' כי המדר שלהן שוכרת הוא'
אשכס לא תוכל להבדיל בין הקודש שהוא החסד ובין החול שהן
שאר נקודות כי אפי' באמשינו האותיות ומתוך ההרגש שהוא
האות אפי' יכול להבחין בהיות היסוד יסוד ובהיות הבכין בכין
ובהיות הרבה הרבה' ולא תוכל לדעת זה העניין מוד הנקודות'
בענין בהחתן שושכל' אשכס תדע לך זה באמשינו' חלמה שהוא
הרגש והרי שאין שכלל' הפולס נקוד' יסודי' כי אחת שאין בכל'
הנקודות דומה לה וכמו שאתה קורא למשנאים אחדים בשם
אחד אין בהם אחד ושיועד בתכלית' היסוד כ' אפי' הוא הניכח

קדשון יזכרו יזכר הכל י' שמו וכו' והרי לך עדות בזה
 כי מה שאנו שפיראין ראייה עליו י' מעבין הנקודות איננה כל
 שהנקודה היחידה שהיא עליונה והיא יסוד' על מה שתחתיה
 כי היסוד' שהוא עליון על כל הנמצאין והוא יסוד' כל מה שאלתו
 איננו אחרו ששכלנו בחומר לא נוכל להכנס לאמתת נקודות
 מלמ שהיסוד' משאר נקודות לא באמצעות האות' וכענין זה
 מכל להבחין בין הנקודה היסוד' היסוד' ובין שאר הנקודות שהן
 בכין גמור וכמו שאין כל האחרים שוין כך אין כל הנקודות שוות
 שכן דבר וכלל גדול הרי לך כי על כל פנים שוות התוארים
 הנקודות אותנו והפכיים סוד יסודות י' ובהיותו כדלל שכל
 מה שאלתו וכי הוא י' יסוד' ושאר כל בנין הוא י' שיש דברי'
 שהדעה נכונה שהן יסוד' אינו לא בכין והוא כדבר יסוד' כל העולם
 ויא' תוכל להשיג' השגה זו היא באמצעות שנות התוארי' מאחה
 שמשכך בחומר' וכמו שהדריך בעצמו לא תוכל להשיג' השגה
 זו כי אף שכל האות שהיא התואר' וכמו שאין אנו ששנין אותו
 שכל שאין דומ' ל' אחרו כך אין אנו ששנין בקוד' שכל דומה
 ל' אחרו כי כמו שיש בעולם נקודות כך יש בעולם אחרים'
 אפשר לא כל הנקודות שוות ולא כל האחרים שוות כי יש נקודה
 שהיא אחת והיא בכין גמור ויש אחד שאיננו שווה אחד הוא בכין
 גמור וכמו שאתה חאה נקודת שרק ונקודת חרק בכין גמור כך
 האדם שהוא אחרים כי אחרים והוא בכין אחד בכין שכל'
 אפשר הנקודה העליונה שכלת הכל וכללת מן הכל והיא
 שעדה עליו י' שהיא יסוד' אינו דומה לשאר אחרים ואין לו שותף
 עם דבר שוכל הכל וכלל מן הכל' וכמו שיש לנו להבחין בין
 האחרים שאין כולם שוין כך יש לנו להבחין בין הנקודות שאין כולם
 שוות' וכמו שאין אנו יכולין להבחין בין הנקודה היסודית
 לנקודת הבנין כל באמצעות שהיא ההרגש כך אין אנו יכולין
 להבחין בין האחד השייך הקדשון ושאר כל האחרים כי הם
 באמצעות התוארים וכל זה בהיות שכלנו בחומר' והרי לך שאין
 בעולם נקודה יסודית כי אחת בחומר שאין בעולם אחד יסוד' כי
 יזכר וי' ולפי זה הפנין יכול אפי' ל' שותפות בדמיון ויכול
 אפי' לשמר כי לנקודה שכן עיניך איך יוכל להבחין אפי' היא
 יסודית שהיא חלם או בכין שהיא מרק או הרבבה שהיא חרק כל
 זכ' כפי שנין לא ראתה' ולפיכך המעלה העליונה אפי' אומר
 לך שזיכך יכול לדעת' ולתי' משה הרגש שהיא האות' וכמו כן
 יזכרו י' לא תוכל להשיג' ולהפרידו בדעתך משאר כל
 הנמצאין ולתי' באמצעות התוארים ששיתוכס אתה ככנס להשיג'
 השכלית' ודעת לך כי הנמצאים ולתו בכין הוא אכלו וכולן
 בריכין לו והוא סוד כל היסודות כמו שתרצה על כד' הדמיון כי
 כל הנקודות בכין הם אכל החלם וכולן שכלים' ההתיה והחלם
 נקודה פשוטה בלי הרבבה ושאר כל מה שאריה בולן בכין הם'
 גשון כך תחברך' אמתת שכלת כולן' ולפי זה הדריך
 שכל אנו אין לשום אדם שבעולם להתגולל עליו ולהקטן' אכלו
 בהיותו שפיראין ראייה מן הנקודה היסודית שהכנה עולם
 השכל אכל היסוד הקדשון שהכנה כל הנמצאים כולם' ואלו
 בין אלו הנקודות כדללות או שוה בלתי כד' שיתוף או היתה
 במסקנות ראייה בענין' אפשר בהיות אלו הנקודות שוכחות
 וסודר שוכחותו על גב' יסוד' יש להם והיא הנקודה העליונה
 ולא תוכל להשיג' או הנקודה היסודית ולכד' משאר נקודות שאין
 בכין ולתי' באמצעות האות' כי איך יוכל להשיג' השכל ולהבחין
 בין השוים כל ובין המורגש בלתי אמצעית השומר' וכן לא תוכל
 להכנס להשגת גוראיו ולתי' על כד' השמות השמות
 והששאלין והשמוקין שכלו בפרי הנבואה שהם השורים לנו
 דרכי פאמית בדרכי השם י' וכל זה באמצעות התוארים שהן
 אלו הדרכי' אין לשום אדם שבעולם לתפוש עלי' מל' ענין הנקוד'
 כי על כל פנים נקודה שכן עיניך אפי' אתה יכול להבחין אפי' היא
 שכלית או חומרית או מורכבת שכלת האות' והרי אין לך' שום
 יכולת להפרי' בין המושכל ובין המורגש ולתי' באמצעות התוארי'
 והרי לך כי יסוד' כל האותיות וכל הנקודות הוא חלם ושאר בכין

הוא אכלו' ולפי אלו העניינים אשר עוררנוך עליהם תדע לך
 כי יזכרו יזכר הכל הוא יתברך יסוד' שכלתי שיתוף אלו דבר
 בעולם ואין לו נודך בכל הנמצאין וכמו שהכניא שיעור באשר וכל
 הנקודות בשמי ולכבוד בראיתו כלו' כל מעשה בראשית שהן תליון
 בשמי אינם לכד' ולא בראיתו דבר בעולם בהיותו נודך אותו
 אכנס הכל בראיתו לכד' והשם המעיד על כל זה הוא השם
 שמיחד שהוא השם המעיד בן ד' אותיות הוא השם המעיד על
 קדמותו ונבחותו י' וכי אין לו נודך בכל הנמצאים שאחר שאינו
 ששנתה והוא סוד היסוד' שכל הפעולה והתנועה נשענת עליו
 וכבר ינאנו שכוונתו שם שאכנסו בו ונחזור לענין חלם שאנו
 צבאורו' דע כי המקור הנקרא חלם הוא ראשית כל החפצים
 כולם ולא לחנם מעיד עליו י' שהוא הוה והיה והיה'
 זה תבונן כי כמו שהחלם הוא עליון כך הוא שני האות הפני
 השעיד' על המלמ' העליון שהוא פולם השכל' ואכנס בשה
 צרמנו בכאן ד' לכלל ששכל בעל הקבלה' וכמו שהחלם דק פשוט
 שכי' את אפי' ששכיר דקה פשוטה כי תנועה או ככללת כל
 תנועה העולם אפי' תרצה להתבונן בשכיר' י' הן תרצה להתבונן באחרו'
 עשאו' י' הן תרצה להתבונן בשכיר' י' הן תרצה להתבונן באחרו'
 י' הן הרי לך אכ' ג' י' יסוד' כל העולם כולו וסוד' אכ' ג' י'
 הרי לך כל העולם כולו שתגלגל בסוד' י' וסוד' הוה הוא החלם'
 הרי לך שכל פנים כי שכי' י' שיהיו עולם השכל שהוא סוד' הוה
 והיה ויהי' וכל התנועה וכל הנמצאות בולם ששעידים עליו י'
 שהוא באחד ואין לו שני' ואפי' הבין אחי כי כל העניינים אשר
 ציארנו ושכד' העינינוך עליהם בענין חלם ומשם יתבאר לך
 האמת במוד' תבוננו השכל העשירי שמוזכר עמו' החלם ולא עוד
 התבונן בהיות מלמ' תיקון כל הקרבו' כי כל שאר טבל הוא
 והשלה עיקר והסוד' עפילה לו בתבין' שאמר היאכלתל עפילה
 שלח' הבין מהו כשה העיד פסוק זה בהיות המלמ' עיקר והשאר
 ש' לה בענין היות חלם עיקר ושאר כל הנמצאים טבלים לו' או
 היא עדות ברורה ולא לחנם נאמר ולא תשכית מלח ברית אלהיך
 על כל פני' מלח ברית כרותה' וכל מה שאנו שתקרבין לו יתב'
 במוד' מלח הכרשו כנגד אשת חלם' כאלמנו ועל קרבך תקריב
 שלח' והבין בהיות מלח תיקון כל העם וזולתו וההפסד בא' לכמה
 עניינים ואכנס הכל נשתקן' עמו' וכן לך להבין כי פלח
 תיקון הכשר וזולתו מסריח וכפסד וכמה הפלגו ז' באמצעות ענין
 הקרבו' במסכת אבות ולא המריח בשר הקודש מעולם' וכל זה
 בענין בהיות ישראל שתיקון בכד' חלם והיו בקיאיין בפלח אוי הכנס
 בעשה כי אחד מן הכיסי' הכעשי' בבית המקדש' ולא המריח בשר
 הקדש מעולם' ובהיותינו שתקין עדותנו כמו המלמ' השתקן את
 הטבל או היו ראוין שתשרה עליו שכינה' ודע כי מלח סוד'
 חלם הפך וקרי' וכמו כן התבונן ענין לחם פנים מהו לחם הפנים
 שהוא תמידי' כאלמנו וכת' על השלחן לחם פני' לפני תמיד ענין
 כנגד חלם שהוא סוד' הפני' הכימי' והתבונן בחי' לחם ועל
 שכינה תמידי' ועל כפ' לחם הוא קיום השכל' אפי' לא על הלחם
 לכד' יהיה האד' כי הדבר תליו הוא בשי' שהחלם מעיד עליו והו'
 השוכח הראשון והסקור לכל המקור והסוד' על כל שוכח פי י' ד'
 יסיה האד' כי החלם אינו כלל כוונה דומ' שש' עליו יתב'
 ושכלל א' הענייני' יש לך להתבונן כי יש שתנועני' שהן עין ויש
 שניעני' שאין להם שכינה' אחר' כפי יזכרו י' וית' והם השכלים
 הנפרדי' שהיו י' שכי' את הכל ככלל וכפרט והוא שכי' שאין לו
 שכינה ולתי' ואל' התבונן שהחלם בכלל השכל הדק המיני
 שכל הוא ורמו לתנועת העולם העליון והבין על נקוד' השכל
 כתל' כל הנמצאין כולם והוא סוד' ראשי' החופש' שאתו י' ומכל
 אלו הדרכים אשר עוררנוך עליהם יש לך להתבונן יסוד' אמתת
 חלם ד' לכל ששכיל' והכנס בכנסים במשאר החקירות בענין'
 ושאר שעוררנוך על ענין נקודת חלם יש לנו לשזור' עוד בענין
 שנקוד' חלם כמסכת לו על כד' הכטייה להבנה ולא עכס ההכרה
 שיש ויקוד' זה הוא הרבבות שכי' שכי' כיקוד' והוא סוד' שכי' נקוד'
 הנקרא שבא קמץ' כוטה להכרת חלם לאו חלם דוקא'
 תדע לך כי אלו הנקודות הנקראים שכל קמץ סוד' בענין החשכל
 וכאמת

ובאמת כי בעין החשמל ולא עין החשמל כמו שאמרנו כוונה
 להבדלת חכם ואיננה חלם' ולפי שאמרנו כי נקוד שבא קמץ סודו
 בעין החשמל שהוא הכתיבה להבד' חלם' אמנם לא עין החשמל
 מסת' ולא חלם עשט' כי עין החשמל הוא עיקר מציאות החשמל
 כמו שתראה עין המים עשט שהוא מקור וסודו לא לחלם הנשפך
 ממנו וכן עין הגלגל הוא תחלת מציאות הגלגל לא עין החשמל
 למעלה ועין הגלגל באפס ובהיות עין החשמל למעלה על כל
 פנים שהוא בהיותו סוד החכמה ולעולם עין החכמה למעלה
 כענין שאמר החכם עניו בראשו וידענו כי החכמה היא אשר
 תשים החכם לחכם' ולפי זה הדרך תדע לך כי עין החשמל הוא
 ענין סוד מציאות החשמל וזהו ענין חלם שהוא עין גלגל השכל
 והוא למעלה לעולם כי על כל פנים עין החשמל' ואמנם עדיין
 תדע כי החשמל הוא סוד חלם ברי שהוא סוד מציאות גלגל
 השכל והדגשו בכונן ית' ותדע כי כל חשמל עשט' המיוחד
 הקדמון הממלאו והוא ית' המנהיגו בעין מציאותו והתבונן כי
 עין החשמל הוא סוד הוהר הנשפך לחפץ העליון ית' וכן הוא
 אומר במדרשו וזהו עין החשמל' וידענו כי הוהר הוא סוד
 עולם השכל' ואם כן התבונן מכל אלו הפנים אשר עוררך
 עליהם ותראה נקודת חלם שושלת בעולם האש ושמוכה בעין
 החשמל מהוד האש שהוא סוד שבא קמץ הנשפך שאשתת החלם
 ונקרא על כד הנטייה להבדלת חלם לא להיותו חלם אלא בעין
 חלם כי בעין החשמל ולא עין החשמל' ואתה יודע כי העין
 היא נקודה פכישית אחר כמה פכישיות והיא מקור האור' וכן
 נקודת חלם כבודה בת חלם פכישיה כפדת בהיכל פכישית
 בהיכל העליון הוא ההיכל לפני' שאין למעלה בכל המבואו אשר
 תשיג אשתת תכלית הכוונה בה' ותדע לך כי החשמל שסודו
 חלם ברי הוא עין החשמל כלומר בהיות הפלס עין כנגד ברי כי
 החלם הוא לעולם טיב העשירי והעשירי בכלל הנבדלים כי
 שאשת החלם המבי' הקנה הכוונה וישט שם את האדם אשר יבד'
 ואיצטע העשירי טיבית שתנועה הוא עכא מטיב חוכה לו למעלה
 והבין מה שאמרנו בהיות שבא קמץ בעין החשמל' אמנם
 לא עין הייחל כלומר בהבדלת עולם חלם הוא ולא
 הבדלת חלם' ושלך להתבונן בסוד שבא קמץ כי
 שבא הוא רץ לפני השלבים והקמץ הוא תכלית המרובה והכל
 תלויין בסוד חלם' והתבונן כמה שהשיג יחזקאל בעין החשמל
 השיג סוד שבא קמץ כי אלו יכולין להשיג שבא קמץ בלתי סמך
 אות' אמנם לא השיג עין החשמל כי עין החשמל הוא סוד חלם'
 ואכל להשיג יסוד כל בריך שאיפשר לו להשיגו כמו שתמכא שבא
 קמץ בבין חלם יסוד כי בחלם השיג יסוד' והבין כי כל מה שאינו
 משיגין בבין הוא ולא יסוד' כפי עין החשמל שהוא בבין והוא
 שבא קמץ ולא השיג עין החשמל שהוא חלם והוא יסוד' והבין כי
 חלם בבדלה שכלית שבא קמץ נקודה משיגה בבין ויכולין אנו
 להשיג' בבין בשום שכל ראשון מה שלא נוכל להשיג יסוד כל אשר
 כשה מוכללות ובאפסו ההרגש' ולפיכך תמכא בהשג' יחזקאל
 בעין החשמל ולא עין החשמל' ואמנם תדע לך כי נקוד שבא
 קמץ יש לו שם שנקר' בו קמץ חטף' והבין עד מלך בעין הנכבד
 הזה בהיות הנקוד הזה נקרא חטף שמעיד התמדת התנועה
 שאשתת היסוד כי תכלית כל התנוע' קמץ כי קמץ הוא סורה
 לשון קמינה בלו נעילה' ולפיכך תמכא הו סעיד קמינה כל
 התנועו' וכשהתנועה סוגעת סיד היא חטופה במהירות
 ופתחלת להתנועה כבדאשור וכן תמיד ובבין זה תמכא תנוע'
 הגלגל תמידית בכחות ית' ואיצטע שהתנועה סוגעת עד קמץ
 איננה פוקת פי' סיד היא חטופה וסיד היא שתנועה בתכלית
 מהירות המרובה וכל זה בהיות תנועה זו כמשכת שאשתת חלם
 שוו היא יסוד המרובה' ולפי זה הענין תמכא קמץ חטף שהוא
 סוד מרובת התנועה ותמיד תנועתו תלוייה בהבדלת חלם ובו
 תמכא תנועת קמץ חטף נקראת במהירות בהיות' סמוכות
 סכא ממכ' והבין מה שכללנו בעין קמץ חטף קמינה וחטיפה
 כשהתנוע' סוגעת לקמינה סיד היא חטופה' ולפי אלו הדרכים

תמכא כי כסוף נקוד' קמץ חטף להבדלת חלם בהיות התנועה
 שתמיד שאשתת חלם' ויבין כי כל התנועו' אחר החלם הן
 נמשכות ובו הן דבקות והגלגל סוכך תמיד בלי הפסק בסוד קמץ
 חטף והיא עדות ברורה על התמדת התנועה כי כשהתנועה
 סוגעת לעת קמינה אז היא חטופה' ואם כן הרי התנועה לעולם
 שתמיד שאשתת קמץ חטף חטף' להיות המביע הוא חלם כי
 תנועת קמץ חטף כמשכת שאשתת חלם' והתבונן איך שכל אלו
 העניינים אשר עוררנוך עליהם נהיות ההכרה לעולם כמשכת
 אחר הנקוד והנקוד' הן יסוד התנוע' ואין בעולם הכרה בלתי
 תנועה ועל כל פנים שאשתת כח התנועה כוללת ההכרה
 וסדרך והיתאמת לך כי הגלגלים יש להם הכרות גדולות וקולות
 עריבו בעת תנועתם וזהו דבר מוכרח נשיג יסוד אשתתו מכח
 התנועו' שהן הגורמו' להכרה וכן הגלגלי' סכא התנועות שלהן
 וההכרה כוללת והכרה מושכ' התנועה ולא תוכל להביע להניק'
 כל בהכר' הקול' ולפי' יש לך להתעורר לתנועו' הגלגלים שיש
 להם קולות עריבות' ואמנם כי מלאכי הרב גדול רב כוונתה
 מיימין וזל מפליגו בענין זה בספר הסורה וראוינו מוסכמי' לדעת
 הפילוסופי' האומרים שהגלגלים יש להם קולות עריבות כורחות
 ועכשות מלך ויבאו ראיה מהגורמים הקטנים אשר כשיתנועצו
 תנועה משהרים וישמע להם קרקעות פנים' וכלל' וכמו כן סיעת
 פתגורים והכמשכים אחריו הפילוסופי' שיש לגלגלים קולות
 עריבו כערכים עם גודלם כשיתעברו כנוי' מוסקיא' ועל כל
 פי' תמכא חכמי תורתנו מוסכמי' לזו הדעת' אמנם
 ארסטו טלום ישארו זה דעת כל אלו' גלגל קבוע ומלא' פירין
 וארסטוטלום כמשך בענין זה אחר' היות העולם קדמון וזו היא
 היסאה סן הדת באמרו גלגל קבוע ומולות המריס חלילה
 שהיותו כי הוא ית' מטיב הגלגל תנוע' וישית וטיבית המולות
 ואשר הכוכבים תנועה פכישית' ועל כל פי' הגלגלי' שתנועצו'
 תנוע' כללי' והגלגל' חורין תנועה פרטי' לא כשאש' ארסטו טלום
 חלילה חלילה כי ארסטוטלום מנובס חקירתו חטט בגדלי' לכא
 דברי חפץ וחפשי ולא מפא' ולפי' הנדק לומר הפך הכוונה כשלא
 מביא יסוד להשקט עליו שאמר שאין כידו תורה ולא יסוד רוב
 חקירתו הביאותו לפיך הכוכב' והאמין שאין לגלגלים קול' מאמר
 שהן קבועים והמלו חוררים תמיד לא ישתקט עלי' לתת לתנועו'
 דין לקולות' אמנם הוא כמשך אחר אמונ' גלגל קבוע ושהיות
 חורין' ואכל אין בדעתו לומר שיש בגלגלים קולו' בעת תנועת'
 אמנם דעתו ודעת כל המאמיני' חרות הגלגלים כולם תמיד
 שיש לגלגלי' קולו' גדולות ועכשות' וחכמי תורתנו יזל תמכא'
 מוסכמים לדעתנו בזה התבונן אשר זל והאפוכים וחסיות הקודש
 ברעש גדול' ועוד אמרו ולבענין קדוש מכל יענין ערו' הסיות
 מכל ברכו תופי אפוכיו' וכן התבונן אמרו דוד עה הללוה
 בכל וכבוד בתוף ומחול' כשינסע ועוגד בכללי' שפע ובכללי'
 תרועה כי כולם מכוונים הן כנגד טעמה עלן' בבין הגלגלים
 חורין חרות בכלל והשגל' חורין הפרט' וכבר רמזנוה למעלה'
 ואמנם מכל אלו העניינים יש לך להתבונן אמת התנועה שיש
 לה הכרות כי בהולד התנוע' ההכרות כולד' וכל זה נדענו
 שאשת' תורתנו בהי' חנקודו' הן הפכישו' את האותו' ובהיות
 התנועה כמשכ' ההכרה דבקה בה כי ההכרה נתיקת לתנועה
 שאלו טיבית אות אמת בהכרת הקול כמשכמו' הקול' ובהמשכת
 ההכרה את' מניעה' ועל כל פי' ההכרה כמשכת אחר התנוע'
 והו יסוד תורתנו בהיותנו ודעי' שאשת' חקרת הדרכי האמת
 ותכונות המכיל' כי תורתנו התמומה היא היתה אם כל הי'
 ובבין שתוכה בהיות הגלגלי' חורים משיג להם קולית פכישית'
 וענינו' ואם לתנועה אמת שאמה טיבית שלה הכרה קול' כש'
 לתנועו' העליונו' והעבסונו' ונחזור למה שהיינו בו וכאמר
 דע' כי חטף קמץ פמוך הוא לחלם בהיות החלם
 סוף הגלגל בתנועה תמידית כי החלם הוא יסוד כל
 התנועו' כמו שאמרנו' והחלם יסוד להביע יסוד קמץ חטף
 כי העניע הזה תנועתו תמידית ואיננה פוקת לעולם בסוד
 קמינה

קשיה וחספיה כי קודם שגיע לקשיבה חלם התנועה ימהר קמץ חטף ויחלם שפנו על כל כניס' ולפי זה הדרך סוד היות תכונת החלם לכל המתנועעים תמידית בסוד קמץ חטף גבוהת התנועה חפץ העת ששגעת לתכלית הגלגל שהוא פיקוס הקשיבה' ואם כן התכוון בכל אלו העניינים שבארנו בהיות קמץ חטף עד כאן על החלם שהוא שפין את הגלגל לעולם בתנועה יושית שאינה פוסקת בו היא יסוד כל התנועה' ואשכח תדע לך כי בסוד קמץ חטף נתגלגלו' ספירות בהיותם כאחות ראשון בסופן ובהיותם חוזרת חלילה ותשאל תכונתו וגלגולו שהקדקנים בסוד' קמץ חטף שהיא שרובה בגלגל בסוד חלם שהוא ראשית החפץ בסוד כל התנועה שבעולם' והבין בהיות עשר ספירות כאחות בסוד אב גר פסולו' וכבר ביארנו פנינו אחד שנים פלטה וארבע שזהו סוד אית' וכבר ביארנו לעולה בהיות חלם פכית אית' והסוד שבו ארבע בסוד קמץ חטף שפניו' ספירות שהן כוללות בסוד אב גר' ופירושו אחד שגיהה וארבעה' ואכל הבין בהיות אית' פירו' אבד ועבין אבד הוא פסול' ספירות הוא סוד' שפניו חלם' ואם כן הרי החלם שניע העשרת הכוכבים כי' ספירות פסולו' והכניס אית' חלם הוא לעולם' והרי לך מכל פנים שאין התנועה יוצאת מדי חלם לעולם והעדרו בסוד קמץ חטף עד החלם שהוא פכית איתו וסוד קמץ חטף הוא עד ומובין אל פסון' ואכל יש לך אמי להתעורר מכל אלו הדרכים אשר ביארנו ואינן באתר לך האמת בהיות הגלגל פוכך תשיד בכתוית שהוא מניע את כל השביעים ובאמת כי אין לשביעים ולמתנועעים קיום וזלתו ית' וכל אלו הדרכים הן דרכי הקבלה האמתית ושני עדים יש להן השופת והשכל' ולפיכך אין שייכול הכתימים בו אלו הן שני עדים המנהיגים את כל העולם' ומלדוה ליי די כשה סגרום בענין סוד בקודת חלם והעניינים הנשגבים פירתו ומתנועעים' בכה הגדתו' והכני ככנס בניאור שאר פרטי הנקודות כל אחת ואחת כפי הראוי בענין :

הנקודה השנייה בנין אצל הראשונה והיא נקראת שרף *

רואה שרף דמות גשם' ואמצעי כענין שרף' וימר את שאול משה ורואה רוב כמו גשם' וקושר את הרבנות אז לכו נקראו שמו קשר :

דע לך כי הנקודה השנייה היא נקראת שרף והוא בנין כנגד הנקודה שלמעלה הישנה בתוכנה' ותדע לך כי נקודות שרף באמצעו האות והנקודה הזאת הושרט יסוד העולם באמצעי שהוא משלים עולם החומר הנקרא עולם הגלגל' וכמו שנקרא שרף היא באמצע בין נקודת חלם וחרק והוא באמצע האות כך הוא יסוד עולם האמצעי בין הפלאים ובין האדם שהוא עולם הגלגל' והוא באמצע הגלגל' שאין לך גלגל כדורי בעולם שישלם מנקודה אמצעי' כי הנקודה האמצעית הוא יסוד כל העיגול כי עין העיגול הוא עין העיגול יסודו כחן וכשמתו' באמת כי נקודת שרף שהיא יסוד כל הגלגלים היא שפירדה על הגלגלים שהם בעלי שש קבועות כיון שהוא בעל חומר והוא אחוה סיקוס הייטי בו שפלה ופטה וארבע רוחות כי זהו עושק ואורך ורחב' ואכל הרי לך שעות כבודה בהיות הנקודה האמצעי' נקראת שרף שפני היותו קשקש קבוע אשר הן בגלגל אשר יסודו שרף שהוא הנקודה האמצעי' ותדע לך אמי כי קשר רוחו היות הגלגלים כאחו בסך בקרבו והוא נקשר בין העליונים והתחתונים ומכה בני שש מתנועעים בעלי שש ולמעלה על שש' ושה פאתה נרדף להתבונן תחלה כי שרף אמצעי הוא בין החלם שהוא עליון ובין חרף שהוא התחתון :

ובאמת ביי תכונתו כמו כן תשאלו: באמצע האות והיא נקודה אחת' וכן תשאלו מהחלם שהוא נקודה אחת והיא למשל' החרק היא למטה והיא נקודה אחת' ותדע לך שרף על פי שאלו הן נקודות הן פרטיות יחידות כי לא כל האלפים שוים כמו שאין כל הנקודו שוות כי תשאל נקודת חלם יחידה והיא למעלה והיא לכדה' אשכח שרף וחרק כיון שהן על כד התכונה למטה בכין גמור הן כיון שהחלם כוכב עליהם וכפי היות החלם ששכשו ופעלה גבוהה מכל פס כך תשאלו כנגד סן הכל וכפי היות השרף למטה סן החלם תשאלו איש הכינים והוא באמצע פה שהוא לייסוד' וכפי היות החרף למטה שכוון בשפלות תשאל נקודתו היורדת למטה לרדף' והלא תראה כפי שפלות השפלות כך הוא שפלות מקום תכונת הנקודו אשר לשפלה שפלה ואשר למטה מטה' ואם כן בהיות אלו הן נקודות נערכו זו אל זו תשאל השפלות לכדה יסוד והשרף והחרק אשר תחתיו כיון גמור' ואשכח בהיות אלו הן נקודות כל אחד יסודו עולם בפני עצמו כן יחידות פרטיות וכנגד העולמות הן פסולו: אשכח כנגד השפלות זו אל זו הנקודו יסוד והשפלות כיון' ומדרך זה יש לך לדעת שאין כל הנקודו שוות' זה הכלל לא כל הנקודות ולא כל העולמות שוות כי יש נקודה שהיא יסוד אצל דבר שכל שפנה והיא בנין אצל דבר עליון הישנה כגון עולם הגלגל' הוא עליון אצלנו וספול אצל השלש' והוא הדרך בעצמו שאין כל האתדים לעולם שוין פאתה שווא' יוכר הכלית' נקרא אחד ושאר כפנאים נקראים אחדים ואחזנו כראה סן הכפנאים דבר שנקרא אחד וכולל אחדים הרכה כי כד כפנאמר אדם אחד על דרך ששכל אפ' מהאדם אחד יש בו עור וגידן ועצמות וכשר ולם וכשה שייכי איברים' ואכל אינו דין שיהיה אחד זה עם הגלגל שהוא חומר אחד פשוט' אף על פי שהגלגל כולל אחדים הרכה כגון הבור והחומר והקבועות ואינו דין שיהיה אחד זה בסוד כן שיה עם הפלאך אחד שהוא שכל פשוט שהפלאך אינו חומר אלא כורה לבד ולא אחוה מקום אצל ש' המלאך כולל אחדים הרכה כורה וחדו ואינו דין שיהיה זה עם האחד שאין צורה תכליתו ואין דבר שיהיה זה עם וישאל כפנייתו ולעצ שאלו ואלו כולם נקראים בשם אחד וכך המקום בינותם' ובדרך זה בעצמו היא דרך הנקודו' שתשאל נקודת חרף יחידה ושני כוכבים יש עליה והרכב גשונה היא והם שרף וחלם שהן למעלה לעולם סן החרף' וכן תשאל החלם לעולם לשפלה סן השרף והחרף' ואם כן החלם לבדו יסוד והשרף והחרף בנין גמור' והלא תראה השרף לעמים בשלם נקודות זו על גבא מעיד היותו כאחו כיון העליונים ובין התחתונים ושאר שרף אמצעי לעמים תשאלו בנקודה אחת באמצע ולפעמים תשאלו בני' נקודות רשן להיותו כאחו בחלם למעלה ובחרף למטה: ותדע לך כי שרף בני' נקודות כוטה לבד ו' כבודתו וכן שרף שפיר' כשתבין בסוד פס' וכן תשאל נקודות שרף יחידה לעולם באמצעו ו' בהיות המוד כנגד פס' ואם כן הבין סוד שרף בהיות שתאמתת חלם ושוכך כח אל החרף שזהו כמו כן סדר השפלות אלו הן' עולמות שהן עליון תיכון ותחתון' התיכון שואב כח סן העליון והתחתון שואב כח סן התיכון והלא תראה עולם השלש' עולם הגלגל' ועולם השפלות שובין זה לזה' כי כד הרי עולם השלש' כורה לבד וכוה' זו שפלות כח לעולם הגלגלים ואם תשאל חומר הגלגל שאין אישפלות חומר כלתי כורה' וכן עולם השפלות' הרכבה וחומר וגופו' הרי זה עולם השפלות' שכל כח חומר וכח כורה דרך העולם האמצעי והעליון שהאדם עולם החומר והשני עולם הנורה' ואכל התכוון כזה הדרך יתבאר לך באמת כי השרף כאחו הוא בין העליונים ובין התחתונים ושוכך סן העליונים ושפשיך אל התחתונים כמו שעולם הגלגלים כאחו בין השפלות ובין הסוככים והגלגלים ששכב' כח סן השכל' ושפשיכ' כח אל החומר בני' ולפי' תשאלו הנקוד' אמצעי' שהיא נקרא שרף שפולו קשר בהיות נקשר' בחלם שיה

שהיא פעולתן וקושיה כח החרק פלח תחתית וכדרך זה
בעצמו תפאס סדר תנועות הגלגלים שהן אטמטיים בהיותן
תלוין בהכנייהם ושתנועתים מכה עליונים ומקבלין כח מהם
והתחתונים כתלים בגלגלי ושתנועתם מכה ומקבלים מהן כח
ועל כל פנים יש לך להתבונן בנרות שרק בהיותן נקודות
על גבן שפני טוהר העדות בהיות השרק נאחז למעלה ואחז
למטה וזו שרק מעידה על אלו שלש השפלות בהיות גבוה
א למעלה טוהר והלא תפאס בנרות שרק תכונת אלו השלשה
נקודות בנרות החלם למעלה שרק באמצע חרק למטה
כענין מרתגן עולמות השכלים למעלה הגלגלים באמצע
המרכזים למטה כאמרו כי גבוה פעל גבוה טוהר וגבוהים
עלמם ולפי זה הדרך אשר עוררנוך בו תדע לך בהיות השרק
אמצעי שבין כנגד עולם האמצעי והלא תפאס הגלגלים שהן
עולם האמצעי שהן אטמטיים בהשגתם כי דעת הגלגלים
טוהרה מדעת השלמים וטוהרה מדעת האדם ואם כן
הרי השגת הגלגלים אמצעי כפי התכונה וכל אלו העניינים
פאסם בהיות השרק לאחז נקודו כמו שהגלגלים לאחזים
בג' עולמות ואם החרק שאף ענקודה אחת על כל
פנים כך הוא שן הדיון המדות התנועה שאינו שתעסקים ואתה
ידע שאין ראוי להקרא יסוד כל אחד אענם פנים בנין הוא
ולפיכך אי אפשר לך כי בהיות השרק נקודו אחת ובאמצע
הוא רשע ליסוד תנועת האמצעי כי עולם האמצעי תנועתו
נקודתו שהיא אטמט תנועתו באמצעיתו אענם העולם
האמצעי למטה הוא שן העולם העליון וכדרך זה השרק למטה
שן החלם הוא והלא די לשרק בשמו להיות בנין ולא
יסוד בהיותו נקרא קשר שהוא בנין גשור ולפי אלו
העניינים התבונן ותפאס שרק בנקודה יסודי לא למעלה ולא
למטה אלא באמצע האות שמש בהיות הנקודה באמצע הגלגל
שמש וחשרק על כל פנים כמו לגלגלים להיות נקשרים
בחבלי התנועה בגדולה ויש לך להתבונן מה שכבר עוררנוך
בנות מעלה שרק שן דרכים מעיד על הקשר שהוא סוד טטה
בדדים ומכלל זה ויכלל פכה תפאסו סוד בדרך זה ויש לך
לראות שרק בנרותו אשר דומה לנורת ר' כגון ואם כן
הרי בנרות שרק מנידה על תכונת טטה פפטר שרק בענין
שוכנה שש ואם כן בנרות שרק מעידה על תכונת ר' כינוף
שרק על דרך הישר מעיד טט בדרך זה שרק שקר רקש
רשק שקר קרש הרי טטה אס כן התבונן שרק אינו יוצא
פדי טטה כסוד כינוף והפחכל לכלל זה שטרכה טט
תפאסו וכל אלו העניינים עדות ברורה על היות העולם
אמצעי ביסודו שרק בכל טטה בדדים וכל אלו השיטות
הנפשיים של השרק עדות ברורה על עולם הגלגלים כסוד
תבונתו ולפי אלו העניינים תפאס שרק של נקודה אחת שבין
באמצע האות וכן ראוי שן הדיון ואם כן הבין ומכלל אלו הדרכים
אשר התעוררנו עליהם למעלה ותפאס כי הסוד והיסוד הכל
תלוי בחלם כי השאר בנין הוא אכלו ואעפי שאתה מראה אלו
הנקודות יסודות החלם היא נקודה אחת יסודה אכלם
והחלם היא נקודה אלו הנשמות ומכלל אלו העניינים יש
לך להתבונן בהיות השרק אמצעי בין השוטכל ובין המורגש
וכדדומה לנו כי די בשם שמונו בענין שרק לכל משכל בעל
קבלם ושאלו הדרכים אשר התעוררנו לך להתעורר לטור
והנני בכנייהם לטור תחתית הנפשו אשר הביאור בעל:

הנקודה השלישי הרכבה היא אצל השתים והיא החרק

היקף חקר רומה לפניך חקר פלאות דם והנפשות
דקדק ודקדקות רמות עקבת חרק סוד פועלת עולמות
היקף קרח רומה ונרות רומה אלו לא בגלגלים ובאחזיהם

דע לך אחי כי הנקודה השלישי היא השלש נקודות
היסודיות הוא סוד הנקודה חרק והיא כמורכבת אכל
החלם ובכנייהן אכל השרק והנקודה האחת הנקודה
חרק היא כמו ליסוד העולם התחתון וכמו שנקרא חרק למטה
שן נקודות כך זה העולם התחתון למטה משלשה עולמות
ותדע כי נקוד חרק היא לעולם סוד החקירה ובסוד הנקודה
הואת אנו שתנהגים בעולם הזה שהוא השפל והלא תתבונן
אחי בהיות קרח למטה ותכלע אותם ואת ק ח ואמנם דע
לך אחי כי ח ק לעולם שח ולמטה עומד ותתבונן אמרו
עושה גדולות עד אין חקר כלומר עד תכלית החקירה
המעטפה שכל החקירו למטה היא והתבונן אמרו ברחק
יורד כראש ל כי שתוף החקירה בדרכי החרק אנו בכנייהן
במושכלו ואנו רואין אותו מלמדת החקירה כסוד פעולותיו
בזה העולם השפל והנן מה שתפאס בהשגת יחזיקל כראשונה
בעין הקרח ובשניה אומר בעין השפלי ואם תתבונן יתבאר
לך האמת ומה שאמרנו על ראשיתם שלטעלה ותדע
לך כי יש חרק שהוא נערך למעלה שטרך בשערכת הענין ויש
עליו הענין וכפימותו או כפי שפלות הענין ויש
שהוא נערך למטה והוא למעלה אענם כי כל קרח על כל
פנים למטה למרות היותו שמתעקכו וואעפ שהוא לא עולה
ששאר היותו נערך כי בהשגת השכלית יש חלם ושרק וחרק
וכן בהשגת הגלגלים וכן בהשגת האנושיות אענם בשערכת
שערכת אלו הג' השגות הוא בענין חלם שרק חרק כנגד
הג' עולמות ותדע לך אחי כי אנוחנו שפילי המעלה המורכבים
הנתלים בהרק על כל פנים על יסוד רכב אלקידי אנו שישמדים
ושורכבים אנו ואמנם אעפ טוה הדרך הוא זול אכל עולמי
שהיא העולם השפל מרכבה גמורה בערך אכל המעלות אשר
פירטנו בסוד נקודת חלם ובנקודות אחרת יכול להכנס לביאור
נקודת חרק כי כבר ביארנו והרמזנו בהם המאמר בענין טנו
יהיה די לכל משכל להכנס לרשימת אמת היסודות כי אלו
הנ' נקודות באמת שלשן שכלית אכלו והשתים בנין אכל
האחת ואנוחנו אס לא נשגי אותם השתים שן בנין ולא נוכל
בשכל לבדיל בין היסודו בנין הבנין אכל מה שן מרות כל
באמצעו הרגש שהוא סוד האיתו כל זה אינו רק שחשוכו
הגדול שאין אנו יכולים להשיג בשישו ההרגש ואילו היינו שלימים
בהשגה השכלית לא היינו בדרך בהשגת אלו הנקודות לאמצעית
כא באמת השכל היינו שמיים שמוסכלו ואו היינו יכולין
להבדיל בין פעולות אלו הנקודות שאין יעלת חרק דומה
לפעלת שרק ולא פעולת שרק דומה לפעלת חרק כי
החלם לעולם של הכל יתגדל ואנו לא נוכל להבדיל בין פעלת
אלו הנקודות כא באמצעו אלו האותיות ואם כן התבונן אחי
שתוף השגת אלו הנקודות הענין בהשגותיו כי לנקודו שריות
הענין שולט בהן לא נוכל להשיג כל על ידי אמצעות התואר כש
טלא נוכל להשיג שישל ראה כמאסן הנמכאים כולל ואינו
שנעינו הוא כי כל דבר שאינו כמד בדמיון החו לא נוכל להאסין
שכיותו וכל זה בתחילת החקירה ולפיכך הונרך יהברך
להדמות לדמיון השתקרבין אמת מד איתו להשגתו כי
לול זה אין אנו ששיגים דבר מכל הדברים ואמנם אותן
הכנכמים לחקירותיהן שתוף הדמיונות אולי ישיגו המושכלות
וישטישו מהשגת לבושי ההרגש כאמרו ומה נגש אל הערפל
אשר טט האלקים ושתוף לך יתאמת לך האמת בהיות הדברים
באים בהשגה אחת ואו יוכל שכל האדם לפוכלו והלא תראה
חל מעידים אותו בכמה מקומו באמנם דברה תורה בלשון
כיאדם ובביאור אמרו בביאור והאלקים יעבנו נקול טאי
נקול בקולו של טטה כלומר בהשגה שיכול טטה לסיבילה שלא
להוציא השגתו מנבל טה שכיכולת טנעו להשיג כדי שא
ישתנו עליו סדרי בראשי וכדרך זה הן כל ההשגות האנושי
שא אפשר לאדם להכנס סוד לשוטכלית פאחר שהוא מורגש
ונכל

ובצל חיטת פן תהיה הארץ שטטה . אטנט טעט טעט אגרנטו
 שפכר'י שהארס טשיג הקטנות כפי המדרגות וכפי היות
 שופי'י בענין החקירות השכליות כך שופי'י בדקות השעלות
 השכליות כפי השעלות וז'ל וסוסי'ין בדקות השכל והיסוד
 בהחקירו העבמות תדע לך כי בדרך זה האשר ואל משה אשר
 אלי אל' ארצ'י ואחר כך פרש כינד היית השנתן חלקות כל
 אחד ואח' כפי יעוטר שהגיע השעלות אל'יהם ויאמר בראשונה
 עלה אל ארצ'י אתה כי מ'ענה ארזון כל הנביאים לא בשבא לפניו
 ואחריו ארס שהפטיט שהשנתו אינבעות החסר יותר משנו כי
 בהיות הארס לוכס לבוש החומר אין לשלבו השכל איפשר'
 להתלבש בו כי שני הפכים הם וסתי נומות הן ואיך יוכל
 לעולם ל'ננות את מטיה כי בשתרכה לרבות את האחת
 תקוץ את האחרת וברך זה לגולם כי אין איפשר' להכנס עם
 ההרש בנדד אחת אטנס כשהארד מפשט מלבוש ההרש כפי
 היותו שתפטיט יעטט טעט כך מלבוש השכל שתלכש בו עד
 שהנכנס זה יוצא וכפי זה הדרך הן השנת האנושי' על כל פנים
 הארס המגיע למעלת ההשגה פעם אחת שוכרח הוא לעבור
 ע'י שדק' והתכוון בנכוח זכרה ויהושע היה לבוש בגדים
 צואים ופיגמל לפני המלך תדע לך כי בגדי' צואים הן בגדי
 החסר הלא תרא' מה באשר לוי'ישושו הנביא שהאור על ראשו
 וילבישוהו בגדים והמלך ה' עומד' והתכוון מהו בנין
 טוהר כי זו היא ההשגה שהיה ש'ין בה תעוררו דבר אחר'
 והלא תרא' בו וכתילו שחלבים בין העומדים האלה טוהר טוד
 החקירות השכליות וברך אל'ו השגנו' כנגס מרעה לאמתת
 הייחוד ש'ין וולתו יחוד ולפי' עלה לראש השסובין ולפיך
 באמר לו לוי' כראש ואח' אהרן להיותו השגתו לטטה שהשגת
 משה ו'מעלה ש'אר השגות כי כפי הכחות היו השגנו' והו טוד
 והנבלת את העם כל' להיות בל אחד ואחד עומד בגבול השגת
 כחו וברך זה היו השעלו' זו אשר זו' ותדע לך כי מעלת אהרן
 למטה שפעלת שנתו אחר'ין כדב ואברהם באשר בהיות השגת
 ט' אל'ו אחר השגת אהרן כי כפי השעלו' והכחות היו ההשגות :
 ואח' אמר שבעים וקנים לטטה שאלו השגה ובשעלה
 השכלית כפי הכחות היו השעלות ואח' באשר והשתחיותם
 טרח' כי על כל פנים השנתנו השגת טרח' כל' שחר' כי
 השנת התחתונים השגת הה'ר'ק על כל פנים היאומה שאומר
 והשתחיות' מרחוק כל'ם כל אחד ואחד אל' הרנס גבול שבלו
 בו כולם שחרת' הן צריכים להשיגם שלא יערכבו להם ההשגו' זו
 כו ויתחקר בהם סדר המכו' הלא תראה כי הרנס השגת טרח'ק
 וירא את אל'י'י מלא כל'ם ויאו שגבול השגת החקר ונתהפכו
 להם ההשגות ונתעבשו בליה ועל זה ברטו ואל' איבילו בני
 ישראל לא שלח ידו שראויין היו לשלוח יד' בהם וכל זה ששום
 ויחוו את האקים חוק לבקורת חקו ועבואשר ויאכלו וישתו כל'ם'
 כתערכו להם השכליות בשורגשות וכתהפכו סדרי ההשגה והלא'
 תראה ויאבלו וישתו השכל וההרש טעורבים ולפיך ראויין היו
 לבל'יה משי'ם והשתחיותם טרח' כי לא בתנה להם רשות להכנס
 לחקיר השכלית לא ישבור בה השיגו' הם וידועים הם אצילי'י שג'
 שנאמר בהם אשר לא נזה אותם כי אם וזה ארצ'ו והיא האש
 החומרית ואין ראוי לפניו כל'ם אלא השכל ללא עוד' והלא תראה
 שבאשר ונגס משה לבדו אל' האלקים וזה לא נגשו שאין שם מי
 שראוי להשגהו כל' חשה לבד שבאשר עלי ואתה פה עמוד
 עמדי להיותו כולו שכל' ובתפטיט שעליו לבוש החומר' היא השגתו
 שבאשר ונגס משה לבדו' יד' כי בל' השאר אין בה השגת חוק
 כמשה וכל אחד היה לו להשיג כפי כחו והלא תראה מה שבאשר
 והכהנים והעם אל' יהרסו לעלות אל' יד'ך פ'יכרוך כס' ומאי
 הירסה איבא בהאי אל'א שלא ירנסו כל אחד ואחד גבול
 השגתו והלא תראה שבאשר בהם ונגס הכהנים הנגשים אל' יד'ך
 יתקד טו' ולשו יתקד טו'מורה פיתחדו כחה השכל בהשגתו ואל'
 יתעבד נה נד הרנס כפי שלא תתחקר בהם ההשגה וכל זה פן

יכרוך כס' יד'ך כלומר כן יכרוך אותם מטעלות' כחיותן שלג'ים
 לעלות בלתי סדר הכוונה . וברך זה ורסונו אלו תדע לך שהית'
 כל השגה סיני כל אחד ואחד השיג כפי כחות שכלו והשגתו
 ומעלתו וברך זה תדע לך שהן חקירות הארס הנכנס כסוד
 המושכל' כי השגת הארס מיוסדת על החוק על כל פנים
 והתכוון אפרו טרח'ק' ולפי אלו בענינים אשר רמזונו לך
 להכנס לחכמת השכל כי תדע לך שאיך יוכל להכנס כל' בסדר
 המוכרח . וברך זה תדע כי הנקודות שיוסדו' אינלכו שהן
 סלס טרח' חק' אין בהם יסודית כל' החלס כי השאר בנין הן אינל
 הכוונה' ואם כן הרי על כל פנים הנקודות שכליות אינלכו
 והאותו' שורגשות ואיך יוכל להשיג הנקודות כל' באשבעות
 האותיות שהן ההרש' ואחר אשר התעוררו על כל זה תדע
 לך החוק שורכב היא אל' היסוד' העליונים יוסוד החק' הוא
 התחתונים שהן שורכבים בתכלית ההרשבה' והחוק רחוק הוא
 סין החלס טבד אחד וקרוב טבד אחר' ותחלת מה ג' לך לדעת
 ולהתכוון לדברי הקבלה הוא שתהיה טבין דבר שתוך דבר כי
 לפעמי' תראה ענינים רבים כמושכל ראשון תחשוב טן אחדים
 וכשתחקור עליהם בחקירת השכל תפנא ש'ין ביניהם שיתוק
 ואינם אחדים וולת טן רחוקים והטוה בתכלית החוק' וברך
 אני להעריך בבל השעלות בדרכי הקבלה והיותך יודע וספרי'ם
 ושכין ההפרס שיש בין דבר לדבר' והרי אתם חחה אלו נקודות
 ובמושכל ראשון תחשוב ג' טמן אחד' י ודרך שיוחד יש לכל
 אחד ואח' זה איננו כך כי בשטח' בהם על דרך היסוד האשתי
 יתבאר לך ש'ין בכל'ן יסוד כל אחד ואין ראוי להקרא נקודה
 יחידה כל' אחת העליונה וכל' שאר בניין נגור הוא שאחר שיש
 להם סדר מוכרח בתכונה זו על גב'ו הרי נקודת החלס היא
 העליונה וחלס אין בכל הארץ טבד השכל כל' טבד המלוי' וברך
 אתה להעריך כל הערכים בטו שוכר פירטבו כי אלו הם נקודות
 באשת טבד העולמות יסודות הם כל' אחת יסוד לעולמו היא'
 באמנס כנגד השגו' העולמו' שהן על לשעלה מה וכן טבד תבונות
 התכוו' הנקיות אין בכל'ן יסוד כל' העליו' והו הדרך שאמרנו
 בי כריך אתה להעריך הערכים בי' טעך לעילוי' יש פעולה
 גדול הישגה' . ויש דבר שהוא פשוט כנגד הרכבה מה שלמטה
 היסו והוא שורכב כנגד פטיט מה שלמעלה היסו' . ואם כן
 הכל תלוי בערכין בי' יש דבר שהוא גבוה כנגד דבר אחר
 שפל היסו והוא שפל כג' דבר אחר גבוה היסו' ואכ' הרי דבר
 מעולה טעך כדבר אחר והוא נקלה כנגד דבר אחר ויש פשוט
 כנגד דבר אחר והוא שורכבת כנגד דבר אחר' ויש גבוה כנגד
 דבר אחר והוא שפל כנגד דבר אחר . וברך זה כל השעלות
 כולן שתגלגלו טד תכלי' אור עם טמך שהוא לבדו תכלית הכל'
 ואכ' כשנערוך כל השעלות אינלו הרי פולק לטטה היסו והוא
 עליון והם שפלות והוא יסוד כדל'טן הכל ואין בנין כמטך אחר
 היסוד וכשתחקור באלו הדרכים השכלים יתבאר לך האמת על
 צוריו ואו תושבי יוכר טל מכונ' . ותדע כי כל מה שולתו כמטך
 מאמתתו ואלין תשוקתו והוא ית' מושל כל' ואין דבר עומד
 לפניו כי כולם לטטה טעכו הן וכנס יד'ך לבדו' ואכ' הנן טה
 מהערכו והוא אל' הערכי' וכנס טעריך טוד אלו הם נקודות
 בהיות חלס למעלה טרח' באמנס טרח' לטטה' כי מעלות אלו
 ידועות כי החלס לעולם טעלה טעלה והח'ק לעולם טטה
 טטה והטרח' באמנס' ואתה דן בו טעלה וטטה פי הטרח' הוא
 טטה כנגד חלס והוא טעלה כנגד החוק' ואם כן הרי הטרח'
 נידון למעלה ונידון לטטה והכל לפי הערכין כי טעדי הטלך
 טריס הם כנגד טרס הפס והם עכדי'ם כנגד הטלך וההו טוד
 הערכין שמשם יכנס ארס לחקירות הנבונות' ואם כן הרי לך
 טבואר מכל הענינים האלו כי נקודת חלס וטרח' וטרח' אין
 טעלתן שוין כי זו למעלה לעולם וזו לטטה וזו טעך לפי הערך
 פעם למעלה ופעם לטטה והעדו' על כל זה הוא שפנא נקוד'
 טרח' פטיט כג' נקודות זו על גבו' טעדיה כי האשבעות שכלה
 אל'

הלך

סליטי

אכל העליון ועל כך להתבונן בהיות אלו הנקודות האחת רוכבת על השמים ואתה יודע כמה הוא הפרש בין הרוכב לנרכב ויכול אלו העליונים אשר התעוררו עליהם יש לך לדעת כי הנקוד העליונה שבהם עולם השכל והשני מנהג עולם החומר והשלישי שבהם עולם ההרכבה וכאשר כי בולם מתנהגו מכה העליונה שהוא סוכה הראשונה אשר שאלתה נשאלו השאר והנה תשאל העולם העליון בורה בלבד כפרדת מחומר אשכח גריאה הן שאחר שהן בורה ומייר יש לאחת הבורה אף על פי שהן עליונים במעלתם אחד ית' השניאם והעולם השני כיין שיש בורה רוכבת עליו הרי בנין שני דברים שהן חומר ובורה כי הגלגל בעל חומר הוא ובורה יש לו אשר מכה אותו הבורה הוא שני את בוראו הגלגל וזוהו ית' שהם נכחו השפלי' אשכח און הגלגל שני בהשגת השכל לבד כי חומר הגלגל הוא שעבד אותו של השני' ואע"כ שהחומר נך ונקי וסוהר כי השכל הנקרא בורה בלבד לכן הקראת בלשון בור' בהיות בורה זו שבי' תשיר בשכל בור' השגתו ית' וכן לבד או עיבוד השגה עבד עבד' לא עבד עובד ההשגה שאין מי שיוכל להגיע להקירת אשפת ההשגה שישפיע השני אחריה' ולפיכך אמרו כי הנשמה קיומה בבורה בלש' בהיות הנשמה שביירת במכל בורת ההשגה או היא שתדבק' כשיקיים הכל בו והשג' או תתקיי' הנשמה וזו היא בור' הנשמה הנקרא בורה שכלית וכל נשמה שאין בורה זו מגעת לה בטלה ואובדת כרוח הקהשה שאחר שאין בה בורה כשה שתתקיי' והרי הבורה קיומה שהיא לה בורה וכל נשמה שאין לה שורה אין לה אישפ' קיומה כי כל הבורה לפי השני' יעדין נבאר זה בעה' ובחומר כשה שיהיו בו ונאמר דע כי הגלגל בעלי חומר ובורה ושני דברים אלו הן נבנים וכן בבאות השמים יש לך להבין הענין בהיות בנינים שחומר ובורה כי על כל בנינים שעלה שכייה הם וכמו שהם שניים כך הם בעלי שני דברים חומר ובורה וקומר הגלגלים ככלם בו שני דברים חומר ובורה שאין חומר בלש' בעבורה' אשכח בורה בשלש' שני חומר' ושכל העליון נשפע בגלגלים ובכח אותו השכל ששינין אותו ית' השגה שלימה' ואע"כ עולם התחתון שהוא פעלה שלישית היא בעל ההרכבה ושכל חומר והקיותם של שני' כד' ציינים שלשה הרכבה וחומר ובורה' ולפי היות הרכבה בוספת בורה העולם השפל ביתוף בו הרכבה וחומר' ולפיכך השגת זה העולם השפל עבשה שהשגת עולם האשבעי שהוא עולם הגלגלים כי עולם השפל עכירות הרכבתו בחומר שעבכת את השני וזוהי בורה העולם שני שיכי עיבוד עומדי' בפני ההשגה' האחד הוא החוש' שהוא שעבד את השכל' והשני הוא הרכבת החומר שא הוא מניחה גדולה וסוף גדול השעבד והסובע שההשגה השכלית' ואכל הרי לך שבאר בהיות העולם העליון כולו שכל וחי לעולם ומתקיי' בו ית' ובהיו' העולם האשבעי דבק בתנוע' עולם השכל ומתקיים מכה שהוא הבורה' ובהיות העולם התחתון דבק בתנועת עולם הגלגלים שהוא עולם החומר כפשוטו ואשכח בהיות עולם האשבעי נרין לתנועה על כל בנינים בהיותו חומר נרין שביע שיהיה חובה לו ולפי נרין לתנועה שביע בשה שיתקיים' ואשכח כי חומר עולם הגלגלים עומד הוא בבור' יסודו' ולפיכך לעולם הוא קיים בתנועה כי התנועה הוא סוד הבורה והשתנוע הוא החומר' ואל הרי לך הענין שבואר בהיות קיום הגלגל שתוף היות התנוע' אשכח עולם התחתון שורכב חומר כאוש' בלתי הרכבת הבורה' על כל בני' הרכבת החוש' ככח התנוע' ושיכיר ההרכבה עבד התנועה והכל צדויות' הרי לך המוד שבואר בהיות הגלגלים שיעדין להיותם חומר ובורה' גבהות השפלים היום ונבשמים להיותם הרכבה וחומר ובורה' כי הרכבת החומר הוא סבת פיודו' ואשכח הרכב' הבורה לעולם תשידית היא כי אין שוכר בלתי בורה' ואשכח שהרכבת חומר כפסדת בורת יסוד החומר אינה כפסדת' ולפי יש לך להתבונן הפסד שבין הרכב' בורה לחומר וכן הרכבת חומר לחומר' כי הרכבת בורה בחומר

הוא סבת קיומו ואם אין עם בורה אין עם חומר וארי חומר ובורה הוא סבת פיודו' כי החומר' שהן שורכבים ביסודות השמים הן ועל כל בנינים אין שני מלכ' משתשמים בכח' אחד תמיד' ואש בושן אח' הן משתמשין אי אשכח בלתי העדר אותו הוא' ולפי יש לך לדעת כי מרכבת הבורה בחומר עולם האשבעי היא סבת קיומו ואין לעולם האשבעי מניאות סבלתי הבורה' והרי לך כי העולם האשבעי ראשית מניאותו הוא העולם העליון שהוא הבורה השכלית אשר בה יתקיים חומר העולם האשבעי והרכבת זה העולם התחתון שהוא חומר בחומר אינכה שתקיימת' ואע"כ שההרכבה כפסדת אין החומר כפסד כי החומר שב ליסודו' ואכל שיקראתה דין קיום יסודות העולם השפל' כל יסוד שתקיים בו צדויות' כל יסוד העולם האשבעי כי הפסד אשר בורה העולם השפל הוא החומר' והפיודו לא הפסד היסוד כי כל חומר שש ליסודו' ומה שיש לך להתבונן תמיד בכל מקום שתמכאני קורא בורה יש לך להתבונן כי אין כל הצדויות שיות כי הבורה שעיני מה שהיא לו בורה כי יש בורה שכלית והיא קנה מניאות החומר' וכשאני אומר בורה אכל השכלים לא בורה דוקא ברה"י לעין ההרגש כל קיום מניאות השכל' וכשאני אומר בורה אכל החומר היא בורה חומרית כראית לעין משימת את החומר להיות זה שובל מזה והכל כפי שני הבורה בחומר וכן' ז החומר הוא קיום מניאות החומר על כל בנינים' וכן יש לך דעת כי האדם השלים יש לו שתי צדויות ואיך אדם אמת' האמת היא באה לו לאדם מסוף ללדתו היא בורת החומר' והבורה הבאה אחר וכן היא בורת השכל' והרבה כחנהגו בזה הפילוסופים' כשאין בורת השכל נשגת לכפש או אותה הכפש כדריגת בהמה שאחר שאין לה בורה שכלית ובניאר איני אומר לך כי הצדויות הן קיום כל הדברים בורת האדם הוא השכל ובה הוא מתקיים בורת הבהמה היא הנפש ובה היא מתקיימת' וכן בורת בעלי חיים ובורת כל דומם היא הנקראת בו והאדם מתקיים בתנוע' שכלית ובצורה גשמי' והאשר בעלי חיים מתקיימו' בצורה גשמית ובצורה גשמית וכל הדוממים מתקיימים בצורה גשמית' הרי לך ק' כל הדברים בצורה והבורה היא סוד עולם העליון והתבונן כי קיום הבורה בו יתבדך בהיות היותה שיהי' אין סוד אין לבורה אישפ' רות להטב' ואשפתת היחיד אשר הוא יסוד ההיותה בתוהית הנצורה ושאכל כל הדברים' ומכל אלו סדברים אשר התעוררו בו לך להתבונן בהיות הלם סוד השפלה הראשונה העליונה והעליונה שופעת הבורה באשכח עומד גר'ק והאשכח עומד שופעת הבורה לתחתונים בסוד הרק' ואכל תדע לך כי החל' יסוד הבורה' השרק יסוד החומר' והחרק יסוד ההרכבה' וקיום כל המצויים בצורה כי סבלית העליון שבכבראים היא בלבד ואחריה חומר ואין לה קיום בלתי הבורה' ואחריהם הרכבה ואין לה קיים בלתי החומר והבורה' ואחר שכן הרי העולם כולו תלוי בחומר והחלם למעלה ושאר הדברים לשמה' ואם כן הן הורה ודה' ויהיה קיום כל השולים צדויות ותכליתו' ומדך זה הבן בהיות הפילוסופים קורין אותיות' שפולגזורה ותכלית' שהוא פועל העולם והוא בורת קיומו ואין תכלית חקירתו' והכן היותו יתב' תכלית החקירה כיונה נרמו כפסוק אחד החקר אלוה תשאל אב עד תכלית שר' תשאל כלו' אם תחקיר על כל המציאות כולן בחקירה אחתית תשאל מהמתקיים אותם והמכניעם הוא אלוה' וזהו החקר אלוה' תשאל שפירות החקר אלוה' תשאל כלומר אם תשביע כל הדברים זה אחר זה ותשאל הרי קיום ההרכב' בחומר וקיום החומר ביסוד וקיים יסוד בתנועה וקיים התנועה במשעי' ובתכלית' החקירות תשאל כי שדי שביע את הכל והוא אשר אינו נרין בלבד אחד בידי לו בשטו' ובתכלית כל החקירות לא תשאל לא היסוד אשר בשטו' דלו' והוא הנקרא שדי' והתבונן בבניאר פסוק זה ותשאל כי החקר תלוי בסוד הרק' כי אותם הדברים לחקירה' אשכח הם אשר עינינו שפוטו כשהגת המושכלית' ובשדושה לבנו די

לבו כשה שרימו כבוד הנ' נקודות שהן חלם שרק חרק והכנו עושים כזה השער שהיא שער היסוד והנה אנו נכנס' בביאור שאר העניינים על פי היסוד הנכון כראוי בע"ס :

שער הבנין :

בינה יסוד בנין וכל ענין * דמרה יסוד מוסד בראש ענין :
רע כי הויה אשר קמה * שכל וכללים בראש קפת :
כל המצויים בלעזו יתרו * כולם מחדשין והם בנין :

בנה בניתי בית זבול לך מכון לשבתך עולמים .

רע אחי ישטרך האלי כי השער הוא אשר אכחנו בביאורו הוא שער שבאר כיבד הנקודות מעידות בנין שלט עולמות כמו שהן שורות היסוד ודע לך אחי כי הנקודות השורות על הבנין הן צרי סגורל שבא והן שלטה מיני קיוד - הצרי הוא מכון כנגד בנין העולם השטוט שהוא עולם השכל והסגורל הוא מכון כנגד בנין עולם הגלגלים שהיא עולם החומר והשבא הוא מכון כנגד בנין עולם השפל שהוא עולם ההרכבה אלן הג' מיני נקודות פעידים על היות כל הנפשים וולמות' בנין אמנם לא כל הבנין פעידים בנין שמה פשוט קיים כמו שהפיש אותה והוא עולם השכל שמשעיד על בנין בני - ויש בנין עגול בדרך אל מיניע כזה שיתקיים והוא עולם הגלגלים שמשעיד על בנינו סגורל ויש בנין שהוא פורכב נמשך אחר התנועה מתחבר מכה התנועה והוא העולם השכל הפורכב שמשעיד על בנינו שבא וכשו שאמרנו בהיות חדרם שרק חרק מעידין על היסוד אלן הג' עולמות על דרך המוכרה כך צרי סגורל שבא מעידין על בנין אלן השלטה עולמות על דרך המוכרה וזאתם כי בריכין אנו להכנס בביאור אלן הג' מיני קיוד כל אחד ואחד כפי שיסוד הראוי בע"ס :

הנקוד המורה על בנין העולם העליון הוא צרי .

יסוד צרי היה מבין וזקוק * וכו המצא רמות בנין נגודים :
וגם הבין יסודותיו וסודיו * אז הצלחת כך רוח אלהים :

רוח אלהים דבר כי ושלחו על למוי להודיע על טעמיליהם מוד בנין כל הנפשים כולם וולמות' כי ארבע שנים בכמנאי' דברים שהן פשוטים בתכלית הפשוט' בנין גמור בערכים אכל המשנין אותם שאם אין אלו אופרי' כן אין המרה בין הפעולה ובין הנפעל - אמנם ידענו באמת כי אין נשאל בעולם כולו כי אם הנשאל ראשון הקדמון שהיה נשאל דברים לפחות פחות - האחד היותו נורה והשני היותו נשוי כושא או אומר מחודש על שחלש' והנה העולם העליון שהוא עולם השכל והוא עולם פשוט בתכלית פשוטות שאחר שהוא מחודש שבי דברים בכלליונו האחד הוא מחודש והשני שהוא הנורה' ואמנם כי בנין זה אינו קרא בנין חכם ההרכבה ולא חכם השיבור והפירוד כי אם בנין חדוש ונורה כלומר שני עניינים ככללים בדבר אחד' ושאחר שהתעוררו על אלו העניינים יש לנו להביך על היות צרי שכוון כנגד בנין העולם העליון כי בנין העולם העליון בנין פשוט הוא כלו בנין שני דברים שהן חדוש ונורה ולמי תמכא כי הבנין הוא שפיד עליונה היותו שתי נקודות ישרות כנגדו כעין זה הנה תמנאנה בשתי נקודותיו שהן ישרות ושכומות כנגד' ואלו על גב' כי אין נשאל כל ההרכבה ולא דבר מטה להרכב לא בנין פשוט' והלא תראה צרי שכוון כשומות יסוד אפי' בשתי נקודותיו בהיותן פשוטות' ואם תתבונן כבוד א' תמנאנה שהיא ישי' שכוון כנגד יסוד אור זה ענין ככד' ועשוק

עד מאד' ואם תתבונן היטב תחנאנה כיבד סוד אש נחשך סוד א' כי זהו הכיץ בעכשו לא פחות ולא יותר' ומכל אלו הענייני' תדע לך כי השכלים הנפרדים שהן עליוני השעלה מחודשים הן ונורות שכליות הן. ולפיכך אנו אומרים כי בנין גמור הוא והנה תדע לך כי כל דבר עולמות' פורכב הוא נחשב לעצם שאינו בהרכבות יסודות' ותדע לך כי היות המרכבה לך קראים מרכבה כי ארבעי' שהן נורות נפרדות ועליוני השעלה פשוטים שבכל הנפשים בנין גמור ומרכבה הם לפניו ית' ולקיומו הן בריכים וולמות' אין להם קיום' והכן אסור רכב אלקים ריבותיים אלפי שגאן כי על כל פנים מרכבה הוא - וציד אמרו ול' כשפכת חגיגה ערכות שם אופנים ושפ' וחיות הקודש ומלאכי השרת אל רש וכישא שוכן עליהם הרי ביארו שהוא יתבר' לעולם למעלה שן השכלים הנפרדים' ואלו השכלים הנפרדים בנין הן אבל מה שלמעלה שהן' והתבונן אסור כי תרכב על סוסך מרכבותיך ישועה' בהיותו דבר רסו בנין העולם העליון אף על פי שנקרא בנין' פשוט הוא ונניינו בנין יסוד לא בנין פורכב ולא בנין חומר חלילה וחס' אמנם בנין חדוש ונורה שני עניינים שכוונים זה כנגד זה כי זהו מה שמורה תכונת צרי ולמי' אנו אומרים כי בריקוד הנקרא צרי הוא עדות על חדוש הבורות שהיא סוד עולם הנקרא נורה' כי נורה פשוט צרי הוא וצרי מעיד עליה כעין זה' נורה ישי' תדע לך כי זהו סוד היסוד על יסוד והכן ותמנאנה על בנין כי העניינים הנפרדים הן אינן כופלים בדרך סקרה כי על כל פנים צרי הוא עדות על העולם העליון הנקרא עולם הנורה שהיא בנין שני דברים שהן חדוש ונורה והכן בהיות שתי נקודות שכוונת זה כנגד זה והן שוכנות בתכונת יסוד לא בתכונת הרכבה בנין והרשו להיות זה בתכלית הפשוטות שאיפשר לכל בנין' ומאלו העניינים יש לך לדעת כי הבורות הנפרדות שהן בתכלית מרכבה הן נחשבות אולם יתברך בהיותן מחודשות כי החדוש והנורה שלחן הן סוד בנינים ולא עוד ושאר שהן בנין כופים להן' ומחדש יש להם שחלשם שאין ועל כל פנים בנין העולם העליון תלוי בו יתברך כי קיום הכל נורה' ואחר זה העולם השכלי ששתלפין שאר העולמות והדבר הזה פבויר הוא לכל ששכיל' ויש לך לדעת כי נקודת ברי הוא רשו לעולם העליון על כל פנים רשו אלקים נשאל שתוכו שמה נורת שלאך ונניינו אינו בנין חומר כי בניינים שכלים הכתלים בסוד חדוש נורה כי כל נורה מחודשות היא ומחדש יש לה' וכל זה להודיע כי כל הנפשים וולמות' בריכין לו וכבין הן נחשבו אכלו והוא יסוד כל היסודות ואין יסוד זה כופל לשום בנין' אשכס יסוד זהו סבת שכיאות הכל וקיומו שהוא יתברך יסוד הבורה והנורה יסוד החומר והחומר יסוד המרכבה הרי לך הוא לכדו יסוד כל היסודות והוא נורת כל הדברים וקיומם' ויש לך להבין שאילו הדרפים כי כל הנפשים וולמות' בנין הם וכולן בריכין לו ואפילו העולם העליון שהוא נורה לכד ועל כל פנים יסוד יש לה לבורה והיא הויה הגורפת חדוש כל הדברים מאשתת קדשות יסוד והרי לך צרי שהוא רשו לבנין העליון' אמנם בנין זה פשוט הוא שכל הבניינים אשר בעולם וקריב הוא להיות יסוד שאחר שהן שתי נקודות שכוונות זו כנגד זו' ובעלה בביאור נקוד סגורל ושכא תכנס לאשתת נקוד צרי ותראה מה הוא סורה' ומה שברך שחדשהו כי אחר בנין צרי' נתהוו שאר בנייני' סגורל ושכא וכפדושהו לנו כי די כשה שהתעוררו הנה לכל ששכל' והכנו נכנסים בשאר החקירות כנגלות שדרכי הנקודות השורות סוד הבנין בע"ס :

הנקודה המורה בנין העולם האמצעי הנקרא סגורל .

הנה ידיר נפש בבור נקוד * שורה יסוד גלגל חומר עול :
כשכל נקודותיו שכוונות * על כן רעה כי רוח יסוד גלגל :

דע לך אחי ישמך האל כי זה הנקרא סגורל תפאיהו
 מכון כנגד בנין עולם האשכנזי ואשכנז בהיותו מכון
 תדע לך כי כורתו ושמו הוא סוד הכל פדות כדור על בנין עולם
 האשכנזי שהוא עולם הגלגלים ואשכנז כי כל גלגל תפאיהו
 סגורל שוכר צלתי כד ספק וכן תפאיהו סגורל מלשון סגורל
 ולשון סוכר צלתי הוא כי הגלגל סגורל וכמו שכורת הגלגל היא
 עגולה כך תפאיהו כורת סגורל שהיא עגולה בנקודותיה כי
 נקודותיה שכוונות הן בעיניו כגון זה א' הרי נורת סגורל
 תפאיהו שהיא עגולה בהיות הנקודות נורת הגלגל וכן
 תפאיהו כזה הדרך כי סגורל מכלל כד וזורתו מעיד על הגלגל
 מכון כנגד כוונה ידועה כי הגלגלים הן כורות עגולות כדורות
 והדבר שוכר בין סוד התכונה בין סוד השכל על כל פנים
 וכל הפילוסופים כולם אינני טען בשאר דברים חוץ למדור
 בענין זה לאמת הענין נכנסו ולעשות האמת ידועה הביאו
 כמה ראיות היות הגלגל עגול לא כבינה שהיא עגולה ועגולה
 איננו טען ואשכנז הגלגל כדוריה מה הפל דלעיו מבלתי שיוסף
 בכלע האחד ויחסר בכלע האחר וכמה סופתים מוחלטים הביאו
 בזה שאף אפסר הפוסט כי הגלגלים מכל פנים עגולים שים בכל
 בלעתיים ובנקודה האשכנזית הן מכוונים וכל הגלגלות מכל
 נד לאותה הנקודה לא פחות ולא יותר פי זהו שביאות גלגל
 אשכנזי ואם כן התבונן אחי כי כורת סגורל תפאיהו שכוונת
 כנגד כורת גלגל ונקודותיו תפאיהו שגם כן זהו אמת גלגל כי
 אין גלגל בעולם שימלט מאורך ועומק ורחב וגם כל תכונותיו
 משולטת הני כדור וזו כי כדור ונקודה אשכנזית מחלק בין שני
 הקיים זה דבר מוכרח כי כל גלגל מאחר שיש לו נקודה אשכנזי
 מורה היותו ג' חלקים עגולה ושטה ואשכנז כי אשכנז מעיד על
 שפלה ומטה וזו היות תכונת הגלגלים שהם מכוונים שעלה ומטה
 וארבע רוחות אשר באשכנז ואל' תדע לך כי נקוד' סגורל
 שהוא משולש בני נקודת מעיד היות הגלגל משולש וזה דבר
 טופתי אין שי שיוכל להכונן והלא תראה כי כל אותיו הגלגל
 משולש ג' משולש ג' משולש ג' משולש ג' משולש ג' משולש ג'
 ואם כן מכל פנים אין גלגל בעולם כמלטה היותו בעל ג' דברים
 כי ג' נקודות סגורל מעידות עליו ואחר שביארו היות
 הגלגל עגול מאמת תכונת סגורל ובהיות משולש ג' נקודות
 סגורל יש לנו עוד לבאר היות שם סנקרא סגורל מעיד
 באותיותיו שכל תכונת גלגל שמו כי הגלגל יש בו ס' חלקים כמו
 סכר ביארו בחלק האותיות ומאותן ס' חלקים נכנסו גל'
 בניינים ששים ששים שהן בנין גמור ולפי זה הדרך דע לך כי כל
 החלקים אשר בגלגל שהן ס' זכין החלקים שהן גל' אשר
 סגורל קרא כי שנים אותם וכולל את כולם כי סגורל סוד
 ס' גל' ס' חלקים גל' בתים ואם כן הרי סגורל מעיד על חלקי
 הגלגל על בנייניו ואל' שכל אלף העניינים אשר ביארו בסוד
 סגורל תבאר לך אמת היותו נקרא בשם זה והרי לך מביאר
 בהיות הגלגל תלוי בסוד אמת הענין היות הגלגל סגורל
 והתבונן כי מאמת סגורל יש בו ארבע דרכים וכולם מעידים
 אמת הגלגלים ותכונתם האחד היות סגורל מלשון
 סגורל גל' השיי בהיות סגורל מעיד על חלקי הגלגל ובנייניו
 שהן ס' חלקים גל' בניינים סודו סגורל השלישי בהיות נקודה
 סגורל שכוונת הענין בדרך זה שהן עגולות בתכונתן
 כורת גלגל וזה דבר מוכרח הרביעי בהיות נקודת סגורל
 שלש שהן מעידות על היות גלגל בעל ג' דברים מעלה ומטה
 ואשכנז כי כן מעידות ג' הנקודות והסוד נגלה בג' אל' פא
 ביתא שהן שעלה ויט' ואשכנז וס' אותיו כוללות גל' בנייניו
 בהיות האותיות זוגות זוגות ואם כן הן אחי המראה הגדול
 הוא אשר ביארו וכל מה שביארו בסוד סגורל תפאיהו שהוא
 בעצמו סוד גלגל מעיד גלגל וכן הגלגל הוא מלשון גלגל
 שהוא סגורל סגורל מעיד בהיות הגלגל ס' חלקים גל' בניינים
 וכן תפאיהו גלגל מעיד כפשוטו ס' ובנייניו תפאיהו גל' כנגד גל'

שכלל הכנין גל' בניינים סגורל מעיד בנקודותיו היותו עגול
 וכן תפאיהו הגלגל כל אותיותיו משולשות ואחר שכן מכל אלף
 העניינים יש לך לדעת כי סגורל הוא מכון כנגד כוונת העולם
 האשכנזי שהוא עולם הגלגלי והלא תראה סגורל אשכנזי בתכונתו
 בין כרי וכן שכל ואין תכונת כרי דומה לתכונת שכל ושתיה
 התכונות אשר בכרי ואשר בשכל תפאיהו נאחות כורת סגורל
 בדרך זה א' תתבונן ותפאיהו שלמעלה תכונת כרי ולמעלה
 לעולם תכונת השכל בהיות כרי לעולם למעלה הוא והשכל
 הוא למטה והסגורל הוא מעיד על שניהם ונאחז בשניה ומתגלגל
 בין שניהם והלא תראה סגורל נקודות נאחז בכרי ובשכל כמו
 שתראה שרן ג' נקודות נאחז בחלם ובחרק ובשרק והשרק
 מכון כנגד סגורל כהיו השרק מכון לגלגל והסגורל מכון
 לבנין הגלגלים ואל' התבונן כי הגלגלי (אל סגורל) מסודרת היא
 בלתי כד עקמונית ובלתי כד הפוך וענין אחר והעיקר הגדול
 והכבד שיש לך להתעורר אליו הוא היותו יודע כי סוד סגורל
 הוא סוד החיות שהוא צ'ט בסערת תתקצט כי דכל זה
 הגול הנקרא סגורל הוא משלל השר המושל על תתקצט
 והענין גדול וכנגד מלוא העניינים אשר רכסו לך בענין סגורל
 יתבאר לך על היותו מכון כנגד כוונת העולם האשכנזי בסוד
 בנייניו והיותו חורר בחלילה ויש לך להתבונן בסערת מרכבת
 יחזקאל ושם יתבאר לך האמת ואם קיים לך להתבונן בהיותו
 כרי מכון כנגד בנין העולם והיות סגורל מכון כנגד בנין
 האשכנזי ודי בזה עכשיו בביאור נקוד סגורל לכל משכיל
 והבנו נכנסים לשאר החקירות הגולות בסדר שאר
 הנקודות בעט :

הניקוד המורה בנין העולם השפל הנקרא שבא

חבן חכמה ועל קו החכמות שבה דע כי תכונות בנין עולם שבא :

דע לך אחי ישמך האל כי זה הנקודה הנקראת שבא
 תפאיהו מכון כנגד בנין עולם השפל שהוא הנקרא עולם
 ההרכבה ד' קיום אל' יביעוהו אחרים כי כל דבר הרכבותו
 מכוונת פתחכמות התנועה ופתפרדות לפי התנועה ומכלל כד
 תדע לך לעולם עולם ההרכבה מכון כנגד תכונת שכל שהוא
 מורה תכלית הכנין ותכלית ההרכבה בהיות שני נקודות שכל
 בנין והרכבה בהיות עומד ו' על גבו וד' דבר מוכרח שמש בדרך
 זה א' : התבונן ותראה בענייניו הפך כן כרי כמו שבנין
 השפל הפך בנין עולם העליון ונקודותיו שכוונות ו'
 כנגד ו' בלתי כד הרבבה וזלתי נקודה שכוונת כנגד נקודה
 ושתיהן סוד כי בנין העולם העליון איננה כל בנין עניינים כמו
 חדוש ובורה אשכנז שכל שהוא רסו בנין עולם השפל תפאיהו
 מעיד הרכבת דברים זה על זה וזה אמת בהיותו עולם ההרכב
 ואחר שביארו זה התבונן אחי כי נקודת שכל לעולם לא תפאיהו
 שתנועת שפת כנסו אם לא יביעוהו שאר הנקודות כמו שהעולם
 השפל איננו שתקיים ומתנהג סליו אם לא יביעוהו ולא יביעוהו
 שאר העולמות שהן למעלה הישנו וזו היא עדות ברורה בהיות
 נקודת שבא שתנועת מכה שאר הנקודות שאין לה כח
 להתנועת מעניה ואשר כל הנקודות כולם תפאיהו בפני עכשם
 מה שאין כן בשבא בדרך זה :

אור קים סין אלא תעל דן

הבן ותפאיהו כל הנקודות שהן מתנועות העולם בפני עכשיו
 אשכנז נקודות שבא איננה יכולה להתנועת עכשיו אם לא
 יאסכו אותו הנקודו כאשרו בראשית שבא תפאיהו לשאר או
 מלפניו או מלאחציו ואשכנז לא שיתקיים עכשיו ותדע לך כי
 שבא שכלל כד ומכל פניה מכון כנגד תכונת עולם ההרכבה
 ותדע

ותדע לך כי בעולמות אשר לעלה מעולם ההרכבה מכריחין אותו ואומר לו כי הוא אינו יכול לשבת בכפי עמו ולא להשגן ולפי זה הדרך תדע לך כי הרכבת שבא הוזה לפי תנועת הגלגל וסידורו לפי תנועות הגלגל. וכל שאר כוונות כי הרכבתו ופירודו לפי כח התנועה השכינה אותו מלמעלה. והתבונן בהיות שרובת השבא קלה שכל המרכבות בהיות מתנועעות טמא השניעים שאכריחין אותן להתנועע בהרה. ולפי תמא תנועתו תסידי בהיות המרכבותיו עומדים בשהירות ועוברין לפי טמא והלא תראה שבא מורכבו הוא בכה רגלים ועל כל פנים אם לא ידעוהו בשהרה כמעט שיצטעלו כחותיו והרכבותיו ויתפרדו איש מעל אחיו וזהו דרך תכונת זה העולם שספול הקראת עולם ההרכבה: הן יוראה תכונת מגול מעידה על היות שבא לעולם לשטח וכי לעולם לשעלה ותמא בעיגול הכנין הפשוט לשעלה והכנין המורכב לשטה. ואיך ראה גם ראה כי שבא לעולם אינה יכול להתקיים בכפי עמו והשני הכי קודמת יביעהו פעם לפיין פעם לשמאל. ואיכנס תדע לך כי אליו ג' מיני ניקוד שהן צ"י שבא סגול. תמא תנועתם כחלקת תנועת דרי פשוטה בזכות את השמים ואת הארץ וזה תנועת העולם העליון. איכנס תנועת מגולית הוא שרין ופולו את השמים כל אשר עשה יפה בעתו וכל זה בהיות תנועת מגול בלא טמא תנועת כפי איכנס תנועת שבא תלויה היא בשאר איכנס יכולה לעמוד בכפי עממה. ואיך הן הכונה באלו הנקודות ותראה שהם באים במדר מוכרח. והעיקר הגדול שיש לך לכנין אותו כי העולם העליון מובדל הוא ממניו אלו עולמות ולפיכך קראת עולם השכלים הנפרדים בהיותם נפרדים מחומר. איכנס העולם העליון ששמיים כח בשאר העולמות ושכינה אותם בכנין הרב השכינה את הכל. אבל באמת פני העולם העליון כדל הוא מהאמצעי וכן התחתון וכפי זה הדרך תמא הנקוד מעיד על הגדל העולם העליון מן השאר וניקוד הכנין שהוא זה שכוון כנגד כוונת עולם העליון ולא תפארוהו בלא לעולם לא עם שבא ולא עם סגול כי צריך לעולם בכפי עמו ולא יביעהו שאר תנועות בפרוזה ויתר שרובתו העליונה. איכנס מעלת האמצעי כאח הוא עם השכל שזה העולם השכל בכח היותו כאח בקשר הגלגלים הוא מתקיים שאין לו טמא בכפי עמו כמו שאין לשכל כד שהך בכפי עמו כי זהו עולם התחתון הוא כריך שני דברים או שלש. ויותר היותו בקשר בכפת עולם האמצעי קשר שמש והיותו מתקיים פשוט תנועתו בכפי עמו כלי בידו ומכניע אותו ככת ידו כך היא תנועות העולם השכל אבל העולם האמצעי. איכנס עולם האמצעי אינו בקשר בעולם העליון בקשר שמש שהרי העולם העליון איכנס חומר שמש שיסמוך החומר בקשרו כי העולם האמצעי באמת תלו הוא בעולם העליון מכד התנועה והשכל כפי שגוף כפי שמש שמש והשכל. ואם כן הפרש גדול יש בין קשר עולם האמצעי לעולם העליון ובין עולם השכל לאמצעי כי האמצעי תלו בעליון מכד התנועה והשכל תלו באמצעי מכד הקשר והתנועה. ואם כן הן ותמא בני שהיא מוד עולם העליון ואין תנועה אחרת בקתת לו ואמכס עניו הוא לאט אשכס הוא מגול שזוא מוד עולם האמצעי הוא כתק לעולם התחתון כי לפעמים שבא כאח עם הסגול בדרך הניקוד השוכח באשרו בעתק השדים בארות בארות חומר תמא שבא כתק לסגול כמו שהעולם השכל כתק לאמצעי. איכנס מהיה כתק לצדו וכל זה להיות העולם העליון כדל ששאר עולמות ואם תתבונן בלו העולמות יתבאר לך מוד אחר והוא כי יש כח בתחומים למשול על האמצעים בהכרח העליונים ולא נכון לבאר עממו יותר וכל משכיל ידוש. ואם כן בכל אליו העניינים אשר עורכרך עליהם בעינין אליו הנקודות יש לך לדע ולכס תבונן בהיות אליו הג' נקודו שורש לנו מוד תכונת ג' עולמות ופיכד הן כששכינה אחר זה האמצעי כששך אחר העליון בתנועה

המשכס התחתון כיווה מה שמונה מגול ותחתון כששך אחר האמצעי מכד הקשר ומכד התנועה ואין תחתון כששך אצלו על תנועה לבד בלתי הקשר כי זהו מה שמונה שבא. והנה תמא נתק לסגול שבא סגול ותמא שבא פתח. איכנס שבא קמץ להפוך התחתונים למעלה כי שאר וכן קמץ באחרונים יעשו וכשיתחברו שנים יספוקו על היסוד העליון בהכחת התנועה. ונחזור למטה שאכנס בו דע כי דרי מכל פנים כדל הוא שן השכל כיכד שכל כדל הוא שכל וחומר מורכב. ואם תתבונן שם בניהם הרי לך מכל העניינים אשר בארנו במוד שכל כי ההרכבה יתפרך בשפלים מכל פנים. ועם שיש לך להתבונן ולהתעורר עליו ולדעת כי שבא עבד רץ הוא לפני המלכים השופלים עליו כי בהיות העבד כששך על שלחן המלך יש לו כח לרוץ לפניו. איכנס בהיות העבד בכפי עמו ואין לו לשם יסמוך הוא שן ופוטל כדעבד ופוטל מרכבתו במותו וכך הוא דרך השכל בהיו השכל כששך לכלים יש לו כח לרוץ ואין לו קיום בכפי עמו ושתבעל הוא. וזהו דרך העולם השכל כי בהיותו פשוט בעולמות העליונים וכששך אחרים יש בו כח לפשות חיל. איכנס אין לו קיום בכפי עמו לא מעט ולא הרבה. ותדע לך כי העולם העליון הוא אצלנו אלקים והעולם האמצעי הוא אצלנו ארובים וזה היחיד המושל על הכל הוא אלקי. על כל אלקים וארון לכל ארובים ועניו כדעמו כשמוך כי יודך אלקים הוא אלקי האלקים וארובי הארובים. כלומר הוית מלך ראשון וארון על שני עולמות אשר עלינו והם כנגדו אלקים וארובים. ואם כן הבהן בהיותו סומכים על שלחן של מלכים אכנס יכולין להתקיים והם בעצמו המוד ששורה שבא. ולפיכך קתבונן אחי בהיות בורת שבא שתי נקודו ועל זו כיווה היא ההרכבה העצומה והכנין העליון ככונה. וכמו שזכרת שבא היא מעידה על כנין מורכב כך בורת כרי היא מעידה על כנין פשוט. ואלו הדרכים יש לך להתבונן בהיות העולם העליון תנועותו ישרה בלתי בד עקמונית ובהיות זה העולם התחתון תנועותו הפוכה וקורתו עקומה. ולפיכך הוא ההו ופסל. הוה לפי התנועה וכששך לפי התנועה יש לך להתבונן על כד קיום עולם העליון והפוך התחתון הוה העליון וכששך התחתון. וענין תכונת מגול ותכונת שבא אמרנו רבותינו ולבסמכת מעלה כל השירות כולן אריח עב לבינה ולבינה עב אריה שהוא מוד מגול וקיושו בכרי חוץ משירת בני הטן שהיא אריח עב אריה ולבינה עב לבינה כבורת שבא שהוא מוד ההפך והשחתה זהו ענין שבא. וכל השירות הן כבורת מגול חוץ מבורת בני הטן שהיא כבורת שבא. ואם כן שכל אליו העניינים אשר התעוררו עליהם יש לך לדעת בהיות הקיום בסגול והשחתה כשכל. ואחר שכן הרי כד ימורו חלם סגול ימורו שלק שכל ימורו הרק. ואל יקשה בעיניך בהיות שרק בג' נקודות כמו להיות כאח בחלם וכחוק. כי אין נקודו השרק במוד התכונה שבו כי אם במדר ג' תכונות עליונה ואמצעית ותחתונה כמו שאין בשכל כי השכל הוא מעיד על ההרכבה גמורה כי השכל במדר הכנין והשרק במדר היסוד. וכשדומה לנו כי די לנו כשמהתעוררו בענין תכונות אלו ג' מיני נקודות המורים על הכנין. ונחזור לשאר עניינים כששכס אחר כוונת הביאור כפי הכנין העליון בעל:

שער התנועה

דעת הכנה ובינה הסוד חכה חכמה ואו אהיה כנה
 שחולה על פים בסדרי הבינויות נמראה חיוניות
 והחבונן חבונות צבא השמים

הורגי יודך דרכיך אהלך באמחך יחד לבבי לראה את שמך:

דע לך אחי שמך האל. כי השער הוה שאכנסו בביאורו הוא להודיעך כוונת אליו השכי נקודות הנקראות פתח י' ג' 19 3 וקמץ

וקמץ שהן סוד תנועת העולם וכבר ביארנו כי אלו הנקודות היחידות שנתחברות סוד הבורא ושייך ניקוד מלחמה וכן נביא פתח פתח הן סוד הנביא ואפס כי אחרי היסוד כנין התנועה נמשכת והוא אשר יעורר עליה שני ניקוד שהן פתח וקמץ שהם קויות ומשמני נועל ואז התנועה ותראה כי הניקוד שבו הוא להיות כולל כל היסוד בדרך יסוד וכנין התנועה והנביא כבסוד בייאור התנועה נעש :

הנקוד המורה על התחלת התנועה הנקרא פתח

דע לה יודי כי אלקינו נוסחתיקים אהלים מהח פעל שכלים אל רוב עצמא אך התנועה על זבול פתח :

דע לך אחי שמעך של כי הנקוד הנקרא פתח הוא סוד פתיחת ונעילת התנועה אשר בה יתבררו כל הדברים ויתבארו כל הכחות והראוי להפך להפך והראוי להתחבר ויתחבר ופתח התנועה השמית פעל והמביא אותו לחבר האלה להיות אחד ובדרך זה שאנו נכנסין בהקידו דע לך כי הפתח שהוא פתח תקוה והוא בנור קו סחבור מה שאכל נקודו היסודיות ונקודת הנביא כי הנקודו מלוקו בבורת הס' ואפס אלו השתי תנועות שהן פתח וקמץ תפאט שהם סוד התחלה התנועה וקשיבות כי התנועה פותחת בפתח וקויות בקמץ ותדע לך כי בסוד פתח וקמץ נכללן כל הנקראים כל אחד לשי דרך תנועתו אשר בתנועה דקה דקה ואשר בתנועה גסה גסה ואשר בתנועה ישרה ואשר בתנועה עקומה והאמת כי על היות פתח דבר פתוחה תפאט שאין בו וולתו קו ישר הולך וסוד הנקרא פתח מביע בנא השמים כי לבנא השמים קוים בלתי תנועה כי התנועה היא הגורמ' היותם כולם וקשיבים באישים ומהתחלת התנועה יתקיימו כל בעלי חומר וכל בעלי שיעור ואם כן תדע לך כי התנועה מסבבת הגלגל תמיד בדרך ישר בהיות הקו עבר על השמש ומה שיש לך לדעת ולהתבונן כי הגלגל השקף בכל זה גלגל ערכות המפותות תמיד משורר למעבר ובדרך זה הוא שסבב לעולם ובמצינותו יתקיימו כל התכונות אשר הם מוסדו כחומר והענין שיש לך לדעת בהיות הפתיח קו ישר והנעילה קו ונקוד כי אות הנקודה שיעדה על היות הגלגל גומר הנועתו בהיותו חוזר לנקודתו אשר היא הית' סב' מביאותו כי מנקוד התחיל ונקוד הוא גומר והגורם הוא הגורם ובדרך זה יש לך להתבונן כי הנקודות היסודיות מוכרחות להיות כנגד ג' עולמות והנקודה המורה בכין כשון כי אפס הנקודה המורה על התנועה דילו בשמים שהוא לך ראשית התנועה ותפלושה ושאחר אשר ראונו השמש יש לחזור ולהתעורר בניקוד המורה כול הנעילה נעש :

הניקוד המורה סוד נעילת התנועה ונקרא קמץ

עיה והשכל בסוד קמץ אולי תראה זוכה היות משקף וראיה בננוס סוד תנועתו כל אחר ויהיה כדור והוא שקף :

דע לך אחי כי הנקוד הנקרא קמץ הוא מעיד על חתימת התנועה בגלגל וכבר ידעת כי קמץ מלשון קשיבה היא בהיותו מעיד כעילה כי האדם נועל ידיו והוא כלי הנקרא קמץ ובדרך זה התנועה וקמץ ממנו מלא קמטו שהוא ענינו נעילת היד באכזבות וכל עוד שהיך פתוחה אין אפס קשיבה אפס בהיות האכזבות מתגששות מקשיבה או יוכל לקשון והתבונן מה שארזל מסמכת ברכות אין הקושץ משביע את האריכו ולשון קמץ כשוקפך ושאחר אשר התעוררו בכין קמץ על היותו כורה לשון כעילה כחומר לכין קמץ מעיד עליו דע כי כל קמץ נקרא מענין כדור שהוא מוקף ותדע לך כי כל שקף אחריתו להיות קמץ כי כל מקף גבול יש להקפתו והוא קמץ ואפס בהיות הקמץ כל אחד ישר ונקודה חתימו הוא מעיד פלגות על כדור כי כל כדור נקודתו באמצעיתו ואפס בהיות האמת הכדור שתגלגל עד הנקודה האמצעית ודע לך

אחי כי כל כדור פאשנעיתו נקוד' אחת שבו חזר סוד נקודת קמץ וכן התבונן ותפאט כל אות חזרת בגלגל בסוד לאל שהוא סוד כדור כלומר כדור שקף ונקרא אמצעיתו והוא סוד קמץ ונקודה אחת אשר היא למטה מן הקו הפסובב וסוד הדרך תדע לך כי הנקוד הנקרא קמץ מציין את הגלגל בכל אלו על הנקודה האמצעית ומה שברך שתדעה הוא בהיות כדור סוד לך והנקודה שסוד לך וכבר פירשנו כי שיראל שערס בגלגל ואפס כי הגלגל חקיך כנגד פורת ישראל כי בתנועת הגלגלים כאשר זרע וקוצר וחסוף וקוצן וחורף ויש וילנה לא ישבותו וכישראל כאשר הם יושבו שקף' באום ידורגס ארע ישל' ישבותו מהיות גוי לפני כל הימים וכמו שאי אפשר שיש וילנה שבינת הקוקים בסוד לאל שהוא כדור אף אפשר שבינת ישראל ושאר אשר התעוררו על אלו הענינים בסוד הנקודים לנו לחזור ולהתעורר על שאר הענינים כי די בטה שרמאו בדברי סקוד לכל משכיל בעלי קבלה וממה שכתבו באלו השערים כל משכיל יכול להכנס למטה חדרים פנימי' כמימי' ודעתי להכנס בשער היסוד האמתי אשר בשער זה הספר ויזכרו ויזכרו ויזכרו הדרכי הישרים והתמימים והחזקיות אשר מתוכם נכנס לאמתת יחודו ודעתינו לבאר שער היסוד כפי הראוי בעזרת שלי :

שער היחוד

יחיד ירא ולבוש לבוש פתח לפני ארון מושל כלי כהן דע כי ארבינו יסוד הכל והוא פתחו לכל נמצא והוא אחד :

דע לך אחי ישמך האל כי השער הזה אשר אנו בניאורו פותח לנו בו להודיע קצת אמתת יחודו ויזכרנו ונעמד הזה אנו חותמים בפרינו זה וכונותיו היתה להיות תכונת ספרינו מחוברת ומיוחדת על יסוד ידוד אחד כי ראשית שער הספר הוא שער ההויה וחזות שער הספר הוא שער היסוד ואז הרי ראשי הספר ותפלתו פשוט על יסוד ידוד אחד ואח אשר עוררנוך בחזון בזה הענין לכוננת השער דע לך כי יזכרנו ית' כאשר עליו שהוא אחד ואפס שאחר הנקרא אהוד בריבין אנו לדעת הכונה אשר בה נקראו אהוד וזה תפלוש אשונותינו בהיותנו מחד' אותו והיותנו יודע' באפס ביחודו כי הרי אנו יונאים כמה סך הנמצאים שנקראים בשם אהוד ולפיכך אנו כריבין לדעת שאין כל האלמים כיש דברים שנקראים בשם אהוד ויש בו כמה אלהים כמו האדם על דרך משל שנקראו אדם אחד ותפאט שכללם בו לכמות פחות יסודות ואם כן הרי הרי אינו אחד כי כמה מיני תערוכות יש בו כש שאין האדם עומד באחת כי כמה פעמים הוא רשתת בשעה אחת ואז הרי באלים כמה מיני אלהים ואם הן אין אחד זה אמתי בל על בד הקבון וסוד הדרך תדע כי יזכרנו אינו נקרא אחד על זה הנדל חלילה וחס כי הוא אינו כש' אהדי שבעולם כי תדע לך באמת שאין בכל הנמצאים נקרא שנקרא אחד אמתי וולתי ית' כי הוא אינו נקרא אחד להיותו ראשית למנין שכל אחריו ממנו ולדבר יסוד להיות הכין שכן היסוד כי הוא אינו ראשית מנד הנאים אחריו ולו הנד לבין שנכנה מנד היותו יסוד ופ' אינו נקרא אחד מנד היותו כולל הנדל ברבה חלילה והם כי אין אחד בכל הנמצאים שיהל להלמית ליחודו הרי כל הנמצאים שבה העולם השכל אין בהם אחד שתקראו אחד אמתי מנד שיהיה דבר אחד ואין בו בני ואתל אפילו על הסודות בהיות כל אחד ואחד בפני עצמו זה אינו כן שאחר שתוכל להבדיל בין יסוד לבין אמת' הבדלות או לג' הרי הוא כחלק וכל שתחלק אינו אחד אמתי הרי תוכל להבדיל ביסוד האור בלחמת שסנו בכור בכאד אחד דע כי סוד האש והמים ומאחר שהן שתחלקי אינם דבר אחד כי כל שתחלקי שתתנה וכל שתתנה אינו אחד כי לשון שתתנה הוא העדות על שאיננו אחד והלא תראה היסודות משתנים כפי הנמצאים ואם כן יש לך לדעת כי הבורך ית' להבדיל בין יסוד האש להיות בו אור ומשך כדי שלא יוכלו לכבוד ביחודו יתבר' ולפי על שאר הנמצאים שהן אחדים ואינם שחודשים וכשון הבין חסדו ויכדל בין השים אשר שכלו הרי יסוד השים אינו אחד ובדרך זה הבין לאל

כי הרוח כמו כן ששיתק והרי איבנו אחד וכן התבונן כי הארץ יסוד משתנה הוא בכל מקום שתפאק בשעשה בראשית ויקרא לכך ולכך כך וכך הרי הבדלי ואם כן תדע לך שאין לך דבר בעולם שיקרא אחד אשתי וולתיית' וזלדרך זה אין בזה העולם השפל דבר שאין בו סודות דברים' ואם כן אין בו אחד אמתי וכן עולם הגלגלים שהוא חומר פשוט עלי הרכבה הרי העדות בדורה שחלח שהוא עולם החומר אי אפשר לו מבלתי בורה שאין חומר בלתי בורה' ואם כן הרי שני דברים בכללים בזה לכחות פחות' והרי אין בו דבר שיוכל להקרא אחד אמתי שהרי כשה אחד' יש בחד זה פגם הם שיוחד' וזה עולם החוש שפגום הוא השתנה ובל משתנה הרי איבנו אחד' ושזה הדרך אין בזה עולם הגלגלים דבר שכל מה שבו יקרא אחד אמתי על כל שאיבנו כולל אחדים הרבה' ואם כן אין אחד זה אחד אמתי כי אין אחד אלא לשון קיומן כמו שכללים קהל אחד' כאשרוהן עם אחד וכמה אחדים בכלליו בו וסדרך קיומן האחדים אחד אלו קוראים להם שאלתו אחד' וכן עולם השכלים שהוא עולם פשוט בור נבדלת פשוט' והגורם האחת רבים השם אצל היא ראו' להקרא אחד שכל מה שתחתים ועם כל זה אין בזה העולם העליון דבר שיקרא אחד אמתי מלבד שאין בו דבר שני כי אף על פי שהעולם העליון גורה לבד הרי אותה הבורה מחודשת ונושא יש לה' ואמר שהיא מחודשת הרי בגורם או בכללי כמה אחדים היותם הבורה והיותה מחודשת והיותה כפואה פלידיו כושא' ואם כן אין בזה העולם דבר שיהיה שהוא ראו' להקרא אחד מלבד שאין בו דבר שני' אמנם בקרא אחד על כל הקיבוץ לאחדים' אבל יוגרנו יתברך הוא הקרא אחד אמתי שאמר שאיבנו מחודש ואיבנו כשוא על ידי בושא ואיבנו נפסק דבר חובה כי הוא ית' הנושא את הכל ואין לו בושא' ואם לא כוכל לומר בשכלים שיש להם שני לאמר היותם מחודשים והיותם כשואים על ידי בושא כל שכן זה האחד שהוא ית' כושא את הכל ובכלליו שון הכל נוסע שולתו שון הנשואים כולם אין שם אחד וולתו כל כי הנקרא אחד וולתו איבנו כקרא כל על כל הקיבוץ לאחדים' אמנם הוא ית' בקרא אחד על כל האמה מאחר שלא בוכל לעמוד עליו דבר שישתתק לו ית' בהיותו בקרא בשם השיחוד השפיד על היחוד האמתי שאין אחרינו יסוד ואין וולתו' ואחר שהוא קדשון בעד' ההויה היאך בוכל לשתתק לו דבר שני והרי כל הכעבאי' כולם מלאך וחומר וההרכב' כולם שאמרתם שם ההויה כשפאי' וכל מה שהן מתקרבין לאשתתק ההויה היחודי' הן נקראים אחדים אמתיים' יתר שם הן ששתתקין' וזה הכלל אין בכלל הכעבאים שבעולם דבר שאין אחד ואין בו ענין שני וזית האחד שאין שם שניהם ועין לא ראית' ולפי זה הדרך אנו אומרים שאין כל האחדים שוין כי יש אחד שכולל לכל האחדים' ויש אחד שאיבנו כולל כל כך עד הגיעם לאחד אשר שאמרתו בתקוה כל הנשואי' שבעולם והוא אחד מבלתי חדוש ושכלי כושא' ושכלי חמרן ושכלי שינוי ושכלי חלוק' ושכלי אוחו מקום ונבול' ושכלי היותו בכלל דבר שכל מה שהוא כושא והוא ית' מקום לכל' וכולל את הכל וחובה לכל ובאמצע לכל כי אין דבר שישלט שגור' ולא שיש שאיבנו ברך לקומו כי כל הנשואים כולם וולתו ית' חלו הן כריכין לאחד' ואחר שזוהרן על זה כריכין אנו לשוררך על ענין האחדים הנשואים בעולם ועל יסוד הנקודות היחודות וכי אין בעולם נקודת אחת אמתי וזלת נקודת אחת' ומה הדרך כי יל לשוררך על יסוד חלם שרק חרק בהיותם נקודות יסודיות' ויש לך לדע' כי אין בכל הנקודות יסוד' א אחת והיא העליון הנקראת האלכי אין יסוד אמתי בעולם וולתי יסוד עליון כי היסוד האמתי או התחתון הרכבות הן ולא יסודיות' ואמנם כי שפלות היסודות כשפלות השדרגות ולפי התעלות השדרגות העליונה ית' כל מי ששפלה היסנה יתערב שם שם שהוא יסוד ל' יסוד ואיבנו כשיבנו ולא באמצעותו אמנם תסבא יסוד זה חז' למה שהוא פנה' והוא יסוד למעלה וכל מה שהוא יסוד הוא למטה היסנו' לא באחת אין יסוד שכלי שערב עם דבר כי איבנו אותו מקום שיהיה שערב עם דבר' אמנם תמנא יסוד' ששכלל לעולם למעלה והכל למטה' וכן תמנא היסוד העליון

כנושא את כל היסודות שהוא למעלה מן הכל והוא סוד חלום שהיא לעולם למעלה ואינו שתערב לא עם האותיות ולא עם התנועה' וזלרם שכוין כנגד עולם העליון שאיבנו לא למטה ולא באמצע והרי הוא למעלה לעולם' ואם תבאר לך כי כמו שהעולם העליון הוא למעלה כך יסודו למעלה היסנו כי היסוד שושך את הדבר' ואם היסוד שושך למעלה את הדבר כי אחר היסוד הבנין נספק' ואמנם העולם האמתי לא תמנא יסודו לא למעלה ולא למטה אלא באמצעותו' וכמו שהוא אמרתי כך יסודו באמצעותו והיסוד האמתי שושך אותו במחנה הגלגלית כי העולם האמתי הן הגלגלים וכל גלגל יסודו באמצעותו ולא תמנא התחלת גלגל לעולם לא באמצעותו' וזהו סוד הנקודה האמבועית' והרי לך כי כל עולם האמבועי יסודו באמצעותו' ולכן תמנא נקודת שבת שהוא רמו ל'סוד עולם האמבועי והוא באמצע האות עדות בדורה לפיות כל אמבועי יסודו באמצעותו' וכל בנין מתקיים ביסוד וכן העולם האמבועי כי הוא היסוד השושך ל' הבנין' ואמנם העולם התחתון לא תמנא יסודו למעלה ולא באמצע אלא למטה וכמו שהוא למטה כך יסודו למטה היסנו ועכ' היסוד שהוא למטה שושך כל בניי העולם השפל למטה' וכאשר כיהו העולם הוא הנקרא עולם ההרכב' ועולם ההרכב' כל יסודותיו הן כוטים למטה ושעשה פתחיו ל'סוד מוסד ושפם זה לאה פתחיו בין לבנות בנין העולם התחתון' ואחר שטבעו ל'רדת למטה כך יסודו למטה היסנו' וזהו היסוד שמורה נקודת חרק שהיא לעולם למטה' רמו לעולם התחתון ש'סודותיו תחתוכי' הן למטה חוכב הבנין' ואם הבן אחי הענין השופל זהו כי כל היסוד' חלוקים במיניהם בפי המעלות וכן העולם העליון יסודו למעלה היסנו' והעולם האמבועי יסודו באמצעותו' והעולם התחתון יסודו בתחתיותו' ולא תמנא כל היסודות אשר בכל הכעבאים כולם למטה או בולם באמצע או כולם למעלה' אמנם תמנא היסודות חלוקים במיניהם כפי המעלה אשר למטה למטה ואמר למעלה למעלה ואמר באמצע היסוד באמצע' ואם אין כל היסודות שוים כי יש אחד שאין בו דבר חדוש וגורה ואין בו בושא ואין בו שושך ואינו ששתתק לו ית' ויך בו אחד מכל הדבר' ש'איש שר ל'סוד להם כד רבנו והוא יוגרנו ית' ויש אחד שאינו בעלי חומר ואינו בעלי' אשכס הוא בורה והוא מחודש והוא כושא' עני כושא והרי אין אחד זה דורש לאחד ראשון אשר אפרנו כי זה כולל אחדים הרבה מה שאין בורה והוא האחד' ויחוד הכלל האחדים הוא עולם השל'אכס' וזהו הוא השל'אכס' והוא שכלל הכבראי' ויש אחד שהוא בעל חומר ובור והוא נשם והוא יסודו שהוא שתנועע ע'י שניע וזהו עולם הגלגלים ובאחת כי אחד זה זה אחדים הרבה בכלליו בו והוא עולם האמבועי' וף על פי שהוא בקרא בשם אחד' ויש אחד שבו' בעל חומר ובורה והרכב' ושכלל השינוי כפי התנועה והוא עולם השפל והרי אחד זה כולל אחדים הרבה עכמו שפסר' זה לעט' שכל הנקראי' אחדים' כי רבו האחדים' ואם הרי תמנא' כולם בקראי' בשם אחד ואין בהם אח' אמת שאיבנו ענין בא האחד הנושא את הכל שהוא יסוד הכל ושוכלל הכל והוא לעולם למעלה מן הכל' ואם הרי לך שבואר כי כמו שאחדים איבם שוין כך לא כל היסודות שוין כי היסודו כפי השפלות ואין בכל היסודות יסוד אמתי אלא אחד כי שאר כל היסודות בנין גשור הוא' והיסוד האמתי הוא היסוד העליון למעלה שכל מה שהוא לו יסוד והוא יוגרנו ית' שהוא לעולם למעלה וכל הנשואים הן למטה היסנו' ולפי אשרו הקדושים שהוא ית' כושא את הכל והוא למעלה והוא אמתי אין בו פגם' כי בן התפשיה אפי' בתכונ' הטבעית כי הבנין נספק' ויש אחד יסוד' ויש אחד יסוד' והגלגל והוא למעלה הרי כל הכעבאים הנשכאי' אחריהם למטה היסנו' וזה דבר שופתי אין שי' שיוכל לבכיבו' ולפי זה הדרך תדע לך כי יש יסוד וכל בניינו שכיבו' והיסוד באמצע ובנין לעולם' ויש יסוד שהוא למטה ובניינו למעלה ממנו והיסוד שכל הבנין גבוה והוא' לדרך ג' עלמות עליון ת'יבון תחתון העולם העליון יסודו למעלה היסנו וכל זה כן הוא שהרי אין בעולם העליון דבר הרכבם שאמר שכולו שכל וכל בניינו

חלק

שלישי

בנינו בנין כשטו כלומר כל בנין ובנין חדוש וזורה' ולפיכך
 תשגח כל העולם העליון שהוא ככל כשך אחר היסוד שהוא
 למעלה והוא יוכריזת' כי כל כורת העולם השכל והעולם
 האמצעי תשגח כולם מוכים ליסוד העולם העליון ומשתוקקים
 כולם לשדרגה העליונה' וזהו ענין האופנים וחיות הקודש
 שתכשיר כלומר שתעלים ומשתוקקים אחר היסוד אשר בו
 כולם מתקיימים כי מארח העולם העליון כולו שכל השכל הוא
 למעלה כוטה ואין שם טבע פתח הא' וקשה למטה' כי הענין כשך
 אחר משטח ואין ואכל הרי לך שבו ארבעין בדור בהיות יסוד
 העולם למטה פיענו: והעולם התיכון שהוא עולם הגלגלים
 והוא חומר וזורה יסודו באמצעיתו כי הקורה לעולם טבעה
 לעלות למעלה בהיות כן יסוד השכל' והחומר טבעה
 לרדת למטה' ואכל כורת עולם האמצעי כשגח למעלה וחומר
 שלו כשך למטה' ולפי זה הדרך תשגח אסוכב באמצע
 ויעמד בין המעלה ובין החיים' ותשגח בגלגלים החזרים והגורה
 העליונה מושב' חומר הגלגלים ואו חזרים בערכה על הכורה
 האמצעית שהיא היסוד' ולפי זה הענין תשגח הגלגל מוכב
 תמיד בכח יוכריזת' שהן הגורה והחומר באחוז זה בזה למעלה
 וזה למטה: ולפי הגלגלים חזרים בחלילה לעולם על היסוד
 האמצעי על עין משפט היא קדם שאין לשום גלגל בעול' יסוד כל
 באמצעיתו וזוהי יסוד אמצעי לא תוכל לשייר גלגל כדורי
 לעולם' הרי לך שבו ארבעין בהיות תוכנית הגלגלים כערכות ברבונ
 ית' לכשת תמיד בשארנו בכח שאין לו פסוק' והרי לך שבו אר
 בהיות הגלגלים יסודם באמצע הבנין סביב' ועולם התחתון
 שהוא עולם חורבן אלו חומר ועל כל בנין טבעו הוא לרדת
 התחתון מורכב מחומר אלו חומר ועל כל בנין טבעו הוא לרדת
 למטה' ואחר שהוא חומר גמור ובנין מורכב וטבעו לרדת למטה
 אין יסודו והתחלתו ראוי כל למטה והבנין כשך על היסוד והרי
 היסוד שלו למטה והבנין למעלה' והרי לך כי טבע העולם
 התחתון למטה הוא לעולם' ומכל זה יתבאר לך כי התחתון
 יסוד למטה הוא' ובנינו למעלה ומכל כמים יסוד העולם
 התחתון ובנינו מביהם תכלית בהרכבה' ואלו כן שכל אלו הפני'
 יתבאר כי יסוד העולם העליון למעלה הוא והוא למעלה מעולה
 שכל הכשיר' והוא לבדו יסוד שאינו כופל לבנין הכשך אחריו
 סווד עולם האמצעי באמצעיתו הוא והרי הוא בנין אכל יסוד
 העולם העליון ואעפ' שהוא יסוד לבנין האמצעי ויסוד העולם
 התחתון למטה הוא בכך הוא מורכב אכל יסוד העולם העליון
 ובנין אכל יסוד עולם האמצעי ואעפ' שהוא יסוד אכל בנין העול'
 התחתון' ואכל שבו ארבעין הוא שכל העולם יסוד אלא אחד
 והוא העליון אשר הוא למעלה ובנינו למטה ואין בכל הנקודות
 יסוד כל החלם שהוא למעלה' אישם השרק והחרק בנין והרכבה
 הן אצלנו' ואכל שמורה העיקר הגדול תמיד כי העליונים יסוד'
 למעלה מהם והאמצעיים יסודם באמצעיתם והתחתונים יסודם
 למטה מהן ויסוד העליוני' והתחתונים יסוד יעלה עליך מעלה
 מעלה וזה הרוח מעלה מעלה שיהיה יסודו למעלה
 הימנו וזה הרוח מעלה מעלה שתי פעמים' וכל מי שהוא
 טה' ויסודו למטה הימנו וזהו הדרך פטה מטה שתי פעמים
 ודי לכל משכיל בפנין זה ומכל אלו הענינים אשר רמזו יש לך
 להבנם לאלו החקיקו' שתוך חלם שרק חרק כי הם רמזו ליסוד
 העולם ועדך תכונת אלו הן נקודות תבין תכונת ג' היסודות
 שהן אש רוח מים' והיסוד העליון שהוא האש תשגחו
 לעולם כשך למעלה כיוהו דרך השלשה וזהו סוד חלם וסוד
 העולם העליון הסוד האמצעי שהוא רוח תשגחו לעולם מוכב
 סיבב הולך הרוח כי הרוח לעולם חוזר בחלילה' והרי לך הרוח מכוון
 כנגד הרוח וכנגד עולם האמצעי והרוח והגלגל מסוכב תמיד
 והיכוד התחתון שהוא המים תשגחו לעולם יורד למטה
 מוגרים הם כשורד ועבעע למטה והרי יסוד המים מכוון הוא
 כנגד החרק וכנגד עולם השכל שהוא עולם ההרכבה והרי לך

כי היסודות והעולמות והנקודות אחרים הן ודרך אחד יש להם
 ואכל הרי לך שבו ארבעין כי כפי מעלת הדברים כך היא דקויו כינד
 פרי שהמים למטה והרוח הוא באמצע והאש למעלה' אישם
 במים שהן למטה תוכל לפשט בהן בקירוב כשר ולאחוז בהן ביד
 ולפשט בהן בכונך' אישם הרוח לא תוכל לאחוז אותו כי לא
 דבר אמצעי שהוא כלי תוכל לקבל בו הרוח אישם לא תוכל לקבץ
 אותו בלתי דבר אמצעי כשם המים' והרי לך כי התחתון משין
 התחתון ויכול להשתמש בו והאמצעי משין האמצעי ואין יכול
 למשמש בו כל' דבר אמצעי' והאש שהוא עליון לא תוכל
 למשמש בו בקירוב כשר כמו המים והרוח' וכשם שהדברים
 שתעלים כך הם נבדלים בכחות' ואכל הרי לך כל הדברים
 משולשין' כינד הרישית שתי יסודות ג' וכשם שהג' כך הוא
 פנינים משולשים אש שכל חולם' רוח חומר שרק'
 מים הרבבה חרק' ואשם עליון הסוכב את הכל הוא
 היחיד אשר למעלה מן הכל וכקרת חלם היא מפידה עליו' ומכל
 אלו הענינים אשר בארנו הרי לך עדות ברורה שאין בעולם סוד
 אשתי' כל אחד והוא היסוד' שהוא למעלה והבנין למטה ואינו משין
 הבנין והוא יוכריזת' ובו אין בכל הנמצא' מי שקיל' אחד אשתי' כי
 הוא אחד הנבדל מן הכל ומשפיר את הכל והוא סבת מציאות
 העולם וסבת קיומו ומנהיג את העולם ואין לו סוף בכל העולם כי
 הוא סוף לכל העולם כי הוא ית' אינו גוף ולא כח בגוף והוא היחיד
 האשתי שהוא יחיד העולם ופנהו והוא חוכה לו' ומתוך החקיק'
 הנקודות החלם תבנם לחקיקתו ית' בהיותו למעלה מן הכל
 והוא בור' הכל וקיומו וזהו היחיד האשתי' אשכ' משני' כל הכשיר'
 לכבודו ולא לבדו שיהיה לו בשר' ואחר' שכל' לכבודו הוא
 שלא להתחלל שמו עליהם כי אינו עושה הטוב והחמד
 מעושה כל' עמד חסדו ית' כאשר שו' פקדתי ואשלים כל' כלום
 הקדשינו דבר בעולם בתגמול שאשלים לו והרי אכני הוא הגורל
 כל הכשיר' ואכל שאר שאני הוא הכורא הרי הקדשתי לכל
 הנמצאים גמולי הטוב ולפיכך כולן חייבים לעבוד לפני בנין מחד
 היותי שפירא בנין מחד פיותי פלך' בין סוד היותי אדון ואני
 המפרכסם' ואש כן חייבים לחקור אחר ייחודו האשתי ואלו נוכח
 להכנס להיכל הקודש ולהעליבו כלל' גלם ואו תהיה כחול' שלי'
 בהיותנו יודעים אמתת השרון אשר נעבוד לפניו כי הוא אשר
 בראנו לכבודו דברים אלו לעבוד ל' לפניו דרך כבוד והעבודה
 הזו היא כשגבת אחר חקירתו ית' כי מתוך חקירתו נשגב
 עליו כבודו' ומתוך רוב חסדו ורובו כעך גודל כבודו ומדקדק
 בתעורר הלבבות לעבוד לפניו עמד התדבק המשנה בו כדי
 שנוכה לאור הבהיר ואלו הן דרכי הטהרה והוה היתה הכונה
 בבירא' האדם כדי שיטוט בדרכי השגת בוראית' שלא ברא
 אותו לאכול ולשתו' ולעבוד כל' לקיים הכנס בשמירות הבירא'
 ולעבוד לפניו' ובהיות האדם עושה כל חכמו וכל כרכיו על
 דד פיותו מעלה על לבו לעבוד לפני בורא ית' עבודה שליכה
 אפילו בשעת משתעסק נחש גמור מארח שבנותו כדי שוכל
 להחקיים בדרכי עבודה' ואו דרכי האבות כל' ארבע יחזק
 ועשך כי אפי' בשעה שהיו עמוק בדרכיהם היתה כבונה
 לעבוד' ויבדעית' ולפי' וקולות תמיד סמוכים לכינון אלק'
 ארבעה אלקי יבשק ואלקי יעקב' בהיותם תמיד מתגבחים הלך
 אפי' בשעה שהיו משתעסק' בדרכיהם' ולפי זה הדרך כונו דרך
 באפרם וכל שפך היו ללם שמים כי אפי' בדרכי האדם יבול
 האדם להתקיים להיותו כולם לעבודת בוראו' כינד שילך אדם
 בשפות ידועות בעסקי מסחר כדי שירויח כמה שיפיקו לו ליוון
 שגמו ולעבוד לפני בוראו מבלי שחלל עמו בעולם' ושם שיה
 עבודה גמורה היא' וכן כשהאדם חוכל וסוהת' ומתעסק לקיים
 גופו בשמירת הכריתות כדי שיעבוד לפני בוראו ושלא יהא נגד
 היותו מחומר המון אכילתו ושתיתו בזמן זה עבודה גדולה
 היא' וכן כשכונת האדם שילך והוליד בנים להשיגם
 לתורה ולעבוד לפני בוראו כדי שיבא פסנו ועם מעולם
 שיתקדם

שיתקדש שחו עליהם תשימש כח עבודה גשורה הוא. וכמו אלו הדרכים יכול אדם לעבוד כל ימיו לפני בוראו ואשיליו בשעה שהאדם מתעסק בדרכיו שבלי שירדוף אחרי הבכע ולא אחרי הלטיעה ולא אחרי הזמה וכשהאדם מוכנע לפני קינו כעבד לפני אדונו הוא ראוי לחיות בנוסם ירוד ולבקרו בהיכלו ואז תהיה הכוונה בעבודתו שלישי: וזהו מה שראינו למדר בספר הזה שאלו הענייני' שהיו אסוד התור' וירוד לקינו ירננו ויערנו לפנינו סנחתינו' ויתקדש שמו הגדול במעשה ידינו' ויאיר עינינו בסודות השגתו' ויקריב לנו ומן שנגיש אותו' שבלי תעובות הרגש כא השגה שבלי שגלמה באשרו כי כולם ידעו מקטנת ועד גדולה ויעבר אותו היותו מחויר העבודה לבין והשגרה לירושלים באשרו עד אנה כביה בכיון ומשפד יירושלים תשוב תרחם ביון ותבנה חומות ירושלים' ויורנינו ית' ישלח הכשרה העליונה על הררי ביון להיותו שגרה שכינתו בתוכנו ולשמוח בשמחת אשכנזינו' כי באשרו על הר גבוה עלי לך מבשר' ביון הרמי כפא קולך שבת ירושלים הרמי אל תירא אמרי לערי יהודה הגה אלקים בא ואו והיה ירוד' לשלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ירוד' אחד ושמו אחד:

ואמנם

כ דרכים אלו לעוררך בענין בכד אשר אנו חותמים זה המספר בסוד יחודי יתברך והוא בהיותו בקרא אחד שאינו כשאר האחדים כולם ואינו ככלל בגדר וזורה והיום ואינו אחד ככל האחדים ושאינו אחד ראש לקנין ולשאין ושאינו שמתנה מרכין אחד לעולם ביון ותכלית הייחוד והשלכות וכתר כל השמשלה כולה כשאין לו שניו רבון' ואשכס כי בהיותו יתברך עומד באחד ואין לו שניו רבון' דרכים אנו לדעת כיבד כי הרי אנו רואים בעולם שות וייחסי אלו לפחות יהיו שני מיני רבון שכל העולם כחלק בו' ולפי הגדלה זה אינו יתדע אחי כי יורנו הוא ברבון אחד לעולם ושהשתרא' בעול הענייני' יתדע לך כי העדות הוא הכאטן עליו ית' שהוא באחד' וכריבין אנו לעוררך באחד שאינו ששת' שרנונו והעניינים ההיו בעולם בפי השעשה' כיבד: הרי ראשית החפץ הכמשך מאתו הוא מאור האש באשרו ויאשר אלקים יהי אור והנה תשכא באש כח אחד והוא החום ומתוך אותו כח מתהוים כמה הפוכים כיבד הרי שהאש תתן פגס ותקפא פגס ותלבין פגס ותשחיר פגס והאש הוא שברך לכל' וכל אלו ההפכים כשאיש לא ששתנה האש שכח החישו' בהיות הפעול' שמתנות שבה' אשנס הפעולות כפי חוטר העניינים שמתנים והרין ההאש בודקת על היות דבר זה ראוי להיותו שותך ודבר זה ראוי להיותו בקפא ודבר זה ראוי להיותו לבן ודבר זה ראוי להיותו שמור והרי השניו בדברים שח האש מחמת שניו הנכעים שבהם לא שחמת שכוני האש כי האש בכח החום פועלת בכלום' ואשנס המתפעלים יקבלו הפעולות הששונות שאשתת היותם עניינים ששונים אלו שאנו וזה מהו והרי האש פועלת בכח אחד שהוא החום והענייני' שהם מתפעלים כל אחד כפי טבעו וכפי כחו' ואם באחד שהבגראים בן באיש שרות לשום כשום הפועל הכל ית' בהיותו עומד באחד ואינו פשתנה לשום כשאמן הכשאים כולם כי שכוני העניינים אשר תמאס בכל הננראים כולם שן המתקיים מאשתת היותו עומד בקבודה אחד וחלילה שהיותו ית' ששתנה' אשנס העניינים

מקבלים הפעולה כפי הראוי והפעול עומד תמיד באחד' והרי תראה האש בכח החום פועלת פעולות משונות ולא שחש' היות החום משתכ' בא שחשת המתפעלים המתקנים כאשר ראוי אמר האש פועלת בשתי' בכח החום זה כעשה לבן וזה כעש' שמור לא שתהיה האש ששת' כשניו שניהם אשנס תעמוד באחד ותפעול בחושרי' כפי הכחו' והרי יורנו ית' הפועל בשולם הגמול והעולם לא שחשת היותו פועל וששתנה מחשת הפעולת' כי אם עומד באחד וכל המתפעלים מקבלי' שניו כפי היותם שמתנים זה מהו הראוי חיים' חיים' הראוי שיתנה' שית' הראוי גמול גמול' הראוי עונש עונש וכל זה שאשתת היותו שברך עומד באחד והשגורפים כתברנו בזורת' וכראוי' כל המיינים כפי כחותיהן וכדל' זה מהו כהיותו והב' ובפך ונחשת ובדיל כולם באחד וכשכניסים אותם בעברך האש כל אחד ואחד כיבד' בפני עצמו והובד גדל וכן הכסף וכן הנחשת וכן הכדיל' וכן כח חשימו' האש שברך פועל בכלן והשתפעלין' כדל' זה מהו וכן יורנו ית' שחשת היותו שברך ופועל ברבון אחד או כל כלי המתפעלי' שאשתתו מקבלים הענין כפי כח הפעולה לא שחשת היותו ששתנה הפועל' לא שחשת היותו המתפעלים שמתנים והוא ית' שברך לכל' ועו' כאשר שברך לכסף וכור להב' ובוחן לבות' יי' הוא ית' בוחן כל הדברי' שהיותו שברך לכל' וכולן שמתפעלים שאשתת הענין כפי כח השתפעלי' הראוי לטוב טוב והראוי למוטב מוטב' כשן השחרות והלובן והקפיו' והשותך לא שחשת היות החום ששתנה לא שחשת היותו המתפעלים שמתנים מכח החום והחום בודק בכלן' וכל לא שחשת אכלו ית' וחלילה וחם היותם שרות כוקלות בו ששת' לשניו' אשנס שאשתת היותו עומד באחד כל המדות וכל הענייני' כדקין' בוכל אח' מקבל הפעולה כפי הראוי וכפי הדין והששפט שבלי' שיכנס זה גבולו שלה' ואם כן שאלו העניינים אשר עורנוך עליהם יש לך להבחין בהיות כל הדברים הכשאים בעולם שחמת אשתתו כולם כשאים שאשתת היותו עומד באחד והוא שברך ועבחן לכל הדברים וכשהמתפעלים שמתנים מעידים על היותו יתברך בלתי ששתנה' אשנס הוא עומד באחד ושחשי את הכל:

ולפי זה הדרך תמאס' שדות שסוד' אחד להיות' נבדקות בעברך אחד לא להיותו ית' ששתנה לאשתת שהן: ובשתי' אלן הענייני' תוכל להכנס בכל דרכי התור' ולא יסאר לך ספק בכלן' בדרך זה: ויש לך להבחין בזה בהתבונן גדול ושש' יתברך לך אשתת היחוד העומד באחד בלתי גד שניו הגמול כל הגמול כפי השעשה שאשתת היותו ית' עומד באחד' וזהו האחד האשתת אשר ראוי להקרא אחד ולא בשאר כל האחדים אשר בעולם והוא ית' שברך לכל ואין לו שברך וולתו' ובוחן לבבות וכליות יחד לבנינו ליראתו וינאינו קיים והובד הנקי נשעת השברך ישכ כלבנינו יראתו' ויתקדש שמו הגדול כשעשה ידיו וישחר ייעוד השגתו' והיותו ית' שפרנס יחודו וסוד' שלכותו לפני כל העולם כאשרו והיה " לשלך על כל הארץ' ביום ההוא יהיה " אחד ושמו אחד ברוך " לעולם אמן ואמן:

ותהי השלשם מלאכת הקודש' תהלה לאל הכאדר בקודש' ביום ד' כט' לאילול החודש' שהוא ערב ראש השנה אחד' שנת מה כאו על ההרים קול ששכר טוב מש' ח' אכינו שלכנו שדס עלינו שנה טובה וכרכה אכיר:

אמר המגיה

אל

ספר גנת אנוך ידיתי לשבת ככלו המדתי ואראה ואזכין בערנות מטעין טעניו ומוד שיחי
 כי נעשו ואשית לבי להשכיל כפתוריו ופרחיו וראתי כאיבי הנחל והכניזין בין וישול שקדים תורת חסד על
 לשונן דברים נחמדים כסתר ונגלה רמוזו ורובים נחמדים שכל ששכיל ומושל יתלכדו בו לחאדים ובפרט
 אל המתחילים בחכמת הקבלה יערכו סוד דברי דולים בטוב טעם ודעת לשון לטודים בתוך מלאכי אלקים רבנן עולים וירדים
 כי כחה אילין האנון והפן התכונות הנהו ריחם כידועות אלהיות ואשית סודות האשונות הננו ריטובי הדעת וישיבו לב נדכה
 ושיחון יקומן יליו בושל ויהיו לפעיינו לרוח נוחה חבוט מתקיים ויקרים אחריו מפנינו כי נכנסם הוא באטרות טהורות לקטר
 לפני ולפנים מילין מתוקים מדכשופת נופים כל טוב טעם השורש והענפים פרו טוב ומתוק לחיך כל טועמיו אנכעו תיו אחריו
 לחיך החכם ישיבו חכמה והיה עליהו לתרופה ופרו לשכל להחכים פתי וסכל והיתה לו חכמה הדעת והתבונה
 בעיניו ראייה נעם ובראשונה וכל איש חיל ורוב פעלים ודה ויורה כי הספר דעה מורה להחכים פתי וסכל והיתה לו חכמה
 כל חכמי לבי דרשו ויראו כי דק יאשת נעשו ושיחת עולם על ראשו והכי נקרא שמו גנת אנוך כי הוא לפניו שית תורתו
 תיבה והאנון בו נחמדים סודות נעלמים ואת נעמדים חכמה יפענח נעלמים דברים שנאמרו בלשון כתבו בו להגלות לבו חו
 בהפעלות ידיעות השמות הקדושים הביניין והתוארי בידועות וישורו שרים ובסוד מורים יתהלכו נשימים ולא יטעו בקריאתם
 בעפרי קבלה אחרים שמו גנת אנוך כלה לו בקריאתו כי להורות כתן על חשבו כורתו פעולתו תכליתו הן אשת הפצרת
 נעויות חכמה בו נעם עץ הדעת וערוגת השימה כי גנת דת גליון סתרי תורה וכן גיטמיל צטריקן תמורה
 אנון מה אנון בעכשיתם נחלקת לד' מגורות וחלקים רמוזי התורה המתוארת בשם פראים והדברים עתיקים גנת דעת
 דוח דעה סוד ויראה אלהים כבוד כלל אחד משראחד הוהן לו סטיני חלק אחד מאד החלקים ועפך כלם נדיקים
 לכנס לפירוש יטיילין בן עזרים ויהיו בוהר הרקיע המשכלים והעבדים ובחלקו אשר חכמו בידועה לחיות נעום יגור וכו
 ישלים עוף דרבען הוד הדר לבושו וישן כל מדינתו והכלתו יחכמה הספר כשטושים בו נמצאו כל החכמות השקחות והנים
 המסתתרים קבלי שיתות ללמוד מתוכה תבונה והטיילים בכל יום קיימתו העונה בתורה ושתפעו בו כל חכמי לב ויוון פמאוס
 מוקדדים חיים בלשון אבירים סודו רעובים וישעו בהחכמה הקבלה נעם נדיקים ישיבים ועשרותיהם נראים הן הנה
 פמאוס המטהילים והו למאות ויתנובו נראים סוד למודם כנסתות ויתקדו לעליה בהר לראשונה וישבים בשלכות
 השמה והתבונה הנה הוצרכו ישיבי הכעזים עם בשלכתו כי עשרו תורתו ופמאוס והוא למוד הקבלה המכשרתו
 להיות דיק חסיד ועיניו והלך נדקתו לפכו להשיבו ברוח חביון בין הדקדקים כשולם העליון ועתה מה לכם לדרך מי
 שיחור נשוקים ונברהות לפחור ולחור לקנות כסף והב ופרגליות משכונותי לכם ספר יקרא הערך דודש כתי איתות בו
 ימלכו מלכים ויגליו כגלי תושות הא לכם זרע חכמות טבעיות רוחניות ושמייטיות וישלחו לפניכם לחיות ולשטיבת לב
 נדכאים ללמד דעת ולהחכים פתאים בכן בוגרים בעם השכלי כי איש קדושו יהיה לו כיום הנחילו כספו והב לו דבניו אחרי
 סתיו לא יראו מאושה שכל בית כבאותו רק אשר תלך לפניו נדקתו וקיימתו ספרים ללמוד וללמד אחרים בביתו היא כספותו
 לבדו למורו ובו שכת ותהילתו לפרקליט ובעזרתו ששים ירכב ולכן אין לתמוה על אריכות גלותו ונברקין כלה קדיר ולא כושעו
 הלאו חטאנו באשר אכן תיבת תורתו חכמת הקבלה אשר היא יסוד ופסוד ניתן בקרן ויות ונשאר גלמוד שאין דורש וסוגה
 אין קול ואין עונה איש לאליה כספו והבו פנה וברוש לבנו חכמה כשתקע בשפתים משכי הקיימים המדומים ויאשר אך
 פשרתו מנחתי און בו אשכנן שרשים והמכלים לא ידעו ויבנו כי העוצר הוא קני חן עמנו וכספו והבנו לא יתעבס בו ויביאנו
 פשו לבית מלכו ששים כמרום קינו כיתר השושלות הנקיים בעצמות הכפס אשר ישא האדם בחייו ללמודו ויתנו לו דרוך וחופש
 בכן שאן בעי חייקה הספר הכסף בו והב כמו דה השליכו כסף כי כל הפכס לא ישו לפעלתו וקיימתו יביא לאיש הון ועוטר
 בביתו אף וזו עשה למענתו והיתה כבוד מכותו

ואחרי

שלמדתי על הכלל לנקש על עמיי איתי בדבר ההנהגה גם כי לפעמים מראיה כהה ונפל בו נעם
 העניות אש בשלות או באותיות אלה פניכם היקרים שאל תשאובו בו פון אשמה להטיל בספר
 דופי וכלימה נהיות מכת הדבר לא נפלאה מחכמי לבי ידעת התלמה הנמצאה למעיה הספרים מפאת קושי עורף
 הנושלים והשכירים חזקין לב השגה ולא ישעו בקול מורים ויעשו מלאכתם הקצוב דבר יום ביומו חזון סכלי כוונה ולכו
 אין עמו ויותר מהמה רבו בני שגמה בערב שבת ויום טוב בולדים העתיקים כי בחמון המה כמלאכתם עוסקים לתת פי
 פנים כשלאכתם ולא יאחר לאותו היום וגם למחר וידוע שאין הפהירות כעוון פן השכסול ואין הדבר תלוי בוראת המנים או ברשול
 באשר אין בעליו המניה עשו ככב על המלאכה בקר מושו וישיוכל לתקן המעוות והמשימה הנעשה כהעלם וחסרון ידיעה
 ועוד חסרון אחר אשר לא יוכל להשנות הנושל לפני המניה לרך תבונה כי יהיה נוסחאות הספר שמוכו ויהיה בלתי טוהה וטועה
 והיה כי ישלחו איש וישכחאו תופה כילא רשאי אדם כשוני להטען על שכלו אם לא שהדבר כששם ברורה לו ועיקר המכשלים
 האת יובאת מיד המופים קל הדעת שמתיק הספרים משהים ובלתי מדקדקים בכתיבתם כלי חמם מכורות חונים בלמדים
 סופרים על הורות יעשו מלאכתם נשימים ולכן התבללו עליהם שלא יעשירו פניו נעושה רעה ויבדת שארץ שכלים ויתרם
 לנפוליהם לא יתירו ולא יחזקו כדו רשיה כל עושה מלאכת רשיה כאשר קרוב בהגהת הספר הזה בהרבה שקומות שהיו בירי
 ב' ספרים בהרם חכמי תבוכים נשמות ונעקשות רבות כתחלפה השימה והמירו שטן ברה לא ראו וה כראוי ואנכי בעוני לא
 ידעתי להכריז היעויות והו בכברת העיון כאשר נבדדה ישיב וכלאיש השכנת תבונות שאלתי פי חכמים ודרשתי בחקירות טונות
 ואם מנחתי שגבה כוכה פנים הלכתי בעקבותיהם ותקנתי השעויות כאשר נראה בשיחה אף לפעמים היה נכסאות ב'
 הספרים יחד שנתפכות אוטעכו ידיהם החכמים בעלי אמונות ולא רנו לתקן מסתק ומכעתי גם אנכי להגיה סוד הסכל ואשתי
 סכלי החלום כי להבין לא יוכל והגם נראה לפיכך היותו טענה סוד הסופרים הכחתי בה עיקר לפעיינים ואכמים אחרים
 והשכילים אשר יכו איש כמוב בשינו ידיו ויתקנו ויחשלו לנדקה שבו ועילוי ואשכס לא רביתו להכנים עממי כספק אש
 תלוי

ת"י ויקוה שלא כעצור זה יחשב פעולתי חפירה • כולל יחייב הסורה בחכים ואיש חיל חונג חגורה • שיכיל כל כמי אשפתו באשבע
 הישרא' אל המישן השמורה • אך דילי כשונג בהתקרבו אל המישן בדרך ישרה • כהלכה וכתורה: • וכן בעקומות רכות האריך
 הגוף והרגו • המחקר בטובו הרב • כי רנה להסעים דבריו • ל הבא בשערין • ורנה לשפוך כל רוחו ולבו • להביא הכנתו כשום בקרבו
 וכן בא לפעמים ככפל לשון • וחור על אחרון וראשון • כי ירא פני ביאור התלמידים והשעיינים • לטעות ביליעות עושק העניינים •
 דיד של זכה דבריו • לבלתי השאיר לו בלבנו ספק אחריו • והיתה כל כוונתו באריכותו • לכות הרבים באר היטב שתורתו • וישן
 פאטלין חאת"י ברכה • באשר זכה הרבים וזכה • וגם אבכי הנעיר השניה יתר השכשולות בספרו הסרתי • כל פקודי כל ישראל •
 הט"סן הספר בצרתי • עד סקום טידי מנעת ככומר • עשיתי ככל האפשר • אל אלקים יודע ועד • ויעלו חסידים בכבוד שפת
 א' הטר תיכון לעד • כי כל אשר טעיתי • טוב וטועיל לכבוד הספר דבר לא חסרתי • כובעת לבי וכעורתי • אך כי אהתי ללקט
 סכיה וזה • כפאת שדהו לא בעבורו שגיתי ברוחה • להיותו סן הנסכעות • להכלל טעניאות • כתפלת השטורר טעניאות כקייני
 ומה נגיש נקלה ורך במוני • כינה ותוסיס כדחה סני • שתכסה ענוותנות כותכס על טגנתי ודוכי • ולכך זכות תדיכוכי • וכל ראי
 הספני ישרוכי • וספה עוד פליטת ועליקטן יהודי • לעשות שורש לטטה ופרי לעלה לתורה ולתעודה • נהדפסת
 פגרים אחרים להגדיל ולהאדיר תורה בישראל • וזכותו ישיב"י • שבות שמו ובא לנין גואל • כעתירת
 בעיר המחוקקים • ועיר המחוקקים • וליקטן בלאא
 בהרר טטה שטעון ולהה אולטא :

ואשא שירי כולל במהלל הספר • הנותן אמרי שפר :

פלב אמיר • חונה אקיר • ובל כיעור תאבנות • ודמיונות שונות • כונמות • משער ראשי • יאנח •
 אשער רעה • שעיל רעות • ההסתות • בהנות לבי חבונות • מנוס ואכנוס בשער כינה • פינה • גינה • יאנו •
 נפש לשבעתי • יארוה רעה • צרי ואויבי יאבנו • יארי מאפי אבוס • ילח מסכן על יאזיל מול • יארגו •
 דברי חסודות • אלביש מדות • מחלעות חאעורות • במראה ולא בחזות • תשכיל וכדיר חממת אל • יארגו •
 בי יתהלל • כל סתהלל • הפש לב ופאולל • מדע ישתולל • זלכל מדע כולל • אני חיבה שדה מארל • יארגו •

